Національна академія наук України
Інститут історії України Національної академії наук України
Головна редакційна колегія науково-документальної серії книг
«Реабілітовані історією»
Служба безпеки України
Рівненська обласна рада
Рівненська обласна державна адміністрація
Державний архів Рівненської області
Архів управління Служби безпеки України в Рівненській області
Науково-редакційна група книги
«Реабілітовані історією. Рівненська область»

Науково-
документальна
серія книг
«Реабілітовані історією»

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

СОЛДАТЕНКО В. Ф.
(голова редколегії)
ЛИТВИН В. М.
(головний редактор)
СМОЛІЙ В. А.
(заступник голови)
РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)
КОКІН С. А.
(заступник голови)
РУБЛЬОВ О. С.
(заступник голови)
ПОДКУР Р. Ю.
(відповідальний секретар)
БАЖАН О. Г.
БОГУЦЬКИЙ Ю. П.
БОРЯК Г. В.
ВЄДЄНЄЄВ Д. В.
КРЕМЕНЬ В. Г.
КРИВОШЕЯ В. В.
ЛЕВЕНЕЦЬ Ю. А.
ЛЕКАРЬ С. І.
ЛОЗИЦЬКИЙ В. С.
МАКОВСЬКА Н. В.
МУЗИЧУК О. В.
НОВОХАТЬКО Л. М.
ПАПАКІН Г. В.
ТЕРЕЩЕНКО Ю. В.
УСЕНКО І. Б.
ЧАЙКОВСЬКИЙ А. С.

КИЇВ – РІВНЕ
2014

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ
Книга п’ята

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ПАВЛЮК С. І.
(співголова)
САВЧУК О. І.
(співголова)
ЖИВ’ЮК А. А.
(відповідальний секретар)
ГРИГОРУК М. І.
КОРПУСОВА Т. С.
МЕЧКАЛО В. А.
КУЛЬЧИНСЬКА Г. Г.
МЕЛЬНИК Я. М.

НАУКОВО-РЕДАКЦІЙНА ГРУПА

ЖИВ’ЮК А. А.
(керівник)
ДАВИДЮК Р. П.
КРАВЧУК С. Г.
МАРЧУК І. В.
ФАЛАТ О. Я.
ХАВРУК І. А.
АТАМАНЧУК Н. А.
БАЙДА Н. П.
БІЛОКОНЬ О. А.

РІВНЕ
ПП ДМ
2014

УДК 94(477).8
ББК 63.3(4Укр-4Рів)6
Р 31

Видається у відповідності з постановами
Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р. № 2256-XII
та Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2012 р. № 1124

Рецензенти:
М. Р. ЛИТВИН,
доктор історичних наук, професор

В. В. ТРОФИМОВИЧ,
доктор історичних наук, професор

Ю. І. ШАПОВАЛ,
доктор історичних наук, професор

Упорядники:
О. А. БІЛОКОНЬ, Р. П. ДАВИДЮК, А. А. ЖИВ'ЮК (керівник),
С. Г. КРАВЧУК, І. В. МАРЧУК, О. Я. ФАЛАТ, І. А. ХАВРУК

Реабілітовані історією

Р 31 Реабілітовані історією. Рівненська область / редкол. тому (співгол. С. І. Павлюк, співгол. О. І. Савчук, відп. секр. А. А. Жив'юк та ін.); упоряд. О. А. Білоконь, Р. П. Давидюк, А. А. Жив'юк (кер.) та ін. – Кн. 5. – Рівне : ПП ДМ, 2014. – 604 с.

ISBN 978-617-515-154-9

Книга п'ята тому «Реабілітовані історією. Рівненська область» включає анотовані біографічні довідки про 3363 осіб, які зазнали політичних репресій з боку радянського тоталітарного режиму, а згодом були реабілітовані, чиї прізвища починаються на букви К. Видання також містить спогади каторжанина Анатолія Новака та оповідання про сім'ю Довбенків, які стали жертвами більшовицького режиму.

УДК 94(477).8
ББК 63.3(4Укр-4Рів)6

ISBN 978-617-515-154-9

© Ігор Марчук, стаття, 2014
© Андрій Жив'юк, Ігор Марчук, коментарі, 2014
© Колектив упорядників, 2014

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДКОЛЕГІЇ

У 2013-2014 рр. видрукувані третя, четверта і п'ята книги тому «Реабілітовані історією. Рівненська область». У них вміщено біографічні довідки про 10445 осіб, які зазнали політичних репресій з боку радянського тоталітарного режиму, а згодом були реабілітовані, чиї прізвища починаються на букви А-К. Ми свідомі того, що цей мартиролог жертв більшовицького режиму на Рівненщині є далеко неповним, і не тільки тому, що робота над підготовкою наступних книг тому, які міститимуть інформацію про репресованих осіб, чиї прізвища починаються на Л-Я, триває. Але й цей перелік не буде вичерпним, бо тут ідеться лише про осіб, котрі були заарештовані і перебували під слідством, згодом ув'язнені або страчені, а ще згодом реабілітовані. До цього переліку мають увійти також ті, хто був відправлений на вислання в адміністративному порядку на підставі різноманітних підзаконних актів, як члени сімей «ворогів народу», приналежні до певних соціальних груп тощо, тобто так звані «спецпоселенці». Дослідницька робота щодо збору і опрацювання інформації про цих осіб уже провадиться науково-редакційною групою нашого тому.

Однак, навіть у разі її успішного завершення ми не зможемо стверджувати, що наш мартиролог вичерпаний. Бо значна кількість осіб (очевидно, йдеться про десятки тисяч наших краян) на сьогодні не є реабілітованими і не можуть такими стати на підставі чинного законодавства про реабілітацію. Серед них як ті, хто зазнав арешту і ув'язнення, так і ті, хто загинув внаслідок дій карально-репресивних органів, не будучи заарештованим і звинуваченим у якомусь антирадянському злочині навіть формально. Можемо з впевненістю стверджувати, що серед цих людей значний відсоток складають беззбройні і безборонні люди, які постраждали безневинно. Хоча й ті, хто боровся проти більшовицького режиму зі зброєю в руках, у переважній більшості випадків, не вчинили ніяких злочинів проти людяності і гуманізму. Їх імена мають поповнити цей мартиролог, котрий повинен постати колективним пам'ятником безневинно мордованим і вбитим, історичним присудом радянському тоталітарному режимові і застереженням сучасникам та нащадкам.

Задля осягнення поставленої мети свій історичний обов'язок зобов'язані виконати українські парламентарі, оновивши законодавчу базу для реабілітації та зробивши доступною для дослідження інформацію, яку містять архіви радянських спецслужб.

* * *

У п'ятій книзі нашого тому, окрім анотованих біографічних довідок, вміщені спогади каторжанина та оповідання про родину, зруйновану більшовицьким режимом. В'язень колимських таборів Анатолій Новак у двадцятирічному віці

опинився за тією межею, з-поза якої повернули одинаки. Проте він не тільки вижив, а й докладно і пронизливо оповів про свої «ходіння за Полярне мученицьке коло». У цій книзі публікується друга частина спогадів Анатолія Новака «Гомін забутих могил», написаних автором ще в 2002 р., де він розповідає про свій арешт, засудження і відбуття покарання в колимських таборах, зокрема в «таборі смерті» Бутугичаг, працюючи в урановій шахті. Досі про цей табір докладно писав лише російський поет, в'язень ГУЛАГу Анатолій Жигулін в книзі «Чорне каміння» («Черные камни», 1989), мотивуючи свою працю імперативом: «Якщо я не розповім – ніхто вже не розповість». На жаль, ми вже не можемо запитати в Анатолія Новака, чи знайомий він був з книгою Жигуліна, який пізніше стверджував, що більшість жертв Бутугичагу складали малоосвічені жителі Західної України. Один із них, Анатолій Новак, записав свою каторжанську сповідь українською, тією мовою, яка, за визнанням Жигуліна, стала мовою його нічних жахів.

Інша розповідь – про долю родини Довбенків з с. Дермань – є твором власне літературним під назвою «Птах без одного крила» (2002). Його автор, Улас Довбенко, належав до цієї родини і передав у художньому слові її і свою драму. Тут привертає увагу співвіднесення реальних подій і їх художньої інтерпретації, як засіб творення історичного міфу. Об'єднує залишені Анатолієм Новаком і Уласом Довбенком тексти, окрім всього іншого, те, що вони віддзеркалили трагедію покоління західноукраїнської молоді, яка вступила в доросле життя на зламі 40-50-х рр. XX ст., і «крила» якої були зламані більшовицьким режимом задля утвердження на західноукраїнських землях свого панування.

Ігор МАРЧУК

АНАТОЛІЙ НОВАК – ЖЕРТВА РАДЯНСЬКОГО ТОТАЛІТАРИЗМУ

Підпілля ОУН у кінці 40-их рр. XX століття приділяло значну увагу вихованню молоді та створення молодіжних легальних організацій на території Західної України. Було розроблено спеціальну програму дій у цьому напрямку під умовною назвою «Олег». Тоді кожен районний осередок ОУН мав брати під опіку найбільш патріотично налаштованих молодих людей, проводити з ними виховну роботу і, по можливості, створювати невеликі молодіжні осередки. Ці осередки повинні були збирати необхідну підпіллю інформацію, розповсюджувати нелегальну літературу, іноді залучались до проведення терористичних актів над представниками радянської влади, сільськими активістами.

У інформації Рівненського обкому КП(б)У від 12 серпня 1949 р. вказано, що тільки у липні на території Рівненської області співробітниками МДБ було виявлено 3 молодіжні організації ОУН і заарештовано 13 активних учасників цих організацій. Восени того ж року у Рівному відбувся відкритий судовий процес над молодіжною групою ОУН з села Корнин Рівненського району у складі шести осіб, яка вчинила кілька серйозних терактів, знищивши чотирьох радянських активістів[1].

У довідці МДБ УРСР за липень 1950 р. повідомлялось, що у Рівненській області виявлено за два місяці 13 легальних оунівських організацій та груп з 66-ма учасниками[2]. Відповідно, всі райвідділи МДБ Рівненської області були зорієнтовані на викриття та пошук саме таких організацій. Подібна організація утворилась наприкінці 1949 р. у селі Гориньград Перший Тучинського району. Один зі свідків її функціонування, Анатолій Новак, залишив спогади про свої поневіряння у радянських тюрмах та концтаборах. У спогадах він зазначає, що не був причетним до активних дій цієї молодіжної групи, хоча особисто знав усіх учасників. Його провина була дуже мізерною – передав своїм знайомим односельцям німецькі набої, які збереглися з часів завершення Другої світової війни. Але для місцевих чекістів та тодішнього обласного правосуддя цього виявилось достатньо, щоби засудити молоду людину на значний термін ув'язнення[3].

Спогади А.Новака підтверджують матеріали архівної кримінальної справи на молодіжну групу ОУН з с. Гориньград Перший. До речі, на сьогоднішній день,

---

[1] Літопис УПА. Нова серія. – Т.7. Боротьба проти УПА і націоналістичного підпілля: інформаційні документи ЦК КП(б)У, обкомів партії, НКВС-МВС, МДБ-КДБ. Книга четверта: 1949-1959. – Київ-Торонто, 2003. – С.248-250.

[2] Іщук О. Молодіжні організації ОУН (1939-1955 рр.) / О.Іщук. – Торонто-Львів: Вид-во «Літопис УПА», 2011. – С.696.

[3] 13 грудня 1950 р. Військовим трибуналом військ ПрикВО А.Новака за статтею 54-1а засуджено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах.

А.Новак – єдиний, хто був реабілітований як учасник тієї організації[4]. Всі інші такої реабілітації не отримали. Першим 27 липня 1950 р. був заарештований Ярослав Климчук, а останнім 22 серпня того ж року – Анатолій Новак. Він народився у 1930 р. у селі Наталія Олександрійського району[5], а вже у післявоєнний час разом з батьками переселився у с. Гориньград Перший. У затриманого А.Новака було вилучено комсомольський квиток, свідоцтво про народження, приписне свідоцтво, кілька довідок з сільради та приймальної комісії одного з вищих навчальних закладів Львова[6]. Анатолій намагався одразу після школи вступити на історичний факультет, щоб здобувати професію вчителя історії.

Перший протокол допиту містить дату 19 серпня 1950 р. та відповідний запис: «Я, оперуповноважений Тучинського РВ МДБ ст. лейтенант Гарбузов допитав»[7]. Спочатку йдуть дані біографічного характеру. Батько Анатолія, на момент арешту сина, працював конюхом у Гориньградському млині. Слідчий запитав, чи належить А.Новак до молодіжної організації українських націоналістів, чи постачав боєприпаси молодіжній терористичній групі у с. Гориньград Перший. Участь у молодіжній організації заперечив, але підтвердив, що у 1949 р. показав місце, де були патрони, Миколі Вітруку та Володимиру Сачуку. Патрони виявив після закінчення бойових дій в районі колонії Наталія, коли пас корову. Гуляючи на вулиці у Гориньграді, зустрів Миколу Вітрука, який запитав його, чи не знає, де можна знайти патрони. Він відповів, що знає, де є патрони. Через тиждень, вранці, до А.Новака додому на велосипедах заїхали М.Вітрук та В.Сачук і запропонували їхати за патронами. Тоді всі троє на велосипедах поїхали в район колонії Наталія і взяли з засипаного окопу близько двохсот набоїв[8]. Більше Анатолій з товаришами туди не їздив і патронів собі особисто не брав. Хлопці йому казали, що мають якусь вогнепальну зброю і хочуть з неї просто постріляти. Правда, він знав, що пострілом через вікно Івану Міськову відірвало пальці на правій руці.

У цій справі також були заарештовані гориньградці: Микола Вітрук, 1932 року народження, Володимир Сачук, 1930 року народження, Тихон Музичук, 1930 року народження, Іван Чапик, 1929 року народження.

Співробітники Тучинського РВ МДБ, а пізніше Управління МДБ Рівненської області, які займалися цією справою, вважали, що керівником усієї молодіжної групи ОУН було обрано Я.Климчука, який мав псевдонім «Богуслав». Як свідчать анкетні дані Я.Климчука, він – 1931 року народження, уродженець м. Вінниця, походив з родини репресованого. Його батька розстріляно у 1938 р. Певний час переховувався і мав німецьку гвинтівку.

---

[4] Новак Анатолій Арсентійович звільнений 29 червня 1956 р., відбувши покарання тривалістю 5 років 10 місяців та 7 днів. Реабілітований прокуратурою Рівненської області 19 серпня 1992 р. як засуджений необґрунтовано.

[5] ГДА СБУ, Рівне, спр.7553, арк.159-162.

[6] Там само, арк.9.

[7] Там само, арк.130.

[8] Там само, арк.129, 130.

Матеріали слідчої справи не показують чіткого зв'язку цієї молодіжної групи з діючим підпіллям ОУН на Тучинщині. Слідчі МДБ не довели цього факту та й не дуже намагалися це зробити. Достатньо було записати у звинувачувальному висновку, що вся група, за можливості встановлення зв'язку з підпіллям, мала перейти у один з діючих відділів повстанців для продовження боротьби проти радянської влади. Хлопці зізналися, що у період з 1947 по 1948 рр. мали кілька зустрічей з районним провідником ОУН І.Онуфрійчуком-«Мусієм»[9], отримували від нього листівки для розповсюдження, самостійно відшукали зброю. Чекісти володіли інформацією, що підпільна група «Мусія», яка базувалась у районі сіл Гориньград Перший, Микулин, Шубків спеціально підібрала молодь і намагалася створювати антирадянські групи. Однак «Мусій» загинув на початку 1950 р. і не міг керувати молодіжною організацією у першій половині цього року, адже перший арешт відбувся щойно наприкінці липня 1950 р. Більш ймовірно, що хлопці, під впливом підпільної літератури, діяли самостійно. Але для тучинських чекістів на чолі з новопризначеним начальником райвідділу П.Лубєнніковим викриття цілої групи було вигідною справою – нові звання, нагороди чи подяки, гарна статистика у звітах. Тому, якщо певні факти під час слідства не стикувалися, то на це просто заплющували очі. Та й арешт А.Новака на сьогодні виглядає юридичним нонсенсом. У вироку зазначено, що він не перебував у складі молодіжної групи та не брав участі у терористичних актах, тому це є тільки «пом'якшуючою обставиною»[10]. Матеріали справи щодо нього дуже куці – анкета, протоколи затримання та обшуку, кілька коротеньких протоколів допитів. Але цього вистачило для винесення суворого вироку. Зрозуміло, що молода людина зіткнулась у той час не з радянським правосуддям, а з радянським беззаконням, яке уособлювали на місцях співробітники радянських карально-репресивних органів у тісній взаємодії з судом та прокуратурою. Тому спогади Анатолія Новака з усім трагізмом описують долю юнака, який, за сприяння різних Гарбузіних, Рижакових та Лубєннікових, став «ворогом народу» і відчув на собі всю принадність сталінського тоталітаризму.

---

[9] Іван Романович Онуфрійчук («Мусій»), 1922 року народження, с. Тучин. У період з 1947 по 1950 рр. очолював Тучинський районний провід ОУН. Загинув 8 лютого 1950 р. у с. Шубків Тучинського району разом з окружним керівником СБ А.Пашковцем-«Кнопкою» (про ліквідацію «Мусія» і «Кнопки» див. публікацію: Комаровский В. Наградить именным оружием / В.Комаровский // Со щитом и мечом: Очерки и статьи. – Львов: Каменяр, 1988. – С.96-101).

[10] ГДА СБУ, Рівне, спр.7553, арк.192.

Анатолій НОВАК

ПОШЕСТЬ

Пам'яті односельчан, хто боровся за самостійну Україну і загинув у боротьбі за Неї.

Тут частково описані людські долі учасників і свідків героїко-трагічних подій на теренах буремної повстанської «Заграви» із подоріжжю у гулагівську Колиму.

Частина друга

Воїн покинув поле бою, не помстившись за убитих братів.
Навіть рідна мати не пустила на поріг утікача.
І став він привидом, який блукає біля осель і тікає від людей, як тікав колись від ворожого меча.

Кавказька легенда

Анатолій Новак

То ж я вже опинився поза рамками впливу щоденного шкільного розкладу, нібито став незалежним у своїх діях та спроможним використовувати час за власним розсудом. Найперше я кинувся на пошуки собі спільника для вступу до Львівського державного педагогічного інституту, бо розмірковував, що в дорозі та в незнайомому місті краще бути разом з приятелем, ніж самому. Попутником до Львова і навіть до одного інституту став мій давній однокласник Мирон. Ми обидва поскладали необхідні папірці-довідки та й нумо пішки на Рівненський залізничний вокзал. У ті дні поїзд до Львова прямував через Ківерці, і, як два реп'яхи, ми сиділи біля вагонного вікна, вдивляючись у безкінечні зелені проліски уздовж залізниці. На маленькій станції Олика поїзд чомусь довго стояв. На пероні вже засвітилися кілька електричних лампочок, і ми від надокучливого сидіння вийшли на вузеньку перонну смужку. Пройшли з десяток кроків від вагона, і нас зупинили залізничні міліціонери з довгими шаблями на боку. Ми в них викликали якусь підозру, чи, можливо, це був такий стиль міліцейської роботи. Від нас зажадали паспорти, котрих ми ще не отримали, та проїзні квитки. З проїзними квитками та необхідними замінниками паспорта в нас був повний порядок – навіть мали певний надлишок офіційних папірців. Ми встигли розповісти зеленим кашкетам, звідки ми родом, куди їдемо, у яких справах, але старшина все рівно заминався, що з нами робити далі. На наше щастя, різко засвистів паровоз на відправку. Тоді «стражник порядку»

неохоче повернув наші документи, супроводжуючи свою дію такими словами: – Я сьогодні добрий, то їдьте на х... Надворі була темна ніч, і ми в тряскому вагоні без виходу в тамбур чекали ранкової зустрічі з древнім містом. Скреготливим трамваєм швидко дісталися до головного корпусу ЛДПІ та в числі перших абітурієнтів стали в чергу під дверима приймальної комісії. Тут при здачі документів претензій нам не ставили, а доброзичливо порадили зачекати кілька годин і після розгляду наших заяв видали на руки виклик для прибуття на складання вступних екзаменів. Повернувшись додому, я вже мав підставу подавати заяву до паспортного столу на отримання паспорта, що я відразу й зробив. Аналогічно поступив і Мирон, тільки він свою паспортну проблему вирішував у Рівному, де був прописаний на квартирі як учень Рівненської СШ.

Швидко промайнули кілька тижнів наполегливої підготовки до вступних екзаменів у відповідності з довідковою програмою. Перед другою, більш тривалою поїздкою до Львова, потрібно було тимчасово зніматися з обліку в райвійськкоматі. Коли в цій справі мені довелося зайти до Корольова – районного військового комісара, то я його побачив у якомусь незвичному стані: виглядав дуже розхвильованим, говорив незвично притишено, замість військової зачіски – пасма чуприни стирчали в різні боки. Усупереч незрозумілому його душевному стану він моє відкріплення оформив швидко й досить доброзичливо побажав успіхів в інституті. Я за це йому чемно подякував.

У день нашого від'їзду із-за нестачі грошей батьки наготували нам в дорогу домашніх харчів і наказали правильно оформити наш багаж при посадці у вагон, щоб уникнути конфліктів з контролерами. Вагони поїзда були вщерть переповнені пасажирами, але силоміць до тамбура втиснулися й ми. У гуртожитку ми з Мироном поселилися в одній кімнаті, хоч мали певні незручності при підготовці до екзаменів, адже ми поступали на різні факультети: він – на факультет української мови й літератури, а я – на історичний. Намагалися один одному не заважати, навпаки, для економії часу почергово на кухні готували спільну вечерю, одночасно знайомлячись з перевагами газових плит над домашніми дров'яними. Результати перших екзаменів показали, що наші шкільні знання не гірші від знань випускників з інших шкіл. І ми в кінці наших «штурмових» днів почали знайомитися з визначними місцями Львова. Спочатку відвідали вечірню багатолюдну «стометрівку», іншим разом обходили Стрийський парк з його чудовими алеями на крутих пагорбах, Личаківське кладовище з могилами визначних людей, піднімалися на Високий Замок, звідки навкруги видніються міські краєвиди. Ззовні також оглянули собор Святого Юра, про якого тоді публікували в пресі дуже багато огудних матеріалів. У той час він був недіючим, з дуже поруйнованим фасадом, зяяли повибивані шибки, і через отвори в них шугали десятки голубів, тільки вгору здіймався непокірний шпиль споруди всупереч суцільному занепаду. Між цими відвіданими місцями тягнулися й переплiталися вузенькі старовинні вулички, покриті чорною бруківкою. Скрізь поспішно й неквапливо ходило багато людей, з-поміж яких виділялися стрункі смуглясті галичаночки.

Тим часом здача вступних екзаменів успішно наближалася до завершення, залишалося ще здати екзамен з географії, по моєму розумінню, одного з найлегших предметів. Напередодні цього завершального дня вранці до нашої кімнати

несподівано увійшла моя мати. З виразу її обличчя й вигляду очей я відразу відчув, що якісь виняткові, недобрі домашні справи змусили матір їхати до цього міста й тут відшукати мене. Цієї ранньої пори ще всі мої колеги були на своїх місцях, тому, щоб поговорити з матір'ю, ми вийшли на подвір'я гуртожитку, присіли на лаві. Тут мати дала волю сльозам, розповідаючи про нещастя, яке сталося в селі. Розпочалося воно з того, що в селі днів шість тому арештували п'ятьох молодих хлопців у справі давнього пострілу на стрибка Жору[1]. Під час розслідування справи в районі хлопці зізналися у виконанні цього пострілу, і через три дні після арешту група енкаведистів привезла двох арештованих для вилучення в них німецької гвинтівки та великої кількості патронів до неї. Все це майно було закопано на хуторі в клуні Стахового діда[2]. Відкопані боєприпаси перевезли до приміщення сільради для переліку і складання письмового акту. Слідчий Ружаков[3] за свідків прихопив дідового сусіда й чергового із сільради, дядька Якова, у присутності котрих усе було описано й перераховано. На запитання слідчого до хлопців, де вони змогли роздобути всю цю військову рухлядь, арештовані відповіли, що гвинтівка їм дісталася від Жориного молодого сусіда, а патрони до неї показав Андрій (тобто я)[4] на узліссі своєї Наталії, звідки вони, без мого відома, самі перевезли їх підводою на хутір до діда. Написаний акт і протоколи допиту підписали всі присутні. – Що ж тепер буде, Андрію? Навіщо ти показав хлопцям патрони? А я оце приїхала попередити тебе про те, з чим ти зіткнешся вдома, – цим закінчила моя згорьована мати своє тривожне повідомлення.

Пекуча звістка мене приголомшила, мене всього немов пронизало ударом електричного струму. Більше всього мене вразила вільна чи невільна зрада з боку Стаха й Демида. Стосовно мене вони нічого не перебільшували, але й не зуміли обмежити коло осіб, причетних до заведеної справи. Та час для міркувань і роздумів ще попереду. Від прямої відповіді я тимчасово ухилився, обіцяючи відповісти вдома, а зараз розповів про свої екзаменаційні успіхи й відразу помітив, що наш спільний інтерес до цієї теми згасає, немов до чогось другорядного, можливо, й непотрібного; переді мною поставала очевидна карколомна нова проблема. Ми повернулися до кімнати, я пригостив маму гарячим чаєм і пішов проводити її до залізничного вокзалу. По дорозі вона якось між іншим сказала про те, що в Тучині недавно застрелився військовий комісар Корольов, бо начебто десь у криївці енкаведисти виявили якийсь документ з його підписом і печаткою. Щоб не мати справи зі слідчими органами, то він вибрав таку розв'язку цього питання. Появився ще паралельний матеріал для роздумів, але в мене, на жаль, не було пістолета для подібного акту.

Наступного дня мені належало здавати останній екзамен з географії, та перечитування підручника мною майже не сприймалося. На екзамені поталанило вибрати

---

[1] 12 грудня 1949 р. у с. Гориньград Перший пострілом з гвинтівки через вікно був поранений командир сільської Групи охорони громадського порядку (ГОГП) Іван Григорович Міськов, 1923 року народження. На кінець літа 1950 р. – голова сільської ради та активний організатор колгоспу ім. Мічуріна.

[2] 29 липня 1950 р. запаковані у відповідну тару патрони у кількості 2565 штук було виявлено на обійсті Тихона Козлюка, мешканця одного з хуторів с. Гориньград Перший. Місце, де були закопані набої, показав Микола Вітрук. У тексті спогадів автор називає його «Стахом».

[3] У рукописі автор подає прізвище слідчого як «Ружаков». Справжнє його прізвище – «Рижаков».

[4] У тексті спогадів автор називає себе «Андрієм».

білет з основним питанням – Хабаровський край, що мені видавалося темою середньої складності. Перед розвішеною географічною картою Союзу я докладно розповідав про принадливі простори цього далекого краю. Уважно мене вислухавши, без додаткових питань викладач-екзаменатор зауважила, що я недостатньо висвітлив склад населення цього регіону і вліпила четвірку в мій екзаменаційний лист. Мені було трохи соромно з найлегшого предмета не отримати п'ятірки, але все рівно з 25-ти можливих балів я набрав 23, що й було прохідним балом для зарахування в омріяний інститут. Після напруженої праці протягом кількох тижнів разом з Мироном ми ще чекали три дні, щоб отримати на руки виклик на навчання до ЛДПІ. Ззовні безтурботними, ці дні ми проходили по місту. У моїй голові все дошкульніше роїлися думки, потьмарилися мої надії. В останні дні проживання в гуртожитку я врешті чомусь помітив, як через дорогу на протилежному пагорбі щоранку займалися фізичними вправами молоді солдати. В пізнішу пору дня тут же перед макетами відпрацьовували прийоми враження ворога вогнем, штиком і прикладом, а коли ще пильніше до них придивився, то в них виявив червонопогонників Львівського гарнізону. З ненавистю дивився на їхні заняття і дуже не хотів стати живою мішенню на місці макета, а такий варіант уже завис наді мною. Врешті ми отримали свої виклики й відправилися додому.

У зворотній дорозі мене вже не цікавили краєвиди поза вагонним вікном, бо я всю увагу зосередив на гарячковому обмірковуванні скорої домашньої зустрічі з батьками, якщо мене не затримають ще в Рівному. Дуже прикро приносити за батьківський поріг родинне нещастя, спричинене моєю власною невизначеністю, розгубленістю, адже справді мій показ хлопцям патронів більше виглядав напівдитячою пустотливою витівкою, аніж політичною доцільністю, ніж мужнім необхідним вчинком. Одночасно було очевидним, що мого легковажного вчинку вистачило, аби потрапити до гулагу з усіма побічними наслідками. Як би я не міркував, а минулі вчинки вже стали засвідченим фактом, котрий мене спроваджує в неминуче провалля. То, мамо й тату, чи можу я вам розповісти про «Декалог», навіщо вам додавати болю, ви його вдосталь і так натерпілися. Нехай це залишається великою таємницею без посвяти в неї рідних батьків, нехай підпільна таємниця буде захищеною, тим більше і від запеклих моїх ворогів, котрі вже настигли мене з іншого, випадкового боку. З такими міркуваннями я повернувся до батьків, і те, що підлягало обговоренню, ми відразу й обговорили. Зітхаючи, на завершення розмови моя бабуня тільки сказала: – А я думала, що тоді на городніх вогнищах проти диких свиней ти всі патрони спалив і нічого не залишив для іншої біди. Та воно не так сталося...

Після цього в обхід будинку сільради я зайшов до дядька Якова, щоб від нього, як свідка при складанні акту й протоколу допиту Стаха з Демидом в селі, довідатися про подробиці того випадкового дня. Дядько мені співчував і до найменших дрібниць відтворив картину того дня, зробивши в кінці гіркий висновок, що мені тюрми не уникнути, й сам подивувався, де я винайшов на свою голову той різноманітний фронтовий багаж, мовляв, його треба було обійти сто разів стороною та й забути назавжди. – Усе воно так, але пригадайте, дядю, свої молоді роки, вони теж супроводжувалися патронами, то з Першої світової, то з 1939 р., і кожного разу хоч трішки тодішні хлопці припасали набої. Потім я випадково потрапляв на їхній блиск у шпаринах клунь або де-небудь під трухлявим пеньочком. Ще дядько звернув

мою увагу на те, що слідчий дуже напирав на хлопців, щоб до цієї справи залучити особу вже мертвого «Салія»[5], але обидва арештовані від таких зв'язків відмовлялися, виправдовуючись тим, що вони вже про все зізналися і чого не було, того не було. Так того дня й записали.

Після повернення зі Львова додому, мою голову постійно непокоїло питання про те, хто запідозрив сільських хлопців у вчиненні замаху на шолудивого Жору. Скоро з'ясувалося, що перед арештом на подвір'ї сільського музики сталася бійка між парубками з різних вулиць села. При цьому фізично сильний Стах погрозливо сказав своєму супротивнику, що останній наривається на втрату пальців з руки. Кмітливий гармоніст усе почуте швидко переповів сусідові стрибку, котрий негайно звернувся до районних опікунів з повторною заявою з уточненими іменами ймовірних «стрільців», після чого досвітнім серпневим ранком «палатники»[6] провели арешт п'ятьох молодих односельчан. То ж знай, що й кому говорити, а то пошкодуєш від наслідків сказаних слів.

Минуло дві доби після мого повернення додому, і тим часом за мною ніхто не приходив, тільки дільничний міліціонер Костомаров[7] переказував прийти до паспортного столу за готовим паспортом. Цей натяк видався мені прозорим, але ж куди мені без паспорта податися? Що ж, коли ступив на тонкий ламкий лід, то й випробую свою долю до протилежного берега, не топчучись у вирві. На всяк випадок попрощався з батьками та й пішов за паспортом до Тучина з гірким відчуттям на серці. Дорогою вдивлявся і закарбовував у пам'яті всі місця, чимось пам'ятні для мене. Як напрочуд, того дня кабінет паспортного столу був відчинений, хоч і без єдиного відвідувача. Начальник кабінету, міліцейський лейтенант, на моє звернення чомусь довго не відповідав і не шукав мого документа, мовчазно сидів. Врешті байдуже мені сказав, щоб за паспортом я зайшов до Ружакова, котрий уже приходив і забрав мої документи до сусіднього будинку. На ходу в коридорі я собі уяснив, що мені поспішати вже нікуди, і якщо за мною зараз не появиться міліцейський супровід, то краще звідси прямувати додому. На тротуарі для впевненості я оглянувся, та за міліцейською огорожею я відразу повернув до парку, а звідти вийшов на пригоринську стежку до села. Ніхто за мною не біг, не хапав за комір, а навпаки, відвели мені час, щоб я зробив вибір з двох можливостей: збиратися до тюрми чи віддати перевагу самогубству. А чому відразу упадати в такі крайнощі? Та в тодішньому середовищі в мене іншого виходу просто не існувало. А куди поділася моя юнацька спроба підпільного супротиву совєтському режиму? Невже для мене все закінчилося тільки плеканням добрих намірів? Але зараз, наодинці, та тільки з батогом у руках кидатися на гарячі кулемети теж справа безнадійна, без ніякого сенсу. З іншого боку, я за своє коротке злиденне життя не вчинив ніякого криміналу проти людської особи і навіть проти совєтського режиму в цілому, тоді чого ж мені кого боятися. Жалкував, що я ще не встиг покохати дівчину, не проявляв намагання запально поцілуватися з нею. Після таких міркувань вирішив наступного дня повторно йти за паспортом,

---

[5] Автор у тексті всюди подає псевдонім «Салій», хоч справжній псевдонім районного провідника – «Мусій».

[6] «Палатники» – від російського «палатка», тобто намет. Народна назва солдатів та офіцерів внутрішніх віськ НКВС-МДБ, які у дощову погоду використовували плащ-намети.

[7] Костомаров Іван Єфимович, лейтенант міліції, станом на 1949-1950 рр. – дільничний уповноважений по селу Гориньград Перший.

хоч на повернення мало сподівався, бо в руках Ружакова був, як на ті роки, досить вагомий «компромат» проти мене.

До Тучина йшов на ватяних ногах, по дорозі навідався до Славикових батьків і домовився про те, що коли буду повертатися назад, обов'язково ще раз зайду до них, а в противному випадку нехай вони вважають мене затриманим. Вони мені розповіли, що два тижні тому енкаведисти заарештували «Салієву» молодшу сестру Олю й до цих пір її утримують в районі, добиваючись від неї зізнань про минулі зв'язки з братом. Від дня загибелі його боївки вже пройшло півроку, але й досі у цій справі продовжують висмикувати «підсобників» з навколишніх сіл, бо таке заняття районному активу без всякого ризику, тільки в грабунках-конфіскаціях приносить натуральну вигоду. Ось підійшла й моя черга в цьому процесі.

Того дня, 22 серпня 1950 року, Ружаков чергував біля загального телефону, і я ще від порога почав викладати своє прохання видати мені паспорт, котрий конче вже мені потрібний, щоб не запізнитися з від'їздом до Львова. Мою поспішність відразу уповільнив, вгамував господар кабінету, порадивши мені спочатку присісти на прикріплену до підлоги табуретку. – Ти що, думаєш, твій паспорт зберігається у моїй кишені? Зараз принесу його з мого кабінету, – для початку розмови сказав слідчий Ружаков. Справді, через кілька хвилин він вийшов і повернувся з моїм паспортом у руці, відкрив перед моїм обличчям сторінку з моєю фотографією і продовжив: – Але цього серпастого й молоткастого у твої брудні руки я не передам. Ти бандит, зрозумів? Так, я насправді вже розумів, що звідси мені вороття вже немає, але, хапаючись за соломинку, я запитав: – Я не розумію, у чому річ. – А тепер розпочнемо по суті справи, тоді все второпаєш. Перш за все тебе ознайомлю зі статтею КК про відповідальність за дачу неправдивих свідчень і відповідей, у противному разі отримаєш до п'яти років ув'язнення. Підпишися. Після шкільної парти відразу стикатися і засвоювати зміст статей КК було страхітливо-неприємно, одночасно себе підбадьорював, налаштовував твердо керуватися тим, що сюди я прийшов не для церковної сповіді, а скоріше потрапив до пащі лютого звіра.

– Тепер скажи, за яких обставин ти передавав патрони своїм «коришам», з якою ціллю це робив? Не поспішай, подумай. З відповіддю я не поспішав, та все одно заперечував. – Спочатку всі арештанти видають себе за білих голубів, але під тиском неспростовних доказів набувають вигляду сіренької чорної ворони і з цим погоджуються. Повір мені, наш апарат вміє цього добиватися. У цьому я не сумнівався, за останні роки таких прикладів було чимало, і всі про це знали. Пригадалися мені недавні розповіді тучинського однокласника про те, як його мати, яка була прибиральницею у приміщенні МДБ, за наказом Ружакова часто готувала повне відро окропу або напалювала багато вугільного жару в грубці його кабінету ввечері перед відходом її з роботи. Прибиральниця у цих приготуваннях вбачала щось зловмисне, зловісне, але сама ніколи не бачила застосування цих речей, лише пов'язувала з цим ще якісь загадкові великорозмірні чоботи в кутку кабінету. Це блискавчино пронеслося у моїй голові, а Ружаков тим часом уже перейшов на професійно вульгарний тон розмови з попередженням про те, що в разі потреби я повинен звертатися до нього через слово «громадянин», а не товариш – віднині мій товариш – вовк у тайговому лісі. Хтось зателефонував з вимогою щось швидко зробити. Ружаков покликав Гарбузіна, щоб той продовжив допит, а сам вийшов.

З перших слів було очевидним, що й цей енкаведист сповна обізнаний у справі з патронами. Він, у противагу попередньому слідчому, почав ставити питання нібито лагідно, облесливо, немов з таких уст завжди струменіли тільки медові слова. Та коли я почав відмовлятися від причетності до патронів, тоді Гарбузін спокійно мені зауважив, що за бібліотечною довідкою виходить, ніби я перечитав чимало творів Горького, де між іншим міститься його крилата фраза: «Якщо ворог не здається – його знищують», то ж подумай, Андрію, про ці актуальні слова. У таких розмовах з такою кінцівкою завершився мій перший арештантський день, хоч мені офіційно про це ще не сказали. На небі ясне сонечко вже ховалося за обрій, для чиновників МДБ вже скінчився звичайний робочий день без жодної НП в районі, а мені, «сіромасі», Гарбузін наказав перейти до іншої кімнати на ночівлю у цій установі. За новими дверима була простора порожня кімната, тільки з вузенькою шафою посередині довгої стіни. Я увійшов сюди, а Гарбузів став на порозі, єхидно порадив пошукати в шафі деякі манатки під голову й боки, після чого двері зачинилися, зовні клацнув замок, ще з коридора він увімкнув на всю ніч різке електричне освітлення. Тут найперше я помітив масивні стальні грати на єдиному вікні із жалюзійним щитом зовні.

Втікацького наміру не плекав, бо щойно сам до хижацьких рук прийшов. Натомість мене мучило питання – визнавати чи не визнавати те, що я показав хлопцям патрони на рідних місцях своєї «Дев'ятої», бо в даний момент це рішення було визначальним у моїй подальшій долі, тому я напружено продовжував обмірковувати різні варіанти своєї проблеми. Одночасно я очима обстежив підлогу й стіни цієї світлиці-темниці, чи немає на них слідів людської крові, та нічого такого не виявив. Врешті присів на підлогу, обнявши руками свою нерішучу голову; у тяжких роздумах змануло заглянути до шафи з наміром скористатися казенними манатками, але за дверцятами замість обіцяної постелі стояли велике оцинковане відро, пара величезних з розширеними халявами кирзових чобіт, пара подібних гумових, а ще в куточку стояло дві дубові палиці, важкі, подібні до качалки. Кирзові халяви чомусь були посічені густими дірочками різного калібру з присмаленим контуром. Зрозумівши підступну каверзу Гарбузіна, я притишено зойкнув від цього катівного знаряддя та ці бридкі речі закрив дверцятами. Саме в цю пору з танцювального майданчика полинула мелодія на мотив «Катюші», пізніше стало доноситися рідке дівоче повискування від ймовірного зазіхання гарнізонних солдат на заборонні місця в дівочій постаті. Згодом усе затихло, тільки зрідка чулися чиїсь кроки в коридорі, а мені навіть не дрімалося, усе ламав голову над завтрашнім днем. Настав тривожний ранок, і вартовий «палатник», відчинивши двері, повелів мені виходити у двір на десять хвилин і наказав знову повертатися на старе місце до приміщення. Зі скрипу вхідних дверей можна було судити про початок нового трудового дня в цій установі.

Я бентежно прислухався, чи ніхто не відчинить двері «лютого пристанища», бо спокійніше тут перебувати одному, ніж терпіти чиновницьку присутність. Тут почулося клацання замка, і на порозі появився кремезний рудоволосий Ружаков із запитанням, чи вчора перед «відбоєм» обшукував мене Гарбузін. Що тут казати, чого не було, того не було. Тоді він приніс собі табуретку, всівся на ній і повільно почав клаптик за клаптиком обшукувати всі елементи моєї одежі, особливо пильно оглядав рубці, складки та кишені. Йдучи за паспортом, я не брав з собою навіть складного ножика, тому при цій бандистсько-офіційній процедурі обшуку почував

себе спокійно, хоч і принижено. При офіцерському копошінні в поясі моїх штанів Рижаков виявив свіжопідшиту внутрішню кишеньку, яка й послужила для окремого запису в акті на обшук, адже легко було слідчому висувати звинувачення в тому, що в цій потайній кишеньці переносилися грипси. Я пояснював необхідність цієї кишеньки для схованки грошей від вагонних злодюжок. У результаті проведеної кропіткої обшукової роботи в мене «громадянин-начальник» вилучив аж три карбованці, пасок, гребінець, після чого я став менш небезпечним затриманим «бандитом» та вже в кабінеті слідчого, не ремствуючи, підписав акт обшуку. Після цього Ружаков знову повернувся до основного запитання: показував я чи не показував схованку патронів на місцевості «Дев'ятої». Мені не хотілося назавжди розпрощатися з мріями про навчання у Львові та натомість ставати в'язнем на довгі роки, про справжнє становище якого я тоді ще не мав жодної уяви. Я продовжував відмовлятися від звинувачень. Тоді постало питання, яким чином без моєї участі троє гориньградських хлопців натрапили на незнайомому узліссі на скарб німецьких патронів. Хід слідства зводився до неминучості очної ставки між учасниками колишнього марш-кидка на роверах у зацікавлену віддалену місцевість.

У цей момент до кабінету увійшов Гарбузін і ще з порога, немов для утвердження наміру свого товариша, кинув репліку про те, скільки ж можна возитися з тим модаком, простіше, мов, на вороному прокатати його до Рівного на побачення до спільників, і там усе підтвердиться. Моя справа для слідчих була дріб'язковою, і вони відразу перейшли до обговорення своїх приватних клопотів минулої доби. Першим рум'яний Ружаков розповів про свою вечірню поїздку до Шубкова, звідки він привіз великий мішок відбірних огірочків для посолу, тепер тільки затримка за півлітрою «Російської». У свою чергу, блідо-синюшний Гарбузін похвалявся вечірніми пригодами при спілкуванні із Зіною, як після буфету вони зайшли до її помешкання, а там, після недовгих розмов, при інтимному контакті не знайшлося «гумового чохла», то ж тепер доведеться хвилюватися, чи не підхопив часом... Розповіді про принади їхнього особистого життя на мене не діяли, а в ті вільні від допиту хвилини я сушив собі голову над невтішними викривальними зізнаннями Стаха й Демида стосовно моєї участі в названому діянні по справі.

Що ж, життя – річ жорстока, а ми в ньому поступали непрофесійно, необачливо, спорадично (випадково, поодиноко). Хто нам заважав після поїздки до «Дев'ятої» обговорити між собою нашу поведінку в разі випадкового провалу, прийняти на такий випадок спільну легенду. Та я до того більше не повертався, чим і допустив великий промах. Тепер мої ровесники зненацька потрапилии під слідство, несамохіть назвали й мене. Зараз я добре усвідомлював, що мені з води сухим не вийти, пропала моя надія повернутися на волю. Тим часом неперевантажені роботою чиновники обмінялися між собою ще кількома сальними анекдотами, нібито не помічаючи моєї присутності. І тут Ружаков раптово вигукнув своє настирливе: – Ти показував патрони?.. А Гарбузін вийшов з кабінету. Після моїх заперечень Ружаков почав сунути свій міцний кулак під мій гнучкий ніс, погрожував зробити з мене відбивне чучало і т. п. До кабінету увійшов цього разу Рассохов[8] за порадою до слідчого, яким би чином покарати рядового «палатника», котрий в черговий раз у Воскодавах викрав з хати хромові чоботи. Перш за все гість поцікавився, чи в розпорядження

[8] Автор у спогадах подає прізвище як «Рассохов», справжнє прізвище – «Рассіхін».

Ружакова сьогодні не потрібен «молотник» при допитах, бо саме є підходящий виконавець такої чорнової спецроботи. Трохи подумавши, мій допитувач відмовився від такої послуги, а я з полегшенням зітхнув. Натомість слідчий порадив поставити штрафника на три дні заготовляти дрова, бо, мовляв, в ізоляторі він замість покарання буде тільки відсипатися. Мене здивувала така відвертість при обговоренні «секретних» питань. Виходить, що я для них є представником потойбічного світу і тому нікому не зможу про це розповісти.

Під увагою в'їдливого слідчого день мені видавався безкінечно довгим, моторошним, а враховуючи своє минуле, можна було б сподіватися на різке розширення звинувачень проти мене, і в такому випадку все закрутилося б в іншому руслі. Від таких припущень в мене по спині бігали холодні мурашки, та все-таки і цей день закінчувався, і Ружаков на його завершення сповістив, що наступного дня з Рівного поступлять усі необхідні папери, і він мене відразу скрутить у баранячий ріг. Щоб до наступного ранку я нікуди не подівся, він викликав чергового міліціонера, аби той забрав мене до міліцейського КПЗ на ночівку. Неусипне око проявляло про мене турботу, тільки ось уже протягом двох діб не виділяло для мене навіть склянку окропу, але це все побутові дрібнички. Ось за міліцейським порогом в кінці коридору на одних дверях красувалася прямокутна годівничка, а над нею кругленька прозірка.

Переступивши поріг, всередині кімнати я побачив металеві віконні грати, за розміром на півкімнати суцільні голі нари, ще в куточку стояла чимала дерев'яна бочка, накрита кружком – це в сукупності було незамінною атрибутикою совєтської в'язниці, де все було примітивно скромним, але надійно міцним. Під стіною на нарах лежав якийсь хлопець з натягнутим кашкетом на самі очі для захисту від сильного освітлення. Почали знайомитись. Він себе відрекомендував залітним гастролером, побутовцем, що вдруге мав необережність погоріти саме в Тучині. Я себе характеризував, як особу з невизначеним становищем та з приписаним мені таким-то вчинком. Вислухавши мої туманні пояснення, бувалий побутовець гордовито мені заявив, що тимчасово маємо спільні нари й бочку, але мене чекає 58 (54) стаття з етапом у далекі краї, а в нього буде побутова стаття кримінального кодексу та близька дорога з коротеньким терміном покарання, бо він же не «зрадник Батьківщини». Від останніх противних слів я покосився на нього, але він поспішно змінив тему розмови й розповів про своє перебування в цьому КПЗ десь ще у воєнні роки. Тоді нібито ця камера була переповнена місцевими кучерявими хлопцями, тут було гамірно й тісно, тому побутовцям доводилося тулитися під нарами. Та все змінюється і проходить. Ось зараз лягай головою, куди хочеш. За час нашої розмови я помітив на його обличчі та лобі кілька синюватих гуль і поцікавився їх походженням. На це він відповів, що це робота слідчого при першому знайомстві, та поверхневі ушкодження швидко сходять без наслідків. Одночасно повчально порадив мені уникати глибоких ударів, від котрих на поверхні тіла майже нічого непомітно, а всередині, під ребрами, виникають навіть крововиливи з довічними негативними наслідками. До сказаного додав, що всі основні прийоми фізичної обробки арештованих занумеровані в їхньому каталозі, і у виборі їх застосування – слідчий сам собі начальник. Тим більше, коли б'ють звинувачуваного по 58 статті, то вже б'ють грунтовно, а не шелепають по вухах. На цьому бувалий закінчив повчати новачка поводженню в умовах завтрашнього дня, сам зручно влігся на власному кулаці під головою і згодом крізь сон прокричав кілька окремих слів.

Повний зовнішній портрет цього хлопця через багато років я впізнав у телевізійному «герої» під кличкою «Кірпіч»[9]. Другу ніч поспіль не брав мене сон, я лише качався по нарах. Мені невідступно свердлила голову думка про те, що при неминучій очній ставці мої викривальники відмовляться від своїх недавніх зізнань щодо моєї причетності до схованки патронів. Я ще смутно сподівався на можливість такого чуда. Та чим більше перебирав уявні повороти в ході допитів, тим більше проглядалася повна безвихідь з невільницького становища, у якому будь-який затриманий позбавлений можливості навіть повіситись. У душевному заціпенінні тривожна ніч перейшла в ранок нового дня. Черговий міліціонер без розмов запровадив мене в лабети Ружакова. Останній відразу заявив про те, що від сьогоднішнього ранку я із затриманого став арештованим, і мої справи тепер підуть у зовсім іншому руслі. Для підтвердження сказаного ткнув мені під ніс маленького зеленуватого папірця – ордер на арешт, одночасно зло наказуючи прочитати й розписатися. Після цього з поспіхом він спровадив мене до іншого кабінету, де змастив мені пальці обох рук чорною пастою і зробив відбитки з них на спеціальному бланку. Сюди ж зайшов молодий хлопець з районної перукарні з «нулівкою» в руках і за наказом слідчого приступив мене стригти, немов барана. При цьому я відразу помітив жалюгідне явище: поміж пасмами моєї зрізаної чуприни ворушилися великі чорні воші. Звідки їм взятися, адже з дому я виходив помитий і переодягнений та й взагалі в домашніх умовах цих паразитів я вже роками не бачив.

Помітивши моє зніяковіння, перукар тихенько сказав, що після КПЗ майже всі люди мають такий «мурашник» на голові. Від усвідомлення того, що нічліжники з нар набувають таку схожість між собою, мені легше не стало. Мимоволі скотилися сльози з очей. На сентиментальщину часу було обмаль, бо Ружаков перевів мене до свого кабінету. Тут виклав кілька написаних від руки протоколів. – Читай, модак, що засвідчили на тебе твої «кориші», а ти все зволікаєш час, щоб сильніше отримати по зубах. У моєму кабінеті «розколювалися» трохи сильніші від тебе, це ти собі запам'ятай, – несамовито верещав Ружаков. Я мовчки перечитував протоколи з показаннями Демида й Стаха про пригоди зі злощасними патронами. Стосовно мене вони жодного кроку не перебільшили, але ні краплі й не приховали від слідства. Усе тут було точнісінько так записано, як кілька днів тому мені про це розповідав дядько Яків. У кінці листів були надряпані підписи моїх ровесників.

Стало очевидним те, що мої заперечення безпідставні і ось-ось заваляться. До всього, за радянськими законами, мені тюремне ув'язнення забезпечено вже хоча б за приховування випадкового «злочину» й за відмову від цього на допиті. Марно було сподіватися, що без попередньої домовленості ми вчотирьох раптом зуміємо створити якусь виправдальну версію замість звинувачення стосовно мене. Така моя спроба була б приводом для фізичних мордувань заарештованої групи хлопців. То вже краще за свої вчинки самому й відповідати. Дочитавши колючу писанину, я важко зітхнув. Це помітив слідчий і відразу взявся за своє: – А тепер розказуй усе, «як на духу», інакше скручу тебе в баранячий ріг. – Я патронів не показував, якось механічно вичавив я із себе, хоч мені вже ставало байдуже погоджувати чи заперечувати далі свідчення спільників поїздки до Наталії. Зараз мої відповіді щодо цього факту визначали тільки

[9] Автор має на увазі крмінальника по кличці «Кірпіч», якого зіграв актор С.Садальський у культовому радянському фільмі «Місце зустрічі змінити не можна».

мою особисту долю і зовсім не змінювали основної слідчої справи, раніше заведеної на моїх свідків. Тоді Ружаков сильно вдарив мене кулаком у перенісся, та в цей момент до кабінету увійшов Гарбузін і сказав, щоб Ружаков терміново зайшов до їхнього шефа Лубаннікова[10]. Мені довелося певний час дихати ротом, а свої ніздрі прикрити пальцями, щоб зупинилася кровотеча. У цій ситуації Гарбузін, мов лагідний і добрий чаклун, сказав, що мене попереджували про подібні та ще більш складні наслідки, що трапляється і значно гірше від подібного «масажу». Подальшу розмову продовжив запитанням: – То як, Андрію, патрони показував чи ні? Востаннє я відповів заперечно, після чого Гарбузін стальним голосом мені знову нагадав свою улюблену горьківську[11] фразу: «Коли ворог не здається, його...» і, мовляв, зараз у начальника вирішується питання про застосування фізичної обробки чергової «боксерської груші», цебто мене. Після цього він на чистому аркуші паперу написав запитання про те, коли та за яких обставин я показав ту військову амуніцію своїм друзям.

Після довгого мовчання врешті чужим голосом довелося визнати, що я підтверджую показання хлопців про нашу спільну поїздку до «Дев'ятої» з уточненням шляхових пригод того дня. Незабаром повернувся Ружаков та, одобривши писанину Гарбузіна, знову кудись вийшов. Після закінчення допиту мене знову перевели в КПЗ. Того дня мені передали харчову й речову передачі від батьків, так що спільно з побутовцем ми змогли врешті повечеряти. Мій багаторазово суджений однокамерник перш за все зауважив, що наявність прокурорського ордера на арешт і стрижена голова свідчать про те, що мені вже волі не бачити, бо наші «хозяєва» у своїх діях помилок не допускають, недаремно в них на в'язах стирчать холодні голови. Ті люди, кого вони зарахували до «ворогів народу», у цій категорії перебуватимуть аж до своєї погибелі, без жодної надії на краще. Сидячи на нарах, мені молодому було дуже прикро усвідомлювати гіркоту життєвої поразки, а присутність параші в кутку брудної камери довершувала картину жалюгідного становища й людської ницості. Попереду маячіло не життя, а підлідна річкова течія, де немає повітря й сонця, а лише зустрічаються великі крижані ополонки з шумом води й тріском плаваючого непотребу. З такими гнітючими почуттями мене здолав сон.

Вранці розбудив окрик чергового: – Такий-то, виходь з особистими речами! У міліцейському дворі, навколо обшитому дошками з колючим дротом, уже стояла вантажівка з двома конвоїрами в кузові, котрі швиденько вказали моє місце на підлозі між ними. Відповідальним за перевезення був призначений дільничний міліціонер з Воскодав. Поруч зі мною вмостився молодий річицький стрибок, з дозволу котрого з нами попутно вільно їхала моя недавня однокласниця Женя. Я встиг поцікавитися в неї, куди ж вона вирушає з дому: – У Рівненський учительський інститут, – мовила дівчина. Мені грізно наказано опустити голову й мовчати, а на мої руки стрибок вправно одягнув наручники. Старший конвоїр мене попередив, що я знаходжуся в його розпорядженні, і в разі спроби піднятися на ноги до мене будуть застосовані два автомати без попередження. Цим зайвий раз мені дали зрозуміти, відчути, що моя дорога вже пролягла не до Львова, а до Рівненської в'язниці.

---

[10] Автор подає прізвище як «Лубанніков», насправді – «Лубєнніков». Пьотр Філіпповіч Лубєнніков – начальник Тучинського райвідділу МДБ з 1950 р.

[11] Мається на увазі російський письменник Максім Горькій.

Коли мене силоміць тягнули з рідного середовища, щоб занурити в чужий, невідомий, невільницький світ, тоді в мене з'явилося якесь непоборне бажання закарбувати в пам'яті все побачене до найменшої подробиці, щоб воно завжди стояло в очах поруч з обличчями рідних батьків. То ж з рухомої машини всі мої погляди з-під лоба були спрямовані на околиці дороги. Поруч з центральним входом до районного парку знаходилися кілька впорядкованих могил з останками емгебістів, й не було ніде жодного скромного могильного сліду від поховань місцевих патріотів-партизан, котрих не один десяток сюди звезли за останні роки «другі совєти». За міркуваннями місцевих жителів, усі, хто побував прив'язаним у центрі міста, знаходив своє останнє пристановище на цій землі у межах районного парку. Такі захоронення проводилися завжди серед ночі без зайвих свідків. Цілком ймовірно, що на людських костях зараз споруджені танцплощадки, й гарнізонні солдати в колі своїх подруг тепер там витанцьовують розкотисте босяцьке «яблучко», а можливо прах лицарів покоїться в яругах під товщею побутових відходів, що совєтам найбільш легко робити зараз. Тільки з плином часу наші люди опам'ятаються, у всьому розберуться, скинуть ковпак страху та всім воздадуть належне. Тим часом вантажівка на крутому повороті з'їжджає на високий дерев'яний міст, але добре вишколений військовий водій веде машину центральною смугою настилу, щоб арештант не спробував стрибнути сторч головою в Горинь. Далі обабіч дороги потягнулися шубківські біленькі хатини з маленькими садочками. На краєвиді ліворуч промайнула Тучинська школа, а праворуч незворушно стояла Шубківщина (ліс). Багатостраждальні, але незламні селяни не зустрічалися, бо вони вже в ту пору поринули у хліборобські турботи на своїх полях.

Машина завидна довезла мене під ворота Рівненської «внутрішньої» слідчої тюрми по Пушкінській вулиці. Старший конвоїр вийшов до «пропускної», щоб оформити необхідні папірці, й через кілька хвилин наказав мені заходити у відкриті охоронні двері. За ними опинилися на безлюдному подвір'ї комплексу тюремних споруд, де, на перший погляд, здавалося, що тут цілодобово чатує і кличе до подвигів лише бронзовий пам'ятник Дзержинському. Але за рогом кількаповерхового адміністративного корпусу перед нами з підземелля вималювався якийсь кумедний обширний дах. Зовнішні стіни під ним були опущені в грунт, тільки над самим асфальтом тягнулися продовгуваті маленькі загратовані віконця. Це страхітливе «помешкання» ззовні було схоже на величезний льох. Перед сходинками, що вели вниз цієї печери, мій охоронець зняв з моїх рук кайдани, щоб повернути їх представникам районної влади, як невід'ємне знаряддя у щоденній роботі. Міліціонер добре знав, що йому належить робити в цьому місці – він, не вагаючись, натиснув велику червону кнопку біля дверей.

На деренчання електричного дзвінка з'явилася байдужа сіро-тупа фізіономія під голубим кашкетом з червоною зіркою. Нам звеліли трохи зачекати. Невдовзі звідти вийшов з автоматом міліцейський лейтенант і, змірявши мене поглядом з ніг до голови, розповів своєму товаришу, що він тільки-но здав до «каталажки» подібного «бандита» з Володимирця та пошкодував, чому таких «лісовиків» не уколошкують на місці. На це тучинський страж відповів, що в таких випадках не було б кому працювати на сибірських просторах. Ці відвертості різали мій слух і душу. Нас покликали вниз. При вході до вузького коридору внутрішньої в'язниці нам назустріч тюремний

наглядач виводив якогось в'язня, і щоб ми не роздивилися один одного, він свого підопічного зупинив окриком і повернув лицем до стіни. Я встиг помітити неприродно бліде обличчя молодого хлопця і те, що одягом йому слугувала закривавлена пропотіла натільна білизна. Від цієї зустрічі мені передалася внутрішня атмосфера обласного підземелля.

Біля малого канцелярського столика з масивним сейфом сидів черговий офіцер, котрий, не читаючи супровідних папірців, розписався в отриманні доставленого арештанта в кількості 1 чоловік. Після цього наглядач поштовхав мене до лабіринту банного блоку, щоб я пройшов процедуру «чистилища» перед порогом пекла. Тут керував парадом губатий чорнявий чолов'яга, явно не слов'янського походження з характером підступного похмурого жартівника. Для початку він мені наказав вивернути всі кишені мого одягу й одночасно запитав, чому я так чванливо зодягнений та чи не прихопив я з собою колюче-ріжучих предметів. Останні його слова я сприйняв як неофіційні й насторожено мовчав. Чекіст-кочегар-банщик поверх військової форми одягнув чорний халат і приступив до виконання химерної роботи: оглядав, обшукував, обмацував. Поруч з ним палахкотіла громідзка металева піч-прожарка, а за перегородкою невпинно капала вода з несправних водорозбірних кранів. Коли чекіст не знайшов нічого підозрілого в моїх «шатах» і тілі, він вручив мені маленький шматок господарського мила й таз і ударом копняка відправив митися. У порівнянні з наступними банями тут гарячої води було вдосталь. Несподівано банщик гаркнув, щоб я виходив одягатися. Невпізнаним виявився мій одяг після прожарки, і від нього сильно тхнуло смаленим. У штанах вигорів весь перед, з верхньої сорочки збереглися тільки комір та застібка, у піджаку згоріли обидві поли. Від морального задоволення «господар» бані реготав, аж присідав. У вигляді якогось опудала наглядач підвів мене під сталеві двері камери №8. Клацнув великий замок, і наглядач-ключник штовхнув мене через поріг напіввідкритих дверей. Нікуди було ступити ногами – на підлозі щільно сиділи напівголі в'язні.

Повітря в камері було перенасичене їдким запахом хлорного вапна, випарів нечистот з дубової бочки (параші), людського поту, а я ще вніс нудотний сморід горілої тканини. Тут усім дихати важко. Мій зовнішній вигляд спантеличив моїх однокамерників. Вони спочатку подумали, що мене викурили з якогось сховища. Черговий в'язень несміливо запитав, звідки мене сюди доставили. Я неохоче про все розповів, і де обгорів мій одяг – також. Мені розповіли, що той витівник, жидок «Мацула» подібні фокуси в бані викидає часто і завжди безкарно. Я поцікавився, чи в камері немає когось з моїх односельчан або хоч з одного району. Мені пояснили, що таких випадків тут не трапляється, бо за недопущенням «ворожої змови» пильно слідкує адміністрація, для цього вона попередньо «фільтрує» всіх, що сюди поступають. Після маленького знайомства черговий визначив мені місце розташування на голій підлозі в тісному ряду в'язнів. За постіль тут кожному слугував його верхній одяг. Заволодівши «власним» місцем, перш за все я передав для «паювання» торбину з харчами від батьківської передачі. Розподіл продуктів проводив найкремезніший в'язень. Він повинен був своїми міцними пальцями, користуючись тільки полотняною ниткою, рівномірно розділити всі мої домашні пожитки. Він свою роботу виконував спокійно й дуже скрупульозно, щоб нікого не обділити, адже кожен в'язень дуже хотів скоштувати крихітку домашніх харчів і цим хоч на хвилинку відчути

матеріальний зв'язок з рідною домівкою. Такою склалася в'язнична традиція, і ніхто її не порушував.

На той час до камери було напхано більше 20 чоловік, хоч її мізерні розміри складали 2,2х6 м, цебто 0,6 кв.м на особу. Цікавим видавалося те, що в такому багатолюдному місці вперше не було вождівського портрету, тільки на стіні висіли правила внутрішнього розпорядку з переліком обов'язків, без єдиного пункту елементарних людських прав. Совєти на кожному кроці нав'язували колективізм. Якщо хтось із в'язнів цілу ніч перебував на допиті, то, повернувшись до камери, йому заборонялося після «підйому» хоч трішки схилитися на підлозі. За подібне порушення режиму на певний час для усіх в'язнів цієї камери заборонялося отримувати передачі або їх не виводили на «прогулянку». Куди вже було тут подітися – усі покірно сиділи під невтомним морганням прозірки у дверях. «Найкремезніший» чорнявий в'язень-гощанець тихенько порадив мені добре обміркувати хід розслідування заведеної справи, морально підготуватися до можливих несподіваних запитань від нового слідчого.

Ще вдома часто точилися розмови про те, що в обласних «органах» ще по сей день копирсаються у паперових недогарках, захоплених у Шубківській криївці «Салія». Від цього джерела можливої інформації я найбільше потерпав, бо в партизанській документації містилися найпотаємніші матеріали підпільної районної ОУН та всіх її розгалужень. То ж найменший доказ мого зв'язку з оунівцями став би для мене фатальним. Хоч по суті я був в'язнем, приреченим на повільне конання, все одно мені було дуже страшно навіть і в думці допустити можливість розкриття моїх секретів досвідченими спецами. У роздумах і нестерпній камерній парноті проходили доба за добою. Якось зранку, відкривши годівничку, голубий кашкет прокричав: – Хто на літеру «М»[12]? На цей запит в'язні всередині камери, чиє прізвище починалося такою літерою, повинні були називатися. Далі потрібний в'язень отримував попередження одягатися, приготуватися до виходу. Цього разу мені довелося одягнути всі свої недогарки з їхнім залишковим запахом. Через кілька хвилин наглядач-конвоїр наказав виходити за двері, у кінці коридора він розписався в журналі за те, що підконвойного отримав, а завівши до кабінету слідчого, під розписку здав мене.

У кабінеті слідчий орудував довгим шилом, з'єднуючи в товстий том свої протоколи. Пронизливим поглядом зміряв мою постать, потім наказав стати обличчям до стіни в кутку кабінету, опустити голову, а руки скласти на попереку. У такій позі довелося мені стояти досить довго. Врешті емгебістський капітан назвався слідчим Болотіним[13], котрому доручено вести мою кримінальну справу. У кабінеті було накурено до такої міри, що в повітрі повисла б сокира, однак сморід від мого одягу він відчув і запитав: – Хто ж тебе так обсмалив? Я й не знав, що йому на це відповісти, а вже ж не з дому такий вийшов. – Добре, я з цим розберуся, а зараз сідай на табуретку і відповідай без жодного крутійства. Мені ти все розкажеш. Тим часом перше запитання він записав до протоколу, потім ним приголомшив мене: – Ким і коли ти був звербований до ОУН? Від початкового оторопіння я помалу відійшов, бо й справді членом ОУН я ще ніколи не був. Тому рішуче відповів, що у складі

[12] Автор у спогадах подає літеру «М», хоча його прізвище починається на «Н».

[13] У тексті автора прізвище слідчого подане як «Болотін», насправді його прізвище «Болотов». Цей допит відбувся 19 вересня 1950 р.

такої організації не перебував. Моя відповідь не влаштовувала слідчого, і він своє запитання повторив погрозливим криком, навіть часом хапав зі столу шило. Як би він не скаженів, але я розумів, що його запитання необгрунтоване, бездоказове, і в подальшому часі я замкнувся в собі, мовчав. Розуміючи, що довгим мовчанням тут не захистишся, а цей садист ще нагадував, що в його «умілих» руках навіть камінь «співає», я періодично повторював заперечливу відповідь. Врешті Болотін підскочив до мене, плюнув мені в обличчя, і коли я піднявся з табуретки, то на додаток ще сильно мене вдарив носком чобота вниз живота. Перший рівненський допит на цьому закінчився, мені наказано знову стати в куток. Слідчий по телефону наказав забрати від нього цей невиносимий сморід. Сюди швидко з'явився конвоїр і перевів мене до камери.

Помітивши моє надмірне хвилювання, хлопці співчутливо запитали прізвище слідчого, і що він чинив наді мною, «погорільцем». З'ясувалося, що кожному в'язню кортіло знати, хто із сусідів до якого слідчого був приписаний, бо з цього випливало – коли Болотін викликав мене, то вже одночасно він не міг турбувати когось іншого, отже, в ці години комусь іншому випадала можливість безпечно провести певний час у спільних диспутах камерного товариства. Згодом ця особиста «вигода» вразила й мене, а це перший крок до тваринного бажання: ти помри сьогодні, а я – завтра.

Через кілька днів з годівнички знову пролунало: – Хто на літеру «М»? Цього разу наглядач довів мене до столика в кінці коридора й наказав написати на клаптику паперу прохання до батьків, щоб вони передали три одежини (взамін спалених), мовляв, це прохання буде передано мамі на пункті прийому передач. Повернувшись до камери, я розповів про це однокамерникам. Незадовго мені передали необхідні речі, і я в них набрав вигляду іншої людини. Помалу довелося сприйняти нові побутові умови. Тут кожен ранок починався стукотом ключа по металевих дверях, що означало «підйом». Усі дружньо вставали, складали свою постіль-одежу, ставали на коліна, щоб помолитися Богу. Цієї ж пори проводилася ранкова перевірка – до камери входили заступаючі на зміну черговий офіцер і наглядачі. Вони прискіпливо рахували присутніх в'язнів, виясняли, кого забрано на допит, пильно оглядали, чи не пошкоджена конструкція підлоги та стін. Щоденно запитували чергового в'язня, чи не появилися ріжучі й колючі предмети. Наставало очікування черги «урочистого виносу параші» до вмивальника у стройовому супроводі утриманців камери.

Після повернення до камери подавали хлібні пайки, бачок кип'яченої води з однією кружкою для всіх, відповідну вагову кількість цукру з розрахунку по одній сірниковій коробочці кожному на добу, ще по одній порції чумизової каші. Миски й дерев'яні ложки потрібно було негайно повернути в коридор. При контрольному обшуку «Мацула» в кожного позрізав металічні гудзики й забрав шнурівки як небезпечні предмети в руках арештанта. Для пришиття сірникових паличок замість відсутніх гудзиків в денну пору видавалася голка без ниток, котрі кожний виплутував з домашнього рушника. Засобом для гоління бороди й голови слугували ножиці, хоч без дзеркала ними користуватися було незручно. У нашій камері обов'язки персонального голяра добровільно виконував Василь – молодий хлопець з Верхова. В обідню пору нас частували ріденьким супом, приправленим подрібненою тюлькою та порцією перлової каші. Зате кип'яченої води можна було напиватися досхочу. Двічі на тиждень у годівничку знову зазирав губатий чорнявий фельдшер

з незмінним запитанням: – Хто хворий? Він своїми очицями людей не оглядав, а на всяку скаргу чи то розлад шлунку, чи біль у грудях все рівно подавав одну таблетку стрептоциду. Одного разу наш Василь заявив, що в нього відпала колошва, і теж отримав таблетку від тюремного «ліпили». З такого лікування крізь сльози ми всі трохи посміялися.

Один раз на тиждень до нашої годівнички з'являлася молода бібліотерка й пропонувала бажаючим невеликий вибір книжок з її запасу. Мені вдалося тут прочитати кілька творів древніх середньоазійських письменників. У їхніх творах проповідувалося більше людської гуманності, ніж її зустрічалося у щоденному житті. Найбільш бажаними були хвилини, проведені у двориках для прогулянок, хоч тут зір був обмежений цегляними стінами, але відкритого неба й свіжого повітря вистачало нам усім. Тут зрідка вдавалося обмовитися кількома словами із сусідом. Ззовні, посеред стіни, висів сірий щит для фону при фотографуванні кожного новачка у фас і профіль до особистої справи. Перед цим щитом свого часу побував кожен з нас. Повернувшись до затхлого льоху, всі знову впадали в нудьгу та зажуру. Тіснота й парнота особливо дошкуляли гладким людям, їхнє тіло в цих умовах постійно упрівало, ятрилося роками. Тут згадаєш і поцінуєш хоч відносну волю. Коли починало сутеніти, наглядач з коридору вмикав освітлення аж до світанку. Відразу після вечірньої перевірки хтось із молодших в'язнів виконував ритуальне дійство – перестукування через стіну із сусідами. У першу чергу вибивали число людей, що знаходилися в камері позивача, а далі подавалися інші умовні знаки. Зовсім кепсько нам було, коли за сигналом «відбій» потрібно було вкладатися спати «валетом», так що ноги кожного в'язня сягали обличчя сусіда, виходило дуже незручно, зато надмірно тепло. Людське місиво рідшало аж після виклику окремих осіб на допити, де служба зізнання трудилася у три зміни. Нічний виклик скоро випав і на мене. Територія між будівлями виглядала сильно освітленою численними прожекторами, аби ніхто не згубився.

У кабінеті №16 Болотін почав розмову запитанням з попереднього протоколу. Я відмежовувався від членства в ОУН. Тоді в супроводі матів-перематів він перейшов до вже на мене заявленого і в районі мною підтвердженого матеріалу про німецькі набої. Протягом миті востаннє мені дуже хотілося заперечити цей напівдитячий вчинок, але чим правдоподібним його замінити? Захисного виходу я не придумав, лишався один вибір – повторити все вже відоме. Уже з другого допиту мені стало ясно, що слідчий ніякими додатковими звинувачувальними матеріалами не володіє, усі подальші допити стосувалися уже розкритих фактів. Сила зашморгу навколо моєї шиї більш-менш урівноважилася – важко дихав, але животів у колі в'язничного товариства.

Якось посеред дня з банного блоку почулися надривні чоловічі вигуки, від чого в камері запанувала мертва тиша. Усі відразу виразно розчули: – Люди, мене тут спалюють, передайте в Соснівку моїй жінці Марині Сівук, що тут мої кості... На цьому крик обірвався, тільки сильно забрязкотіли порожні тазики. Усі, нічого не розуміючи, переглянулися, не вірячи в те, що такі страхіття можуть відбуватися в бані. Цього уточнити ні в кого. Тільки через три доби в наші двері наглядач увіпхнув Петра Сівука – переляканого, змученого, осоромленого чоловіка віком у 40 років. По голосу його ми пригадали отой жахливий крик: – Люди... Для першого знайом-

ства черговий в'язень чемно запитав новачка, звідки той прибув і з яким прізвищем. У відповідь він нас подивував уже чутим ім'ям та Соснівкою. Ми поцікавилися, а де ж ти три дні перебував, чоловіче? – Та в карцері за те, що голосно оголосив своє ім'я. Ми звернули увагу, що він справді стояв одягнений тільки в білизну, а верхній одяг з іншими домашніми речами тримав у торбині. Усе його тіло мало синюшний вигляд від переохолодження. – Я кричав несамовито тому, що той чорнявий банщик мене голого заштовхував до пащеки палаючої печі, аби я там згорів. Усім стало зрозуміло, що то знову «Мацула» лише трохи розважався.

Таким чином, до нашої камери уже навпихали 21 чоловіка, і кожен сюди потрапив своєю особистою дорогою, прагнучи хоч трохи наблизити час Всенародної Волі. Отож, тут доля звела людей, у більшості молодого віку, всіх української національності, переважно в недавньому минулому селян, робітників, службовців. У ці роки за грати потрапляли нещирі комсомольці, стрибки, деякі місцеві представники совєтської влади. Більшість з ув'язнених були недавніми годувальниками партизанського підпілля, інші – «ворожі пособники». У нашому камерному середовищі найбільш авторитетними, поважними вважалися «Лебідь» з Острога – людини старшого віку, широкого світогляду, грунтовної освіченості, з великим ОУНівським стажем. До його думок і порад ставилися шанобливо. У цій камері він перебував досить тривалий час, на допит його Болотін викликав уже зрідка, і в кожному такому випадку ми всі співчутливо його проводжали до дверей, а потім з хвилюванням чекали повернення назад. Ми передчували, що цій людині на допитах дріб'язкових запитань слідчий не ставить, а за великі справи від неправедного суду можна було чекати найгіршого. Своє становище тверезо оцінював і він сам, а ми про це мовчали.

З-поміж інших ще вирізнялися «Гощанець» – виконавець будівельних робіт з Рівненської меблевої фабрики та Костиневич – секретар сільської ради із с. Велике Озеро. Ми всі належали до посередніх жителів. Для моральної підтримки та щоб не марнувався час, ми щоденно практикували розмови на різні вільні теми. Тут по черзі кожен повинен був висловити свою думку на вибрану тему, але ніхто нікому не ліз у душу й не провокував співрозмовника розкривати чогось потаємного. Не забуваймо, що нашого брата наглухо ізолювали від засобів масової інформації. Навіть кожна харчова передача нам вручалася ретельно пошматованою наглядачами в пошуках чогось забороненого. «Переможні» кроки соціалізму нас не цікавили, усі прагнули почути щось нове про становище в дотліваючому повстанському русі, нас цікавили зарубіжні радіоголоси. Вісті такого змісту до нас проникали тільки з прибуттям «новобранців», правда, не завжди в однаковому обсязі й змістовій цінності вони володіли новинами.

Дуже запам'яталося прибуття Степана Зеленого із Сарненського району. Він був достойним сином убитого у післявоєнні роки повстанця. Степан докладно змалював ситуацію в підпіллі на своєму терені, зрозуміло, без імен конкретних людей – без поживи для можливого стукача, дещо повідомив із зарубіжних радіоновин. Розповіді з вуст цього енергійного молодого поліщука сприймалися переконливо, без ноток духовного занепадництва. Від свого ровесника я отримав живий урок завидної душевної стійкості ясності в помислах, простоти у вчинках. У затхлій камері це було подихом свіжого повітря на зморені обличчя й душі. Степана всі сприймали як

сильного, надійного друга, котрий гідно продовжував батькову справу. Таких би нам побільше, тільки не у в'язниці, а в житті. Після повернення Степана з першого допиту його дружно запитали до чиїх же рук він потрапив. – Та до чорнявого, ненависного Пічуріна. Хай він горить, – розхвильовано відповів наш товариш.

На початку жовтня в камері набралося нас четверо однолітків. Одного з нас, Бориса з Млинівщини, слідчий кілька разів за час розслідування справи віддавав до карцеру. Найжвавішим був Фенюк з Рафалівки. Він чомусь найменше переймався розслідуванням особистої справи, хоч в камері знаходився уже досить давно й очікував прибуття по етапу свого рідного брата з якогось казахстанського табору. Усі однокамерники здогадувалися, що в цьому етапі посприяв наш сусід Фенюк-молодший. До нього всі почали ставитися з осторогою, помітивши, що від слідчого він повертався надто безжурним, міг принести кілька цигарок, а на губах інколи були крихти від чогось їстівного. Якось цей Фенюк, нібито заклопотаний думками про своє майбуття, підсів до мене й по-змовницьки тихенько-тихенько почав ліпити словесну картину про те, якщо ми обидва молоді потрапили до табірної зони, то чому б нам разом не втекти звідти додому. У його словах проглядалася очевидна провокація і дуже передчасна. На його провокацію я відповів, що ми тимчасом перебуваємо в Рівному, а невідомий табір – там, де Макар телят не пасе, то навіщо зараз про це говорити. До цього ще жоден наш земляк звідти не втік, мабуть, і ми не втечемо. Не добившись «кльову», мій співрозмовник пересів на інше місце. Під час наступного виклику Фенюка до слідчого ми вирішили створити навколо нього зону «глухоти й німоти» без жодної реакції на його звернення. Так ми й поступили.

У кінці 50-го року в нашому районі із загартованих бойових партизанів діяв один Величко-«Явір»[14]. Яким чином ця кремінна людина ще могла уникати ворожих пасток, знає один він і Бог. «Палатники» почували себе привільно, безпечно й нишпорили по селах, немов мисливці на полюванні. Вони хапали наших людей за наявності найменшої підозри в нелояльності до влади, бо потрібно було звітувати про результати свого промислу – людоловства. Внаслідок вжитих подібних заходів до нас потрапив уже старшого віку парубок Іван Маринич із с. Хиночі. Якось ми звернули увагу, що він від слідчого повернувся надмірно розчервонілий, сильно схвильований. Жаль було людини, і ми поцікавилися, що з ним трапилося на допиті. Іван нам розповів, що слідчий покликав до себе в кабінет ще кількох офіцерів і заставив Івана проспівати ті пісні, які він виконував у сільському клубі. Що ж, арештанту довелося співати й тут. Після виконання кількох повстанських пісень за виконавську майстерність співака похвалили, але одночасно у протоколі допиту вони розписалися в тому, що на власні вуха чули, як І.Маринич натхненно виконував ворожі, націоналістичні, бандерівські пісні, а це було великим криміналом. За такий вчинок хлопця водили на допит, щоб потім йому присудити багаторічне ув'язнення. А ми через кілька днів попросили свого співака проспівати будь-яку народну пісню. Іван справді задушевним чудовим голосом тихенько виконав «Садок вишневий коло хати», «Ой не ходи, Грицю». Щоб не ускладнювати слідчої справи, Іван не співав заборонених пісень.

Тим часом надворі настала сльотлива осіння погода, із заходу швидко насувалися темні хмари, поливаючи землю краплистими дощами. За цим можна було

[14] Повстанець Іван Васильович Величко-«Явір». Загинув 12 квітня 1951 року.

спостерігати тільки під час коротеньких прогулянок. За сухої погоди, будучи в дворі, ми не відчували впливу чорного диму, що постійно валив з димаря котельні, а в дощову пору їдкий вугільний дим змішувався з вологою і низько стелився по тюремних закапелках, отруював повітря навколо нас. Я, сільський хлопець, дуже не любив запаху цього промислового чаду. Тоді я не передбачав, що доля заведе мене в значно гірший, більш отруйний газ копалень. Зараз тільки доводилося звикати до чорної пітьми.

На кінець листопада слідство завершилося. Про це засвідчував ритуал підписання ст. 202 (206) КПК[15]. Того разу в кабінеті слідчого я застав якогось здоровяпідполковника, що саме проглядав сторінки моєї особової справи. Закінчивши ознайомлення з протоколами допитів, він закрив папку і сказав, що він є прокурор і вимагає від мене повної розповіді про скоєний «злочин», а також підтвердити, що я нічого не приховав від слідчих органів. І в котрий уже раз мені довелося розпочинати: – Після фронту, коли я був ще малим, то пас корів і в старому окопі угледів німецькі патрони... Прокурор абияк послухав суть мого вчинку і зробив висновок: – Твоя справа «вшивенька», але достатня, щоб постати перед воєнним трибуналом, а зараз при мені постав свій підпис додатково на кожному протоколі. Болотін від себе додав, що попереднє слідство мене звинувачує за ст.20-54-1а[16] – зрада Батьківщини за співпрацю з ворогом. Після цього прокурор вийшов, а мене конвоїр перевів до камери.

Ще з порога цієї сірої клітки я сповістив усім присутнім, що врешті мене ознайомили із звинувачувальним актом (обвинілівкою[17]), і тепер мені лишається тільки чекати суду, а це в невільницькому житті означає припинення викликів на допити, своєрідну передишку. З цього приводу невгамовний однокамерник Костиневич навіть пожартував, що сьогодні я повинен свою пайку цукру віддати в загальний бачок, адже наді мною вже промайнула загроза потрапити до підземелля слідчого корпусу, де мордувальники в квадратній кімнаті примушують свою жертву знайти відсутній п'ятий кут. Для понукання в цих пошуках вони застосовують свої міцні кулаки й важкі чоботи, або більш щось витончене, то вже в залежності від наказів службових осіб з верхніх поверхів цього корпусу. За його словами, кілька років тому він сам там побував, але тоді якось обійшлося без арешту, хоч звідти випустили без передніх зубів. Отож виходило, що яку тогоденну тему не зачепи, все одно вона викликала дуже сумні почуття, одначе всім хотілося якось вижити. Тут ніхто відкрито не вів мову про високі душевні пориви, хоч вони ще трималися у грудях майже кожного в'язня.

За час мого кількамісячного перебування в камері внутрішньої тюрми МДБ сюди періодично приводили нових людей, інших звідси забирали на суд, і вони більше до нас не поверталися. З новоприбулих нас дуже вразив вигляд 23-річного хлопця з Острожця, котрого якимось чином «палатники» захопили озброєним. До змучених

[15] КПК – карно-процесуальний кодекс.

[16] Стаття 54 Кримінального кодексу УРСР. Ця стаття, що передбачала відповідальність за «контрреволюційну діяльність» та «зраду батьківщини», була введена до Кримінального Кодексу УРСР 1927 р. та дещо змінена 20 липня 1934 р. Аналог Статті 58 Кримінального кодексу РРФСР від 1926 р. Пункт «1а» за «зраду батьківщині» передбачав: розстріл або позбавлення волі терміном на 10 років з конфіскацією всього майна.

[17] Обвініловка – в'язничний жаргонізм. Від російського слова «обвинение».

блідих облич ми поневолі трохи звикли, але такого знекровленого обличчя ми досі не зустрічали. А як ми всі жахнулися від надмірної чорноти, коли знесилений хлопець оголив своє тіло до пояса! Уся поверхня відкритої частини тулуба мала струпуватий зелено-синій вигляд. Після гнітючої мовчанки ми співчутливо запитали в новачка, яким способом тортур емгебісти так понівечили молодече тіло. Хлопцеві важко давалася розмова, тому він говорив повільно й короткими фразами. Назвався Павлом, а з подальшої розповіді ми зрозуміли, що його після доставки до Острожецького районного відділення МДБ роздягнули, надійно пов'язали руки й ноги мотузками, після чого два здоровенні верзили почали заповзятливо лупцювати по грудях якимись прачами, старалися, аби удари тих прачів-дощок попадали під ребра. Щоб зовсім не провалити грудей, то його час від часу повертали, немов снопа під ціпами. Коли в Павла з носа й рота хлинула кров, його поливали водою з відра і зменшували силу ударів. Ще більш нестерпним та дошкульним було повторне биття по вже синіх місцях. Від нього спочатку домагалися одного – у яких криївках ще досі перебувають партизани, потім емгебістів зацікавили селяни-«підсобники»[18] й ті, хто бачив партизанів, але не доповів про це в район. Зі свого боку ми виділили два рушники для постійного прикладання водних компресів з потертим порошком стрептоциду.

За таких обставин старожили нашої «хатини» пригадали недавній час, коли разом з ними сидів «Мамай» – курінний з групи «Енея»[19]. «Мамаю» в бою з каральними військами МДБ вибухом снаряда відірвало обидві ноги вище колін. Понівечене тіло партизана як захопленого «языка» привезли до внутрішньої в'язниці і без жодної медичної допомоги помістили в камеру на повільне вмирання. Але сильне молодече тіло витримало велику втрату крові. «Мамай» продовжував жити назло своїм ворогам. Тривалий час «санітари» й перев'язочні матеріали вишукувалися у замкненому середовищі камери, і здоров'я скаліченого повільно почало поправлятися. Його стан не залишився поза увагою тюремщиків, і вони почали викликати «Мамая» на допити. Щоб якось його безногого доставити до кабінету слідчого, наглядачі використовували брудну тачку від котельні. Цією тачкою з грюкотом під'їжджали під самісінські камерні двері. У таких випадках сам «Мамай» жартував: «Треба збиратися, уже подали коня вороного». З тяжкими ранами в нелюдських умовах цю людину більше двох років гноїли в застінках однієї камери, жодного разу не надавали медичної допомоги. Аж після завершення слідчого процесу 1950 року «Мамая» перевели до лікарняного в'язничного блоку. Про його подальшу мученицьку долю в'язні нічого не відали.

На початку грудня, уже після підписання «обвинілівки», мене несподівано знову викликав слідчий. Чого тільки я не передумав до моменту його першого запитання, а вистачало про що непокоїтися. Чомусь мене не заспокоювала думка про те, що не варто надмірно хвилюватися й переживати ще до появи очевидної ясної причини для цього. Така вже, мабуть, моя природа, передчасно за все непокоїтися. Та все ж у працівників репресивних органів не було загальнолюдських запитань, а лише специфічно-професійні. Так і цього разу слідчого чомусь цікавило моє особисте ставлення до виселення наших родин до холодного Сибіру. Я вперше зіткнувся з

[18] Від російського «пособник» – той, що допомагав чи сприяв.

[19] Насправді «Мамай» – надрайонний референт СБ Дубенщини О.Панчук. Подальша доля невідома.

дивовижним запитанням до ув'язненого, нібито моя думка для когось має значення. У мене відразу перед очима постали мої згорьовані батьки з бабунею, усі родичі та сусіди. Невже ж до їхнього горя не вистачає тільки зловісного Сибіру? На поставлене запитання я відповів, що в нашому суспільстві побутує думка – батько не відповідає за дорослого сина і навпаки, а переселення до Сибіру – це явище карного характеру. У таких випадках влада повинна це враховувати.

Мою відповідь слідчий запротоколював. Після мого повернення до камери Гощанець запитав, що там зі мною трапилося, можливо, до справи «доважка» знайшли, а Костиневич від себе – а може, ти з Фенюком заприятелював. Остання підковирка вивела мене з рівноваги, і тоді я переповів усім розмову, яка щойно відбулася у слідчого. Цим було зачеплено питання болюче для всіх. Відразу на це відгукнулися ще чотири чоловіки, котрі останнім часом стикалися з аналогічними процедурами, але досі мовчали. З нашої бурхливої розмови вияснилося те, що совєти знову готуються до масового вивозу наших людей у сибірські нетрі. Від цього наші душі ще більше гнітила спільна безпорада, безсилля. Совєтська держава, винищувальна система працювала під пеленою надзвичайної секретності. Ніколи жодному арештанту ніхто не говорив, куди його в черговий раз ведуть або на яку дату призначено день суду, яким той суд буде – у формі трибуналу чи московської «трійки». Про це кожен з нас міг тільки здогадуватися без чіткої уяви про все, що може трапитися з ним у цій каталажці. Ми безповоротно стали ніким і нічим з відповідним ставленням до нас голубих кашкетів.

У такій обстановці настало 13 грудня – день апостола Андрія Первозванного. Напередодні мої однокамерники пообіцяли виділити мені цього дня аж дві порції цукру, бо на щось більше не мали спромоги. Цього ранку відразу після підйому наші плани поламав наглядач: відкривши годівничку, він повелів назватися на літеру «М». Вибір припадав на моє прізвище, і мені наказано підготуватися до виходу з особистими речами. Затріпотіло моє серце в передчутті, що зараз мене поведуть до суду. Нашвидкоруч зодягнувся, тепло попрощався з кожним сусідом з неодмінним побажанням міцно триматися і до скорої зустрічі на волі, хоч такі побажання тоді були примарними. Якось скрипуче відчинилися двері, і я вийшов у коридор. Цього разу за поріг підвалля мене супроводжували два солдати-конвоїри. Сумнів розвіявся – це дорога до трибуналу.

Понад східною стіною слідчого корпусу стояло цегляне приміщення «червоного кутка» чекістів, розраховане на більш як 300 осіб. Коли мене завели всередину, на лаві підсудних (на звичайних клубних кріслах) уже сиділо п'ятеро хлопців, і ще одне місце було відведене для мене. Я спробував тихенько привітатися з ними, але сержант з конвою наказав усім сидіти тихо, як амбарним мишам, інакше він застосує приклад карабіна. Справа від мене сидів Стах, найперший мій викривач у слідчій справі, через одного зліва знаходився Демид[20] – теж само, тільки під номером два. До цих двох хлопців в мені кипіли вже пригамовані ненависть і гнів. Дуже хотілося свій осуд їхніх нікчемних вчинків висловити обом в обличчя зараз негайно, та це зробити заважали наїжачені штики позаду них. Стах протягом усього дня сидів, низько опустивши голову, добре розуміючи свої «заслуги» й необачність, проявлені в ході слідства. А в домашніх обставинах він був дружелюбним хлопцем, високорослим,

[20] Так автор у спогадах називає Володимира Сачука.

сильним, казали, що він повністю вдався до свого батька, котрий не повернувся з фронту. Очевидно, що Ружаков зі своїми підручними ще в Тучині сильно попрацював над простодушною натурою мого сусіда. На емоції нам відвели обмаль часу. Перед нами на підмостках сцени стояли два довгі столи, накриті вишневим оксамитом. За нами ось-ось мали з'явитися грізні наші судді. Раптом сержант виструнчився, поправив кобуру нагана і прокричав: – Встати! Суд іде. Ми підвели свої стрижені приречені голови, і тоді я помітив, що наш зовнішній вигляд дуже непривабливий – м'ятий-перем'ятий наш одяг засвідчував, що нас щойно витягли з-під велетенського преса, звідки свіжим і охайним ніхто не виходив. Зараз повинна початися процедура юридичної розправи над нами й нашими душами. Із-за наших спин з'явилися і пройшли за столи три жовтопогонники. Треба зазначити, що всі ми, немов за змовою, попередньо відмовилися від адвокатських послуг, а це виключало присутність прокурора на суді. Від них ніхто не очікував ніякої користі, крім додаткових грошових стягнень з наших батьків. У центрі застілля всівся суддя-підполковник, обабіч нього розташувались два судових засідателі-майори.

До судового процесу про діяльність хлопців я поверхово дізнався тільки після повернення зі Львова і саме про те, що стало відомо всім селянам. За слідчими матеріалами, стержнем звинувачення групи хлопців став збройний замах на стрибка Жору, прямим виконавцем котрого був Демид. То ж з нього й почав суддя судовий допит. Першим запитанням до нього, як згодом і до кожного з підсудних, було: чи визнаєш себе винним за пред'явленими слідчими матеріалами. Демид, як і ми всі, відповіли ствердно, адже ніхто не хотів повертатися до парного підземелля і ще раз зустрічатися з Болотіним. Все одно тут кожний і до нас отримував свій максимальний термін і тоді з ним потрапляв до «великої» в'язниці в чергу на етап у суворі краї. Але нерідко справа до етапу не доходила, а обривалася разом з життям десь тут поруч у межах тюремної території. Це усвідомлював кожен арештант і в міру можливостей опирався цьому. Демид коротко розповів перипетії своєї справи. Першим до нього було запитання: – Хто тобі наказував стріляти у представника совєтської влади? – Мені ніхто не наказував, – відповів Демид. – Хто верховодив вашою бандитською групою? – Між нами керівника чи командира не існувало, ми все вирішували спільно, громадою. – Чому саме в Георгія[21] вирішили стріляти? – Коли б Жора силоміць не забирав у людей корів і коней до колгоспного двору та самих господарів не водив до сільради, то хто б його, злидаря, зачіпав. – Усе-таки, чому саме ти виконав постріл? – Бо до того часу я у військкоматі неодноразово попадав у мішені, будучи допризовником. Тому того вечора саме мені виходило стріляти. Суддя енергійно розпочав відшукувати потрібні сторінки у слідчій справі й засипав Демида запитаннями про те, що той раніше показував те-то, говорив про се-то і чи не відмовляєшся від раніше показаного. А те-се мало пряме відношення до когось з нас, і Демид не брався цього перечити. Йому і кожному завершальним ставилося запитання про те, скільки разів за попередні роки доводилося зустрічатися із «Салієм». Такі зустрічі кожен заперечував, бо доказу цього не існувало.

Після розгляду судової справи Демида нам лишалося тільки розповідати кожному свою причетність до вже відомого матеріалу. При цьому всі вели себе дуже скромно, відповідали малослівно, щоб нічим не зашкодити голов-

[21] Автор під ім'ям «Георгій» чи «Жора» має на увазі Івана Григоровича Міськова.

ному відповідачу. Адже того дня доля залежала від коливання судових терезів. Обережно, з небажанням ми розповідали про власний внесок кожного до того вечірнього пострілу. Тут я почув багато невідомих мені подробиць. Сусід Жори Олег розповів про те, як він пильнував за стрибком, щоб його у зручний час застати вдома, і врешті посприяв у тому, щоб Демид зі Тимошем[22] пострілом відбили палець на руці. Стах з Карпом[23] розповіли, як вони поїздом безуспішно їздили до Вінниці роздобувати трофейний кулемет. Стах також розповів про дворазову поїздку до моєї «Дев'ятої» за патронами. Виявилося, що він туди їздив і втретє, уже з Рівного у супроводі Болотіна з конвоїрами для перевірки наявності й обстеження колишнього фронтового окопу. Один тільки Стах визнав, що в 1948 році зустрічався із «Салієм», коли доводилося його човном переправляти через води розлитої Горині до Микулинського берега. Він запевняв, що між ними ніякої спільної розмови не велося, бо обидва уважно пильнували за безпечним переміщенням човна під напором буремних повеневих вод.

Під час обідньої перерви судді закрили папки й дружно вийшли із залу засідань. Конвоїрів теж замінили іншими, щоб не вистигла солдатська каша, тільки нам, підсудним, обіду ніхто не пропонував. Ми свою добову пайку хліба отримали зранку, тож на свій розсуд ним харчувалися протягом дня. Повернувшись з обіду на свої робочі місця, суддя спочатку вголос поскаржився колегам, що сьогодні в їдальні подавали надмірно кислий капустяний гарнір, а потім, як до чогось другорядного, повернувся до продовження розгляду судової справи.

Надійшла моя черга відповідати за свої діяння, проявити свою власну громадянську позицію. Попередньо оглянувшись на прожиті роки, я про себе обміркував, що до книжкового героя сильно не дотягую, не дозрів. То ж недоречно зараз кидати суддям в обличчя словами гніву й образи, випадає бути реалістом, і я з людською гідністю розповів свою побутову бувальщину, котра мала невиразний стосунок до підсудної справи і вже неодноразово засвідчена попередніми відповідачами. Один із засідателів поставив мені запитання, чому я не зробив заяви про свій вчинок до органів совєтської влади. Про моральний бік невикористаної можливості такого доносу я промовчав, а на своє виправдання доводив повне невідання про наявність гвинтівки та інші вчинки хлопців. Правдивість моєї необізнаності хлопці підтвердили. У процесі судового розгляду нашої справи тільки частково прояснився шлях, котрим трофейна гвинтівка потрапила в руки сільських хлопців. Спершу вона невідомим чином з'явилася в садибі самотнього Кожем'яки на «Долині», а звідти через кілька місяців наймолодший син цієї сім'ї передав її найкращому сільському гармоністу. Наш ровесник-музика відразу охоче поділився своїм «надбанням» з Демидом і Стахом. Молодий Кожем'яка та веселий гармоніст на цьому свій інтерес до гвинтівки і втратили, ніби назавжди позбулися непотрібного їм тягара. На суді їхні імена згадувалися тільки мимохідь. Тим часом суддя проглянув безліч сторінок нашої спільної слідчої справи, але підтвердження додаткових звинувачень проти мене там не виявив. Свої підсумкові міркування він стримано висловив так: – раз проводиря у вас не існувало, то віднині вами верховодити буде конвой.

---

[22] Автор помилково називає ще одного учасника замаху «Тимошем», хоч ним був саме Стах – Микола Вітрук.

[23] Так автор у спогадах називає Ярослава Климчука.

За судовою процедурою можливість промовити останнє слово підсудного суддя надав мені першому. Потрапивши в жалюгідні тюремні умови, офіційно отримавши ярлик «зрадник Батьківщини», я цілковито усвідомлював своє становище довічної приреченості в цьому суспільстві. Так що випрошування якихось скидок для себе не мало жодного сенсу. Копирсатися в суті свого вчинку мені було небезпечно. Тому у стислій формі я по-людськи просив суддів не поширювати каральних заходів на моїх батьків, нехай гіркота долі завершиться на мені особисто. Після мене з подібними проханнями виступили всі п'ятеро хлопців. Після цього судові чиновники вийшли на коротку нараду. Сумління їх не мучило, бо на вирішення аналогічних справ існував старий трафарет, за яким вирок виносився швидко. Усім хлопцям присудили по 25, мені – 10 років перебування у ВТТ (виправно-трудових таборах) з наступним обмеженням у правах на 5 років та з конфіскацією майна. Усе вирішено за звичними старими совєтськими традиціями, ніхто з нас на щось інше не сподівався і навіть відчули певне заспокоєння від того, що нікого не засудили до смертної кари.

Після оголошення вироку нас поодинці перевели знову до малої внутрішньої в'язниці, але вже до великих пересильних камер, обладнаних двох'ярусними голими нарами. Наступного ранку сержант викликав вчорашніх засуджених до своєї конторки, де кожному під ніс тикав чистий аркуш паперу, ручку з пером і пропонував писати касаційну скаргу на вчорашнє рішення трибуналу. Переважна більшість свіжих «зеків» відмовлялася від марної писанини. Тоді тюремний чиновник викладав на стіл видруковане судове рішення й наказував написати на ньому, що засуджений вважає вирок правильним і відмовляється від касації. Я поступив саме так. Тоді сержант передав мені копію вироку, і це був єдиний папірець, котрий дозволялося зберігати при собі, й на нього ніхто не зазіхав навіть під час безкінечних обшуків (шмонів). Потрапивши в нові місця підземельного коридору мимохіть я помітив камери для утримання арештованих жінок. Тут під дверима чаклувала, часто заглядаючи в дверні прозірки рудоволоса наглядачка. Якщо крізь двері з чоловічих камер в коридор проникав приглушений монотонний шум, то тут чулося різноголосе жіноче щебетання, яке дратувало служиву особу в уніформі.

Через кілька днів мене перегнали до «великої» Рівненської в'язниці до камери під №18, а тут – мурашник нових людей поміж нарами, на котрих вже були встелені старенькі матраци. Знову посипалися взаємні запитання та пошуки найближчих земляків. Тут приліпленою статтею ніхто не цікавився, бо вона у всіх була однакова. Візитною карткою кожному слугували тільки отриманий термін ув'язнення та звинувачувальний пункт вироку. Ці дві особисті характеристики говорили про те, хто чого вартий у цьому злиденному невільницькому світі. Під цими ярликами в'язень міг скреготіти зубами або гордитися вчиненим, але неодмінно мав називати свої дані як продовження прізвища та ініціалів під час щоденних наглядацьких перевірок. То ж найближчою людиною за домашньою адресою для мене виявився Корній Євчук з Дмитрівки. Ще з волі я добре пам'ятав, як цей високий старий чоловік попасав свою Рябуху у власному садку поруч з гарною хатою, що стояла на перехресті Дмитрівської дороги й польової стежки з Рясник до Бабина. Він не постриг своєї широкої сивої бороди навіть тут, у в'язниці, куди його посадили за неодноразові

зустрічі зі «Степовим»[24]. Зараз поруч з моїм земляком виявилося вільне місце на нижньому ярусі нар, то ми й поспілкувалися аж до мого етапу. Півроку разом коротали тюремний час, часто згадували життєві події з нашого неспокійного Надгориння. З-поміж в'язнів вісімнадцятої камери за віковими інтересами й життєвими поглядами мені близьким виявився завизівський Сашко Райнюк. З ним довелося провести багато розмов на минулі парубоцькі та злободенні теми. А ще надлишки вільного часу використовував на читання книжок з тюремної бібліотеки.

За таких незавидних обставин випало проводити буденні й згадувати святкові дні кінця 1950 та початку 1951 років. Коли людина потрапляє в обмежений замкнутий простір, тоді в неї загострюється природне слухове та зорове сприймання навколишнього середовища, людина починає посилено реагувати на всі навколишні подразники. Внутрішній побут камери утримувався на самообслуговуванні, і тільки металом окована грубка опалювалася з коридору. Так, для миття підлоги нам видавали ганчір'я, серед якого часто траплялися речі верхнього одягу окремих однокамерників «малої внутрішньої». Траплялися випадки, коли хтось говорив, що цю одежину недавно носив такий-то партизан-в'язень, а зараз, виходило, його вже стратили, а нам, щоб завдати моральної травми, передавали одяг страченого як речовий доказ виконаного вироку.

В енкаведистській майстерності при виконанні «мокрих» справ у в'язниці ніхто не сумнівався, хоч самої процедури страти прояснити не міг, бо мертві замовкали навічно, свідками лишалися тільки самі виконавці чорнової роботи. Усупереч лихій долі кожний живий борсався в тюремних умовах, аби скоріше потрапити на етап. Це нелюдське життя проходило у своєму скритному руслі. Кожен день починався стройовим походом до вмивальної кімнати під пильним наглядацьким контролем, потім була ранкова перевірка з обов'язковою причіпкою до чистоти помитої підлоги. Серед чергових офіцерів особливу увагу привертав один високий, з першого погляду скромний, з рум'яним обличчям, стрункий весельчак. З «ворогами народу» поводив себе тактовно, інколи навіть давав заповзятим курцям аж дві цигарки за зразкову поведінку на перевірці. Таке панібратство собі дозволяв тільки він один. Тепер можна було послухати, чи вже близько знаходиться роздавач хліба з чаєм, а там, дивись, комусь надійшла передача від рідних. Найбільш очікуваним був час виходу на прогулянку у дворик. Найвдалішою вважалася прогулянка в першому цегляному мішку, бо поруч з ним на тротуарі вулиці Сталінської знаходився будиночок прийому передач. Там завжди юрмилося багато наших матерів. Інколи вдавалося в їхній бік запустити хлібну кульку з маленькою запискою. То вже був наш успіх. У камері протягом дня точилися розмови в гуртках і за інтересами. З настанням вечірньої темноти відбувалася зміна солдат (попок) на охоронних вишках. Тоді малолітні побутовці з нашого поверху влаштовували «маленький концерт». Коли до вишки підходив караул, то вартовий кричав: «Стій! Хто йде? Розводящий до мене, останні на місці». Відповіді розводящого ніхто не чув, бо за нього багатоголосо горланили підлітки, використовуючи свій запас нецензурних жаргонних слів. Цю верескливу лайку напевно чули не тільки в'язні, а й всі жителі Грабника. Вчинений галас немов

[24] Григорій Янчарук-«Степовий», керівник підрайонного проводу ОУН. Захоплений живим на початку 1949 р. За його інформацією було проведено чисельні арешти селян, які допомагали його групі.

у часі слугував своєчасним відголоском ударів кремлівських курантів. Така сценка повторювалася щоденно.

Згодом в нашу сіру камеру поселили Тимошевича, привезеного із сибірського табору для повторного перегляду його справи, що було винятковим явищем у судовій практиці. Цього досягнути йому допомогла дружина, котра вчителювала в Рівному і весь час добивалася скасування вироку своєму чоловікові. Старий Тимошевич до арешту викладав латинську мову в медичному училищі. При цьому допустив необережність і серед своїх колег розхвалив німецький радіоприймач, недавно придбаний на ринку. Такого «неподобства» радянська влада йому не простила і за ст. 54-1а засудила його на 10 років перебування у виправно-трудових таборах. Старий інтелігент навіть після кількарічного ув'язнення зберіг прямолінійність характеру й відверто нам розповідав про «принади» табірного життя. Він нам уперше пояснив, що в наших вироках закладено офіційну брехню. Так, нам усім суд постановляв утримання у ВТТ, хоч насправді в ті роки для контингенту 54 статті існували тільки табори з каторжними роботами й режимом. Ці категорії мали велику відмінність між собою. Тимошевич уже тоді зрозумів три основоположні принципи зека: нікому не вір, нічого не бійся, нічого не проси, але цим нехтував. Нас просвітив про взаємостосунки між побутовцями й зеками 54/58 ст., про табірні касти й режим. Його привезли до Рівного зимової пори з валянками на ногах, а вже настала весна, і на дозволеному побаченні він попросив дружину передати йому будь-які черевики. Вона швидко роздобула на ринку міцне, гарне американське взуття, та до камери воно потрапило з відірваними підошвами, бо з-під них доглядачі діставали сталеві пластинки, аби з них в камері не зробили ножа. Так що обновку довелося перев'язувати ганчірками. Стражі позбиткувалися над стареньким подружжям. А весна все більше приносила тепла, і ми, тюремні затворники, починали жвавішати у двориках для прогулянок, шукали найменшої шпаринки в цегляних стінах, щоб побачити, що твориться поза ними.

Нам ставало замало маленького клаптика далекої і байдужої до нас небесної голубизни, хотілося проникнути зором до всього навколишнього й земного. Потрапивши у перший дворик, ми через тріщину в стіні побачили, що у вікні без козирка на першому поверсі між гратами виглядало жіноче обличчя. Нас це обличчя дуже зацікавило й збентежило. Усі в'язні знали, що в камерах саме першого поверху постійно утримують смертників. Дерев'яним трапом поверх двориків сюди-туди сновигав наглядач, то ж з острахом, щоб не провалити наше відкриття, ми почергово припадали очима до вузької тріщини. Так, у вікні, трохи вище землі, за металеві грати тонкими пальцями трималося дівчисько, а поміж затиснутими руками віднілася дівоча голова. Вона весь час перебувала в непорушному стані, тільки темні очі на тлі блідого обличчя випромінювали нестримну жадобу до волі, до буремного життя. Тільки променисті очі та розпущена темна коса навколо голови доводили, що за гратами стоїть жива дівчина, а не якась воскова маска. У міру можливості ми вигукували окремі імена й слова, сподівалися, що до неї доходять звуки, але вона нас не бачила й не відповідала, тільки трохи пильніше дивилася у близьку німу мурована стіну. Ще у дворику ми переконалися, що вікна нашої камери з третього поверху знаходяться на одній вертикалі з вікном її підземелля. Ця обставина привела нас до задуму організувати «віконну пошту». Застрільником цього ризикованого зв'язку

став Сашко. Для виготовлення довгої і міцної мотузки довелося «мобілізувати» кілька пар нової білизни. Шнурок зв'язку перевірили на міцність. Він був достатньо надійним, а щоб його зберегти до потрібного моменту, місцем схованки обрали нічийний матрац. В іншій потаємній схованці заздалегідь перевірили, чи там є на своєму місці графітова серцевина від простого олівця. Тепер чекали, коли до камери надійде харчова передача, бо хотіли від неї найкращу частину передати до рук смертниці.

Через кілька днів очікувана передача від рідних дійшла до нас. На обгортковому папері швиденько написали коротеньку записку, і всі схвильовано чекали вечірньої пори. Наш простенький задум вирішили виконати швидкоруч, щоб скоріше позбутися страху від пильного наглядацького ока. Лише надворі пролунав перший окрик вартового «стій...», я скрученим у тверду качалку рушником закрив прозірку у дверях, а Сашко з верхніх нар почав спритно спускати пакунок на руці, витягнутій за межу віконного козирка. Плин часу нам видавався дуже сповільненим, а шнурок з пакунком все набирав швидкості в польоті до землі. Врешті він зупинився і заколивався. Очевидно, наша пошта до когось потрапила, тільки невідомо – до кого саме. Чекаємо. Хтось унизу посмикав за кінець шнурка, безумовно, це був сигнал для підйому вверх. За якусь хвилину-дві Сашко вже тримає в руках лист-відповідь, а я миттєво відскакую від дверей зі своєю «шторою». Спочатку лист із-за порогу потойбічного життя ми в могильній тиші прочитали для всіх разом, а потім його поклали між книжковими листками, щоб кожен прочитав особисто. Наш «кореспондент» у своїй короткій записці писала про свій приречено-невільницький настрій, про камерні умови, звідки на прогулянку не випускають, звідти виводять лише в один останній раз. Тодішніми її сусідами за стіною були «Степовий» та кілька хлопців з Березнівщини. В кінці щиро дякувала за домашню передачу, усім бажала волі і на наш подив підпис: Оля «Буйна»[25]. Поміж нами знайшлися люди з її Радивилівщини, де ще недавно зі зброєю (автоматом) в руках боролася відважна партизанка аж до того зрадливого дня, коли Оля потрапила до рук «палатників».

До часу відправки мене з Рівненської в'язниці нам вдалося тричі обмінятися куценькими, але пекучими записками. В одній з них Оля описувала картину виводу в'язня на страту. Цю процедуру кати виконували завжди у вечірню пору. У такий момент до камери заходили два наглядачі з особистою справою жертви, спочатку уточнювали різні біографічні дані, порівнювали вибране натуральне обличчя з фотографіями, а переконавшись у відповідності натурних і формулярних даних потрібної особи, на руки жертви миттєво надягали наручники й наказували: – Выходите! У порозі переважно стояв високий усміхнений офіцер і зненацька накидав на голову смертника зелений мішок, так що підконвойному не завжди вдавалося повністю вимовити своє прощальне: – Слава Україні! За звуком тупотіння багатьох ніг було очевидним, що завжди такі ходаки направлялися коридором у його північний кінець. Десь там голубі кашкети-професіонали душу нашого брата відправляли у вись, а тілом начиняли обширну притюремну територію, надійно огороджену від людських очей. Наявності «чорної» камери в тюремних мурах ніхто підтвердити не міг. Їх відвідувачі-в'язні після неї замовкали. Замовкали навічно.

[25] Миколюк Ольга («Буйна», «Русалка»), 1924 р. н., уродженка с. Теслугів Радивилівського району, зв'язкова ОУН. За вироком Військового трибуналу Прикарпатського військового округу засуджена 26 грудня 1950 р. до розстрілу.

Навіть у свій передсмертний час наша посестра не закликала до помсти, а лише просила пам'ятати про всіх загиблих. Така вже вдача в наших людей.

Якось, під час проведення дезинфекції у нашій камері, всіх в'язнів перевели до резервної камери. До нас у ній побували майже всі тюремні утриманці, і кожний намагався тут залишити свій автограф. На віконному відкосі серед них я вичитав написане олівцем: Михальчук Н. з Річиці. На той час цього річицького сміливця всі люди вважали вже страченим. Його ім'я було співзвучним з тим грізним вибухом у центрі Тучина. Куди звідси далі пролягла дорога річицького юнака, ми не знали.

Тим часом настав Першотравень 1951 року. У нашому денному розпорядку він нічим не помічався, лише крізь вікна до камери проникали сильні звуки людського різноголосся й музики з центральної вулиці міста. Крізь вузеньку щілину між жалюзійними гратами і стіною, нам вдалося побачити гомінкий вал людей, що з Грабника крокували до урочистих чиновницьких трибун. У колонах переважала організована й вимуштрувана молодь, котра поспішала висловити свою солідарність з діями партії. Нам до цих устремлінь було байдуже, ми вже знаходилися на узбіччі від різних походів. Нас чекали далекі перевезення в холодні й голодні місця – до радянських таборів.

Через кілька днів після цього у годівничку пролунала команда: такий-то, виходь з особистими речами. Так, після п'ятимісячного ув'язнення у «великій» Рівненській в'язниці для мене настав день відправки етапом на один з острівців великого архіпелагу «Гулаг». Наглядач передав мене до рук двох військових конвоїрів, а вони відвели мене до свого офіцера, що сидів біля столу в кутку тюремного двору. Той лейтенантик був досить молодим, схоже, моїм ровесником. Саме в ті хвилини він щось занотовував у свій журнал про попереднього, вже перевіреного в'язня. Я зупинився біля столу перед стосом великих заклеєних коричневих конвертів, де верхнім лежав конверт з матеріалами, заведеними на мене. Стоячи поза увагою начальника, я сповна використав цей час на прочитання великої титульної етикетки, на якій, по суті, була розписана моя доля на наступні роки мого життя. Заголовний напис, виконаний червоним олівцем на всю довжину конверта, афішував: соціально-небезпечний елемент (СОЕ). Далі машинописом були наведені всі офіційні дані про зека. Заключною фразою було: направляється в м. Магадан в розпорядження начальника «Берлага». Усе це тоді наспіх прочитане закарбувалося у пам'яті назавжди.

Доречно зазначити, що справжній зміст «СОЕ» і «Берлаг» мені вдалося осягнути з офіційних матеріалів преси тільки вже в роки горбачовської перебудови. До того часу я не розумів всієї підступності тих грізних словосполучень. Але того травневого дня моє «читацьке» захоплення перервав офіцерик конвою, взявши до рук черговий верхній конверт (пакет) для обов'язкового співставлення його даних з етапним зеком. Мої короткі відповіді начальника задовільнили, і він направив мене до двох солдатів з великими цифровими номерами на грудях для проведення детального обшуку (шмону) з роздяганням догола. Перетрусивши весь мій одяг, солдати підписали акт перевірки, а їхні номери офіцер записав на моєму супровідному конверті. Після цього я потрапив до гурту в'язнів, підготовлених до етапу. Усі люди були дуже збуджені, передчуваючи вагонний «теплушковий» траспорт по дорозі до диких паскудних країв. Кожен прощально розглядав рівненське небо і подумки уявно прощався з річнею. На всіх чекала дорога від рідного краю, без найменшої надії на майбутнє вороття.

Надвечір почали нас пакувати в кузов вантажівки й перевозити до товарняків на залізничну станцію. По дорозі охоронці своїми штиками й дулами автоматів примусили нас зігнути голови до колін і в кузові не «вертухатися». При пересадці «помилково» нас, чоловік десять, загнали у вагон, де вже було у два рази більше побутовців. Ми відразу гуртом зайняли один куток вагона і навперебій почали обговорювати наші поточні справи. Першим підійшов до нас побутовець-«шестірка», щоб вияснити, за якими статтями ми засуджені і, почувши про 54 ст., відійшов до своїх «коришів». Після недовгої наради знову підійшла компанія молодиків з вимогою по-доброму віддати їм всі наші домашні речі. Від почутої наглості ми всі піднялися на ноги, і один з нас першим пригостив побутовця добрячим копняком. Від несподіваного нашого опору злодійська компанія дружно потупцювала на своє місце. Переділу наших речей не сталося, хоч погрози на нашу адреси доносилися аж до тієї пори, доки конвоїри нас не розділили по-статейному в різні вагони.

Посеред ночі наші вагони підчепив паровоз і перевіз нас на станцію Здолбунів, а тут, після багатьох маневрових перестановок, приєднали до складу вагонів з маршрутом до станції Харків. Десь на рівнинних теренах Східної України ліворуч від залізниці раптом з'явилися контури старовинних тюремних споруд, а по кутках високої мурованої огорожі вирізнялися діючі охоронні вишки. Поміж силуетами жахливих споруд і залізницею пролягав лан цукрових буряків, на яких якраз працювали колгоспні селяни. Коли вони запримітили у складі ешелону кілька «спецвагонів» та ще й почули вразливі пісенні слова: «Прощай, моя матусю...», то люди, немов по команді, випрямилися й замахали руками, висловлюючи своїми рухами зворотній напрямок від намрямку чмихаючого паровоза. Це колективне привітання, як доброзичливе побажання скорого повернення додому. Ми були вдячні за людське співчуття й солідарність цих трудових людей. До станції Харків-товарний наш транспорт потрапив у світлову пору доби, але роздивитися це велике місто ми не мали змоги, бо натреновані охоронці не дозволяли піднімати голову або випрямляти спину. Зате вітально нас зустрічав оригінальний начальник місцевої пересильної в'язниці. Він завжди особисто контролював прийом кожної новоприбулої етапної групи, при цьому особливо «симпатизував» західнякам і обіцяв нам повний комфорт в його апартаментах. Годувати обіцяв тюлькою досхочу і при цьому видавати воду без обмежень. У подальшому часі він свого слова дотримувався.

Цей начальник своїм зовнішнім виглядом цілком нагадував «веселого» офіцера з Рівненської в'язниці, на відміну «харків'янин» ще за молодого віку на голові мав сніжно-білу чуприну. Пересильні люди казали, що спочатку йому сивіла одна волосина від кожного померлого підопічного, а врешті збіліла голова, і рахунок загиблим втратився. Усе-таки чоловік уболівав за людей, від чого передчасно й побіліла власна «маківка». У міцних мурах Харківської пересилки вся група в'язнів з одного вагона потрапила у величезну камеру із суцільними дерев'яними нарами без матраців. За час в'язничного животіння тут вперше випала нагода вільного вибору місця свого розташування, і ми всі відразу погрупувалися за земляцькими інтересами та за попереднім камерним знайомством. Тут на прогулянку нас не виводили, бо, мовляв, свіжого повітря кожному вистачає. У нас появилося багато незайнятого часу. Мені нарешті випала можливість безперешкодно обговорити нашу судову справу зі

своїми трьома односельчанами, але з нами не було двох хлопців, з котрих розпочався арешт. Кожний з нас, пройшовши процедуру слідства, злобних претензій до них не приховував, хоч наші вчинки виглядалися наївними, не професійними. Ми всі ще не мали належної підготовки до підпільної діяльності. Як найбільшою таємницею, ми тихенько обмовилися про минулі рідкісні зустрічі з «Салієм». Більше до цієї болючої теми не поверталися.

Тим часом під дверима камери щось загрюкало, забрязкотіла годівничка, і в пройомі появився роздавач баланди. Ним виявився хлопчина нашого віку, побутовець, родом із сусіднього Дроздова. Кожного разу до дверей ми підходили своїм гуртом, і через кілька днів знайомства запитали в нашого земляка: – Що там нового в нашому краї? Хлопчина оглянувся навкруги й притишено мовив: – Цієї весни (1951 р.) на Ючинських хуторах «палатники» оточили й поранили Величка, і він власноручно застрелився. Його видав місцевий зрадник. Така несподівана новина нас приголомшила, немов над головами пронеслася спопеляюча громовиця. Кожен з нас відчув нестачу свіжого повітря, раптом власні проблеми стали дріб'язковими. Адже у вічність відійшов останній народний месник з нашого району, і відтепер у стані ворогів не з'являться записки: «Тут був Величко». Уже вкотре відчувалася непоправна втрата мужніх людей – борців за народну Волю.

З таким душевним тягарем довелося вирушати в невідомі колимські нетрі. Відправка етапу не забарилася. Репресивній системі невигідно було утримувати без роботи велику масу молодих людей. Наш земляк раптом при роздачі їжі повідомив нам про підготовку далекого етапу. З настанням вечірніх сутінків нас під посиленою охороною спровадили на тюремне подвір'я, де провели остогидлу перекличку й повальний обшук. Потім старенькими вантажівками нас перевезли на товарну станцію і, добряче ущільнивши, запакували нас у загратовані товарні вагони з трьох'ярусними нарами. Щоб більше не повторюватися, слід зазначити те, що ці тюремні дійства кругом виконувалися з характерним ритуалом: із звірячою метушнею, дикими лютими окриками й стусанами. В'язням постійно прищеплювали погляд, що ми є покидьками радянського суспільства, громадянським непотребом і, більше того, завершеними ворогами народу. Доведений до страхітливо-безправного становища в'язень готовий був померти або заляканим животіти, всупереч радянським вимогам – ми просто виживали, не стаючи ідіотипами.

Повільно станційні метушня і гамір вляглися, затихли. З обох боків вагона залізничники почали перевіряти колісні пари. З вагона хтось запитав у слюсарів: – Земляки, куди ж ви наш транспорт споряджаєте? – До Новосибірська, хлопці. Скоро повз наш вагон порожняком прочмихав потяг. Посмикавшись взад-вперед, наш ешелон почав нарощувати швидкість. Спочатку через віконні щілини миготіли електричні ліхтарі, а згодом ми потрапили в суцільну нічну темряву. В обіймах пітьми і в супроводі конвою нас повезли за межі України.

Ще в дитинстві від старших чоловіків я багато разів чув розповіді про зовнішню неохайність москальських будинків, про вічний потяг до мандрівного життя їх господарів. Тепер мені випало наочно в цьому переконатися. Десь уже на пензенських землях, неподалік від залізниці, появилися дуже занедбані житлові землянки з піщаними покрівлями. Зрідка біля таких печер на приколі паслися кози. Такий пейзаж на нас справив гнітюче враження й викликав тяжкі роздуми про безпорадне

земне життя. Скоро пропало бажання спостерігати за людською злиденністю. Через певний час на півдні простягнулися безкраї рівнини, а на північному боці почали виднітися контури далеких Уральських гір. Я пригадав, що ми в денну пору повинні побачити знамениті придорожні камені, котрі засвідчують умовний географічний кордон між Європою та Азією. Справді, згодом поруч із залізницею промайнула чимала кам'яна плита з якимось написом. Бувалі люди саме в ній підтвердили граничний камінь. Та все побачене тільки засмучувало й посилювало сум за вже далекою домівкою. За кількадобову тряску в товарняку ми почали відчувати надмірно солоний сухий пайок та недостачу води. З-поміж вагонних в'язнів було кілька чоловік, засуджених за ст. 59, які почали «збирати» різні шмотки для обміну за воду на майбутніх зупинках поїзда, хоч це було неправдоподібним. Якось несподівано в наших віконцях з'явилися безкрайні західно-сибірські простори. Тут буяли фантастично-велетенські соснові хащі, красувалися широкі плеса голубих озер, а між водою та деревами стояло стіною квітуче різнотрав'я. Схоже, ці трави ніхто ніколи не косив і не випасав, кругом панувало безлюддя.

Тим часом наш потяг шаленно мчав на схід, йому скрізь світили зелені світлофори й зупинявся він тільки на товарних станціях великих міст. Першим запам'ятався присадкуватий велетень Челябінськ. Спочатку на горизонті з'явилися численні високі заводські димарі з клубками жовтого диму, і ми з кожною миттю наближалися до окраїн міста. Там, де зупинявся поїзд, охоронники відразу проводили внутрішній огляд цілості вагонів з перекличкою в'язнів та застосуванням дерев'яних молотків. У цьому полягала їхня професійна турбота про невільницький живий вантаж.

За Челябінськом послідував Омськ, а там котроїсь ночі наш караван прибув до Новосибірська. Оскільки ми не були туристами, то нас не знайомили з пам'ятними славетними місцями, а відразу спровадили до бараків величезної Транссибірської пересилки. Ще на станції до нашої чоловічої колони приєднали кільканадцять молодих жінок з дітьми та убогим багажем. Прибиті горем, зморені етапним життям, ці мучениці були неспроможні одночасно переносити своїх діток і тяжкі клунки. Тоді охоронці дозволяли нам допомогти попутницям. Уже в похідній колоні ми дізналися, що цих молоденьких матерів з немовлятами арештували в селах Волинської області за зв'язок з бандерівцями, а куди тепер їх запроторять – їм невідомо. Усі жінки виглядали особливо ніжними й тендітними в цих суворих умовах. Разом з ними ми дійшли тільки до воріт пересильної зони. Нас везли на каторжні роботи, а наших посестер на ще більш каторжне поселення.

Після процедури переліку та обшуку нас передали в розпорядження адміністрації пересилки. Тут групами нас відправили до карантинного блоку, де вся обслуга складалася з дебелих шахраїв-побутовців, дуже зацікавлених у придбанні особистих речей кожного в'язня. З цього приводу часто виникали бійки, у яких здебільшого перемагало наше земляцтво. Я опинився в одному бараці з Демидом, і нам вдалося нерозлучно триматися аж до колимських табірних пунктів.

З настанням першого ж ранку ми побачили дуже просторий плац цієї пересилки. Дерев'яні бараки тулилися лише з одного боку цієї території, огородженої у три ряди колючим дротом і високими охоронними вишками. Близько від заборонної зони починався безкінечний масив хвойного лісу. Верховіття дерев спочатку виглядали зеленими, а на горизонті зливалися з блакиттю неба в один колір.

Тим часом я з Демидом вешталися з кутка в куток Новосибірської пересилки й оцінювали російський розмах цієї забудови. Новоприбулий етап людей тут виглядав піщинкою в морі. Важко було збагнути, що і в попередні роки ця зона була вщерть набита й працювала на всю свою потугу. Та й тепер, протягом кількох діб, постійно збільшувалося число в'язнів, але вже з російських областей і Прибалтики. Тут з кожним днем людське зборище ставало більш багатонаціональним, від молдаванина й до фіна.

Під час нашого мандрування тут трималася тепла сонячна погода. Після вологих пліснявих тюремних стін та вагонної парилки кожен рвався на подвір'я, до світла, до свіжого повітря та ласкавого сонця. Тож я з Демидом і ще кількома рівненськими хлопцями бродили центральною доріжкою просторої зони. Раптом несподівано, немов якийсь привид, нам назустріч вийшла молода стрункa дівчина та ще в легкій домашній сукні, без жодної ручної ноші, наче безтурботна курортниця. Порівнявшись з нею, ми з Демидом остовпіли, бо в цій красуні безпомилково ми впізнали свою односельчанку Ніну. Її арештували раніше від нас і в іншій справі. Демид розправив руки, щоб полонити дівчину в обійми, але вона застережливо погрозила пальчиком: – Тільки без поцілунків. Треба було це робити вдома, бо тут не встигнеш мені потиснути руку, як прибіжить сюди наглядачка, котра своїм поглядом мене супроводить від воріт жіночої зони, де я працюю. – Добре, колись цю зустріч згадаємо вдома і тоді обнімемося, – зніяковіло погодився Демид. Далі скоромовкою ми продовжили розмову: – Як давно з Рівного? – Два місяці тому. – З яким доважком (строком) перебуваєш зараз? – Двадцять п'ять років. – Куди ж нас звідси повезуть? – Очевидно, кудись дуже далеко, а куди саме, нічого не відаю. Ми дівчині ще розповіли про загибель Величка і на прощання взаємно потисли руки, бо на доріжці з'явився голубий кашкет. Наше побачення вийшло коротким, але бентежно-вразливим. Закономірно виникало запитання: то скільки ж у Сибіру томиться наших людей, якщо вони повсюдно зустрічаються. І у відповідь розум кричав: багато... багато живих і мертвих... по всіх найсуворіших куточках величезної імперії.

У цій пересилці був староста зони, котрий відав господарськими справами й слідкував за дотриманням денного розпорядку. Невдовзі вночі він нам прокричав у свій ріжок-гучномовець: – Всем собраться с вещами на выход! Для тисяч в'язнів це означало збиратися до чергового етапу. Збори були недовгі, і давно відпрацьованим способом нас загнали знову в товарняки. Швидко промайнули тепер Томськ, Красноярськ. На східній окраїні цього міста справді промайнули чудернацькі червоні (красні) яруги – характерні для назви древнього міста. Чомусь довготривалою була зупинка в Іркутську. Поруч з нашими вагонами довго стояли й закривали наші віконця інші ешелони, але врешті їх розтягнули, і перед нами відкрився простір. Смеркало. Повз нас проходила ватага молоді. Хлопчаки затяжно курили, матюкалися, сердито сперечалися, кому з них і котра належить дівчина. Дівчата нібито не чули цієї розмови й дзвінко співали частівки. Запам'яталося:

Милый мой, да милый мой,
Ты накрой меня полой,
А потом накрой другою, –
Я стану твоей женою.
Уу... Уу... ух! Ух!

Очевидно, між собою панувало цілковите порозуміння. Наші конвоїри теж голосно реготали й манили дівчат наблизитися до них. Нам усе це видавалося чужим, незвичним. Ми мовчали, кожен замислився про щось своє особисте, потайне. З нами у вагоні тепер їхав дуже говіркий полковник-фронтовик. У минулому він штурмував кілька столиць Європи, розписався на стіні рейхстагу, бився з японцями. Сюди потрапив за ст. 58, п.10. Безумовно, він володів великим обсягом спостережень і фактів. Тепер у вагоні люб'язно ділився своїм життєвим досвідом. А ще якось ненав'язливо виконував роль вагонного провідника-екскурсовода, упродовж нашої дороги оповіщав про наближення до станцій, знав повний перелік гірських тунелей, порадив усім подивитися на величний Байкал. Проходили доба за добою, і наш поїзд уже колесував Біробіджанські тайгові простори. Невтомний оповідач іронічно зауважив, що в цій інтрижній Єврейській області господарство ведеться в цілому неважно, бо тут не вистачає мозолистих рук.

Після цього нас везли по рівнинній частині Хабаровського краю. Тут повинна бути залізнична розвилка, після якої проясниться наш кінцевий маршрут. Якщо поїзд поверне праворуч, то ця дорога проляже через Хабаровськ і закінчиться Владивостоком. Якщо ліворуч, то це відгалуження тупикове і впирається у каторжанський порт Ваніно. Усі 60 чоловік затихли, чекаючи тієї доленосної розвилки з крутим поворотом у житті кожного в'язня. Врешті вона наблизилася, і наш ешелон завернув ліворуч. Видалося, що по вагону пронісся тихий зойк, адже з Ваніно рукою подати до всепоглинаючого іншого порту – Магадан. На підтвердження полковницьких передбачень першою станцією була станція Літовка, а далі залізниця стала петляти поміж крутими скелями. На окремих ділянках дороги наш ешелон тягнули і ззаду підштовхували аж три локомотиви. Мов казковий гнучкий велетень-ящур, він обережно піднімався на вершину гірського перевалу, часом зовсім поруч з глибоким стрімким проваллям. Неприємно було знаходитися у рухомій небезпечній клітці-вагоні. Врешті залізниця закінчилася, і ми опинилися на березі Татарської протоки в порту Ваніно. У розпалі стояло літо, але в повітрі відчувалася морська прохолода, тут часто лунали гудки буксирських пароплавів. Від тривалої дороги непомірно шуміло в голові, нетвердою була наша хода. Колоною по десять чоловік в ряд нас загнали всередину пересильного пункту. Тут староста зони показав нам порожні бараки і велів дочікуватися своєї морської «посудини» для подальших перевезень.

У бараках на нарах місця позаймали там, хто де встиг. Від штатної пересильної обслуги передалася чутка про післявоєнну розправу над непокірними в'язнями. У ті роки на Далекосхідних пересилках накопичилося багато зеків найрізноманітніших кланів і мастей. Вони постійно ворогували між собою і при цьому чинили масові вбивства, не давали спокійно «працювати» адміністрації. Щоб покінчити з цими порушниками табірного режиму, найактивніших осіб зібрали й повантажили на баржу Амурської флотилії. Баржу відтягнули на середину ріки й пустили її у вільне плавання. Після цього з буксира застрочили кулемети, й переповнена «посудина» швидко затонула в каламутних водах Амуру. Блатних зеків списали по графі «неминучих природних втрат».

У Ванінській пересилці Демид несподівано зустрівся зі своїм родичем, уже старшим за віком. До арешту той чоловік працював у Сибіру на заводі. Через кілька

днів новий знайомий поділився з нами теємницею – нібито бувалі хлопці виношують намір захопити в рейсі корабель й направити його до берегів Японії. Що ж, такий відважний задум нам сподобався. Але як його здійснити голими руками? Наш співрозмовник запевнив, що хлопці тепер саме над цією проблемою і ламають голови. Ми погодилися стати співучасниками цього карколомного задуму. Незламний мрійник запропонував нам чекати заклику до активних дій. У свою чергу, у ті дні я познайомився з одеситом Янковським Славиком, який перебував тут з чотирма своїми студентами-однокурсниками. Славик понад усе хвилювався за долю своєї мами-гречанки, за те, що її звільнять з викладацької роботи через його судимість. За Славиковими розповідями, «кримінал» їхньої студентської групи набув скандального розголосу серед одеситів. Суть пред'явленого «злочину» виглядала цілком мирною. Славик натхненно складав вірші і на прочитання кожного власного твору запрошував друзів до своєї тісненької квартири. У віршах писав не про морський прибій, а про «великого вождя усіх народів». Усе написане друзі критикували, хвалили й розходилися по гуртожитках. Оригінали своїх віршів Славко акуратно збирав у валізі за подвійною стінкою. Несподівано ввечері прибули два «голубі кашкети» з ордером на обшук. Розпочали з валізи й відразу з неї витягнули крамольні папери. Далі все сталося за штампом: слідство, суд, вирок за ст.54, п.10-11 – кожному по 25 років виправних робіт. Етап. Молодий поет ще більш озлоблено продовжував віршувати. Ще для цього часу вистачало.

Якось ми бродили по густозаселеній пересилці, і нам у вічі потрапив гурт молодих хлопців, що стояли біля старенького судника з емблемою «Червоного хреста». Я у хлопців попросив будь-якого порошка від «печайки». Вони спочатку зробили вигляд, що не розуміють моєї хвороби, а потім ввічливо пояснили, що по-нашому мене, очевидно, турбує лише печія. Після ближчого знайомства львівські медики-студенти вручили мені кілька порошків питтєвої соди на дорогу. Порадили краще їсти хліб (пайки) з водою і не вживати солоної тюльки, ліпше вдивлятися у малопомітний далекий берег Сахаліну й не прислухатися до шлунку. Воно й справді, у погожі дні на Сході за Татарською протокою виразно маячіло підвищення давно обжитого острівного Сахаліну. Між ним і Ваніно регулярно плавав морський пором. У багатьох з нас ще жевріла іскра маленької надії потрапити саме на сахалінські шахти, де кліматичні умови сприятливіші від колимських. Та нашу долю вирішували згідно з державно-господарськими потребами й вимогами режиму утримування нашого спецконтингенту. З кожним днем перебування у цій зоні нам відкривалися все нові й нові штрихи в табірних лещатах. Виявилося, що між чоловічою та жіночою зонами існував спільний морг. Сюди щоденно з обох боків, крім мертвих, ще направляли людей працювати: чоловіків у похоронну бригаду, жінок прибиральницями. То ж живі люди в морзі, крім роботи, ще спілкувалися, обмінювалися листами-записками.

Наше животіння продовжувалося без особливих перемін. І ось одного ранку ми всі побачили, що неподалік берега з'явився і став на якір чималенький чорний корабель «Минск». Старожили достовірно знали, що це прибув саме морський перевізник нашого брата. Багато зацікавлених людей з'юрмилися на внутрішньому пагорбі для детального розгляду підозрілої «посудини». До юрби підійшов староста зони і з облегшенням мовив: – Вам карета подана, скоро изволите занять в ней свои места. В іронічних словах пересильного придурка відчувалася його

зловтішність, яка підкреслювала безпорадність і тривогу. Через кілька діб чорний «Минск» пришвартували до портового причалу. Нас незабаром почали виводити на косогір'я, покрите рідкими високими осиками. Тут знову нас змусили роздягатися наголо, зробили прискіпливй обшук, і почалася відправка до корабля. Від берега на палубу був влаштований підвісний трап-місток навіть без бокових перил, під яким зяяла морська безодня. На березі, обабіч трапа, стояла група автоматників, а на капітанському містку за нами чатували два кулеметники. Косоокий сержант кожного зека підштовхував, підганяв до цього своєрідного коридору. Якби кожен знав, що на нього чекає там, попереду, то привабливіше було б пірнути в обійми синьо-зеленої води. Але від такого кроку кожного утримувала слабка надія на виживання, і ми, як вівці, по трапу перебігали до єдиного відкритого на палубі люка. Там по стрімких сходинках один за одним спускалися в темне нутро корабля-сухогруза. За таких швидких темпів посадки ніхто не встигав навіть розглянути поверхню палуби. Після запуску корабельного двигуна над нами загорілося кілька електролампочок, після чого ми змогли зручніше влаштуватися на нарах. Хто з нас був допитливим і цікавився морськими краєвидами, повинен був виносити на палубу асенізаційну бочку, лише таким способом він міг побачити й розповісти про зовнішню обстановку. Спочатку ми пливли між двома берегами, потім було видно лише лівобережжя. Сахалін лишився позаду. Усім стало ясно, що нас везуть до столиці колимського краю.

І справді після тижневого морського плавання ми опинилися у Магадані. Упродовж усього шляху ніхто з нас не заводив розмови про можливу зустріч з японцями. Ми не змогли потурбуватися самі про себе, то й для сусідів ми були зайві, непотрібні. У порту в нестерпній парилці-трюмі нас потримали ще деякий час. При виході на берег над нами провели ту ж процедуру, що й при посадці. Тільки тепер усе було проведено у зворотньому порядку. Таким чином ми потрапили з корабля на «бал» – під воротями пересилки стояли кілька зеків-музикантів і кожній новоприбулій порції невільників награвали «Амурські хвилі». Всередині пересилки вирувало велике людське скупчення. У бараках чи палатках марно було шукати постійного пристанища, тому всі розмістилися, де кому вдалося. Тож увесь день ми провели під відкритим небом, постійно дивлячись за межі колючої огорожі.

Пересильний табір був розташований на краю міста, поруч з головною колимською артерією – автомобільною трасою. По ній ні на хвилину не замовкав потужний рев двигунів велетенських «Даймонів» і «Татр» або менших вантажівок з причепами. За огорожею двох інших сторін нашого кварталу протяглося косогір'я від ближньої сопки. Воно було покрите дуже густим ягідником брусниці. Червоні ягоди під сонцем аж іскрилися, та вони для нас були недоступні. Близько від заборонної зони протікав вузенький струмочок з дуже чистою і прозорою водичкою. А ось четверта сторона пересильного табору нас відділяла від робочої зони. У ній будувалися житлові будинки для службовців «Світлагу»[26]. Я часто спостерігав за мулярською роботою будівельників на другому поверсі. Ними чомусь були одні жінки. А стіни

[26] Сєввостлаг (Сєвєро-Восточний ісправітєльно-трудовой лагєр), інші назви Світл, УСВІТЛ – структурна одиниця системи виправно-трудових таборів МВС СРСР, яка існувала на території «Дальстрою» (північний схід СРСР), як його виробничий підрозділ. Діяв у 1932-1951 рр. з пізнішими перепідпорядкуваннями, максимальна кількість в'язнів – понад 170 тис. осіб (1951).

мурували не цегляні, а з великих важких блоків, надриваючись при їх переміщенні на робочому місці. З чоловічої зони будівельна бригада також щодня ходила до міста на будівництво житла вже для співробітників Дальбуду та Берлагу. Після тривалих переїздів нам хотілося, хоч і під вартою, потрапити кудись за пересильні ворота, побачити там щось нове, невідоме.

Одного дня староста зони запропонував десятьом, бажано молодим хлопцям, вийти на якусь «непильну» роботу в межах передмістя. Така команда добровольців зібралася дуже швидко. Конвоїри відвели нас через усе місто аж до приміських халабуд, розміщених на маленьких городніх клаптиках. Зупинили нас перед найкращим будиночком; по кутках двору поставили чотири кілочки з табличками й нам повеліли законопатити всі щілини між стіновими брусками. Для конопатки використовували смужки зношених тілогрійок. Ми швидко виконали своє завдання, після чого до нас підійшов господар будиночка (судячи по одягу й вгодованості, він займав високу посаду в системі Дальбуду). Нашою роботою він залишився задоволений і в нагороду приніс нам з власної грядки кілька качанів капусти та коренів ріпи: – Берите, хлопцы, запасайтесь витаминами, только в зону не несите. Що там було носити, усі давно не бачили ніяких овочів, тому цей мізер ми швидко поїли. Треба сказати, що ці овочі дуже відрізнялися від наших домашніх. Через нестачу тепла й сонця магаданські овочі нам видалися дуже солодкими без гіркого присмаку. На вигляд вони були врожайні, великі, соковиті й одночасно були дуже ніжні. Таким чином, крім роботи, ми трішки побачили це обласне присадкувате місто.

Воно простяглося по широкій впадині між морською бухтою й сірими гранітними сопками, вулиці – прямолінійні й без зелених насаджень. Зв'язок між містом та іншими краями Союзу був тільки морський або повітряний, тому всі тут про це говорили, як про поїздку на материк, складну й не всім дозволену. Магадан у перекладі на мову корінних кочівників-оленеводів означає – гнилий пень, що колись було характерним орієнтиром у цій місцевості. Але нам вдалося пройти й через індустріальне місто, де концентрувалася вся влада цього суворого дикого краю. Наше перебування в цьому місті випало на серпень 1951 року – на час уже недалекого приходу довгої зими. «Колыма, ты Колыма, чудная планета, десять месяцев зима, остальное лето».

Ми всі усвідомлювали, що ця пересилка була нашим останнім порогом перед каторжанськими таборами. За період довгих митарств ми наслухалися, довідалися про суттєву різницю між перебуванням у таборах «ІТЛ» або Берлагу. У кожного з нас ще зберігався аркуш цигаркового папірця з надрукованим вироком суду, де було вказано перебування в «ІТЛ» стільки-то років. У той же час я добре пам'ятав про власноручний напис Болотіна на конверті особистої справи: «Направляється в розпорядження начальника Дальстрою системи Берлагу». Тепер залишалося почекати кілька днів, аби переконатися, хто з них старший: суд чи слідчий. Забігаючи наперед, скажу, що долю зека мав право вирішувати і рядовий конвоїр, навіть з отриманням подяки від командування. У таємно призначений день на роботу нікого не повели, ніхто не горланив, щоб виходити на 58-й дім. Усім в'язням повеліли зібратися з особистими речами біля варти центральних воріт. Тут викликали кожного по прізвищу й відправляли поза межі табору. Стало зрозуміло, що настав етапний день. Нас усіх колоною повели до міста в санпропускник. У ньому витрати води не обмежували,

зате при виході наказали скидати весь домашній одяг на купу, а замість неї отримати табірну форму. Кожному вручали все нове від онуч до шапки. За отримані речі належало розписатися й вислухати попередження про недопущення «промоту» (втрати через шахрайство), бо промотник не отримає нічого нового до кінця табірних днів, а лише – одяг б/в[27] і карцер. Зодягнені в незвичну форму, ми з труднощами впізнавали один одного. Мені особливо не вірилося, що настане потреба на тілогрійку натягати ще й бушлат. Це я собі обмірковував на зворотньому шляху до пересилки, перед воротьми якої вже стояла чимала колона автомашин з високими бортами, немов для перевезення силосу або тварин. Поперек кожного кузова, близько від кабіни, стояли дощаний бар'єр і між ними – вузенька лавочка для громадян начальників.

Скоро з'ясувалося, що цей транспорт очікував саме нас. Знову послідував персональний виклик з посадкою у кузов. Відчувалося заздалегідь підготовлене сортування, бо до жодної машини не потрапили разом зеки-односправці. Нас щільно посадили на підлогу кузова без жодних підмостків і не менше 30 чоловік в одну машину. Місця попередньо були прораховані, і ніхто не залишився за бортом. Пролунало напутнє слово в дорогу: – Вы находитесь в распоряжении конвоя. Шаг влево, шаг вправо, прыжок вверх – считаются попыткой к побегу. Конвой применяет оружие без предупреждения! Ясно? – Мг... ясно, сынки, – за всіх відповів старий латиш. Загули автомобільні двигуни, і наша колона вписалася в густий автомобільний потік в бік Колимської глибинки. Правда, водії з центральної траси належно дотримувалися великого інтервалу від нашої колони, не бажаючи контактувати з перевізниками спецвантажу. Потрібно відзначити роботу місцевих шляховиків, бо вся дорожня поверхня виглядала гладкою, без вибоїн. Під чорним покривом одягу в кожного ще билося живе серце і кожної миті закликало дивитися навкруги, запам'ятовувати, щоб при нагоді про все розповісти. Але вільно дивитися забороняли конвоїри й заважали високі бортові нашивки. Протягом усієї дороги тільки й чулося з періодичним повтором: – Не вертухайся, а то башку снесу! Ніхто не розумів, кому адресувалося це застереження, можливо, всім відразу. Усі сиділи мовчки, пригнічено. А все-таки над нами незворушно сяяла небесна блакить, а обабіч дороги спочатку спостерігалася заболочена місцевість з острівцями невисокої і рідкої модрини. Навкруги дорогу оточували масивні гори з овальними вершинами, на найвищих лежали снігові шапки. Гірська поверхня сіріла, тільки зрідка траплялися коричневі плями на підніжжі. В дорозі населені пункти зустрічалися дуже зрідка, частіше траплялися невеликі бараки ремонтно-дорожних дільниць з бульдозером або грейдером на подвір'ї. Ще в долині бовваніли якісь каркаси естакад, терикони, а то й просто насипи чистої гальки. Усе свідчило про якусь недавню людську діяльність у цих місцях. Виходило, що ми вже не станемо першопрохідцями в дикому краї, уже й до нашого прибуття тут люди достатньо наслідили.

З кожним кілометром дорога ставала все більш гористою, з безліччю крутих підйомів і спусків, зустрічалися досить високі й небезпечні гірські перевали. Ми дивувалися, з якими труднощами тут доводиться зустрічатися водіям у зимову пору, адже автомобільний рух тут ніколи не припиняється. У горах ми всі відчули досі невідому нам атмосферну зміну. Нібито для дихання не вистачало повітря, а частота дихання зростала. Я про себе помилково подумав, що це явище викликалося

[27] б/в – що був у використанні.

багатогодинною тряскою у кузові машини. Але в наступні дні мої думки Колима безжалісно спростувала. В цілому тамтешнє повітря можна порівняти з повітрям великого льоху і то ще з багатьма чадними домішками. Тим часом наша автоколона дісталася до селища Палатка, де була зроблена перша коротка зупинка. Скоро від нас від'їхали дві автомашини з людьми кудись на край селища. Ще з Магадана було відомо, що в цьому селищі працюють великі механічні майстерні з ремонту транспортних засобів і гірничого устаткування. Усіх відлучених ми вважали щасливчиками. Сюди потрапив і Демидів родич, мабуть, як досвідчений токар.

Нас без усякої розминки потарабанили далі. З великих селищ по дорозі наступним був Усть-Омчуг з однойменною річкою. На подив, її береги були покриті зеленими деревцями. За річкою праворуч виднілися табірні вишки, ліворуч – багато териконів, а за ними чорнів обривистий край високої сопки.

На N-ному кілометрі центральної траси наша автоколона повернула на якесь дорожне відгалуження. Воно було значно вужчим і вже з окремими вибоїнами на проїзній смузі шляху. Ця дорога довго петляла поміж дикими сопками і врешті пролягла вузьким берегом маленької зустрічної річечки. Виходило, що з кожним метром ми піднімалися все вище. Надворі почало повільно смеркати якось без видимого небесного світила на небі. Натомість за поворотом праворуч від дороги яскраво загорілися вогники зовнішнього освітлення невідомого табору. Наша автоколона тут не зупинилася, а зробивши лівий поворот навколо сопки, ми потрапили в суцільне море електричного сяйва. Усі машини щільно вишикувалися в кілька рядів на великому майдані перед табірними воротями. Ми подумали, що це наша кінцева зупинка. Конвоїри зійшли з машин й кільцем оточили нас. Появилася можливість тихенько перегукуватися із сусідами. Усіх охопила цікавість, а куди ж нас привезли, та над воротями все було виразно розписано великими металічними літерами: – ОЛП[28] №1, а нижче – Центральний. Ці табірні символи висіли високо на дротяній сітці, обрамленій кутовим залізом. Усе було зроблено капітально, ніби навічно. Поруч з воротями висів спеціальний щит, на якому красувався плакат-блискавка. Ми прочитати не могли, про що там написано – про гірняцький трудовий подвиг чи про щось інше. Зовні все виглядало парадно й бундючно, як було притаманно для всіх совєтських підприємств.

Тим часом прибулі начальники конвою почали передачу в'язнів у руки місцевих чинів. З більшості машин уже встигли зійти наші етапники, та раптом місцевий офіцер замахав руками й закричав: – Хватит! Остальных на Коцуган, на Коцуган! Охоронці знову зайняли свої місця на машинах, і нас повезли назад до того табору, мимо котрого ми щойно проїхали. На Коцугані машини зупинилися поряд з табірними воротями, але тут усі зовнішні атрибути були виконані на плакатах з нової кумачевої тканини. Над цими воротями висів напис: Слава труду! Він не виглядав так помпезно, як той металічний попередній. Начальник конвою зайшов на вахту і про щось там довго теревенив. Врешті до машин вийшла група дебелих наглядачів, які спокійно оглянули в кузовах новоприбулих, одночасно заявляючи: – Здесь в зоне балом правят «суки»[29]. Кто из вас других мастей, так сразу направляйтесь в

[28] ОЛП – отдєльний лагєрний пункт.

[29] «Суки» – засуджені, які терпимо ставились до адміністрації виправного закладу і «стали на шлях в иправлення» (як правило, учасники війни).

БУР[30]. Від цих слів повіяло каторжанською конкретною реальністю, водночас з не всім зрозумілим інтриганством. І все ж у нашому кузові зголосилися до БУРу чеченець Жора і русичок Котіков, вони обидва – сусіди з Краснодарського краю. З інших машин теж почувся тихий лемент на цю тему. Побачивши таку строкату компанію зеків, коцуганський начальник вирішив: – Поезжайте к черту туда, где побольше БУР, туда на Центральный! Відстань між цими двома пунктами була короткою, і нас тричі возили від воріт до воріт.

Передача, збут контингенту явно застопорилися. Протягом нічних мандрів хтось зміг угледіти придорожний напис Бутугичаг, а про нього ще в Магадані ходили погані чутки. Уже близько ранку врешті нас погодилися приймати на Коцугані, але це мало відбутися тільки в денну пору. Тож до ранку ми спокійно позгорталися під своїми бушлатами в кузовах машин. Навіть серпневі ночі тут були холодні. В усіх позаклякали ноги й боліли попереки, але змінити своє становище було неможливо. Навкруги все затихло, тільки зовсім поруч байдуже дзюрчав струмочок. Під впливом полярного сяйва вночі тут зовсім світлувато, а на небі мерехтіло море яскравих зірок. З-поміж них добре було видно Полярну зірку зі своїми одвічними супутниками – Великою та Малою Ведмедицями. І тут природний орієнтир був на своєму місці, але йти під ним хоч куди-небудь заборонялося. Від найближчої табірної вишки донісся короткий діалог при зміні вартових: – Стой, кто идет?.. Сдаю пост по охране изменников Родины... Принимаю пост... Невтішно зайвий раз почути про себе такі вразливі слова.

Опісля якось несподівано ранкову тишу порушив дзвін підвішеного шматка рейки, по якому гримасив молотком черговий наглядач. Цим для всіх табірних мешканців оголошено підйом. Всередині табору почулося ходіння спочатку окремих людей, а потім повалили цілі бригади до їдальні. Ці табірні люди ходили мовчки, без жодного гамору. Скоро до вахти прибула група солдат, ворота почали тимчасово відчинятися – розпочався розвід, вихід бригад на роботу. Я пильно приглядався до людських облич, сподівався вгледіти серед них когось знайомого. Марно дивився, бо всі вони схожі між собою, тут не відразу впізнав би й рідного брата. Усі виглядали худими, якимись пожовклими, щетинистими (не бритими), без ознак живого організму, навіть їхні очі були байдужими до всього навколишнього. Верхній ватний одяг був неначе густо посипаний попелом чи борошном.

З табору виходили колони, немов понівечені мірошники, й до всього ще позначені каторжанськими номерними нашивками. З-поміж кожної бригади виділялося по два бадьоріших чоловіки – бригадир і ланковий. Для підняття трудового запалу в людей біля коцуганських воріт стояв одинокий пронумерований музикант і на теж пронумерованому кларнеті щось у півголоса пілікав. Через деякий час до воріт привели кілька бригад з нічної зміни. З труднощами вірилося, що ці людські привиди ще спроможні переставляти власні ноги. У цих ходячих скелетах, як у дзеркалі, кожен вбачав своє невідворотне завтра.

Врешті Коцуганська адміністрація згадала й про нас. Найперше в супроводі наглядачів усіх бажаючих відвели до БУРу. При цьому всі табірні придурки (староста, нарядник, кухарі, днювальні, посильний, ліпило[31], перукар, швець, кравець,

[30] БУР – барак усілєнного рєжима.

[31] Ліпило – лікар.

художник) зібралися в гурт і мовчки спостерігали за новачками, очима шукали своїх «коришів», а частіше ворогів. Нас, усіх останніх мужиків, неблатняків, спровадили в середину зони. Тут староста скоромовкою назвав призначення кожної табірної споруди, запевнив, що до відбою нас усіх розподілять по бригадах і кожному повідомлять номерний знак. Не дозволялося нікому заходити в бараки, бо зараз підійдуть конвоїри і нас тимчасово поведуть на лісоповальну дільницю, щоб ми не бісилися від домашнього жиру, а скоріше доходили до належної кондиції. Нам пояснили, що в системі Берлагу тривалість робочого дня складає 14 годин без урахування часу на дорогу. Вихідним днем буде кожен десятий день за гнучким графіком. Лист дозволялося відправляти один раз у квартал у розклеєному конверті, виключно через скриньку КВЧ[32]. Староста спохватився, що забагато дозволив собі наговорити, й завершив порадою все останнє почитати у Правилах внутрішнього розпорядку. Конвой не забарився, саме в цей час баламкнула рейка. Нас усіх направили до воріт для виходу на роботу. Всередині табору над воротьми табору висів напис: Твой путь на свободу – только через ударный труд на благо Родины. До роботи нас гнали по вже знайомій нам дорозі, тільки у зворотньому напрямку. На цьому шляху я поринув у роздуми й порівняння. З післявоєнних кінофільмів у голові міцно трималося гасло, що увінчувало ворота німецьких концтаборів: Кожному – своє. Гестапівців непокоїли солідарність і єдність поміж в'язнями, кати ненавиділи найменший спротив проти них, а поважали власний спокій і порядок. У той час совєти у своїх людожерських діяннях не поспішають, а прагнуть отримати максимальну вигоду на користь «отечества» від кожної жертви. Своїх намірів влада не маскує, а наполегливо вкорінює у свідомість в'язнів. Виходило, що обидва режими один одного варті.

З таким круговоротом думок в голові я дійшов до широкого розпадку між сопками. Нас зупинили, і начальник конвою пояснив, що перед нами знаходиться чимала дільниця вже порізаних дерев. Ми повинні перенести всі стовбури до узбіччя дороги і скласти їх у штабелі. Чим скоріше справимося з роботою, тим раніше повернемося до бараків і там одержимо сьогоднішню пайку хліба. Конвоїри оточили робочий квадрат, і ми зайшли в його середину. У шлунку вже добряче щось смоктало й не дивно, що під ногами, перш за все, ми помітили рідкі залишки червоної брусниці. З оглядкою на охоронців почали скубати смачні ягоди. Кряжі дерев були хоч і не дуже товстими, проте дуже тяжкими, а носити їх було наказано не більше, як двом чоловікам на один стовбур, бо саме так носив колоди Ленін на суботнику. Великий вождь носив-то колоду на плечах уявно, по волі фантазії художника, а нам довелося реально наслідувати його почин. Ми надривалися, але мовчали, аби не довелося носити по одному. У такій парі я тут познайомився з Іваном Трещуком. До тієї пори його родину переселили із-за Бугу в Цумань, побував на фронті, у бандерівцях, зеком на будові залізниці Тайшет-Абакан, а тепер одним етапом зі мною потрапив на Коцуган. Група тайшетців ще в трюмі «Минска» постійно трималася свого гурту й поводилися, як втомлені побратими. Незважаючи на те, що кожен з нас уже пройшов різні внутрянки-тюрми, довгі етапні поневіряння, але в нас ще трішки теплилися фізичні сили, і за годин шість ми впоралися з тяжкою роботою.

[32] КВЧ – культурно-воспітатєльная часть.

З поверненням до табору нам найперше видали по шматку білої тканини та папірець з присвоєним каторжанським номером. Мені випав К2-20. Кожний в'язень повинен був нарізати малих клаптиків з тканини і власноручно на них написати своє тавро. Пришити ці прямокутні бірки належало: до головного убору, зліва на грудях, на правому рукаві, на колошві вище лівого коліна, на спині. Ось з таким комплектом ярликів тепер спробуй «повертухайся». При цьому пригадалося, що німці в 1941 році по єврейських гетто примушували людей носити жовті кружечки тільки на грудях і спині. Очевидно, совєти в цьому питанні проявили більше пильності й удосконалили систему обліку своїх упійманих ворогів.

Наближався перший коцуганський вечір. З купою паперів у руках появився нарядник, посильний і староста. Вони оголосили, що встигли зробити тільки попередній розподіл людей по бригадах і наявності вільних нар у барачних секціях. Комплектація бригад із врахуванням виробничих потреб буде проводитися в наступні дні. Я потрапив до бригади старих доходяг, що працювали на геолого-пошукових роботах, на скелястих поверхнях сопок, прокладали траншеї. Бригадою керував уже досить хворий білорус Дашковський. Протягом першого дня ударно попрацювала і спецчастина з перегляду особистих справ, аби розділити всіх односправників. Перевіряли також і мешканців БУРу, після чого всіх «фраєрів» перевели в зону, а частину блатняків з групою інших категорій відправили колоною на Центральний. У цій колоні відійшов і Демид. Мені видалося, що тепер я залишився наодинці з навколишніми кошмарами. Зі мною в барак №2 потрапило ще кілька новоприбулих, і ми разом почали пильно придивлятися до нового пристанища.

Бутугичаг в цілому, а Коцуган зокрема[33], своїми авторами і творцями замислювався як знаряддя фізично-біологічного знищення сюди призначених в'язнів. На відміну від гестапівських газових камер швидкої дії, саме це колимське виробництво досягало знищення людей, тільки уповільненим чином. Навіть ще в 1951 р. на конструкціях бараку зберігалися сліди надмірно суворого режиму для каторжан. Зовні на всіх вікнах висіли масивні решітки, для виходу існували тільки одні двері, котрі вночі перекривалися залізною штабою і замком. За дверима всерелині був великий коридор з дубовою бочкою, а в кінці його була відгороджена кімната для проживання старости. Сюди чомусь завжди були відчинені двері. Через пройом було видно, що на стінах красувалися намальовані курортні пейзажі. Тодішній староста в минулому належав до когорти оборонців Бреста, але за те, що не загинув, а потрапив у полон до німців, тепер мусив верховодити коцуганськими в'язнями, носячи вже тоді рідкісний, а тому поважний номер з початковою літерою «А» без усяких там індексів. Такий в'юн, очевидно, дожив до 56-го року і вийшов на «волю».

У середині серпня вібувся мій перший вихід на каторжну роботу у складі престарілих дистрофіків. Серед них було п'ятеро нас, новачків. По дорозі до роботи бригаду завели до механічної майстерні неподалік від головного рудника №1. Тут бригадир отримав і вручив кожному новачку по три довгих ломи. Ми запитали Дашковського, чому саме нам потрібний цей тягар. Він якось по-людському пояснив, що ті доходяги на сопку з ломами не піднімуться. Ми замовкли. Часом справді

[33] Бутугичаг – виправно-трудовий табір, входив до Теньлагу, підрозділу Дальстрою. Існував у 1937-1956 рр. у Колимському краю. Відомий своїми смертельними урановими рудниками. В склад Бутугичагу входило кілька окремих табірних пунктів (ОЛП): п/я №14, Дизельна, Центральний, Коцуган, Сопка, Вакханка. Про Бутугичаг розповідає повість: Жигулин Анатолий. Черные камни. – М.: Кн. палата, 1989. – 240 с.

доводилося долати дуже круті підйоми до вершини сопки. Відчутною стала задишка, а під ногами тільки гостре потріскане каміння, і по ньому доводилося скакати, як колись дома на купині. З труднощами дісталися до розпочатої канави, котра повинна пролягати, за розміткою геологів, по всьому високогір'ю, що лежить між Коцуганом і Дизельною. Наше виробниче завдання – копати траншею глибиною 1,5 м, шириною 0,7 м, довжиною до безкінечності. «Копати» – тут недоречне слово, у нас не було лопат, і зовсім був відсутній дрібний грунт. Належало ломами й молотами розбирати й розкидати суцільне гранітне накопичення. Якщо на трасі попадався надмірно великий камінь, тоді на підмогу приходив підривник з амонітом. Гримів вибух і траншея без відхилень прямувала по виставлених маяках. З нашої сопки на всі чотири боки відкривалися зовсім одноманітні краєвиди, навкруги сіріли гірські вершини, вщент поруйновані суворим кліматом, і тепер схожі на гребені морських хвиль. Ніде не росло навіть одиноке деревце, ніколи не пролітав птах, а між камінням не зустрічалася ніяка жива істота. Усе виглядало мертвим, холодним, стерильним, чужим. У всяку погоду тут вільно гуляв тільки вітер. Сюди нас водили протягом тижня. При цьому нас вартували якісь незвичайні конвоїри. Кожного дня, відійшовши трохи від табору, начальник конвою зупиняв бригаду і демонстрував свій карабін тим, що в ньому не закладено жодного патрона. Мовляв, дивіться, що я не збираюся по вас стріляти. Можливо, таким чином цей сержант очищав свою совість перед людьми, але його напарник при цьому мовчав. Це ми сприймали, як чудацтво, й ніхто не ризикував тікати в холодну пустелю. Старші люди з бригади нам говорили, що цю роботу ми ще будемо згадувати, як домашню ягоду-малину, а бригадир Дашковський із задоволенням потирав руки від того, що місячний план бригада виконала достроково.

Та якось після вечірньої перевірки прийшов нарядник зі списком і повелів нам, «салагам», перейти до бараку №1 до складу гірничої бригади Мурашовського. Перший бригадир навіть привів нас до секції нової бригади, а там сказав Мурашовському, що ми всі – мужики без вибриків і хороші трудяги. То як для покірних рабів, це слугувало утішною характеристикою. Тут мені дісталося місце на верхньому ярусі нар. Внизу лишалося тільки одне поряд із вхідними дверима. Моїми сусідами стали Гриша Макарицький із Сарненського району, млинівчанин Петро та ще двоє молодих молдаван. Корінними бригадниками були галичани, прибалти, власівці з різних областей Союзу і навіть два місцеві жителі з Якутії. Тут нас усіх зібрала та славнозвісна 58-ма стаття, якою щедро обдаровували совєти. Люди в новій бригаді були розділені на дві зміни і в бараці ніколи разом не зустрічалися. Таке побачення відбувалося завжди в кам'яній теплушці біля входу до штольні, котра містилася в розпадку близько від табору. У літню пору по розпадку протікав маленький струмочок, що живився водами з талого снігу в горах.

Настав день мого першого виходу на роботу в складі гірняцької бригади. У квадраті робочої зони розміщалися компресорна станція та стаціонарна бурова вишка. На підході до теплушки почулися вибухи, що прогриміли в гірничих вибоях. Скоро зі штольні потягнувся їдкий дим вперемішку з гранітним пилом. Це так готувався фронт робіт для денної зміни. У перший шахтарський день мене з Гришею бригадир прикріпив до двох відкатників вагонки зі щойно зірваного вибою. Ми повинні були швидко вивезти гірську породу на відвал і до кінця зміни вивчити

розташування всіх штреків, щоб не заблудитися у наступні зміни. Для освітлення свого шляху в теплушці ми прихопили карбідні ліхтарі, акумуляторні ліхтарики мали тільки бригадир і кілька бурильників. Центральний штрек освітлювався електролампочками, але до нього зайти ще довго було неможливо із-за надмірної загазованості. У цій штольні не було жодного вентиляційного гезенка, а гази витісняли лише в горизонтальній площині за допомогою стиснутого повітря. Такий спосіб діяв малоефективно. У такому досить небезпечному гірничому виробництві ніколи ніхто не навчав правил з техніки безпеки, життя і здоров'я в'язня не захищалися. До цієї справи навіть дешево й доцільно було совєтам ставитися за принципом – якщо хочеш, то виживай, а яким чином цього досягти, то вже особиста турбота кожного. За завісою надзвичайної секретності знаходилася назва шуканих руд, хоч всі гірники знали, що саме тут добуваються не срібло або золото, а котрась з радіоактивних руд.

Коли в штреку значно зменшилася загазованість, ми вчотирьох досягли нашого вибою і розпочали завантажувати роздроблений граніт у металеву вагонку. Працювали попеременно й швидко, аби скоріше вийти з вибою на чисте повітря. Працювати було важко й незручно, бо висота вибою сягала в середньому півтора метра і з великим вмістом їдкої пилюки й залишків амонійного чаду. До поворотного круга вагонку штовхати було ще терпимо, а далі колії були розхитані, розперті, від чого передні колеса часто сходили з рейок і врізалися в підошву штреку. Ось тоді доводилося кількатонну масу виважувати знову на колії. Ця операція була надто тяжкою. Врешті вагонку викочували на відвал і тут висипали з неї каміння. Уже після обіду ми гуртом очистили свій вибій від породи. Тепер змогли піти на «екскурсію».

Розпочали наш огляд з ближчої до виходу бічної лави. Так, сюди давно було пробито штрек, нижче від залягання дорогоцінної руди «Х». Тепер рудоносний пласт утворював стелю акуратної гірничої лави. Щоб добути дозовану кількість руди, тут користувалися телескопічними відбійними молотками, а вся підошва цієї лави була застелена новим грубим брезентом, щоб запобігти втратам дорогої руди. Тут лежала навіть купа здалеку доставлених березових віників для підтримки належного порядку. Руда «Х» мала вигляд дуже схожий до нашої волинської глини, хоч була значно важчою. Цю сировину добували зрідка й лише за вказівкою високого начальства, під постійним наглядом гірничого спеціаліста. При повному електричному освітленні цей підземний лабіринт видавався казковим царством. За цим таємничим куточком старші відкатники нам порадили добре запам'ятати центральний штрек і без потреби по ньому далеко не заходити, бо він доведе аж до Центрального рудника №1.

Дуже неприємно дихалося отруєним повітрям штольні, тому ми з Гришею передчасно вийшли на поверхню і присіли на каменюку, щоб трохи відпочити. Нашу незайнятість дуже скоро помітив бригадир і велів нам обом до кінця зміни носити стланець з віддаленого куточка робочої території до теплушки. Ми ще не були обізнані з колимською термінологією і слово стланець (хвойний стелюк) сприйняли за сланець (гірська порода), що призвело до конфузу. Гриша допитувався в мене, що воно таке той сланець. Я довго напружував свою пам'ять і врешті пригадав, що в природі існує багато різновидів цієї породи, при цьому не пригадав нічого путнього про їх застосування. Тоді спільно вирішили, якщо ці каменюки плитоподібні,

то їх використають за будівельний матеріал. На вказаному куточку й справді лежали трохи сплющені, пласкі кусені граніту, то ми й почали їх переносити до теплушки. Після кільканадцятого нашого рейсу з неї вийшов старичок, що готував пижі для підривника. Глянувши на наші старання, запитав: – Хлопці, що ви робите? – Те, що нам бригадир наказав, – зніяковіло відповів я. – Але сюди потребуються дрова, а не камінь. Після цього він пройшовся з нами й показав на маленькій площі той стланець, котрого ми не помічали, а без нього вже загасала буржуйка. До кінця зміни ми свою нездогадливість виправили, а він нас не висміяв перед бригадою. Тільки після однієї відпрацьованої зміни у вибої ми набули зовнішнього вигляду справжніх шахтарів, а в наші легені потрапила добряча доза шкідливих частинок Коцугану.

З поверненням до барачної секції ми помітили, що біля входу на нарах уже відпочивав чорноголовий хлопчисько, з-під голови виглядала складена нова тілогрійка. Днювальний розповів, що новачка сюди перевели з Дизельної, а взагалі на Бутугичаг він привезений останнім етапом, виходило – разом з нами. На вечірній перевірці новий в'язень назвався Анатолієм... і був для нас незнайомим. Під час ранкового підйому Анатолій виявив пропажу своєї ще не запиленої тілогрійки. Сусіди поспівчували нещастю, і хто був вихідним, то позичав йому, обкраденому хлопцю, свою одежину. Наступного ранку перед підйомом, коли днювальний уже не спав, до секції увірвалися двоє блатних з фінками в руках з наміром «замочити» Анатолія. Але блатняки ще не мали достовірних відомостей про хлопця і стали уточнювати свої підозріння проти нього. Тут вияснилося, що Анатолій ще не належав до жодних кланових груп, і злодіяки від нього відчепилися. Хлопець надовго затаїв образу проти рослих мужиків-сусідів по нарах, котрі його не виручали в тяжкі хвилини. Ось тут спрацював принцип – кожному своє, або: ти помирай сьогодні, а я – завтра.

У наступні каторжні дні я з Гришею уже самостійно справлялися з вагонкою і сповна наковтувалися суміші густого пилу з газом. Мої фізичні сили гасли на очах, а вагонка одна на двох, і якщо я її недостатньо штовхатиму, то вона повністю дістанеться для Гриші. Так поступати видавалося аморально, несправедливо. То як же бути далі? У цьому порадником стане час і навколишні люди. У цей час уже настали перші вересневі дні, грунт під ногами скував невідступний мороз, випав тонкий шар першого снігу. Врешті мені дістався перший вихідний день. Довелося в зоні зустріти знайомих Славика Янковського, Омельковця, Івана. Вони працювали в лісозаготівельній бригаді, де працювати доводилося теж важко, але все-таки на чистому повітрі з необмеженим диханням. Постогнали та й розійшлися. Між іншим, кожен шахтар знав, що після дворічної безперервної роботи у вибої неминуче настає силікоз легенів. Я спробував замість відсутнього респіратора захищати ніс рушником, але при важкій роботі дихання зовсім затруднялося, і з цього нічого не вийшло. Так безуспішно кінчалися спроби і в інших шахтарів. Чим далі вибій врізався в сопку, тим нестерпнішими ставали умови праці.

З нами працював Костя Поліщук – потомок колишніх переселенців з Чернігівщини на простори Зеленого Клину. Він виглядав кряжистим, був з поміркованим українським характером. Сюди потрапив прямо з посади секретаря райкому в Приморському краї за те, що написав Сталіну лист з вільнодумними порадами. Його лист дійшов тільки до Владивостока, а Костю-порадника направили в Коцуган, щоб трохи остудив свій мозок. Цей ще молодий вчорашній начальник зовсім не

міг звикнути до праці у штольні, часом ставав близьким до божевілля. Щоранку, зайшовши в лабіринти штольні, він десь знаходив амонітний заряд з бікфордовим шнуром і опоясував ним себе. Після цього до вагонки не брався, а що було тоді робити його напарнику? Працювати за двох – непосильно. Костю пробували вмовити викинути дурниці з голови, але він продовжував робити своє. Тоді каторжани, вихідці з донських козачків, радили небораці підпалювати шнур або відверто ставати «відказником» і попадати в БУР. Бригадир Мурашовський довгий час старався закривати на це очі, вишукував «баламуту» підходящу роботу. Доречно тут зазначити про взаємостосунки між адміністрацією табору (постачальником робочої сили) й системи Дальбуду (роботодавцем). Завданням перших було – щоденно якомога більше число людей відправити на роботу, а інших – використати робочу силу й гарантувати оплату за послуги. Цей взаємозв'язок контролювався щоденно. При розводі нарядник вручав бригадирові шпаргалку з вимогою увечері принести акцепт на вказану кількість працюючих.

Так що на виробництві бригадир був підконтрольний перед майстром і мусив шукати роботу кожному зеку. А тому більш рішучі хлопці статус відказника набували простим способом. Останній новачок з бригади Іванов трохи походив на роботу в штольню, пізнав її згубність і заріклся більше сюди не приходити. Два дні не вийшов до вахти на роботу, а третього разу його посадили до карцеру, щоб він подумав. Одначе хлопцю не вдалося «обламати роги». Тоді в 40-градусний мороз наглядач одягнув йому на голі руки наручники і в складі вечірньої зміни привели його до штольні. Відказник до роботи не приступив, стерпів дошкульний мороз, голод і побої. На зворотній дорозі до табору нас безпричинно зупинили. Старший конвоїр загарчав: – Іванов вийди зі строю! Усі заціпеніли, бо зрозуміли, що планується страта непокірного. Якось інстинктивно ми всі оточили Іванова і мовчки стояли. Тоді розлючений страж знову заверещав: – Лягай! Ми продовжували стояти. Навколо нас, мов розлючені пси, бігали наглядач з охоронцями, стріляли вгору. Стояли довго. Врешті «чорні круки» вгамувалися і нас неушкодженими довели до табору. Перед вахтою наказали всім роздягнутися до білизни для обшуку. Після цього Іванова кудись відправили етапом.

У процесі роботи мені випало близько познайомитися з львів'янином Василем Басюком. Він розповідав, що на волі працював автомеханіком і часто бував у Рівному в різні роки. Я з ним ділився останніми львівськими враженнями, адже його ув'язнили ще в 1945 році. Тепер Василь працював компресорником біля штольні. Я з ним радився про доцільність того, щоб мені податися у відказники, адже попереду чекав один фініш відкатника й відказника. У відповідь мій знайомий нагадав, що в мене 10-річний строк, а перше моє відказництво обернуть у табірний саботаж і в мій формуляр додадуть ще 15 каторжних літ, аби стала повна «катушка». Львів'янин мої наміри не одобрив, натомість пообіцяв допомогти мені вирватися з вибою.

З настанням морозів зовсім заледенів маленький струмочок, котрий перетинав робочу зону і в літню пору слугував джерелом води для охолодження компресора. На всю довгу зимову пору виникала потреба додатково ставити робітників для підноски снігу замість води в циркуляційну систему охолодження. Василь, як старий каторжанин з літерою «А» на одязі, добився у бригадира, щоб мене він призначив снігоносом, а в іншу зміну до компресорника Сашка Корзубого (беззубого) пішов

львів'янин, колишній учитель Луговий. Ось ми обидва й стали носити мішком коцуганський сніг до великої металічної ємкості – міні-градирні. Ця робота була посильною, часом випадала можливість забігти всередину приміщення і погріти руки біля «козла». Мене стали привчати до слюсарних робіт, я залюбки шабрував бронзові втулки, складав окремі вузли нашого механізму. Тут Сашко навчив мене заготовляти елементи до набірної ручки фінки (ножа). Замовниками ножів були вільнонаймані особи з обслуги гірничих робіт. За наші нелегальні вироби нам приносили пачки грузинського чаю, тоді ми інколи чифірували, своєрідно боролися з цингою і нудьгою. Вільнонайманий персонал бутугичазького виробництва складався в основному з демобілізованих офіцерів-фронтовиків, котрі своїми очима побачили Європу, а вдома застали хаос, бідність. Ось вони за договорами й заповнили дальбудівський вакуум. Тут вони жили холостяками в комунальних бараках, у дні отримання зарплати безпросвітно пиячили, дебоширили. У руках вони частіше тримали фінку, аніж столову ложку. Виробництво крутилося, політв'язні животіли.

Всередині зими морози досягали позначки понад 60 градусів, лютувала пурга, але для шахтарів не існувало заактованих днів, мовляв, внутрі скелі – повний затишок. Тимчасом ми з Луговим позмінно старанно носили дрібненький сніг. Завдяки близькому розміщенню штольні від табору наш днювальний щоденно в супроводі наглядача приносив і роздавав обід у тісненькій теплушці. Приблизно в січні 1952 року, коли я працював у нічну зміну, наш харчувальник повернувся від штольні блідий, як полотно. У бараці він найперше розбудив мене з Василем та бригадира. Він приніс трагічну звістку – біля компресорної перед обідом убито Михайла Лугового. Це сталося зовсім несподівано для всіх і проходило в такій послідовності. Навколо бака, пожирача снігу, було зовсім голо, аж виднілася галька. Товстий білий шар уже залишався невикористаним тільки поза умовною лінією заборонної зони. Щоб набрати того рокового снігу, Михайло не переступаючи тієї смертельної лінії, все-таки простягнув руки з лопатою і нахилив голову за її межу. Це траплялося з нами обома і в попередні зміни, але на це ніхто не звертав уваги. Цього дня таке «порушення» помітив конвоїр, якийсь вологодський лаптьожник, і вміло використав його у своїй службовій запопадливості. Він непомітно із-за своєї теплушки взяв Лугового на приціл, і гримнув постріл, що віддався ехом між двома сопками.

Совєтська куля влучила в Михайлову потилицю. Смерть настала раптово, ноги простяглися в робочій зоні, а груди лежали нібито поза невидимою заборонною лінією. На постріл прибігли три солдати з караулу, «переконавшись» у порушенні «заборонки», розводящий наказав убивці зробити ще контрольний постріл у голову Лугового. Після цього з табору вислали двох в'язнів із санчатами, щоб убитого перевезти на «Аманаловку» – поруч з Центральним табором. На Коцуган Михайла не завозили. Похованням займалася спецланка. Білої берізки в ногах ніхто не посадив, тільки появився черговий горбик з номерною табличкою, започаткувавши літери «К2» на кладовищі. Перед цим Михайло запрошував нас обов'язково зустрітися у майбутньому на горі Високий Замок у Львові. Не судилося. Хай буде Вічна Пам'ять Тобі, мій друже! Михайлова кров, мов червона троянда, ше кілька днів пломеніла на снігу. Повіяла пурга і приховала сліди злодіяння. Я на місці загибелі побратима поступово виклав маленький гранітний пагорбок. У солдата-вбивці на погонах з'явилася смужка єфрейтора, він отримав іменний годинник і 10-денну відпустку з поїздкою до своєї вологодської Дуняші.

Коцуганські дні котилися далі. Якось до компресорної зайшов із закривавленим обличчям галичанин, відкатник Федьків. Він прийшов, щоб розповісти про свою образу. Того ранку його послали до рудної лави, щоб там навести порядок. Під час роботи він відрізав маленький клаптик брезенту для ремонту своїх рукавиць. Це «зазіхання на державне добро» помітив вільнонайманий маркшейдер і звернувся до спиногриза Миколи Гладуна, щоб останній навів порядок у бригаді. Цей чолов'яга, східняк, власівець, що проніс крізь усе воєнне лихоліття на грудях і спині татуювання-талісмани Леніна, Сталіна, тепер ланкував у штольні. Микола послужливо вжив заходи й побив до крові робітника. Потерпілий зайшов до нас пошукати співчуття і поради. Спочатку я пропонував нам утрьох знайти у вибоях кривдника і там з ним «поговорити». Старший серед нас Василь порадив мені доглянути компресор, а сам подався на розшуки Миколи. Після «дружніх обіймів» ланковий більше не пробував розпускати руки і старався поважати земляків.

Скоро подібний випадок трапився і в табірній зоні, тільки з іншою розв'язкою. Я вже згадував, що на Коцугані існувала велика бригада лісорубів. Ці люди щоденно ходили до роботи в далекий розпадок, а з іншого табору Вакханки сюди ж приводили жіночу бригаду для спільної праці на одному квадраті. Тут зустрілися двоє недавніх сусідів з Тернопільщини. Обоє молоді й небайдужі у дружніх стосунках навіть в умовах пекельного морозу, але чим міг Володя з Коцугану полегшити долю Мирослави з Вакханки? Хлопець старався у праці, рубав та різав за двох, щоб його подруга хоч трохи відпочила, він навіть обміняв свої нові валянки на її старенькі, мовляв, у таборі є хороші шевці, які і зможуть добротно підшити взуття. Це помітив бригадир Козлов, і щоб власноручно покарати «промотника», уже після роботи в бараці сильно побив Володю. У нашого земляка почуття людської гідності ще не було обмороженим, і він вирішив відплатити «суці»-бригадиру. Наступного дня Володя непомітно приніс у зону колун, надійно заховав його у матрац. Тут слід пояснити, що всі бригадири офіційно користувалися табірним привілеєм – вони ніколи не ходили до їдальні харчуватися. Для них їжу приносив днювальний у барак, звичайно, трохи калорійнішу від рядових порцій. Тож вранці, коли вся бригада на чолі з днювальним помандрувала до їдальні, в секції залишився тільки Козлов. Володя швиденько першим повернувся в барак і, не гаючи часу, своїм колуном зарубав бригадира. Сам пішов до вахти, щоб не ускладнювати розслідування. Його спочатку посадили в ізолятор, а коли слідство закінчилося, його до суду випустили в зону без права виходити на роботу. Вдень Володя прогулювався по зоні, табірні придурки його обходили, роботяги – навпаки, підходили потиснути руку, дякуючи за проявлене заступництво. У ту пору смертна кара саме була відмінена, то підсудному могли тільки скасувати відбутий строк і знову розпочати відлік від 0 до 25 років. Після цієї події всі коцуганські «суки» помітно притихли.

Надворі вже повертало на весну, меншали морози, хоча завірюха не вщухала. Я почав відчувати дошкульний наступ цинги на мій організм. На тілі стали появлятися червоні виразки, сильно псувалися зуби. Тут зуби лікували дуже спрощено. Раз на тиждень сюди привозили стоматолога з «Центрального», правда, крім щипців, з лікувальних засобів він більше нічого не мав. Кожному своєму пацієнту пропонував тільки видалення «небажаного елемента». У кабінеті на видному місці висів напис: «За поліковану щелепу звільнення від роботи не надається». Це віддавало

«творчістю» молодого начальника КВЧ – литовця за походженням. Так що при бажанні можна було позбутися всіх зубів відразу. Набагато важче було лікуватися від цинги. З цього приводу в медпункті земляки мені порадили попросити батьків вислати в ампулах суміш глюкози з аскорбинкою, чого не заборонялося отримувати. Соромно було мені, молодому, просити допомоги в похилого віку батьків, але бачачи запущені хворобливі виразки, особливо в людей старшого віку, ставало не по собі. І довелося-таки таке прохання зробити в листі.

Так підходив до завершення мій коцуганський період животіння. У цей час у таборі поширилася чутка, що сьогодні-завтра половину людей переведуть на Дизельну, що знаходилася посередині між Коцуганом і Центральним. У цьому не вбачалося нічого дивного, бо совєти дуже полюбляли розмножувати свої господарсько-адміністративні осередки, у тому числі й табори, що сприймалося, як різновид суспільного процесу. Настав день табірного авралу, розводу на роботу не було. До зони налетіло безліч наглядачів. Староста зони з нарядником обійшли всі житлові секції і зачитали списки, кому належить збиратися з особистими речами. Почалося бродіння в'язнів з барака до барака, кожен хотів попрощатися із земляками та знайомими. Врешті наглядачі заборонили всяке ходіння.

Бригаду Мурашовського розділили навпіл, відходити належало саме зміні спиногриза Гладуна, у тому числі й мені з Василем. Розставання відбулося швидко і без сліз. Мій земляк Гриша згадував зелену Рівненщину, а Сашу Корзубого попросили заспівати його улюблену, нерозлучну супутницю «Темная ночь». Зараз не співалося, тож він продекламував кілька пісенних куплетів, проводжаючи нас до порога.

За вахтою нас, усіх зайвих на Коцугані, колоною понад сто чоловік під посиленою вартою перегнали до воріт Дизельної. Тут нас зустріли непривітно, на морозі кожного ретельно обшукали, чи часом хто не приховав у себе піки. У зоні посаду старости обіймав якийсь узбек, технік-будівельник, а нарядника – пройдисвіт Купа. Мене з Василем тут розділили до різних бригад. Я потрапив до гірничої бригади, що складалася в основному з литовців, а його – до бригади ЦРМ[34]. Усіх мешканців табору щойно перед нами перевели з Центрального. Якщо попередній, коцуганський, комплекс споруд будували за спеціальним призначенням, то тут будівлі були залишками від колишньої дизельної електростанції, яка була збудована ще у 30-ті роки. З роками колимський гірничо-добувний потенціал шалено зростав, і зміцнювалася його промислова база. Тоді малопотужна дизельна електростанція стала непотрібна, її замінили новим джерелом постачання електричного струму. Старе обладнання демонтували, а дерев'яні споруди поспіхом переобладнали під житлові секції для в'язнів нового табору. Один барак вийшов навіть двоповерховим. Тут підготували все необхідне: від колючої огорожі до карцеру, не встигли тільки добудувати банно-пральний будиночок, чим періодично займався староста зони. Житлова секція другого поверху була досить просторою, у ній розміщалися дві окремі бригади, очолювані Бразанскасом та Галушкою. Першого вечора обидва бригадири були непомітними серед в'язнів, вони тихо зі своїх нар вивчали новоприбулих з Коцугана, боялися можливої зустрічі зі своїми давніми «боржниками». На вечірній перевірці обидва колеги пильно стежили за новими прізвищами, бо боялися за власну шкуру. Після цього скоро пробамкала нова рейка на відбій.

[34] ЦРМ – центральні ремонтні майстерні.

Не встиг я відпочити, як днювальний уже тормошив на підйом, а скоро на порозі загорланив нарядник, щоб усі виходили на роботу. Перший вихід на вахту мене подивував, адже тут усі виробничі об'єкти знаходилися в загальному оточенні, і кожна бригада добиралася до роботи без конвою. У складі нової бригади пройшов я повз ряди різних майстерень, понад головним рудником №1 і далі, у кінці розпадку, довелося високо карабкатися на вершину сопки до одинокої штольні.

Що ж, нова штольня була дуже схожа на попередню, тут тільки не вистачало лави з відкритим запасом руди «Х». До цієї руди ми добиралися. Усе інше: гранітна пилюка, газ, ломик, совкова лопата, вагонка, карбідка – стандартне й характерне для всіх штолень Бутугичагу, непосильна праця теж. Після зміни ми ледве тягнули ноги до вахти, не вистачало сил на пошуки знайомих у майстернях; умови пропуску зміни до зони вимагали, щоб усі люди зміни прибували одночасно в повному складі. Інакше – зачекайте на морозі, доки підійдуть останні. Тому на зворотній дорозі трималися один одного. У бараці не вистачало води, щоб після роботи помити руки й обличчя, це можна було довершити снігом по дорозі до їдальні. Після першого відпрацьованого дня з новими людьми бригадирське хвилювання вгамувалося, і ввечері вони сміливо, неначе королі, повсідалися за довгим дощатим столом пограти в «козла». До їхньої компанії ніхто не підсідав. Щоб у подальшому не згадувати про представників бригадирської породи, зупинюся на цих двох найбільш типових особах.

Тодішній мій безпосередній бригадир Бразанскас – литовець 35-річного віку, костистий, добре збережений, заарештований у 1945 році, відбував 10-річний строк за ст. 58, п.10. На ту пору мав три роки заліків строку за перевиконання норм виробітку на основних роботах, очікував уже на скоре звільнення з табору й на працевлаштування гірничим майстром. Його попередні каторжанські роки повиті туманом. Тепер він вважався «добрим, невредним». Галушка – українець, киянин 30-річного віку, відбував 25-річний строк за перебування в полоні. За зовнішнім виглядом міг слугувати натуральним двійником тоді всім відомого драматурга О.Корнійчука. Галушка арештований у 1945 році, відтоді став колимчанином, відразу зарекомендував себе табірним здирником колимських бонів (оберталися замість грошей), люто знущався над членами бригади, добиваючись високих відсотків виробітку для отримання заліків особистого строку. Усього досягав і мав некепський вигляд, часто вечорами посилав днювального за гармоністом КВЧ, щоб той приходив і грав «Сени мои, сени». Небезпечний виродок з ганебним довгим стажем, та й годі.

Після таких розважальних «вечорниць» доводилося знову плентатися до штольні. На нашій засніженій стежині на сопку через день нас очікував замогоричований наглядач з ящиком амоніту і змушував кожного прихоплювати по кілька пачок вибухівки, піднімати їх до штольні для потреб підривника. Це робити заохочував і бригадир, хоч піднощиком всього необхідного був призначений Янас, хлопчина роком молодший від мене, його прибалти явно щадили. Працюючи на цій високогірній штольні, я захворів на гіпертонію, інколи мені здавалося, що неминуче звалюся з ніг. У медпункті табору фельдшер-в'язень заміряв мій кров'яний тиск і подав начальнику ці показники, на що той відреагував так: «Давление очень высокое, но в твоём возрасте еще не смертельное, получи три таблетки и ступай на работу». У критичному стані належало працювати.

З Дизельної два рази на місяць ганяли нас у баню на територію Центрального. У свій перший прихід сюди мені випало зустріти тут свого односельчанина Тараса, старшого від мене чоловіка, засудженого ще в 1947 році. Зараз він працював тут банщиком, у теплому приміщенні роздавав крихти мила і по черпаку гарячої води кожному роботязі. Мені як односельчанину дістався повний таз дорогоцінної води. Похапцем я розповів Тарасові про його сім'ю та інші домашні події, чого не можна було сповіщати в листах з дому. Розповів і про свої негаразди, і він швидко приніс мені із санчастини більше 30 таблеток від гіпертонії. На прощання я пообіцяв своєму добродію за додатковий черпак снігової колимської колись вдома повернути кілька відер чистої холодної з надгоринського джерела цілющої води. З бані всі дружно вийшли за вахту, пошикувалися в колону, і тут конвоїри виявили відсутність одного підконвойного. А для нас усіх «парильщиків» це означало, що доведеться зайву годину розігрітими тупцювати на морозі. Тупцювали аж доки з вахти не вийшов захеканий прибалт, котрий замість бані так довго провідував своїх земляків у бараках Центрального. Після цього миття доводилося виходити на роботу до штольні в нічну зміну. У голові все переплутувалося: тепло й холод, спогади про дім і каторжні задушливі штреки, невідступна жага наїстися хліба.

Взагалі пора розповісти про табірний пайок. Совєти постійно нормували всі сфери людського життя. За допомогою академічних світил громадське харчування дозувалося й призначалося за нормами «столів». Непристойно заглядати в чужу тарілку, тому краще обсудити ту, з котрої сам харчувався. Але все краще сприймається у порівнянні. Тож, наприклад, військового моряка годували по 8-му «столу», куди в щоденний раціон основних продуктів (за калорійністю) ще додавалися різні компоти, сухофрукти, сушена картопля, консервовані овочеві приправи. Норматив харчування табірного в'язня визначався лише «столом» №2, а мешканця карцеру – №1, за арифметичними правилами далі йде 0 – нічого. Основним продуктом нормативу №2 була хлібна пайка вагою 450 грамів. Для в'язня-робітника вона була Святою недоторканою опорою, навіть у випадках побутових крадіжок на чужу пайку хліба ніхто не насмілювався підняти руку. У хліборізці кожна пайка ретельно зважувалася і часто для вагової точності приколювалася чистим кілочком тоненька скибина-доважок. У випадку допущення неточності хліборіза переводили на загальні роботи. А від професійного хисту кухаря у великій мірі залежало й приготування простої баланди чи каші. Тепер я часто порівнював ці страви з такими ж коцуганськими, де куховарив млинівчанин Петро. Норма продуктів у котел закладалася скрізь однакова, але Петро вмів і не лінувався зробити запіканку замість одноманітної каші, готував навіть щось подібне до киселю. Ці побутові дрібнички засвідчували хоч маленьку турботу, проявлену у каторжній долі в'язня.

А на роботі тимчасом все складалося до деяких змін. З невідомих причин високогірну штольню почали готувати до закриття, як неперспективну. Тижнів два ми займалися демонтажем і перенесенням труб униз до ЦРМ. Одного ранку, як і раніше, з порога секції Купа прокричав, щоб усі виходили на роботу, а сам потупотів сходинками вниз до виходу. Під дверима на нього очікували Котіков і Жора, котрі напередодні вийшли з ізолятора, а тепер задумали розправитися з нарядником. Без зайвих слів хлопчиська надавали Купі ножових ударів, а самі пішли до вахти. Коли люди з двох бригад виходили з барака, то перед дверима на снігу вже лежав розпла-

таний порешечений нарядник, а поруч валялися номерована шапка й гучномовець. Ніхто над ним не схилився, нічим не поцікавився, усі потяглися до пекельної роботи, куди їх щойно закликав цей труп. Скоро всі довідалися, що нарядник обіцяв хлопцям посприяти у відправці на Центральний, а насправді домігся для них ізолятора. Кінчалося це тим, що сам поїхав на «амоналівку», а Котікова з Жорою посадили знову в ізолятор, і почалося слідство. На Бутугичазі переплелося усе хижацьке: і «кожному – своє» і «твій шлях на волю...». Так, у ці дні нашого бригадира Бризанскаса випустили на «волю», і він як старанний трудівник ще до нашого розводу, уже поза табірним колючим дротом, щоденно поспішав до рудника №1-БІС.

Нашу бригаду розформували, частина людей залишилася в секції, тільки вже у складі бригади Галушки, а другу частину зачислили до бригади волиняка Антонюка. Ця бригада стала досить багаточисленною і виконувала різні роботи на руднику №1-БІС. Перед першою робочою зміною на руднику бригадир коротко розповів про певні відмінності між роботою в окремій штольні й умовами праці на цьому руднику, нагадав, що при нарізці цього гірничого комплексу тодішні відкатники спочатку користувалися коробом на полозках або на дерев'яних колесах, потім дерев'яною тачкою, і лише тепер уже їм слугують залізні вагонки. Так що не слід забувати першопрохідців Бутугичагу й не жаліти свого пупа на роботі. Усіх нас, нових робітників, послав у штреки верхнього горизонту, де я з Янасом стали тягловою силою при одній нами вибраній вагонці.

Янаса посадили з аудиторії першого курсу політехнічного інституту, і ми обидва знаходили спільні теми в розмові у хвилини короткого перепочинку. Ще через кілька днів мені випало познайомитися з Дмитром, уродженцем с. Пісків Костопільського району. Він був старим колимчанином і встиг обзавестися персональною вагонкою, котра значно полегшувала роботу відкатника. Коли йому з дому прийшла посилка із салом та сухарями, він сам цих делікатесних продуктів не спожив, а віддав їх спеціалістам із ЦРМ, щоб вони взамін виготовили для нього спеціальну іменну вагонку. Її відмінність від інших полягала в тому, що Дмитро попросив поставити в колеса не втулки, а підшипники. Від такої заміни ця вагонка «літала», а не повзала, і сало окупилося сторицею. На двох протилежних стінках вагонки красувалося ім'я замовника, виведене електрозварником. Після зміни «господар» заганяв свій транспорт у відпрацьований штрек, аби вагонка не пішла по руках. Але мені, своєму найближчому землякові, на перезміні завжди називав місце схованки, і я щиро дякував за добре ставлення до мене та Янаса.

Тут, на виїзді з центрального штреку, поруч з вузькоколійкою, стояла невеличка споруда з навісом. З неї трішки виступала якась підозріла свинцева товста стінка з маленьким темним окуляром. На цьому місці вимагалося зупиняти кожну вагонку для дозиметричного контролю роздробленого граніту, який в них вивозився. Після хвилинної стоянки лунала команда: «везти в породу», що означало довозити далі до бункера перевантаження, а потім лебідкою уже іншою вагонкою подати на терикон для остаточного розвантаження. Або чулося: «висипати на лист», що вимагало повертати ліворуч, довозити на майданчик збагачувальної фабрики, а там свій вантаж висипати на обширний металевий лист для подальшого ручного сортування і технологічної переробки.

Потрапивши на територію фабрики, ми цікавилися процесами, що тут відбувалися. На фабриці в основному працювали галичани. Адміністрація «Дальбуду» їм додатково видавала суконні спецівки та спецпайки: згущене молоко, мізер крупи, жирів. Робота тут була відносно легшою від праці вибійника й ніби престижнішою, шестигодинною. Ми з Янасом оглянули все виробництво, де привезений нами граніт сортували, дробили, піджарювали, обробляли кислотою, відстоювали, пресували й отримували кінцеву продукцію – темну важку пасту, заповнювали нею свинцеві коробки й запаювали в них отвір, обшивали брезентом. Цю продукцію у супроводі військової охорони відправляли до Магадану, а далі літаком на материковий переробний завод для потреби оборонки. Від спеціалістів-вільняжок ніхто не почув жодного слова про назву перероблюваної і виготовленої сировини. Виробничі стосунки виглядали ніби між напівнімими людьми. Тут панувала повна секретність і тваринний страх. Аналізуючи побачене, я пригадав раніше прочитане в брошурі про дослідницьку роботу Марії Склодовської-Кюрі й наступні наслідки від її праць. Це ж саме пригадував і Янас.

Працюючи вже тривалий час на руднику, ми ніколи не помічали, хто саме працює оператором за тим свинцевим щитом. Здавалося, що звідти нам подає команду невідомий автоматний пристрій. Але якось на початку зміни ми звично під'їхали до контрольного місця й зупинилися, довго чекали, та подальших розпоряджень не поступало. З рудника вже появилася друга пара відкатників. Тоді ми вирішили заглянути за стіну, щоб поглянути, що там діється. Під дверима стояв молодий вільняга з явними ознаками кавказького походження і силкувався ключем потрапити в замкову щілину. Це зробити йому не вдавалося через тремтіння рук від чергової випивки. Ми допомогли відкрити масивні двері й посадили його на робоче місце. Нам він скерував: «... в породу». Під'їхавши сюди наступного разу, знову довелося довго чекати, й осміливши, я зауважив: – Ей, кацо, ми привезли лавровий лист, куди накажеш розвантажувати. Після цих слів оператор спокійно вперше вийшов до нас і розсудливо відповів: – Ей, ви, розтяпи, хоч би нюхом визначили, що везете уран, а не древню кавказьку приправу. Ваші жарти плачевні. Сьогодні возіть тільки «в породу». Справді, від почутого було над чим замислитися, але добитися більш грунтовного уточнення ми не спромоглися.

З нами в бригаді працював місцевий якут, котрого засудили за відказ від армійської служби. Тепер він постійно стояв на вершині терикону для контролю за відкриттям вагонки, то ж випадало з ним щодня спілкуватися. Спочатку спілкувалися примітивно: – Юра, а чи не видно тобі дим з рідної яранги? – Дим то йде кругом, одначе звідти нічого не чути доброго, – відповідав наш висотник. Якось ми попросили якута серйозно нам розтлумачити в перекладі окремі місцеві слова. Першим було слово «Магадан», яке складається з двох коренів, що в перекладі – гнилий пень. «Шайтан» – злий дух, сатана. Коцуган? О, тут про нього ціла древня легенда існує. Якути – народ кочовий, на одному місці довго засиджуватися не звик. Давнодавно у своїх мандрах одне плем'я зупинилося на ночівку саме в тому вигідному місці, у розпадку. Спати лягли всі живі й здорові, а вранці ніхто з них не прокинувся, бо впродовж ночі померли з невідомих причин. З того часу те місце нарекли Долиною Смерті – Коцуганом. Народне повір'я твердить, що тут велика сопка привалила довгу бороду злому духові, з того часу він між сопками витає, а відійти кудись не

може. Можливо, тепер нас примушують шукати коріння (жили) від того злого духу? Віє містикою, а можливо, це гірка реальність з послідуючими гіркими й плачевними наслідками? Так навмання ми довгі роки переробляли й носили в легенях загадкову руду «Х».

На Дизельній я вперше отримав від батьків щиру харчову посилку, були в ній і ліки від цинги. Коли я з ампулами зайшов до медпункту, санітар відразу попросив кілька уколів для себе, обіцяючи мені віддячити добром. І справді, на підставі високих показників кров'яного тиску, він посприяв переведенню мене на два тижні в бригаду ОП (оздоровчий пункт), до котрої направляли доходяг з навколишніх таборів. Харчування в цій бригаді було загальним, але з малим фізичним навантаженням у роботі. Коли були будматеріали, тоді всіх направляли на будівництво табірної бані, у випадку їх відсутності всім давали в руки мішки й виганяли на пошуки хвойних гілок для приготування навару проти цинги. Тут я зустрів рівнянина Олексія, котрого щойно перевели із «Сопки». Він мені детально розповів про «принади» того найжахливішого, високогірного табору, порадив туди не потрапляти. Ділився своїми намірами краще накласти на себе руки, аби туди більше не повертатися.

На Дизельній знаходилося кілька чоловік табірних бомжів, котрих вже не випихали на роботу, не поміщали в ізолятор, з них вибили вже все й вимотали їхні душі. Ці люди зовні виглядали вкрай неохайними, могли щось вишукувати у відходах біля їдальні, уникали зустрічі з людьми, бо вже давно зневірилися в них й не чекали від них нічого доброго. На мій подив, серед занепалих в'язнів мені зустрівся колишній житель Луцька з університетською освітою і з високим становищем колись у підпільному русі. Після кількох земляцьких привітань біля вогнища перед стінами банної новобудови він мені з душевним болем розповів про свій найстрашніший духовний гріх, який він допустив удома, перебуваючи на нелегальному становищі. За його словами, усі непорозуміння почалися з радикального міркування, яке він висловив уголос перед своїми спільниками. Це трапилося влітку 1945 року. На одній з підпільних нарад він запропонував внести деякі зміни в тактику й методи підпільної боротьби. Не встиг розвинути свою думку, як старший серед них запропонував зробити маленьку перерву, після якої стали обговорювати інші питання, а він залишився в положенні білої ворони, чи то ідейного розкольника. Скоро попав під нагляд СБ, перейшов до батьківського схрону, якого скоро викрили совєти. Наявним пістолетом не скористався. Послідувала тюрма з Колимою. Не знаю, чи ця людина протягом усього життя змогла довести свою невинність, бо життя прислухається до рішучих, сміливих, сильних. Навіть розумними, але бездіяльними люди завжди нехтували.

Знаходячись в ОП, я з порожнім мішком під рукою добрів до ЦРМ, щоб там на роботі провідати старого знайомого – Василя Басюка, заодно й погрітися. Василь у цій майстерні працював слюсарем з ремонту гірничого устаткування, за табірними мірками це була завидна робота, яка не йшла у порівняння з роботою гірника. Василь поскаржився, що вже давно не отримує з дому листів, можливо, його родину запроторили до Сибіру, обмінялися ще деякими спогадами. Як практичну пропозицію земляк запропонував заглянути до ковальського цеху, туди часом набирають учнів-інструментальників. Тут, біля роздутого ковальського горна, чаклував сам Петро Чайка, у минулому хоробрий військовий моряк з Чорноморського флоту. Зараз він

заправляв побєдітові пластинки в бури, і коли підходив до пневматичного молота з розжареним стрежнем, то раптово ставав віртуозом ковальського ремесла. Дуже вміло скеровував удари молота то сильнішими, то слабшими, тільки іскри летіли з міцної шведської сталі. Сам Петро то присідав, то зводився і все приглядався до ковадла. Врешті ставив у куток готовий бур для подальшої обробки його наждачним кругом. У його роботі браку чи халтури не траплялося. Цей в'язень у ковальську роботу вкладав якийсь нелюдський азарт, ніби в цьому виказував свій протест проти невільницького гніту, цим виливав свій душевний біль. На роботі його поважали як матроса-чудака, а в зоні вважали битим фраєром. На моє запитання, як мені стати учнем у його цеху, Петро Чайка порадив частіше сюди заходити, то, можливо, щось і підвернеться.

До цих майстерень більше заходити не довелося, бо на другому тижні мого перебування в ОП сюди нагрянула медична комісія для відбору в'язнів на «Сопку». За перший день своєї роботи комісія оглянула всіх в'язнів Дизельної, котрі перебували в зоні, через кілька днів додивилися останніх людей. Це «комісування» проходило досить швидко й просто: кожного сюди викликаного заставляли роздягнутися до пояса, щоб тільки оглянути жирові запаси під шкірою, а наявність гіпертонії, цинги, кашлю до уваги не бралися. Мені пригадувалося таке комісування корів олександрійським ляндвіртом на вигоні ще в 42-му році, лише з тією різницею, що в минулі роки комісував один німчурака з перекладачем, а мене тепер комісувала комісія у складі шести чоловік на чолі з начальником-вибракувачем із санчастини табору «Гірник» та ще в потрійному охоронному кільці.

«Сопка», «Шайтан» і їхньому серцю милий «Гірник» – це все назви одного й того високогірного табору, розташованого на висоті понад 3 тис.метрів вище рівня моря. Усі совєтські концтабори, крім побутово вживаної назви, ще мали офіційну відомчу назву з літеро-цифрових комбінацій, котра використовувалася, як номер поштової скриньки певної установи. Так, я тоді ще був молодий, без очевидних червоно-чорних цингових виразок, без біло-чорних плям на обличчі від обмороження, трохи оговтався від батькової посилки, тому й потрапив до списку для відправки на «Сопку». Про етапний список довідався Басюк і відразу прийшов до мене в барак. Він, як вихід з цієї халепи, пропонував натиснути на нарядника, аби той переписав список, опустивши моє прізвище. Поміркувавши, я відмовився від такого варіанту, бо було очевидно, що замість мене на «Сопку» спровадили б когось іншого, котрий теж бажає і пнеться поживотіти. Такий вчинок суперечив би християнській моралі. У душі я себе ніколи не визнавав злочинцем, тож без докору власної совісті байдуже піднімався на вершини сопок, потім спокійно сходив до долу та все під штиками. Ці стежини не я прокладав першим, то, дай Боже, пройти по них вже останнім. Скоро воно все так і сталося. Але ще тієї зими морозним ранком новий нарядник ходив по бараках і називав невільників, котрим належало безповоротно виходити за вахту Дизельної.

Після короткого прощання із земляками на нас чекала режимна процедура та шикування в колону по три. Набралося нас рівно 50 чоловік, котрих спочатку направили в бік Центрального, потім різко завернули розпадком на схід. Ліворуч тут знаходився нижній перевальний майданчик бремсберга, а поруч, після обширної площини, попрямували штучні уступи аж до вершини сопки. Це нагадувало

велетенські сходинки, і кому вони колись знадобилися? Ми повз них прямували вгору до табору, в обличчя сікла зустрічна завірюха. На вахті «Шайтану» нас приймав за списком тутешній начальник і гроза табору – староста Абдул. Під час приймання горе-начальник на голові мав одягнену шапку-вушанку, але перед проголошенням службової настанови на вахті замінив свою шапку на голубий кашкет за температурі повітря не вище -60 градусів. Ми вимушено чекали на ескулапські слова: – Я прежде всего – чекист, а затем военный врач. Вас всех осматривал вчера, там в долине, так не вздумайте являться в мои кабинеты со своими жалобами на здоровье. Таких нарушителей полечит Абдул. – На цю репліку староста по-холуйськи вищірив свої азійські білі зуби, а самовдоволений оратор продовжив: – Помните, что отсюда ваш прямой путь только на Аммоналовку! За цим староста розвів нас по гірняцьких бригадах.

Я знову потрапив у секцію другого поверху, де містилася бригада, очолювана тернопільчанином Романом Пушкарем, днювалив тут молодий молдаванин Іваненско. Ця житлова печера була винятково оригінальна. Її стіни були колись кимось акуратно вимурувані зі шматків граніту, віконні пройоми кмітливий будівничий склав з порожніх скляних консервних банок, скріпивши їх між собою цементним розчином. Таке заповнення вийшло міцним і «прозорим», довгі роки обходилося без миття і фарбування, бо цьому сприяла відсутність мух і павуків. Та сама фантастична побутова дрібничка красувалася на стінній перегородці: вмілою рукою вуглиною гарно виведені хвилі морської поверхні, на котрій гойдається парусна яхта, над якою звиваються морські чайки. З куточка стіни навіть виглядала маленька частинка південного сонця. Для нездогадливих під картиною ще було написано – море, а значить і води в ньому – бери, скільки захочеш, тільки не питай про воду реальну, котру взимку на «Сопці» добували зі снігу, а влітку доставляли бремсбергом. Так нам відразу розтлумачив зміст картини хвацький фраєр днювальний. Із-за недостачі води він спромагався приготувати тільки один бачок водно-снігової суміші для вмивання робітників, невдоволеним показував рукою на змальоване море.

Пригнали нас сюди не в гості, і наступного дня вже супроводили за вахту на каторжну роботу. Ще до «Сопки» я був непогано обізнаний з важкою роботою вибійника, але тут побачений розмах гірняцьких проходок мене подивував, вразив своїми формами й масштабами. Цю гранітну сопку можна умовно порівняти хіба що з поточеним великим старим грибом, у котрому круглі отвори та суцільні пустоти чергуються якось хаотично, на перший погляд нібито безсистемно. Та фактично ці різноманітні виробки (штреки, квершлаги, гезенки, щілинні розробки по жилах залягання корисних копалин) виконувалися у породах найвищої твердості та в об'ємах, відомих тільки керівникам Дальбуду. Усім відомо лише одне – ця вся величезна робота виконана руками політичних каторжан-антирадянщиків. На відміну від попередніх штолень і рудників, на Сопці добували аж два види корисних копалин: все ту ж руду «Х», котра всюди залягала в товщі граніту великими лінзоподібними вкраплинами, та мінерал каситерит (олов'яний камінь), кристали котрого там були схожі за кольором і формою на звичайну кристалічну марганцівку. Каситерит залягав тонким суцільним шаром-жилою, часто в різнобічних напрямках, і за ним було досить складно вести гірничу розробку, але з труднощами в підневільній роботі ніхто не рахувався. Я особисто потрапив на ці розробки вже напередодні їхнього

повного закриття, тому трудове навантаження на в'язнів тоді слабшало. А все ж таки знову робота в загазованих, запилених вибоях та протяжних штреках, інколи випадало працювати на жилі, де без вагонки необхідно було перекидати зірвану породу по днищу глибокої щілини аж до приймального колодязя. На мій подив бригадир Роман і ланковий Власов щоденно визначали людям тільки місце роботи та ніколи не перевіряли її виконання, і нам від цього було навіть легше працювати. У цілому на Сопці робота була більш різноманітна, пов'язана не тільки з добуванням руд, але і з їх відправкою на збагачувальні фабрики Дизельної або Вакханки.

Доставку руди на фабрики виконували з допомогою трьох бремсбергів, котрі варті уваги, щоб їх окремо описати. Головним бремсбергом, західним, слугував той, котрий з'єднував господарство «Сопки» з перевальним майданчиком низинної Дизельної. Звідси розпочинався шлях вузькоколійки по вузькому схилу гранітної гори аж до майже її вершини, де в спеціальному шалаші розміщалася потужна електролебідка для підйому та спуску вагонок. Перед лебідкою, у товщі граніту, був споруджений висотний перевальний майданчик, від якого відходила вже горизонтальна вузькоколійка аж до різноманітних складів «Сопки». По цій горизонтальній залізниці цілодобово працював дизельний тягач у парі з колісним причепом, котрий перевозив усі тутешні вантажі від олії аж до вибухівки. Каторжні умільці в невтомного тягача переобладнали звичайний трактор марки ЧТЗ, замінивши в ньому гусениці на вагонні колеса з деякими додатками. Вийшло дешево й сердито. Цей транспорт тут виконував роль своєрідної кровоносної артерії, і наш побутовий тягар ставав подвійним, коли стальний трудівник псувався, ставав на ремонт. У таких випадках у післяробочий час Абдул нас усіх виганяв з бараків на табірну територію, і наглядачі наказували шикуватися в лінійку, щоб вислухати важливий наказ. Перед шеренгою в'язнів з'явився начальник табору і, немов закільцьований бугай, почервонілими очима поверх людей дивився кудись у далечінь. Після тривалого чмихання та коливання на ногах врешті він вибирав позу й вигукував: – Мужики! Мы здесь на вершине сопки коченеем, а там у подножия горы лежат дрова, но они сами к нам не идут, так сходите туда вниз за ними. Дежурный! Открой ворота, а вы все идите отсюда к... матери! Абдул! Доложишь мне, сколько они притащат бревен! Усі все зрозуміли, бо це вершилося вже не вперше. В'язні важко зітхнули та потягнулися до воріт, бо нікуди було діватися.

Після довготривалої робочої зміни дуже важко було триматися на ногах на спуску вниз до складського майданчика, але непокоїла уява, як буде ще важче підніматися назад вгору, та ще з тягарем на плечі. Поруч з нашою стежиною з-під снігу означалася все та ж загадкова уступчаста траса, яка тепер виглядала нікому непотрібною. На підніжжі гори ми врешті добралися до чималого штабеля трьохметрових стовбурів деревини. Тут Абдул нас попередив, що кожен в'язень повинен брати саме крайній стовбур, без жодного перебору в штабелі. З придурком ніхто не сперечався і, підходячи до штабелю, кожний з нас навантажувався відповідно до попередження. Сам Абдул повільно розкочував стовбури до людської черги, хоч собі нічого не вибрав для ноші. Зворотним шляхом наш в'ючний ланцюг ледве пересувався, серце шалено гупотіло, у голові дзвеніло, для дихання не вистачало повітря, кожний почував себе на межі падіння. Конвоїри, щоб не задубіти, ходили вперед-назад. На півдорозі до табору начальнику конвою раптом видалося, що я несу надто

малу поліняку, і за цей «проступок» сильно огрів мене торцем своєї дорожньої палиці по місцю знаходження нирок. Бив професійно, не слабше від того німчураки в 42-му на будові Костопільської бруківки. Від пекучого болю я ледве втримався на ногах, щоб не впасти на засніжену круту стежку. У поті й муках ми добрели до табірної вахти, де дрова склали в акуратний стос.

Після пекельного навантаження у холодному бараці сон до людей приходив не скоро. Усе тіло почувалося, немов заповнене свинцем. Мені від отриманого удару пекло в попереку, тому я звернувся до сусіда по нарах, близького земляка із с. Глинки, із запитанням: – Володя, як ти зміг вижити тут, на «Шайтані», вже близько трьох років? Сусід мій, довго поміркувавши над каверзним запитанням, тихенько почав розповідати: – У вибої набирай граніту на лопату поменше, кидай поближче, не вщерть заповнюй вагонку, уникай затруєних штреків, не простудися, хоч маленьку долю з посилки віддай друзям. Моли Бога за своє спасіння, за здоров'я рідних, за нещадну кару всім нашим нечестивим гнобителям-катам, за Волю України. А рейду вниз по дрова я старався уникати, коли вдавалося, то ховався у снігову печеру, з котрої виносять сніг для потреб їдальні. Раніше тут ще не таке бувало. Зверни увагу, що всередині табору ще досі стоять залишки плоту з колючого дроту, раніше він навпіл розділяв загальну табірну зону. Тоді в тому, другому бараці були жінки-каторжанки, в основному вивезені із західних областей України та з Прибалтики, ще серед них зустрічалися росіянки та польки. Ось тоді, хто добивався рекордних успіхів на виробництві або найбільше приносив дров до вахти, тих чоловіків офіційно пропускали в жіночу зону на «вечорниці».

Основним виробництвом для жінок було: оті величезні сходинки від підніжжя сопки до її вершини. На кожній горизонтальній площині лежав залізний лист, який слугував робочим місцем окремій робітниці. Внизу розпадку на перший лист висипали руду, каторжанка повинна була лопатою її перекидати на наступний другий верхній лист, друга робітниця – перекидати на третій і так далі, аж доки клята руда не опинялася на вершині сопки. Звідти цю руду вже вагонкою опускали у протилежний від них низ сопки на збагачувальну фабрику на Вакханці. Такий був принцип роботи Великого Колимського ЖИВОГО КОНВЕЄРА. Він довгі роки працював безвідмовно, щоденно, цілодобово. Хіба що доводилося періодично в ньому замінювати совєтського простого «вінтіка» – людину. Але це дальбудівцям було несуттєвою дрібницею, бо конвейєр працював навіть без освітлення в люту завірюху та просякливий дощ. Теперішні історики припускають, що єгипетські піраміди раби споруджували за допомогою важелів та «журавлів», але колимські першопрохідники такі допоміжні знаряддя вважали зайвими. Незначна частина каторжанок, часто вже обморожених, працювала відкатниками у штреках. Така своєрідна каторга існувала до тих пір, доки не закінчили спорудження усіх трьох бремсбергів. Тоді всіх каторжанок перевели з «Шайтана» на Вакханку, де на них чекали гірняцькі, деревопереробні та лісоповальні пекельні роботи.

Після цієї повчальної розповіді дуже скоро трапилася особиста пам'ятна зустріч з проміжним коротким бремсбергом. Це сталося досвітнього холодного ранку, коли всю нашу гірняцьку зміну зібрав і перерахував ланковий Власов, і ми вийшли зі штреку, щоб повертатися до табору. Тут доречно навести одну побутову деталь: чергові вахтери зимою і влітку ставили перед робітниками вимогу, щоб

ми з виробництва приносили хоч кілька дров'яних поліняк, а їх не завжди легко можна було десь відшукати, не станеш же з Ігоревого гезенка вибивати дерев'яні розстріли-розпорки. Цього ранку в тупику вузькоколійки лежало кілька десятків тонких хвойних кряжів. Робітники, що були попереду, відразу прихопили кілька штук з них на дрова, а мені та лебіднику Коробці ланковий порадив повернутися, щоб на завтра ще приховати щось про запас. Ми з Коробкою швидко вибрали трійцю жердин, донесли й поклали їх на порожню вагонку, що стояла внизу «коротиша» (коротшого бремсберга). Морожена деревина не трималася на залізних бортах, падала на сніг, а прив'язати її не було чим. Щоб довго не вештатися, я посигналив на підйом вагонки, а сам вискочив на передній місток, міцно утримуючи свій вантаж. З перших хвилин проявилася моя необізнаність з правилами користування цим простим механічним засобом. Чим ближче вагонка наближалася до своєї ніші під бункером, тим виразніше я усвідомлював свою безвихідь, а можливо й смерть. Справа в тому, що щілина між верхом вагонки й низом бункера була приблизно 10-15 см, тому при входженні її до свого упора від мене повинно було залишитися тільки мокре місце з номерованим бушлатом та валянками. Цього не трапилося тільки завдяки сумлінному полтавчанину Коробці, котрий загальмував вагонку на відстані двох метрів від кінцевої зупинки і цим запобіг моїй загибелі. Важко зітхнувши, він переніс наші поліняки за шалаш лебідки, щоб вони там полежали до наступного ранку.

Але наступний ранок довелося вже зустрічати після нічної зміни на третьому східному бремсберзі, куди завжди бригадир направляв працювати тільки молодих робітників. Тут було менше пилу з газом, зате вимагалося більш інтенсивної роботи для обслуговування розвантажувального бункера з рудою для Вакханки. На цьому місці роботи в мене залишилася особливо пам'ятна одна з нічних змін. Напередодні підривники-вільняги отримували зарплату і на свою роботу вийшли в такому стані, що після них практично нашій зміні нічого було перевозити на фабрику. Вперше нам випала неробоча зміна, і щоб десь скоротати довгу ніч, я з напарником зайшов в курінь до лебідника Степана погрітися біля «козла». Та дошкульний мороз не дозволяв задрімати в цьому дірявому приміщенні, зліпленому з порожніх амонітних ящиків. Ми завели розмову про різноманітні домашні бувальщини. Найбільш цікавими були спогади колишнього сотника з куреня УПА, що базувався колись у Карпатах, на Івано-Франківщині. Спочатку Степан розповів, як можна ночувати в зимовому лісі на постелі із хвойних гілляк і зовсім без вогнища. Згодом ми обмінялися спогадами про поліський рейд і перебування червонополосого з'єднання Ковпака на теренах Карпат у 1943 році. Ця непроста тема мала суперечливе висвітлення ще з періоду воєнних років. Відразу після повного краху ковпаківського воїнства в Карпатах серед населення поширилися правдиві вісті про початкову домовленість між совєтським угрупованням і керівництвом УПА у справі дотримання нейтралітету між обома сторонами, про подальше віроломство, зраду й неминучу поразку на вимогу московського керівного центру. Про все це хто в більшій, хто в меншій мірі знали всі наші люди. Та з приходом «других» совєтів ці карпатські події отримали зовсім протилежну трактовку. Усі совєтські засоби масової інформації поспішили недавні події поставити з ніг на голову, все перекрутити, у дечому дійшли аж до підміни воюючих сторін.

На тлі такого ідеологічного шайхрайства прямий учасник тих трагічних подій, мій співрозмовник Степан, завершив нашу розмову з твердим переконанням ніколи ні в чому не вірити совєтам, бо вони є історичними брехунами, щоденними батярами. Така розмова велася на самій вершині «Шайтану», а в подальші години нас чекали табірні умови з недостачею хліба й повітря, з відсутністю дров і води, з надлишком каторжної роботи й суворого режиму, де за несвоєчасне вештання зоною наглядач огрівав в'язня кулаком по голові. У цих умовах у мене почала посилюватися гіпертонія, цинга, а після сну з горла вискакувало силікатне колечко вперемішку з кров'ю – лише частина елементів колимського «комфорту».

Тут було заведено робітників з нічної зміни будити в обідню пору для відвідування їдальні. В один з таких моментів до нашої секції увійшов без жодного супроводу якийсь вихолений, необвітрений капітан. Він представився інспектором ГУЛАГу з Москви, довго цікавився умовами утримання в'язнів. Але до цього небувалого гостя напівсонні люди поставилися байдуже, і на його запитання відповідав тільки днювальний, що робив це виключно з обов'язку своєї роботи. Управлінський візитер навіть щось занотовував до свого блокнотика, мабуть, про устрій оригінальних барачних вікон, та все ж при виході розповів нам, що зараз ведеться кропітка робота з перегляду судових справ, і скоро буде полегшення в табірному режимі. Виглядало, що десь там і про нас підклюються, але всерйоз цьому ніхто не вірив, цього не відчував. Скоро ці інспектування всі призабули.

У квітні 1952 р. мені все частіше доводилося працювати на східному бремсберзі. Якось несподівано на нашому відправному майданчику появилися Абдул і молодий недавній льотчик Віктор Попов, котрого я ще добре пам'ятав по Дизельній. Віктор зараз був нав'ючений двома великими клунками білизни, котру переносив до пральні, де бувала вода. У ті хвилини я з напарником саме завантажували під бункером чергову вагонку породи. Віктор для передишки зупинився поруч з нами. Ми не встигли обмінятися й кількома фразами, як навіжений староста схопив колійний гальмівний башмак і ним сильно вдарив по спині Віктора. Від несподіваного й безпричинного удару молодий, ще сильний хлопець тільки зойкнув і зніяковів. Ми переглянулися між собою й подумали про те, як нам поступити з цим бузувіром. Поруч з нами стояли два наші надійні помічники – ломики. Ми швиденько взялися за них і вістрями направили в розлючену Абдулову фізіономію. Як з'ясувалося потім, ця вовтузня відбувалася на очах лебідника Степана, і в потрібну мить він став поруч з нами зі словами: – Сука, ставай на коліна і проси прощення! Абдул слухняно став навколішки і щось проблагав на зразок: – Братцы! Я больше не буду. Степан цьому виродку нагадав про його короткий залишковий термін ув'язнення і порадив на людях рук із власних кишень не виймати, взагалі не появлятися у штреках, бо там зрідка падають на голову заколи. Товариш староста без підтримки наглядачів швидко втратив свій зухвалий вигляд і за реального опору поводився боязливо. Після цього обох мандрівників вагонкою з вітерцем відправили до пральні на Вакханці. Повертаючись назад до табору, Абдул штольню обминув і пішов довшим шляхом через вершину сопки. Для «сучої» породи це було надмірним приниженням власної гідності чи скоріше пихатості. У таборі про цей випадок Абдул промовчав.

Тимчасом гірницьке виробництво продовжувало крутитися, а наша когорта – доживати свої чорні роки. Згадана поїздка старости до Вакханки мною сприйма-

лася надто спрощено, немов безперешкодно взяв і поїхав туди та згодом повернувся назад. Я розмірковував так: якщо насправді можливо відвідувати жіночу виробничу зону, то чому б мені не провідати там своїх землячок? Але при зустрічі з Віктором я поцікавився цим гірським маршрутом, і колега мене зовсім розчарував. Виявилося, що прибуття і відправку кожної вагонки там внизу за скелею постійно перевіряють охоронці. Людині на низове виробництво можна потрапити тільки за наявності спеціальної разової перепустки. Природно, напросився аналіз всієї системи зовнішньої територіальної охорони в цьому краї. Тут особу в'язня першою охороняла табірна охорона, другою – охоронне оточення виробничих зон навколо табору, третя – часті контрольно-пропускні пункти на всіх дорогах і стежках. Останні пильно контролювали переміщення людей і вантажів.

У цілому на Колимі існувала надійна система кліщат, як і належало для режимної області. Якщо зі Соловецького острова були успішні кілька втеч каторжників на дерев'яному плоті, то з материкових хребтів Черського втеча була справою марною. А серце рвалося до волі, найменша вісточка з дому була подією. Листи дозволялося писати лише раз на місяць, навіть газета й радіо в нас були відсутні, тут існував цілковитий інформаційний вакуум. Зате з вершини гори часом вдавалося досхочу спостерігати відблиски сонячного проміння. Це природне явище поступово стало моїм захопленням, особливо ритуальним воно було в надвечірню пору, коли перед виходом на роботу я зупинявся на відкритому сходинковому майданчику, щоб помилуватися палаючим небосхилом. Тут часто затримувалося наше бригадне земляцтво, щоб у тяжкі години постояти, пригадати щось своє кровне, уявити свій край з його людьми. Дороговказом до нашої південно-західної сторони в таку пору доби безпомилково слугували промені західного сонця. Тут усі стояли мовчки, як у храмі, тільки в пам'яті спалахували Поетові думки і слова: «За горами гори, хмарою повиті...», а можливо, декому: «Я бачив дивний сон...». Ось таким чином відбувався космічний зв'язок у просторі й часі. А мірилом часу в зоні на «Сопці» слугували баламкання рейкового обрізка й нарядник, а на роботі у вибої пору доби визначали, немов крізь телескопну трубу, спостереженням за кольором неба через гезенок, котрий йшов угору і ще частував і струменем свіжого повітря. Взагалі-то щоденний каторжанський час сприймався безмежно довгим, дошкульним, ніколи не покидало відчуття того, що ти знаходишся у драглистій безодні з повільним зануренням у її глибину, без надії викарабкатися з неї. Та все ж з плином часу наша безодня малопомітно виснажувалася й підсихала...

У перші травневі дні при виході в нічну зміну на роботу нарядник повернув від воріт кілька десятків чоловік назад у бараки з тим, що ці люди завтра будуть відправлені етапом кудись в інше місце. До числа цих етапників був віднесений і я. Нас дуже цікавило, куди ж проляже наша дорога, та бусурман-нарядник у відповідь твердив лише одне – кудись у долину, що й нам самим було очевидним, адже вище «Сопки» тут нікуди відправляти. Але такою була режимна система, де кожну дрібницю тримали в секретності.

Наступного ранку нас спровадили до центрального складу поздавати матраци й позакривати речові справи. Останній раз у цьому таборі кожен отримав свою хлібну «горбушку», і нас передали в розпорядження конвою, щоб перевести по розпадку до низового майданчика. Того ранку на «Сопці» завихрювала хуртовина, уже трохи

з обм'яклим снігом, і ми – 60 в'язнів – з прокляттям назавжди залишили те нелюдське місце, де навіть начальник табору жив бобилем, не викликаючи до себе сім'ю. Стежина вниз зі своїми боковими залишками «живого» конвеєру всім була знайома і тепер викликала тільки сумні спогади, але вже внизу сопки замість вершинного снігу нас почав поливати рясний дощ, що нам стало невтішним сюрпризом. Всюдисущий жартівник зауважив, що дощ у дорозі – то хороша прикмета, а тимчасом нас чекали три непокриті машини-телятники. Згідно з поділеними пакетами нас посадили на злиті водою днища кузовів. Конвоїри за перегородкою поправили свої плащпалатки, загули мотори й машини кудись вирушили.

Скоро праворуч з'явилися споруди «Центрального», а невдовзі ліворуч – «Дизельна» з Коцуганом, що підтверджувало версію про наш маршрут за межі Бутугичагу. Через деякий час наші перевізники виїхали на центральну колимську трасу, і за придорожними знаками ми визначили, що нас перевозять кудись у магаданському напрямі, а не в гірську глушину. Це нас трохи підбадьорювало, все-таки наближалися до колимських воріт. Тимчасом дощ не вщухав. Спочатку наші бушлати, добре насичені гранітною пилюкою, ставали заскорузлими, і, здавалося, будуть захистом від вологи, але потім усе дошкульніше почали пробирати холодні пасма вологи. А машини все мчали у безвість, і здавалося, що в цієї дороги немає ні кінця, ні краю. Врешті під вечір машини зупинилися в центрі селища Нелькоба. Тут начальник конвою вияснив у місцевих мешканців якісь подробиці, і нас по вузькому провулку довезли на околицю селища, котре вузькою рівною смугою відділялося від підніжжя сопки. Перед нами бовваніла колюча огорожа з охоронними вишками та палатковою вахтою, а всередині цієї невеликої квадратної площі було зовсім пустинно, без людей і споруд. Вантажівки протяжно посигналили, і до нової зони прийшли конвоїри з місцевого гарнізону, разом з ними прибув і начальник цього табірного пункту старшина Сілін. Охоронці неквапливо зайняли свої місця на вишках і на одній навіть встановили кулемет системи Дехтярьова. Дійшла черга й до окрику, щоб по одному сходили з машини. За довгочасного сидіння на мокрому днищі кузова в кожного в'язня ноги й попереки позаклякали до того, що стали неслухняними й болючими, доводилося скоріше кубиком звалюватися на землю, ніж по-людськи на неї сходити, ставши на ноги. У валянках чавкала вода, наші обличчя стали блідо-синіми від надмірного переохолодження. На ту пору дощ помалу перестав падати, він нормальним людям був благодатним, а нам, невільникам, став небесною карою. На нас не лишилося жодної сухої ниточки, то нам і стало байдуже до погодніх перемін.

Тимчасом, добре порахувавши, нас направили, як отару овець, у зону-кошару. Тут у кутку, саме під кулеметною вишкою, старшина встромив у землю кілочок і наказав навколо нього нам поселятися й не вештатися зоною. Усім хотілося життєдайного рятівного тепла, то ж без домовленості ми дружно заволали до начальника, якби нам розжитися дровець для вогнища, хоч частково обсушитися. Дрова були зовсім близько від огорожі, усе підніжжя було вкрите хвойним сухостоєм. Начальник пообіцяв подумати. Скоро він домовився з конвоїрами, щоб ті дозволили під їх наглядом двадцятьом чоловікам наносити до зони купу дров, сам виділив нам коробку з кількома сірниками. Зажевріла надія про обігрів. Біля першого спалаху вогнища всі юрмилися, щоб скоріше погріти ноги, посушити валянки. З появою маленького тепла в людей прокинувся голод, але про їжу – мовчанка, бо ми ж не

маленькі діти. З приходом ночі не приходив сон, усе непокоїла думка, а для чого нас сюди запроторили. Можливо, для влаштування якогось чергового могильника? Тоді, якщо нас стануть поливати кулями, ми домовилися встати й зустріти смерть стоячи, бо ж і зігнутих лежачих совєти перевірять і доб'ють. Ніч проходила напрочуд тихо, давно скінчився запас дров, наше вогнище погасло. На перетлілому попелі ми стиснулися в круг з надією на самообігрів. У такому тісному колі під відкрити небом ми зустріли свій перший світанок в Нелькобі.

Цього першого ранку тут ще не баламкала рейка, ми без нарядника очікували, яким настане день грядущий. Ось уже появився старшина й «порадував» нас тим, що зараз займеться пошуком тачок і лопат для перевезення великої кількості грунту-гальки. Хтось у юрбі не втерпів і запитав старшину, коли ми отримаємо пайку хліба з кип'ятком, на що наглядач відповів: – Ах, это потом! За відсутності Сіліна до табору приїхав з Усть-Омчуга старий капітан Петров – начальник тамтешнього табору «Комендантський». Старий колимський лис підійшов до нашої сидячої юрми і мовчки довго розглядав небачену картину, коли важко визначити, хто перед ним знаходиться: чи то зборище мельників, чи, можливо, гурт попелюшок, що саме вибирають мак з попелу. Але за довге своє службове життя він зустрічав ще більш неприваблівиі видовиська. Тому, щось обмірковуючи, він безадресно поматерився і почав розмову офіційним повідомленням про те, що рішенням високої комісії ми переведені із системи «Берлагу» в розпорядження начальника Світлагу, а конкретніше до табору «Комендантський». Після цього він наказав нам негайно зірвати з нашого одягу всі номерні нашивки, що ми не забарилися виконувати. Начальник із зацікавленням спостерігав за нашим дружним заняттям, коли замість гострих предметів ми ці каторжанські нашивки відпорювали з допомогою дерев'яного патика, а білі перкалеві клаптики складали на купу для подальшого спалювання. Персональні номери кожен з нас закарбував у власній пам'яті на все життя. Капітан ще пояснив, що цей тимчасовий табірний пункт організовано для утримування двох бригад в'язнів, котрі тут швидко побудують два великі складські приміщення для Нелькобінської перевалбази. Для подальшого проживання у зоні солдати скоро поставлять нам брезентові намети з «буржуйками», ніби ми самі це неспроможні зробити. Нам, учорашнім гірнякам, тут належало виконати великі обсяги земляних робіт з допомогою тачок і лопат, але, зважаючи на наш блідий вигляд, нам дозволялося приступити до роботи після отримання хлібного пайка, котрий довго барився по дорозі до нас. Нам наказано виконувати й перевиконувати норми виробітку, тоді за високі показники начальник у зоні «Комендантського» надасть нам 10-денний відпочинок по типу ОП.

Так повільно наші найгірші побоювання відпали, ми знову наблизилися до щоденної табірної роботи уже на відкритій поверхні, без гранітного пилу, чаду та протягів. Побутові умови владналися, почалися виходи на роботу. Спершу ми вклали прямий і зворотній дощані трапи, змастили тачки і стали перевозити гальчаний грунт для підняття території новобудови. Через кілька днів з основного табору до нас привезли дві бригади теслярів-будівельників, укомплектованих вихідцями з України, Прибалтики й Білорусії. Закипіли всі види будівельних робіт, я часто дивувався з вправності, з якою старші теслярі виконували складні конфігурації «голландських» замків (з'єднань) дерев'яних підвалин. Весною настало потепління. Тут

не було надмірних керманичів, і робота спорилася, процентні показники зростали. За два робочі місяці виросли стіни обох складів, підходили до завершення й земляні роботи. У цій новій табірній системі недільний день був не робочим, появилося більше вільного часу для спілкування з людьми.

Незабаром нас усіх, недавніх «шайтанців», перевезли до табору «Комендантський», котрий знаходився на пустинному узбережжі ріки Усть-Омчуг. Навпроти, на обширній рівнині правобережжя цієї річки, були розташовані споруди однойменного районного селища Усть-Омчуг, хоч весь цей район зі своїми установами іменувався Тенькінським. Сам табір був зразковим для всієї колимської округи, тут належно були облаштовані всі побутові умови, спальні ліжка в усіх бараках – одномісні, одноповерхові. Самою «ягідкою» цього табору була не бідна, за в'язничними мірками, їдальня з продуктовим кіоском. Правда, у більшості мешканців зони в кишені не було жодної копійки для купівлі чогось їстівного, але подивитися на елементарні ласощі було доступно для кожного.

Чисельність табірного люду коливалася в межах 500-600 чоловік, більшість з яких працювали в районних ЦРМ з капремонту гірничих механізмів. Спеціалісти з цих бригад працювали за госпрозрахунковою системою, мали престижну роботу, були своєрідними табірними «аристократами» без щоденних відвідин їдальні. У такі дні кухарі ставали щедрішими й бажаючим не відмовляли в подвійній порції баланди або чумизу. З-поміж цееремовців виділявся старечим віком і культурною скромністю колишній головний інженер гірничого Кузбасу Петро Карась, котрий у майстернях працював нормувальником. До табору потрапив у 30-ті роки за «диверсійну» діяльність, тут на згадку про свою колишню службову кар'єру нерозлучно носив у руках логарифмічну лінійку, і вона його виручала протягом багатьох важких років. До старого гірника навіть побутова босота ставилася з повагою.

У таборі до нас, земляків, капітан Петров свого слова дотримався і всім нам дозволив 10-денний відпочинок з маленьким байдикуванням. Ми часто всідалися під стіною бараку на сонечку, обігрівали свої натруджені цинготні ноги. У такі моменти до нас кілька разів підходив начальник з режиму, старший лейтенант Тихомиров. Цей уже в літах офіцер нав'язливо пропонував нам подивитися фотографії з диким зображенням людоїдства, допущеного між двома в'язнями-втікачами. З усної розповіді офіцера виходило, що дуже агресивний побутовець задумав втечу з табору й підступно вмовив свого товариша стати його спільником у цій справі. Втекти з-під варти обом в'язням вдалося, вони зайшли далеко в пустинні колимські гори, і тут у них скінчилися убогі запаси сухарів. Тоді, щоб поповнити запас їжі й не «засвітитися» в селищах, організатор втечі убив сонного товариша і наповнив власний заплічник шматками людського тіла. Невдовзі людоїд з цим вантажем потрапив до рук військових пошуковців, і всі дорожні пригоди вдалося сфотографувати. Ці фотокартки ми розглядали без інтересу, у душі в такий перебіг подій ніхто не повірив, не допускав такого навіть в уяві. Тут віяло офіційною підробкою, фальшивкою. Пізніше ця тема знайде своє продовження.

У цілому цей табір виконував роль міжрайонної пересильної тюрми. Майже щоденно сюди поступало різношерстне поповнення із засуджених колимських жителів. Несподівано нам тут зустрівся недавній завскладом із «Сопки». На наше запитання, чого він услід за нами сюди приїхав, неборака відповів, що під час

несподіваної ревізії на його складі ревізори не дорахувалися трьох бочок олії та деяких інших дрібниць. За ці «дрібниці» він отримав три роки ув'язнення. За пропиту нашу олію ми йому співчуття не висловили, лише пообіцяли при виході на роботу йому надати найбільшу совкову лопату. Наш перепочинок завершився, і всіх каторжан розділили поміж існуючими бригадами, у складі яких переважали люди з 58-ю статею. Я з десятком земляків потрапив до бригади ремонтників-будівельників, котру очолював бригадир-східняк Солоненко з помічником-білорусом Петром Требовим. У ті дні бригада працювала саме на ремонті районної середньої школи. Споруда ця була кількаповерхова, то ж роботи вистачало спеціалістам і початківцям ремонтної справи.

Тут мені найбільше в пам'яті закарбувався день першого виходу на нову роботу. За табірними воротями дорога переходила в розвилку. Та, що повертала ліворуч, була тільки пішохідною і йшла до самого центру Усть-Омчуга, інша – широка, виводила до колимської центральної траси. Конвоїри нам наказали прямувати вузькою доріжкою, найкоротшою до нашого ремонтного об'єкта. Скоро крутим схилом ми дійшли до берега річки. Перед нами стояв вузький пішохідний місток. Треба зазначити, що в цьому місці посеред річки красувався маленький зелений острівок, який омивався двома водними рукавами неглибокої річки. За острівцем знову тягнувся місток аж до перших присадкуватих житлових будиночків. Ось ми зайшли на шкільне подвір'я, послухали попередження конвоїрів про заборонну зону, а тоді почали розбирати необхідний інструмент. Ланковий запропонував мені готувати різні розчини для потреб оздоблювальних робіт. Розпочалася робота, не грошовита, але й не шахтарська. Після переходів нашою невільницькою доріженькою нас зацікало її узбіччя, бо... На обриві, близько від доріжки, з-під тонкого шару грунту стирчали людські ноги в зеківських черевиках. Коли ми заходили на острівець, то побутовці нам казали, щоб ми тут схилили голови... Врешті табірні старожили розповіли нам трагічну історію трирічної давнини.

У ті роки у Світлівському таборі поблизу рудника Матросова табірна адміністрація чинила нечуване свавілля над в'язнями. На багаторазові звернення скривджених їм відповідали ще більшим посиленням утисків. Тоді шестеро непокірних утекли з табору, аби добратися до райцентру Усть-Омчуга і тут вручити високим партійним службовцям свої скарги на кривдників. Утікачі безперешкодно понад річкою дійшли до меж райцентру. Тут їх звабив зелений острівець, на якому вони хотіли побувати, не відаючи того, що на ньому в засаді сиділи десятеро самоохоронців на чолі з Тихомировим. Сміливці втигли зробити лише перші кроки заповітним берегом, як залповим вогнем їх усіх і поклали. Самоохоронці ще зробили контрольні постріли. Тоді вбитих перевезли під ворота «Комендантського» для кількадобових показів перед в'язнями ще й «Старого Піонера», що знаходився поряд з першим. Після цього вбитих втікачів загребли без домовин і номерних табличок через дорогу навпроти табірного кладовища. Пізніше повеневі води розмили косогір'я, і згадкою про цих людей з їх печалями тут виступали ступні ніг. Таке не забувається, щоб не повторитися. Такою дорогою ми ходили в селище райцентру аж до пізньої осені. За цей час встигли відремонтувати всі основні адміністративні будинки (приміщення школи, райкому, миле їхньому серцю ГПУ – тоді вже всього-на-всього гірничо-промислове управління). Закінчилася наша ремонтна робота

приміщенням великого готелю. На час ведення ремонтних робіт для клієнтів працювала тільки половина цього будинку з обслуговуючим персоналом, серед якого переважна більшість була з недавніх зеків. З приходом нашої бригади на цей об'єкт тут поселився ще безвусий лейтенант у формі емгебіста. Його кімнату чомусь стали відвідувати бригадир з ланковим. Якось у невимушеній розмові з робітниками бригадир похвалився, що в нього появився колишній сільський сусід, котрий щойно сюди прибув після закінчення військового спецучилища і зараз тут очікує призначення на вакантну посаду. Ми до почутого поставилися насторожено, бо від чиновників з подібними погонами кожен з нас натерпівся знущань і нічого доброго від них не очікував у майбутньому.

На ту пору на Колимі вже окостеніла земля, почав падати невеликий сніжок. З дня на день вже мала настати довга й люта зима. В один з таких днів, щойно ми зайшли до приміщення готелю, наша землячка Оксана порадила бригадиру не заходити до кімнати його знайомця, бо там зараз було багато оперативників, які щось вирішують. Бригадир послухався, нікуди від робітників не відходив. Невдовзі до наших робочих місць зайшли троє офіцерів-чекістів. Вони повеліли Солоненку і Требову підійти до них, після чого обом в'язням зачитали папірець про те, що рішенням полковника тов. Нечаєва обидва в'язні підлягають арешту. На руках в'язнів тільки клацнули замки наручників, і без жодних пояснень їх повели у безвість. Ми мовчки тільки поглядами попрощалися зі своїми товаришами по неволі. Притулившись до віконних шибок, ми побачили, що офіцеру, начальнику конвою, передали заготовлену розписку, очевидно, про вилучення двох підконвойних, і двоє людей у бушлатах поволі зникли за сніговою віхолою. Кожен з нас стрепенувся у передчутті чогось несподіваного й злого. Ніхто з нас причини арешту не знав і не здогадувався про табірне відомче свавілля. Так, без бригадирового керівництва ми деякий час ходили на роботу. Врешті призначили керувати бригадою одного з «осучених» пройдисвітів Курзенка. У перший день його керівництва нас заставили розбирати й буквально перетрушувати недавно влаштований короб з теплоізоляцією фундаменту готелю. Цю роботу бригада виконувала під пильним наглядом трьох невідомих мордоворотів, одягнених у сірі комбінезони. Раптом один з робітників наткнувся на невеликий пакет амоніту з відведеним назовні бікфордовим шнуром. Цю «знахідку» відразу підхопили незнайомці й продемонстрували цей «ворожий слід» перед усією бригадою, мовляв дивіться, чим займався ваш попередній бригадир. Того ж дня в таборі оперативний уповноважений («кум») викликав до себе двох побутовців з нашої бригади, щоб ті засвідчили про неодноразовий вихід бригадира з ланковим до житлової половини готелю, що було заборонено робити начальником конвою. На цьому тимчасово припинилися всі слухи про наших товаришів.

Таким чином, роздобувши речовий «компромат», адміністрація табору негайно відокремила всіх в'язнів з 58-ю статею в окремі бригади із забороною працювати нам на об'єктах райцентру. Нас знову чекали гірняцькі роботи, тільки тепер уже на золотодобувному полігоні (копальні, приїску). Спершу я потрапив до складу бригади шурфувальників, що на копальні «Піонер» належала до наземних робітників. Знаряддя праці нам вручили прості: коловорот з бадейкою та ломик з лопатою. Тепер у зоні побутовці жартували над нами, що, мовляв, «сохаті олені, впирайтесь рогами, якщо не захотіли працювати з нами». На роботу нас почали водити теж

іншою дорогою, котра проходила поруч з табірним кладовищем («проспект Миру» за тамтешнім жаргоном).

Геолого-розвідувальні шурфи доводилося довбати у вічномерзлому грунті для виявлення золотоносного пласту і його подальшої промислової розробки. Ця продовгувата рівнина з південної сторони була обмежене чорною стрімкою скелею, що овіяна трагічною легендою. Так, колимські старожили стверджували, що у тридцяті роки під цією скелею зупинилася на зимівлю кількатисячна зеківська колона. Через сильні морози й погану підготовку до затяжної зимівлі всі ці першопрохідники разом з конвоєм тут позамерзали. При шурфуванні під тією горезвісною обвислою скелею справді кожен шурф пронизував заморожені людські залишки. Врешті тут шурфування припинили. Інколи бригаду направляли на відкрите добування білого мармуру. Ці поклади розміщалися на гірському підвищенні. Звідти весь Усть-Омчуг виднівся, мов на долоні. З його вуличних гучномовців до нас долинала музика класичних творів. Від навколишнього контрасту шкребло серце й душу.

Наше малоприбуткове заняття не задовільняло табірну адміністрацію, і нас відправили на зарізку нової шахти з видобутку золотоносних пісків. На ту пору люди нашої великої бригади, всі без винятку, встигли обморозити обличчя, тому кожен метр заглиблення в мерзлоту давав відносний затишок кожному шахтарю. Ми швидко виконали проектні об'єми прохідницьких штрекових робіт і приступили до проходження горизонтальних лав. Тут відразу з'явилися характерні супутники підземних шахтарських розробок: заколи, обвали й просідання піщано-галькової крівлі, амонітний чад, протяги. В цілому створилася уже відома нам картина, тільки з меншою дозою пилюки, адже тут бурильні роботи виконували з допомогою електросвердл, а не перфораторів. У виконанні цих робіт нас підганяли, бо з настанням весняного тепла повинні були запрацювати промивні агрегати й постачати золото до кремлівської комори.

У ту пору в зоні вже подейкували про хворобливий стан великого вождя. У перші березневі дні 53-го року збулася прогнозована людьми важлива подія. Нам у підземельних норах першим глашатаєм про неї став мій ровесник, естонець Артур. Під вечір, побувавши в тепляку, він повертався у вибій. Тільки потрапивши до центрального штреку, на всю міць горла почав кричати: «Хлопцы! Большой злодей подох!», – і таке оповістив багаторазово. Усі хлопці відразу зрозуміли, про кого йде мова і з піднесеним настроєм покидали лопати, зупинили скреперну лебідку, почали потискати один одному мозолисті руки. У надрах вічної мерзлоти в нас посилено спалахнула мрія про волю. До кінця зміни за роботу ніхто не брався. Обтрусили зволожені ватники на колінах та ліктях і подалися на-гора в тепляк. Коли нас привели до табірних воріт, перед нами вже стояли дві інші бригади для пропуску до зони. Надворі посипав густий сніг, з гучномовця линула траурна музика, періодично московський диктор оповіщав про «передчасну» кончину «отца всех народов». Саме в такий момент до воріт прийшов безконвойний нарядник Васільєв. Розчулений новинами з радіо, він, дебелий побутовець, стояв і ридав від непоправної втрати. Ми переглядалися між собою в нерозумінні, чи то він на волі був великим артистом, чи з нього котилися щирі сльози. Запитати про це в нашого плаксуна було неможливо через присутність конвоїрів. Серед в'язнів точилося багато розмов і домислів про смерть в урядовому флігелі, чи то вона сталася природно, чи в підступних чварах.

Земля оберталася далі, час минав безповоротно, танули наївно-ілюзорні надії на зміни до кращого, бо відчутних перемін не передбачалося. Кремлівська камарилья була заклопотана власними проблемами, а місцеві виконавці жили за давно відпрацьованою інерцією. Знову почалася табірна перетряска. Із «Старого Піонера» всіх до єдиного побутовців перевели до «Комендантського», а всіх політв'язнів спровадили на їхнє місце. Так стражам режиму видалося спокійніше та надійніше. Кожному новоприбулому до «Старого Піонера» найперше потрапляла в поле зору якась підозріла суцільно кам'яна споруда, що стояла поруч з вахтою. У цій споруді навіть куполоподібний дах теж був кам'яний. З часом з'ясувалося, що це страхітливе приміщення споруджено за проектом майора, грузина Кацошвілі, й використовувалося як районне КПЗ[35]. У ньому трощили кості всім непокірним Тенькінського району. За порогом нових табірних воріт відкривалася картина типових барачних споруд, збудованих аналогічно забудові сусідньої табірної території. Вигляд усього комплексу був сірим і навіював невідступну печаль. На цьому обжитому п'ятачку начальствував старший лейтенант Прокопенко. Нас сюди перевели навесні, і тут вперше ми побачили на міжбарачних газонах густі посіви вівса для озеленення уявних квітників. Ці з дитинства знайомі зернові стеблини тут усі шанували й оберігали, але зернові кетяги не встигали визріти через коротке літо.

Нашим виробничим заняттям залишалася попередня шахта, але всі бригади були заново укомплектовані. Бригадиром до нас призначили вихідця з донських козаків Миколу Монаха. Тепер весь склад робітників був однорідним постатейно, інтернаціональним, дружним. Шахтарська праця поневолі згуртовувала, бо під землею без взаємовиручки не обійтися. У позаробочий час шанувалися земляцтва, як острівці духовного виживання. Серед українського земляцтва я був наймолодший, за мною слідував Василь Омелянович Романюк з Івано-Франківщини. У той час він працював скрепери́стом, уже наближався кінець його ув'язнення, і на завершення своєї «десятки» він мав досить молодцюватий вигляд. Він чомусь мало радів своєму визволенню з табору, мабуть, заздалегідь передчував свої наступні буремні роки, а можливо, духовно до них готувався, кристалізуючи тут особисті задуми. Та й справді він згодом подолає довгий тернистий шлях від колимського в'язня до найвищого церковного (вважай, бунтівного) сану в Україні.

А тоді ми часто збиралися в бараках невеличкими гуртками, щоб погомоніти про свій край, народні звичаї, навіть про мовні діалекти. Василь в усних суперечках вперто доводив, що всі українці повинні говорити мешти, а не туфлі і т. д. Та понад усе нас одухотворяли декламації уривків з віршів Шевченка, Франка. У такі хвилини кожен сповна напружував власну пам'ять. Тихим співом, скоріше речитативом, ми висловлюли наші духовні молитви. В умовах табірного режиму кожне слово, мовлене рідною мовою, надавало життєвої витримки та стійкості. Скоро Василя відпустили на «волю» без права виїзду. Деякий час він слюсарював на копальні «Старого Піонера», а ми продовжували тягнути старе ярмо, пам'ятаючи, що кожне справедливе книжне слово – це засіб виховання і джерело підтримки духовного стану людини. Недаремно в народі про книгу турбувалися, її оберігали. Мені пригадувалися події з 1943 року, коли Олександрійська українська адміністрація переходила в підпілля, то напередодні найперше рятували книгосховище районної бібліотеки. Усі

[35] КПЗ – камєра прєдварітєльного заключєнія.

наявні книги потай від німців були перевезені до надійних людей у віддалені села. Там книгу оберігали нарівні з хлібом щоденним.

Якось нашу шахту навістив сам начальник табору Прокопенко, обійшов усі штреки й лави. Його здивувало те, що замість тачок тут працювали потужні скрепери. Він немов позаздрив нашій підземці й розповів, як у минулі часи біля центрального бункера стояв наглядач і вручав окремим «рекордсменам» по сто грамів хліба за перевиконання норм перевезень золотоносного піску, а відстаючих частував ударом палиці по горбу. Ще він поцікавився, чи нам трапляються золоті самородки, і за них можна тримати грошову винагороду. Такі знахідки нам не траплялися, а ми їх не шукали, бо всі знали, що за спробу їх привласнення додавали великий строк ув'язнення і вже на підставі побутової статті з присмаком рецидиву.

Тривале перебування у таборах неминуче призводило до тяжких хронічних захворювань з частими смертельними наслідками. У нашому середовищі найбільш поширеною була гіпертонія. Якось уранці днювальний не зміг розбудити чоловіка вже старшого віку. Без допомоги табірного медика було очевидним, що цей трудяга помер раптово. Ще до ранкового розводу його сусіди по нарах принесли труну з госпдвору й поклали покійника в неї. Скупо попрощавшись з ним, бригада вийшла до вахти, а повертаючись з роботи, на кладовищі помітили свіжонасипаний горбик з номерною табличкою. У 50-ті роки робота табірних медиків стала виглядати спочатку більш витонченою, а врешті більш гуманною. Якщо захворювання в'язня переходило критичну межу, тоді хворого поміщали до палати стаціонарного лікування, а звідти він переважно безслідно зникав чи то до крайової лікарні, чи на кладовище. Врешті іржава табірна система стала потріскувати. У таборах запрацювали медичні комісії для виявлення хронічно хворих людей. Найбільш вагомим доказом хвороби слугувала правильно оформлена «пухла» історія хвороби – індивідуальна карточка амбулаторного хворого. Рішення медкомісій мало доленонсне значення. Ще на початку переведення на «Старий Піонер» мій земляк Володя зміг влаштуватися санітаром до санчастини і тепер використав своє становище, щоб потрапити на цю комісію зі своєю хворобою. Тож у числі бідарів його спочатку етапували на лівий берег річки Колими для кінцевого медогляду в крайовій лікарні. Врешті, за станом здоров'я його з подібними іншими відпустили навіть додому. Ось тоді ми сповна оцінили значення медицини.

Того року одночасно діяло два укази Президії Верховної Ради СРСР про звільнення хворих в'язнів і тих осіб, хто на час вчинення «злочину» був неповнолітніми. Змісту цих указів нам ніхто не зачитував, серед нас лише поширювалися чутки про їх існування. З цього приводу навіть нарядник з'ясовував, чи я не підпадаю під дію указу про малолітніх. Та виявилося, що в мене є кілька зайвих місяців не на мою користь. На той час мій організм цілковито вразила гіпертонія, і виникла потреба в медичній допомозі. Саме тоді медпунктом керувала порядна жінка, дружина начальника шахти «Старий Піонер», її помічником працював в'язень родом з Миколаївщини, українець. Щоб отримати лікувальну таблетку, доводилося вимірювати кров'яний тиск. Ось у такі хвилини завідувачка сповна проявляла своє зверхництво над незграбним пацієнтом, подаючи вказівки: поклади руку на стіл, не так, поверни, і сама часом тиснула своїми пружними перед декретними грудьми на мою полохливу руку. Від такого ніжного дотику посилено зростала частота пульсу, часом

зашкалювало медичний прилад. Усміхаючись, завідувачка говорила: нічого, з таким тиском ще будеш жити, не помреш, а помічникові диктувала для запису в карточку: «АТ 230/120». Ще цікавилася, чи не підпухають в мене ноги, чи надмірно не вживаю солі. Від подібних записів набухала паперова історія, та серцево-судинна хвороба не зменшувалася. Перед виходом у декретну відпустку завідувачка виписала висновок з рекомендацією наряднику перевести мене на наземні роботи.

Згодом він перевів мене до складу бригади, що працювала в РММ[36] місцевої копальні. Основними спеціалістами в ремонтних майстернях працювали в'язні-прибалти. Між нами склалися хороші робочі стосунки. Я швидко здав екзамен на другий розряд слюсаря з ремонту гірничих механізмів. Наша виробнича майстерня була обнесена колючим дротом і працювала під вартою. Майстерню обслуговував коваль-вільняжка, що працював поза огорожею. Йому щоденно доводилося приходити до нас за замовленнями на ковальські деталі для потреб ремонтних робіт. Поволі ми вияснили, що ми є близькими земляками з Рівненщини. Він спокійно розповів мені про свою колишню приналежність до Костопільського осередку КПЗУ, про нелегальний перехід кордону на бік Радянського Союзу у 30-ті роки, про виявлену повну недовіру до його особи й отримання вироку з позбаленням волі на 15 років з відбуванням покарання в системі Берлагу. Я поцікавився, чому ж він тепер не повертається до свого Костополя.

– О, земляче, – мовив недавній старий каторжанин, колишній костопільчанин-єврей, – я щоденно рвуся до рідного дому, та з моїх поривань досі нічого не виходить, бо стоїть мені на перешкоді все той Берлаг. – То що ж означає той проклятий Берлаг? – не втримався я від запитання і врешті почув зрозуміле пояснення. – Берлаг – компетентні владні чиновники читають як безстроково-режимний табір (лагерь)[37]. Це своєрідний довічний вирок на проживання тільки в тій місцевості, де ти звільнився з табору, себто доживай у закритій комендантській зоні, де примусово щотижня треба відмічатися у селищній комендатурі, а в сусіднє селище дозволяється потрапити тільки за комендантською перепусткою. Так мені пояснили в Магадані. Тікав до раю, а потрапив у пекло. Зовсім притишено наш коваль запитав, чи нічого я не знаю про його сім'ю, що з нею трапилося у воєнні роки. Конкретно, породинно я розповісти не міг. Але й те, розказане в загальних рисах, про долю костопільчан, викликало у співрозмовника тяжкі чоловічі сльози, я не знав, чим його заспокоїти. Гіркі й трагічні то були спогади. З випадкової розмови я зрозумів, що тяжке горе від непоправних втрат однаково болюче переносить українець і єврей. Інша справа, проявити себе в щасливі дні, та коли ж їх доб'ємося?

Тож термін дії обох згаданих указів був обмежений і встиг полегшити долю лише небагатьом в'язням. Для решти усе лишалося по-старому, без надії на «волю». Десь у далекій Москві часто змінювалися високі правителі, а на Колимі хіба що омолоджували конвоїрів та перестали поповнювати табірний контингент материковими новобранцями. Без «свіжих» людей зовсім обірвалися вісті про стан справ в інших загірних регіонах такої великої імперії. А в цей час там наступала пора табірних повстань Кенгиру, Степлагу, Воркути, Норильська, Озерлагу та багатьох

[36] РММ – ремонтно-механічні майстерні.

[37] Символічне пояснення абревіатури Берлаг. Насправді Берлаг (Береговий виправно-трудовий табір) – особий табір №5 МВС СРСР, який діяв у структурі Дальстрою в 1948-1954 рр.

інших каторжних скупчень, де в одній зоні одночасно перебували десятки тисяч політв'язнів. На Колимі домінували малочисельні табори для особливо інтенсивної праці на рудниках, бо тут утримання кожної живої людини обходилося порівняно дорого для московської комори. Для поповнення своїх запасів благородними металами на колимчан, як завжди, тиснули, діяли й закликали: «Даёшь золото!». З настанням промивного сезону всіх людей загрібали й виганяли на золотопромивні роботи. Траплялися, що закидали навіть невироблені підземні лави.

У такі дні наполовину скоротили людей з наших майстерень і направили працювати на золотопромивний прилад. Цей прилад являє собою систему одночасно працюючих бульдозерів, горизонтальних та похилих транспортерів, естакад з бункерами, а серцевиною всього був потужний скрубер, у якому сильний водяний струмінь розділяв гальково-піщану масу на складові компоненти, а тоді ця рідка «кашка» фільтрувалася на похилих дерев'яних лотках. Саме на них осідали золоті пластинки з крупинками. Для надійного збереження вони завжди знаходилися під міцними замками. Їх відкривав тільки здіймач намитого золота у супроводі озброєного військовослужбовця. В'язням на промивному приладі належало виконувати всі трудомісткі роботи. Щоб уся ця робота не знала зупинок, то в «жнивну» колимську пору позмінно біля нас чергували різні чиновники з райцентру. Процес промивки золота був відкритим та мокрим, тому він закінчувався одночасно з настанням морозів. Тут, у навколишній окрузі, золото добували промивними приладами з грунтів, добутих у шахтах та відкритих полігонах. Драги чи артілі старателів поблизу нас не працювали.

У вересні для всіх закінчувався сезон відкритої промивки, і нашу бригаду направили на врізку нової шахти. При проходженні центрального штреку роботи велися тільки у дві зміни, то ж виникла потреба організувати ланку безконвойних бурильників. У багаторічній табірній практиці вперше дозволили десятці в'язнів з 58-ю ст. виходити на роботу без конвою. Невдовзі з бурильниками нашої бригади трапилася трагедія. У нічну зміну до бурильної роботи вийшли два здорові хлопці. У вибої вони почали підключати важке бурильне електросвердло. Один з них пішов вмикати основний рубильник, після чого свердло запрацювало й намотало на себе всю постать другого бурильника. На короткі крики швидко повернувся напарник і став виручати потерпілого, в результаті й сам загинув. Можна собі уявити те, що вранці застала в штреку наша денна зміна. Долі й смерті ніхто не оплакував. Мертвих відправили в табір для захоронення, а отупілі живі продовжили вгризатися в одвічну колимську мерзлоту. Любителі старих золотих прикрас, зверніть увагу, що в холодному відблиску золота є відблиск і невільницької гарячої крові.

А в ті роки наша каторжна робота тягнулася далі, часом видавалася до безнадійності довгою, нестерпною, але часом і в цей важкий плин врізалися певні несподіванки. Якось перед розводом до нашого бараку зайшов посильний від нарядника й сказав, щоб я не виходив на роботу, а він пізніше прийде ще раз за мною. Очевидних причин для цього не було. Довелося ламати голову від цього виклику, чого тільки не передумалося. Але й до цього траплялися випадки подібного виклику когось із в'язнів у різних справах: ознайомлення з відповіддю про перегляд судової справи, зрідка повідомляли про зміну строку або навіть відпущення на «волю». Ця процедура проходила за дверима спецчастини. Скоро посильний вдруге прийшов

за мною, і вже всередині адміністративного приміщення нарядник сказав, що мене викликає у невідомій справі оперативний уповноважений («кум»). Ось тут моє серце знову несамовито забилося, мов птах у мисливських сітях. В'юнкий посильний тимчасом доповів «куму» про мою присутність під дверима його кабінету. Після довгої паузи я почув вигук: «Заходь!».

У теплій кімнаті за письмовим столом сидів середнього віку лейтенант і уважно перечитував машинописні папери. Мого приходу він нібито не помічав і продовжував своє читання. Тим часом я зором окинув навколишню обстановку й найперше помітив великий портрет Сталіна, який стояв уже на сейфі ближче до порога, а не висів на стіні, як було раніше. В цілому кімната була обставлена скромно, чим підкреслювалося її офіційне призначення. Мої спостереження перервав «кум» своїми міркуваннями вголос: – Гм... тепер мені все ясно. Після цього звернувся безпосередньо до мене: – Ти, чоловіче, сідай на табуретку, поговоримо. Так ось поступив запит на предмет опізнання кількох недавніх твоїх зверхників та знайомих. Після цього він лінивим порухом правиці поклав переді мною нестандартний аркуш паперу з трьома наклеєними фотографіями добре знайомих мені людей. До того дня я думав, що мертвих уже не використовують за фотомоделі, а надають їм вічний спокій. У житті не так воно було.

На трьох знімках постали люди в різних військових формах. Першим на мене споглядав «Кнопка», одягнений у зелений френч з великим бронзовим тризубом на лацкані. Саме таким я його бачив востаннє мертвим під будинком Тучинського відділення МДБ. Другим дивилося молоде обличчя односельчанина Вадима у морській військовій формі. Третім був знімок «Салія» з офіцерськими погонами, але востаннє я його бачив прошитого трьома кулями, роздягненим до пояса. Так несподівано відбулася зустріч між мертвими й живим земляками. Я пильно вдивлявся у їхні обличчя, і мені пригадалося багато з того, що не потрапило у фотооб'єктив. Табірний оперативник байдуже спонукав мене дивитися довго й уважно, щоб усе відповісти на слідчі запитання.

Після цього послідувала процедура допиту з попередженням мене в тому, щоб я не думав «фінтити», бо в його руках знаходяться характеристики всіх трьох осіб з фото, а також описані минулі взаємостосунки між нами. Першим і головним запитанням було те, кого я знаю, коли і за яких обставин я з ними познайомився. Запитання для мене складне й націлене в мій лоб, у мою пам'ять. Я відразу відповів, що ці військові люди мені не знайомі. Оперативник ще раз підсунув до мене комбінований знімок і повелів на нього дивитися, аж поки мені повилазять очі. Я ще довго дивився на мужніх людей пильним поглядом, і, розміркувавши, що повна відмова мені не пройде, а сказане нікому не зашкодить, врешті промимрив: – Цей середній, молодий моряк, начебто схожий на домашнього сусіда й однокласника. Відразу послідувало запитання: – Чи був він членом вашої банди? – Ні, не був. Заперечна відповідь явно не задовільняла допитувача. Він люто мене попередив, що допускає повторення тільки тричі, а далі переходить до належних заходів, і повторно запитав: – Чи був...? – Ні... Оперативник побагровів і вдався до психологічного наступу: – Ти зрадник нещасний, бандерівець, бутугичаговець, тобі ще в Ровно виписали шльопку, не здох у рудниках, то каламутиш мені воду! За цим швирнув перед мене жовтий конверт особистої справи і провів нігтем під верхнім червоним написом: «Соціально-

небезпечний елемент», де вже тепер нижче було дописано, очевидно, в Магадані: «Направити в Бутугичаг». Далі він викликав наглядача Руминського та наказав спровадити мене в ізолятор, аби там сидячи, я все пригадав.

«Старий Піонерський» холодильник був просторим, з довгим коридором та чотирма камерами. Наглядач закрив мене в камеру, де саме перебували два побутовці за порушення табірного режиму. Їх напередодні сюди привели з «Комендантського», бо там ізолятор був переповнений, й обидва порушники були несумісні по «масті» з тамтешніми «суками». Найперше їх поцікавила моя стаття, а почувши її, вони заспокоїлися й почали безкінечну гру в карти, виготовлені з газетного паперу. Грали азартно, аж доки не втомилися від одноманітності. Тоді перейшли до спогадів про свої домівки. Тут виявилося, що старший з них, Юра, походив з Рівного, де започаткував ремесло кишенькового злодюжки, згодом став рецидивістом. Своїм стажем і проворністю в колимських таборах набув титул «вора в законе». На другий день спільного перебування під одним дахом він продемонстрував, як можна вийти з ізолятора хоч на кілька днів до медичної палати. Юра своїми зубами буквально вигриз з дерев'яних нар потрібний цвях, нагострив його об бетонну підлогу і вправно розпоров ним шкіру власного живота. Почалася кровотеча, його напарник голосно загрюкав по віконній рамі з криком про допомогу. Вартовий з вишки викликав наглядача, котрий нам повелів віднести потерпілого на носилках до санчастини. Нас двох знову закрив у камері. Ізолятор не обігрівався, стіни й підлога були покриті інеєм, нас від повного замерзання рятував тільки ватний одяг.

На четверту добу той же Руминський відконвоював мене до оперативника. Господар душного кабінету зауважив, що я посвіжів, і висловив сподівання, що й моя пам'ять одночасно освіжіла. То ж відразу й запитав: – То як, Вадим був учасником банди? – Ні, заперечив я. За цим він дописав свій протокол, а мене попередив, що у випадку неправдивості моїх свідчень я загримлю до Рівненської тюрми. – А зараз виходь звідси і добувай золото. Повернувшись до барачних нар, я розповів днювальному про все, чого добивався від мене табірний «кум», але моя розповідь мало хвилювала слухача, якогось поволзького німця.

Наступного ранку з пораненою пам'яттю і пошматованим серцем у колоні недобитих «ворогів народу» я знову крокував у підземелля чергової шахти «Старого Піонера». Навкруги зойкало, тріщало все живе й органічне, під ногами хрустів сухий сніг, тільки навколишні сопки мовчали, як німі свідки «страшної трагедії», що відбувалася на спині самого диявола». Увечері, повернувшись з роботи, у зоні уже перед самим відбоєм я вийшов на ганок бараку. Там то вперед, то назад крокував Іван Іванович Іванов, колишній учитель із Сумщини, неначе розтоптував тверді валянки, при цьому невпинно мурликав «Серпантинка... Серпантинка... Сер...». Іван Іванович бував частим моїм напарником по роботі у вибої, за віком був значно старший від мене. – Старина, чого тут бадьоришся та ще й приспівуєш якусь невідому «Серпантинку», звернувся я до нього. – Андрію, мені сьогодні поталанило добряче почифірити, тож перед сном вгамовую зайву дозу випитого. А «Серпантинка» – то мій попередній табір смертників. Часом собі не вірю, що живим звідти видряпався, немає сил забути все там пережите. З кожним спогадом того пекла до мене повертається надія хоч на теперішнє подальше існування.

Нашу розмову обірвало голосне баламкання рейки, наказуючи всім зануритися у сон, бо з наступним ранковим передзвоном треба зриватися до роботи. У ту пору календарний облік часу вже відрахував останні дні місяця листопада. Одного недільного дня, що став загальним вихідним для всіх бригад, з вікна ізолятора тричі підряд пролунав вигук: «Ясенович!..» без жодних додаткових слів. У голосі волаючого багато з нас впізнали саме голос недавнього бригадира Солоненка, але ніхто не міг зрозуміти, що саме своїм вигуком він хотів висловити й передати днювальному Ясеновичу і всім, хто почув його бентежний голос. Підійти близько до стін ізолятора було неможливо, бо за ним пильно чатував охоронець з вишки, тому взаємного перегукування не відбулося. У той час, коли Солоненко з ізолятора викрикував «Ясенович!... Ясенович!..», той самий днювальний Ясенович на сцені червоного кутка кружляв у ролі дівчини в білій шовковій сукні навколо джигіта, схиленого на одне коліно, парно виконуючи «лезгінку» під струнний супровід. Кілька інших придурків цей танець супроводжували оплесками долонь та запальними «Асса!.. Асса!..». І як для аматорської сцени, то ролі виконувалися досить натхненно і вдало.

Через кілька днів Солоненко повторив свої вигуки, і в'язні сприйняли їх лише за ознаку та вістку про бригадирове існування та місцезнаходження. Хоча ймовірно то подавався сигнал SOS, але він долітав лише до нашого рабського слуху, і не було проявлено спроб до порятунку свого товариша. Усі продовжували скніти. Несподівано в таборі почали проводити поголовний медичний огляд, хоч при цьому нікому не визначали жодної групи інвалідності за станом здоров'я. В озброєнні медкомісії основними «терезами» слугував апарат для вимірювання артеріального тиску. Легеневі хвороби визначалися за стажем роботи в рудниках та шахтах, а також за візуальним визначенням лікарів. Тут бралися до уваги попередні записи в амбулаторних картках. Ця комісія визначила велику кількість в'язнів на етап до Магадану. Так і мене ще з молодості віднесли до категорії немічних понищених людей, хоч офіційно невизнаних інвалідами, а лише потенційними кандидатами на цей статус. Проводилася своєрідна вибраковка живого товару, тяглової сили. У стані малопотрібної макухи нас спроваджували до материкових табірних лабіринтів для довершення остаточної повної утилізації. Адже з нас усі життєві соки було висмоктано системою «Дальбудівського» підземелля. Настав останній день перебування у бараках «Старого Піонера», коротке прощання із земляками, і в тріскучі грудневі морози на відкритих вантажівках нас відправляли до вже знайомої Магаданської пересилки. В дорозі до неї ми знову роздивлялися навколишні білі сопки та зрідка розташовані селища. У душі теплилася надія, що це побачення з ними вже буде останнім. Кожен з нас тут провів свої каторжні роки, підірвав власне здоров'я. Тепер нас, обкрадених, визисканих, як цитрусові шкаралупища, швиряли на зворотній шлях без сподівання на швидку «волю».

Врешті посеред ночі потужні машини зупинилися перед стальними воротями невільницької кошари. Як водилося у табірній системі, нам вчинили прискіпливий обшук, аби виявити приховану вибухівку або хоч ножа. Після довгої процедури, нічого підозрілого не виявивши, всіх відправили до холодного порожнього бараку дочекатися ранку. Вдень з'ясували, що тепер пересилка була напівзаселена, і ще продовжували підвозити до нас подібних людей. Серед нас більшість складали бутугичагці. У колі західняцького земляцтва появився досить оригінальний хлоп-

чина, привезений з якоїсь колимської глибинки. Тепер він постійно сидів у кутку барака на верхніх нарах, сам чорнявий з досить густою та розлогою бородою. Його однотабірники розповідали, що він поширених «совєтських 25» отримав у Чернівецькому університеті за необачливе колекціонування рідкісних фотознімків забороненого опального тризуба. Учорашній студент на загальних роботах чомусь став глухонімим, на різних медичних перевірках не «розколовся», тепер його етапують як непрацездатного для подальшого експериментування. Ми з подивом сприймали рідкісну силу волі молодого земляка й симпатизували його стійкості.

У ту пору перешкодою для мореплавства вже стала крижана поверхня морського шляху до «материка». Нам випало Новий Рік (1955) і всі зимові свята зустрічати в Магаданській пересилці. За довгі табірні роки нам вперше випала можливість щоденно не ходити на тяжкі роботи, хоч у холоді та голоді, але можна було уявно в думках себе перенести в минулі домашні часи, у родинне тепло та відносний достаток. В умовах пересилки ми спромоглися скромненько відзначити колядкою та щедрівкою так шановані Різдвяні свята, згадати, що було колись у нашій Україні...

Тодішній магаданський період став повертати на весну, і якось у ранкову пору вся наглядацька й охоронна команда стали водити нас пішим ходом до портового причалу. Тут нас чекав сіро-чорний корабель «Вітебськ», палуба котрого була вщент наповнена автоматниками й справляла непривітне враження. Котрийсь із власівців запитав у сержанта: – Гражданин начальник, имеется ли днище в этой черной коробке? Допитливий русачок у відповідь отримав удар автоматним прикладом по спині й швиденько побіг у нутро трюма, щоб наочно переконатися в тамтешній обстановці. Всередині жевріло кілька лампочок, а дерев'яні нари були навіть покриті матрацами. У порівнянні з колишнім плаванням на «Мінську», тепер на «Вітебську» не відчувалося тісноти, хоч і було без елементарних зручностей. Пароплав просувався повільно, майже не відчувалося морської качки. Через багато днів він нас доставив у порт Находка. Після остогидлих перекличок та рахувань ми всі опинилися у припортовій пересилці. Вона була характерною для всіх далекосхідних міст, знаходилася на косогір'ї селищного масиву, поруч з кварталами цивільних мешканців порту. Великий квадрат території, що невдовзі мав стати кварталом Находки, був обставлений високими щитами та огороджений двома рядами колючого дроту з двома забороннми зонами поміж ними. В середині вже стояло чотири збудовані бараки, а через дорогу ще чотири будувалися. Заселені бараки були побутовцями-«мужиками» та блатняками різних мастей.

Роботяги щоденно працювали на деревообробному комбінаті, а блатняки погрузли в безкінечних розборках між собою, у робочу зону могли виходити тільки за попередньою власною заявою. У зоні ними управляв, мирив і карав якийсь престарілий «пахан», схожий на китайця. Із-за меж пересилки на його адресу регулярно надходили передачі з набором дефіцитних продуктів аж до апельсинів чи мандаринів. Ця матеріальна турбота означала визнання високих заслуг старця перед темним царством. Напередодні нашого прибуття блатняки піднесли чималий сюрприз адміністрації пересилки. На будівництві одного з бараків, коли саме відрами заносили грунт для підсипки, жваві босяки викрали відро з лопатою і використали їх для копання тунелю під охоронною огорожею. Цю роботу вони виконали швидко, бо якраз було куди без маскування відносити землю, викопану в тунелі. З-поміж

підкопників знайшлося четверо осіб, що виявили бажання першими вийти на волю через тунель. Та не були б то побутовці, якби вони відразу після виходу не проявили себе розбишацькими вчинками. У вечірню пору всі четверо попрямували до найближчого будинку, щоб там гульнути та роздобути дещо з пристойного одягу, не ходити ж «джентльменам» на свободі в табірному ганчір'ї. Такий вигляд загрожував швидким провалом.

У квартирні двері легенько постукав і попросив дозволу увійти наймолодший з компанії. Господиня швидко повернула дверний засув, і тоді до кімнати навально увійшли всі четверо непрошених гостей. Господиня відразу зрозуміла допущений промах і з дітьми швиденько закрилася в кухні, затремтіла від переляку. Складну ситуацію розв'язав господар, котрий саме в ці хвилини повернувся зі служби. Він займав посаду начальника режиму в пересилці. Знайоме обличчя й офіцерські погони магічно подіяли на візитерів. Спочатку виникла німа сценка – розглядин один одного. До такої несподіванки психологічно не були готові обидві сторони. Навіть професійні злодюжки свої перші кроки на волі не зважилися починати «замочуванням» цілої сім'ї, хоч для цього володіли припасеними кишеньковими піками. У результаті вечірнього діалогу все скінчилося тим, що втікачі бравурно розповіли й показали підземний прохід, через який вони з барака потрапили на нейтральну територію, й погодилися тим же шляхом повернутися в зону. Начальник режиму зателефонував усім підлеглим службам про цей прикрий випадок і зажадав вжити всі запобіжні заходи для належної зустрічі втікачів у середині бараку на виході з потаємного отвору. Сам лишився чатувати біля зовнішнього виходу з нори. Для надійності викликав з гарнізону собаковода зі службовим псом, аби «прочесати» тунель. Наступного дня четверо в'язнів з побитими обличчями загачували тунель камінням, а згодом їх забрали до селищної КПЗ – у пересилці відомчого ізолятора ще не було. Його почали терміново будувати вже при нас.

Тим часом побутовці невпинно бешкетували, вступали у конфлікти з наглядачами, хоч до нас, колимчан, не втручалися, навіть не зазіхали на різні добротні речі в окремих людей. Їхній «пахан» чомусь вибрав за найспокійніше місце наш барак і переселився сюди з кількома наближеними особами. Невдовзі з невідомих причин табірне начальство вирішило кудись ізолювати «пахана», і близько десятка наглядачів прийшли за ним до барака. Почали безцеремонно штовхати старця до порога. Якщо спочатку ми всі мовчали і тільки спостерігали за вовтузнею, то скоро якось стихійно ми всі гуртом перекрили дверний вихід, до нас на підмогу прибігло ще багато побутовців, зчинився галас, понеслися багатоповерхова матерщина. Кмітливі хлопці миттєво розвалили цегляну грубку, і в руках беззбройної юрби опинився надійний захист – цегла й камінь. Під дружним напором наглядачі повискакували хто у двері, хто у вікна. Старець залишився з нами.

Через кілька днів наглядачі добилися своєї мети іншим підступним чином, без штурму непокірного барака. У ту пору надворі вже було безсніжно, вдень під сонячною стінкою бараку можна було й погрітися, але ночами ще з гір тягнуло прохолодою. Барачні умільці добровільно швидко змурували нову грубку, стала забуватися барачна катавасія. До пересилки нагрянула крайова санітарна комісія для перевірки дотримання санітарних норм у побуті в'язнів. У ході перевірки комісія начебто виявила в одного з новоприбулих побутовців воші. За їхньою версією, це могло стати

джерелом небезпечних епідемій навіть серед портового населення. А тут справді вирувало велике скупчення військового та цивільного люду. Тож наступного дня після роботи комісії, коли основні бригади вийшли на виробництво, на майданчику поміж бараками почалася ранкова перекличка в'язнів, але після її закінчення наглядачі не дозволили нікому розходитися. На майданчик вийшов начальник режиму й оголосив, що він наказує всім в'язням без винятку зібрати свої матраци та особисті речі і з цим майном повторно вишикуватися перед вахтою для відвідання санпропускника, що містився за межами пересилки. Ще він нам повідомив, що за час нашої відсутності буде проведено мокру дезинфекцію всередині бараків.

Перед нашою «барахольною» колоною демонстративно увійшла в зону зустрічна колона військових хіміків. Вони всі були вражаюче одягнені в захисні комбінезони, у сталеві каски, у протигазові маски, на боках у них висіли зачохлені багнети, а на спинах – емульсійні бачки. Якщо солдатська колона заходила через широко відкриті ворота, то нам наказали виходити один за одним через вузький вахтенний коридор. У цей момент з усіх чотирьох кутових вишок пролунало по кілька кулеметних черг у повітря, від чого тільки цівкали кулі над зоною. Це робилося, мабуть, для дисциплінованості в'язнів. Ось у таких обставинах неорганізована різношерстна юрба почала проходити крізь вахту. Коли до неї зайшов «пахан», то його наглядачі моментально висмикнули й затягнули до кімнати чергового охоронця, яка була недоторканим місцем для посторонніх. Можливість такого наглядацького висмикування передбачали всі, але мало хто з нашої юрби помітив, коли це саме сталося. За вахтою упродовж дороги теж стояли солдати-хіміки, але вже озброєні. Нам наказували розкладати перед ними на асфальт постіль та особисте барахло для оприскування хімікатами, а самим шурувати в баню, у відділенні якої висіли густі випари, стояв несусвітній гамір. Усім прикро шкребло серце від усвідомлення того, що так швидко впала наша солідарність між етапниками. Голі люди почували себе винними за тогоденний випадок і всю вину звалювали на відсутність організатора опору табірному свавіллю. Після повернення назад у пересильні бараки в них було важко дихати – від усього тхнуло хлоркою чи якоюсь іншою смердотою. Першу ніч всі змушені були провести в недобудованих приміщеннях, щоб зовсім не очманіти від «хімії».

Скоро настав час подальшого етапування. Коли нас, колимчан, привели на залізничну станцію Находка, там уже стояв довгий ешелон пасажирських вагонів, зовні свіжопофарбованих у темнозелений колір, з першого погляду нічим не відмінних від поширених такого роду транспортних засобів. Але при пильному огляді у вічі впадали непрозорі матові шибки, а за ними трохи виднілися густі віконні грати. Всередині купейні відсіки поділялися на чотири яруси, кожен висотою приблизно 70 см, так що підневільний пасажир міг там знаходитися тільки в лежачому стані, яким тривалим не був шлях. Таке незмінне положення тулуба дуже гнітить особу, зайвий раз доказуючи людську безвихідь зі скрути. Три сторони кожного «купе» були глухими металічними, а четверта від вузького коридора відділялася дротяною сіткою, щоб два крокуючі конвоїри могли пильно спостерігати за в'язнями. Так «розкішно» був обладнаний кожен «столипінський» вагон і цілком відповідав вимогам кремлівських наркомів. Коли б у такому купе колись добирався жорстокий більшовицький експериментатор на заслання в село Шушенське,

безсумнівно, він щось би удосконалив у такому купейному комфорті. Оскільки того разу вагонів виділили достатньо, то нас розмістили на етажерках по одному чоловіку з обов'язково повернутою головою до коридору, чого вимагала інструкція на «столипінське» перевезення «кроликів».

Нам цього разу з дорогою поталанило, адже нас етапували весняною порою, коли вже ніхто не відчував впливу дошкульного морозу, і ще не допікала надмірна літня спека. Щодо убогого сухого пайка, то це стало справою звичною. Усі їхали мовчки, аж доки паровоз надовго не зупинився на невідомій станції. Поруч з нами чмихали, свистіли та їхали далі інші потяги, але нам недоступно було щось побачити. Конвоїри про назву станції мовчали – таємниця. Врешті, з вокзального гучномовця долинуло й до нас, що поїзд такого-то маршруту прибув на станцію Владивосток (Володій Сходом).

Після довгої стоянки ще у світлу пору доби нашу етапну колону загнали в зону інвалідської пересилки особливого призначення «Вторая речка». Своїм розміром вона рівнялася хіба що з Новосибірською, виглядала пустельною, з малою кількістю етапників. З усних переказів ми знали, що десь поруч з нею знаходилося братське кладовище, ще більше від пересилки, бо воно витримувало навантаження ще з 30-тих, «найврожайніших» років. Тут знаходили свою останню пристань селяни, робітники, військові, вчені, поети та інженери – усі з поміткою антирадянщика, «СОЕ». У попередні роки звідси фізично здорових відправляли в нетрі Колими й Далекого Сходу, а немічними заповняли кладовище. Часи трохи змінилися, і нас тепер у зворотному напрямі доставили до цього сортувальника. Раз ми ще живі сновигаємо, лише з понищеним здоров'ям, то адміністрація пересилки за дах над головою визначила нам велике приміщення червоного кутка, де не було нар, тільки довгими рядами стояли табуретки, а на відкритій сцені стояв великий запилений рояль. Не знаю, чи тут коли на ньому хто награвав, чи, може, плакав від сумних спогадів про сцену.

Після моїх п'ятирічних митарств по таборах все-таки тут вперше зустрівся рентгенівський апарат для обстеження новоприбулих колимчан, щоб оцінити їхню працездатність у подальшому працевлаштуванні рабсили. Рентгеногляд проводив старенький підневільний львівський лікар. Після завершення огляду старенький земляк скрутно похитав головою і сказав мені, що внизу правої легені зараз маю започаткований силікоз величиною з горошину, але він особливого рудникового складу і в майбутньому може інертно проіснувати або пожерти всі легені. Усе буде залежати від життєвих умов та виду праці. – Хлопче, наслідки від бутугичаського пилу ще досі не досліджені. Я цьому пророчому вироку не придавав належної уваги, тим більше в ту пору в багатьох в'язнів аналогічні захворювання були більш обширними, але особливої тривоги в них не викликали, то чого ж я мав панікувати з приводу «несуттєвої» дрібнички?

А в приморській «Второй речке» саме буяла весна, хоча інколи налітали сильні пориви морського вітру. Якось нашому земляцтву заманулося оглянути всю пересильну забудову, і так швидко ми потрапили до стаціонарної лікарні, де саме господарювали одні санітари-невільники. Ми без особливого дозволу заглянули всередину лікарняних палат, щоб пошукати там можливих знайомих людей. Усі хворі були лежачими й зацікавлено розпитували, звідки ми прибули до них, траплялися

зустрічі і з добре знайомими в'язнями. Одні з нас затримувалися в розмовах, інші заходили до інших палат. Я із сарненським хлопцем заглянув аж до травматології. Привітавшись, ми не зовсім тактовно прямолінійно поцікавилися: – Чи є серед вас рівняни або хто із «Сопки», «Центрального», «Старого Піонера»? На наш запит з дерев'яного щита-ліжка спробував підвестися один із хворих, але це зробити йому не вдалося, він зойкнув і знову приліг. Ми обидва швидко присіли біля нього. Цей чоловік з виснаженим блідим-блідим обличчям промовив: – Я, Петро з «Комендантського». Уважно поглянувши на нього, я переконався, що переді мною лежав саме Петро Требов, колишній мовчазний ланковий з бригади Солоненка, ми ж там разом працювали. Тоді він ще мав вигляд здорової людини, не те що тепер. Найперше я запитав: – Петре, що з тобою трапилося, чому ти лежиш і не можеш піднятися? – Хлопці, а пам'ятаєте, що з роботи в Усть-Омчузі мене заарештували й закрили у в'язниці, котра стовбичить перед воротями «Піонера»? Там з мене зробили каліку, а в кінці минулого року лежачого етапували сюди, досі не знаю для чого. – Петре, після вашого арешту в таборі поширювали різні чутки про причини того випадку. Що ж насправді трапилося з вами обома? За що і хто вас продав? Нашому знайомому вже не було що втрачати, і він беззастережно розкрив повну картину людської трагедії.

Розпочалася вона давно, а довершувалася тепер. Українець Григорій Солоненко та білорус Петро Требов до початку війни були мирними студентами, перший встиг навіть одружитися. З початком війни стали червоноармійцями, у кровопролитних боях потрапили в німецький полон, каторжні табори, а звідти, без перепочинку, їх відправили в радянські, спочатку в «Озер...», потім у «Бер...» та все лаг..., лаг..., а воленька роками блукала десь осторонь від них. Та вже на наших очах до них на роботі в готелі Усть-Омчуга підсватався істинний односельчанин та троюрідний брат Григорія, правда, у формі лейтенанта з тих військ, що носили голубі кашкети. Усе в подробицях від окупаційних років і до останніх днів він розповів про життя дружини Григорія, його батьків і всієї родини. Сам лейтенантик співчутливо вислухав про тяжкі поневіряння старшого родича й натякнув про якусь загадкову допомогу.

Скоро цей новоприбулий землячок запропонував не мало, не багато, а організувати в таборі підпільну бойову дружину, мовляв, скільки ж можна терпіти неволю, пора повставати, до нашої гри приєднаються армійці Далекого Сходу, втрутяться розбурхані війною Японія, Корея, а можливо й американці. Постачання потрібного озброєння він брав на себе. Григорію доручалося створити ядро чисельної групи в'язнів. Для такої роботи залучили й Петра. Землячок у всьому дуже поспішав, у роботі «шефа» відчувалося відставання від наміченого графіка, почав передавати обом чоловікам відомості про те, хто в минулому був сотником УПА, хто раніше служив у дивізіях СС, РОА чи брав участь у терактах. Така надмірна обізнаність землячка в особистих справах в'язнів небезпідставно насторожила обох «керівників» неіснуючого табірного підпілля. Вони вчасно зупинилися і навіть не започаткували такої організації. У визначений день їм належало передати до рук землячка повний список членів своєї організації. Вони такої вимоги не виконали, за що й потрапили під арешт. На обох відкрили слідчу справу. Заявником і свідком виступав провокатор-землячок. Кати скаженіли, бо хто таке бачив, щоб організатори фігурували на суді без своїх підлеглих.

По масовості справа виглядала неефектно, зовсім не такою, як у минулі роки та в інших місцях Союзу. Під час одного з нічних допитів Петро осмілився усю цю затію назвати провокацією. Лейтенантик такого означення своєї роботи не очікував, а почувши це, схопив короткого ломика й сильно вдарив ним Петра по хребту. Петро відразу знепритомнів, його довго відливали водою, до носа підносили вату, змочену спиртом, доки до нього не повернулася свідомість. Йому додали ще кілька сильних ударів носками чобіт у груди, живіт. Опери зупинилися, аж коли в жертви з носа й рота пішла кров. Тоді йому натягнули на голову тазик зі снігом. Від тієї чорної ночі Петро перестав володіти своїми ногами, які стали неслухняними. Від почутого по моїй спині забігали мурахи, і я запитав, як же виглядав той провокатор, де зростають такі двоногі негідники? Петро втомлено продовжив: – Я пройшов крізь пекло війни, зустрічав різних і різне, але така мерзота не траплялася за всі прожиті роки. Він змалку тинявся десь поза батьківським гніздом, безпритульний спосіб життя виховав з нього шакала. Взагалі особа, котрій притаманна хоч якась мізерія людських чеснот, такої підлоти не вчинить, так низько не склякне. Про себе вам, хлопці, я все розповів, а що ви там чували про Григорія? – Петре, до самого від'їзду зі «Старого Піонера», переважно в недільні вечори, часто з вікна ізолятора чулися Солоненкові вигуки: Ясенович!... З-поміж нас ніхто не розібрався, що це означало. Від себе Петро пояснив: – Значить, мій побратим ще живий. А тоді, коли ми запідозрили щось недобре у спілкуванні з лейтенантом, Григорій про всякий випадок передав днювальному нашого барака Ясеновичу домашню адресу й прохання з тим, щоб у разі, коли Гриша опиниться в ізоляторі, днювальний написав лист за вказаною адресою і натяком повідомив про зловісну зустріч з родичем у погонах. Нехай вдома того мерзотника прокляне вся родина й матінка рідна. Тепер Григорій подавав свій умовний знак про перебування в ізоляторі. Лишалася надія, що Ясенович свою обіцянку виконає.

До палати зайшли санітари з харчами для вечері. Я тихенько поцікавився в них про здоров'я Петра. – Він числиться тяжко хворим, підпадає під І групу інвалідності. Та дасть Бог, йому ще на пероні рідного Мінська вдасться протанцювати «Лявоніху» – так оптимістично завершив санітар. Після цього ми зворушливо розпрощалися, висловивши в'язанку взаємних найкращих побажань. Свідків продовження цієї трагедії мені зустріти не вдалося. Через кілька днів адміністрація пересилки почала розпорошувати наш колимський етап по багатьох таборах всього Далекого Сходу. Чоловік п'ятнадцять нас знову запакували в «столипінський» вагон, а вивели з нього на станції Спаськ-Дальній, що в Приморському краї. Привезли нас туди посеред ночі, і щоб запобігти можливим втечам когось із нас, до «столипіна» прибуло охоронців більше, ніж підконвойних етапників. З вагона нас виводили, майже тримаючи кожного за рукав, і щільно всаджували на асфальт. Під'їхали кілька машин і сильно освітили нашу групу своїми ліхтарями.

Неспішно пройшла перекличка, обшук, тоді старших в'язнів посадили на вантажівку, а молодших – у два воронки. Всередині воронка був визначений персональний «сейф» кожному пасажиру, де тіснота не дозволяла повернутися чи оглянутися. Через короткий час тряского переїзду під воротьми табору – стара процедура прийняття нового поповнення. У зоні під вахтою юрмилася купка табірної швалі та з хвилюванням розглядала кожного новоприбулого, аби серед нас розпізнати

знайомих дружків чи ворогів. Серед нас виявилося лише двоє побутовців і ті спорідненої «масті» з місцевими «авторитетами», тому потасовки не сталося, ніхто не просився до БУРу. Днювальні з бараків мали в руках поіменні списки з розподілом нас до складу табірних бригад. Секція, до котрої нас привів днювальний, виглядала не дуже акуратною, з двох'ярусними нарами та купами одягу, просякнутого мастилом. У повітрі тримався запах нафтопродуктів, немов у механічній майстерні. Днювальний пояснив такий «комфорт» тим, що тут проживають одні мазутники, то що з ними подієш. Зрідка вільні місця знаходилися тільки на верхніх ярусах нар, то після пережитих митарств не поселятися ж покірно нам на них.

Ми, троє новоприбулих, були одягнені в бушлати сіро-білого кольору, ще на них виділялися темні квадрати від каторжанських номерних нашивок, а це говорило про наше колимське шахтарське минуле. Оцінивши житлові обставини, ми тихо, але твердо запропонували самому днювальному з бригадиром переселитися на верхатуру, а нам дати місце внизу. Правда, хлопчисько не став кудись перебиратися, але швидко підняв трьох колишніх комісарів і сонних їх виштурхав наверх разом з постіллю. Нам показав вільні тумбочки, та ми не мали що класти в них. Після кількох годин кошмарного сну днювальний нас розбудив, щоб іти до їдальні та на розвод у складі бригади слюсарів. Відчувалося, що «вільності» різних пересилок нам минулися. У минулі роки ми ходили на роботу в гурті малої бригади, а тут незвично в одну колону вишикували весь працездатний табірний люд. У супроводі чисельних конвоїрів та кількох вівчарок вулицями Спаська нас проводили у виробничу зону за межами міста. Досить велика зона була обнесена капітальною огорожею з цілодобовою охороною. В її середині завершували будівництво потужної ТЕЦ. Тут я вперше зблизька побачив великий розмах промислового будівництва, та чорт йому був радий.

Новий бригадир, а колишній інженер з Харкова, зранку видав нам, новачкам, молотки, зубило та бухту дроту, щоб ми за шаблоном виготовляли дротяні скоби. Робота ця не важка, але ж нам кортіло оглянути всі закутким новобудови. Ми приховали свій інструмент та й подалися в мандри в пошуку земляків, знайомих. На наш подив, хто тут тільки не працював: бутбатівці, навербовані спеціалісти різних профілів, навіть жіночі бригади. Та всі вони розчинялися в чисельній масі в'язнів, котрі виконували найважчу, найбруднішу роботу. Усе творилося за принципом: «Кожному – своє». Самі тутешні в'язні були дуже строкатими за віком. Якщо в колимських переважали люди за віком 30-35 років, люди похилого віку, зовсім молоді траплялися рідше, то в цьому Приморському таборі картина була зовсім інша. Тут густо змішалися «аборигени» ще з тридцятих років з молодими хлопцями – у більшості вчорашніми військовослужбовцями, перемеленими військовим трибуналом за відказництво брати участь у корейській війні, за незадоволення своїми командирами й т. і. За симуляцію стану власного здоров'я або образу офіцера жовтопогонником неслухняних присуджували 10 років за ст. 58 п.10 з відправкою до місцевих таборів. Таких тут налічувалося багато.

Тут також зустрівся новий чисельний прошарок в'язнів-новобранців, зібраних з навколишніх сіл і селищ. Справа в тому, що на Сході проживало досить багато наших вивезених західняків, які знаходилися під офіційним і таємним наглядом совєтських владних органів. Варто було комусь з молодих людей прилюдно

заспівати куплет домашньої пісні або обмовитися, що він вдома проживав краще, ніж зараз, як це трактувалося проявом бандерівщини, що відразу каралося тривалим терміном ув'язнення. То ж виходило – того, кого вдома не спіткала тюремна доля, то ця пошесть настигала його в нових примусових місцях поселення. Таких людей далеко не відправляли, а розміщали в місцевих таборах для збереження регіональної дешевої та вже безмовної рабсили. Таким чином баланс робочих рук не порушувався, лише дешевшали трудові послуги.

В оглядинах, знайомствах та роздумах ми перший трудовий день пробайдикували, й не без особливої пригоди. Наприкінці дня ми втрьох повернулися на своє робоче місце, що знаходилося поруч з головним виходом з будівельної зони. Повз нас пройшла група дівчат-практиканток з цеху водної фільтрації, і, як водиться в молодих людей, мимохідь кинули до нас: – До завтра, хлопці! – Приходьте, дівчата! – зірвалося чомусь у мене. У короткому побутовому діалозі я не вбачав нічого поганого. Один з нашої трійки був «тертим» колимчанином-побутовцем, він і почав з мене кепкувати. – Андрію, а я-то думав усю дорогу, що ти блатний, а виявляється, нічого подібного, тобі ще не вистачає гарту, пекельного гарту. При появі рясної чи вузенької спіднички червоніти негоже, хоч і давно цього не бачив. Щоб я не переживав, але по мені нічого не помітиш. Завжди підкоряй обставини, коли не вистачає грубої сили, застосовуй холодну твердість характеру, прийми незворушливий кам'яний вираз обличчя. Не відступай від задуманого. Я ще з юних років вирішив не брати в руки лопати, не працювати на громадян начальників.

У захопленні проголошенням власної позиції побутовець оголив і показав костяки своїх рук, котрі вже були напівзасохлими, й рішуче завершив свою тираду: – А в неволі працювати – все рівно не стану! Плентаючись до табору у складі довгої колони, я обмірковував справедливе рішення бувалого чоловіка.

У наступні трудові дні бригадир доручив нам підйом на висоту 20 метрів і монтаж вугледробарки, для чого в нас не вистачало вміння, інструменту та бажання. Залізли на дах високої споруди, там загоряли й вивчали альбом монтажних креслень. Виробничі й табірні умови тут були вже відмінні від колимських. Після роботи в таборі багато людей збиралися в кутку місця для паління – на літній естраді. На помості цього куточка всі бажаючі могли продемонструвати свій хист до пісні, декламації віршів чи прози, гри на музичних інструментах і навіть показати ілюзіоністські фокуси. Усе це виконували добровільні аматори і без втручання КВЧ. Жодний вечір не обходився без виступу трохи чудакуватого грузина з піснею «Суліко». Свою пісню він виконував дуже емоційно, із сльозами на очах, що розчулювало навіть крем'яні натури. Йому аплодували, його самого прозвали не інакше, як Суліко. Внутрі цієї зони росло багато старих тополь, територія виглядала доглянутою, озелененою. Зрідка сюди заходив навіть військовий фотограф і на фоні густої зелені фотографував за низьку оплату всіх бажаючих поодинці й гуртом. Взагалі, Спаський табір у попередні роки функціонував як інвалідський, хоч його хворі в'язні постійно працювали на місцевому цементно-шиферному комбінаті та щебеневому кар'єрі. Ось тут вони й «укріпляли» своє здоров'я. З іншого боку, тут існувала простора лікарня, працював продуктовий кіоск, у кухарському котлі хоч зрідка появлялися буряк, картоплина, капуста. Таким чином, хоч частково, але табірні умови у Спаську виглядали кращими від усіх попередніх.

Через кілька тижнів на будівництві ТЕЦ залишалася тільки пусконаладка. І тоді дирекція новобудови відмовилася від послуг в'язнів. Не гаючи жодного дня, табірна адміністрація нас усіх перевела на будівництво житлових будинків. Не враховуючи попередніх робітничих спеціальностей, людей порозпихали до складу існуючих будівничих бригад. Я, разом з іншими мазутниками, потрапив до бригади штукатурів – робота незавидна й завжди нормована. Перший трудовий день на новій роботі найдетальніше запам'ятовується, та й розпочався він незвично. Довгов'язий бригадир, колишній власівець, на ранковій рознарядці з-поміж новачків чомусь визначив мене з литовцем Янасом, як наймолодших, для заскороджування граблями заборонної смуги. Від запропонованої роботи я категорично відмовився, мене в цьому теж підтримав Янас. Бригадир від нашої непокори розлютився, істерично вилаявся, пригрозив, що звернеться до начальника конвою. Свою відмову я пояснив йому випадком з моїм напарником ще на Коцугані, коли мого земляка Лугового було вбито. Бригадир притих, мабуть, сам пригадав свої колимські роки. Після цього він мене мирно направив на третій поверх будинку, щоб я там відшукав свого тезку і працював разом з ним.

Тезка виявився молодим волиняком, але арештованим уже в Примор'ї, де в засланні проживала його матір із сестрою, а батько залишився на вічний спокій у рідному селі. Він саме закінчував штукатурити стелю великої кімнати, і підмога була доречною. Хоч до роботи я брався неохоче, довго шукав потрібний інструмент, придивлявся до складного розчину з домішками, врешті стало незручно лише споглядати за вправною роботою земляка, тож став йому допомагати, аби передчасно не затвердів підготовлений розчин. Спочатку в мене нова робота зовсім не клеїлася, надто багато розчину летіло зі стелі в обличчя, за комір та в рукави, від цього можна було збунтуватися. Тут спрацювало власне самолюбство, адже в напарника все виходило по-іншому, його кожен порух руки виглядав професійно-досконалим, без дратування, та й не хотілося мені виглядати якимось безпорадним розтяпою. Я став уважніше робити накиди розчину, й робота стала налагоджуватися. Ми присіли на черговий перекур, до нас заглянув Янас, і з ним у розмові повернулися до ранкової сварки з бригадиром. На ту пору Янас про нашу пригоду вже все з'ясував у своїх старших земляків. З його слів виходило, що вранці «сука»-бригадир хотів нас перевірити на «пробному» камені. Коли б ми виявилися байдужими «олухами» або належними до його «сучого» клану, то ми без заперечень полізли б у заборонну зону виконувати «непильну» роботу, аби лише «посачкувати». Але все сталося саме так, як підказав нам минулий гіркий досвід. Виходило, що в умовах заплісняві лого існування є свої тонкощі в щоденному виживанні. За короткий час я освоїв непривабливу спеціальність штукатура, мої руки з шаблонами витягали у квартирах гарні прямі й овальні карнизи. Прийдешніх мешканців вони радували. У спільній роботі ми з Андрієм міцно подружились, в обідню перерву він часто заспівував «Там десь далеко на Волині...». З того часу навіть збереглося спільне фото...

Від насичення будмайданчика чисельними бригадами робота підходила до завершення. Щоб робітники не байдикували, адміністрація табору почала поспішно розширювати безконвойні бригади, роботи для котрих вистачало по всьому місту. На той час, враховуючи заліки за відпрацьовані гірняцькі роки, у мене лишався приблизно трирічний термін ув'язнення. Тому в цей час розконвоювання нарядник включив і

мене до списку безконвойної ремонтно-будівельної бригади. Нашій ланці з десяти чоловік найперше випало виконувати опоряджувальні роботи в господарстві близького радгоспу, куди нас щоденно возили вантажівкою. Якоюсь незвичною видавалася наша робота на фоні сільської місцевості та ще й без конвоїрів. Але щоденно сильно пригнічувався настрій від видовища колишнього гранітного кар'єру, від порваних скель, що височіли поруч з нашою дорогою. Між цим кар'єром і містом розляглося братське табірне кладовище. Старожили казали, що їхню чисельність значно спричинив Склярук – колишній начальник режиму, а в останні роки служби він обіймав посаду наглядача, до іншого заняття не бажав звикати.

На виробництві ми виконували роботи міжрайонної ПМК[38], так що скоро нашу безконвойну бригаду відвезли працювати аж до сусіднього райцентру – у Чкалівку. Тут нас поселили в незавершеній будові триповерхового приміщення райкому партії. Нам належало за два місяці виконати внутрішню і зовнішню штукатурки та облаштувати всі види підлог. Виконроб поставив перед нами вимогу: усі роботи виконувати лише з відмінною якістю, це ж, мовляв, слугуватиме не простим людям, а партії. Усі роботи велися під контролем від замовника, особливо складно працювалося у кімнатах їхнього першого. Взагалі, ця споруда з колонадами та вишуканими карнизами мала стати окрасою всього містечка. Спочатку на вихідний день нас перевозили до табору, а потім залишили в спокої, бо все-таки відстань між райцентрами сягала до 60 км. Нас щотижнево перевіряв вислужливий Склярук, з візитом зненацька навідувався тільки вночі, порушень режиму не виявляв і повертався на станцію до зворотнього поїзда.

Містечко Чкалівка[39] розташоване на низинній рівнині, окутане зеленню, оперезане повноводною річкою шириною з нашу Горинь. Серед приміщень старої забудови виділялося два – школа й кінотеатр. Школа, зведена з добротних брусів, на котрих мало позначився біг часу, стояла в оточенні старовинного парку. По всьому периметру школи замість підвальних вікон виднілися бетонні бійниці для кулеметів, а над ними по всьому фасаду виразно читалося: «Гідно зустрінемо японських самураїв». Так, тут завжди дихалося хистким миром. Недалеко школи височіло муроване купольне приміщення колишньої церкви, без сліду від хрестів. Тепер у ньому крутили фільми, інколи проводили концерти. Більшість населення – колишні вихідці з України. Характерним було й те, домосідами були дівчата з матерями, а хлопці з батьками постійно перебували в пошуках «довгих» карбованців, багато з них працювали в портах і флотиліях. Так що на кожен кашкет падала увага жіноцтва. Таку ситуацію скоро використали кілька «казаков» з нашої бригади – завели знайомства з місцевими молодичками, стали тимчасовими приймаками. До всього, майданчик під згадану новобудову був втиснутий поміж приватними дворищами корінних мешканців. Склалося так, що в сусідніх сім'ях проживали гарні молоді дівчата, літніми вечорами до них підходили ще їхні подруги. Таким чином, тут збирався чималий гурт молоді, проходили пам'ятні сільські вечорниці. У нашій бригаді було кілька молодих хлопців, то ж ми не могли довго залишатися осторонь дівочого щебетання і сміху. Спочатку дуже несміливо ми стали заходити до молодіжної компанії, бо ж сусідки добре знали, у якому рабському становищі ми всі перебували.

[38] ПМК – пересувна механізована колона.

[39] Село Чкаловское Приморського краю.

Сюди кілька разів заходила навіть секретар комсомолу, приміщення котрої знаходилося поруч. Струнка, симпатична дівчина говорила дівчатам, мовляв, щойно поверталася з роботи, то заодно й вас провідую, адже вас тут так багато. Завжди з нашою появою дівчата припиняли надмірний вереск, набирали серйозного вигляду, повільно заводили розмову про щоденне життя-буття. Більшість з них уже працювали в різних установах, артілях райцентру, деякі навчалися у Владивостоці, а зараз перебували на літніх канікулах вдома. З дівочих оповідань виходило, що на їхніх молодих плечах тримається багато господарських недівочих турбот: сінокіс, заготівля кормів для домашньої живності, ремонт помешкань та найважча з них – заготівля дров до зими. Цілком природно дівчата бажали мати господаря в домі, бо для всіх потреб зі сторони не наймеш. У міру наших можливостей найближчим сусідкам ми сіна духмяного накосили, кукурудзу зрізали і дров привезли. Та все це було явищем тимчасовим, одноразовим, лише родинне життя було щоденним, вимагало вічної постійності та дієвості. Спільні наші вечорниці продовжувалися.

Одного місячного вечора наша сусідка, студентка-медичка з Владивостока, запропонувала мені не заходити до дівочого гурту, а краще попрямувати на гарний берег недалекої річки. Сусідка Тома була досить вродливою, статною блондинкою, її виростили матір з бабусею, батька, колишнього чернігівського селянина, вона не пам'ятала. Хто ж з хлопців відмовиться від спілкування з чарівним подарунком від «чудодія-випадку». Два кілометри дороги ми пройшли неквапливо, багато розмовляли, жартували. Тома добре знала свою рідну місцевість, і ми без пригод опинилися на бажаному місці річкового простору. Тут панувала ідилія, трималася теплинь, з неба світив ясний місяць, на лузі буяла зелена трава, об низький річковий берег тихенько хлюпотіла вода, у моїй долоні жаріла Томина ніжна рука. Тома мовчала, лише трохи схилилася до мого плеча. Чекала мого першого кроку. Я себе вів невміло, нерішуче, бо й не мав досвіду в інтимних справах. У своїх думках гарячково шукав «правильний» вихід з пікантного становища. Дівоча рука стала тремтіти. Я розумів, що така моя нерішучість не може тривати безкінечно довго, не слід травмувати щирі дівочі почуття. Але як себе повести, щоб не скривдити дівочої честі? У ту мить мені в голову не прийшла думка про класичний прийом вгамування власних пристрастей – врубати або принаймні покусати власного пальця. Натомість я обійняв податливі плечі, вдячно розцілував гаряче обличчя і посадив подругу на траву, поспішно почав знімати свій простенький одяг, пересадив на нього дівча. Сам стрімголів пірнув у річкову воду та й заплив до середини ріки. Тома різко звелася і повторила все за мною. Ми довго борсалися в літній воді, пустотливо гралися, цілувалися та не більше. Коли вийшли знову на сухий берех, то запал і тривога пройшли, у нашому спілкуванні відчулася прохолода.

Назад поверталися невесело, немов з берега розбитих розвіяних надій. Я дівчині плів нісенітниці про аскетизм, якого вона цілком не сприймала, а себе насправді я розцінював, як невдаху-євнуха. З вечорниць уже всі порозходилися, і ми обоє дійшли до хвіртки Томиного подвір'я, тут все-таки на прощання поцілувалися. Повільно зайшов у дворище будинку, у якому ми жили й працювали, присів на лаву. Після парубоцького краху я не міг заспокоїтися, від напливу переживань тріщала голова. Запитував себе, чому ж мені так не таланить у всіх проявах життя, суцільні невдачі мене переслідують від Заходу й до Сходу, можливо, невірно сприймаю навколишній

світ і людей? То з ким у цьому маю порадитись, поділитися думками? Узяв та й розбудив сонних ровесників Янаса й Федю – недавнього курсанта ВВ мореходки («гардемарина»). Обидва хлопці більше від мене начитані, мали чіткі громадянські позиції й чітке уявлення про мораль («видумка слабих»). З ними довірливо можна поміркувати про все.

Спочатку хлопці зацікавлено слухали про мої вечірні пригоди, для них я відверто розповідав все до найменших подробиць. Коли я завершив свою сповідь, то Федя в мене запитав: – То що ти від нас хочеш? – Хочу почути мудрої поради, поміркуймо разом, адже завтра ви опинитеся на моєму місці. Хлопці зі мною погодилися, і кожен визнав свою «нульову» практику в дружбі й коханні з дівчатами. Наша трійка обговорила всі «за» і «проти» цього делікатного питання, а з появою ранкової зірниці для себе порішили, що раз ми до тюрми потрапили нерозбещеними розпусниками, а на волі ми не встигли пізнати глибину дівочих чар, то й колись звідси вийдемо необласканими, необ'їждженими. Якщо нам доведеться, то своїх суджених зустрінемо в належних умовах. Нівечити долю нікому не будемо, походимо кастратами, лагідніше – монахами. До нашого звільнення ми всі троє свого слова дотрималися. У мене, як у божевільного, жевріла надія на майбутню зустріч з Валею, я прагнув пережити нестерпний час, сподівався подолати морозну дику відстань між нами, коли я знаходився на Північному Сході, а вона на Крайній Півночі, до всього ми борсалися в міцних тенетах неволі. Та перед моїми очима спалахувало сяйво далекої недосяжної Полярної Зірки – Валі.

А тоді, наступного ранку, ми посідали до каші з чаєм, потім взялися до праці. До початку осені ми завершили всі внутрішні роботи й приступили до окраси фасаду. Щоб прискорити здачу будівельного об'єкта, до нас із Спаська привезли дівочу бригаду малярів й поселили їх під одним дахом з нами. Дівчата відразу почали господарювати по всіх кімнатах просторого будинку, у ньому запанували метушня й гамір. У перший день їхнього прибуття нашу бригаду зобов'язали забезпечити дівчат переносними підмостями, драбинками та всіма забаганками аж до влаштування суцільних нар для ночівлі. Спілкуючись з дівчатами, ми скоро довідалися, що три роки тому вони всі по вербовці приїхали з Брянська на Далекий Схід шукати кращої долі. Тут їх забезпечили гуртожитком, роботою, вони працювали, тримаючись земляцького гурту, економили на харчуванні та обзавелися пристойним одягом-приданим. Тепер дівчатам не вистачало одного – пристойних кавалерів, а до Спаського клубу навідувалися тільки неруські будбатівці або перелітні пройдисвіти. Кавалерів такого гатунку тут вистачало навіть в надмірній кількості. Всім без облуди стало ясно, що між нами започаткувалися нормальні людські стосунки. Як годиться «начальству», з перших днів наш бригадир разом з прибулою бригадиршою поселилися в окремій кімнаті, та це нікого не дратувало, навпаки, всі шанобливо ставилися до ще неповінчаної пари, адже в народі практикувалося спільне проживання «на віру», було б все між ними щирим.

Між нашою безконвойною молодіжною трійкою найбільш привабливим хлопцем виглядав Федя, то ж йому й призначила побачення одна з брянських дівчат. З того побачення, як і слід було чекати, Федя повернувся незламним монахом, розхвилювався і всю ніч проходив навколо будови. Вранці його першим зустрів наш «казачок»-кухар та й посміявся. – Що, карандаш (олівець), мабуть, тебе кохання

бісить, всю ніч тут тупотиш під вінками, спати заважаєш. Про все це Федя розповів мені з Янасом і рішуче підсумував: – Ви, хлопці, як собі хочете, а я особисто повертаюся під конвой, більше шматувати своє тіло й душу мені не під силу. Наші заспокоювання він не сприймав. Через кожні два тижні у вихідний день ми приїжджали до табору, щоб покористуватися банно-побутовими послугами. У таку чергову поїздку Федя насправді із собою забрав всі особисті речі з наміром сюди не повертатися. Кожного разу в дорогу до Спаська з нами в машину підсідала й група дівчат, щоб провідати свій гуртожиток. Враховуюч літню пору, а також таку збірну пасажирську компанію в кузові машини, дорога не видавалася втомливою та й пролягала по гарній місцевості – праворуч від неї простягнулися рівнинні зелені лани, ліворуч – пасма невисоких, але обширних пагорбів. Упродовж усієї дороги людські поселення на очі не потрапляли, тільки на середині нашого шляху стояв великий щит-дороговказ, направлений на схід, оповіщав: Волочаївка, 8 км. З цього місця дівчата заспівували про «Незабутні ночі Спаська, волочаївські дні...».

Так, ми колесили саме ту колись оспівану місцевість, але ми, безконвойники, цієї пісні не підхоплювали. Ця пісня нам була чужою, а цей край непотрібним, далеким. Тут Федя нам розповів, що його батько в роки громадянської війни брав безпосередню участь в оспіваних подіях, партизанив, громив отаманів. По завершенню тих далекосхідних подій він прихопив собі за дружину місцеву купецьку доньку і драпанув до Західного Сибіру. Там влаштувався бухгалтером на великому підприємстві і тепер регулярно забезпечує посилками свого «блудного» сина, який не сприйняв батьківських поглядів. Теперішні кроки сина не співпадали з колишніми батьківськими слідами. Проте Федя гордився аристократичним походженням своєї матері. У таборі над витівкою хлопця посміялись та прийняли від нього перепустку безконвойника. З нашим поверненням на роботу обидва бригадири порадили всім нам вирішувати свої особисті непорозуміння без оголошення. Безперечно, усе можна вирішувати по-різному, але кожен прагне захистити своє власне «я». У визначені строки ми закінчили свої роботи, настав час остаточно повертатися до табору. У Чкалівці залишилися тільки дівчата. Господарі нового приміщення, партійні можновладці, ще довго варили воду з малярів, партбоси щоденно змінювали свої примхи, а трудівницям доводилося безкінечно переробляти раніше зроблене. Мені в табір Тома ще кілька місяців писала листи, я регулярно на них відповідав, трохи фантазував і закінчував побажанням їй міцно триматися в житті, щоб не стати розважальницею моряцької братії, про котру вона часто згадувала. Згодом моторошний час припинив наше листування.

Спливав 1955 рік, у Примор'ї хоч і легка та все-таки сніжна зима. У Спаську капітальне будівництво завершилося. Нашу бригаду стали посилати на дрібні ремонтні роботи: то відремонтувати квартиру першого місцевого партійця, то приміщення директора ЦШК[40], а в таких людців вимоги до якості робіт непомірні з одночасно мізерною оплатою за працю. У підконвойних бригадах взагалі настали безкінечні простої. Гулагівська система не могла потерпіти зниження прибутків у їхньому відомстві, то й порішили закрити нерентабельний Спаський табір. Нашому контингенту визначили інший табір у занепалому радгоспі в селищі Михайлівка. Цього разу нам вперше назвали без лукавства місцевість нашого чергового табору.

[40] ЦШК – цементно-шиферний комбінат.

На той час усіх мешканців-побутовців з тамтешньої зони амністували й радгоспне господарство опинилося без робочих рук. Нас закидали на оживлення місцевого сільськогосподарського виробництва. Наші збори в дорогу були недовгими, але всі бригади поставили вимогу провести повний понарядний розрахунок за нашу роботу. Начальство заметушилося, адже міг зірватися запланований етап в'язнів. Для вирішення і роз'яснення платіжної проблеми до табору прибули представники постійного роботодавця – міжрайонної ПМК. У бурних суперечках врешті змішане начальство нас запевнило, що в 5-денний термін будуть переведені належні кошти з платіжними відомостями на нашу нову адресу.

Не зовсім довіряючи обіцянкам, наступного ранку всі бригади почали виходити за табірні ворота й щільно сідати в кузови вантажних машин, яких тут стояло понад два десятки. Довгу колону очолював військовий «газик», а замикав арештантський воронок як гарант твердого порядку. Усе відбувалося в рамках тодішніх традицій. Колона машин прямувала на південний захід. На відстані кілометрів тридцять від Спаська Дальнього наш битий шлях перетинав безлюдну рівнинну місцевість. У сонячний день від білосніжного покрову жмурило очі, і тут (звідки їй взятися?) нам назустріч ішла одинока дівчина. З наближенням довгої автомобільної колони дівчина зробила кілька кроків на узбіччя шляху, щоб осторонь перечекати наш проїзд. Спочатку кожен водій їй протяжно сигналив, а коли з нею порівнялася середина колони, тоді з першої машини пролунала командирська команда всім водіям зупинитися, усім в'язням тільки через лівий борт зійти на узбіччя для... Таким чином молоде дівча опинилося серед чоловічого натовпу. Як молоде пташеня крильцями, так юна мандрівниця затріпотіла руками й від несподіванки заверещала. Конвоїри надривно реготали від солдафонської витівки свого командира. Вихід з дикунського становища знайшов старший в'язень: обняв дівчину за плечі, повернув її очима в протилежний бік від дикого шляху, наказавши їй бігти в чисте поле. Вона послухалася людської поради й без оглядки побігла в засніжену далечінь. Розторопного чоловіка конвоїри спровадили далі їхати у воронку.

Михайлівський табір розміщався на околиці невеликого селища, а в його бараках ми застали лише два десятки в'язнів з місцевих «шкідливих бовкунів» з десятим пунктом 58 ст. Жодного побутовця тут не залишилося, так що незайнятих нар тут вистачало всім на вибір. Наступного ранку нас усіх вигнали на нову роботу. Виробнича зона межувала з табором. У ній проводили розпилювання привозних колод, виготовляли столярні вироби й працювали в бондарському цеху. В нашу безконвойну бригаду тут призначили нового бригадира, карпатського гуцула, сім'я котрого проживала на виселенні в сусідньому районі. Попереднього бригадира ще в Спаську відпустили на «волю» за переглядом його судової справи. Новий бригадир сам не сумував за роботою і ніколи нас не понукав до неї, лише домовився з радгоспним керівником, щоб люди з нашого десятка безконвойників усі працювали їздовими на місцевих фермах.

Радгосп володів великою площею родючих орних земель, на його полях вирощували хороші врожаї сої, кукурудзи, ячменю, картоплі та всілякої городини. На вироби з місцевої сільгосппродукції чекали споживачі пустельної замороженої Півночі. З першого робочого дня мені передали в руки пару коней з возом. Після уранових рудників і навіть будівельних робіт це заняття мені видавалося іграшковим,

хоч і доводилося вантажити й перевозити сіно, конюшину, бобовиння, мішки комбікормів та воду в бочках. Як не парадоксально, а всі жителі селища користувалися привозною водою за талонами. Моїм спільником у перевезенні різних вантажів став одноокий «казак», нащадок сільських трударів. У нас спільно робота спорилася. Доярки галасливо вимагали від нас побільше привозити фуражу, щоб надої молока не падали, а відстань перевезень була велика, тому доводилося поспішати. Згодом до польової скирти стали під'їжджати безконвойники з іншого радгоспного відділення. Завідувач ферми в дорогу їх спорядив усім необхідним – вилами, мотузкою та «рублем». Але колишні одеситки та кримчанки не мали уяви, як це застосувати в польових умовах. Довелося нам обом допомагати недавнім бухгалтерам та касирам і розтлумачувати «ази» сільської роботи. В подяку за нашу допомогу дівчата запросили нас приїжджати до них на південні морські береги. Невільники інколи теж жартують, сподіваються, вірять – інакше збожеволіли б.

З кожним днем наші маршрути мінялися, довшали, ми все більше пізнавали цей малолюдний простір. Часом дозволяли собі зупинитися на високому пагорбі й спостерігати, як вітер розвіює густі тумани з водної поверхні великого озера Ханка, за протилежним берегом якого знаходився древній Китай. У такі хвилини я жартома говорив напарнику: – Ти лишайся з кіньми, а я гайну за кордон до китайців. – Спробуй щастя, та не забувай, люди кажуть, що в них теж багато недобудованих таборів, а влада також червона і дружить з радянською, то чи варто, – задумливо казав мені колега. Я погоджувався, що не варто міняти шило на мило з великим ризиком. Ми бралися за віжки та їхали далі радгоспною дорогою. Звідси ще виднілися споруди жіночого табору за кілометрів десять від нас. Ось тут уже ставали доречними пісенні слова: «Куди не глянь – кругом земля колгоспна і щастя всім одне...».

А люди з обох таборів зимою працювали разом на виготовленні дерев'яної тари під майбутній урожай. Спільно працювали, знайомилися, обмінювалися концертними виступами в зонах. Навкруг за ними, крім конвою, додатково чатували ще наглядачки, аби не допустити залицяння між чоловіками та жінками. У цьому глухому селищі досить своєрідно проводили своє дозвілля місцеві дівчата. Селищний клуб був просторим і завжди безлюдним, хіба що на демонстрацію кінофільму сюди збиралися трохи дівчат і підлітків, та інколи ввечері міг заглянути напідпитку тракторист. Коли незаміжня доярка зовсім знемагала від щоденної сірості й нудьги, тоді вона виходила на довгий шлях, зупиняла військову частину й підсідала до солдат трохи розважитися з ними. На роботу могла не з'являтися тижнів два, за прогули її ніхто не докоряв, їй співчували, бо вона безупинно каталася від далеких гарнізонів до центральних складів у м. Ворошилов. Усі жили не як належало, а як складалося, хоч заради скромного животіння щоденно надривно працювали. У такому новому навколишньому середовищі животіли і всі в'язні Михайлівського табору зі своїми особистими проблемами й гіркотами.

Через місяців два нашого перебування на новому місці до табору привезли близько десяти чоловік нового поповнення із сусідніх районів. І знову всі вони були недавніми західняками, а перебуваючи в засланні, ще потрапили до трибуналу. Між ними особливо виділявся чорнявий юнак, одягнений у військову форму, тільки без пояса й погонів. Наше земляцтво відразу оточило його побутовим піклуванням і засипало питаннями про те, який у нього термін, звідки родом, яким чином і за

що потрапив до нас. Очевидно, хлопчина ще не звільнився від стресу й байдуже розповідав, що він родом з Івано-Франківщини, відслужив уже один рік в армії на Далекому Сході. Тепер його засудили на 25 років ув'язнення за ескізне, по-науковому абрисне, зображення золотого тризуба. Останні слова потрясли, розбурхали національну гордість кожного в'язня-українця, зайвий раз показали неспадну одвічну вагомість нашого символу. Трохи охоловши, хтось у хлопця запитав: – А як воно з тобою сталося, ти що, намалював тризуб на гарнізонних воротах? – Та ні, вуйку, воно трапилося зовсім не так, – відповів схвильований земляк. Відривистими фразами розповів, що замполіт у червоному кутку зібрав їхній взвод послухати лекцію на тему про американський імперіалізм і його відгалуження. У пропагандистському наборі слів мова зайшла і про український буржуазний націоналізм, про його прапор і герб. Котрийсь солдат-росіянин поцікавився, як виглядають згадані атрибути. Пропагандист легко описав жовто-блакитний прапор, стосовно тризуба промовчав і оголосив перерву. Уже стоячи на порозі, офіцер провокаційно запропонував: мовляв, тут є багато західняків, то, може, хто з них змалює тризуб. За цю справу саме взявся необачний Роман. Вирвав з блокнота чистий аркуш паперу й швидко накреслив тризуб. Зацікавленим товаришам ще й пояснив, мовляв, ця символіка означає «ВОЛЯ». З появою агітатора біля столу солдати вручили йому цей аркуш і поцікавилися, чи все вірно тут накреслено. Офіцер відповів ствердно, а аркуш поклав у свій конспект.

Через два дні комендантські патрулі доставили Романа в кабінети «особиста» та військового прокурора. Стражів радянського режиму найперше зацікавило, коли і при яких обставинах Роман вперше побачив тризуб, а основна крамола полягала в тому, що хлопець так довго не забуває той знак. Звинувачений оправдовувався тим, що це трапилося колись давно і вже в забутому місці. Не міг же Роман сказати, що у воєнні роки він милувався тризубом на грудях сусіда, на кашкеті старшого брата, на відрізку перкалю, по котрому рідна матінка вишивала тризуб жовтими нитками на голубому тлі. Вороги цього не почули і таких обставин не уявляли.

Роману висунули звинувачення у тому, що він навмисно популяризував ворожий символ серед захисників країни рад. У ті роки такого формулювання вистачило, аби передати справу до суду. Вирок військового трибуналу ми вже знаємо. Тодішній режим запобіжно чинив люту розправу над носіями національної пам'яті. Сатрапи оперативно додали чергову порошинку до темного мороку. Роману видали табірний одяг, і він розчинився у табірній колоні по дорозі на деревопереробне виробництво. У зоні рвався на сцену, щоб трохи поспівати і хоч у короткі хвилини забути своє горе.

Весна 1956 року в Примор'ї видалася ранньою, до початку березня на широких полях не залишилося жодної сніжинки. Скоро повинна була настати весняна посівна пора, але ми не стали сівачами на приморській ниві. З невідомих нам причин начальство готувало черговий етап. До вагонів на товарну станцію м. Ворошилов щоденно направляли обрізні дошки для підготовки товарняків до прийому в'язнів. Звідси відкритою дорога була тільки в північному напрямку. Довго не барившись, нас повантажили в товарний спецешелон. «І помчав нас паровоз в комуну, де буде остановка». Скоро через загратовані віконця ми в останній раз споглядали на Спаськ-Дальній, Чкалівку, на безліч придорожніх станцій, аж врешті проїхали

просторий Хабаровськ та невеликий Комсольськ-на-Амурі. Остаточно зупинився наш поїзд на тупиковій залізниці глухого тайгового селища Хормулі, що в Хабаровському краї. Тут температура була значно нижча, ніж у пункті нашої відправки. Наше переселення з вагонів до табору відбувалося, коли починало смеркати, розглядатися не доводилося – кругом тайга, а посеред неї, немов маленький острівець, селище з будинками барачного типу, котрі лише дорожна смуга відділяла від табірної зони, а сама дорога закінчувалася широкими воротьми входу до виробничої зони.

Протягом першого вечора трохи відбулося знайомств з «корінним» табірним земляцтвом та людьми нової бригади. Наступного разу оновлену безконвойну бригаду направили на ремонт вузькоколійної залізниці, якою «кукушка» доставляла лісоматеріал з тайгової глибинки на чисельні пилорами робочої зони. Тут колоди розпилювали на різноманітні бруси згідно з наявними замовленнями. Робота була не складною, але зовсім не механізованою, тут не було жодного підйомного механізму, усе робилося вручну, на що безплатних робочих рук вистачало. Ремонтна дільниця нашої бригади знаходилася на далекому роз'їзді вузькоколійки, так що в обидва боки доводилося добиратися на попутних платформах. Ми виконували заміну й підсипку шпал. Нашим майстром була вільняшка, стрілочниця Ольга, родом з волинських Ківерців, де ще змалку освоїла спеціальність залізничниці. Крім основної роботи, ми їй нарізали гору дров, а вона для нас на обід заварювала каструлю чаю з трав'янистим настоєм тайгової зелені. За розбірливість у травах ми її назвали Ольгою-чарівницею. Під час перекурів вона нам розповідала історію забудови селища Хормулі.

Ще до закінчення війни в цю тайгову глухомань вантажівками від найближчого залізничного полустанку завезли близько сотні репресованих сімей з Волинської області. Енкаведисти самі вибрали підвищену площину посеред лісу, забили кілок в землю й наказали навколо нього поселятися всім привезеним сім'ям. Дозволяли викорчовувати навколишні дерева на влаштування землянок, а розчищену землю використати для землеробства. Конвоїри зі сміхом наказали, щоб перший їхній кілок слугував репером при майбутній новобудові. Переселенцям як знаряддя праці залишили одну сокиру й пилку, для розпалу першого вогнища коробку сірників. Навіть єдиної палатки для дітвори бузувіри не залишили. Попередили, що вихід за межі вказаного місця буде вважатися за втечу з невідворотним покаранням. Енкаведисти від'їхали, а люди залишилися на погибель. У ту пору ще була холодна пора року, під жіноче голосіння чоловіки розпалили перше вогнище, переносячи жарини від першого до наступного. У харчуванні до залишків домашнього борошна домішували кору дерев, зелену хвою, різні трави. Щоб зберегти від смерті свою дітвору, дорослі гранично обмежували своє харчуваннння, лише цілодобово працювали однією сокирою та пилою. Лопати виготовили дерев'яні, замість цвяхів застосовували зв'язки з тканини. У таких муках появилися перші землянки з настильно-піщаними дахами. Запаси продуктів закінчувалися, гасли фізичні сили, люди почали знемагати від цинги та голоду, появилися перші мерці з-поміж дідусів з бабунями та крихітних немовлят, на обличчях дорослих з'явилися хворобливі виразки. Аж тоді наглядова адміністрація з Комсомольська повеліла споруджувати ширококолійну залізницю від центральної гілки до майбутнього лісозаводу. Для ведення робіт навіть виділили два самоскиди.

З початком будівництва залізниці до людей повернулася слабенька надія на завтрашній день, а потім вони отримали хоч мізерну платню, у них появився хліб. Місцевість у тому районі тайги – відносно рівна, швидко на потрібному кілометрі залізницю завершили опорним насипом, тупиком. Невдовзі мені доводилося зустрічатися з людьми того першого поселення. У ту пору вони вже мешкали в більш-менш нормальних квартирах, але всі були беззубими, з чорно-сірими обличчями, непомірно худими й мовчазними. Вони виглядали більш понівеченими, ніж старі колимські ветерани. Тоді я зрозумів ту величезну різницю, коли в каторжні умови потрапляє молода людина, відповідальна тільки за себе, і каторга стає подвійною, коли в неї потрапляє вся сім'я з малими дітьми. Саме цим провіреним методом користувалася влада.

Повернуся до розповіді учасниці тих перших нестерпних років на поселенні. Тоді, після завершення робіт на залізниці, поселенцям визначили нову ділянку тайги й повеліли на ній будувати бараки-квартири. У ті дні енкаведисти одночасно заснували наметовий невільницький табір. В'язні табору швидко зводили цехи лісопереробного заводу й житлові бараки замість наметів. З подачею електроструму до будівельного комплексу запрацювала пилорама, виникла потреба у промисловій заготівлі лісоматеріалу. Лісоповал розпочали від охоронної загорожі, і з кожним днем заготівельники все далі заходили в тайгові нетрі. Минали тяжкі роки, після переселення волиняків з останньої землянки в нові бараки. На місце першої стоянки начальство загнало бульдозер, і там він прасував поверхню доти, доки не лишилося найменшого сліду від землянок, ніби тут ніколи й не існувало каторжного періоду в заснуванні селища Хормулі. Сумно-трагічними звучали спогади про свіжу минувшину наших сусідів.

Коли нашу бригаду перевели на розчистку нового будівельного майданчика для зведення нових бараків, то ми найперше помандрували на місце першої стоянки засновників теперішнього селища. Ця місцина знаходилася за метрів триста від табору. Тепер перед нами посеред лісу появилася двогектарна чиста площина, її поверхня була настільки акуратно зглажена волоком бульдозерної лопати, що навіть не були помітні гусеничні сліди. Дикий грунт мав біло-сірий колір, без жодної зеленої стеблини, без сліду від першого кілка або тріски від землянкових кругляків. Дерев'яні залишки підібрано й спалено. Природа немов чекала на музей-заповідник у вигляді скромної каплички на землі, густо окропленій українськими сльозами вперемішку з чорним горем. Не до цього йшлося.

Наша бригада приступила до облаштування потрібної площі. Нашим будівельним майстром стала місцева молодичка Тамара, яка відразу свої службові турботи переклала на двох студентів-практикантів. Її чоловік, умовно звільнений побутовець, на будівництві працював трактористом, часто допомагав нам у роботі, свій трактор ганяв зі швидкістю бойового танка. Місцеві чоловіки його величали тільки «мисливцем». Справа в тім, що минулої весни він возив трактором місцеве начальство в тайгові хащі полювати на сохатого оленя. Далеко від селища він направив трактор у тайгову трясовину. Усі мисливці врятувалися, а трактор повільно засмоктала болотяна безодня. Відтоді до нього причепили титул «мисливця».

Вільняги тут проживали дуже контрастно: одних гнула життєва скрута, інші бісилися від скуки та жиру. На все селище горланив лише вуличний гучномовець,

котрий закріпили на стовпі між табором і бараком табірної охорони. Усі солдати, як на підбір, походили із середньоазійських республік, тому у вихідні дні могли годинами горланити свої національні пісні у супроводі барабанного бою по днищах порожніх відер. Звучало досить оригінально. У селищі молоді не було, дітлахів щоденно «літучкою» возили до школи за тридев'ять земель. У навколишнє середовище й до самого табору доходили відголоски про хрущовську відлигу, частково пом'якшав табірний режим, у зоні рідше вешталися наглядачі. Про існування КВЧ тут ніхто не згадував. У бараках самі в'язні організовували своє дозвілля. До цього часу я не здогадувався, що деякі молоді хлопці з Рівненщини, колишні вояки УПА, так вправно вміють «шкварити» гопака під звуки гармонії. Треба сказати, що до цього табору нашим інтернаціональним етапом прибули перші колимчани, до останнього часу тут зосереджували не менш закоренілих «ворогів» народу, переважно українців та росіян. Попередні етапи до цього табору були малочисельними, але якщо сюди направляли бандерівця, то він у минулому мав належати до керівної ланки УПА, коли ж до рядового, то з приміткою – «учасник групового теракту». (Це коли вбивчий постріл полоненого стрільця не доведено, але були жертви серед енкаведистів).

Переважна більшість тутешніх в'язнів-росіян була потомками колишніх білоемігрантів до Китаю, Монголії та багатьох західноєвропейських держав. Такі люди краще володіли іноземними мовами, ніж російською. Вони вперше побачили свою Росію лише після пересадки із «столипінського» вагона до спецтоварняка, звідки через загратовані віконця уже можна було спостерігати широкі вітчизняні простори та вдихати випари вагонного туалету. Чомусь над такими репатріантами, часто досить зніженими, корінні росіяни гірко насміхалися: «Теперь вам хорошо в краю родном, гле пахнет сеном и г...м». Це, мабуть, від заздрощів, що ці люди хоч частину свого життя прожили по-людськи. Тут було чимало молодих хлопців, котрі несли армійську службу у прикордонні з Західною Німеччиною. Варто було котромусь з них самовільно заглянути до привабливих західних окупаційних зон, як йому «пришивали» співробітництво з імперіалістичними розвідками, шпигунство.

В останній рік свого існування Хормулінський табір з особливо закритого перетворювався у табір звичайного режиму. Це всім ставало відчутно. Характерно, що в цьому таборі персона бригадира була малопомітною, він не користувався ад'ютантськими послугами днювального, разом з бригадою ходив до харчевні і стояв у черзі за черпаком баланди, не смів підвищити голос на будь-якого непослушника, мав єдину пільгу – фізично не працював. Тут у середовищі в'язнів не існувало кастового поділу на «чесняг», «сук», «ворів» – усі були рівні перед Богом і поміж собою.

Врешті, скромне літо дісталося й до тайгових Хорлумів, розтанула поверхнева мерзлота, працювати ставало легше. І все ж солодкої неволі не буває, тим більше, коли вона безкінечна. Серед нас тільки зрідка траплялися в'язні з 10-річним строком, в основному загалі хлопці були «тяжковаговиками» – засуджені на всі 25 років неволі. Хоч слухи про роботу комісій з кожним днем ставали виразнішими, та не всі в'язні сподівалися на «Юріїв день» – звільнення з табору. Ті з нас, що до табору потрапили недавно і за вагомі вчинки, покладалися лише на щасливу випадковість або пряму втечу з-під охорони. Втеча з радянського табору – справа маловірогідна й смертельно небезпечна. Однак у колі близьких друзів-однодумців такий варіант обговорювали.

Втечу намічали провести через підкоп попід огорожею виробничої зони, за котрою ще росли молоді деревця, як початкове прикриття для можливих втікачів. Щоб прокопати підземний тунель, велася заготовка необхідних інструментів. Мені хлопці доручили роздобути з десяток міцних мішків для переміщення й виносу накопаного грунту з підземної нори. Для цього я в селищному магазині закупив кілька мішків та брезентових заплечників і цей товар, за попередньою домовленістю, переправив хлопцям у робочу зону поміж колодами в лісовозних платформах. З початком такої підготовки всіх в'язнів сколихнула звістка про прибуття високої комісії з перегляду наших справ. Ми ще більше замарили про волю.

У перші дні свого приїзду члени комісії займалися побутовими справами, до табору не заходили. У ці ж дні до селища приїхало понад сорок московських комсомолок на чолі з домашнім ватажком Зубовим. Ця група поселилася в клубі, і з розпачу дівчата тільки зрідка, з оглядкою появлялися в магазині, кругом вештався один Зубов і вивчав місцеві умови праці. Нашому брату розглядатися не давали, постійно навантажували конкретною роботою. Майстриня Тамара виконала розбивку фундаменту під довжелезний барак, і нашій уже малочисельній бригаді довелося вручну довбати ями в мерзлоті для опорних дерев'яних паль. Верхніх півметра глибини були відталими, копалися звично, а ось глибше, до проектної відмітки – 1,8 м, уже залягала вічна мерзлота, яку долати було трудно, надокучливо. Після кількох днів цієї виснажливої праці я пригадав, яким чином колись мої односельці в рідких випадках долали домашню мерзлоту. Вони в потрібному місці розводили вогнище, під ним грунт швидко танув і легко копався. Чому ж би цей простий спосіб не застосувати тепер мені, де об'єм копання надто великий, а навкруги лежить сила-силенна готових дров. Мою пропозицію підтримала вся бригада, і тепер у розпочатих ямах запалало багаття. Наша перша спроба була вдалою, ми без особливого надриву продовжували копати потрібні ями.

Тим часом у таборі розпочала працювати урядова комісія, роботу якої очолював далекосхідний армійський генерал. Тепер щовечора нарядник через гучномовець оголошував, кому завтра не виходити на роботу, а з'являтися до адмінбудинку на комісію. Таких прізвищ щоденно набиралося 10-15. Комісія свою роботу започаткувала розглядом найпростіших особистих судових справ. Прийняті рішення з кожної справи оголошували наступного ранку. Можна собі уявити, з яким нетерпінням ми всі чекали голосу з гучномовця. У перші дні виходило, що відсотків 90 розглянутих справ мали позитивне рішення – звільнити. Поступово картина почала змінюватися, відсоток звільнених знижувався, багатьом термін ув'язнення зменшували навпіл, іншим обіцяли повторно розглянути справу після додаткового вивчення всіх її обставин. Нашу безконвойну бригаду лишили на «закуску», для тимчасового залатування проривів на виробництві. Нас стали посилати на роботу в другу зміну в цехи, де безпорадно ходило молоде московське поповнення. Між іншим, виробничий майстер розповів нам, що на місцевих партійних зборах прийнято рішення у подальшому називати Хормулінський ЛПЗ імені Зубова, як першого заводського комсомольця. Як кажуть, коментар тут зайвий. В цілому на заводі став творитися кавардак, не було кому працювати на верстатах, звільнені з табору в'язні виїжджали до своїх родин, лише один одружився з Ольгою-чарівницею, другий подружився з москвичками. Зовсім обмаль з нас вийшло тайгових приймаків.

У кінці червня 1956 року настала моя черга йти на засідання комісії. У тісному кабінеті за столами засідали 7 чоловік у військовій та цивільній формах. Вільної табуретки тут для викликаного в'язня не передбачалося, кожен з нас мав стояти біля дверей, переступаючи з ноги на ногу. Після уточнення анкетних даних генерал наказав розповісти суть особистої справи. Я неохоче почав розповідати чужим людям уже в -енний раз про те, як в опаленому війною дитинстві мені доводилося випасати сірих бичків, і в той час у фронтових окопах я угледів купу німецьких патронів, потім в юності поділився своїм скарбом з необачними однолітками. Пізніше, на порозі зрілих років, за все «содіяне» мене завезли на колимські рудники. За цими словами мою розповідь обірвали попередженням, щоб я тепер і довіку не чванився своїми рудниками. Відразу я не повністю усвідомив почуте застереження. Після цього сказали почекати до завтра на рішення комісії.

Щоб скоріше пройшла доба суцільних хвилювань, я в останній раз ще вийшов на будівельний майданчик. Увечері, повертаючись в зону, ми за собою полишали рівні ряди закопаних опор для підвальної житлової споруди. На знак надійності кожної опори ми вуглинами проставили свої ініціали. Вирішальна ніч перед «волею» тягнулася непомірно довго, аж доки з табірного гучномовця не пролунало повідомлення про вчорашні рішення комісії з поіменним списком звільнених людей. Почалися дружні потиски рук та щирі поздоровлення. Ще одна доба пройшла в таборі на виконання канцелярських процедур, майнових розрахунків. Останній раз зібралася наша поріділа група близьких друзів, спільно поміркували про долю звільнених, а більше про тих, кому довелося ще залишатися під вартою. Та перед останнім виходом за ворота табірної зони нас 20 чоловік зібрав нарядник для дорожних настанов, своєрідних запитань-відповідей.

До зони прибув волинянин, голова заводського профспілкового комітету. Він доброзичливо пропонував нам усім виписати трудові книжки, подумати про пенсійний вік. Ставилася лише одна умова, що до трудового стажу буде зараховано весь термін перебуванння в ув'язненні, але саме за тією робітничою спеціальністю, за якою кожен з нас працював у Хормулях. Різні підземні роботи він не мав права записувати в стаж. Ми всі тоді переважно були молоді, у полоні марних ілюзій про «волю», не хотілося отримувати закарбовану спеціальність землекопа, підкатника деревини чи в кращому разі – рамника. Трудові книжки взяли тільки два старші закарпатці-лісоруби.

Врешті наша ватага почала крокувати до табірних воріт. Нашу дорогу саме перетинав начальник спецчастини з двома в'язками папок у руках. Один із звільнених при цій зустрічі пожартував: – Товаришу начальник, спали вже ці папки, адже ми вирушаємо до своїх домівок! – О, мужики! Эти папки несгораемы, они вас проведут до похоронного бюро, а сами пролежат вечно, нетленно, – так сказав гулагівський професіонал. Він сьогодні знав, що робитиме завтра. Спочатку ми його не зрозуміли, не здогадалися про наміри його відомства. Тимчасом поруч з вахтою, на дошці оголошень, висіла свіжа газета-блискавка, у якій повідомлялося, що безконвойна бригада виконала місячний план земляних робіт на 320 відсотків. Так тримати! «Блискавка» залишилася в зоні, а ми вийшли до вільних людей. Кожного разу вихід на «волю» проходив з певним церемоніалом. За воротями стояли два трубачі й старанно виконували маршові мелодії. Прийшли кілька чоловік з поселенців. На диво, серед них

були майстрині Ольга й Тамара зі своїми чоловіками. Вони вже привітали нас із «волею» і сердечно побажали щасливої дороги. Квітів не було, троянди з колючками отримаємо пізніше.

До поїзда й до самого Комсомольська нас супроводжував наглядач-кур'єр з пухлою папкою папіряччя. У місті нас поселили в порожній гуртожиток до повного оформлення наших документів. Нам рекомендували не виходити на вулиці в пошуки можливих пригод. Після старанного бриття кожного фотографували для паспорта в тій скромній одежині, на яку хто спромігся, бостонових костюмів не пропонували. Провели опитування кожного, хто куди має намір повертатися. Не дозволялося проживати в містах з обмеженою пропискою. Черговим адміністративним кроком було взяття персональної підписки про нерозголошення державних таємниць, до яких відносилися місця розташування в'язниць з таборами, характер виробництва, режимні й побутові умови утримання, з ким разом перебував і т. д. Дійшла черга до отримання особистих документів. Для цього наш опікун востаннє вишикував нас у колону по два, щоб організовано прибути до будинку районного табірного управління. Колону очолив наглядач, а замикав її колишній власівець, офіцер Зайцев. Люди почували себе розкуто, крокували не в ногу. Тоді замикаючий став командувати: «айн, цвай... айн, цвай, лінкс ум, рехтс ум!» На вулицях Комсомольська це звучало незвично й небезпечно. Наглядач попередив бравого самозванця: – Ти облиш давні звички, побережи цілими ребра хоч у дорозі до Тамбова. Ми з цього посміялися і добрели до потрібних дверей.

У просторому залі управлінські офіцери кожному з нас вручили під розписку по три документи: довідку про перебування у в'язниці, паспорт, проїзний квиток та кілька десятків карбованців на дорожнє харчування. Після цього наказали до чорта розходитися, до побачення (якого ми остерігалися). Повернувшись до гуртожитку за своїми речами, ми стали розглядати свої документи і скоро помітили, що на всіх довідках під номерним знаком у знаменнику проставлена чорнилом літера «Н» або «Р», а що вона означає? Нашу неосвідомленість розтлумачив Зайцев. Він розповів про те, що в довоєнні роки здобув вищу юридичну освіту, тому в подібних питаннях знає толк. Так позначкою «Р» дається настанова, щоб у подальшому часі її володаря репресувати, «Н» – не репресувати. Я уважніше розглянув свою довідку й переконався, що в ній значилося «Н», а в кінці тексту записано... звільнений із зняттям судимості. Юрист ще радив усім звернути увагу на сьомий рядок у паспорті, у котрому всім поголовно записали: (паспорт) виданий на підставі довідки, тоді як нормальним громадянам пишуть – на підставі свідоцтва про народження. Довідка й свідоцтво – зовсім різні речі, про це вам нагадає лютий кадровик. То що ж лишалося нам робити? Вирушаймо додому, може, нам гірше не стане. Ще кожного непокоїла думка, чи зовсім буде зручно голодранцем, без жодних коштів на прожиття з'являтися в рідні оселі. Східняки, змалку виховані кочовим способом життя, відразу подалися Комсомольськом і навіть до Хабаровська на пошуки хоч тимчасових заробітків. Нас, п'ятеро західняків, без вагань вирішили негайно повертатися додому, про що телеграмами повідомили своїх рідних.

На залізничному вокзалі найбільш підходящим нам видався поїзд за маршрутом Комсомольськ – Харків. До всього, з посадкою у зручніший вагон за троячку нам допоміг спритний носильник. Треба врахувати, що пасажирам нашого гатунку

у квитках не вказували ні номера вагона, ні посадкового місця, а в поїздах далеких рейсів загальних вагонів не існувало, то бери та їдь собі хоч у тамбурі, або підсідай до поступливого попутника на плацкартному місці. Але від початкового пункту відправки у вагоні ще було вільно. Ми всі п'ятеро повсідалися разом в одному купе. Скоро до нас спочатку заглянув, а потім підсів непрошений незнайомець у напіввійськовій формі. Відразу, без жодної потреби представився працівником торгівельної організації, якого виперли кудись у відрядження. Нас це не цікавило, ми байдуже мовчали, бо мовчати нас уже життя навчило аж занадто. Невгомонний «торгівельник» поцікавився, як далеко ми їдемо. Та коли почув назви Рівне, Львів, Івано-Франківськ, то відразу нам доповів, що він є сином репресованого польського осадника.

Треба згадати, що саме в ті місяці в Польщі не вщухали народні виступи проти червоного режиму. Ця тема була злободенною. Для підтвердження свого інтересу до цих подій він дістав з військового речового мішка кіпу газет, у котрих рябіло заголовками про буремні події. Такі газети ми вже читали, хіба крім військової «Красной звезды». Посилаючись на втому, ми вперто мовчали. Тоді вагонний оратор захопився читанням сам. У підсумок прочитаного висловився, що його серце рветься до Варшави і Гданська, та через велику відстань він туди потрапити не зможе. Інша річ нам, ми зовсім скоро опинимося зовсім поряд з бунтівним народом, то нам належить проявляти солідарність до сусідських справ. Щоб припинити провокаційну розмову й не виглядати німими, я промимрив зовсім не те, що думав: поляки не знають самі, чого вони хочуть. «Торгівельник» зібрав свої речі й вийшов з вагона на черговому полустанку. За манерою поведінки й за зовнішнім виглядом ми його сприйняли за штабіста-початківця, за канцелярського пацюка. До антирежимної розмови обачливі люди ніколи не встрявали так нав'язливо.

З кожною зупинкою пасажирів ставало все більше, ставало тісніше. З настанням ночі нормальні пасажири займали місця згідно з придбаними квитками, а ми шукали вільного клаптика хоч би де присісти, заячим сном подрімати. Запам'ятався зворотний поїзд південним берегом Байкалу, де колія проходить зовсім близько від води. Цього разу поїзд тут зробив зупинку, немов на вимогу пасажирів. Усі люди висипали з вагонів і хвилин двадцять хлюпалися, милувалися водною прохолодою. Усетаки додому їхалося веселіше, ніж колись на Колиму. Тепер досхочу ми столяли біля відкритих вікон, виставляли обличчя й руки назустріч поривам свіжого вітру. Вітер згладжував побутові незручності. Через п'ять діб ми зробили пересадку на поїзд Харків – Івано-Франківськ, що проходив через потрібну мені станцію Здолбунів. Тут прийшла хвилина побратимського прощання. Ми, п'ятеро бліднолиців, вийшли з вагона на перон, свої правиці склали в єдиний кулак, а прощальним девізом прозвучало – «Не забудь!». Цей прощальний момент без нашої згоди чомусь зафотографував червонолиций фотоаматор. Четверо хлопців поїхали далі на захід, а я став добиратися спочатку до Рівного, а далі до Бабина. На Рівненському автовокзалі зустрілися мені дві мої односельчанки, молодші від мене, та вони закінчували своє навчання у львівських інститутах, а про моїх однокласників розповіли, що ті вже тим більше давно працюють за різними спеціальностями в різних місцях. Молоді щебетухи заспокійливо відізвалися про здоров'я і життя моїх батьків з бабусею. З такими попередніми домашніми вістями я зайшов у переповнений автобус Гощанського напрямку. Це був останній відрізок мого шляху до батьківської хати.

Обабіч змінилися краєвиди, появилися колгоспні споруди замість частих дядьківських клунь, але від цього на обличчях моїх автобусних попутників чомусь радість не світилася, а навпаки, була помітна розгубленість і втома, чулася розмова про мізерну й рідкісну виплату за трудодні. Віяло бідняцькою сільською новизною. Від Бабинської автозупинки моя доріжка перетинала територію цукрозаводу й вивела на польові пагорби, навкруги зеленіла, колихалася пашня. Йшлося легко без обтяжливих валіз, лише з маленьким речовим мішечком за плечима. Я скоро вийшов на околицю Дмитрівки, де в минулому так часто відбувалися кровопролитні карколомні події. Тепер хутір виглядав якимось обскубаним, безлюдним, лише біля дороги одинокий дідусь попасав корівчину. Привітавшись з дідусем, я в ньому відразу впізнав колишнього однокамерника з великої Рівненської в'язниці. Мені з посивілим Корнієм пригадалося багато чого з пережитого спільно й поодинці. Додому він повернувся два роки тому під час хвилі звільнення багатьох інвалідів із системи казахстанського «Степлагу». Усі наші спогади були одноманітні, трагічно сумні, як і саме наше життя. Повільно в розмові ми перейшли до сьогодення. Корнійове трудове життя уже перебувало на межі присмерку, за межею пенсійного віку. Він тепер запізно збирав необхідні довідки для оформлення мізерної колгоспної пенсії. Мені навпаки, належало в 26-річному віці розпочинати з першого працевлаштування, прописки й вирішення безлічі буденних особистих проблем. Дружньо попрощавшись, я покрокував далі у вир нового життя, нових випробувань.

Тимчасом я йшов немов коридором між ланом пшениці, з одного боку, і трохи вищою стіною жита, з другого боку, вже рясницьких полів. Я все наближався додому. Тут мимоволі в пам'яті спливла картина шестирічної давності, коли серпневою порою я вирушав з дому до Тучина, щоб отримати паспорт, а тепер лише через каторжні роки повертаюся з ним, «підмоченим, серпастим»... туди, звідки почалася довга дорога. З дому колись вийшов на північ, а тепер повертаюся з півдня, та куди тільки не петляла та терниста дорога між ними. За думками не зогледівся, як опинився на останньому пагорбі перед батьківськи подвір'ям. З давніх років тут укупі прижився дуб з березою, під їхніми густими кронами обідали женці, а я у шкільні роки любив під ними постояти, помріяти, помилуватися рівнинними луками та полями Пригориння. Зараз кора дуба виглядала подертою трактором, а колгоспну березу хтось посвердлив для збирання соку. Та що там одинокі дерева, поміж старими людьми ще передавалася легенда про те, що на цих місцях колись височіли гори, які з плином часу перетворилися в пагорби, покрилися буйними лісами, у котрих проживали войовничі древляни. Чорним шляхом сюди навідувалися князівські ватаги, налітали люті ординці, та всіх завойовників не перелічити. У козацьку добу тут проходив батько Хміль та польська шляхта, про останні війни годі й говорити. Поступово ліси вирізали, жити тут залишилася людська дрібнота, котра до тями ще й досі не прийшла.

З полону спогадів я рвонувся на подвір'я. Тут саме господарськими клопотами були зайняті мама з бабусею. З моєю появою вони відклали домашню роботу, почався плач, обнімання з примовляннями: де ж ти був так довго. Я розумів, що маю жалюгідний вигляд обличчя, коли блідність поєднана з щербинами від зубів. Як міг, я заспокоював своїх рідненьких. Незабаром з роботи повернувся батько, і ми гуртом протягом вечора вели розмову про мої поневіряння.

ПІСЛЯМОВА

Борітеся – поборете...
Т. Шевченко

З наступного ранку належало розпочинати життя в домашніх умовах. Відразу хотілося всіх зустріти, усе побачити, порівняти сучасне з минулим, усе осмислити. Оцінивши мій загальний вигляд і фізичний стан, батьки надали мені місячний відпочинок за «невикористані відпустки» упродовж попередніх років. Я розпочав з відвідин найближчих сусідів, родичів та батьків односправців. Скрізь зворушливі зустрічі та взаємні розпитування. На ту пору всі ув'язнені сільські хлопці вже були звільнені з таборів, але затрималися в Сибіру на тимчасових роботах. Відразу за мною повернувся тільки колимчанин Демид, поступово поверталися інші сільські невільники. Через кілька днів мої батьки влаштували маленьку гостину з причини мого повернення додому. На цю зустріч запросили родичів та близьких односельчан, з котрими колись доводилося носити передачі до Рівненської в'язниці, що височить у Грабнику. За столами були сумні спогади, гіркі жіночі сльози, пісень та сміху тут не чулося. Несподівано, без усякого запрошення, до хати увійшов Борис, недалекий вуличний сусід, мій уже згадуваний ровесник. Він для годиться поцікавився моїми справами, розповів про свої та Вадимові успіхи у праці на церковних приходах у віддалених селах. Після цього, не гаючи часу, розповів про мету свого приходу до нас: мовляв, тут зараз зібралися всі йому потрібні люди, серед них є й ті матері, котрі в минулі роки «несправедливо» звинуватили Бориса в доносі на своїх товаришів. Таке образливе звинувачення йому вже надокучило, тому тепер він просить підтвердити те, що він не виступав свідком на суді зі справи односельчан. Це виключно наївне прохання мене відразу наштовхнуло на роздуми: а хто все-таки був обізнаним навідником заведеної справи? Що потерпілий стрибок Жора був прямим заявником у КДБ – ні для кого не було секретом, це був факт беззаперечний, але хто зробив уточнення вагомих подробиць тієї справи? Крім Бориса, під підозрою лишалися ще двоє хлопців, причетних до вечірнього пострілу, тепер обидва одружені й активні партійці, що було загадковим й насторожувало. У відповідь на просьбу я вичавив із себе: – Материнські серця – вразливо чутливі до всього, що стосується їхніх дітей. Офіційним свідком ти на суді не виступав... – Тепер чуєте? – запитав Борис і поспішно вийшов з хати, пішов далі лукавити перед своїми парафіянами. Щойно він оволодів уявним алібі.

Того ж дня до нас зайшов дядько Грицай з Котова. – Ото по млинарських справах приїхав до вашого села, то чому ж вас не провідати. – Ми вам раді, заходьте до хати, – зустріли ми свого колишнього благодійника ще з воєнних років. Він критично мене зміряв від ніг до голови й запитав: – Чому, Андрію, не наздогнав ростом своїх дядьків, Максима з Назарем? – Та ви ж знаєте, дядю, що в самі роки мого дорослання я потрапив під прес, котрий загальмував мій фізичний розвиток. – Ой знаю та все бачу, а запобігти цьому не спроможний. Моїй сім'ї теж крепко перепало, одні під хатою вбили зятя, інші пострілами в груди – сина, а мене з доньками переселили на полігон. Та доки ми живі, то якось пручаймось, не злидарюймо. А зараз до вас ще прийде Василь Купреїшин, я стрічав його в дорозі, тоді все разом і згадаємо.

Зустрілися зі щирими людьми, поговорили та все про гіркоту особисту й спільну. Від 43-го року багато часу спливло, а навкруги подій та перемін відбулося ще більше. На час мого повернення вже частково була переселена Річиця та повністю перевезено залишки Наталії, Рисв'янку, Котів на землі колишнього полігону, кругом панувала невтішна колгоспна система. Найперше я провідав багаточисельну родину та знайомих у Новій Українці (Наталії). Тут все змінилося до невпізнання. З моїх ровесників на місці лишилися тільки одиниці, котрі загрузли в колгоспі. Найбільш грунтовною вийшла розмова з родичем Зіновієм. Цей чоловік регулярно слухав заборонені закордонні радіопередачі. Він завжди мав свою точку зору на всі політичні події. Коли між нами зайшла мова про хрущовське політичне прозріння, масові звільнення політв'язнів, то родич доводив, що це все зроблено виключно під тиском французького уряду разом з європейською спільнотою. Про масові табірні повстання, криваві збройні їх придушення тоді ще не відав навіть допитливий наш громадянин.

Через тиждень після мене повернувся додому Демид. Ми разом почали вечорами заходити до сільського клубу, куди збиралися дівчата молодшого віку та кілька сільських студенток, що приїхали на канікули. Потрапивши в домашнє молодіжне середовище, виникла потреба по можливості виправити свій нужденний вигляд, у чому мені багато допомогла місцева медичка. Вона швидко домовилася з районним дантистом, щоб той оперативно навів необхідний порядок серед моїх поріділих зубів, – бо я ще не дідусь. Місцева влада – секретар сільської ради направляв прибулих хлопців до Гощанського військкомату для отримання військових квитків. Оскільки я не був дідусем, він і мене відправив туди, після чого послав до Тучина для оформлення прописки, яка тоді проводилася досить оригінально: на все село існувала лише єдина домова книга, у котру записувалися дехто з жителів, що мали паспорти. З такою книгою ми з Демидом прийшли до районного паспортиста. Той спочатку вивчив наші документи і спровадив нас за дозволом на прописку до начальника міліції. Начальник кумедно надував свої щоки, аби набути грізного вигляду, супився, довго нас відчитував за скоєні «злочини», наказав не порушувати в районі ним встановлений порядок, але дозвіл завізував.

На тодішніх тучинських стежках стрілося кілька хлопців однакової в'язничної долі. Спільний поступ до майбутнього згуртовує людей, але ще більше об'єднує їх спільне минуле, бо воно вже перевірене часом, прозоре. То ж у престольний празник до Тучина мене запросив Славик, котрий уже кілька років столярував на виробництві. У квартирі господарів вести розмову про минулі події було неможливо із-за кількох незнайомих сусідів. Такою віддушиною став вечірній міський парк, де нас, однодумців, зібралося тоді чимало. Під навісом кафе ми зіставили до купи три столики й дружно сіли за них.

Наша зустріч передбачала не гірке похмілля, а дружню побратимську розмову. Того вечора ми не піднімали келихів за перемогу, бо ми її не добилися, лиш тернистий шлях до неї торували. Притишено викладали свої спогади... спогади... спогади. В обширному колі про майбутні наміри ніхто не говорив. Від дружніх розмов складалося враження, що всі ми, немов нічні метелики, у темряві летіли на палаючий вогонь, де полум'я безжалісно спопеляло наші незміцнілі крильця, а ми безпорадні звалювалися у вогняну стихію. Того вечора ми не уточнювали, у якій мірі кожен з нас

виконав заклик: «Здобудеш... або загинеш...». Довелося б визнати, що ми опинилися посередині. Зустріч пройшла без очевидного пафосу. Кожному з нас довго довелося мучитися, щоб набути спокійного, скорботного, мовчазного стану під зневагою сьогоднішніх «можновладців», а в цілому виглядати «простими, щирими, наївними». Ні в кого з нас не могло бути спокійним сумління від усвідомлення того, що при вході на центральну паркову алею знаходилися добре прибрані могили загиблих чекістів, і в той же час кожний мислячий і спостережливий тучинець здогадувався, що десь у протилежному пустирному краю парку знаходилися таємно прикопані останки наших убитих хлопців. Коли ж настане елементарна справедливість хоч перед убієнними? Такий парк нас не влаштовував. Як подібні справи виглядали деінде?

Ми розходилися під впливом гнітючих думок, та друзі передали мені тодішню адресу Валі, котра вже вільняжкою заїхала в гості до батька в район Печорського басейну. Я довго обмірковував, чим мотивувати свій лист до омріяної дівчини, і врешті вийшло ціле послання, у котре я вложив свою «синю птицю». Чомусь плекав надію отримати відповідь тільки позитивного змісту, дуже цього чекав. Пройшло небагато часу, як мій лист повернувся назад, але вже з додатковими північними штампами та наклейкою з лаконічним написом – «адресат вибув». Тут я заметушився в пошуках мого «адресата» вже поруч, вдома, та з'ясувалося, що Валя ще досі до матері не повернулася. Тимчасом знайомий шубківський хлопець зауважив, що нею вже захоплюється молодий сусід. Це остаточно остудило мої подальші романтичні наміри. У ті роки подібних випадків траплялося багато, і врешті їм співзвучною стала пісня «Ти моя пташко...».

Розпочалося моє невміле входження в колію практичного щодення, довелося ставати рабом обставин, якщо не зумів стати їх творцем. Настала необхідність керуватися афоризмом: ти – це те, що ти робиш, якщо ти нічого не робиш – тебе немає. До всього моє місячне байдикування занепокоїло сільську адміністрацію, вони стали пропонувати братися за вила й приходити на колгоспний двір на ранкову рознарядку. Але я вже достатньо провів у селі часу, аби побачити, як, немов поснулі, люди байдуже пленталися щоденно на ту роботу – куди пошлють, а потім на злиденний трудодень отримували те, що їм дадуть. Іншого вибору в них не було. На відміну від них, у мене був паспорт, і я не був прикований до колгоспного стійла. Майже всі молоді селяни, хто не влаштувався механізатором, працювали будівельниками в різних рівненських організаціях.

При оформленні документів у бригаду штукатурів кадровичка БУ-24 довго вертіла мій неповноцінний паспорт, докоряла за поспішний «вивих» у зеленому віці та неохоче направила на будівництво міської дитячої лікарні. У перші робочі дні мені довелося оздоблювати верхню частину фасаду з укріпленням медичної емблеми. Це я зробив надійно, ця оздоба без тріщин тримається й понині. Проживаючи в селі та працюючи в робітничому колективі обласного центру, я скоро зіткнувся з вельми поширеним явищем пияцтва, особливо серед молоді. Більшість пиячила майже щоденно. На моє запитання, чому хлопці так захоплюються оковитою, вони мені говорили, що, мовляв, на щось дороге грошей все одно не складеш, а нагнати бурячанки кожен спроможний сам. Після випитого гранчака горілки стає байдуже до призначеної роботи і немає тобі діла до того, що твориться навколо. Особисто

я теж спробував кілька разів очманіти від горілки, та дуже хворобливо виходив з похмілля, тому довелося зректися всякої пиятики. Вжитий алкоголь ускладнював мою попутницю-гіпертонію, а я хотів ще пожити тверезо.

У Рівному концентрувалося багато молодих людей, серед яких траплялися і мої знайомі. Часто при зустрічах неабияк кожного цікавило питання, де я працюю. Кожного разу в порівнянні моє заняття виглядало якимось дуже задріпаним, непристойним. Та й справді, чоловіки у складі опоряджувальних бригад довго не затримувалися. Скоро мені зустрівся дроздівець – виходець з великої родини Марчуків. Він запропонував мені конкретно набути спеціальність арматурника-електрозварника, котра була завжди дефіцитною у колективах будіндустрії. Цей задум я скоро здійснив з допомогою двох мнишинських хлопців, і таким чином працював упродовж багатьох років поруч зі своїми доброзичливими людьми.

Мені почала дошкуляти відсутність постійної квартири, і я вимушено став індивідуальним забудовником, як совєти кепкували – «індусом», адже я розумів, що на отримання державної квартири я був «непрохідним». Довелося залізти у фінансові борги, довго надривно працювати, з перервами на хвороби. Врешті виснажлива праця увінчалася успіхом, і ми всією сім'єю вселилися у власну хатину, продовжуючи усувати численні недоробки. Доробився аж до лікарняного ліжка з діагнозом – фізичне виснаження. Взагалі, мої стосунки з міськими лікарями складалися якось незрозуміло. Нібито моє здоров'я перебувало в рамках норми, лише постійно непокоїли показники аналізу крові, часом уся родина ставала піддослідними «кроликами». До цього моя амбулаторна картка періодично кудись зникала, заводили нову. Аж через 23 роки після роботи в рудниках мені випала можливість взяти до рук лічильник Гейгера, який при наближенні до грудей посилено піпікав, навіть керівник занять з ЦО цьому подивувався. Один я про все замовчував, «ощасливлений», у безперервній праці шукав душевної рівноваги.

В ногу з іншими громадянами в колоні крокував до країни «суцільного, вічного благоденства». Від кожного учасника маршу влада вимагала рабських чеснот, або простіше – моральної деградації, як ознаки однорідності всього натовпу. У ту пору міський натовп був дуже строкатий. По вулицях міста часто поважно проходжалися у цивільному одязі вчорашні тюремні наглядачі та особи вищого рангу. Колишній прокурор тюремного нагляду, полковник, ходив опущеним, спитим, так легко розплачувався за скоєне й побачене. Усі вони від пильного людського погляду власні каламутні очиці опускали, прикидалися невинними вівцями. Зате оперативні наступники їхнього відомства прагнули добити всіх недобитих, які ще посміли й додому повернутися.

У репресивних заходах брали участь офіційні штатні співробітники з таємної служби спільно з низовими звербованими агентами, котрими були наповнені всі трудові колективи. Ця орава не гребувала жодними засобами – від офіційних викликів до службових кабінетів, до оповідань політичних анекдотів за частим похміллям на робочих місцях. Відвідини квартир підозрілими особами з явно провокаційними цілями ставали звичним явищем. Спочатку життя уподібнювалося футбольному полю лише з одними ігровими воротами, де від воротаря вимагалося надзвичайних зусиль, аби не пропустити гол. Так від кожного «вільного» громадянина вимагалася щоденна обережність, аби поруч з ним не зупинився сірий «воронок». Як одружені

люди запопадливо бажають усіх навколо себе поженити, так можновладці секретних служб старалися всіх людей перетворити на собі подібних. У 80-х роках владні органи перейшли від попередніх пропозицій-вимог до агресивно-бандитських вчинків. Тепер нормальний чоловік остерігався, щоб поруч з ним не зупинилася глянцево-чорного кольору шикарна «Волга», бо її пасажири діяли більш витончено і вразливо від своїх грубуватих попередників з «воронка». Ми це все перенесли, не дай, Боже, чорному злу повторитися.

У тому мороці «юрист» твого підприємства достеменно знав, до кого і в котрий день доцільно підходити й замість привітання єхидно поцікавитись: – Ну как, ты ещё не повесился? Натяк однозначно прозорий і відповіді не потребував, а я все-таки казав: – Можливо, «добродію», це зроблю іншого разу. Заводський «юрист» володів великим запасом анекдотів та ще знав і любив цитувати безліч книжних істин, то ж після видачі гіркої пігулки він принагідно солодкомовно цитував: – Что такое человеческая жизнь? Это когда ты плывёшь по широкой воде и с каждым взмахом все дальше отплываешь от берега. Все ниже и крупнее становятся звезды. И наступает момент, когда на возврат уже не хватит оставшейся жизни, тебе все равно, куда плыть, и ты плывешь, куда хочешь... Ты свободен. Хочеш, з цим погоджуйся, хочеш – ні, але «добродій» свою пораду висловив. У таких умовах учорашній раб перетворювався в обивателя, котрий своєчасно не передбачив приходу подій 90-х років, при цьому не спромігся виконати доленосну заповідь: «Не дайте іудам надіти хрести на шию». За історично короткий час саме це й сталося. Тепер під іронічний супровід чревоугодників часто вислуховуємо: «Маємо те, що маємо». Тимчасом Наші Хлопці гомонять у Забутих Могилах про своїх побратимів, що перебувають у Загадкових місцях: «Скоро настане Великий Судний День, а до Нього треба прийти всім разом, як належить нашому Братству, спільно перевірити сумління живих, спитати з нечестивих. Зараз цей Гомін чують тільки совісні, небайдужі люди. Наперекір долі добиймося того, чого добилися нормальні сусіди».

Нещодавно старечі недуги зігнали в лікарняні стіни кількох колишніх односельців, а тут вистачає вільного часу для розмов і спогадів. Поміж нас, представників «остарбайтерів», «вестарбайтерів», потрапив і «переможець». Основні розмови точилися поміж ...арбайтерами, переможець понуро мовчав, мало спілкувався, бо в житті він усе зробив виключно «правильно», тепер стогнав поряд з нами, часом лаяв Горбачова. Наші спогади виглядали суцільно трагічними, бо все наше життя пройшло під тиском терору фізичного, морально-політичного, генетичного. На завершення нашого спілкування ми вчинили уявний огляд кожної родини з вулиць нашого села. При цьому оголилася несподівано гірка дійсність у сільському середовищі. Більшість з наших колишніх молодих сусідів уже спочиває в домовинах та все з причин надмірного огульного пияцтва. Зібравши в одне всі наші недавні біди, виникає запитання, а хто ж це насадив поміж нас?

Закликати до помсти – аморально, але не завадить пригадати думку наших пращурів з цього приводу, коли вони стисло рекли про зуб та око або про «оба». Усе наше минуле й сучасне твердить – не опускаймо руки, борімося, уже берег близько. Пам'ятаймо все. Шануймося. Слава Борцям!

Написання останньої крапки в трагічній повісті співпало з 50-річчям від дня розстрілу у «великій» Рівненській тюрмі Ольги Миколюк-«Буйної». Мені серце

повеліло дійти до рогу споруди колишньої катівні і там низько вклонитися утаємниченому праху замордованих праведних душ. Але на товстому мурі, за котрим доживали останні свої земні дні наші приречені патріоти, ще на десятому році Української Незалежності висить меморіальна дошка з блюзнірським написом: «Місце страти німецькими фашистами радянських громадян 1941-1944 рр.». Нібито від першого й до останнього дня існування цієї темниці тут базувався санаторій. Закам'янівши на цьому місці, я вимовив: – Олю з тисячами побратимів, пробачте наше рабське пристосуванство вкупі з облудою демократії та бездіяльності. Нація уже скоро опам'ятається. На Вашій крові зарясніють сходи Волі і Добра. Пройдено півдороги до того Дня. Із соромом і гіркотою кажу Вам, побратими, що лише під зубний скрегіт яничар Тризуб з прапором пробилися крізь гранітний панцир і стали державною символікою, а українська національна ідея ще державною політикою не стала. Тож звідси й плачевні маємо наслідки.

А ще обов'язково в Києві поклонюся Тротуарній Могилі й Пам'яті Колимського Побратима та запитаю: – Василю, в Усть-Омчузі ти пишався своїм міцним серцем, то чому ж у нашому стольному граді воно так миттєво зупинилося, немов від злого постороннього сприяння? Твої останні кроки на Голгофі ще оповиті туманом.

Взагалі тяжко ковтається молоде вино із старого міха.

2002 рік

Примітки Ігоря Марчука.

ТАМ, ДЕ ВИТІК УСТІ

(замість пролога)

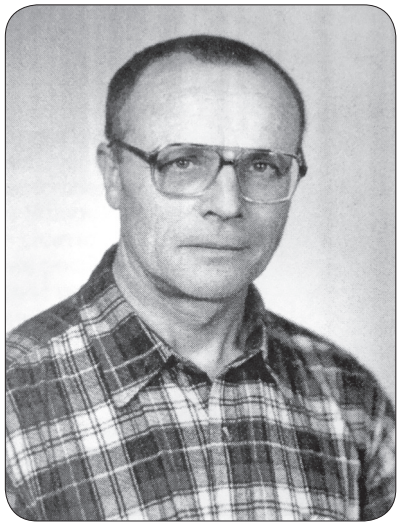

Улас Довбенко

Антон Гуца[1] енергійною ходою вийшов з густого лісу. Ніч була досить темною, де-не-де поблискували мерехтливі зорі та зрідка виринав з-за хмар блідий надщерблений місяць.

Заховав до старого потертого портфеля гранату, здається, небезпека вже позаду. Свого револьвера Антон подарував Володькові, бо яка з нього користь, коли погано бачиш, стріляти можна хіба-що впритул. До хати залишилося зовсім недалечко. На душі радісно та спокійно, все-таки вдалося пройти без пригод через територію, контрольовану «визволителями».

Вже майже два роки, як референт зв'язку Бористен виконував свою нелегку та небезпечну роботу. Коричневого окупанта замінив червоний, ще жорстокіший та підступніший, а хлопець все міряв та міряв кілометри доріг і лісів босими ногами. Нічну тишу порушували тільки легкий шелест гілля та рідке погавкування собак.

Раптом, як грім серед ясного неба, з темряви вигулькнуло щось невиразне й велике, почувся скрип підводи.

На возі бовваніло кілька постатей. Тікати не було куди, дорога проходила дном глибокого яру, схили якого стрімко спадали донизу. Хлопець кинувся вбік і, прилігши за невеличкою купиною, гарячково намагався розщіпнути портфеля. Та було вже пізно. Московські окупанти, а що це саме вони, у Антона не було жодного сумніву, накинулися на хлопця. Юнак з розвороту, просто від землі, затопив одному з нападників у обличчя важким портфелем. Москаль, застогнавши, упав на землю. Але й сам Бористен, отримавши дужий удар прикладом по голові, втратив здатність до будь-якого опору. У голові тонкою розірваною струною жалібно заспівала скрипка, а коли вищання розбитої скрипки замінив гул джмелів, руки у хлопця були вже надійно скручені за спиною.

– Ну что? Попался, бандеровская сволочь?! Кто такой, куда идешь? А здесь что у тебя?

---

[1] Йдеться про Довбенка Антона Флегонтовича, батька автора оповідання. Дозволимо собі здогад, що Антон Довбенко назвав свого сина Уласом на честь відомого письменника, уродженця Дерманя Уласа Самчука. Таким чином було поєднане ім'я письменника і прізвище головного героя одного з найвідоміших його творів – трилогії «Волинь»: Улас Довбенко. У книзі оповідань Уласа Антоновича Довбенка (1949 р. н.) «Птах без одного крила» (2002), уривки з якої ми публікуємо, використано алюзії стосовно цієї трилогії, перша книга котрої має назву «Куди тече та річка», та стосовно родоводу самого письменника, батька якого по-вуличному звали Гуца. Таким чином Улас Довбенко «прив'язав» до «Волині» художню розповідь про свого батька та рідних.

Антон мовчав, в безсиллі кусаючи губи. Ось так по-дурному вскочити в халепу біля самісінької батьківської хати! Треба ж було ще й цього злощасного портфеля забрати з собою. Але ж хотілося заховати ті чотири гранати десь ближче біля хати, бо яка з них користь, коли вони лежать у лісі? Та хіба є різниця, з гранатами, чи без них впіймали, присуд буде однаковим, бо чим пояснити своє вештання пізно ввечері?

Хлопця підштовхнули до воза.

– Садись! Некогда нам. Разговаривать ийня у коменданта гарнизона! Иван, разворачивай!

– Да как здесь развернуться?

– Спустись ниже!

– Может он не один?

Заторохкотів сержантів автомат, довгою чергою описуючи півколо по долині. Підвода проїхала трохи далі, нарешті Іван розвернувся, мало не перекинувшись. Лаяв коней відбірною лайкою. Підвода помалу піднімалася вгору. Аж ось на повороті і батьківська хата[2]. Спить дорога матуся, сплять менші брати: Герман та Андрій. Володько, найстарший, той у лісі. Він районовий господарчий у повстанців. А найменшенькі, Пилипко та Петрусь, спочивають вічним сном на Дерманському цвинтарі, що біля школи. Лежать поряд із батьком, який помер від кровотечі, спричиненої виразкою шлунку, незадовго до загибелі Пилипка.

Трапилося це два роки тому, ще за німецької окупації. Мати працювала на городі, а маленький Пилипко спав трохи далі, на узвишші, на підстеленій свитині. Петрусь грався тут же, на обміжку. Сонце немилосердно пекло, навіть птахи і ті принишкли, поховавшись по кущах. Тільки невгамовні горобці весело підстрибували, купаючись у гарячому піску.

З чагарів, що росли понад дорогою, вийшов молодий хлопчина з крісом у руках. На кашкеті тризуб. Сторожко озираючись, запитав:

– Тітонько, німці у селі є?

Ні, синку, нема. Нещодавно поїхали, десь туди – по дорозі до Верхова.

Хлопець, поклавши гвинтівку на межі, став розпитувати про події в селі, мати, в свою чергу, цікавилася лісовими справами, адже десь там були її двоє старших синів.

Раптом серед цілковитої тиші, як церковний дзвін у морозну погоду, гримнув одинокий постріл! Жінка заціпеніла на місці, повстанець кинувся до своєї зброї, коло якої стояв зляканий Петрусь. Гвинтівка лежала на своєму попередньому місці, немов її ніхто не чіпав. Петрусь заплакав:

– Я не хотів стріляти! Я тільки натиснув ось на це!...

А там, аж на самому кінці городу, лежав крихітний Пилипко. Він ніколи вже не прокинеться… З маленької білявої голівки цебеніла яскраво-червона кров, стікаючи на стару свитку…

Недовго прожив і Петрусь. Він перестав їсти, цілими днями сидів мовчки на одному місці, важко переймаючись смертю братика. Жваві сірі оченята втратили

[2] Насправді Антон Довбенко був затриманий разом зі своїм старшим братом Володимиром неподалік власного будинку під час чекістсько-військової операції 12 січня 1945 р. Побачивши енкаведистів, що підходили до хати, брати кинулись тікати, але були впіймані. Володимир мав при собі наган з кобурою, в якій знайшли записку від зв'язкової (ГДА СБУ, Рівне, спр.П-8512, арк.3).

живий блиск, невидющий погляд блукав по зеленій траві, блакитному небу. У садку, як і раніше, весело щебетали птахи, гули працьовиті бджоли. Та Петрусь нічого не помічав. Якось він, простудившись на холодному дощі, захворів на запалення легенів та й помер. Поряд з батьковою могилою виріс ще один невеличкий горбочок…

…Підвода проїхала повз сільську лазню, потім вузеньким містком, через таку ж саму нешироку річечку. З лівого боку монастир, а праворуч – двоповерхова школа, де розташувався гарнізон червонозоряних окупантів.

– Где капитан?

– Спит, где же ему ийн!

– Разбуди, вот поймали бандеровца.

Антона зіпхнули з воза. Він мало не впав, ноги заклякли від тривалої та незручної пози.

– Давай, давай! Шагай!

Полоненого завели до великої кімнати, засвітили лампу. За хвилину зайшов молодий капітан, низенького зросту, з розкосими татаро-монгольськими очима.

– Ну, что здесь такое? Кого привезли?

– Товарищ капитан, вот бандеровца поймали. Четыре гранаты и еще книга какая-то.

– Неблагодарный народ. Мы вас освободили от «коричневой чумы», а вы нас за это встречаете пулями и гранатами! – з жалем і докором промовив капітан.

– Звільнили від «коричневої чуми», а принесли «червону заразу», – не втримався Антон.

– Ты мне брось здесь свою бандеровскую агитацию!.. – бризкаючи слиною, заверещав дебелий сержант.

– Неблагодарный и неисправимый, – процідив крізь зуби офіцер і завершив, вже звертаючись безпосередньо до полоненого:

– Завтра отвезем тебя в одно место, очень хорошее место, где шкуру твою сдерут на барабан!

– А может, в расход его? – затупцював викривленими чобітьми запопадливий служака.

– Подожди! – зі злістю гаркнув капітан.

Антона посадовили на хиткому стільці перед офіцером, у кімнаті залишилося ще троє: сержант та двоє солдатів, інші пішли спати.

– Как фамилия? Где живешь? Откуда гранаты?

– Чому так відразу багато запитань? Дайте спочатку відповісти на одне, – посміхнувся Антон.

До хлопця підійшов сержант і зненацька вдарив його в обличчя. Полонений упав на підлогу разом зі стільцем. Усі троє капітанових підлеглих накинулися на беззахисного бранця і почали бити ногами.

– Хватит! – рикнув офіцер. – А то сразу убьете, а ведь у него все впереди – он должен еще помучиться!

Юнака знову примостили на стільці, з обличчя у нього текла кров, тіло нестерпно боліло.

– Закройте его, утром отвезем в Здолбунов. Пусть там с ним разбираются, заговорит, как миленький! – несподівано перервав допит начальник і подався геть, навіть не глянувши на полоненого.

Антона завели до ще більшої кімнати на другому поверсі. Двері замкнули. За тими дубовими дверима зрідка було чути кроки вартового. Хлопець підійшов до вікна, там теж ходив караульний. На шкільному подвір'ї горіло велике багаття, навколо нього сиділо зо два десятки солдатів.

На сході небо рожевіло. Тільки тепер Антон помітив, що у кімнаті він не один. На підлозі біля стіни, підібгавши ноги, сидів незнайомий не молодий вже чоловік.

– А вас за що, дядьку? – запитав юнак.

– Забрав у кума свого коня та й повертався додому. По дорозі затримали, а як везли сюди, то запхнули до кишені декілька листівок, так, що я й не помітив. Тепер ось сиджу, вранці повезуть до Здолбунова…

Незабаром зовсім розвиднілось. Багаття на подвір'ї пригасло, кілька чоловік лежало навколо жевріючої купи жару. Вартовий сидів на зламаній шкільній парті і курив самокрутку. Кроки за дверима притихли.

Ну що, дядьку, будемо тікати? Бо у Здолбунові нами займуться інші. Не ці звичайні фронтовики.

– Ти що, хлопче, здурів? Як ти звідси втечеш? Там вартовий, тут вартовий, повне подвір'я москальні! Та й там далі, по всьому периметру охорона. І з вікна до землі метрів шість буде…

Антон ще раз підійшов до дверей, прислухався. Штовхнув легенько кілька разів. Тихо. Відійшов до самих вікон і, відштовхнувшись ногою від стіни, з розгону ударив плечем у двері. Обидві половинки розчинилися навстіж, грюкнувши по стіні. Хлопець опинився у коридорі. Десь там, з першого поверху, залунали збентежені голоси, перегодом почувся тупіт ніг. Куди подітися? У кінці коридору тьмяніє отвір на горище, куди ведуть широкі круті сходи. Мерщій туди! За якусь мить втікач був на піддашші. Тут значно темніше, ніж у коридорі, але й сховатися нема де. Скрізь пусто, тільки димарі стримлять рівними рядами. Аж ось біля самого комина дошка стелі трішечки відійшла. Хлопець потягнув догори. Дошка, скрипнувши тихенько, відірвалася. Добре, що коротка.

А коридором вже лунає тупання кованих чобіт. Антон гарячково почав залазити у нішу, утворену подвійною стелею.

– Где он?! Ищите везде!

– Ну где же он мог спрятаться? – луною відгукнувся вже інший голос.

Тупотіння розлягається сходами. Втікач ледве встиг втиснутися між дошками і накритися зверху відірваною, як червоноармійці вже були на горищі.

– Товарищ капитан, и здесь его нет!

– Ищите, сволочи, не то всех под трибунал отдам!

Промінь ліхтарика застрибав по закутках горища. Оббігавши за короткий час усе піддашшя і нікого не знайшовши, солдати спустилися донизу. Крики та нецензурна лайка лунали по всій школі ще досить довго. Потроху той галас почав стихати.

Час тягнувся нестерпно довго, все тіло боліло, немов суцільна рана, ноги й руки задерев'яніли від незручної пози. Антон ледве стримувався, щоб не чхнути. Нарешті, коли вже зовсім не стало сили терпіти у цій імпровізованій домовині, хлопець наважився вилізти зі своєї не зовсім надійної схованки. Походивши тихенько горищем, підійшов до краю відкритого отвору і зазирнув донизу. Вартовий так само неквапно ходив коридором.

Куди подітися? Як вийти звідси? І не зовсім зрозуміло: чи він на волі, а чи у в'язниці? Скоріше всього, що у тюрмі.

Часу більше, ніж вдосталь. І все було б непогано, аби ж так не дошкуляла спрага. По периметру величезного подвір'я стояли вартові, про те, щоб вилізти на бляшаний верх, а вже з покрівлі шукати шляху до втечі, не могло бути й мови.

У важких роздумах непомітно настав вечір, а за ним і ніч, тепла та лагідна. Знадвору чути приглушені голоси, брязкіт зброї, іноді лайку та сміх. Поволі все затихло, тільки цвіркотіння коників та лініве ийняли сяя собак порушувало гнітючу тишу. Кожен навіть найобережніший крок луною відбивався з усіх закутків велетенського горища. Здавалося, що кроки чути аж на подвір'ї. Ходити вночі горищем надто небезпечно. Та й чого швендяти, адже вдень він усе досить добре роздивився – виходу звідси не було. Хоч би ковточок води… Зморений довгою дорогою та подіями попередньої безсонної ночі, хлопець нарешті заснув на твердих дошках важким неспокійним сном…

…Ось вони усією сім'єю йдуть берегом річки. Попереду батько зі складеною косою, за ним мати з Пилипчиком на руках. Далі Петрусь, Андрій, Герман та Володько. Антон позаду. Дуже хочеться пити. Підходять до Батиєвої криниці. Вода прозора, як сльоза, на дні гладенькі камінці та жовтуватий пісок. Батько кладе на землю косу, бере велику темну кварту, що завше стоїть на цямрині. Набирає води і поволі п'є великими ковтками, аж кадик ворушиться. Боже, чому він так довго п'є? Антонові так хочеться пити, а черга он яка довга. Та хлопець мовчить, лише ковтає густу слину. Нарешті батько напився і витер заскорузлою долонею густі рудуваті вуса. Зачерпнувши повну кварту, простягає посудину Антонові. Але чому ж йому? Адже попереду ще шестеро. Он Пилипчик простягає пухкі рученята, тягнеться до кварти. Вже навіть скривився, буде плакати. Хоча Антонові й хочеться, нестерпно хочеться пити, він простягає кухля молодшому братикові. Але той не встиг взяти. Несподіваний удар вибиває кварту з рук, вона з брязкотом котиться до струмка, що витікає з криниці. І це вже навіть не кварта, а солдатський плаский казанок, а замість батька біля криниці стоїть той сержант, що минулої ночі допитував Антона. І кухля, чи то пак казанка, він вибив не рукою, а прикладом автомата.

Антон заплакав крізь сон, бо аж тепер пригадав, що немає вже ні батька, ні Пилипчика, ні Петруся. Заплакав і… прокинувся. Ще довго стояв у горлі твердий клубок, а перед очима рідні, котрих вже немає серед живих…

На горищі вже зовсім розвиднілось. Вже майже півтори доби, як він перебуває тут на горищі, ніби вільний, але й ув'язнений. Очі хлопця звикли до напівмороку, він розрізняє тепер найдрібніші деталі. Ось на найближчому димарі, що біля отвору у стелі, розташовані бляшані дверцята, мабуть для того, щоб чистити сажу, вмуровані з протилежного боку від самого входу на горище. Дверці поіржавіли і хитаються разом з рамкою. Юнак почав тихенько розхитувати рамку. Адже, якщо розібрати трохи отвір, то можна буде зробити надійну схованку. У комині вільно можна стояти, а з глибини горища до входу отвір майже не помітний. Дверцята з рамкою досить легко вийнялися, тепер потрібно зняти кілька цеглин, і вхід буде достатнім для того, щоб залізти всередину димаря. Втікач обережно виймав цеглини і складав біля бовдура, щоб зручніше було залазити до цієї нової, більш зручної та надійної схованки.

Та, виймаючи передостанню цеглину, хлопець не помітив, що вона покололася. Половинка цеглини відламалася і з гуркотом упала на дошки. Проклинаючи себе за

необережність, Антон підійшов до отвору у стелі і заглянув униз. Вартовий повернув обличчя до сходів і прислухався. Саме в цю мить від протилежного боку довгого шкільного коридору залунали кроки, і до вартового підійшов капітан у супроводі двох солдатів. Караульний щось йому тихенько шепнув, і всі четверо швидко закрокували до сходів.

– Он не мог отсюда уйти, бандеровец где-то здесь, осмотрите внимательно чердак! – впівголоса промовив офіцер.

Серце в хлопця забилося швидше. Скоріше до своєї схованки! Не ризикнувши залазити до комина, бо ще не пробував, Антон похапцем почав заповзати до ніші у стелі. Та не помітив великого цвяха, що стримів гострим кінцем з дошки. Зачепившись штанями за цвях, довго не міг звільнитися. Коли, нарешті, штанина розірвалася і хлопець відчепився від злощасного цвяха, було вже пізно. Червона фізіономія позавчорашнього їздового вигулькнула з отвору.

– Товарищ капитан! – не то злякано, не то радісно заверещав солдат. – Он здесь!

За мить усі члени пошукової команди були на горищі. З насолодою надававши втікачеві стусанів, скрутили міцною мотузкою руки і вивели аж на вулицю.

– Дайте напитися, – ледве рухаючи потрісканими губами, прохрипів Антон.

Їздовий Іван пішов до криниці, налляв у солдатський казанок води, підійшов до полоненого і підніс йому посудину до рота. Та раптовий удар прикладом автомата вибив казанка з рук солдата. Під регіт окупантів посудина з брязкотом покотилася подвір'ям. Дебелий сержант самовдоволено посміхався. Іван, лаючись відбірною лайкою, підняв свого казанка і пішов рівняти його до цямрини. Ось тобі й сон…

Світило яскраво байдуже до всього сонце, весело щебетали безтурботні вільні птахи. По землі повзав лінивий хробак, намагаючись залізти у тінь. Антон сидів на землі, стомлений, побитий, спраглий та голодний, під охороною вже двох солдатів, аж доки не приїхала полуторка.

Куди подівся його тимчасовий сусіда по імпровізованій камері, юнак так і не довідався, і ніколи більше з ним не зустрічався.

Полуторка підстрибувала на вибоїнах, боляче стукаючи бортом у побиті плечі хлопця, а він гадав свою думу, не звертаючи уваги на кпини й насміхання ненависного конвою.

Попереду Здолбунів. Попереду втеча, підпілля, знову арешт. Підземелля заполярної Воркути з її чорним «золотом» та неповторним північним сяйвом[3].

---

[3] Довбенко Антон Флегонтович (1927 р. н.), уродженець і мешканець с. Дермань Друга, українець. Вперше заарештований 12 січня 1945 р. разом з братом Володимиром, через 2 місяці звільнений. Вдруге заарештований у 1948 р., коли працював секретарем Дерманської сільради, знову звільнений. У цей час одружився з Рибачок Софією Миколаївною, уродженкою Ємільчинського р-ну Житомирської обл., яка у 1945-1949 рр. працювала в Дерманській СШ учителем історії та української мови і літератури. 7 січня 1949 р., на Різдво, у подружжя народився син Улас. У тому ж 1949 р. А.Довбенко мобілізований райвійськкоматом у школу ФЗО в Ленінграді. Втретє заарештований влітку 1950 р. УМДБ у Ленінградській обл. Для розслідування його справи з УМДБ у Рівненській обл. передані речові докази – «антирадянські націоналістичні книги», які були долучені до справи його брата Германа, а до того зберігалися в їхньому батьківському домі. Серед вилучених книг значились: І.Крип'якевич. Історія України, вид. 1941 р., 62 с.; І.К. [Іван Крип'якевич]. Мала історія України, третє вид. 1941 р., 31 с.; В.Липинський. Україна на переломі, Відень, 1920 р., 32 с. Рівненський облліт за підписом начальника Й.Грищенка і цензора Клименка надав такий висновок щодо їх змісту: «Вищевказані книги є націоналістичними, ворожими нашому народові і радянській владі. У всіх книгах ідейна спрямованість проти комунізму і проти нашої радянської держави і нашого народу. Всі 4 книги підлягають негайному вилученню з суспільного вжитку, окрім того, 2 перші книги видані в 1941 році на тимчасово окупованій території німецько-фашистськими загарбниками і підлягають вилученню з обігу згідно циркуляру Головліту СРСР за 1944 рік» (ГДА СБУ, Рівне, спр.П-9877).

Попереду – Вічність. Справжній Українець не вмирає! Він, упокоївшись, перевтілюється в суцвіття і багатонасіння прийдешніх поколінь!

ДЯДЬКО ГЕРМАН

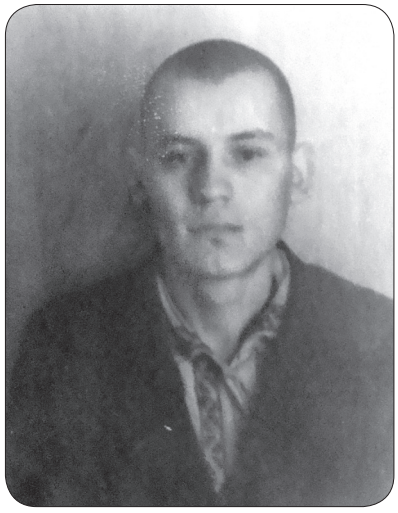

Герман Довбенко після арешту. 1950 р.

Грудень місяць ошляхетнив чорну землю ніжною білою ковдрою, але широке поле ще всуціль помережане твердими струпами мерзлої ріллі. Засохла трава сховалася за тоненьким шаром пухкого снігу, але й вона подекуди визирає окремими острівцями, немов поріділа чуприна столітнього діда. Помаранчеве сонце поволі випливає з-за обрію. Воно якесь ніби обважніле, ліниве, бо навіть у полудень низько висить над небокраєм. Світить, та не гріє. Іде на спочинок значно раніше. Неначе стомилося...

Жданко виносить з хлівчика маленькі лижі, ставить на снігу. Букові палиці прихилив до стіни. Лижі купила мама ще минулого року. Дід Яків приладнав кріплення, прибив маленькими цвяшками гуму з поперечними смужками. Катайся на здоров'я. Взагалі-то Жданкові більше подобається літо або осінь, але і взимку теж весело, особливо, коли маєш лижі, і не які-небудь, а справжні.

Хлопчик виходить за ворота, стає на лижі. Зробивши кілька кроків, енергійно відштовхується палицями. Потім озирається і милується рівненькою лижнею. На гору він сьогодні не піде, бо ще мало снігу, а туди потрібно їхати полем через замерзлу ріллю.

Жаль, що нема солдатів. Минулої зими вони часто тут каталися, бігали наввипередки. Жданко й собі разом з ними. Солдати його підбадьорюють, але наздогнати їх йому не під силу. Он які у них довгі ноги! Зробив кілька кроків, разів зо два відштовхнувся палицями і вже ген там, за дідовою доріжкою. Жданко, як підросте та піде до війська, теж буде бігати на таких лижах. А сьогодні лижі не дуже добре ковзають. Он купа землі, що кріт вигріб, так і замерзла. Зачепився – мало не впав.

Раптом хлоп'я зупиняється і зацікавлено дивиться на дорогу. Обіч асфальтівки, понад самою канавою, марширує військовий. Крок широкий, впевнений. У правій руці велика валіза, лівою енергійно розмахує та все позирає ліворуч. Ось він минув дідового місточка, ось вже порівнявся з хатою баби Софії і повертає навпростець, через глибокий рів, прямо до Жданка! Зупинився за кілька кроків від хлопчика, пильно дивиться, на вустах посмішка. Поставив валізу на сніг і промовив:

– Здоров, Жданку! – підійшов ближче, присів навпочіпки, доторкнувся широкими мозолястими долонями Жданкових плечей і вичікувально зирить в обличчя.

Хлопчик здивований і не знає, що тут відповісти. Він ніяк не може зрозуміти, що його бентежить. Звичайно ж, не кожного дня до тебе підходить незнайомий військо-

вий і вітається. Але це ще не все. Є щось таке, чого малий ніяк не ладен збагнути, що він ніби й бачить, але воно вислизає з-перед самих очей. Нарешті здогадався. Довга солдатська шинеля без широкого паска, погони на плечах відсутні, зірочки на шапці теж немає, чоботи старі, розтоптані, ще й з викривленими каблуками, хоча й ретельно начищені. Те, що Жданко спочатку сприйняв за валізу, виявилося дерев'яним ящиком з ручкою. Обличчя чоловіка молоде, чисто поголене, але якесь ніби сіре, не таке, як у тих солдатів, що бігали минулого року на лижах.

– Звідки ви мене знаєте? – нарешті спромігся промовити хлопчина.

– Хто ж це може кататися на лижах біля хати тітки Софії? У кого ще можуть бути такі проникливі сірі очі, таке високе чоло?! Я твій хрещений – дядько Герман[4]. А ти

---

[4] Довбенко Герман Флегонтович (11.07.1928 р. н.), уродженець і мешканець с. Дермань Друга, українець, освіта 6 кл. У 1948 р. закінчив курси водіїв, працював водієм-стажером Мізоцького цукрозаводу, згодом – у власному господарстві. Заарештований 18 лютого 1950 р. Звинувачений в антирадянській пропаганді за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР: слідством вилучені листи Г.Довбенка до брата Антона в Ленінград і до Шульги Михайла Дмитровича в Москву з «антирадянськими наклепницькими вимислами».

Зокрема, у вилученому листі до уродженця Полтавщини М.Шульги, датованому 31 березня 1949 р., слідство оцінило як «вимисел» такі слова Г.Довбенка: «Воно було б краще писати так, як писав раніше. Краще тим, що розмовляючи зі мною «на своїм родном наречии», Ти зможеш хоч на хвилинку пригадати собі все своє рідне… Багато з нас звикли переймать все чуже, «навіть говорити приятнійше і лекше на чужій мові між собою». Так, стрічаються такі «москвопеліти», скажу Тобі, що ми повинні бути придатком кожної нації, й поважати всі їхні святощі й мову, але якщо вони визнають те саме в нашій Нації разом з нею. […] Втрата найдорожчих із своєї родини – втрата в ближчій родині… плач сиріт… – це все, що сьогодні нагадує мені про тяжке переживання воєнного періоду. Та це все, в порівнянні з пустошенням нашої Батьківщини, нічого. Пройшла й ця світова війна, надійде й друга, а як застане нас непідготованими, то ще більше прийдеться пережити. Ми мусимо знати: хто ми, й чиї ми діти, тоді менше прийдеться пережити».

В листі до брата Антона, написаному Г.Довбенком, 6 січня 1950 р., «пильне око» слідчого теж знайшло «наклеп»: «В нас в селі деякі зміни – тобто старі новинки. – Згідно наказу міністра мирної безпеки УРСР була зібрана сходка, на якій було повно «представітелей партії». Людей зібралося близько коло 150 душ – розуміється, при засобі «твердої власті». Сходка зібралася в школі, де й прочитали наказ приблизно такого змісту. Радянський народ рішив твердо знищити всі залишки нацизму. Особи, які находяться на нелегальному становищі, можуть спокійно скласти зброю й працювати на «благо народу», щоб цим спокутувати свою провину. Особам, які не скористаються цією можливістю й не припинять своєї протидіяльності народу – смерть. Після прочитання наказу стали люди подавати заяви в колгосп (за чим пару день в нас чуть не всі подали заяви), напевно подамо й ми».

В іншому листі Г.Довбенка, адресованому братові, як «антирадянський вимисел» відзначено рядки: «Шевченко нічого гарного не писав про такі наприклад города, в якому Ти зараз живеш. Шевченко тільки і чув, як «старші брати» зневажали наш народ, культуру і казали, що ми повинні бути їхніми підлеглими, бо ми не можемо дати без них собі ради. Як видно, що не прибрали вони інших слів і в сучасному, тільки бракує нам другого Шевченка, який вмів би дати відповідь на їхні безглузді слова». Як видно з протоколу допиту, особливо слідство занепокоїв вислів про «другого Шевченка», тому від Г.Довбенка домагались витлумачення його смислу.

6 червня 1950 р. Судова колегія в кримінальних справах Рівненського обласного суду ухвалила вирок: позбавити Г.Довбенка волі у виправно-трудових таборах терміном на 25 років з наступним позбавлення прав на 5 років і конфіскацією майна. Судова колегія в кримінальних справах Верховного суду УРСР ухвалою від 27 червня 1950 р. за касаційною скаргою Г.Довбенка знизила йому термін покарання до 10 років позбавлення волі. Варто відзначити, що народний суд Мізоцького району в складі головуючого Гордіюка, народних засідателів Нестерчука і Шелеста та секретаря Пачебули своєю ухвалою від 23 грудня 1950 р. вирішив виключити з акту опису майна, яке належало Г.Довбенкові і підлягало конфіскації, житловий будинок і сарай (хлів). Завдяки цьому рішенню, його 64-річна мати, Агафія Михайлівна Довбенко, і двоє неповнолітніх братів, Андрій і Петро, не опинились на вулиці, без помешкання. Г.Довбенко звільнений з ув'язнення 25 листопада 1955 р. 28 вересня 1992 р. Герман Флегонтович Довбенко реабілітований висновком прокуратури Рівненської обл. на підставі ст.1 Закону УРСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» від 17 квітня 1991 р. (ГДА СБУ, Рівне, спр.П-9877).

– Жданко, син Антона, правда ж? Не бачив тебе понад шість років, а впізнав відразу, немов виріс на моїх очах! Пішли мерщій до хати!

Жданко скинув лижі, схопив їх на оберемок разом з палицями і помчав на подвір'я. Кинув недбало біля хлівчика, чого раніше не траплялося, прожогом погнався до хати. Герман поволі ступав позаду. Хлопчик розчинив навстіж двері і загорланив так, що аж Мурчик заховався у запічок:

– Мамо! Бабусю! Дядько Герман приїхав!

Надія заклякла посеред хати, баба Софія випустила з рук коцюбу, яка з гуркотом упала на накривку баняка, потім на підлогу. Обидві кинулися до дверей. Молодша попереду, старша за нею.

– Герман! – скрикнула Надія і повисла у нього на шиї. Бабуся стояла збоку і витирала очі брудною ганчіркою. Навіть Герман розчулено кліпав повіками.

Жданко дивується: «І чого це вони плачуть, коли треба радіти?».

Прибуття Германа подавало надію, було ознакою того, що невдовзі звільниться і Антон. Навіть баба Софія десь у глибині душі сподівалася, що і її Семен ще живий, хоча від дня його арешту вже пройшло майже двадцять років.

– Чого ж ми стоїмо? Германе, заходь до хати! Втомився з дороги, зголоднів, – баба Софія вкинула жару з печі до плити, сухі дрова миттєво зайнялися яскраво-червоним полум'ям.

На плиті шкварчало й булькотіло. Швиденько приготували їсти, на столі з'явилася пляшка горілки. Герман перехилив чарчину, від другої відмовився, зіславшись на те, що збирається сьогодні ж надвечір їхати додому, адже напівсліпа мати сама-одна, давно чекає синів, котрих розкидали карально-репресивні органи по усьому світі.

– Незабаром має звільнитися і Антон, ось тільки про Володька ні слуху, ні духу, – сумно промовив Герман.

– Немає нашого Володька, – тихо, одними губами, промовила Надія. – Закатували москалі ще у сорок п'ятому, – та й схилила голову. За якийсь час продовжила:

– Про це стало відомо вже після вашого з Антоном арешту. Приходив до нас один чоловік, котрий сидів з Володьком в одній камері. Розповідав, що приносили його на руках і кидали на бетонну підлогу, немов лантуха, а всеньке тіло – суцільна рана, м'ясо клоччям висить! Згодом їх роз'єднали, але від інших довідався, що Володька застрілили при спробі до втечі[5]. Загинув ваш брат, не виказавши жодної криївки, а він же знав досить багато, адже був районовим господарчим.

---

[5] Довбенко Володимир Флегонтович (1921-1945), уродженець і мешканець с. Дермань Друга, українець, освіта 7 кл. До квітня 1944 р. працював учителем Білашівської школи Мізоцького району, у зв'язку з хворобою повернувся до батьків. У травні 1944 р. станичний с. Дермань Друга Кондратюк Микола Дем'янович («Мордованець») мобілізував братів Володимира і Антона Довбенків до УПА, де Антон став рядовим стрільцем («Бористен»), а Володимир – політвиховником («Недоля»). В УПА Володимир Довбенко перебував з травня до серпня 1944 р. У серпні 1944 р. надрайонний комендант організаційно-ділової сітки ОУН, мешканець с. Дермань Перша Сидорчук Мелетій Сергійович («Ілько») призначив В.Довбенка комендантом організаційно-ділової сітки ОУН Дерманського підрайону. Докладні інструкції щодо його обов'язків надав В.Довбенкові районний комендант організаційно-ділової сітки ОУН, мешканець с. Дермань Перша Ружицький Андрій («Петрусь») під час зустрічі в помешканні Галабурди Тимоша («Симон»), жителя цього ж села. Контакт з В.Довбенком «Ілько» і «Петрусь» підтримували через пунктову зв'язкову Костюк Марію Терентіївну («Зоя»). Згодом В.Довбенко працював районним господарчим. Цікаво, що свої організаційні псевдоніми – «Недоля» і «Нелюб» – В.Довбенко обрав для себе сам: «Недоля» – оскільки в той час хворів на тиф, померли батько і двоє менших братів; «Нелюб» – бо мав нерозділене кохання до Костюк Марії і,

Герман мовчки підвівся, вийшов на ганок та й почав скручувати самокрутку своїми короткими негнучкими пальцями. Неспішно курив, пускаючи густий дим через ніздрі. Хвилин за двадцять зайшов до хати і промовив:

– Надійко, налий-но ще чарку. Вип'ємо за Володька та його друзів, за усіх тих, що загинули у боротьбі з лютими та підступними загарбниками-москалями. Нехай онуки й правнуки, поки світ сонця, пам'ятають звитяжців, бо я вважаю, що Душа людини живе стільки, скільки пам'ять про неї живе у вдячних серцях нащадків, – випив чарку, кашлянув та й заспівав пісню. Голос у Германа був скрипучий, немов коловорот дерманського колодязя. Але слова пісні, її мелодія, ті почуття, що вкладав нещодавній в'язень у пісню, проникали до самих глибин Душі, залишалися там на віки-вічні. Жодна облудна ідеологія не змогла б їх звідти витруїти.

Там біжить за вагоном вагон,
З парним стуком по рейковій сталі.
Спецетапом іде ешелон,
До зупинки «Гулагівські Далі».

Після кожного чотиривірша йшов приспів:

Не журися, коханая,
За розлуку прости мене,
Повернусь на Вкраїну я,
Чую: стогне моя земля!

Не відбуду свій термін страшний,
Утечу все одно – так і знай!
Підійду до вікна навесні,
Зазирну в Твої очі ясні.
Біля кожних дверей вартовий,
Замість ліжка холодної нари,
Закінчивши восьмушку курить,
Ми про Тебе цю пісню співали.

Україна горіла вогнем,
Від зудару загарбників лютих,
А УПА захищала мечем
Свій нарід, у кайдани закутий.

«маючи романтичний настрій, вирішив назвати себе «Нелюб», щоби відтінити свою долю зі своєю боротьбою». Заарештований В.Довбенко 12 січня 1945 р. Утримувався в тюрмі №1 УНКВС у м. Рівне. 10 березня 1945 р. слідчий Медвєдєв висунув йому звинувачення за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, а вже 24 березня 1945 р. Військовий трибунал військ НКВС Рівненської обл. засудив В.Довбенка до 20 років каторжних робіт і 5 років позбавлення прав з конфіскацією майна. 6 квітня 1992 р. Володимир Флегонтович Довбенко реабілітований висновком прокуратури Рівненської обл. на підставі ст.1 Закону УРСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» від 17 квітня 1991 р. В рішенні про реабілітацію зазначено, що 2 липня 1945 р. він помер у «місцях ув'язнення». (ГДА СБУ, Рівне, спр. П-8512).

Оточили наш рій москалі
Навесні п'ятдесятого року,
Полягли там повстанці усі,
Не здалися московським забродам.

А мене узяли у полон,
Закінчилися в мене набої,
Скоростріл захлинувся й замовк,
Від кацапської чорної крові.

Повернуся додому живим,
Автомата з-під стріхи дістану,
Заспіваємо пісню ми з ним,
Щоб почули від Дону до Сяну!

Після обіду Герман поїхав до Дерманя, залишивши згадку про себе у вигляді купи нарубаних дров, надію і сподівання на повернення Антона, та пісню, що закарбувалася у дитячій пам'яті на все життя.

Опубліковано за: Довбенко Улас. Птах без одного крила: Оповідання. – Б.м., 2002 (на правах рукопису). – С.7-15, 49-53.

Примітки Андрія Жив'юка.

АНОТОВАНІ БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ ПРО ОСІБ, ЯКІ ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ

К

Кабиш Микола Іванович, 1925 р. н., с. Хвилівка Ніжинського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 19 листопада 1946 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 28 березня 1996 р. (СБУ, 15867).

Кавецька Ганна Яківна, 1916 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 10 червня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 липня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ БіломорВО від 11 травня 1955 р. термін покарання знижено до 3 р. ВТТ. Звільн. 10 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7644).

Кавецький Трохим Панасович, 1899 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., майстер Здолбунівського цементного заводу. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 29 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 липня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 11 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 25 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7644).

Каган Ілля Лейзарович, 1894 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Єврей, освіта середня, вчитель музики. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 25 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 27 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3022).

Каган Павло Якович, 1921 р. н., с. Пляшева Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць. Прож. Гороховецький артилерійський табір Горьківської обл. (Росія). Заарешт. 7 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (ДАРО, 5167).

Кадержабек Йосип Йосипович, 1868 р. н., м. Веселі (Чехія). Чех, освіта 3 кл., власник газового заводу. Прож. м. Здолбунів, вул. Пілсудського, 66. Заарешт. 30 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 27 лютого 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2863).

Кадлубіцький Микола Федорович, 1925 р. н., с. Почапки Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Почапки Острозького р-ну. Заарешт. 6 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 27 грудня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено у райвійськкомат м. Острог. (ДАРО, 1264).

Кадян Михайло Денисович, 1925 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українець, освіта 8 кл., бухгалтер газети «Радянське село». Прож. с. Тинне Рівненського р-ну.

Заарешт. 17 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1992 р. (ДАРО, 4926).

Казаков Георгій Федорович, 1909 р. н., м. Пенза (Росія). Росіянин, освіта 7 кл., член КПРС, заступник завідувача промислово-транспортного відділу Рівненського обкому КП(б)У. Прож. м. Рівне вул. Млинівська, 44. Заарешт. 30 липня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням ЦК з перегляду справ від 13 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3378).

Казарін Микола Пилипович, 1913 р. н., с. Муравиця Млинівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер ССТ. Прож. с. Муравиця Млинівського р-ну. Заарешт. 5 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БВО від 12 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 5 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7747).

Казван Галина Степанівна, 1930 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., член ВЛКСМ, колгоспниця. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 31 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 грудня 1991 р. (СБУ, 5993).

Казван Григорій Трохимович, 1907 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 381 зсп 9 зсб. Прож. м. Бєжица Брянської обл. (Росія). Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (ДАРО, 5254).

Казван Меланія Петрівна, 1928 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 2 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 23 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 травня 1947 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Обвинувач. за ст. 7-35 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 листопада 1948 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (ДАРО, 3777).

Казван Надія Степанівна, 1922 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 17 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 20 квітня 1955 р. термін покарання знижено до

5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 22 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 жовтня 1991 р. (СБУ, 5699).

Казван Феодосія Данилівна, 1908 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українка, селянка, колгоспниця. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 26 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 20 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 26 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1993 р. (СБУ, 12216).

Казван Юстим Тимофійович, 1928 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць в/ч 06031. Прож. ст. Піщанка Читинської обл. (Росія). Заарешт. 28 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 липня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 8941, т.1-2).

Казимирська Антоніна Юхимівна, 1927 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 13 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 травня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14815).

Казимирська Онисія Панасівна, 1926 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українка, освіта 6 кл., телеграфістка на пошті. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 4 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 7745).

Казимирська Софія Михайлівна, 1926 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 24 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5777).

Казимирський Андрій Іванович, 1928 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 29 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11, 54-13 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 27 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1993 р. (СБУ, 15071).

Казимирський Дмитро Олександрович, 1918 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., голова сільради. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5777).

Казимирський Юхим Васильович, 1898 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 25 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 травня 1947 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 23 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14815).

Казімірчук Василь Микитович, с. Бармаки Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., бригадир к-пу. Заарешт. 28 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 липня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 6 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 11 квітня 1992 р. (СБУ, 8454).

Казімірчук Наталія Мойсеївна, 1907 р. н., с. Плиска Кременецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 17 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 23 грудня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 30 березня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (ДАРО, 5594).

Казімірчук Петро Микитович, 1922 р. н., с. Бармаки Рівненського р-ну. Українець, освіта середня, селянин. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 12 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 23 грудня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (ДАРО, 5594).

Казмірук Сергій Якимович, 1927 р. н., с. Жуківці Лановецького р-ну Тернопільської обл. Українець, вояк УПА. Прож. с. Харалуг Межиріцького р-ну. Заарешт. 14 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 серпня 1945р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 4 вересня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Рішенням комісії ПВР СРСР від 11 липня 1956 р. термін покарання знижено до 14 р. ВТТ. Звільн. 20 листопада 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 лютого 1993 р. (СБУ, 11475).

Казмірук Феофіл Кирилович, 1925 р. н., с. Хорупань Млинівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., закінчив сільськогосподарську школу, завідувач млином. Прож. с. Дитиничі Вербського р-ну. Заарешт. 3 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 липня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 лютого 1945 р. 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням ЦК з перегляду справ від 25 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8119).

Казнодій Володимир Максимович, 1918 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Українець, курсант школи молодших авіаспеціалістів 45 авіадивізії. Заарешт. 21 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ОВО 19 березня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 8 травня 1997 р. (СБУ, 16118).

Казьмирук Максим Петрович, 1910 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 5 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 березня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 грудня 1954 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 вересня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3449).

Казьмирук Пантелеймон Ілліч, 1891 р. н., с. Малин Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Малин Острожецького р-ну. Заарешт. 19 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 травня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1992 р. (СБУ, 10977).

Казьмирчук Володимир Михайлович, 1926 р. н., с. Орлівка Сарненського р-ну. Білорус, освіта початкова, селянин. Прож. с. Орлівка Сарненського р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 28 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10476).

Казьмирчук Микола Матвійович, 1922 р. н., с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 січня 1947 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 21 серпня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 червня 1992 р. (СБУ, 9179).

Казьмирчук Михайло Пилипович, 1895 р. н., с. Людвиківка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Білорус, освіта початкова, робітник Сарненського ліспромгоспу. Прож. с. Орлівка Сарненського р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 21 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10476).

Казьмирчук Олексій Прокопович, 1928 р. н., с. Волосковці Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Волосківці Острозького р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 29 листопада 1946 р. справу припинено за недо-

веденістю складу злочину, звільн. 30 листопада 1946 р. (ДАРО, 3567).

Казьмирчук Тетяна Максимівна, 1900 р. н., с. Скобелка Горохівського р-ну Волинської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Орлівка Сарненського р-ну. Заарешт. 4 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 28 лютого 1955 р. (СБУ, 10476).

Казьмирчук Ярина Микитівна, 1904 р. н., с. Баранне Червоноармійського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Баранне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС ЛО 5 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7814).

Казьмірчук Дмитро Гордійович, 1925 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць. Прож. м. Пенза (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4432).

Казьмірчук Ольга Гордіївна, 1927 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українка, освіта 5 кл., швея Демидівського райпромкомбінату. Прож. смт. Демидівка Рівненської обл. Заарешт. 9 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 березня 1992 р. (СБУ, 8219).

Казьмірчук Степан Григорович, 1928 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Перекалі Демидівського р-ну. Заарешт. 21 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 1 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 9902).

Казьмірчук-Шинкарук Євген Порфирович, 1924 р. н., с. Галівка Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Галівка Острозького р-ну. Заарешт. 12 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер у березні 1945 р. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 21 квітня 1964 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 11419).

Кайлюк Адам Лаврентійович, 1911 р. н., с. Лісопіль Костопільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 62 зсп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 3 р. ВТТ. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 13 квітня 1994 р. (ДАРО, 5775).

Кайлюк Григорій Лаврентійович, 1922 р. н., с. Маща Костопільського р-ну.

Українець, освіта 3 кл., рядовий 62 зсп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Помер 18 червня 1945 р. у тюрмі №1 м. Харків. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 13 квітня 1994 р. (ДАРО, 5775).

Кайпус Чеслав Войцехович, 1921 р. н., м. Рівне. Поляк, учень польської гімназії. Прож. м. Рівне, вул. Пшеюк, 6. Заарешт. 15 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 24-26 серпня 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 вересня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 липня 1993 р. (СБУ, 13297).

Каік Йосип Антонович, 1907 р. н., с. Голіниця Кротошинського п-ту Познанського воєв. (Польща). Поляк, закінчив педагогічну семінарію, вчитель. Прож. кол. Прурва Володимирецького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 9 вересня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1989 р. (ДАРО, 3667).

Каїр Дмитро Григорович, 1923 р. н., с. Птича Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 57 зсп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 6 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (ДАРО, 4831).

Калабська Віра Романівна, 1917 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській обл. від 2 червня 1945 р. справу припинено, звільнена з-під варти. (ДАРО, 2381).

Калабська Тетяна Тимофіївна, 1929 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 4 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 серпня 1945 р. справу припинено. Звільн. 24 серпня 1945 р. (ДАРО, 1334).

Калабський Василь Леонтійович, 1926 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 3 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 лютого 1992 р. (СБУ, 7714).

Калабський Венидикт Іванович, 1909 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 9173).

Калабський Макар Пилипович, 1885 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заа-

решт. 5 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1994 р. (СБУ, 15326).

Калабський Михайло Гнатович, 1925 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 30 вересня 1944 р. Постановою Острозького РВ НКВС від 8 липня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2729).

Калабський Павло Іванович, 1904 р. н., с. Могиляни Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Могиляни Острозького р-ну. Заарешт. 3 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Вінницької залізниці від 20 грудня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3470).

Калабський Степан Миколайович, 1928 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 14 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Втік з-під варти 7 жовтня 1944 р. Постановою Славутського РВ НКВС від 5 листопада 1944 р. справу призупинено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Хмельницькій обл. від 20 жовтня 1967 р. справу припинено за недоведеністю участі у скоєнні злочину. (ДАРО, 3560).

Калабський-Шпара Максим Юхимович, 1905 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської області від 8 червня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1994 р. справу припинено за реабілітуючими мотивами. (ДАРО, 2729).

Калабун Василь Іванович, 1925 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць. Прож. м. Пенза (Росія). Заарешт. 6 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (ДАРО, 4552).

Калабун Віра Михайлівна, 1926 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 28 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 липня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 листопада 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3220).

Калабун Володимир Іванович, 1903 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 379 зсп. Прож. м. Пенза (Росія). Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» 37 зсб від 14 липня 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено, направлено на пересильний пункт м. Пенза для проходження подальшої служби у ЧА. (ДАРО, 3317).

Калабун Петро Володимирович, 1923 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 379 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 6 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4600).

Каламаєць Володимир Григорович, 1924 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Перекалі Демидівського р-ну. Заарешт. 17 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 26 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 11524).

Каламаєць Степан Григорович, 1921 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Перекалі Демидівського р-ну. Заарешт. 17 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 6 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11524).

Калачова Ніна Климівна, 1920 р. н., с. Ставрів Острожецького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Ставрів Острожецького р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 15 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 30 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 9462).

Калевич Іван Михайлович, 1924 р. н., с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 3 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 8868).

Калембер Василь Васильович, 1906 р. н., с. Волосківці Острозького р-ну. Українець, малописьменний, ремонтний робітник 6 околотку 11 дистанції шляхової служби Вінницької залізниці. Прож. с. Бадівка Острозького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 22 січня 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для перевірки. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 травня 1964 р. справу припинено за

недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3366).

Каленик Микита Силович, 1898 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., колгоспник к-пу ім. Чапаєва. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 27 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (ДАРО, 5232-5237).

Каленик Степан Дмитрович, 1929 р. н., с. Збуж Дережненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Збуж Дережненського р-ну. Заарешт. 21 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 24 серпня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14439).

Каленичок Ольга Трохимівна, 1924 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Українка, вояк УПА, перебувала на нелегальному становищі. Заарешт. 21 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1993 р. (СБУ, 12858).

Каленичок Феофан Микитович, 1924 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бережниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 19 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1993 р. (СБУ, 14542).

Калинка Іван Олександрович, 1915 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українець, освіта початкова, лісоруб Рафалівського ліспромгоспу. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 23 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (ДАРО, 5347).

Калинка Мойсей Микитович, 1898 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 15 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Помер 21 лютого 1945 р. у тюрмі №1 УНКВС Київської обл. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 25 травня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1996 р. справу припинено у зв'язку з недоведеністю злочину. (СБУ, 15859).

Калинка Олексій Сильвестрович, 1910 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 31 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 лютого 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 травня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1994 р. (СБУ, 15220).

Калинобродський Арсен Романович, 1893 р. н., х. Березини Вовничівської сільради Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Березини Демидівського р-ну. Заарешт. 21 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Постановою військової прокуратури військ МВС Рівненської обл. від 19 липня 1949 р. з-під варти звільнено. (ДАРО, 2227).

Калиновська Галина Степанівна, 1926 р. н., с. Карасин Маневицького р-ну Волинської обл. Українка, селянка. Прож. с. Заболоття Рафалівського р-ну. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1994 р. (СБУ, 15639).

Калиновська Кароліна Андріївна, 1861 р. н., м. Рівне. Німкеня, неписьменна, домогосподарка. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 41. Заарешт. 20 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської обл. від 19 лютого 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1652).

Калиновська Надія Юхимівна, 1930 р. н., с. Анілівка Деражненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Анілівка Деражненського р-ну. Заарешт. 16 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 8 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 8976).

Калиновська Станіслава Янівна, 1927 р. н., с. Крута Слобода Клесівського р-ну. Полька, малописьменна, лісоруб Клесівського лісгоспу. Прож. с. Крута Слобода Клесівського р-ну. Заарешт. 24 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7199).

Калиновський Михайло Йосифович, 1887 р. н., с. Страхувка Варшавського воєв. (Польща). Поляк, самоук, управитель маєтку поміщиці Левандовської. Прож. с. Вовковиї Козинського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Амністований 8 вересня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 травня 1991 р. (ДАРО, 4250).

Калиновський Станіслав Йосипович, 1888 р. н., с. Требишів (Польща). Поляк, освіта 3 кл., розсильний на залізниці. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 19 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1546).

Калинчук Володимир Іванович, 1905 р. н., с. Грижани (Рижани) Житомирської обл. Українець, закінчив Кременецьку духовну семінарію, священик. Прож. с. Застав'я Межиріцького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1946 р. Обвинувач. ст. 54-1а, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 24

вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 4756).

Калинюк Андрій Євдокимович, 1907 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 5 зсп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Калинюк Борис Іванович, 1892 р. н., с. Заремля Баранівського р-ну Житомирської обл. Українець, малописьменний, столяр цукрового заводу. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 21 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 26 березня 1947 р. виправдано за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1891).

Калинюк Віталій Павлович, 1922 р. н., с. Кальнятичі Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кальнятичі Острожецького р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 листопада 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10863).

Калинюк Дем'ян Васильович, 1913 р. н., с. Миньківці Вербського р-ну. Українець, секретар сільради. Прож. с. Миньківці Вербського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6175).

Калинюк Єлизавета Романівна, 1913 р. н., с. Великі Загірці Дубенського р-ну. Українка, неписьменна, селянин. Прож. с. Олександрівка Дубенського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 червня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 15 квітня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1992 р. (ДАРО, 5114-5116).

Калинюк Іван Олександрович, 1929 р. н., с. Куца Млинівського р-ну. Українець, освіта 6 кл. Прож. Чехословаччина. Заарешт. 22 березня 1948 р. ВКР МДБ табору 300. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ Центральної групи військ 17 червня 1948 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. років позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 22 червня 1955 р. термін покарання знижено до 3 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 3 серпня 1955 р. (СБУ, 2597).

Калинюк Іван Тимофійович, 1921 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 10 зкп 53 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1992 р. (ДАРО, 5027).

Калинюк Іван Юхимович, 1913 р. н., с. Садки Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Садки Острозького р-ну. Заарешт. 3 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР,

ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 11 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14241).

Калинюк Леонід Митрофанович, 1923 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, самоук, селянин. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 грудня 1947 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 22 червня 1949 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 10 листопада 1949 р. (СБУ, 577).

Калинюк Максим Іванович, 1899 р. н., с. Лукарівка Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Осада Краховецька Острожецького р-ну. Заарешт. 15 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 листопада 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 28 грудня 1948 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 10 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 травня 1992 р. (СБУ, 8432).

Калинюк Ніна Максимівна, 1928 р. н., с. Лукарівка Острожецького р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Осада Краковецька Острожецького р-ну. Заарешт. 3 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 24 травня 1949 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 22 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1992 р. (СБУ, 9609).

Калинюк Оксен Степанович, 1901 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 5 зсп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Калинюк Пилип Артемович, 1922 р. н., с. Горбаків Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., робітник Бабинського цукрозаводу. Прож. с. Горбаків Гощанського р-ну. Заарешт. 24 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 серпня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Звільн. 26 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. (СБУ, 2829).

Калинюк Прокіп Іванович, 1904 р. н., с. Миньківці Вербського р-ну. Українець, рядовий 5 запасного артилерійського полку. Заарешт. 15 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 2 ПФ 5 квітня 1945 р. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1993 р. (СБУ, 12151).

Калинюк Роман Якович, 1923 р. н., с. Жаврів Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Жаврів Гощанського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 грудня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 серпня

1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 9020).

Калинюк Уліян Юхимович, 1916 р. н., с. Сінне Гощанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., колгоспник к-пу ім. Калініна. Прож. с. Сапожин Гощанського р-ну. Заарешт. 20 січня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 14 березня 1953 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав та нагород з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 17 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 15 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11167).

Калинюк Федір Микитович, 1906 р. н., с. Кальнятичі Острожецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кальнятичі Острожецького р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 листопада 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10863).

Калитюк Леонтій Микитович, 1904 р. н., с. Мокрець Ізяславського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, червоноармієць. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 29 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 13 армії 1 листопада 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 грудня 1946 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 5 грудня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10495).

Калізнюк Онуфрій Лукашевич, 1901 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 лютого 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 березня 1992 р. (СБУ, 7589).

Калізнюк Тимофій Лукашевич, 1912 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС у Рівненській обл. від 27 травня 1944 р. справу припинено, направлено в спецтабір НКВС для ізоляції та розробки. (СБУ, 343).

Калізнюк-Поліщук Андрій Миколайович, 1920 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1993 р. (СБУ, 13480).

Каліка Йосип Хаїмович, 1919 р. н., смт. Городниця Житомирської обл. Єврей, освіта 7 кл., власник ресторану. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 6 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1941 р. на 8 р. ВТТ.

Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1989 р. (ДАРО, 432).

Каліка Іда Мордківна, 1916 р. н., с. Олександрія Рівненської обл. Єврейка, неписьменна, служниця. Прож. м. Рівне, вул. Цвинтарна, 20. Заарешт. 20 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою УНКВС у Київській обл. від 2 липня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів. (ДАРО, 3466).

Каліка Софія Мордківна, 1919 р. н., с. Олександрія Рівненської обл. Єврейка, освіта 5 кл., офіціантка. Прож. с. Городище Рівненського р-ну. Заарешт. 20 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою УНКВС у Київській обл. від 2 липня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів. (ДАРО, 3467).

Калінберг Мазес Ісакович, 1925 р. н., с. Хохонів Більшівцівського р-ну Станіславської обл. Єврей, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 60 армії 1 УФ 21 травня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 28 вересня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1992 р. (СБУ, 10196).

Калінічук Никанор Олександрович, 1915 р. н., с. Будераж Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Будераж Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 січня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 13654).

Калінчук Володимир Григорович, 1925 р. н., с. Мокре Дубенського р-ну. Українець, рядовий 208 мінометного полку 12 артдивізії прориву Резерву головного командування. Заарешт. 1 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Вироком ВТ 69 армії 1 БФ від 6 лютого 1945 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 7 лютого 1945 р. (СБУ, 15923).

Калістратова Таїсія Василівна, 1918 р. н., с. Старий Почаїв Тернопільської обл. Українка, освіта 9 кл., бухгалтер майстерні пошиття одягу. Прож. м. Острог, вул. Шота Руставелі, 8. Заарешт. 7 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 грудня 1954 р. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 29 січня 1992 р. (СБУ, 7520).

Калка Лузер Товяшевич, 1905 р. н., м. Радомсько (Польща). Єврей, освіта 5 кл., столяр. Прож. м. Рівне, вул. Бічна, 4. Заарешт. 20 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3140).

Калковська Фейга Ушерівна, 1920 р. н., м. Рівне. Єврейка, освіта 7 кл., кравчиня. Прож. м. Рівне. Заарешт. 5 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 червня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 липня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3253).

Калкус Йосиф Йосифович, 1906 р. н., с. Верба Рівненської обл. Чех, заступник начальника райфінвідділу Вербського райвиконкому. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 28 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст.

54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 7 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (СБУ, 12174).

Калюжна Антоніна Калениківна, 1928 р. н., с. Борок-Кути Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Майдан Березнівського р-ну. Заарешт. 2 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 23 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 березня 1993 р. (СБУ, 11851).

Калюжна (Кухарук) Ганна Іллівна, 1927 р. н., с. Блудів Межиріцького р-ну. Українка, закінчила вчительські курси, коректор редакції газети «Червоний прапор». Прож. м. Рівне, вул. Горна, 33а. Заарешт. 30 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 4 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 4962-4963).

Калюжна Оксана Леонівна, 1912 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Мнишин Гощанського р-ну. Заарешт. 17 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1947 р. на 3 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8264).

Калюжна Ольга Савівна, 1913 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 12 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 січня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 січня 1994 р. (СБУ, 15265).

Калюжна Фаїна Артемівна, 1932 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Мнишин Гощанського р-ну. Заарешт. 21 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1947 р. на 3 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 25 грудня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 8264).

Калюжний Артем Федорович, 1903 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Мнишин Гощанського р-ну. Заарешт. 21 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8264).

Калюжний Володимир Йосипович, 1925 р. н., с. Городисько Холмського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, освіта 6 кл., бухгалтер видавництва «Червоний прапор». Прож. м. Рівне, вул. Горна, 33а. Заарешт. 30 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 4962-4963).

Калюжний Костянтин Никифорович, 1926 р. н., с. Кругле Рівненського

р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. кол. Басівщина Рівненського р-ну. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 січня 1945 р. вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування зі стадії попереднього слідства. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 жовтня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 11 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14152).

Калюжний Федір Юхимович, 1907 р. н., с. Йосипівка Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Йосипівка Здолбунівського р-ну. Заарешт. 24 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14781).

Калюжний Яків Артемович, 1930 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Мнишин Гощанського р-ну. Заарешт. 17 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 25 грудня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 8264).

Калюта Василь Іванович, 1898 р. н., с. Велике Морочне Зарічненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Велике Морочне Зарічненського р-ну. Заарешт. 28 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. заслання в Казахстан. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 січня 1990 р. (ДАРО, 1046).

Калюш Ганна Василівна, 1926 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 9 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 8399).

Калюш Григорій Васильович, 1 липня 1939 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, член КПРС, закінчив Сарненський кооперативний технікум, майстер виробничого навчання курсів громадянської оборони Сарненського р-ну. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 7 серпня 1970 р. Обвинувач. за ст. 62 ч.1, 64 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 18 серпня 1972 р. на 2 р. позбавлення волі, до терміну відбуття покарання зараховано попереднє ув'язнення, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1992 р. (СБУ, 7810).

Калюш Катерина Павлівна, 1921 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл.

висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6596).

Калюш Михайло Терентійович, 1921 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 25 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10368).

Калюш Олексій Никандрович, 1921 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Сергіївка Олександрійського р-ну. Заарешт. 8 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14506).

Калюш Степан Аврамович, 1910 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., десятник Клеванського лісгоспу. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 18 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 14 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 17 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 8901).

Калюшик Денис Лазарович, 1906 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС у Рівненській обл. від 27 вересня 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 167).

Калюшик Іван Архипович, 1897 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС у Рівненській обл. від 27 вересня 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 166).

Калько Варвара Трохимівна, 1922 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Симонів Гощанського р-ну. Заарешт. 12 лютого 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18-19 березня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 2 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 17 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13132).

Калько Євдокія Федорівна, 1931 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Симонів Гощанського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 листопада 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 січня 1992 р. (СБУ, 7040).

Калько Парасковія Охримівна, 1908 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Симонів

Гощанського р-ну. Заарешт. 12 лютого 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18-19 березня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 2 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 30 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13132).

Калько Федір Романович, 1912 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Симонів Гощанського р-ну. Заарешт. 6 січня 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18-19 березня 1953 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 2 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 15 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13132).

Кальков Гордій Антонович, 1913 р. н., с. Уїздці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 381 зсп 9 зсд. Прож. м. Брянськ (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4140).

Кальков-Кондратюк Іван Павлович, 1908 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., шляховий обхідник ст. Івачків. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29-30 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 20 квітня 1947 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 8323).

Кальницька Ганна Степанівна, 1919 р. н., с. Катеринівка Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Катеринівка Сарненського р-ну. Заарешт. 27 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11886).

Кальницька Марія Архипівна, 1928 р. н., с. Катеринівка Сарненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Катеринівка Сарненського р-ну. Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС від 29 червня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю заарештованої. Згодом виявилось, що факт смерті Кальницької М.А. було сфальсифіковано слідчим. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 25 червня 1964 р. постанову про припинення справи скасовано, справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 24 серпня 1964 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 3506).

Кальницький Лаврентій Архипович, 1910 р. н., с. Катеринівка Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Катеринівка Сарненського р-ну. Заарешт. 27 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27

вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11886).

Кальтенберг Володимир Андріанович, 1888 р. н., м. Рівне. Єврей. Прож. м. Рівне, вул. Садовського, 8. Заарешт. 2 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. 26 березня 1940 р. етаповано до тюрми м. Харків. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 серпня 1961 р. кримінальне переслідування припинено. (СБУ, 2803).

Кальчук Галина Софронівна, 1928 р. н., с. Сапожин Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Сапожин Гощанського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 20 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 9042).

Кальчук Іван Хомович, 1907 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 16 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 4 січня 1945 р. справу припинено за недоцільністю обвинувачення. Звільн. 17 січня 1945 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12329).

Кальчук Кіндрат Якович, 1924 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. У лютому 1945 р. з-під варти зник. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 21 серпня 1945 р. розслідування справи призупинене, арештований оголошений у розшук. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 10 лютого 1958 р. справу припинено. (ДАРО, 2984).

Кальчук Климентій Гнатович, 1910 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13841).

Кальчук Марія Іванівна, 1925 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 вересня 1955 р. за рішенням постійної сесії ВР Комі АРСР від 15 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6575).

Кальчук Олександр Якович, 1927 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 червня

1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8095).

Кальчук Павло Васильович, 1925 р. н., с. Руди Холмського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, член ВЛКСМ, машиніст шахти 8/10 Ворошиловградської обл. Прож. м. Рівне, вул. 1 Травня, 51. Заарешт. 26 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 12 грудня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1955 р. Постановою президії ВС СРСР від 25 грудня 1995 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16173).

Каменяка Іван Петрович, 1909 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 21 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 січня 1955 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 листопада 1971 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, конфісковане майно підлягало поверненню. (СБУ, 3387).

Каменяка Таїсія Василівна, 1927 р. н., с. Дермань Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 3 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 17 червня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 січня 1992 р. (СБУ, 10705).

Камінська Катерина Іванівна, 1920 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 8315).

Камінська Надія Харитонівна, 1929 (1930) р. н., с. Вишеньки Острозького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Вишеньки Острозького р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 17-18 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 24 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 10906).

Камінська Оксана Антонівна, 1922 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українка, освіта середня, вчителька. Прож. с. Острів Козинського р-ну. Заарешт. 16 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 16 квітня 1956 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 травня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2686).

Камінська Олександра Альбінівна, 1923 р. н., смт. Млинів Рівненської обл. Полька, освіта 6 кл., офіціантка. Прож. м. Дубно, вул. Польова, 18. Заарешт. 29 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 червня 1946 р. на 10 р.

ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 27 вересня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8355).

Камінський Антон Тимофійович, 1883 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, закінчив Волинську церковно-учительську школу, вчитель. Прож. с. Острів Козинського р-ну. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 14 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11328).

Камінський Броніслав Антонович, 1903 р. н., с. Обрітеф Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта 3 кл., робітник Мізоцького цукрового заводу. Прож. смт. Мізоч Рівненської обл. Заарешт. 26 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-8 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1990 р. (ДАРО, 4081).

Камінський Василь Андрійович, 1898 р. н., с. Будки Кременецького р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Річище Млинівського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-9 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 28 жовтня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2922).

Камінський Вацлав Йосифович, 1907 р. н., смт. Олика Волинської обл. Поляк, освіта 4 кл., водій Бабино-Томахівського цукрозаводу. Прож. м. Рівне, вул. Госпітальна, 49. Заарешт. 9 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-11, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1989 р. (ДАРО, 674).

Камінський Віктор Іванович, 1930 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1992 р. (СБУ, 8315).

Камінський Владислав Іванович, 15 травня 1892 р. н., с. Лєшно Полоцького п-ту (Білорусія). Поляк, освіта 3 кл., поліцейський. Прож. с. Антопіль Рівненського п-ту. Заарешт. 4 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 червня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 29 серпня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 грудня 1989 р. (ДАРО, 1098).

Камінський Владислав Казимирович, 1906 р. н. Поляк, світа середня спеціальна, залізничник. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 21 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 липня 1946 р. на 4 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (ДАРО, 3832).

Камінський Гервасій Денисович, 1901 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українець, колгоспник к-пу «Комсомолець». Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР.

Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 жовтня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1993 р. (СБУ, 12729).

Камінський Дмитро Миронович, 1924 р. н., с. Баболоки Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 379 зсп. Прож. селище Ахуни Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1992 р. (ДАРО, 5745).

Камінський Дмитро Янович, 1906 р. н., с. Грабів Клеванського р-ну. Поляк, освіта 4 кл., робітник млина. Прож. с. Караєвичі Рівненського р-ну. Заарешт. 20 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 27 червня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2007).

Камінський Євген Петрович, березень 1906 р. н., м. Рівне Волинської губ. Росіянин, закінчив 4-класне міське училище, автослюсар ремонтних майстерень 1 окремого автомотобатальйону. Прож. м. Москва-Хамовники, Пролетарські казарми. Заарешт. 19 січня 1930 р. Обвинувач. за ст. 58-10 КК РРФСР. Засудж. ОН при Колегії ОДПУ 9 червня 1930 р. на 3 р. концтаборів. Постановою трійки при ПП ОДПУ МО від 22 жовтня 1932 р. позбавлено права проживання після відбуття терміну покарання в Московській і Ленінградській обл. на 3 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 травня 1994 р. (ДАРО, 3854).

Камінський Людвиг Іванович, 1910 р. н., Келецький п-т (Польща). Поляк, освіта закінчив учительську семінарію, вчитель. Прож. с. Гута Степанська Сарненського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 6 серпня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2826).

Камінський Микола Митрофанович, 1925 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць 98 зсп 37 зсд. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4770).

Камінський Микола Федорович, 1922 р. н., с. Селець Дубровицького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 61 армії 8 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 листопада 1993 р. (СБУ, 14670).

Камінський Олександр Степанович, 1925 р. н., с. Бережці Кременецького р-ну Тернопільської обл. Українець, без постійного місця проживання. Заарешт. 14 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1993 р. (СБУ, 13465).

Камінський Оттон Матвійович, 1891 р. н., с. Яблунька Київської обл. Поляк, бухгалтер Сарненського лісгоспу. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 28 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 7 жовтня 1946 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС УРСР від 28 грудня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3486).

Камінський Петро Ничипорович, 1910 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Постійне Деражненського р-ну. Заарешт. 3 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 березня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 23 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 24 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11543).

Камщинський Віктор Ципріянович, 1910 р. н., Люблінська губ. (Польща). Поляк, закінчив вчительську семінарію, вчитель. Прож. с. Мочулянка Людвипільського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2647).

Канаєв Іван Васильович, 1929 р. н., с. Новостав Дальній Клеванського р-ну. Українець, без певних занять. Прож. с.Новостав Дальній Клеванського р-ну. Заарешт. 27 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13109).

Канецький Іван Михайлович, 1899 р. н., с. Семонь Торунського п-ту (Польща). Поляк, слюсар-механік Острозької електростанції. Прож. м. Острог, пров. Садовий, 6. Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 січня 1993 р. (СБУ, 11500).

Канікула Антон Юзефович, 1882 р. н., м. Мостиська Львівської обл. Поляк, освіта неповна середня, селянин. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 20 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1989 р. (ДАРО, 416).

Канікула Станіслав Антонович, 1920 р. н., м. Мостиська Львівської області. Поляк, освіта середня, працівник каси соцстраху. Прож. м. Дубно, вул. Панталія, 58. Заарешт. 19 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 23 грудня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 січня 1990 р. (ДАРО, 3730).

Кантор Лев Лазарович, 8 вересня 1906 р. н., м-ко Володимирець Волинської губ. Єврей, освіта початкова, лейтенант окремого танкового батальйону 32 сд. Прож. ст. Раздольное Уссурійської залізниці (Росія). Заарешт. 13 червня 1937 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1 КК

РРФСР. Засудж. ВТ 43 ск Приморської групи військ Окремої Далекосхідної армії 20 жовтня 1937 р. на 6 р. ВТТ, 3 р. позбавлення прав і позбавлення військового звання лейтенант. Помер 8 грудня 1941 р. у Сєввостлазі. Ухвалою ВТ ДалВО від 12 серпня 1967 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3305).

Канторович Іцек Герт-Нутович, 1906 р. н., м. Рава-Мазовецька Варшавської губ. (Польща). Єврей, малописьменний, швець. Прож. м. Рівне, вул. Шолохова, 10. Заарешт. 1 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Амністований 25 серпня 1941 р. як польський громадянин. (ДАРО, 3091).

Канторович Лейбуш Герт-Нутович, 1910 р. н., м. Рава-Мазовецька Варшавської губ. (Польща). Єврей, освіта 4 кл., водій. Прож. м. Рівне, вул. Шолохова, 10. Заарешт. 1 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Помер 22 березня 1941 р. у в'язниці м. Дубно. (ДАРО, 3092).

Канторович Хаїм-Герта Нутович, 1905 р. н., м. Рава-Мазовецька Варшавської губ. (Польща). Єврей, письменний, садівник. Прож. м. Рівне, вул. Вартова, 22. Заарешт. 1 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Амністований 4 вересня 1941 р. як польський громадянин. (ДАРО, 3093).

Канторський Василь Іванович, 1923 р. н., м. Корець Рівненської обл. Українець, учень 8 кл. школи №1 м. Корець. Прож. х. Шитня Юзефинської сільради Корецького р-ну. Заарешт. 12 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1107-1108).

Кап Вацлав Олександрович, 1924 р. н., с. Новини Дубенського р-ну. Поляк, освіта 4 кл., без певних занять. Прож. м. Варшава (Польща). Заарешт. 23 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 855).

Капецький В'ячеслав Йосипович, 1919 р. н., с. Малин Острожецького р-ну. Чех, освіта 1 кл., робітник 256 військобудівельної дільниці. Прож. м. Чкалов, вул. Кірова, 3/8. Заарешт. 21 травня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10, 58-2 КК РРФСР. Засудж. ВТ військ НКВС Чкаловської обл. 18 серпня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 1 вересня 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком Головної військової прокуратури СРСР від 30 жовтня 1991 р. відповідно до п. 1 Указу Президента СРСР від 13 серпня 1990 р. (СБУ, 5698).

Капецький Юзеф Михайлович, 1874 р. н., м. Озоркув Лодзинського п-ту (Польща). Поляк, поміщик. Прож. кол. Вириця Корецького р-ну. Заарешт. 11 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-4, 54-13 КК УРСР. Помер 18 лютого 1941 р. у Дубенській тюрмі. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 16 квітня 1941 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12668).

Капітанчук Іван Іванович, 1933 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., колгоспник. Прож.

с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 26 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 16 жовтня 1951 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 6 квітня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 6996).

Капітонюк Прокоп Маркович, 1906 р. н., с. Янівка Корецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Янівка Корецького р-ну. Заарешт. 17 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1036-1037).

Капітула Антон Аврамович, 1922 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 14 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 жовтня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 лютого 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 12303).

Капітула Василь Тарасович, 1927 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 3 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 травня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 15 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 9570).

Капітула Єгор Андрійович, 1927 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., залізничник. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 26 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4757).

Капітула Іван Костянтинович, 1893 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 січня 1941 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 травня 1992 р. (СБУ, 9853).

Капітула Катерина Дмитрівна, 1925 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7910).

Капітула Марія Гаврилівна, 1918 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 серпня 1957 р. вирок

скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2794).

Капітула Олексій Олексійович, 1922 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українець, робітник ст. Рівне. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 21 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 12 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 13518).

Капітула Тетяна Федорівна, 1923 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1992 р. (СБУ, 7910).

Капкан Тамара Миколаївна, 1925 р. н., с. Деражне Рівненської обл. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Михайлівка Деражненського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 11 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 січня 1992 р. (СБУ, 8775).

Каплюк Трохим Трифонович, 1907 р. н., с. Звіздже Деражненського р-ну. Українець, секретар сільради. Прож. с. Звіздже Деражненського р-ну. Заарешт. 22 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 січня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. На початку німецько-радянської війни звільнений з Дубенської тюрми. У 1952 р. ув'язнений для відбуття невідбутого покарання. Постановою президії ВС УРСР від 11 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 6 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6566).

Капран Ксенія Дем'янівна, 1914 р. н., с. Осова Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Осова Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11597).

Капранчук Леонід Устинович, 1929 р. н., с. Коловерти Межиріцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Коловерти Межиріцького р-ну. Заарешт. 12 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 12136).

Карабан Гнат Устинович, 1926 р. н., с. Любахи Рафалівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., член ВЛКСМ, рядовий в/ч 61873. Заарешт. 29 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ВТ ТавВО 9 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 27 червня 1956 р. термін

покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 13 січня 1955 р. Постановою президії ВС СРСР від 8 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2898).

Карабан Данило Ількович, 1907 р. н., с. Новосілки Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Острожецького р-ну. Заарешт. 10 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 12 червня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1735).

Карабін Ілля Григорович, 1923 р. н., с. Криве Саноцького п-ту Краківського воєв. (Польща). Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 5 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 5 липня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС УРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 15 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 7222).

Караван Роман Іванович, 1905 р. н., м. Перемишль (Польща). Поляк, вчитель. Прож. с. Вовничі Демидівського р-ну. Заарешт. 19 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 жовтня 1940 р. на 6 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1993 р. (СБУ, 13510).

Караімчук Іван Минович, 1901 р. н., с. Стара Рафалівка Рафалівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 23 сп. Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 15 травня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Вдруге заарешт. 10 вересня 1951 р. Прож. с. Стара Рафалівка Рафалівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 жовтня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (ДАРО, 2176, СБУ, 7223).

Караманчук Ростислав Глібович, 30 червня 1921 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Росіянин, закінчив Здолбунівську гімназію, помічник оперуповноваженого карного розшуку ст. Рівне. Прож. ст. Рівне, гуртожиток оперативного пункту міліції, вул. Уланська, 16. Заарешт. 22 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 26 квітня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2869).

Каранець Корній Павлович, 1919 р. н., с. Колесники Гощанського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Колесники Гощанського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 4 квітня 1946 р. направлений на роботу в Печорський вугільний басейн на 6 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 11 лютого 1964 р. справу припинено за недостатністю доказів. (СБУ, 3153).

Карапуц Олена Панасівна, 1928 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 12 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР

від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6788).

Карасимський Олександр Іванович, 1919 р. н., с. Сухівці Клеванського р-ну. Поляк, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Сухівці Клеванського р-ну. Заарешт. 11 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 23 травня 1941 р. справу припинено. (ДАРО, 3184).

Карась Василь Григорович, 1922 р. н., с. Голичівка Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Голичівка Корецького р-ну. Заарешт. 30 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1107-1108).

Карась Василь Семенович, 1924 р. н., с. Голичівка Корецького р-ну. Українець, учень 8 кл. школи №1 м. Корець. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 17 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл.. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1107-1108).

Карась Володимир Іванович, 1910 р. н., с. Волоща Дрогобицької обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Ярославець Острожецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 20 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1992 р. (СБУ, 10620).

Карачун Володимир Миколайович, 1932 р. н., х. Липники Тростянецької сільради Дубенського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. х. Липники Дубенського р-ну. Заарешт. 21 серпня 1948 р. Обвинувач. за 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 жовтня 1948 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 25 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 16 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1992 р. (СБУ, 6962).

Карачун Дмитро Гнатович, 1919 р. н., с. Дитиничі Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 645 сп 202 сд. Заарешт. 29 грудня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-1б КК РРФСР. Засудж. ВТ ПнЗФ 29 січня 1942 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 21 березня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2790).

Каращук Іван Лазарович, 1923 р. н., с. Рудка Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, секретар сільради. Прож. с. Рудка Рафалівського р-ну. Заарешт. 2 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 лютого 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8383).

Карвацький Андрій Григорович, 1911 р. н., с. Ясенець Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ясенець Дубровицького р-ну. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 19 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 26

грудня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 5 вересня 1995 р. (СБУ, 15757).

Кардаш Акулина Іванівна, 1927 р. н., с. Теодорівка Клесівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Теодорівка Клесівського р-ну. Заарешт. 8 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 7702).

Кардаш Андрій Ілліч, 1926 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 13 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 30 березня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 березня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 19 квітня 1956 р. (СБУ, 8340).

Кардаш Гаврило Адамович, 1927 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 251 окремого будівельного батальйону. Прож. ст. Подорвиха Кругобайкальської залізниці (Росія). Заарешт. 28 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 7 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 18 травня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (ДАРО, 3454).

Кардаш Ганна Михайлівна, 1913 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Дубняки Чудельської сільради Клесівського р-ну. Заарешт. 12 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 7 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 квітня 1993 р. (ДАРО, 5399).

Кардаш Григорій Дем'янович, 1927 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Чудель Клесівського р-ну. Заарешт. 28 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 лютого 1946 р. на 15 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1993 р. (СБУ, 15083).

Кардаш Єва Костянтинівна, 1922 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Чудель Клесівського р-ну. Заарешт. 21 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14362).

Кардаш Іван Іванович, 1912 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Чудель Клесівського р-ну. Заарешт. 2 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1993 р. (СБУ, 14282).

Кардаш Іван Семенович, 1912 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Чудель Клесівського р-ну. Заарешт. 22 січня 1944 р. Обвину-

вач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 1 УФ 2 квітня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 26 жовтня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 12008).

Кардаш Марія Марківна, 1916 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 10 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненської обл. від 30 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільн. 31 жовтня 1945 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 13 січня 1956 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1677).

Кардаш Марта Назарівна, 1915 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 8 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 11991).

Кардаш Микола Михайлович, 1927 р. н., х. Дубняки Чудельської сільради Клесівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. х. Дубняки Клесівського р-ну. Заарешт. 20 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 лютого 1946 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 13 січня 1957 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 травня 1957 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 червня 1992 р. (СБУ, 9028).

Кардаш Надія Філімонівна, 1926 р. н., с. Сморжів Клеванського р-ну. Українка, освіта 4 кл., робітниця лісництва. Прож. с. Сморжів Клеванського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 5 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1201).

Кардаш Песта Самуїлівна, 1924 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Чудель Клесівського р-ну. Заарешт. 29 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1992 р. (СБУ, 9698).

Кардаш Півонія Іванівна, 1922 р. н., с. Чудель Клесівського р-ну. Українка, освіта 6 кл., робітник складу Сарненського ліспромгоспу. Прож. с. Садки Сарненського р-ну. Заарешт. 12 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 червня 1992 р. (СБУ, 9852).

Кардаш Семен Васильович, 1929 р. н., с. Друхів Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Друхів Березнівського р-ну. Заарешт. 27 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рів-

ненської обл. 22 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 28 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 10168).

Кардаш Федір Климович, 1886 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Богданівка Корецького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 липня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1993 р. (ДАРО, 5316-5317).

Карлов Георгій Миколайович, 1895 р. н., м. Сімферополь. Росіянин, освіта 3 кл., ковбасник. Прож. м. Червоноармійськ Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13, 56-25 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1054).

Карманчук Гліб Якимович, 1892 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, закінчив Петербургський університет, начальник відділу Рівненського відділення військторгу. Прож. м. Рівне, вул. Грабник, 11. Заарешт. 2 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1945 р. справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 2092).

Карнас Євгенія Іванівна, 1926 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українка, обліковець контори бюро розрахунків. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 23 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 31 травня 1945 р. справу припинено, підлягала виселенню як член сім'ї зрадника батьківщини. (ДАРО, 1203).

Карнас Наталія Карлівна, 1898 р. н., кол. Антонувка Луцького р-ну. Німкеня, малописьменна, домогосподарка. Прож. м. Дубно вул. Щорса, 13. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 8 вересня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 березня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 21).

Карнаух Василь Тимофійович, 1922 р. н., с. Борисівка Курської обл. Росіянин, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 13679).

Карнаух Євдоким Онисимович, 1880 р. н., с. Іллін Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 11 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 21 травня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 12025).

Карпач Сергій Миколайович, 1923 р. н., с. Жовкині Володимирецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., рядовий 364 зсп 11 зсб. Заарешт. 15 травня 1944 р. Обвинувач. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу при-

пинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3950).

Карпенко Іван Андрійович, 1926 р. н., с. Постійне Дережненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 19 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1993 р. (СБУ, 14056).

Карпенко Катерина Михайлівна, 1906 р. н., с. Катеринівка Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Катеринівка Сарненського р-ну. Заарешт. 24 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11886).

Карпенчук Агафія Петрівна, 1895 р. н., м. Дубно Волинської губ. Українка, освіта початкова, біженка. Прож. с. Білокоровичі Овруцького п-ту Волинської губ. Заарешт. 24 лютого 1920 р. Обвинувач. за шпигунство. Постановою ОВ ВЧК при Реввійськраді 12 армії від 17 травня 1920 р. вислано за межі прифронтової зони. (СБУ, 1699).

Карпець Ірина Іванівна, 1929 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільнена 13 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 травня 1993 р. (ДАРО, 5464).

Карпець Михайло Іванович, 1929 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, неписьменний, робітник Степанського лісгоспу. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 31 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 травня 1993 р. (ДАРО, 5464).

Карпець Ніла Терентіївна, травень 1921 р. н., с. Черниці Корецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Черниці Корецького р-ну. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6964).

Карпинська Катерина Францівна, 1893 р. н., с. Пустомити Луцького п-ту Волинської губ. Полька, санітарка Острозької лікарні. Прож. м. Острог Волинського воєв. Заарешт. 8 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1689).

Карпинський Ананій Орестович, 1910 р. н., с. Сивки Ляховецького р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, освіта 3 кл., міліціонер на ст. Рівне. Прож. м. Рівне. Заарешт. на початку квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 8 квітня 1946 р. направлений на спецпоселення в Печорський вугільний басейн на 6 р. (СБУ, 3138).

Карпич Тарас Євменович, 1921 р. н., с. Смордва Млинівського р-ну. Українець, освіта 5 кл, червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія).

Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4741).

Карпич Харитон Миронович, 1882 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Черешнівка Дубенського р-ну. Заарешт. 31 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 липня 1954 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури УРСР від 12 вересня 1991 р. (СБУ, 5330).

Карпишин Павло Юхимович, 1932 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, учень 10 кл. Здолбунівської СШ. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 1 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 18 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 29 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1993 р. (СБУ, 12192).

Карпишин Петро Денисович, 1933 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, учень 8 класу Глинської СШ. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 12 березня 1949 р. на 3 р. ВТТ. Звільн. 26 жовтня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (ДАРО, 1843).

Карпишина Надія Денисівна, 1923 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8111).

Карпінська Анастасія Василівна, 1918 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 12 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8467).

Карпінська Лукерія Павлівна, 1925 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 16 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 14 квітня 1955 р. (СБУ, 9783).

Карпінський Антон Петрович, 1921 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 3 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення

прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 травня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (СБУ, 9544).

Карпінський Василь Йосипович, 1928 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 16 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8463).

Карпінський Василь Тимофійович, 1931 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 24 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Помер 3 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (СБУ, 12844).

Карпінський Василь Федорович, 1923 р. н., с. Друхів Людвипільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 76 зсп. Прож. м. Новосибірськ (Росія). Заарешт. 31 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4608).

Карпінський Влас Степанович, 1923 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 4 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 серпня 1947 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8406).

Карпінський Іван Григорович, 1927 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, червоноармієць 397 сд. Заарешт. 14 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 397 сд 22 травня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 січня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 листопада 1992 р. (СБУ, 11433).

Карпінський Корнелій Вікентійович, 17 травня 1900 р. н., м. Владикавказ (Росія). Поляк, освіта середня, канцелярист. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 8 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 травня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1989 р. (ДАРО, 996).

Карпінський Михайло Іванович, 1931 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 15 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4071).

Карпінський Назар Фокович, 1907 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 16 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 червня

1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6717).

Карпінський Павло Іванович, 1922 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 61 армії 5 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 травня 1945 р. в Комі АРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9035).

Карпінський Пилип Якович, 1915 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 7 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 16 вересня 1947 р. на 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 10 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10314).

Карпінський Сигізмунд Вікентійович, 1910 р. н., с. Хотин Острозького п-ту. Поляк, освіта 7 кл., тесля. Прож. м. Острог Здолбунівського п-ту. Заарешт. 30 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 16-80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 серпня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 листопада 1989 р. (ДАРО, 1055).

Карпінський-Захарчук Михайло Агафонович, 1917 р. н., с. Білка Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білка Березнівського р-ну. Заарешт. 3 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14295).

Карпінчук Борис Анатолійович, 1932 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 31 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 травня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4718).

Карплюк Сергій Данилович, 1921 р. н., с. Бистричі Людвипільського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 29 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 12 липня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11249).

Карплюк Яків Мефодійович, 1918 р. н., с. Сторожів Корецького р-ну. Українець, червоноармієць 233 сд. Заарешт. 13 липня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-1б КК РРФСР. Засудж. ВТ 69 ск 20 армії 18 липня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 серпня 1941 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 20 жовтня 1995 р. (СБУ, 15780).

Карпов Семен Омелянович, 1926 р. н., с. Грушівка Людвипільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грушівка

Людвипільського р-ну. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст.. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1993 р. (СБУ, 14006).

Карпова Уляна Єфимівна, 1930 р. н., с. Грушівка Сосновського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Грушівка Сосновського р-ну. Заарешт. 18 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15-16 травня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС УРСР від 11 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 18 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8085, т. 1-2).

Карпович Андрій Панасович, 1914 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах Верховного суду УРСР від 19 вересня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3576).

Карпович Валентин Пилипович, 1928 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 12 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 липня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 31 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6788).

Карпович Владислав Петрович, 1890 р. н., м. Санкт-Петербург (Росія). Поляк, закінчив 7-класне комерційне училище, бухгалтер райфінвідділу. Прож. смт. Людвипіль Рівненської обл. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 9 вересня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1989 р. (ДАРО, 1119).

Карпович Володимир Пилипович, 1914 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 31 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 21 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 грудня 1955 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 25 червня 1992 р. (СБУ, 14450).

Карпович Гнат Семенович, 1897 р. н., с. Милостів Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Милостів Рівненського р-ну. Заарешт. 9 грудня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 12 грудня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 грудня 1991 р. (СБУ, 5872).

Карпович Дмитро Іванович, 1924 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. смт. Степань Степанського р-ну. Заарешт. 27 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 грудня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 19 січня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 14 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 9348).

Карпович Марія Адамівна, 1927 р. н., с. Городище Висоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Городище Висоцького р-ну. Заарешт. 28 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 24 березня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 6459).

Карпович Марія Минівна, 1898 р. н., с. Варковичі Дубенського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Милостів Рівненського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 30 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 грудня 1991 р. (СБУ, 5872).

Карпович Микола Васильович, 1896 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Гутвин Деражненського р-ну. Заарешт. 13 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 березня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11896).

Карпович Михайло Йосипович, 1916 р. н., х. Голе Болото Київської обл. Українець, освіта 3 кл., робітник по найму. Прож. м. Кельце (Польща). Заарешт. 20 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 26 лютого 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2672).

Карпович Оксана Дмитрівна, смт. Степань Рівненської обл. Українка, освіта середня, студентка 1 курсу Рівненського вчительського інституту. Прож. смт. Степань Рівненської обл. Заарешт. 14 листопада 1947 р. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 19 листопада 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 11073).

Карпович Олександр Антонович, 1910 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 жовтня 1991 р. (СБУ, 5564).

Карпович Павло Панасович, 1909 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК

РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах Верховного суду УРСР від 19 вересня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3576).

Карпович Петро Уліянович, 1919 р. н., с. Бухличі Столинського р-ну Пінської обл. (Білорусія). Білорус, робочий 3 дистанції служби колії Ковельської залізниці. Прож. казарма №36 ст. Клесів Ковельської залізниці. Заарешт. 13 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Вироком ВТ Ковельської залізниці від 30 грудня 1945 р. Виправдано, з-під варти звільнено. (СБУ, 14430).

Карпович Пилип Йосипович, 1882 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 12 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6788).

Карпович-Турянська Євгенія Іллівна, 1923 р. н., с. Комарники Турківського р-ну Дрогобицької обл. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Владиславівка Млинівського р-ну. Заарешт. 30 липня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 жовтня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 1 березня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 20 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 лютого 1992 р. (СБУ, 7333).

Карпюк Андрій Олексійович, 1902 р. н., с. Радиславка Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 38 зсп. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» 38 зсп від 14 серпня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1994 р. (ДАРО, 3207).

Карпюк Василь Іванович, 1924 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Стовпець Вербського р-ну. Заарешт. 16 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 8580).

Карпюк Василь Михайлович, 1916 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 2 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 травня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10735).

Карпюк Володимир Якович, 1923 р. н., с. Михалківці Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Михалківці Острозького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р.

на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 жовтня 1992 р. (СБУ, 10110).

Карпюк Ганна Андріївна, 1927 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6145).

Карпюк Георгій Феодосійович, 1929 р. н., смт. Гоща Рівненської обл. Українець, учень 9 кл. Прож. смт. Гоща Рівненської обл. Заарешт. 5 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням ЦК з перегляду справ від 4 жовтня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком Рівненської обл. 28 жовтня 1991 р. (ДАРО, 3890-3891).

Карпюк Григорій Михайлович, 1918 р. н., смт. Гоща Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., сержант 12 осб 36 сд. Заарешт. 20 березня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Постановою військової прокуратури 86 сд від 1 квітня 1942 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 3294).

Карпюк Євгенія Степанівна, 1927 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 27 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7758).

Карпюк Йосип Сергійович, 1909 р. н., с. Теремне Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 358 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 2 серпня 1972 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3607).

Карпюк Іван Миронович, 1920 р. н., с. Стовпець Дубенського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 57 зсп 19 зсд. Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4008).

Карпюк Іван Павлович, 1926 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 20 липня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1994 р. (СБУ, 15425).

Карпюк Іван Романович, 1918 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Укра-

їнець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 26 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 17 листопада 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено в Острозький РВК для взяття на військовий облік. (ДАРО, 2278).

Карпюк Іван Тихонович, 1913 р. н., с. Старожуків Клеванського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 12 зсп 2 зсд. Прож. табір Чебаркуль Челябінської обл. (Росія). Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ Свердловського гарнізону 20 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ УралВО від 17 жовтня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3381).

Карпюк Ларіон Павлович, 1923 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Кам'янець-Подільської обл. 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 6 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1994 р. (СБУ, 15267).

Карпюк Максим Сергійович, 1903 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Боремель Острожецького р-ну. Заарешт. 29 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 1 гк 4 березня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ 1 УФ від 16 березня 1944 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 24 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 12089).

Карпюк Марія Григорівна, 21 лютого 1935 р. н., с. Острів Млинівського р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 6 травня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 11 червня 1952 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 5 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 18 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9647).

Карпюк Марія Євдокимівна, 1923 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11897).

Карпюк Марія Іванівна, 1895 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 вересня 1950 р. на 5 р. заслання в Кокчетавську обл. Казахської РСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1989 р. (ДАРО, 968).

Карпюк Михайло Кіндратович, 1925 р. н., с. Лебедянка Дубенського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 червня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР

від 17 червня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 3 серпня 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1993 р. (СБУ, 14620).

Карпюк Олександра Дмитрівна, 1916 р. н., с. Княгинин Дубенського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 20 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 16 серпня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 19 січня 1992 р. (СБУ, 8430, т. 1-2).

Карпюк Параска Лукашівна, 1913 р. н., с. Острів Млинівського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 травня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 11 червня 1952 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 5 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9647).

Карпюк Парасковія Трохимівна, 1904 р. н., с. Городище Олександрійського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Високий Олександрійського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1660).

Карпюк Парфен Федорович, 1888 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 31 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 8 лютого 1941 р. на 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 вересня 1991 р. (СБУ, 5654).

Карпюк Прокоп Юхимович, 1893 р. н., с. Бокійма Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бокійма Демидівського р-ну. Заарешт. 25 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 вересня 1989 р. (ДАРО, 498).

Карпюк Федір Дмитрович, 1911 р. н., с. Білашів Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білашів Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11258).

Карпюк Феодосій Іванович, 1920 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, закінчив Рівненську гімназію і 2 курси Львівського медичного інституту, завідувач медичним пунктом пивзаводу. Прож. м. Рівне, вул. Кавказька, 4. Заарешт. 22 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 24 липня

1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3447).

Карський Собеслав Теодорович, 1905 р. н., с. Шпеталь Дольни Вроцлавського п-ту. Поляк, освіта вища юридична, віце-староста Костопільського п-ту. Прож. м. Костопіль, вул. Пілсудського, 266. Заарешт. 21 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (ДАРО, 1008).

Картель Катерина Львівна, 1923 р. н., с. Авдіївка Чернігівської обл. Українка, селянка. Прож. с. Михайлівка Дубенського р-ну. Заарешт. 27 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Дубенського РВ НКВС у Рівненській обл. від 17 листопада 1944 р. справу припинено за маловажністю злочину, з-під варти звільнити. Звільн. 21 листопада 1944 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 листопада 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 14598).

Картуш Михайло Васильович, 1919 р. н., с. Ставки Гусятинського р-ну Тернопільської обл. Українець, червоноармієць 361 сп 156 сд. Заарешт. 20 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Приморської армії 3 серпня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 10 серпня 1941 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Південного регіону України від 24 травня 1994 р. (СБУ, 15481).

Карус Ян Адамович, 1897 р. н., м. Рівне. Поляк, освіта початкова, слюсар. Прож. м. Рівне. Заарешт. 17 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 м. Шахти Ростовської обл. від 27 жовтня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1514).

Карчевський Адам Іванович, 1899 р. н., с. Стеклін Поморського воєв. (Польща). Поляк, освіта 2 кл., старший поліцейський. Прож. с. Деражне Костопільського п-ту. Заарешт. 26 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1989 р. (ДАРО, 840).

Карчевський Іван Володимирович, 1920 р. н., с. Ляхи Бельського п-ту Білостокської обл. (Польща). Українець, селянин. Прож. смт. Соснове Рівненської обл. Заарешт. 13 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 24 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 31 січня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 23 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12450).

Касацький Степан Йосипович, 1920 р. н., с. Орлівка Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 813 зсп 21 зсб. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4314).

Касіян Володимир Якимович, 1927 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 10

грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 6 травня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 червня 1992 р. (СБУ, 9089).

Касіян Іван Федорович, 1923 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 76 зсп 23 зсд. Прож. м. Бійськ Алтайського краю (Росія). Заарешт. 2 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4383).

Касіян Федот Якимович, 1924 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 20 квітня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1993 р. (СБУ, 11283).

Касперович Адам Костянтонович, 1898 р. н., м. Рівне. Поляк, закінчив Варшавську технічну школу, технік-слюсар. Прож. с. Смига Дубенського п-ту. Заарешт. 24 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 528).

Каспржак Чеслав Іванович, 1902 р. н., с. Зелена-Весь Познанського воєв. (Польща). Поляк, освіта 4 кл. Прож. с. Яновець Познанського воєв. Заарешт. 2 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою Дубенського РВ НКВС від 19 лютого 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2693).

Кастнер Едмунд Романович, 1899 р. н., с. Белагін Кельської губ. (Польща). Поляк, комендант поліцейської дільниці. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 23 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 лютого 1940 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Касянець Олександр Миколайович, 1927 р. н., с. Білка Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Білка Березнівського р-ну. Заарешт. 10 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9134).

Касянчук Адам Єфимович, 1926 р. н., с. Великі Селища Людвипільського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 104 зсп 39 зсд. Прож. м. Ялуторовськ Омської обл. (Росія). Заарешт. 17 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5731).

Касянчук Василь Михайлович, 1904 р. н., с. Борова Морочненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 9

роти 61 зсп 13 зсб. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Помер 5 липня 1945 р. у тюрмі №2 м. Соль-Ілецьк Чкаловської обл. (Росія). Постановою ВКР «Смерш» ПУВО від 9 серпня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 15 серпня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4646).

Касянчук Гнат Іванович, 1904 р. н., с. Стоянівка Червоноармійського р-ну. Українець, рядовий 12 батареї 87 важкої гаубичної артилерійської бригади 6 градійської артдивізії. Заарешт. 1 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11, 51 КК РРФСР. Засудж. ВТ 10 гвардійської армії 25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 11 жовтня 1991 р. (СБУ, 10520).

Касянчук Давид Іванович, 1906 р. н., с. Стоянівка Червоноармійського р-ну. Українець, рядовий 12 батареї 87 важкої гаубичної артилерійської бригади 6 градійської артдивізії. Заарешт. 31 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11, 51 КК РРФСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 10 гвардійської армії 25 лютого 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 11 жовтня 1991 р. (СБУ, 10520).

Касянчук Йосип Адамович, 1915 р. н., с. Вілля Людвипільського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 69 зсп. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 27 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1994 р. (ДАРО, 5670).

Касянчук Костянтин Олександрович, 1928 р. н., с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., столяр у ВТТ. Прож. м. Дніпродзержинськ. Заарешт. 15 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 19 травня 1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 12 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (СБУ, 5858).

Касянчук Максим Романович, 1913 р. н., с. Дитиничі Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 54 гсд. Заарешт. 7 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 54 гсд 20 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 11006).

Касянчук Максим Федорович, 1892 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 20 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 18 березня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1938).

Касянчук Михайло Тимофійович, 1932 р. н., с. Борова Зарічненського р-ну. Українець, малописьменний, тесля. Прож. с. Борова Зарічненського р-ну. Заарешт. 2 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській області від 4 травня 1951 р. справу припинено за відсутністю дока-

зів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 1416-1420).

Касянчук Никандр Єфремович, 1923 р. н., с. Корнин Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий батареї управління 10 артилерійської дивізії прориву Резерву головного командування (АДП РГК). Прож. Сх. Пруссія. Заарешт. 24 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 10 АДП РГК 20 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 березня 1945 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3483, т.1-2).

Касянчук Никанор Несторович, 1904 р. н., с. Омит Морочненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Омит Морочненського р-ну. Заарешт. 19 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14215).

Касянчук Олексій Кирилович, 1928 р. н., с. Стоянівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Стоянівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 2 серпня 1948 р. Обвинувач. ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 жовтня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 14 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 березня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 23 веренся 1991 р. (СБУ, 5357).

Касянчук Петро Трохимович, 1928 р. н., с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер к-пу «Шлях до комунізму». Прож. с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 22 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 лютого 1992 р. (СБУ, 6817, т.1-3).

Касянчук Прокоп Федорович, 1909 р. н., с. Перенятин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 88 ззап. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 липня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3954).

Касянчук Ростислав Панасович, 1929 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 9 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 30 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 червня 1992 р. (СБУ, 9586).

Касянчук Трохим Микитович, 1898 р. н., с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник к-пу «Шлях до комунізму». Прож. с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Заарешт. 22 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 лютого 1992 р. (СБУ, 6817, т.1-3).

Касянчук Федір Дмитрович, 1923 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 вересня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3327).

Касянчук-Климчук Онисія Василівна, 1920 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 18 квітня 1946 р. справу припинено, вислано з Рівненської обл. як соціально-небезпечну. (ДАРО, 3476).

Катеринич Катерина Кононівна, 1930 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Малушка Малинської сільради Березнівського р-ну. Заарешт. 4 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 червня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1990 р. (ДАРО, 3753).

Катеринич Ксенія Андріївна, 1930 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, селянка, колгоспниця. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 16 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1993 р. (СБУ, 12254).

Катеринич Леся Кононівна, 1933 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. х. Малушка Малинської сільради Березнівського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 16 квітня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 28 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1992 р. (ДАРО, 4856).

Катеринич Мотруна Іванівна, 1918 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4394).

Катеринич Устина Андріївна, 1929 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, селянка, колгоспниця. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 16 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 березня 1993 р. (СБУ, 12254).

Катеринчик Гнат Адамович, 1907 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 12 зсп. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ Свердловського гарнізону 24 березня

1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 7 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 серпня 1992 р. (СБУ, 9517).

Катеринчик Іван Олександрович, 1922 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, учасник УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Тучинського РВ НКВС від 7 вересня 1944 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 23 липня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13516).

Катеринчик Іван Пилипович, 1921 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 1 кулеметної роти 945 сп 262 сд. Заарешт. 15 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ 262 сд 29 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 2 квітня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 1712).

Катеринчик Микола Данилович, 1927 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 27 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 7154).

Катеринчик Павло Володимирович, 1916 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 15 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 4 березня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 24 серпня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3514).

Катеринчук Іван Романович, 1884 р. н., с. Бронники Клеванського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Бронники Клеванського р-ну. Заарешт. 6 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 402).

Катеринчук Надія Андріївна, 1928 р. н., с. Харалуг Межиріцького р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Харалуг Межиріцького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС від 1 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 21 липня 1945 р. вирок скасовано, справу відправлено на додаткове розслідування. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 19 серпня 1948 р. справу припинено за недоведеністю. Звільн. 28 серпня 1948 р. (ДАРО, 1557).

Катишевцев Іван Григорович, 1893 р. н., м. Усть-Кут Іркутської обл. (Росія). Росіянин (?), механік автоколони №8. Прож. с. Верба Дубенського р-ну. Заарешт. 29 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Етапований до м. Київ 31 травня 1940 р., подальша доля невідома. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 29 грудня 1965 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3535).

Катрук Григорій Павлович, 1925 р. н., с. Трипутня Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Трипутня Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1993 р. (СБУ, 14075).

Катрушин Адам Адамович, 1927 р. н., с. Залішани Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Залішани Дубровицького р-ну. Заарешт. 12 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 26 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 8635).

Катрушин Кіндрат Петрович, 1927 р. н., с. Залішани Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Залішани Дубровицького р-ну. Заарешт. 12 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 16 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1992 р. (СБУ, 8635).

Катульський Вацлав Іванович, 1908 р. н., м. Вацлавка Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта початкова, робітник. Прож. м. Варшава (Польща). Заарешт. 26 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 серпня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3065).

Катульський Микола Дмитрович, 1918 р. н., с. Підлужжя Вербського р-ну. Поляк, робітник військбуду при артилерійському арсеналі №1 ст. Донгузька. Прож. ст. Донгузька Оренбургської залізниці (Росія). Заарешт. 27 серпня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Чкаловського облсуду 19 жовтня 1942 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 5 березня 1943 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 травня 1993 р. (СБУ, 14265).

Кац Абрам Шулимович, 5 січня 1910 р. н., м. Рівне. Єврей, освіта 6 кл., інспектор райфінвідділу. Прож. м. Рівне, вул. Млинівська, 17. Заарешт. 20 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 жовтня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3592).

Кац Хая Нахманівна, 1920 р. н., м. Рівне. Єврейка, освіта середня, бухгалтер. Прож. м. Рівне, вул. Горького. Заарешт. 5 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 червня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 липня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3253).

Кац Шимон Янкелевич, 1877 р. н., м. Шепетівка Кам'янець-Подільської обл. Єврей, освіта початкова, управляючий кооперативним банком. Прож. м. Рівне, вул. Хмільна, 5. Заарешт. 31 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1940 р. на 5 р. заслання у Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1989 р. (ДАРО, 519).

Кацамон Василь Васильович, 1892 р. н., с. Великі Сади Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Олександрівка Дубенського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (СБУ, 6437).

Кацамон Марія Василівна, 1923 р. н., с. Олександрівка Дубенського р-ну. Чешка, освіта 4 кл., завідувач магазину. Прож. с. Олександрівка Дубенського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 грудня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 6 лютого 1948 р. термін покарання збільшено до 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 26 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (СБУ, 6437).

Кацамон Надія Федорівна, 1928 р. н., с. Олександрівка Дубенського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Новини Демидівського р-ну. Заарешт. 17 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 9 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 березня 1992 р. (СБУ, 7515).

Кацеба Ананій Іванович, 1931 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 12 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 березня 1993 р. (СБУ, 12192).

Кацман Михайло Мусійович, 1895 р. н., м. Хмільник Вінницької обл. Єврей, освіта початкова, завідуючий пунктом цукрозаводу. Прож. м. Рівне, вул. Тиха, 20. Заарешт. 15 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1989 р. (ДАРО, 639).

Качаловський Андрій Дмитрович, 1925 р. н., с. Вовничі Демидівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Вовничі Демидівського р-ну. Заарешт. 3 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1992 р. (СБУ, 9472).

Качан Ганна Сергіївна, 1927 р. н., с. Пляшева Козинського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Пляшева Козинського р-ну. Заарешт. 16 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 11 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6931).

Качан Іван Григорович, 1904 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 98 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 лютого 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 625-627).

Качан Іван Панасович, 1903 р.н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 625-627).

Качан Іван Тимофійович, 1921 р. н., с. Пляшівка Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 2 учбового артполку Гороховського учбового арттабору. Прож. Гороховецькі табори Горьковської обл. (Росія). Заарешт. 26 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1992 р. (ДАРО, 5090).

Качан Макар Антонович, 1907 р. н., с. Пляшівка Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 2 учбового артполку Гороховецького учбового арттабору. Прож. Гороховецькі табори Горьковської обл. (Росія). Заарешт. 16 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» Гороховецького учбового арттабору від 16 жовтня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 3202).

Качан Олександр Каленикович, 1904 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта 4 кл., заступник директора з робітничого постачання Клеванського лісгоспу. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 16 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. на 15 каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 травня 1956 р. за ухвалою ВС Комі АРСР від 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8818).

Качан Олексій Захарович, 1925 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9185).

Качан Тихон Єгорович, 1900 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 384 зсп 44 зсд. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ОН при НКВС СРСР від 17 березня 1945 р. зараховано у термін покарання попереднє ув'язнення, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1992 р. (ДАРО, 3151).

Качановська Єва Федорівна, 1893 р. н., с. Качановичі Пінського р-ну (Білорусія). Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 29 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою Володимирецького РВ НКВС від 24 серпня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1371).

Качановська Текля Василівна, 1928 р. н., с. Городище Олександрійського р-ну. Українка, освіта 2 кл., швея. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 29 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПВО від 4 червня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 18 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 травня 1992 р. (СБУ, 8710).

Качановський Василь Степанович, 1924 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., охоронець хлібозаводу. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 29 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПВО від 4 червня 1955 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 травня 1992 р. (СБУ, 8710).

Качановський Іван Олександрович, 1929 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, член ВЛКСМ, арматурник тресту №17 «Південьавтобуд». Прож. м. Дніпропетровськ. Заарешт. 24 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ВТ ТавВО 31 січня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 26 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1994 р. (СБУ, 15685).

Качановський Казимир Станіславович, 1917 р. н., с. Серники Висоцького р-ну. Поляк, освіта початкова, безробітний. Прож. с. Серники Висоцького р-ну. Заарешт. 24 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 21 січня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2196)

Качковський Чеслав-Іван Йосипович, 1908 р. н., с. Кожухів Літинського р-ну Вінницької обл. Поляк, закінчив гімназію, бухгалтер фінвідділу. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 12 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 28 вересня 1940 р. справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 2836).

Качор Андрій Касперович, 1892 р. н., м. Кельце (Польща). Поляк, освіта 2 кл. залізничного училища, машиніст паровоза. Прож. м. Здолбунів. Заарешт. 7 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-11, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 652).

Качурець Костянтин Федорович, 1914 р. н., с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 7 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 5 січня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15087).

Кашернюк Клим Семенович, 1892 р. н., с. Бабин Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Бабин Гощанського р-ну. Заарешт. 7 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-8 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 10 січня 1948 р. справу припинено за недоведеністю, з-під варти звільн. 3 лютого 1948 р. (СБУ, 29).

Кашецький Олександр Андрійович, 1922 р. н., с. Рудинський Майдан Костопільського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Антонівка Тучинського р-ну. Заарешт. 3 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 26 лютого 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС для подальшої перевірки. (ДАРО, 2343).

Кашицька Мілена Томилівна, 1925 р. н., с. Полюхів Перемишлянського р-ну Львівської обл. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Мидськ Деражненського р-ну. Заарешт. 14 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1993 р. (СБУ, 11517).

Кашицький Юрій Томашевич, 1913 р. н., с. Полюхів Перемишлянського р-ну Львівської обл. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 76 зсп 23 зсд. Заарешт. 21 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4402).

Кашпер Іван Юхимович, 1921 р. н., с. Мала Харуча Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мала Харуча Межиріцького р-ну. Заарешт. 13 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 листопада 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 листопада 1993 р. (СБУ, 14705).

Кашпер Катерина Опанасівна, 1924 р. н., с. Кривиця Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кривиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 8 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12690).

Кашперук Купріян Степанович, 1895 р. н., с. Обгів Вербського р-ну. Українець, малописьменний, різноробочий Любомирського лісництва. Прож. с. Тростянець Вербського р-ну. Заарешт. 13 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 12 лютого 1949 р. 10 р. ВТТ. Звільн. 3 березня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4754).

Кашперук Петро Якимович, 1928 р. н., с. Обгів Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Обгів Вербського р-ну. Заарешт. 26 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 6 липня

1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7862).

Кашпрук Іван Панасович, 1912 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 379 зсп. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 жовтня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5603-5607).

Каштан Ганна Антонівна, 1907 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українка, малописьменна, селянка. Прож. смт. Демидівка Рівненської обл. Заарешт. 1 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 лютого 1951 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 лютого 1990 р. (ДАРО, 3751-3752).

Каштан Олександр Петрович, 1924 р. н., с. Стовпин Межиріцького р-ну. Українець, член ВЛКСМ, рядовий в/ч 25231. Заарешт. 13 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ БіломорВО 30 грудня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 21 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 21 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14933).

Каштан Петро Йосипович, 1912 р. н., с. Стовпин Межиріцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Стовпин Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 лютого 1941 р. Обвинувач. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1036-1037).

Каштелян Андрій Панасович, 1922 р. н., с. Гориньград Тучинського р-ну. Українець, освіта 6 кл., водій Рівненського відділення зв'язку. Прож. м. Рівне, вул. Чкалова, 34. Заарешт. 16 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК УРСР. Помер 1 червня 1942 р. у тюрмі №2 УНКВС м. Астрахань. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 20 січня 1947 р. справу припинено у зв'язку зі смертю. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1989 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 859, 991).

Каштелян Іван Михайлович, 1928 р. н., с. М'ятин Гощанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. М'ятин Гощанського р-ну. Заарешт. 19 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 червня 1955 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 8 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9305).

Каштелян Петро Хомович, 1904 р. н., смт. Рафалівка Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. смт. Рафалівка Рівненської обл. Заарешт. 19 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14769).

Каштелян Тихон Хомович, 1915 р. н., с. Стара Рафалівка Рафалівського

р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 53 зсп. Прож. м. Харків. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 жовтня 1991 р. (ДАРО, 4533).

Кашуба Леонід Степанович, 1927 р. н., с. Березини Червоноармійського р-ну. Українець, військовослужбовець, рядовий в/ч 11173. Заарешт. 4 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ЗабВО 22 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 6 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 26 грудня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13868).

Кашуба Макар Іванович, 1904 р. н., с. Березини Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 384 зсп. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 5 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ УралВО від 8 вересня 1971 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3613).

Кашуба Никифор Васильович, 1898 р. н., с. Батьки Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. х. Лебедянка Бортницької сільради Дубенського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 18 березня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 31 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1991 р. (СБУ, 6042).

Кашуба Петро Никифорович, 1929 р. н., х. Лебедянка Бортницької сільради Дубенського р-ну. Українець, закінчив медичну школу. Прож. м. Дубно, вул. Будьонного, 18. Заарешт. 25 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1991 р. (СБУ, 6042).

Кащин Володимир Іванович, 1929 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. Заарешт. 30 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 1 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 17 червня 1954 р. Ухвалою ВТ ПУВО від 10 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю доказів провини. (СБУ, 1909).

Кащин Мирон Микитович, 1922 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 358 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 11 травня 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3911).

Кащин Олександр Семенович, 1918 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. Заарешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок

виконано 4 вересня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1993 р. (СБУ, 15306).

Кащин Олексій Гордійович, 1905 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 358 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 травня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3911).

Каюн Василина Костянтинівна, 1893 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 29 серпня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 12259).

Каюн Василь Омелянович, 1920 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 7 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 61 армії 17 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5773).

Каюн Мина Омелянович, 1904 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10176).

Каючко Павло Якович, 1922 р. н., с. Пустоіванне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта середня, рядовий 379 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4748).

Квасовський Костянтин Денисович, 1891 р. н., с. Мала Іловиця Шумського р-ну Тернопільської обл. Українець, селянин. Прож. с. Мала Іловиця Шумського р-ну Тернопільської обл. Заарешт. 25 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 28 березня 1945 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 13938).

Кватерчук Степан Тимофійович, 1927 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, молодший сержант 771 військової бази ЗабВО. Заарешт. 27 травня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ЗабВО 31 серпня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 серпня 1956 р. Реабіл. висновком управління Генеральної військової прокуратури СРСР від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 14966).

Кватира Анастасія Степанівна, 1923 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українка, освіта 10 кл., вчителька. Прож. с. Хотин Козинського р-ну. Заарешт. 5 листопада 1944 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6183).

Кватира Василь Степанович, 1921 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 10 кл., рядовий 104 зсп 39 зсд. Прож. м. Ялуторовськ Омської обл. (Росія). Заарешт. 29 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 857).

Кватирко Олександра Федорівна, 1906 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 6 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 2 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 вересня 1992 р. (СБУ, 9866).

Кватирко Протас Максимович, 1895 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 6 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 2 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 вересня 1992 р. (СБУ, 9866).

Квачук Петро Григорович, 1910 р. н., х. Тараж Боровецької сільради Зарічненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Тараж Зарічненського р-ну. Заарешт. 9 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 4 травня 1951 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1416-1420).

Квачук Тетяна Адамівна, 1922 р. н., с. Борове Зарічненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кухітська Воля Зарічненського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 лютого 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4685).

Кваша Сергій Гнатович, 1920 р. н., с. Чекно Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яловичі Острожецького р-ну. Заарешт. 9 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 лютого 1994 р. (СБУ, 15362).

Квашенко Костянтин Силович, 1887 р. н., с. Рудня Дубровицького р-ну. Українець, закінчив Петроградський електротехнічний інститут, завідувач райвно. Прож. м. Сарни, вул. Леніна, 52. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 липня 1945 р. виправданий. Вдруге заарешт. 31

травня 1947 р. На той час працював вчителем Сарненської залізничної школи. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 4 липня 1947 р. справу припинено. (СБУ, 66, ДАРО, 1906).

Квашук Володимир Петрович, 1921 р. н., с. Ярославичі Острожецького р-ну. Українець, освіта вища педагогічна, червоноармієць 89 бригади 12 артдивізії. Прож. Німеччина. Заарешт. 15 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 12 артдивізії 14 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав. Звільн. 8 листопада 1954 р. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 9 червня 1992 р. (СБУ, 8801).

Квінтер Ізраїль-Мордко Якович, 1906 р. н., м. Варшава (Польща). Єврей, закінчив гімназію, медичний реєстратор. Прож. м. Березно Рівненської обл. Заарешт. 23 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3055).

Квітка Ольга Антонівна, 1927 р. н., с. Озеряни Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Озеряни Дубенського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 12 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 26 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 15727).

Квітко Микола Іванович, 1930 р. н., с. Квітки Корсунь-Шевченківського р-ну Київської обл. Українець, автослюсар. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 9. Заарешт. 6 липня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 з санкції 54-2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15 серпня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 28 травня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 жовтня 1991 р. (СБУ, 5915).

Квітневський Франц Станіславович, 21 листопада 1891 р. н., с. Осінки Пулавського п-ту (Польща). Поляк, освіта 4 кл., старший поліцейський постерунку в с. Берестовець. Прож. с. Берестовець Костопільського п-ту. Заарешт. 7 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1989 р. (ДАРО, 279).

Квятек Антон Хомич, 1892 р. н., с. Боярка Рівненського р-ну. Поляк, освіта 2 кл., робітник воєнізованої охорони зв'язку. Прож. м. Рівне. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 4 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1540).

Квятковський Генріх Людвигович, 1923 р. н., м. Радом Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., учень шевця. Прож. м. Рівне. Заарешт. 25 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 56-24, 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 9 липня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (СБУ, 2455).

Квятковський Микола Антонович, 1905 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заріцьк Рівненського р-ну. Заарешт. 2 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Помер 31 грудня 1941 р. у тюрмі №2 м. Астрахані. Постановою УНКДБ у Сталінградській обл. від 29 липня

1943 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 10 травня 1990 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10586).

Кедись Леонід Миколайович, 1929 р. н., с. Загірці Великі Дубенського р-ну. Українець, учень 7 кл. Прож. с. Великі Загірці Дубенського р-ну. Заарешт. 5 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ. Ухвалою ВС Комі АРСР від 10 вересня 1954 р. термін покарання знижено на дві третіх. Звільн. 20 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8480).

Кедись Петро Максимович, 1921 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 101 зсп 16 зсд. Прож. м. Борисоглібськ (Росія). Заарешт. 1 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 18 серпня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3595).

Кедись Петро Федорович, 1914 р. н., с. Кам'яниця Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кам'яниця Вербського р-ну. Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 7039).

Кедись Петро Якимович, 1915 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Кедич Агрипина Потапівна, 1930 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бабка Рафалівського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (ДАРО, 4920).

Кедич Василина Талимонівна, 1930 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бабка Рафалівського р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 березня 1992 р. (ДАРО, 4920).

Кедич Єлизавета Федорівна, 1929 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Бабка Рафалівського р-ну. Заарешт. 17 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 вересня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4910).

Кедич Леонтій Кирилович, 1925 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну.

Українець, освіта 6 кл., червоноармієць 62 зп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 14 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 грудня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 2994).

Кедич Митрофан Федорович, 1930 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бабка Рафалівського р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 серпня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4910).

Кедич Оксана Талимонівна, 1930 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бабка Рафалівського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (ДАРО, 4920).

Кедич Степан Павлович, 1921 р. н., с. Заболоття Рафалівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Заболоття Рафалівського р-ну. Заарешт. 12 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 лютого 1941 р. на 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (СБУ, 13144).

Кедич Трохим Максимович, 1919 р. н., с. Бабка Рафалівського р-ну. Українець, рядовий 160 дорожно-будівельного батальйону. Заарешт. 5 вересня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 армії 29 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 жовтня 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком Управління по нагляду за виконанням законів в збройних силах м. Москва від 18 лютого 1993 р. (СБУ, 13118).

Кедрич Наум Петрович, 1920 р. н., с. Ремчиці Сарненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Ремчиці Сарненського р-ну. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 17 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1992 р. (СБУ, 9527).

Кедрич Семен Климович, 1911 р. н., с. Ремчиці Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ремчиці Сарненського р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 11 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Львівської обл. від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15973).

Кедрук Марія Іларіонівна, 1930 р. н., с. Зульня Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Зульня Дубровицького р-ну. Заарешт. 9 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 25 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і

2 р. позбавлення прав. Звільн. 29 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (СБУ, 9541).

Кедрук Михайло Сергійович, 1921 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта неповна середня, бухгалтер Сарненського лісництва. Прож. м. Сарни, вул. Лісна, 5. Заарешт. 3 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1992 р. (СБУ, 7670).

Кедрук Павло Йосипович, 1923 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Бережниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 31 липня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 1 грудня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1992 р. (СБУ, 9670).

Кедрук Параска Іларіонівна, 1927 р. н., с. Зульня Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Зульня Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 25 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 19 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (СБУ, 9541).

Келбаса Броніслав Петрович, 1908 р. н., с. Литовка Барановицького р-ну Житомирської обл. Поляк, освіта середня, агроном Укрпромзаготхміль. Прож. м. Дубно, вул. Молотова, 5. Заарешт. 11 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 16 серпня 1940 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 2803).

Келюс Вацлав Флорентинович, 1893 р. н., м. Овруч Житомирської обл. Поляк, освіта початкова, лісотехнік. Прож. с. Миляч Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 19 березня 1941 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1761).

Келя Станіслав Антонович, 1898 р. н., с. Обрите Варшавської губ. (Польща). Поляк, садівник міськгосподарства. Прож. с. Видумка Рівненського р-ну. Заарешт. 22 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл від 2 лютого 1942 р. справу припинено. Звільн. 20 лютого 1942 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 4 червня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13458).

Кемпінський Казимир Антонович, 1908 р. н., с. Славкув Келецького п-ту (Польща). Поляк, освіта 7 кл., слюсар на залізниці. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 13 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. лінійним судом Ковельської залізниці 11 березня 1941 р. на 4 р. ВТТ і 3 р. позбав-

лення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 травня 1992 р. (СБУ, 8564).

Кендзерський Владислав Іванович, 1901 р. н., Житомирська обл. Поляк, вчитель школи №1. Прож. м. Здолбунів, вул. 1 Травня, 18. Заарешт. 15 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13-15 листопада 1940 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 31 березня 1941 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1993 р. (СБУ, 13213).

Кенека Стефан Ваврамович, 1891 р. н., с. Бумковець Радомської губ. (Польща). Поляк, малописьменний, обхідник на залізниці. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 2 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 14 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1545).

Кентржинський Антон Михайлович, 1892 р. н., с. Козлин Дубенського п-ту. Українець, освіта середня, голова Рівненської райспоживспілки. Прож. м. Рівне. Заарешт. 4 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 650).

Кенцик Генріх Йосифович, 1906 р. н., м. Люблін (Польща). Поляк, освіта 6 кл., робітник приватної пекарні. Прож. м. Рівне. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 10676).

Кепін Василь Кирилович, 1931 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 1 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 5811-5812).

Керштан Іван Юлійович, 1919 р. н., Ломжинський п-т Білостоцького воєв. (Польща). Поляк, військовослужбовець 756 робочої колони. Заарешт. 20 березня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 березня 1943 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України 27 грудня 1996 р. (СБУ, 16099).

Кесслінг Вацлав Юліянович, 1906 р. н., Пулавський п-т (Польща). Поляк, закінчив Варшавський медінститут, військовий лікар. Прож. с. Невірків Рівненського п-ту. Заарешт. 26 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 липня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 753).

Кетлінський Станіслав Францевич, 1906 р. н., Острув-Мазовецький п-т (Польща). Поляк, освіта 4 кл., робітник лісопильного заводу. Прож. м. Костопіль, вул. Вузька, 7. Заарешт. 25 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 березня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 вересня 1991 р. (СБУ, 5676).

Кец Трохим Степанович, 1905 р. н., Влодавський п-т (Польща). Поляк, освіта початкова, робітник. Прож. м. Рівне. Заарешт. 6 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 16-54-10, 80 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 10 жовтня 1940 р. на 5 р. і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 вересня 1991 р. (СБУ, 5675).

Кибук Анастасія Федорівна, 1926 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., телефоністка райвузла зв'язку. Прож. м. Дубровиця, вул. Леніна, 6. Заарешт. 12 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 22 травня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1991 р. (СБУ, 5710).

Кибук-Лічман Надія Григорівна, 1923 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 3 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 лютого 1992 р. (СБУ, 7733).

Кибукевич Іван Павлович, 1930 р. н., х. Гать Рокитнівського р-ну. Білорус, селянин. Прож. х. Гать Рокитнівського р-ну. Заарешт. 24 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу повернуто на дослідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 6 вересня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 1089, т.1-2).

Кибукевич Катерина Пилипівна, 1927 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9382).

Кибукевич Никифор Федорович, 1927 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, рядовий в/ч 032634. Прож. м. Бузулук (Росія). Заарешт. 8 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПУВО 29 серпня 1949 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією медалі. Звільн. 25 серпня 1953 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 16 червня 1993 р. (СБУ, 13210).

Кибукевич Ольга Іванівна, 1926 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 грудня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 січня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9382).

Кибукевич Федір Семенович, 1922 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 12 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст.

54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 17 березня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 січня 1958 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 4 лютого 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14243).

Кидай Леонтій Вікентійович, 1913 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Балаховичі Рафалівського р-ну. Заарешт. 6 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 29 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 5 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 серпня 1993 р. (СБУ, 13823).

Кидун Микита Ілліч, 1900 р. н., с. Білів Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 168 зсп. Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 червня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 547).

Кидюк Оксенія Федорівна, 1930 р. н., с. Жильжа Деражненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Жильжа Деражненського р-ну. Заарешт. 31 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 4 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8791).

Кидюк Павло Пилипович, 1913 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 101 зсп. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1989 р. (ДАРО, 4885-4886).

Київський Костянтин Йосипович, 1882 р. н., с. Козин Рівненської обл. Поляк, освіта 2 кл., слюсар водопостачання депо ст. Здолбунів. Прож. м. Здолбунів, вул. Міцкевича, 45/10, кв.6. Заарешт. 7 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 серпня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 травня 1994 р. (ДАРО, 3338).

Кизима Федір Якович, 1911 р. н., с. Більська Воля Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 52 зсп. Прож. м. Богодухів Харківської обл. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» 11 зсб від 24 червня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено у спецтабір НКВС для подальшої перевірки. (ДАРО, 2272).

Кизицька Ольга Якимівна, 1919 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., технік-статист. Прож. м. Здолбунів, вул. Віли, 10. Заарешт. 22 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС Ковельської залізниці від 4 березня 1941 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 1718).

Киптач Яків Миколайович, 1913 р. н., с. Космачів Костопільського р-ну. Українець, бригадир польової бригади. Прож. с. Космачів Костопільського р-ну. Заарешт. 9 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 22 вересня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Постановою комісії ПВР СРСР від 27 квітня 1956 р. звільнено, як необґрунтовано засудженого. (СБУ, 12005).

Киптач-Михальська Лукерія Олександрівна, 1924 р. н., с. Космачів Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Космачів Костопільського р-ну. Заарешт. 5 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 січня 1946 р. на 5 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 червня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7941).

Киптель Іван Яронович, 1929 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 1 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 28 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1993 р. (СБУ, 14426).

Киптель Ольга Калістратівна, 1926 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., листоноша. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 10 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (ДАРО, 4539).

Кир'янчук Ганна Семенівна, 1928 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6575).

Кир'янчук Ірина Семефонівна, 1923 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 квітня 1992 р. (СБУ, 8510).

Кир'янчук Микола Олексійович, 1909 р. н., м. Здолбунів Рівненського п-ту. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Здолбунівського п-ту. Заарешт. 9 травня 1930 р. Обвинувач. за ст. 54-6, 80 КК УРСР. Засудж. Судовою трійкою ГПУ УРСР 23 грудня 1930 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 11 січня 1931 р. у м. Бердичів. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 квітня 1997 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16180).

Кир'янчук Надія Олексіївна, 1926 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7427).

Кир'янчук Одарка Власівна, 1928 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 28 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7436).

Кир'янчук Олександр Мамонович, 1900 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 22 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 лютого 1949 р. вирок скасовано, справу направлено на дорозслідування. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 12 серпня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 1433).

Кир'янчук Степан Костянтинович, 1929 р. н., с. Лебеді Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., мірошник. Прож. с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 15 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 травня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 16 серпня 1956 р. термін покарання знижено до фактично відбутого. Звільн. 18 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 вересня 1992 р. (СБУ, 8050).

Кир'янчук Трохим Федорович, 1906 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 жовтня 1947 р. в Усольлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1993 р. (СБУ, 14285).

Кир'янчук Федір Дмитрович, 1922 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 9 травня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільн. 15 травня 1941 р. Загинув у 1946 р. в УПА. (ДАРО, 2895, 4317).

Киренська Марія Костянтинівна, 1924 р. н., с. Садів Луцького р-ну Волинської обл. Українка, учениця 8 класу. Прож. м. Червоноармійськ, вул. Леваневського, 9. Заарешт. 2 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Амністована як польська громадянка 18 листопада 1941 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 10 листопада 1964 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 липня 1993 р. справу при-

пинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5570-5571).

Кирийчук Олександр Іванович, грудень 1899 р. н., с. Кустин Рівненського п-ту. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Кустин Рівненського п-ту. Заарешт. 20 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2805).

Кирийчук Степанида Михайлівна, 1923 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 27 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 12014).

Кирик Анатолій Терентійович, 1926 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 10 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 22 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 14 грудня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 20 січня 1994 р. (СБУ, 15295).

Кирик Євгенія Іванівна, 1928 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 18 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10405).

Кирик Марія Іванівна, 1928 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10405).

Кирик Устин Антонович, 1912 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підліски Гощанського р-ну. Заарешт. 24 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10878).

Кирик Федір Климович, 1927 р. н., с. Уїздці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Острожецького р-ну. Заарешт. 22 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10554).

Кирик-Гребень Іван Кіндратович, 1920 р. н., с. Стовпин Межиріцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Стовпин Межиріцького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 березня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, направлено у спецтабір для фільтрації. (ДАРО, 2348).

Кирилович Ксенія Якимівна, 1895 р. н., с. Єльне Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Єльне Клесівського р-ну. Заарешт. 10 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 12919).

Кирилович Любов Яківна, 1920 р. н., с. Єльне Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Хворозбит Єльненської сільради Клесівського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1992 р. (СБУ, 10836).

Кирилюк Андрій Семенович, 1923 р. н., с. Ярославичі Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 168 зсп 6 зсб. Прож. ст. Світлогірськ. Заарешт. 27 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою Судової колегії Київського міськсуду від 2 жовтня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4257).

Кирилюк Борис Гермогенович, 1906 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 15 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 липня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 1592).

Кирилюк Борис Данилович, 1932 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, освіта 8 кл., колгоспник. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 30 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 16 жовтня 1951 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 6 квітня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6996).

Кирилюк Володимир Венедиктович, 1920 р. н., с. Дермань Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 жовтня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 14307).

Кирилюк Володимир Іванович, 3 листопада 1933 р. н., х. Зарудка Невірківської сільради Межиріцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., колгоспник. Прож. х. Зарудка Межиріцького р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 29 листопада 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 6 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 15 травня 1992 р. (СБУ, 8478).

Кирилюк Галина Архипівна, 8 листопада 1930 р. н., с. Дермань Мізоцького р-ну. Українка, студентка 2 курсу Рівненського вчительського інституту. Прож. м. Рівне. Заарешт. 4 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9 липня 1951 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 серпня 1955 р. за ухвалою ВС УРСР від 20 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6179).

Кирилюк Дмитро Гнатович, 1909 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 листопада 1993 р. (СБУ, 15069).

Кирилюк Іван Антонович, 1905 р. н., с. Липки Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, колгоспник. Прож. х. Зарудка Межиріцького р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 29 листопада 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 червня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 29 січня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 15 травня 1992 р. (СБУ, 8478).

Кирилюк Марія Семенівна, 1928 р. н., с. Верхівськ Рівненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Верхівськ Рівненського р-ну. Заарешт. 14 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7966).

Кирилюк Мефодій Остапович, 1897 р. н., с. Бадівка Острозького р-ну. Українець, закінчив церковно-приходську школу, селянин. Прож. с. Бадівка Острозького р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 19-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 червня 1941 р. на 8 р. ВТТ. На початку німецько-радянської війни вийшов на волю. Затриманий 14 серпня 1950 р., відправлений у ВТТ для відбуття покарання. Рішенням ЦК з перегляду справ від 27 грудня 1954 р. з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 листопада 1989 р. (ДАРО, 265).

Кирилюк Михайло Антонович, 1902 р. н., с. Терешів Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., молодший сержант 5 стрілецької роти 1022 сп. Заарешт. 17 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 120 гсд 13 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури ПрикВО від 9 вересня 1991 р. (СБУ, 5338).

Кирилюк Надія Іванівна, 20 січня 1932 р. н., х. Зарудка Невірківської сільради Межиріцького р-ну. Українка, освіта 1 кл., колгоспниця. Прож. х. Зарудка Межиріцького р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 29 листопада 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 10 травня 1956 р. Реабіл.

висновком прокуратури Рівненської обл. 15 травня 1992 р. (СБУ, 8478).

Кирилюк Надія Степанівна, 1927 р. н., с. Липки Межиріцького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Липки Межиріцького р-ну. Заарешт. 22 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1992 р. (СБУ, 7599).

Кирилюк Ольга Ільківна, 1927 р. н., с. Обгів Вербського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Обгів Вербського р-ну. Заарешт. 18 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Померла 25 липня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 січня 1992 р. (СБУ, 7034).

Кирилюк Петро Євдокимович, 1922 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, неписьменний, робітник млина. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 5 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 14 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 червня 1992 р. (СБУ, 9586).

Кирилюк Роман Сергійович, 1917 р. н., с. Мирогоща Дубенського р-ну. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць 62 зсп 6 зсд. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» ХВО від 5 серпня 1944 р. з-під варти звільнено, направлено у спецтабір НКВС для подальшої перевірки. (ДАРО, 3460).

Кирилюк Федір Васильович, 1893 р. н., с. Залав'я Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залав'я Острожецького р-ну. Заарешт. 31 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 лютого 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10872).

Кирилюк Христина Митрофанівна, 1926 р. н., с. Бугрин Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бугрин Гощанського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 жовтня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 14 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 жовтня 1992 р. (СБУ, 9923).

Кирильчук Ананій Адамович, 1921 р. н., с. Богданівка Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Богданівка Корецького р-ну. Заарешт. 21 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 жовтня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 серпня 1993 р. (СБУ, 13772).

Кирильчук Андрій Євдокимович, 1920 р. н., с. Котів Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Котів Рівненського р-ну. Заарешт. 30 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рів-

ненської обл. 21 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 червня 1992 р. (СБУ, 9695).

Кирильчук Андрій Степанович, 1913 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 12 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 грудня 1993 р. (СБУ, 15023).

Кирильчук Антон Никифорович, 1925 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 18 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 7 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 липня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 9 липня 1996 р. (СБУ, 16008).

Кирильчук В'ячеслав Якович, 1926 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., охоронець цукрового заводу. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 13 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою військової прокуратури ЛВО від 29 травня 1945 р. справу припинено за недостатністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1377).

Кирильчук Варвара Гаврилівна, 1926 р. н., с. Юзефин Корецького р-ну. Українка, освіта 6 кл., робітниця цукрового заводу. Прож. с. Юзефин Корецького р-ну. Заарешт. 29 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 27 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 10646, ДАРО, 2266).

Кирильчук Василь Григорович, 1913 р. н., смт. Тучин Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. смт. Тучин Рівненської обл. Заарешт. 11 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Рішенням ЦК з перегляду справ від 10 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 28 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7819).

Кирильчук Василь Григорович, 1924 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9903).

Кирильчук Володимир Григорович, 1924 р. н., с. Пирятин Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 83 зсп 28 зсб. Прож. м. Новочеркаськ Ростовської обл. (Росія). Заарешт. 27 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 грудня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4634).

Кирильчук Гордій Панасович, 1920 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 14 липня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11162).

Кирильчук Дмитро Петрович, 1928 р. н., х. Мушня Біловізької сільради Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. х. Мушня Рокитнівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8653).

Кирильчук Іван Пилипович, 1924 р. н., с. Лещани Холмського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, освіта 7 кл., вагар ст. Малинськ. Прож. с. Малинськ Березнівського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 грудня 1991 р. (ДАРО, 4735).

Кирильчук Іван Семенович, 1926 р. н., с. Городище Межиріцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Городище Межиріцького р-ну. Заарешт. 18 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 3 березня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 5 позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 січня 1992 р. (СБУ, 6748).

Кирильчук Карпо Йосипович, 1899 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 21 лютого 1944 р. Обвинувач. за 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 13 листопада 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6952).

Кирильчук Лідія Павлівна, 1921 р. н., с. Черняхів Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Черняхів Острозького р-ну. Заарешт. 28 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Померла 19 квітня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13695).

Кирильчук Любов Герасимівна, 17 червня 1927 р. н., с. П'яннє Острожецького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. П'яннє Острожецького р-ну. Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1992 р. (СБУ, 6971).

Кирильчук Марія Гаврилівна, 1925 р. н., Старокорецькі хутори Корецького

р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8017).

Кирильчук Марія Пимонівна, 25 березня 1925 р. н., с. Богданівка Корецького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Богданівка Корецького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. 26 січня 1945 р. померла в КПУ Корецького РВ НКВС від запалення легень. (СБУ, 9886).

Кирильчук Ніна Данилівна, 1921 р. н., с. Річки Корецького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Річки Корецького р-ну. Заарешт. 12 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. (СБУ, 6060).

Кирильчук Оксенія Ільківна, 1897 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 вересня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 листопада 1992 р. (СБУ, 10587).

Кирильчук Олександра Михайлівна, 1908 р. н., с. Галівка Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Галівка Острозького р-ну. Заарешт. 22 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13088).

Кирильчук Ольга Іллівна, 1924 р. н., с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 15 липня 1948 р. справу припинено. (ДАРО, 2109).

Кирильчук Ольга Романівна, 1904 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 29 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 3 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 4 р. ВТТ. Звільн. 22 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1993 р. (СБУ, 14930).

Кирильчук Панас Оверкович, 1900 р. н., с. П'яннє Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. П'яннє Острожецького р-ну. Заарешт. 2 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 квітня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 липня 1993 р. (СБУ, 13471).

Кирильчук Петро Адамович, 1907 р. н., с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Українець, вчитель початкової школи. Прож. с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Заарешт. 13 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 жовтня 1993 р. (СБУ, 14575).

Кирильчук Секлета Петрівна, 1927 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1992 р. (СБУ, 10106).

Кирильчук Сергій Іванович, 1921 р. н., с. Бугринський Майдан Тучинського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бугринський Майдан Тучинського р-ну. Заарешт. 2 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Втік з Сарненського госпіталю 25 травня 1944 р. під час бомбардування. Постановою Сарненського РВ НКДБ від 25 травня 1944 р. справу призупинено, оголошено в місцевий розшук. Постановою УКДБ при РМ у Рівненській обл. від 8 липня 1964 р. справу припинено за закінченням терміну давності. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5706).

Кирильчук Сергій Панасович, 1921 р. н., с. П'яннє Острожецького р-ну. Українець, червоноармієць 698 сп. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 146 сд 20 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 лютого 1953 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 28 травня 1996 р. (СБУ, 15931).

Кирильчук Федір Гнатович, 1919 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду 29 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8380).

Кирильчук Хома Іванович, 1902 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць. Заарешт. 24 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 листопада 1992 р. (ДАРО, 5224).

Кирильчук Хома Іванович, 1928 р. н., х. Мушня Біловізької сільради Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. х. Мушня Рокитнівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8653).

Кирильчук-Корнійчук Михайло Михайлович, 1918 р. н., с. Велика Омеляна Рівненського р-ну. Українець,

освіта 3 кл., селянин. Прож. х. Зарічиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 4 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 12 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 534).

Кириченко Іван Максимович, 1914 р. н., с. Дубрівка Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл. рядовий 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 22 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-3 КК РРФСР. Постановою ОН при НКВС СРСР від 24 березня 1945 р. з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 898).

Кириченко Микита Лук'янович, 1916 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Черешнівка Дубенського р-ну. Заарешт. 22 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9645).

Кириченко Степан Тимофійович, 1919 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 10 зкп 3 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 29 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 червня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5074).

Киричок Микола Олексійович, 1931 р. н., с. Бакорин Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бакорин Острожецького р-ну. Заарешт. 16 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13398).

Киричок Олексій Семенович, 1911 р. н., с. Бакорин Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бакорин Острожецького р-ну. Заарешт. 10 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРСФР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 5 квітня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 травня 1942 р. у м. Камишин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 вересня 1989 р. (ДАРО, 754).

Киричук Віктор Васильович, 1918 р. н., м. Червоноармійськ Рівненської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 грудня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 липня 1996 р. (СБУ, 15998).

Киричук Євген Павлович, 1929 р. н., с. Точевики Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Точевики Острозького р-ну. Заарешт. 29 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 19 серпня 1949 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2232).

Киричук Іван Макарович, 1918 р. н., Острозький р-н. Українець, червоноармієць 225 окремого зенітно-

артилерійського дивізіону. Прож. м. Ленінград (Росія). Заарешт. 29 червня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ управління перевезення ЛФ 25 липня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 29 квітня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 грудня 1993 р. (СБУ, 15176).

Киричук Микола Васильович, 28 грудня 1922 р. н., с. Перенятин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 5 кл., член ВЛКСМ, робітник електростанції. Прож. м. Червоноармійськ, вул. Поштова, 20. Заарешт. 8 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 18 серпня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10474).

Киричук Микола Григорович, 10 листопада 1922 р. н., м. Червоноармійськ. Українець, освіта 7 кл., вантажник на спецбуровій №237. Прож. м. Червоноармійськ, вул. Літня, 6. Заарешт. 8 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Помер 8 серпня 1942 р. у тюрмі №2 м. Астрахань. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (ДАРО, 5570-5571).

Киричук Мирон Васильович, 1910 р. н., с. Дерев'янче Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 19 зсп 358 зсб. Прож. Саратовська обл. (Росія). Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-3 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 грудня 1944 р. на 3 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4346).

Киричук Ничипір Федорович, 1902 р. н., с. Новосілки Острозького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Острозького р-ну. Заарешт. 10 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 12 червня 1941 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1735).

Киричук Оксентій Прокопович, 1901 р. н., с. Черняхів Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Черняхів Острозького р-ну. Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 7024).

Киричук Олександр Оксенович, 4 червня 1923 р. н., м. Червоноармійськ Рівненської обл. Українець, освіта 10 кл., вантажник на спецбуровій №237. Прож. м. Червоноармійськ, вул. Городна, 5. Заарешт. 8 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Помер 4 жовтня 1942 р. у Карлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (ДАРО, 5570-5571).

Киричук Онуфрій Омелянович, 1921 р. н., с. Галівка Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Галівка Острозького р-ну. Заарешт. 12 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 квітня 1956 р. Реабіл.

висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6732).

Киричук Сергій Іванович, 1921 р. н., с. Перенятин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл, столяр к-пу ім. 70-річчя тов. Сталіна. Прож. х. Бугринський Майдан Антонівської сільради Тучинського р-ну. Заарешт. 15 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 листопада 1991 р. (СБУ, 5711, т.1-2).

Киричук Сергій Остапович, 1908 р. н., с. Новосілки Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Новосілки Острожецького р-ну. Заарешт. 10 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 12 червня 1941 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1735).

Киричук Федір Остапович, 1899 р. н., с. Новосілки Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Острожецького р-ну. Заарешт. 10 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 12 червня 1941 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1735).

Киришко Яків Іванович, 1909 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 10 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7-8 травня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПРикВО від 30 травня 1956 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 23 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. (СБУ, 6013).

Кирійчук Дмитро Степанович, 1903 р. н., с. Мала Клецька Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Мала Клецька Межиріцького р-ну. Заарешт. 5 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 травня 1945 р. справу припинено, направлено в спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (ДАРО, 1367).

Киріша Іван Юхимович, 1927 р. н., с. Великий Мидськ Деражненського р-ну. Українець, рядовий в/ч 64529. Заарешт. 10 липня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ЗабВО 31 серпня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 червня 1956 р. Реабіл. висновком Генеральної військової прокуратури СРСР від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 14966).

Киріша Микола Григорович, 1926 р. н., с. Великий Мидськ Деражненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14472).

Киріша Микола Леонтійович, 1925 р. н., с. Великий Мидськ Дережненського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 76 зсп 23 сд. Прож. м. Бійськ (Росія). Заарешт. 21 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 8844).

Киріша Павло Леонтійович, 1914 р. н., с. Великий Мидськ Дережненського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 76 зсп. Прож. м. Бійськ Алтайського краю (Росія). Заарешт. 8 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (ДАРО, 5755).

Киріша Сильвестр Васильович, 1912 р. н., с. Великий Мидськ Дережненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 76 зсп. Прож. м. Бійськ Алтайського краю (Росія). Заарешт. 7 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 червня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (ДАРО, 5755).

Киркевич Галина Павлівна, 1925 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українка, освіта 7 кл., обліковець шкірзаводу. Прож. смт. Тучин Рівненської обл. Заарешт. 13 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6930).

Кирчук Андрій Йосипович, 1926 р. н., с. Жалянка Тучинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалянка Тучинського р-ну. Заарешт. 21 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 10755).

Кирчук Лукаш Дем'янович, 1898 р. н., с. Кнерути Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Кнерути Острожецького р-ну. Заарешт. 16 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 15 вересня 1941 р. амністований як польський громадянин. Звільн. 18 вересня 1941 р. (СБУ, 941).

Киселюк Василь Оверкович, 1905 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 листопада 1948 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 7589).

Киселюк Михайло Мефодійович, 1900 р. н., с. Свяття Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник лісництва. Прож. с. Свяття Рівненського р-ну. Заарешт. 25 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 24 червня 1945 р. справу припинено за недоведністю провини. (ДАРО, 1206).

Киселюк Степан Іванович, 1922 р. н., с. Пляшева Червоноармійського

р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 13 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 25 березня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. Вдруге заарешт. 19 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 листопада 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 11 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (ДАРО, 1893, СБУ, 7319).

Киселюк Тамара Уліянівна, 1926 р. н., м. Рівне. Українка, освіта середня, інспектор Рівненського міського фінвідділу. Прож. м. Рівне, вул. Литовська, 74. Заарешт. 26 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 8909).

Киселюк Федір Семенович, 1906 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 1 сб 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 29 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 березня 1963 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5261).

Кисілюк Надія Григорівна, 1911 р. н., с. Олександрія Рівненської обл. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Олександрія Рівненської обл. Заарешт. 12 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 січня 1990 р. (ДАРО, 5260).

Кисіль Аврам Антонович, 1929 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 16 грудня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 вересня 1993 р. (СБУ, 14070).

Кисіль Ганна Дмитрівна, 1922 р. н., с. Городище Висоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Городище Висоцького р-ну. Заарешт. 17 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 24 березня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутностю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 6459).

Кисіль Григорій Васильович, 1891 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бабин Гощанського р-ну. Заарешт. 27 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 5 квітня 1942 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 грудня 1989 р. (ДАРО, 1025).

Кисіль Іван Савович, 1921 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Украї-

нець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 29 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1992 р. (СБУ, 8747).

Кисіль Олімпіада Петрівна, 1929 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українка, учениця Луцького педучилища. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 20 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 липня 1992 р. (СБУ, 9160).

Кисіль Петро Прокопович, 1886 р. н., с. Залізниця Морочненського р-ну. Українець, освіта початкова, ветфельдшер. Прож. с. Залізниця Морочненського р-ну. Заарешт. 11 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 листопада 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 20 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 червня 1992 р. (СБУ, 730).

Кисіль Трохим Архипович, 21 липня 1912 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українець, працівник Рівненської міськконтори зв'язку. Прож. м. Рівне, вул. Черемшина, 14. Заарешт. 28 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 11 квітня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13588).

Кисіль Федір Васильович, 1908 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 24 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1993 р. (ДАРО, 5524).

Кисіль Хома Ілліч, 1919 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 грудня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1993 р. (СБУ, 13935).

Кисільчук Василь Прокопович, 1922 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (СБУ, 12365).

Кисільчук Євген Кіндратович, 1908 р. н., с. Дермань Перша Здолбунівського п-ту. Українець, закінчив Рівненську українську гімназію і вчительські курси, завідувач Дерманської НСШ. Прож. с. Дермань Перша Здолбунівського п-ту. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 червня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільн. 13 червня 1940 р. (ДАРО, 2787).

Кисільчук Євген Хомович, 1928 р. н., с. Княгинин Дубенського р-ну.

Українець, закінчив Дубенський сільгосптехнікум, дільничний агроном Рівненського районного відділу сільського господарства. Прож. с. Острів Дубенського р-ну. Заарешт. 22 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЗакВО від 11 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 7 квітня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 1431).

Кисільчук Марія Андріївна, 1928 р. н., с. Дермань Мізоцького р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Дермань Мізоцького р-ну. Заарешт. 3 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 5 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВК ВС СРСР від 24 серпня 1945 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 26 червня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1281).

Кислашко Савелій Андрійович, 1912 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 20 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 березня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 липня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 жовтня 1993 р. (СБУ, 14434).

Кислюк Василь Тимофійович, 1927 р. н., с. Копитів Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Копитів Корецького р-ну. Заарешт. 5 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 5 серпня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9249).

Кислюк Софія Протасівна, 1923 р. н., с. Чекно Острожецького р-ну. Українка, продавець сільпо. Прож. с. Чекно Острожецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 9893).

Кислюк Юхим Макарович, 1901 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 лютого 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 10 жовтня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11165).

Кислянка Гордій Микитович, 1929 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 1 листопада 1972 р. вирок скасовано,

справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 3402).

Кислянка Олена Лаврентіївна, 1928 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 29 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 4 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1992 р. (СБУ, 10241).

Кислянка Федір Карпович, 1912 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 31 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14511).

Кислянка Філарет Фадейович, 1903 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 червня 1993 р. (СБУ, 13519).

Кисорець Арсентій Павлович, 1904 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ Українського військового табору 5 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЛВО від 25 червня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 14 липня 1953 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 20 липня 1995 р. (СБУ, 15730).

Кисорець Віра Степанівна, 1928 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 12 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1993 р. (СБУ, 12507).

Кисорець Катерина Павлівна, 1925 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 23 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1992 р. (СБУ, 9985).

Кичелюк Йосип Кирилович, 1918 р. н., с. Дерно Олицького р-ну Волинської обл. Українець, освіта початкова, шляховий ремонтник. Прож. с. Дерно Олицького р-ну. Заарешт. 23 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 13 грудня 1944 р. з-під варти звільнений, направлений у спецтабір НКВС для перевірки. (СБУ, 692).

Кичун Володимир Олексійович, 1924 р. н., с. Антопіль Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 118 зсп 32 зсд. Заарешт. 14 липня 1944 р.

Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Звільнений 15 грудня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 квітня 1993 р. (ДАРО, 5379).

Кишенчук Василь Костянтинович, 1928 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., продавець ССТ. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 січня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. 6 міс. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 9 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7369).

Кияш Андрій Сафронович, 1912 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 98 зсп. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 24 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8878).

Кияш Борис Петрович, 1925 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 98 зсп. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8878).

Кияш Дем'ян Парфентійович, 1909 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 грудня 1992 р. (СБУ, 10656).

Кияш Дмитро Софронович, 1903 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 98 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1992 р. (ДАРО, 5241).

Кияш Ольга Парфенівна, 1924 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 13 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 28 вересня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 9 січня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3406).

Кияш Ольга Петрівна, 1923 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українка, рахівник ліспромгоспу м. Рівне. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 21. Заа-

решт. 7 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 березня 1993 р. (СБУ, 11777).

Кібала Євстафій Гнатович, 1930 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 серпня 1947 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 15 червня 1954 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 січня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4555).

Кібиш Антон Калістратович, 1916 р. н., с. Кідри Володимирецького р-ну. Українець, лісничий Володимирецького лісництва Рафалівського лісгоспу. Прож. х. Потеребець Кідринської сільради Володимирецького р-ну. Заарешт. 18 травня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 серпня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 травня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 20 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 червня 1993 р. (СБУ, 13294).

Кібиш Василь Іванович, 1927 р. н., с. Кідри Володимирецького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 24 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 вересня 1993 р. (СБУ, 13955).

Кібиш Василь Никифорович, 1927 р. н., с. Кідри Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Кідри Володимирецького р-ну. Заарешт. 7 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7296).

Кібиш Ганна Трохимівна, 1928 (1929) р. н., с. Кідри Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кідри Володимирецького р-ну. Заарешт. 25 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 лютого 1992 р. (СБУ, 9898).

Кібиш Семен Сидорович, 1926 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі Цепцевичі Сарненського р-ну. Заарешт. 11 вересня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 11 жовтня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 14 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 17 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 11878).

Кібиш Яків Григорович, 1914 р. н., с. Кідри Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Канониче Володимирецького р-ну.

Заарешт. 18 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 грудня 1956 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 квітня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю доказів провини. (СБУ, 1519).

Кібук Іван Олександрович, 1926 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, освіта 5 кл., рядовий 363 зсп 46 зсд. Прож. ст. Сурок (Марійська АРСР). Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 9 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4135).

Кібукевич Микита Максимович, 1921 р. н., с. Глинне Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 березня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 13896).

Кібукевич Тетяна Павлівна, 1924 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6344).

Кібукевич Юрій Павлович, 1928 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 31 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13832).

Кіка Михайло Микитович, 1913 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 82 зсп 21 зсд. Заарешт. 9 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 615).

Кіка Мойсей Петрович, 1907 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, селянин, колгоспник. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 12 вересня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 березня 1993 р. (СБУ, 12517).

Кіка Олексій Степанович, 1905 р. н., с. Кричильськ Костопільського п-ту. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кричильськ Костопільського п-ту. Заарешт. 25 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 16 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1708).

Кілюшик Агафія Петрівна, 1927 р. н., с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 24 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 33, 34 КК УРСР. 2 січня 1945 р. втекла з КПЗ Рафалівського РВ НКДБ. 29 листопада 1945 р. затримана. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 травня 1946 р. на 5 р. заслання у віддаленні райони СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6722).

Кілюшик Іван Федосійович, 1912 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, залізничний працівник. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 24 листопада 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 травня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 10298).

Кілюшик Катерина Михайлівна, 1925 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 16 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 березня 1992 р. (СБУ, 7479).

Кілюшик Олександр Михайлович, 1927 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 21 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1993 р. (СБУ, 12124).

Кілюшик Сергій Тихонович, 1929 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 15 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 14 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7448).

Кілюшик Терентій Трохимович, 1880 р. н., с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 грудня 1945 р. на 4 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3993).

Кілюшик Федір Архипович, 1911 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 28 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10430).

Кілюшик-Бондаренко Марія Степанівна, 1924 р. н., с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Великий Жолудськ Рафалів-

ського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10298).

Кінах Анастасія Йосипівна, 1927 р. н., х. Діброва Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Діброва Острозького р-ну. Заарешт. 27 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 5 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1992 р. (СБУ, 10832).

Кінах Дмитро Якович, 1920 р. н., с. Тесів Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 260 окремої стрілецької роти. Прож. м. Красноярськ (Росія). Заарешт. 22 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ Східносибірського ВО 11 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 вересня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільн. 13 жовтня 1955 р. (СБУ, 3060).

Кінах Никанор Савович, 1899 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Кам'янець-Подільській обл. від 11 липня 1946 р. направлено у спецтабір МВС для фільтрації. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 травня 1964 р. справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 3335).

Кінах Ольга Семенівна, 1926 р. н., с. Кураж Острозького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Кураж Острозького р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 квітня 1992 р. (СБУ, 8238).

Кінах Федір Миколайович, 1915 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 березня 1949 р. у Степлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 7070).

Кінаш Мар'ян-Едмунд Йосипович, 23 вересня 1892 р. н., м. Броди Львівської обл. Поляк, закінчив гімназію і вчительські курси, вчитель. Прож. с. Олександрія Рівненської обл. Заарешт. 13 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1989 р. (ДАРО, 3792).

Кінда Петро Максимович, 1928 р. н., с. Мале Вербче Сарненського р-ну. Українець, освіта середня, вчитель початкової школи. Прож. с. Анілівка Деражненського р-ну. Заарешт. 17 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівнен-

ської обл. від 22 квітня 1992 р. (ДАРО, 5206-5208).

Кіндюк Володимир Максимович, 1931 р. н., с. Старожуків Клеванського р-ну. Українець, учень 10 кл. Прож. с. Старожуків Клеванського р-ну. Заарешт. 17 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 27 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4650-4651).

Кінеке Володимир Олександрович, 1907 р. н., м. Київ. Росіянин, освіта незакінчена вища, медпрацівник госпіталю. Прож. м. Червоноармійськ Рівненської обл. Заарешт. 14 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 20 жовтня 1958 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 2642).

Кінчур Анастасія Вакулівна, 1901 р. н., с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 13 жовтня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 28 квітня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10980).

Кінчур Марко Йосипович, 1902 р. н., с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, лісоруб Рокитнівського склозаводу. Прож. с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 13 жовтня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 28 квітня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 7 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10980).

Кірак-Гребень Іван Кіндратович, 1920 р. н., с. Товпижин Межиріцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Товпижин Межиріцького р-ну Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 23 березня 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС для фільтрації. (ДАРО, 2348).

Кірдей Борис Трифонович, 1927 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. х. Солов'їна Гора Володимирецького р-ну. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9267).

Кірея Іван Данилович, 1923 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 2 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 листопада 1944 р. до

ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 26 жовтня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (СБУ, 5696).

Кіричук Роман Захарович, 1922 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 8 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 березня 1992 р. (СБУ, 7589).

Кірков Іван Федорович, 1926 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., вчитель НСШ. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 3 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС від 27 жовтня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1286).

Кірков Олексій Сильвестрович, 1920 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 28 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1993 р. (СБУ, 13813).

Кіркова Таїсія Олександрівна, 1929 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 17 січня 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 6 березня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВС УРСР від 9 травня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 14 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (СБУ, 5700).

Кірчук Олександр Микитович, 1912 р. н., с. Погорілівка Людвипільського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 14 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 серпня 1993 р. (СБУ, 13787).

Кірюшок Каленик Никонович, 16 січня 1914 р. н., с. Сосновського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Погорілівка Сосновського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 травня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 31 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1992 р. (СБУ, 10529).

Кірюшок Матвій Іванович, 1894 р. н., с. Грушівська Гута Сосновського р-ну. Українець, освіта 4 кл., заступник голови сільради. Прож. с. Грушівська Гута Сосновського р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 28 січня

1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2195).

Кірюшок Павло Григорович, 1923 р. н., с. Погорілівка Людвипільського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Погорілівка Людвипільського р-ну. Заарешт. 10 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. 14 січня 1945 р. здійснив втечу з-під арешту. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 22 січня 1945 р. справу призупинено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 6 травня 1970 р. справу припинено за недоведеністю участі в злочині. (ДАРО, 3582).

Кіселик Анастасія Тимофіївна, 1928 р. н., с. Баранне Червоноармійського р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця. Прож. с. Баранне Червноармійського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС ЛО 5 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 7814).

Кіселик Андрій Трохимович, 1908 р. н., с. Баранне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Остріїв Млинівського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1992 р. (СБУ, 9632).

Кіселик Дмитро Трохимович, 1929 р. н., с. Баранне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Баранне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 11 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 8 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1992 р. (ДАРО, 5617-5620).

Кіселюк Віра Іванівна, 1926 р. н., х. Гамарня Кустинської сільради Олександрійського р-ну. Українка, закінчила торгово-кооперативну школу, бухгалтер ССТ. Прож. с. Кустин Рівненського р-ну. Заарешт. 20 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 лютого 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1989 р. (ДАРО, 1061).

Кіселюк Трохим Дем'янович, 1927 р. н., с. Малі Рикані Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі Рикані Острожецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 26 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 30 жовтня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 червня 1993 р. (СБУ, 13159).

Кісілевич Григорій Юстинович, 1917 р. н., м. Чкалов (Росія). Білорус, робітник 5 будівельної дільниці Ковельської залізниці. Прож. м. Рівне. Заарешт. 31 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці справу припинено, з-під варти звільнено, направлено в розпорядження міськвійськкомату м. Рівне для мобілізації в ЧА. (ДАРО, 2483).

Кісюк Іван Хомович, 1922 р. н., с. Великі Жабокрики Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 98 зсп 37

зсб. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 6 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 березня 1945 р на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 червня 1993 р. (ДАРО, 5550).

Кіт Василь Андрійович, 1891 р. н., с. Ситне Червоноармійського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Вітусівка Дубенського р-ну. Заарешт. 13 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 7027).

Кіт Петро Андрійович, 1899 р. н., с. Ситне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 379 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Помер 5 вересня 1944 р. у тюрмі №1 м. Пенза. (ДАРО, 5180-5182).

Кіт Софія Іванівна, 1893 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Ситне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 19 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС 21 жовтня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 9 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6690).

Кітлик Василь Степанович, 1919 р. н., с. Білашів Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білашів Здолбунівського р-ну. Заарешт. 31 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 11 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13385).

Кітлик Параска Трохимівна, 1921 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. х. Дуброва Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 червня 1992 р. (СБУ, 9183).

Кітлик Сергій Якимович, 1911 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., голова сільради. Прож. с. Будераж Мізоцького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 січня 1941 р. 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою КК ВС УРСР від 29 березня 1941 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 27 травня 1946 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 3287, 13654).

Кітлик Федір Оверкович, 1914 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. смт. Мізоч Рівненської обл. Заарешт. 28 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1945 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 24 березня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 14734).

Кітун Василь Михайлович, 1919 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, освіта 6 кл., слухач курсів кондукторів ст. Сарни. Прож. тимчасово у вагоні гуртожитку ст. Сарни. Заарешт. 30 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 21 червня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1715).

Кітун Володимир Лукашевич, 1930 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгоспник к-пу ім. Шевченка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 10 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4936).

Кітюк Василь Іванович, 1909 р. н., с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 14 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 серпня 1951 р. у Береговому ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7940).

Кітюк Володимир Федорович, 1920 р. н., с. Стара Носовиця Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Носовиця Вербського р-ну. Заарешт. 22 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 червня 1946 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 6 вересня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 грудня 1994 р. (СБУ, 15650).

Кітюк Ганна Федорівна, 1924 р. н., с. Нова Носовиця Вербського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Нова Носовиця Вербського р-ну. Заарешт. 11 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 лютого 1992 р. (СБУ, 7293).

Кітюк Дмитро Григорович, 1892 р. н., с. Крупець Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Крупець Червоноармійського р-ну. Заарешт. 20 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1993 р. (СБУ, 11388).

Кицько Семен Власович, 1912 р. н., с. Зачепилівка Харківської обл. Українець, селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 28 травня

1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-8, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 31 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 11235).

Кічан Агафія Федорівна, 1927 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 11985).

Кічан Анастасія Григорівна, 1927 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24-25 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (СБУ, 10881).

Кічан Артем Давидович, 1913 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 25 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 2 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (СБУ, 13271).

Кічан Василь Сергійович, 1920 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, лісничий Сарненського лісгоспу. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 грудня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 11 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1993 р. (СБУ, 12472).

Кічан Віра Іванівна, 1925 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 23 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 14 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5778).

Кічан Ганна Кузьмівна, 1923 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 2 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24-25 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 липня 1992 р. (СБУ, 10881).

Кічан Максим Трифонович, 1922 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 24 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 квітня 1956 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 січня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину (СБУ, 12513).

Кічан Олександра Семенівна, 1928 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1946 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24-25 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 вересня 1992 р. (СБУ, 10881).

Кічан Павло Семенович, 1912 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, заготівельник ССТ. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 січня 1992 р. (СБУ, 7578).

Кічан Пилип Пилипович, 1921 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Київського гарнізону 14 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 28 лютого 1949 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 лютого 1997 р. (СБУ, 16107).

Кічан Степан Давидович, 1912 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 2 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24-25 січня 1947 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 липня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 29 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 вересня 1992 р. (СБУ, 10881).

Кічановська Марія Євгенівна, 1905 р. н., м. Володимир-Волинський Волинської обл. Росіянка, освіта середня педагогічна, вчителька школи №8 м. Рівне. Прож. м. Рівне, вул. Цвинтарна, 7а. Заарешт. 15 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 червня 1945 р. на 3 р. заслання. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3977).

Кічановський Іван Трифонович, 1898 р. н., м. Корець Рівненської обл. Українець, закінчив духовну семінарію, священик. Прож. м. Костопіль, вул. Рівненська, 28. Заарешт. 13 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1989 р. (ДАРО, 634).

Кічановський Олександр Трифонович, 1910 р. н., м. Корець Рівненської обл. Українець, освіта 6 кл., завідувач торговим відділом Костопільського райвиконкому. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 27 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ. Помер 31 липня 1943 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1990 р. (ДАРО, 4147).

Кічманюк Олександр Аверкович, 1914 р. н., с. Курозвани Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 148 гсп 50 гсд. Прож. с. Курозвани Гощан-

ського р-ну. Заарешт. 17 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1993 р. (ДАРО, 5265).

Кічманюк Олександр Оверкович, 1914 р. н., с. Курозвани Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 148 гсп 50 гсд. Заарешт. 17 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (ДАРО, 5265).

Кічук Іван Каленикович, 1907 р. н., с. Лихачівка Острожецького р-ну. Українець, червоноармієць 28 зсб. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС при Управлінні будівництвом Північно-Печорської залізнично-дорожної магістралі 21 грудня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 січня 1993 р. (СБУ, 11472).

Кішман Іван Степанович, 1921 р. н., с. Печалівка Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Печалівка Костопільського р-ну. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 6 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою президії ВС СРСР від 27 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 2 серпня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 жовтня 1992 р. (СБУ, 10579).

Кіщук Марко Маркович, 1923 р. н., с. Безодня Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 379 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 16 квітня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (ДАРО, 546).

Кіщук Степан Григорович, 1929 р. н., с. Баранне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., тракторист Червоноармійської МТС. Прож. с. Баранне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 10 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 8 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 травня 1992 р. (ДАРО, 5617-5620).

Кіщун Володимир Демидович, 1923 р. н., с. Гаї Ситенські Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 379 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 жовтня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5180-5182).

Кладницький-Орловський Доброслав Леонтійович, 1896 р. н., м. Венгрув (Польща). Поляк, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Дядьковичі Рівненського п-ту. Заарешт. 7 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 22 січня 1940 р. справу припинено. (ДАРО, 1680).

Клебан Михайло Андрійович, 1930 р. н., с. Мар'янівка Костопільського р-ну. Українець, освіта 5 кл., завідуючий

хати-читальні. Прож. с. Мар'янівка Костопільського р-ну. Заарешт. 26 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою генеральної прокуратури СРСР від 12 січня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1200).

Клеванець Ганна Василівна, 1928 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 18 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 6995).

Клеванець Фекла Гордіївна, 1907 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 26 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 листопада 1947 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 28 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1993 р. (ДАРО, 5301).

Клеванець Харитина Калениківна, 1916 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українка, освіта початкова, колгоспниця. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 5 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС ЛО від 25 травня 1949 р. термін покарання знижено до 3 р. ВТТ. Звільн. 6 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8852).

Клеванець-Зазоркіна Пелагея Павлівна, 1920 р. н., м. Корець Рівненської обл. Українка, освіта початкова, домогосподарка. Прож. м. Рівне. Заарешт. 13 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 серпня 1992 р. (СБУ, 9672).

Клевцов Олексій Федулович, 1899 р. н., м. Брест-Литовський (Білорусія). Росіянин, освіта 3 кл., слюсар 3 дистанції шляху. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 8 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. виїздною сесією Рівненського облсуду 7-8 червня 1940 р. на 2 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Ухвалою лінійного суду Ковельської залізниці від 11 березня 1941 р. виправданий. (СБУ, 8564).

Клей Станіслав Мартинович, 8 травня 1903 р. н., с. Кам'янка Плужненської вол. Подільської губ. Поляк, освіта 1 кл., лісоруб. Прож. с. Точевики Здолбунівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1989 р. (ДАРО, 167).

Клейд Борис Павлович, 15 вересня 1897 р. н., м. Рівне. Єврей, закінчив Московську вищу воєнну політичну школу, член ВКП(б), полковий комісар, заступник начальника політвідділу 85 сд. Прож. м. Челябінськ, вул. Леніна, 6. Заарешт. 7 липня 1938 р. Обвинувач. за ст. 58-8, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Постановою УНКВС УралВО від 26 листопада 1939 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3289).

Клекоць Мефодій Дмитрович, 1918 р. н., с. Садів Луцького р-ну Волинської

обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. х. Ольхівка Дюксинської сільради Дерaжненського р-ну. Заарешт. 25 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 квітня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 8985).

Клемюк Олександр Ілліч, 1910 р. н., с. Дубляни Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., коваль. Прож. с. Красне Млинівського р-ну. Заарешт. 13 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований у вересні 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 вересня 1989 р. (ДАРО, 3681).

Клепач Михайло Сергійович, 1924 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів Ковельської залізниці. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Клепач Павло Петрович, 1887 р. н., с. Вовковиї Козинського р-ну. Українець, освіта спеціальна економічна, викладач бухгалтерського обліку обласної торгівельної школи, бухгалтер Рівненської обласної інвентаризаційної контори. Прож. м. Рівне, вул. Кавказька, 46. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-9, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6094).

Клепач Сергій Петрович, 1920 р. н., с. Свищів Острожецького р-ну. Українець, червоноармієць окремого військово-будівельного загону №257. Заарешт. 29 квітня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ Куйбишевського гарнізону 14 січня 1943 р. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1993 р. (СБУ, 12754).

Клепач Спиридон Харитонович, 1904 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українець, освіта 2 кл., рядовий 243 зсп. Прож. м. Дніпропетровськ. Заарешт. 28 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ 8 зсд 17 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 9 вересня 1991 р. (СБУ, 5344).

Клепач Ярослав Павлович, 1924 (1929) р. н., м. Рівне. Українець, студент Львівського інституту фізкультури. Прож. м. Львів, вул. Костюшка, 11. Заарешт. 14 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 грудня 1948 р. на 8 років ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 травня 1989 р. (ДАРО, 176-179).

Клечковський Леон Антонович, 6 листопада 1887 р. н., х. Липники Новогрудського п-ту (Білорусія). Поляк, освіта технічна, машиніст паровоза. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 7 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ.

Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 733).

Кликоцький Павло Іванович, 1906 р. н., с. Пирятин Вербського р-ну. Українець, малописьменний, військовополонений. Прож. табір №8б у м. Лянцдорф (Німеччина). Заарешт. 25 травня 1941 р. під час переходу кордону СРСР з боку Німеччини. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 лютого 1943 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3033).

Кликоцький-Мартинюк Савелій Феодосійович, 1916 р. н., с. Пирятин Вербського р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 липня 1993 р. (СБУ, 13468).

Клим Юлія Казимирівна, 6 лютого 1892 р. н., с. Махнівка Бердичівського п-ту Київської губ. Полька, освіта середня, вчителька. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 13 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1311).

Климашевич Олена Микитівна, 1904 р.н., м. Волковиськ Гродненької обл. (Білорусія). Білоруска, закінчила Київський медінститут, лікар. Прож. м. Рівне. Заарешт. 27 лютого 1945 р. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 22 листопада 1945 р. справу припинено за недостатністю доказів провини. (ДАРО, 1204).

Климець Андрій Іванович, 1906 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 52 зсп 11 зсб. Заарешт. 6 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3957).

Климець Андрій Максимович, 1930 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Одринки Коростівської сільради Степанського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 30 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (СБУ, 12656).

Климець Іван Никифорович, 1903 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Велике Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 6 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 29 листопада 1945 р. справу припинено, з-під варти звільн. 17 грудня 1945 р. (ДАРО, 1303).

Климець Іван Уліянович, 1910 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Велике Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 17 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 серпня 1948 на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 вересня 1956 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 27 грудня 1956 р. справу припи-

нено за недостатністю зібраних доказів. (ДАРО, 2182-2183).

Климець Каленик Микитович, 1922 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Велике Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 18 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 серпня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 вересня 1956 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 27 грудня 1956 р. справу припинено. (ДАРО, 2182-2183).

Климець Тимофій Павлович, 1928 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Велике Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 27 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 вересня 1956 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 27 грудня 1956 р. справу припинено за недостатністю зібраних доказів. (ДАРО, 2182-2183).

Климковський Федір Лаврентійович, 17 лютого 1900 р. н., м. Острог Рівненської обл. Українець (росіянин), закінчив 3-класне міське училище і артилерійські курси, член ВКП(б), капітан, командир зенітної батареї 194 ап ППО м. Ленінград. Прож. військове містечко Капітолово ст. Кузьмолово. Заарешт. 28 серпня 1937 р. Обвинувач. за ст. 58-6 КК РРФСР. Засудж. комісією НКВС і прокуратури СРСР 28 грудня 1937 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 5 січня 1938 р. Ухвалою ВТ ЛенВО від 30 жовтня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3451).

Климович Іван Павлович, 1912 р. н., с. Стецьки Столбцовського р-ну Барановицької обл. (Білорусія). Білорус, робітник колійної служби 5 дистанції Ковельської залізниці. Прож. с. Убереж Степанського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 5 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14820).

Климович Іван Петрович, 1913 р. н., смт. Зарічне Рівненської обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. смт. Зарічне Рівненської обл. Заарешт. 31 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 березня 1950 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (СБУ, 5020, т.1-2).

Климович Микита Дмитрович, 1917 р. н., с. Бутове Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бутове Висоцького р-ну. Заарешт. 15 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 30 травня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1994 р. (СБУ, 15384).

Климович Ольга Дмитрівна, 1926 р. н., с. Бутове Висоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Бутове Висоцького р-ну. Заарешт. 15 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6433).

Климук Петро Михайлович, 1916 р. н., с. Більська Воля Рафалівського р-ну. Українець, червоноармієць 756 робочої колони. Заарешт. 11 лютого 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 березня 1943 р. на 8 р. ВТТ. Помер 19 серпня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України 27 грудня 1996 р. (СБУ, 16099).

Климук Степан Максимович, 1918 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., водій ливарно-механічного заводу. Прож. м. Рівне, вул. Видумка, 3. Заарешт. 2 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 13 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 4962-4963).

Климук Степанида Федорівна, 1921 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 2 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 грудня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4738).

Климук Феодосія Спиридонівна, 1927 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 травня 1993 р. (ДАРО, 5431).

Климцов Дмитро Никифорович, 1919 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 29 грудня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14494).

Климцов Іван Йосипович, 1908 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 6 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9151).

Климцов Михайло Кузьмович, 1928 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 2 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 19 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 9446).

Климцова Уляна Кузьмівна, 1924 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 вересня

1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6198).

Климченко Володимир Данилович, 1885 р. н., с. Гуменники Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гуменники Рівненського р-ну. Заарешт. 15 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 19 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 9 жовтня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12656).

Климченко Домнікія Олександрівна, 1893 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Гуменники Рівненського р-ну. Заарешт. 19 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12656).

Климчик Панас Федорович, 1892 р. н., с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Заарешт. 13 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 3 лютого 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14132).

Климчук Агафія Архипівна, 1916 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6333).

Климчук Анастасія Федорівна, 1919 р. н., с. Гоноратка Козинського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Гоноратка Козинського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4074).

Климчук Антон Микитович, 1925 р. н., с. Тесів Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 15 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 22 грудня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15580).

Климчук Артем Олександрович, 1899 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта початкова, заготівельник ССТ. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 1 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-8, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 14 лютого 1941 р. справу припинено за недоведеністю злочину. (ДАРО, 1786).

Климчук Віра Юхимівна, 1931 р. н., с. Оржів Клеванського р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 20 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 липня 1992 р. (СБУ, 9160).

Климчук Володимир Панасович, 1922 р. н., с. Довгошиї Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Довгошиї Острожецького р-ну. Заарешт. 13 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 10738).

Климчук Галина Дементіївна, 1928 р. н., м. Вільно (Литва). Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Даничів Межиріцького р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9638).

Климчук Ганна Власівна, 1930 р. н., с. Нагірне Дубенського р-ну. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця. Прож. с. Нагірне Дубенського р-ну. Заарешт. 18 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ 16 серпня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 7 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. (СБУ, 8430, т.1-2).

Климчук Ганна Несторівна, 1903 р. н., с. Новорічиця Острожецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Новорічиця Острожецького р-ну. Заарешт. 24 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1993 р. (СБУ, 14432).

Климчук Григорій Архипович, 1912 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 3 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 22 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1993 р. (СБУ, 13934).

Климчук Григорій Федорович, 1886 р. н., с. Руда Красна Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жобрин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 18 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 12 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 13030).

Климчук Захар Степанович, 1921 р. н., с. Дитиничі Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дитиничі Вербського р-ну. Заарешт. 26 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1993 р. (СБУ, 13478).

Климчук Іван Власович, 1926 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 14 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Здолбунівського РВ НКВС від 13 вересня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від листопада 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1318).

Климчук Іван Михайлович, 1929 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 29 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (ДАРО, 4482-4485).

Климчук Лідія Федорівна, 22 вересня 1922 р. н., с. Довгошиї Острожецького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Довгошиї Острожецького. Заарешт. 18 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 механізованої дивізії 6 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 28 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9336).

Климчук Лукерія Михайлівна, 1914 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 13 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 липня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6788).

Климчук Любов Микитівна, 1928 р. н., с. Сергіївка Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Сергіївка Гощанського р-ну. Заарешт. 21 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 5 червня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 грудня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю зібраних доказів. (СБУ, 4925).

Климчук Марія Павлівна, 1927 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 9443).

Климчук Микола Леонтійович, 1918 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1993 р. (СБУ, 13531).

Климчук Микола Максимович, 1923 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, учень середньої школи. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 9 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 31 травня 1941 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. На початку німецько-радянської війни звільнений з Дубенської тюрми. У 1944 р. вбитий в бою з підрозділом НКВС. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1993 р. (СБУ, 14841).

Климчук Михайло Сергійович, 1920 р. н., с. Кам'яниця Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, секретар сільради. Прож. с. Кам'яниця Вербського р-ну. Заарешт. 24 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 серпня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 10 лютого 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 7445).

Климчук Мокрина Леонтіївна, 1930 р. н., с. Козлин Олександрійського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Козлин Олександрійського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегію в кримінальних справах Рівненського облсуду 15 травня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах Рівненського облсуду від 28 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 29 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6136).

Климчук Никифор Панасович, 1885 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11617).

Климчук Олексій Лаврентійович, 1904 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., кравець. Прож. м. Рівне, вул. Дворецька, 4а. Заарешт. 25 грудня 1945 р. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 січня 1946 р. справу припинено, направлено на 6 р. в Печорський вугільний басейн. (СБУ, 3154).

Климчук Ольга Іллівна, 14 січня 1926 р. н., с. Юзефин Корецького р-ну. Українка, освіта 7 кл., податковий інспектор Корецького райфінвідділу. Прож. с. Юзефин Корецького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 серпня 1954 р. (СБУ, 10646).

Климчук Остап Данилович, 1909 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 15 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 12 листопада 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6658).

Климчук Парасковія Антонівна, 1912 р. н., с. Грабів Клеванського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 7 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1989 р. (ДАРО, 3686).

Климчук Петро Романович, 1922 р. н., с. Підлужжя Костопільського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Підлужжя Костопільського р-ну. Заарешт. 14 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 13 березня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8841).

Климчук Петро Федорович, 1925 р. н., с. Підгірці Рівненського р-ну. Українець, рядовий 1099 сп 326 сд. Заарешт. 26 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 67 армії 7 серпня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 12782).

Климчук Семен Васильович, 1891 р. н., с. Яцьковичі Сосновського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яцьковичі Сосновського р-ну. Заарешт. 25 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1993 р. (СБУ, 12368).

Климчук Сергій Павлович, 1910 р. н., с. Сивки Ямпільського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, селянин. Прож. с. Нова Носовиця Дубенського р-ну. Заарешт. 28 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11, 80 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 31 травня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14621).

Климчук Степан Григорович, 1922 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 грудня 1989 р. (ДАРО, 4096).

Климчук Степан Терентійович, 1887 р. н., с. Іванівка Межиріцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Іванівка Межиріцького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7201).

Климчук Степан Феодосійович, 1912 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 573 зсп. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 5 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17

січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4100).

Климчук Таїсія Іонівна, 1928 р. н., с. Карпилівка Рівненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Карпилівка Рівненського р-ну. Заарешт. 8 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 липня 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на додаткове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 24 травня 1955 р. справу припинено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 грудня 1991 р. (СБУ, 1894).

Климчук Трохим Терентійович, 1922 р. н., с. Кораблище Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 42 зсп 15 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 15 травня 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4607).

Климчук Федір Стахович, 1924 р. н., с. Мнишин Гощанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., робітник млина. Прож. с. Мнишин Гощанського р-ну. Заарешт. 16 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням ЦК з перегляду справ від 22 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 квітня 1992 р. (СБУ, 8066).

Климчук Хівонія Логвинівна, 1923 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українка, освіта 1 кл., повар лісового пункту. Прож. смт. Клевань Рівненської обл. Заарешт. 16 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 4 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1991 р. (СБУ, 7286).

Климчук Яків Павлович, 1927 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 21 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6210).

Клим'юк Антоніна Павлівна, 1927 р. н., с. Більче Демидівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Більче Демидівського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу пВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 11208).

Клим'юк Віра Євдокимівна, 1920 р. н., с. Підлужжя Вербського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Турковичі Вербського р-ну. Заарешт. 6 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 5 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 23 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (СБУ, 5754).

Клим'юк Володимир Володимирович, 1922 р. н., с. Косареве Млинівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Косареве Млинівського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 25 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 10 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10309).

Клим'юк Володимир Ілліч, 1913 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9-11 червня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1992 р. (СБУ, 8279, т.1-2).

Клим'юк Гнат Васильович, 1906 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, селянин, колгоспник к-пу «Правда». Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 24 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 13347).

Клим'юк Данило Олексійович, 1887 р. н., с. Циневичі Більського п-ту Гродненської губ. (Білорусія). Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 18 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 19-54-1а, 206-17 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 червня 1948 р. на 5 р. заслання у Казахстан. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 5167).

Клим'юк Зиновій Йосипович, 1925 р. н., с. Товпижин Демидівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 89 зсп. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 2 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ТуркВО від 12 грудня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю провини. (ДАРО, 3262).

Клим'юк Іван Антонович, 1916 р. н., с. Півче Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Півче Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 січня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 липня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 13654).

Клим'юк Ілля Терентійович, 1914 р. н., с. Переверед Млинівського р-ну.

Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Переверед ів Млинівського р-ну. Заарешт. 6 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 9 вересня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Помер 4 серпня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1989 р. (ДАРО, 387).

Клим'юк Ксенія Корніївна, 1885 р. н., с. Циневичі Більського п-ту Гродненської губ. (Білорусія). Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Гриць ки Дубровицького р-ну. Заарешт. 18 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 червня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 5167).

Клим'юк Микола Леонтійович, 1930 р. н., с. Рудка Демидівського р-ну. Українець, боєць групи самоохорони к-пу. Прож. с. Адамівка Демидівського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 17 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 14 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 12098).

Клим'юк Михайло Гнатович, 1930 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, водій Млинівської контори «Заготскот». Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 5 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 24 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 26 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 13347).

Клим'юк Михайло Кіндратович, 1906 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9-11 червня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8279, т.1-2).

Клим'юк Олександра Романівна, 1904 р. н., с. Озліїв Млинівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 5 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 24 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 13347).

Клим'юк Олексій Данилович, 1927 р. н., с. Циневичі Більського п-ту Гродненської губ. (Білорусія). Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Гриць ки Дубровицького р-ну. Заарешт. 16 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 червня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 5167).

Клим'юк Степан Володимирович, 1926 р. н., с. Косареве Млинівського р-ну. Українець, член ВЛКСМ, командир відділення 492 окремого будівельного батальйону. Заарешт. 31 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ МВО 13 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1993 р. (СБУ, 12515).

Клим'юк Терентій Маркелович, 1915 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 18 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 листопада 1992 р. (СБУ, 10307).

Клим'юк Хома Антонович, 1919 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 травня 1992 р. (СБУ, 8506).

Клим'юк Яків Тимофійович, 1917 р. н., с. Русивель Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Русивель Гощанського р-ну. Заарешт. 7 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 30 листопада 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 5997).

Клинова Варвара Максимівна, 1925 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 14 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС 22 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8135).

Клиновий Андрій Володимирович, 1923 р. н., с. Білашів Мізоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 12 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 11983).

Клімцов Олександр Кузьмович, 1911 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Туково Клесівського р-ну. Заарешт. 15 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 липня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4588).

Клімцов Степан Йосипович, 1926 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 16 вересня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рів-

ненської обл. 5 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1993 р. (СБУ, 15284).

Клічук Арсеній Леонтійович, 1898 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, коваль деревообробного комбінату. Прож. м. Рівне, вул. 1 Травня, 28. Заарешт. 25 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 вересня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11718).

Клічук Галина Петрівна, 1927 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Переділи Рівненського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 17 листопада 1944 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2302).

Клічук Ілля Степанович, 1918 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., охоронець «Заготзерно». Прож. м. Рівне, вул. Фабрична, 15. Заарешт. 9 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Ухвалою президії Рівненського облсуду від 18 січня 1947 р. справу передано на додаткове розслідування. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1172).

Клодніцький Юхим Семенович, 1908 р. н., с. Рудливе Демидівського р-ну. Українець, самоук, рядовий 379 зсп. Прож. с. Ахуни Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 квітня 1994 р. (ДАРО, 5745).

Клосинський Франц Францевич, 1898 р. н., с. Доротичі Сарненського п-ту. Поляк, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Доротичі Сарненського п-ту. Заарешт. 26 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 27 березня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1750).

Клочко Ганна Григорівна, 1919 р. н., с. Кураж Острозького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кураж Острозького р-ну. Заарешт. 8 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 4 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1992 р. (СБУ, 7253).

Клочко Микола Трохимович, 1925 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, пбував на нелегальному становищі. Заарешт. 17 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ МВС у Рівненській обл. від 20 квітня 1946 р. справу припинено за недоведеністю, з-під варти звільн. 17 червня 1946 р. (СБУ, 14661).

Клочко Роман Трохимович, 1905 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 25 лютого

1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 листопада 1947 р. в Усольлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14877).

Клочковський Михайло Йосипович, 1899 р. н., м. Тбілісі (Грузія). Поляк, освіта вища, офіцер польської армії. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 10 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 травня 1941 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1989 р. (ДАРО, 218).

Клочок Касіян Семенович, 1910 р. н., с. Острів Дубенського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Острів Дубенського р-ну. Заарешт. 15 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1993 р. (ДАРО, 5415).

Клочок Микола Євстафійович, 1927 р. н., с. Княгинин Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Острів Дубенського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 серпня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9752).

Клочок Петро Сергійович, 1923 р. н., с. Білоберіжжя Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білоберіжжя Дубенського р-ну. Заарешт. 17 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 травня 1993 р. (СБУ, 12823).

Клубок Борис Степанович, 1923 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, бухгалтер ССТ. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 29 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 квітня 1996 р. (СБУ, 15877).

Клубок Катерина Федорівна, 1886 р. н., с. Чертіж Сянокського п-ту (Польща). Українка, закінчила учительську семінарію, селянка. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 9 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 4 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла у ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9257).

Клубок Марія Степанівна, 1928 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 9 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 4 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 16 квітня 1955 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9257).

Клубок Ольга Юхимівна, 1922 р. н., с. Богдашів Рівненського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Богдашів Рівненського р-ну. Заарешт. 14 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 грудня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 8033).

Клус Віра Семенівна, 1928 р. н., с. Ставок Деражненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Ставок Деражненського р-ну. Заарешт. 12 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1993 р. (ДАРО, 5523).

Клюєв Іван Наумович, 1900 р. н., с. Лємєшовка Севського р-ну Орловської обл. (Росія). Росіянин, малописьменний, червоноармієць 121 окремого дорожно-експлуатаційного батальйону. Прож. Рубцовський бурякогадгосп, Алтайський край (Росія). Заарешт. 13 липня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 окремої армії 12 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 листопада 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЛенВО від 26 травня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 828-833).

Клюйко Леонід Антонович, 1924 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 27 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 10077).

Клюйко Марта Іванівна, 1924 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 травня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 7764).

Клюйко Михайло Степанович, 1895 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгоспник к-пу ім. Ворошилова. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15-16 травня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС УРСР від 11 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 8 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8085, т.1-2).

Клюйко Надія Карпівна, 1924 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 травня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 квітня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 7764).

Клюйко Олена Андріївна, 1926 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 12 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 7764).

Клюйко Тит Денисович, 1894 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 4 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 31 грудня 1949 р. виправдано за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнено. (СБУ, 131).

Клюйко Федора Іванівна, 1926 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 травня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 квітня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 7764).

Клюфас Григорій Васильович, 1918 р. н., с. Новосілки-Гостинні Рудківського р-ну Дрогобицької обл. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 121 окремого дорожно-експлуатаційного батальйону. Заарешт. 7 липня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 окремої армії 30 серпня – 12 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 листопада 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 5 червня 1943 р. у Вологодській обл. Ухвалою ВТ ЛенВО від 26 травня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 828-833).

Кляйман Хіль Пінхосович, 1906 р. н., м. Островець Келецького воєв. (Польща). Єврей, неписьменний, візник. Прож. м. Островець Келецького воєв. Заарешт. 3 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 червня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Амністований 11 вересня 1941 р. як польський громадянин. (ДАРО, 3059).

Клямар Дем'ян Пилипович, 1899 р. н., с. Зарудчі Камінь-Каширського р-ну Волинської обл. Українець, робітник бурякопункту ст. Івачків. Прож. с. Дубини Острозького р-ну. Заарешт. 15 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 17-18 травня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 13 липня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 21 серпня 1956 р. за рішенням комісія ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10906).

Клямар Степанида Карпівна, 1924 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 9 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 червня 1951 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 12 травня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 7119).

Кляпка Микола Миронович, 1926 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 8 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 лютого 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14411).

Кляпка Григорій Дмитрович, 1910 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 13899).

Кляпчук Олександр Федорович, 1929 р. н., с. Губків Сосновського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 26 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 8 травня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 13 вересня 1955 р. справу припинено. (ДАРО, 2439).

Кляпчук Пилип Матвійович, 1922 р. н., с. Губків Людвипільського р-ну. Українець, червоноармієць 102 зсп. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 11 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 лютого 1993 р. (СБУ, 11349).

Кляр Нусен-Абрам Іцкович, 1904 р. н., м. Кутно Лодзького воєв. (Польща). Єврей, освіта початкова, кравець. Прож. м. Рівне, вул. Радянська, 37. Заарешт. 22 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3101).

Клячук Костянтин Якимович, 1897 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 грудня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3521).

Клячук Олександр Васильович, 1923 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПКВО 30 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 11 грудня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3231, т.1-2).

Кмец Іосиф Францович, 1895 р. н., Келецька губ. (Польща). Поляк, малописьменний, селянин. Прож. м-ко Володимирець Сарненського п-ту. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою ПВ НКВС від 17 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Вислано з сім'єю 9 березня 1940 р. (ДАРО, 2678).

Кміта Микола Семенович, 1897 р. н., с. Коханівка Троїцького р-ну Одеської обл. Українець, помічник лісничого. Прож. с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1956 р. Обвинувач.

за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 5 квітня 1957 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВС УРСР від 18 листопада 1964 р. термін покарання знижено до 7 р. 6 міс. ВТТ. Звільн. 30 листопада 1964 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 жовтня 1992 р. (СБУ, 10112).

Кніт Костянтин Антонович, 1899 р. н., с. Рознішев Келецького губ. (Польща). Поляк, освіта 7 кл., безробітний. Прож. м. Рівне. Заарешт. 25 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-12, 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1989 р. (ДАРО, 584).

Книш Антон Михайлович, 1926 р. н., гм. Городло Грубешівського п-ту (Польща). Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 20 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5911).

Книшук Юхим Микитович, 1882 р. н., с. Вараш Рафалівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Вараш Рафалівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ. Помер 21 грудня 1951 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5803).

Кобачинський Францишек Мартинович, 1895 р. н., м. Остроруг Шамотульського п-ту (Польща). Поляк, поліцейський Клеванської дільниці. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 29 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 лютого 1940 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Коберник Іван Васильович, 1919 р. н., Дережненський р-н. Українець, червоноармієць 3 батальйону 31 сб. Заарешт. 6 вересня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 31 сб 2 жовтня 1942 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 липня 1996 р. (СБУ, 16020).

Коберник Микола Назарович, 1905 р. н., с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 8 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 5 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 8 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14550).

Коберник Павло Михайлович, 1920 р. н., с. Мишківці Вишневецького р-ну Тернопільської обл. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 22 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 23 листопада 1955 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14498).

Коберник Степан Михайлович, 1916 р. н., с. Мишківці Вишневецького р-ну Тернопільської обл. Українець, селянин. Прож. с. Пеньків Деражненського р-ну. Заарешт. 11 травня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 12277).

Кобець Олексій Бенедович, 1909 р. н., с. Пітушків Острожецького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1993 р. (СБУ, 12271).

Кобилянська Ганна Іванівна, 1923 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 1 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. (СБУ, 11681).

Кобилянський Антон Лук'янович, 13 вересня 1898 р. н., с. Марачівка Заславського п-ту Волинської губ. Поляк, освіта 3 кл., робітник ст. Рівне. Прож. м. Рівне. Заарешт. 19 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 917).

Кобилянський Денис Антонович, 1905 р. н., м. Шепетівка Кам'янець-Подільської обл. Поляк, освіта 2 кл., обхідник залізничних колій. Прож. м. Рівне, вул. Здолбунівська. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 12 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 1549).

Кобів Марта Іванівна, 1924 р. н., с. Тинів Дрогобицької обл. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Довганець Костопільського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7972).

Коблюк Володимир Іванович, 1929 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стовпець Вербського р-ну. Заарешт. 28 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 11 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 11576).

Коблюк Григорій Лаврентійович, 1916 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стовпець Вербського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 березня 1955 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 25 грудня 1992 р. (СБУ, 11237).

Коблюк Йосип Іванович, 1888 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стовпець Вербського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1993 р. (СБУ, 13472).

Коблюк Павло Олексійович, 1908 р. н., с. Рідкодуби Вербського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Рідкодуби Вербського р-ну. Заарешт. 6 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» Рівненського гарнізону від 18 травня 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 10 травня 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3843).

Кобрин Василь Леонтійович, 1927 р. н., с. Галузія Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Галузія Рафалівського р-ну. Заарешт. 19 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4995).

Кобрина Євдокія Семенівна, 1908 р. н., с. Галузія Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Галузія Рафалівського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13113).

Кобрина Марія Степанівна, 1926 р. н., с. Галузія Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Галузія Рафалівського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13113).

Кобринович Стефанія Йосипівна, 1890 р. н., м. Жешув (Польща). Полька, освіта середня, директор польської школи. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 16 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1528).

Кобринович Юрій Сергійович, 1924 р. н., с. Даничів Межиріцького р-ну. Українець, освіта 8 кл., селянин. Прож. с. Даничів Межиріцького р-ну. Заарешт. 17 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1036-1037).

Кобринчук Василь Архипович, 1927 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заа-

решт. 18 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 серпня 1956 р. Повторно заарешт. 27 лютого 1957 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9 квітня 1957 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 27 лютого 1967 р. Реабіл. у першій справі висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. Реабіл. у другій справі висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 8879, т.1-2, 10056).

Кобринчук Давид Тимофійович, 1920 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Малушка Березнівського р-ну. Заарешт. 23 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 квітня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1990 р. (ДАРО, 3753).

Кобринчук Іван Йосипович, 1911 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС від 25 вересня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1285).

Кобринчук Іван Семенович, 1929 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., завідуючий поштовим відділенням. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6502).

Кобринчук Карпо Тихонович, 1910 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, робітник паливного складу. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 28 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 3 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14503).

Кобринчук Мойсей Іванович, 1905 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС від 25 вересня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1284).

Коб'юк Ганна Федорівна, 1926 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 28 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 квітня 1957 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 листопада 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3220).

Коб'юк Григорій Мартинович, 1908 р. н., с. Карпилівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Помер

у 1945 р. в ув'язненні. Постановою президії Рівненського облсуду від 10 січня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3569).

Ковалевич Василь Степанович, 1901 р. н., с. Калець Морочненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Калець Морочненського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 29 серпня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 серпня 1989 р. (ДАРО, 276).

Ковалевич Дарина Степанівна, 1925 р. н., х. Подесеннє Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Подесеннє Рокитнівського р-ну. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 14414).

Ковалевич Ігор Михайлович, 1928 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 31 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6617).

Ковалевич Остап Якович, 1915 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. За арешт. 25 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 26 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 29 травня 1992 р. (СБУ, 8737).

Ковалевич Севастіан Леонтійович, 1905 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1992 р. (СБУ, 7611).

Ковалевський Мар'ян Йосипович, 1913 р. н., с. Биківці Кременецького р-ну Тернопільської обл. Поляк, бухгалтер «Укрзаготхміль». Прож. м. Рівне, вул. Замкова, 27. Заарешт. 24 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 17-54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 18 березня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 вересня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10727).

Ковалевський Олександр Юхимович, 1924 р. н., Бешенковицький р-н Вітебської обл. (Білорусія). Білорус, червоноармієць 6 батареї 741 гаубичного артполку 16 артидивізії ПнЗФ. Заарешт. 17 червня 1943 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 16 артдивізії ПнЗФ 27 червня 1943 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 21 лютого 1951 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 15 червня 1996 р. (СБУ, 16064).

Коваленко (Квашенко) Костянтин Сілуанович, 1887 р. н., с. Рудня Дубровицького р-ну. Українець, закінчив електротехнічний інститут в м. Петрограді, завідуючий відділом народної освіти Сарненського райвиконкому. Прож. м. Сарни, вул. Леніна, 52. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 23 липня 1945 р. справу припинено. (СБУ, 66).

Коваленко Антон Трохимович, 1884 р. н., с. Шербашинці Богуславського р-ну Київської обл. Українець, закінчив педагогічний технікум та фельдшерську школу, вчитель. Прож. м. Рівне. Заарешт. 23 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 8 серпня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1989 р. (ДАРО, 571).

Коваленко Варвара Ісаківна, 1929 р. н., с. Жильжа Дережненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Берестовець Костопільського р-ну. Заарешт. 2 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1992 р. (СБУ, 7775).

Коваленко Василь Васильович, 1925 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 27 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 13 травня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13442).

Коваленко Марія Михайлівна, 1925 р. н., с. Хотівля Городнянського р-ну Чернігівської обл. Українка, закінчила педагогічне училище, вчителька. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 4 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 30 квітня 1948 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1963).

Коваленко Олександр Андрійович, 1890 р. н., м. Володарськ-Волинський Житомирської обл. Українець, селянин. Прож. с. Іванчі Рафалівського р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 16 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1993 р. (СБУ, 12218).

Коваленко Петро Власович, 1898 р. н., м. Гарволін Варшавської губ. (Польща). Українець, освіта 6 кл., головний бухгалтер Костопільського лісгоспу. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 30 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 109 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 лютого 1948 р. на 2 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5796).

Ковалець Василина Федорівна, 1922 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка.

Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 березня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 1302).

Ковалець Гнат Матвійович, 1884 р. н., с. Жаврів Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жаврів Гощанського р-ну. Заарешт. 1 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14281).

Ковалець Йосип Олександрович, 1916 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Лінчин Березнівського р-ну. Заарешт. 14 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 7547).

Ковалець Іван Дмитрович, 1919 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, червоноармієць 258 сп 140 сд. Заарешт. 15 червня 1943 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ 140 сд 20 серпня 1943 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 19 лютого 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 грудня 1994 р. (СБУ, 15465).

Ковалець Катерина Пантеліївна, 1921 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 17 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 11991).

Ковалець Максим Семенович, 1910 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 23 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 6972).

Ковалець Панас Уліянович, 1899 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 22 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 серпня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутності складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 1492).

Ковалець Петро Андрійович, 1929 р. н., х. Порода Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, робітник лісгоспу. Прож. х. Порода Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16

травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4757).

Ковалик Ананій Федорович, 1929 р. н., с. Дранча Руська Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Дранча Руська Червоноармійського р-ну. Заарешт. 4 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 13 липня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 травня 1992 р. (СБУ, 8720).

Ковалик Євген Петрович, 1905 р. н., м. Гошкув Люблінського воєв. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., гайовий. Прож. х. Остиже Костопільського п-ту Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 29 березня 1940 р. справу припинено, вислано за межі Західної України в адміністративному порядку. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 20 жовтня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1742).

Ковалик Зося Парфенівна, 1926 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (ДАРО, 4735).

Ковалик Михайло Іванович, 1923 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 25 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 квітня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7565).

Ковалик Салія Андріївна, 1926 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1992 р. (СБУ, 9779).

Ковалик Стах Іванович, 1929 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 11 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 березня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6946).

Ковалишин Володимир Євменович, 1924 р. н., с. Ставки Рівненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 57 зсп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» Саратовського гарнізону від 10 червня 1944 р. справу припинено. (ДАРО, 3411).

Ковалів Павло Йосипович, 1903 р. н., с. Ільпибоки Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Ільпибоки Демидівського р-ну.

Заарешт. 17 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 березня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3187).

Ковалюк Герасим Панасович, 1909 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 6 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 26 липня 1940 р. справу припинено за недостатністю доказів. Вдруге заарешт. 20 травня 1944 р. На той час – червоноармієць 42 зсп 15 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 травня 1993 р. (ДАРО, 2814, 5471).

Ковалюк Євген Омелянович, 1899 р. н., м. Лович Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., бухгалтер магістрату смт. Рокитне. Прож. м. Рокитне, вул. Міцкевича, 8. Заарешт. 29 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13, 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 серпня 1989 р. (ДАРО, 477).

Ковалюк-Коваль Олексій Омелянович, 1907 р. н., м. Лебедянь Тамбовської обл. Росіянин, кравець. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 серпня 1940 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 червня 1993 р. (СБУ, 13147).

Ковалюк-Семенюк Анастасія Дмитрівна, 1896 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 26 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 13 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1991 р. (ДАРО, 4455-4456).

Коваль Акулина Віл'ямівна, 1913 р. н., с. Хотин Сосновського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Хотин Сосновського р-ну. Заарешт. 17 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12389).

Коваль Анастасія Іванівна, 1924 р. н., смт. Клесів Рівненської обл. Українка, освіта 3 кл., комірник цегляного заводу. Прож. смт. Клесів Рівненської обл. Заарешт. 16 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7199).

Коваль Василь Макарович, 1928 р. н., с. Більчаки Людвипільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Річки Корецького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 8 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6151).

Коваль Віктор Дмитрович, 1927 р. н., с. Печалівка Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Печалівка Костопільського р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 7 травня 1949 р. у Горлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13857).

Коваль Віталій Романович, 1928 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 27 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 14 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 7154).

Коваль Володимир Кирилович, 1913 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 24 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 27 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10365).

Коваль Ганна Власівна, 1932 р. н. с. Малі Почапки Острозького р-ну. Українка, освіта 2 кл, селянка. Прож. с. Малі Почапки Острозького р-ну. Заарешт. 22 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 травня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4742).

Коваль Ганна Тарасівна, 1932 р. н., х. Актолін Сосновського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. х. Актолін Сосновського р-ну. Заарешт. 15 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 липня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (ДАРО, 4665).

Коваль Ганна Яківна, 1924 р. н., с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13553).

Коваль Георгій Іванович, 1909 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 25 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8171).

Коваль Гнат Якимович, 1888 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 16 липня

1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 11991).

Коваль Данило Іванович, 1893 р. н., с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Українець, робітник 6 околотку 5 дистанції служби колії Ковельської залізниці. Прож. залізнична будка №223 на перегоні Рівне-Здолбунів. Заарешт. 1 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. лінійним судом Ковельської залізниці 11 лютого 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1994 р. (СБУ, 15271).

Коваль Дем'ян Семенович, 1905 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 5 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1992 р. (СБУ, 7611).

Коваль Єлизавета Іванівна, 1922 р. н., с. Печалівка Костопільського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Печалівка Костопільського р-ну. Заарешт. 28 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 квітня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 грудня 1967 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3313).

Коваль Іван Васильович, 1927 (1929) р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 19 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 8879, т.1-2).

Коваль Леон Теодорович, 1909 р. н., м. Корець Рівненської обл. Поляк, освіта агрономічна, працівник Волинського обласного земвідділу. Прож. м. Луцьк. Заарешт. 22 березня 1940 р. Обвинувач. за 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 листопада 1989 р. (ДАРО, 901).

Коваль Макар Вакулович, 1889 р. н., с. Більчаки Людвипільського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Річечина Корецького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2418).

Коваль Максим Федорович, 1910 р. н., с. Радухівка Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Радухівка Рівненського р-ну. Заарешт. 26 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 29 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 9761).

Коваль Марія Данилівна, 1923 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українка,

освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 26 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1992 р. (СБУ, 10558).

Коваль Марія Миколаївна, 1926 р. н., с. Повітно Янівського р-ну Львівської обл. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Синявка Березнівського р-ну. Заарешт. 8 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 19 лютого 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2179).

Коваль Микола Пилипович, 1926 р. н., с. Соломир Висоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 19 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1993 р. (СБУ, 14161).

Коваль Микола Юрійович, 1911 р. н., с. Цинів Долинського р-ну Станіславської обл. Українець, червоноармієць 756 робітничої колони. Заарешт. 21 лютого 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 березня 1943 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 31 грудня 1943 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України 27 грудня 1996 р. (СБУ, 16099).

Коваль Мінай Костянтинович, 1902 р. н., с. Сохи Клесівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 4 квітня 1945 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою Залізничної колегії ВС СРСР від 27 квітня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 жовтня 1993 р. (СБУ, 15002).

Коваль Никанор Григорович, 1915 р. н., смт. Клесів Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. х. Пугач Клесівського р-ну. Заарешт. 5 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 29 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Постановою комісії Карагандинського ВТТ від 18 травня 1956 р. термін покарання знижено до 13 р. ВТТ. Звільн. 30 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11285).

Коваль Онуфрій Тимофійович, 1915 р. н., с. Велика Мильча Вербського р-ну. Українець, член ОУН, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 вересня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1993 р. (СБУ, 12846).

Коваль Павло Михейович, 1914 р. н., с. Радижеве Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож.с. Радижеве Володимирецького р-ну. Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС м. Київ 27 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. побавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 березня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 16163).

Коваль Петро Устинович, 1926 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 6 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 травня 1956 р. Реабіл. постановою президії Рівненського облсуду від 12 січня 1994 р. (СБУ, 15691).

Коваль Роман Олексійович, 1899 р. н., с. Стадники Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стадники Гощанського р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 січня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 13874).

Коваль Сергій Васильович, 1919 р. н., с. Хотин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 63 сп 176 сд. Заарешт. 18 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 176 сд 12-13 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення справ. Звільн. 12 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 9003).

Коваль Станіслав Іванович, 1933 р. н., смт. Клесів Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., вільнонайманий робітник в/ч 12662. Заарешт. 18 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Київського облсуду 10 березня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС УРСР від 6 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 18 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7462).

Коваль Станіслав Лаврентійович, 1896 р. н., с. Клімонтув Єнджейовського п-ту Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 6 кл., телеграфіст Рівненського поштамту. Прож. м. Рівне, вул. Щорса, 1. Заарешт. 4 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20 вересня 1950 р. у Степлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6318).

Коваль Федір Панасович, 1928 р. н., х. Мушне Біловізької сільради Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. х. Мушне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8653).

Коваль Федір Якович, 1899 р. н., с. Стара Рафалівка Рафалівського р-ну. Українець, фельдшер. Прож. с. Стара Рафалівка Рафалівського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-3, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ

13 армії 8 березня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ 1 УФ від 22 березня 1944 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 6 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1993 р. (СБУ, 13008).

Коваль Федора Савівна, 1924 р. н., смт. Клесів Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. смт. Клесів Рівненської обл. Заарешт. 20 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 10791).

Коваль Юхим Мокійович, 1910 р. н., с. Великий Мидськ Деражненського р-ну. Українець, рядовий 221 сп. Заарешт. 3 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 березня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 жовтня 1957 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 13 листопада 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1993 р. (СБУ, 11877).

Коваль Яків Трохимович, 1903 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 17 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 6 липня 1945 р. у лікарні в'язниці м. Кам'янець-Подільський. Постановою УНКВС у Кам'янець-Подільській обл. від 26 жовтня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. (ДАРО, 3388).

Ковальков В'ячеслав Миколайович, 1904 р. н., м. Санкт-Петербург. Росіянин, освіта середня, технік-землемір. Прож. м. Рівне, вул. Селянка, 1. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 травня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновклм прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (ДАРО, 955).

Ковалько Наталія Омелянівна, 1906 р. н., с. Тимофіївка Краснопільського р-ну Сумської обл. Українка, вчителька с. Уїздці. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 14 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 липня 1993 р. (СБУ, 13470).

Ковальковський Володимир Петрович, 1922 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., завідуючий клубом. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1108).

Ковальковський Микола Петрович, 1926 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 12 травня 1944 р. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 23 травня 1944 р. справу припинено, направлено в спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 травня 1991 р. (ДАРО, 4265).

Ковальов Василь Тимофійович, 1918 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну.

Українець, селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 20 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 жовтня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1993 р. (СБУ, 11279).

Ковальов Іван Миколайович, 1912 р. н., с. Гоголів Броварського р-ну Київської обл. Українець, закінчив Херсонський сільськогосподарський інститут, зоотехнік. Прож. с. Шпанів Рівненського р-ну. Заарешт. у вересні 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 12 жовтня 1944 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1178).

Ковальов Микола Іванович, 1903 р. н., с. Рудка Демидівського р-ну. Українець, освіта 5 кл, червоноармієць 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПриВО від 23 січня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4716).

Ковальов Павло Пилипович, 1918 р. н., с. Голичівка Корецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Голичівка Корецького р-ну. Заарешт. 4 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 лютого 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю участі у здійсненні злочину. (СБУ, 8407).

Ковальов Яків Тихонович, 1929 р. н., с. Сварині Володимирецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Сварині Володимирецького р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1955 р. вирок скасовано, справу направлено на додаткове розслідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 25 березня 1955 р. справу припинено за недостатністю матеріалів, з-під варти звільнено. (СБУ, 9261).

Ковальська Марія Миколаївна, 1893 р. н., смт. Людвипіль Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. смт. Людвипіль Рівненської обл. Заарешт. 13 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 січня 1948 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1991 р. (СБУ, 5910).

Ковальська Олена Дмитрівна, 1907 р. н., м. Варшава (Польща). Полька, працівник відділу кадрів Рівненського відділення «Рибтрест». Прож. м. Рівне. Заарешт. 12 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 лютого 1941 р. на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Амністована 12 серпня 1941 р. як польська громадянка. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 12404).

Ковальський Володимир Іванович, 1882 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, закінчив Київську духовну академію, настоятель Дубенського собору. Прож. м. Дубно, вул. Чкалова, 1. Заарешт. 2 липня 1945 р. Обвинувач.

за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 вересня 1991 р. (СБУ, 5369).

Ковальський Євген Йосипович, 1 грудня 1896 р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, закінчив 4-класне училище, старший поліцейський. Прож. с. Тучин Рівненського п-ту. Заарешт. 23 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1124).

Ковальський Йосип Іванович, 1892 р. н., Мехувський п-т (Польща). Поляк, освіта середня, рахівник лісозаводу. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 28 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1989 р. (ДАРО, 298).

Ковальський Тадеуш Олексійович, 1897 р. н., Краківське воєв. (Польща). Поляк, вчитель. Прож. с. Глинськ Здолбунівського р-ну. Заарешт. 24 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13-15 листопада 1940 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1993 р. (СБУ, 13213).

Ковальчик Болеслав Станіславович, 1914 р. н., с. Застав'я Сарненського р-ну. Поляк, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Застав'я Сарненського р-ну. Заарешт. у грудні 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 червня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 серпня 1989 р. (ДАРО, 466).

Ковальчук Адам Ілліч, 1908 р. н., с. Степангород Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Степангород Володимирецького р-ну. Заарешт. 1 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 26 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1993 р. (СБУ, 13313).

Ковальчук Адам Трохимович, 22 червня 1924 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4768).

Ковальчук Анастас Іларіонович, 1923 р. н., с. Головчиці Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Головчиці Млинівського р-ну. Заарешт. 15 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-10, 54-11. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 12 травня 1947 р. виправдано за недоведеністю висунутого обвинувачення. Звільн. 23 травня 1947 р. (СБУ, 1930).

Ковальчук Анастасія Климівна, 1926 р. н., с. Дубляни Демидівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., касир Демидівського маслозаводу. Прож.

с. Дубляни Демидівського р-ну. Заарешт. 15 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 24 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 7781).

Ковальчук Анастасія Максимівна, 1889 р. н., с. Омеляна Рівненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 14 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28-31 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС УРСР від 19 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 5 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1992 р. (СБУ, 8029, т.1-5).

Ковальчук Анастасія Михайлівна, 1923 р. н., с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Завіччя Рокитнівського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 січня 1947 р. вирок скасовано, справу припинено, з-під варти звільн. 18 березня 1947 р. (СБУ, 8524).

Ковальчук Анатолій Іванович, 1926 р. н., с. Дерев'яне Рівненського р-ну. Українець, агроном. Прож. с. Залав'я Млинівського р-ну. Заарешт. 10 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 26 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1992 р. (СБУ, 12881).

Ковальчук Андрій Якович, 1905 р. н., с. Гірники Дубенського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Гірники Дубенського р-ну. Заарешт. 20 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 25 липня 1952 р. у Піщаному таборі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9973).

Ковальчук Андрій Якович, 1927 р. н., с. Андріївка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Українець, учасник УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 травня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12564).

Ковальчук Антон Іванович, 1888 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., колгоспник к-пу «Червоний партизан». Прож. с. Лопавше Демидівського р-ну. Заарешт. 24 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 23 липня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЗакВО від 8 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7514).

Ковальчук Арсеній Максимович, 1915 р. н., м. Рівне. Українець, освіта 7 кл., автослюсар. Прож. м. Рівне, вул. Глибока, 26. Заарешт. 9 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4098).

Ковальчук Арсеній Тихонович, 1909 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ТавВО від 24 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 10564).

Ковальчук Арсеній Федосійович, 1927 р. н., с. П'ятигори Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 липня 1944 р. під час ЧВО у Дерманському лісі. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 3 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 8868).

Ковальчук Артем Омелянович, 1901 р. н., с. Осова Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, колгоспник. Прож. с. Осова Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 жовтня 1950 р. на 5 р. заслання у Новосибірську обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 жовтня 1989 р. (ДАРО, 863).

Ковальчук Бенеда Григорович, 1910 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 12 березня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6156).

Ковальчук Борис Сидорович, 1896 р. н., с. Середня Деражня Ярунського р-ну Житомирської обл. Українець, селянин. Прож. с. Середня Деражня Ярунського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 28 квітня 1940 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 12 липня 1940 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1993 р. (СБУ, 13236).

Ковальчук Валентина Федорівна, 1925 р. н., Сосновський р-н. Українка, освіта 7 кл., вчителька школи с. Берестовець. Прож. с. Рокитне Костопільського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 20 березня 1948 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 5 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1991 р. (СБУ, 5917).

Ковальчук Валентина Юріївна, 1928 р. н., с. Кургани Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Кургани Костопільського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж.

ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 9 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 січня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 6052).

Ковальчук Василина Василівна, 1929 р. н., с. Козлин Олександрійського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Козлин Олександрійського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15 травня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 29 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6136).

Ковальчук Василина Дмитрівна, 1915 р. н., с. Янкевичі Костопільського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Перемінка Костопільського р-ну. Заарешт. 26 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 жовтня 1945 р. справу припинено у зв'язку з шестимісячною вагітністю, з-під варти звільнено. (СБУ, 1735).

Ковальчук Василь Данилович, 1903 р. н., с. Вири Клесівського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 81 зсп. Прож. м. Київ. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Помер 24 червня 1945 р. Постановою ОН при МДБ СРСР від 29 березня 1947 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. (ДАРО, 4852-4854).

Ковальчук Василь Йосипович, 1929 р. н., смт. Рокитне Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 18 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 18 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8675).

Ковальчук Василь Максимович, 1915 р. н., с. Сестрятин Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сестрятин Дубенського р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 серпня 1944 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 22 травня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16205).

Ковальчук Василь Максимович, 1922 р. н., с. Личани Оликського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Личани Оликського р-ну. Заарешт. 24 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Помер 30 серпня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (ДАРО, 5221).

Ковальчук Василь Мануїлович, 1906 р. н., с. Ляхів Острозького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 10 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Постановою комісії ПВР СРСР від 27 червня 1956 р. термін

покарання знижено до 13 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14145).

Ковальчук Василь Миколайович, 1922 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. м. Костопіль, вул. Леніна, 59. Заарешт. 20 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8812).

Ковальчук Василь Панасович, 1896 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, рядовий 28 зсп 12 зсд. Заарешт. 7 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1993 р. (СБУ, 13053).

Ковальчук Василь Орестович, 1926 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 24 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 10 березня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 13966).

Ковальчук Василь Павлович, 1926 р. н., с. Сухівці Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сухівці Клеванського р-ну. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Волинської обл. 8 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 червня 1993 р. (СБУ, 13290).

Ковальчук Василь Петрович, 1918 р. н., с. Печалівка Костопільського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 498 сп 132 сд. Прож. м. Полтава. Заарешт. 6 липня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою ХВО від 9 липня 1941 р. з-під варти звільнений, направлений у ЧА для подальшої служби. (ДАРО, 3209).

Ковальчук Василь Пилипович, 1920 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 12 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКДБ від 4 вересня 1945 р. справу припинено за незначимістю злочину. Звільн. 5 вересня 1945 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 6 березня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16244).

Ковальчук Василь Федорович, 1925 р. н., с. Караєвичі Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Караєвичі Рівненського р-ну. Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 3 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 червня 1993 р. (СБУ, 13166).

Ковальчук Василь Юрійович, 1926 р. н., с. Біловіжжя Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Дерть Рокитнівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 вересня 1945 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою

ВК ВС СРСР від 1 листопада 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Постановою президії ВС СРСР від 13 вересня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 24 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 квітня 1992 р. (СБУ, 8313).

Ковальчук Вікентій Тихонович, 1918 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 9 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 31 травня 1941 р. на 5 р. заслання. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1993 р. (СБУ, 14841).

Ковальчук Віталій Павлович, 1923 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 15 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1992 р. (СБУ, 10611).

Ковальчук Влас Лук'янович, 1903 р. н., с. Лозки Рафалівського р-ну. Українець, світа початкова, селянин. Прож. с. Лозки Рафалівського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1989 р. (ДАРО, 435).

Ковальчук Володимир Васильович, 1908 р. н., с. Добривода Козинського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Добривода Козинського р-ну. Заарешт. 26 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 28 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 7673).

Ковальчук Володимир Гнатович, 1918 р. н., с. Мирогоща Дубенського р-ну. Українець, водій Дубенського поштампту. Прож. с. Мирогоща Дубенського р-ну. Заарешт. 28 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Обвинувачувальний висновок складено 19 червня 1941 р. У зв'язку з початком війни до суду не віддавався, рішення в справі не прийняте. Очевидно, розстріляний у Дубенській тюрмі 24 червня 1941 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 вересня 1957 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11713).

Ковальчук Володимир Микитович, 1929 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. За арешт. 21 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 16 червня 1992 р. (СБУ, 8830).

Ковальчук Володимир Миронович, 1926 р. н., с. Могиляни Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., учень столяра житлово-ремонтної контори ст. Здолбунів. Прож. с. Могиляни Острозького р-ну. Заарешт. 29 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 лютого 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7328).

Ковальчук Володимир Семенович, 1933 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, студент ветеринарних курсів. Прож. м. Острог Рівненської обл. Заарешт. 11 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 196 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 1 вересня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 15656).

Ковальчук Володимир Степанович, 1922 р. н., Томашівський п-т Люблінського воєв. (Польща). Українець, освіта 3 кл., конюх к-пу «Москва». Прож. с. Яковичі Володимир-Волинського р-ну Волинської обл. Заарешт. 2 липня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 серпня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 5 серпня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 2 вересня 1955 р. (СБУ, 1977).

Ковальчук Гаврило Арсенович, 1927 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9377).

Ковальчук Галина Іванівна, 1927 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 14 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9-10 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 11952).

Ковальчук Ганна Василівна, 1923 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 9 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 6731).

Ковальчук Ганна Володимирівна, 1923 р. н., с. Мичів Тучинського р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Мичів Тучинського р-ну. Заарешт. 1 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 лютого 1946 р. на 4 р. ВТТ. Звільн. 22 лютого 1948 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4991).

Ковальчук Ганна Гнатівна, 1927 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., бухгалтер. Прож.

с. Береги Млинівського р-ну. Заарешт. 25 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 8409).

Ковальчук Ганна Митрофанівна, 1927 р. н., с. Листвин Дубенського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Листвин Дубенського р-ну. Заарешт. 5 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 9 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 10 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7718).

Ковальчук Ганна Федорівна, 1926 р. н., с. Янкевичі Костопільського р-ну. Українка, без певних занять. Прож. с. Янкевичі Костопільського р-ну. Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 7 лютого 1948 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 липня 1993 р. (СБУ, 13339).

Ковальчук Гнат Андрійович, 1924 р. н., смт. Рокитне Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 13 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 26 березня 1992 р. (СБУ, 8524).

Ковальчук Гнат Йосипович, 1915 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 29 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3820).

Ковальчук Гордій Йосипович, 1927 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 серпня 1944 р. на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 22 липня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1994 р. (СБУ, 15582).

Ковальчук Григорій Іванович, 1915 р. н., с. Садки Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 21 вересня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 15457).

Ковальчук Григорій Макарович, 15 січня 1926 р. н., с. Красне Демидівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Красне Демидівського р-ну. Заарешт. 25 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 23 липня 1945 р. у Тайшетлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7404).

Ковальчук Григорій Пилипович, 1926 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 7 кл., студент 2 курсу дорожньо-механічного технікуму. Прож. м. Львів, вул. Леніна, 148, кв. 16. Заарешт. 1 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 листопада 1991 р. (ДАРО, 4482-4485).

Ковальчук Григорій Себастіянович, 1908 р. н., с. Яринівка Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Волоша Степанського р-ну. Заарешт. 17 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 липня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4045).

Ковальчук Григорій Сергійович, 1912 р. н., с. Вовчицьк Колківського р-ну Волинської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 10 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Львівської обл. від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15972).

Ковальчук Григорій Тимофійович, 1922 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 19 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 3 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11818).

Ковальчук Григорій Тимофійович, 1929 р. н., с. Кургани Костопільського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кургани Костопільського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 30 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 грудня 1991 р. (СБУ, 8151).

Ковальчук Данило Григорович, 1902 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. Козинський р-н. Заарешт. 19 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Рішення у справі не ухвалене у зв'язку з початком війни. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 24 жовтня 1952 р. оголошено у всесоюзний розшук. Постановою від 20 листопада 1952 р. справу припинено до виявлення обвинуваченого. (СБУ, 711).

Ковальчук Дмитро Леонтійович, 1927 р. н., с. Тернівка Перемишлянського р-ну Львівської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Стара Любомирка Костопільського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 УРСР. Постановою УНКВС

у Рівненській обл. від 13 вересня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3156).

Ковальчук Дмитро Миколайович, 1926 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 23 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 листопада 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1992 р. (СБУ, 9378).

Ковальчук Дмитро Радіонович, 1912 р. н., с. Біла Криниця Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 5 учбового автополку. Прож. м. Харків. Заарешт. 29 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 травня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 червня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3516).

Ковальчук Домінік Трохимович, 1913 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 березня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3587).

Ковальчук Євгеній Трохимович, 1911 р. н., с. Пропастища Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 57 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево, табір №2 Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Помер 2 грудня 1944 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 травня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5432).

Ковальчук Євгенія Григорівна, 1926 р. н., с. Красне Демидівського р-ну. Українка, робітниця артілі м'яких іграшок. Прож. м. Рівне, вул. Кірова, 10. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 9 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15470).

Ковальчук Євгенія Мефодіївна, 1929 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 425).

Ковальчук Євдокія Савівна, 1896 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою військової прокуратури ЛВО від 26 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1322).

Ковальчук Євтихій Архипович, 1928 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож.

с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 29 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 18 січня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 7116).

Ковальчук Єлизавета Павлівна, 1930 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 25 липня 1956 р. термін покарання знижено до відбутого. Звільн. 2 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8139).

Ковальчук Єпіфан Іванович, 1910 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 18 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 5 березня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 грудня 1989 р. (ДАРО, 1039).

Ковальчук Єрофій Кузьмович, 1917 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., секретар сільради. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 травня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 6 червня 1944 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1991 р. (СБУ, 5963).

Ковальчук Єрофій Несторович, 1905 р. н., с. Малі Селища Костопільського р-ну. Українець, освіта початкова, столяр. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1989 р. (ДАРО, 3669).

Ковальчук Йосип Кузьмович, 1894 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 11 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1993 р. (СБУ, 14221).

Ковальчук Йосип Петрович, 1910 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 29 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14192).

Ковальчук Йосип Степанович, 1918 р. н., с. Волиця Стеблівської сільради Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., голова сільради с. Стеблівка. Прож. с. Волиця Мізоцького р-ну. Заарешт. 28 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 травня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 5 липня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8309).

Ковальчук Іван Григорович, 1922 р. н., с. Глибока Долина Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 101 зсп. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 липня 1989 р. (ДАРО, 4885-4886).

Ковальчук Іван Денисович, 1927 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 березня 1993 р. (СБУ, 12113).

Ковальчук Іван Дмитрович, 1924 р. н., с. Жовкині Володимирецького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 квітня 1946 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 14 травня 1946 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 12033).

Ковальчук Іван Захарович, 1892 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українець, закінчив вчительську гімназію, вчитель. Прож. м. Рівне, вул. Ворошилова, 71. Заарешт. 3 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 25 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільн. 27 серпня 1945 р. (ДАРО, 1628).

Ковальчук Іван Остапович, 1915 р. н., с. Вовничі Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вовничі Демидівського р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 16 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1992 р. (СБУ, 11767).

Ковальчук Іван Павлович, 1922 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, учень школи. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 31 травня 1941 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільнений з тюрми на початку німецько-радянської війни. У 1944 р. вбитий в УПА під час бою з частиною ЧА. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1993 р. (СБУ, 14841).

Ковальчук Іван Пилипович, 1920 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, учень Рівненського кооператив-

ного технікуму. Прож. м. Рівне. Заарешт. 28 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 21 лютого 1941 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 грудня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 9330).

Ковальчук Іван Самуїлович, 1900 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 46 зсп 15 зсб. Заарешт. 15 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5344).

Ковальчук Іван Степанович, 1912 р. н., с. Гірники Дубенського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Гірники Дубенського р-ну. Заарешт. 20 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 23 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9973).

Ковальчук Іван Федосійович, 1924 р. н., с. Голубне Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білка Березнівського р-ну. Заарешт. 28 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 18 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 січня 1993 р. (СБУ, 11530).

Ковальчук Іван Якович, 1921 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 14 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж ОН при МДБ СРСР 31 травня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (ДАРО, 5135).

Ковальчук Іван Якович, 1926 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р. на 15 р. каторжних ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 серпня 1945 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без конфіскації майна. Звільн. 6 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 6092).

Ковальчук Івол Федорович, 1906 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10457).

Ковальчук Ілля Харитонович, 1899 р. н., с. Мирогоща Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мирогоща Дубенського р-ну. Заарешт. 26 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Обвинувачувальний висновок складено 19 червня 1941 р. У зв'язку з початком війни до суду не від-

дався, рішення у справі не прийняте. Очевидно, розстріляний у Дубенській тюрмі 24 червня 1941 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 вересня 1957 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11713).

Ковальчук Каленик Йосипович, 1929 р. н., с. Бугрин Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бугрин Гощанського р-ну. Заарешт. 17 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 17 грудня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8411).

Ковальчук Катерина Іванівна, 1917 р. н., с. Крушельниця Сколівського р-ну Дрогобицької обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Копань Демидівського р-ну. Заарешт. 21 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 20 грудня 1947 р. виправдано за недоведеністю обвинувачення. Звільн. 22 грудня 1947 р. (СБУ, 1146).

Ковальчук Катерина Іванівна, 1926 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Лопавше Демидівського р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7789).

Ковальчук Катерина Семенівна, 1922 р. н., с. Яринівка Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яринівка Березнівського р-ну. Заарешт. 10 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 9 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 14337).

Ковальчук Кирило Андрійович, 1917 р. н., с. Княгинин Дубенського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 6 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 березня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 18 травня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 16 вересня 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1993 р. (СБУ, 13991).

Ковальчук Лариса Петрівна, 1926 р. н., с. Головчиці Млинівського р-ну. Українка, освіта 6 кл., секретар сільської ради. Прож. с. Головчиці Млинівського р-ну. Заарешт. 15 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 травня 1950 р. 10 р. ВТТ. Звільн. 18 травня 1956 р. Постанової президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4693).

Ковальчук Лідія Гнатівна, 1927 р. н., с. Трубиці Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Трубиці Костопільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 жовтня 1946 р.

на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1955 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 жовтня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення, конфісковане майно підлягало поверненню. (СБУ, 7283).

Ковальчук Лідія Іванівна, 1925 р. н., с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 28 грудня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 17 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 грудня 1992 р. (СБУ, 10886).

Ковальчук Макар Андрійович, 1896 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Кургани Острозького р-ну. Заарешт. 20 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 20 квітня 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 12 травня 1964 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3370).

Ковальчук Макар Іванович, 1917 р. н., с. Білка Березнівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Білка Березнівського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 листопада 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 лютого 1992 р.(СБУ, 7306).

Ковальчук Марія Антонівна, 1926 р. н., с. Ілляшівка Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Ілляшівка Острозького р-ну. Заарешт. 3 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПРикВО від 15 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 25 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 9467).

Ковальчук Марія Григорівна, 1928 р. н., с. Красне Демидівського р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Красне Демидівського р-ну. Заарешт. 29 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6095).

Ковальчук Марія Кузьмівна, 1921 р. н., с. Великі Жабокрики Козинського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Березини Козинського р-ну. Заарешт. 6 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 серпня 1993 р. (СБУ, 13759).

Ковальчук Марко Єрмолайович, 1918 р. н., с. Коблин Млинівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 46 зсп 15 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія).

Заарешт. 29 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1994 р. (ДАРО, 5808).

Ковальчук Матвій Іванович, 1910 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Хотин Козинського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засуджений ОН при МДБ СРСР 27 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 6 лютого 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 31 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4946).

Ковальчук Мефодій Тофилович, 1904 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13372).

Ковальчук Микола Андрійович, 1924 р. н., с. Білка Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грушівська Гута Людвипільського р-ну. Заарешт. 26 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 травня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1992 р. (СБУ, 11201).

Ковальчук Микола Васильович, 1920 р. н., с. Перемиль Берестецького р-ну Волинської обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Перемиль Берестецького р-ну. Заарешт. 23 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Ухвалою ВТ ПрикВО від 24 травня 1956 р. термін покарання знижено до відбутого. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 серпня 1992 р. (СБУ, 10733).

Ковальчук Микола Іванович, 1918 р. н., с. Жабокрики Козинського р-ну. Українець, червоноармієць 28 зсп 12 зсб. Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 квітня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15954).

Ковальчук Микола Мануїлович, 1903 р. н., с. Ляхів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ляхів Острозького р-ну. Заарешт. 1 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 10 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13392).

Ковальчук Микола Павлович, 1905 р. н., х. Видумка Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Видумка

Козинського р-ну. Заарешт. 17 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 листопада 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 11 січня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10458).

Ковальчук Микола Петрович, 1922 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Борщівка Мізоцького р-ну. Заарешт. 4 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9270).

Ковальчук Микола Сидорович, 1929 р. н., с. Лідаво Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Лідаво Здолбуніського р-ну. Заарешт. 2 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Здолбунівського РВ НКВС від 15 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1661).

Ковальчук Микола Федорович, 1915 р. н., с. Сестрятин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Хотин Козинського р-ну. Заарешт. 24 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 3 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 11 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6754).

Ковальчук Микола Федорович, 1933 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, студент Рівненської торгово-кооперативної школи. Прож. м. Рівне. Заарешт. 9 липня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 7 вересня 1951 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1992 р. (СБУ, 9612).

Ковальчук Михайло Андрійович, 1907 р. н., с. Заболоття Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заболоття Острожецького р-ну. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 605).

Ковальчук Михайло Артемович, 1920 р. н., с. Кургани Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Берестовець Костопільського р-ну. Заарешт. 4 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 26 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1993 р. (СБУ, 12968).

Ковальчук Михайло Іванович, 1930 р. н., с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією

майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 28 грудня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 2 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 грудня 1992 р. (СБУ, 10886).

Ковальчук Михайло Кирилович, 1922 р. н., с. Великий Мидськ Дерaжненського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 76 зсп. Прож. м. Бійськ (Росія). Заарешт. 21 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 вересня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 квітня 1992 р. (СБУ, 8844).

Ковальчук Михайло Петрович, 1924 р. н., с. Стіжок Шумського р-ну Тернопільської обл. Українець, вояк УПА. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 9 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14776).

Ковальчук Михайло Пилипович, 1922 р. н., с. Олексіївка Гощанського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Олексіївка Гощанського р-ну. Заарешт. 22 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 6767).

Ковальчук Михайло Савович, 1922 р. н., с. Крупець Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4967).

Ковальчук Михайло Семенович, 1902 р. н., с. Мощаниця Мізозького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1989 р. (ДАРО, 290).

Ковальчук Модест Іович 1888 р. н., с. Антоніни Кам'янець-Подільської обл. Українець, закінчив двокласне міське училище, заступник завідуючого міським житловим управлінням. Прож. м. Рівне, вул. Островського, 9. Заарешт. 14 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 6 червня 1944 р. у тюрмі №1 УНКВС у Рівненській обл. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 13 вересня 1944 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1990 р. постанову про припинення справи скасовано, справу направлено на додаткове розслідування. Постановою УКДБ у Рівненській обл. від 27 травня 1991 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. (СБУ, 6582).

Ковальчук Надія Іванівна, 1925 р. н., с. Лебеді Острозького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Лебеді Острозького р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з

конфіскацією майна. Звільн. 1 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1992 р. (СБУ, 7180).

Ковальчук Надія Макарівна, 1928 р. н., с. Голубне Березнівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Голубне Березнівського р-ну. Заарешт. 8 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 19 лютого 1946 р. справу припинено за недостатністю підстав, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2179).

Ковальчук Надія Михеївна, 1926 р. н., с. Кургани Костопільського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кургани Костопільського р-ну. Заарешт. 12 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1992 р. (СБУ, 9176).

Ковальчук Надія Назарівна, 1926 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 27 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24-25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ 7700, т.1-2).

Ковальчук Надія Трохимівна, 1927 р. н., с. Забороль Олександрійського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Забороль Олександрійського р-ну. Заарешт. 17 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 28 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7297).

Ковальчук Надія Філімонівна, 1930 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Хрінники Демидівського р-ну. Заарешт. 20 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 лютого 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7215).

Ковальчук Назар Калістратович, 1922 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 27 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9534).

Ковальчук Назар Максимович, 1899 р. н., с. Черськ Маневицького р-ну Волинської обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Зарічиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 6 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 12 травня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. вис-

новком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 534).

Ковальчук Наталія Федорівна, 1903 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 16 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 24 травня 1956 р. визнано безпідставно засудженою, з-під варти звільн. 27 травня 1956 р. (СБУ, 2825).

Ковальчук Нестор Васильович, 1924 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24-25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 28 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ 7700, т. 1-2).

Ковальчук Ничипір Карпович, 1888 р. н., с. Глинки Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 16 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8378).

Ковальчук Ничипір Степанович, 1912 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6298).

Ковальчук Ніна Володимирівна, 1933 р. н., с. Добривода Козинського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Добривода Козинського р-ну. Заарешт. 26 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 28 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1993 р. (СБУ, 7673).

Ковальчук Олександр Панасович, 1925 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 червня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 14582).

Ковальчук Олександр Денисович, 1892 р. н., с. Красна Гора Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Красна Гора Млинівського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від

16 серпня 1945 р. справу припинено за малозначимістю складу злочину, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 листопада 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1498).

Ковальчук Олександр Іванович, 1933 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. Заарешт. 7 липня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-8 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 11 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 12 грудня 1951 р. термін покарання знижено до 2 р. ВТТ без конфіскації майна. Звільн. 7 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7076, т. 1-3).

Ковальчук Олександр Кузьмович, 1904 р. н., с. Садки Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 21 вересня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 15 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 15457).

Ковальчук Олександр Михайлович, 1914 р. н., с. Козлин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Козлин Олександрійського р-ну. Заарешт. 29 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 24 серпня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6279).

Ковальчук Олександр Михайлович, 1920 р. н., с. Невірків Межиріцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 150 гсп 50 гсд. Прож. м. Слуцьк (Білорусія). Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1-б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 4 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 грудня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (ДАРО, 3847).

Ковальчук Олександр Якович, 14 лютого 1925 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 10 квітня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4768).

Ковальчук Олексій Ананійович, 1925 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. в 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4768).

Ковальчук Олексій Кіндратович, 1922 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19

квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 липня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14889).

Ковальчук Олексій Михайлович (він же Ячменик Леонтій Олександрович), 1914 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 26 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 січня 1955 р. вирок скасовано, справу передано на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 3 червня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільн. 4 червня 1955 р. (СБУ, 6984, т. 1-2).

Ковальчук Олексій Михайлович, 1925 р. н., с. Волиця Дубенського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7261).

Ковальчук Олексій Олексійович, 1929 р. н., с. Антопіль Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць в/ч 91060. Прож. м. Красноярськ (Росія). Заарешт. 13 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ВТ Красноярського гарнізону 27 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 14 травня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком військової прокуратури СибВО від 31 липня 1992 р. відповідно до ст. 3, 5 Закону РФ «Про реабілітацію жертв політичних репресій» від 18 жовтня 1991 р. (СБУ, 9480).

Ковальчук Олексій Петрович, 1928 р. н., с. Дранча-Польська Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дранча-Польська Червоноармійського р-ну. Заарешт. 6 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 12019).

Ковальчук Ольга Андріївна, 1931 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 14 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 5 серпня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1018).

Ковальчук Ольга Василівна, 1929 р. н., с. Гориньград Другий Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Гориньград Другий Рівненського р-ну. Заарешт. 27 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1990 р. (ДАРО, 1151).

Ковальчук Ольга Гаврилівна, 1923 р. н., с. Баболоки Млинівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Береги Млинівського р-ну. Заарешт. 28 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення

прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (СБУ, 8409).

Ковальчук Ольга Карпівна, 1924 р. н., с. Довгошиї Острожецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Довгошиї Острожецького р-ну. Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1992 р. (СБУ, 6971).

Ковальчук Ольга Мойсеївна, 1925 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 14 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9-10 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 11952).

Ковальчук Омелян Гордійович, 1901 р. н., с. Великі Сади Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., псаломник. Прож. с. Великі Сади Дубенського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6437).

Ковальчук Омелян Лаврентійович, 1891 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 15 липня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1994 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 2756).

Ковальчук Оникій Петрович, 1926 р. н., с. Тишиця Березнівського р-ну. Українець, червоноармієць в/ч 74261. Заарешт. 16 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 58-10 КК РРФСР. Засудж. ВТ ДонВО 14 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 12 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 1 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 січня 1995 р. (СБУ, 15657).

Ковальчук Онисія Дмитрівна, 1891 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Вербень Демидівського р-ну. Заарешт. 29 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла 2 квітня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12572).

Ковальчук Онисія Стахівна, 1910 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. Заарешт. 16 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1947 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1954 р. Реабіл. висновком проку-

ратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7429).

Ковальчук Онуфрій Йосипович, 1918 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українець, червоноармієць 1 дивізіону 3 батареї 43 кавалерійського артполку. Заарешт. 8 вересня 1941 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ гарнізону м. Вологда АрхВО 20 грудня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 17 лютого 1942 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 квітня 1996 р. (СБУ, 15886).

Ковальчук Остап Никанорович, 1921 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лопавше Демидівського р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 1 гкк 31 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12794).

Ковальчук Павло Антонович, 1905 р. н., с. Бродів Острозького р-ну. Українець, малописьменний, робітник залізниці. Прож. с. Бродів Острозького р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 25 грудня 1944 р. направлений у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (СБУ, 2648).

Ковальчук Павло Архипович, 1926 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 2 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 25 грудня 1944 р. направлений у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (СБУ, 2646).

Ковальчук Павло Гнатович, 1902 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 54-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 липня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3633).

Ковальчук Павло Дмитрович, 1910 р. н., с. Садки Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 21 вересня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 29 грудня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 15457).

Ковальчук Павло Іванович, 1902 р. н., с. Стійло Острозького р-ну. Українець, неписьменний, ремонтний працівник ст. Здолбунів. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 19 травня 1945 р. Обвинувач. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 11 червня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 27 листопада 1958 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3170).

Ковальчук Павло Іванович, 1923 р. н., с. Підзамче Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підзамче Червоноармійського р-ну. Заарешт. 8 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ

НКВС Рівненської обл. 5 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 22 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 серпня 1993 р. (СБУ, 13650).

Ковальчук Павло Лукашович, 1927 р. н., с. Крупець Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Крупець Червоноармійського р-ну. Заарешт. 8 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Червоноармійського РВ НКВС від 8 серпня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2987).

Ковальчук Павло Микитович, 1906 р. н., с. Погорілівка Сосновського р-ну. Українець, малописьменний, голова сільради. Прож. х. Кудрянські Будки Сосновського р-ну. Заарешт. 23 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 січня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4796).

Ковальчук Павло Панасович, 1922 р. н., с. Вовничі Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вовничі Демидівського р-ну. Заарешт. 2 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 31 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер у ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14205).

Ковальчук Павло Прокопович, 1918 р. н., с. Зозів Рівненського р-ну. Українець, рядовий 160 дорожнобудівельного батальйону. Заарешт. 5 вересня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 армії 29 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 жовтня 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 10 листопада 1950 р. Реабіл. постановою Управління по нагляду за виконанням законів в збройних силах м. Москва від 18 лютого 1993 р. (СБУ, 13118).

Ковальчук Панас Лукашович, 1924 р. н., с. Янкевичі Костопільського р-ну. Українець, освіта початкова, вояк УПА. Прож. с. Янкевичі Костопільського р-ну. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 13 листопала 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11070).

Ковальчук Парасковія Макарівна, 1920 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 травня 1955 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 31 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7848).

Ковальчук Петро Андрійович, 1928 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Кургани Острозького р-ну. Заарешт. 20 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ

Вінницької залізниці від 31 травня 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 8 березня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 11 червня 1964 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3365).

Ковальчук Петро Васильович, 1908 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 15 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 18 жовтня 1944 р. на ст. Сортувальна Довга, м. Свердловськ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4154).

Ковальчук Петро Ґригорович, 1892 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Буща Мізоцького р-ну. Заарешт. 2 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4005).

Ковальчук Петро Йосипович, 1928 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 1 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Кам'янець-Подільській обл. від 27 жовтня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3388).

Ковальчук Петро Іларіонович, 1925 р. н., с. Остріїв Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 3818).

Ковальчук Петро Костянтинович, 1897 р. н., с. Нетреба Рокитнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Нетреба Рокитнівського р-ну. Заарешт. 6 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 18 червня 1948 р. виправдано за недоведеністю обвинувачення. Звільн. 21 жовтня 1948 р. (СБУ, 51).

Ковальчук Петро Миколайович, 1904 р. н., с. Страклів Дубенського р-ну. Українець, письменний, заготівельник Ковельської залізниці. Прож. с. Страклів Дубенського р-ну. Заарешт. 21 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 19 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2436).

Ковальчук Петро Олександрович, 1924 р. н., с. Червона Гора Млинівського р-ну. Українець, завідуючий школи. Прож. с. Посників Рівненського р-ну. Заарешт. 3 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 27 листопада 1957 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 15 грудня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 13037).

Ковальчук Петро Потапович, 1921 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 1 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 листопада 1955 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 25 листопада 1955 р. (СБУ, 1117).

Ковальчук Петро Степанович, 28 червня 1885 р., с. Попівка Конотопського р-ну Сумської обл. Українець, освіта 6 кл. Київської гімназії, секретар-бухгалтер Тучинського райвно. Прож. с. Тучин Рівненської обл. Заарешт. 9 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 листопада 1989 р. (ДАРО, 909).

Ковальчук Петро Федорович, 1902 р. н., с. Голубне Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., голова сільради. Прож. с. Голубне Березнівського р-ну. Заарешт. 13 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 квітня 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (ДАРО, 2346).

Ковальчук Петро Якович, 1917 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 квітня 1992 р. (СБУ, 8707).

Ковальчук Петро Якович, 1924 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 14 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 червня 1992 р. (ДАРО, 5135).

Ковальчук Пилип Бенедиктович, 1929 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українець, учень. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 8 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 13 лютого 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 7 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1992 р. (СБУ, 10895).

Ковальчук Пилип Тихонович, 1924 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 січня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 5 березня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 вересня 1993 р. (СБУ, 13921).

Ковальчук Порфирій Митрофанович, 1924 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну. Українець, рядовий 208 зсп 3 БФ. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 3 БФ 31 липня 1945 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 23 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури

Рівненської обл. від 3 серпня 1993 р. (СБУ, 13610).

Ковальчук Прохор Анатолійович, 1907 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 8 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 15 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 7070).

Ковальчук Роман Васильович, 1915 р. н., с. Новородчиці Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новородчиці Острозького р-ну. Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 43-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 30 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13410).

Ковальчук Сава Васильович, 1916 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Кургани Острозького р-ну. Заарешт. 9 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 червня 1945 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою президії ВС СРСР від 9 серпня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 квітня 1957 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1992 р. (СБУ, 7892).

Ковальчук Сава Іванович, 1885 р. н., с. Болотківці Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Болотківці Острозького р-ну. Заарешт. 29 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 вересня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 березня 1993 р. (СБУ, 12964).

Ковальчук Сава Петрович, 1909 р. н., с. Остріїв Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 21 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 травня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (ДАРО, 3527).

Ковальчук Север'ян Михайлович, 1886 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 12 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 травня 1947 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12649).

Ковальчук Семен Прокопович, 1910 р. н., с. Рудка Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22

липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПриВО від 23 січня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4716).

Ковальчук Сергій Андрійович, 1911 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 13 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК УРСР. Помер 30 січня 1942 р. у тюрмі м. Астрахань. Довідка про реабілітацію від 25 травня 1992 р. (ДАРО, 1092-1095).

Ковальчук Сергій Гнатович, 1922 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Без певного місця проживання. Заарешт. 28 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 березня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8409).

Ковальчук Стах Миколайович, 1924 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 жовтня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 лютого 1993 р. (СБУ, 11348).

Ковальчук Степан Владиславович, 1925 р. н., с. Ставрів Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 106 зсп 28 зсб. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 28 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 травня 1954 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 16 травня 1974 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3759).

Ковальчук Степан Дорофійович, 1920 р. н., с. Караєвичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Караєвичі Рівненського р-ну. Заарешт. 24 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 6572).

Ковальчук Степан Леонтійович, 1900 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну. Українець, рядовий 208 зсп 3 БФ. Заарешт. 18 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 3 БФ 31 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 13610).

Ковальчук Текля Олександрівна, 1892 р. н., с. Гільча-Чеська Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Дерно Оликського р-ну Волинської обл. Заарешт. 23 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1951 р. на

25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ВС Комі АРСР від 15 вересня 1954 р. звільнено від покарання як таку, що хворіє невиліковним недугом. Звільн. 20 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9014).

Ковальчук Тетяна Іванівна, 1921 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. Заарешт. 2 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 7 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1309).

Ковальчук Тетяна Степанівна, 1922 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 17 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 9745).

Ковальчук Тимофій Пилипович, 1899 р. н., с. Остки Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Остки Рокитнівського р-ну. Заарешт. 30 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Сталінградській обл. від 13 вересня 1941 р. справу припинено. Звільн. 18 вересня 1941 р. як польський громадянин. (СБУ, 939).

Ковальчук Тихон Павлович, 1916 р. н., с. Ступно Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Ступно Здолбунівського р-ну. Заарешт. 25 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7261).

Ковальчук Улита Іванівна, 1914 р. н., с. Великі Жабокрики Козинського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Добривода Козинського р-ну. Заарешт. 25 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без конфіскації майна. Звільн. 4 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1992 р. (СБУ, 7673).

Ковальчук Фадей Дмитрович, 1915 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 10 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 33 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 травня 1946 р. на 5 р. заслання у віддалені місцевості СРСР. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 7139).

Ковальчук Федір Іванович, 1925 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. Заарешт. 20 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1944 р.

на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 вересня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 1489).

Ковальчук Федір Ілліч, 1918 р. н., с. Гільча-Чеська Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., комірник шляхової колони Ковельської залізниці. Прож. с. Дерно Оликського р-ну Волинської обл. Заарешт. 24 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1951 р. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 березня 1990 р. (СБУ, 9014).

Ковальчук Федір Маркович, 1921 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 30 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 16 жовтня 1946 р. справу припинено. (ДАРО, 1892).

Ковальчук Федір Нестерович, 1926 р. н., с. Богданівка Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Забара Гощанського р-ну. Заарешт. 19 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 27 січня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11317).

Ковальчук Федір Степанович, 1926 р. н., с. Велика Мильча Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 27 окремого учбового автомобільного полку. Прож. м. Сизрань (Росія). Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4430).

Ковальчук Федір Якович, 1929 р. н., с. Тараканів Дубенського р-ну. Українець, закінчив Межиріцьку сільськогосподарську школу, вантажник ст. Дубно. Прож. с. Тараканів Дубенського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 17 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1992 р. (ДАРО, 5114-5116).

Ковальчук Федора Михеївна, 1929 р. н., с. Кургани Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Кургани Костопільського р-ну. Заарешт. 22 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8587).

Ковальчук Федот Матвійович, 1914 р. н., с. Бронники Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бронники Клеванського р-ну. Заарешт. 11 березня 1944 р. Обвинувач. За ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 28 квітня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 8 липня

1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1991 р. (СБУ, 5574).

Ковальчук Феодосій Олександрович, 1925 р. н., с. Старожуків Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Старожуків Клеванського р-ну. Заарешт. 15 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 березня 1992 р. (СБУ, 7684).

Ковальчук Юлія Федорівна, 1927 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 13 грудня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 15 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 5977).

Ковальчук Юрій Костянтинович, травень, 1922 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, закінчив Здолбунівську НСШ і 2 курси Рівненського кооперативного технікуму, голова ССТ. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 4 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 червня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (ДАРО, 5538).

Ковальчук Юрій Степанович, 1928 р. н., с. Казьмирівка Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 вересня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 1 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 довтня 1993 р. (СБУ, 14625).

Ковальчук Юхим Власович, 1904 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 березня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3587).

Ковальчук Юхим Пилипович, 1911 р. н., с. Остки Рокитнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Заарешт. 12 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1992 р. (СБУ, 10473).

Ковальчук Яким Павлович, 1930 р. н., с. Осова Дубровицького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Осова Дубровицького р-ну. Заарешт. 22 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 березня 1950 р. на

10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 14 серпня 1956 р. з-під варти звільнено за недоцільністю подальшого утримання у ВТТ. (ДАРО, 4696).

Ковальчук Яків Андрійович, 1913 р. н., м. Рівне. Українець, освіта 2 кл., рядовий 756 будівельної колони. Прож. м. Ульяновськ (Росія). Заарешт. 30 квітня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1989 р. (ДАРО, 4189).

Ковальчук Яків Данилович, 1920 р. н., с. Бронники Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бронники Клеванського р-ну. Заарешт. 14 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 жовтня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 20 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 6474).

Ковальчук Яків Ілліч, 1929 р. н., смт. Рокитне Рівненської обл. Українець, малописьменний, селянин. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 13 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 26 березня 1992 р. (СБУ, 8524).

Ковальчук-Думанова Марія Іванівна, 1920 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українка, освіта 6 кл., робітниця мостової колони будівництва №12. Прож. м. Іркутськ (Росія). Заарешт. 1 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9120).

Ковальчук-Копиловський Ростислав Данилович, 1935 р. н., с. Колесники Гощанського р-ну. Українець, освіта 6 кл., колгоспник. Прож. с. Колесники Гощанського р-ну. Заарешт. 20 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 1 серпня 1952 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 квітня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 14 січня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 грудня 1991 р. (СБУ, 6267, т. 1-2).

Ковальчук-Сенкевич Ніна Никодимівна, 1929 р. н., с. Жуків Клеванського р-ну. Українка, освіта 2 кл., колгоспниця. Прож. с. Дерно Оликського р-ну Волинської обл. Заарешт. 24 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Волинської обл. 26 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 травня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 2 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 9014).

Ковальчук-Трохоненко Василина Іванівна, 1927 р. н., х. Мокич Войткевицької сільради Рокитнівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. х. Мокич Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 11 травня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 26 травня

1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7356).

Ковб Максим Тихонович, 1917 р. н., с. Велика Осниця Колківського р-ну Волинської обл. Українець, селянин. Прож. с. Бережки Рафалівського р-ну. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 січня 1993 р. (СБУ, 11556).

Ковба Олександра Григорівна, 1922 р. н., с. Розваж Острозького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Розваж Острозького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1958 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Київським облсудом 16 червня 1958 р. на примусове лікування в спеціальній психлікарні МВС. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 13 вересня 1958 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, звільнено від примусового лікування в психлікарні. (СБУ, 3165).

Ковбай Олексій Оксенович, 1919 р. н., с. Тишиця Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тишиця Березнівського р-ну. Заарешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 9 вересня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12353).

Ковбар Василь Пилипович, 1923 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 травня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 13 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (СБУ, 13229).

Ковбар Мойсей Панасович, 1890 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., лісник Степанського лісгоспу. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 18 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 липня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4828).

Ковбасюк Анастасія Савеліївна, 1925 р. н., с. Друхів Сосновського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 17 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням комісії ЦК з перегляду справ від 2 червня 1956 р. ув'язнення обмежене відбутим терміном, з-під варти звільнено. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю провини. (ДАРО, 4844-4845).

Ковбасюк Григорій Савелійович, 1930 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгосп-

ник. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 26 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням комісії ЦК з перегляду справ від 6 липня 1956 р. ув'язнення обмежене відбутим терміном, з-під варти звільнено. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю провини. (ДАРО, 4844-4845).

Ковбасюк Євстафій Васильович, 1931 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 26 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням комісії ЦК з перегляду справ від 2 червня 1956 р. ув'язнення обмежене відбутим терміном, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (ДАРО, 4844-4845).

Ковердюк Соломія Максимівна, 1926 р. н., с. Теклівка Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Теклівка Володимирецького р-ну. Заарешт. 4 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 лютого 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 8 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 14 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12623).

Коверза Павло Панасович, 1916 р. н., с. Казьмирівка Степанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1994 р. (СБУ, 15400).

Ковиженко Тетяна Спиридонівна, 1917 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. м. Здолбунів, вул. Старомильська, 1. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Вироком Рівненського облсуду від 18 листопада 1947 р. виправдана, з-під варти звільнена. (СБУ, 10526).

Ковлєв Адам Лаврентійович, 1930 р. н., с. Печінки Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Печінки Володимирецького р-ну. Заарешт. 4 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 7-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 листопада 1948 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (СБУ, 5156).

Ковлєв Аркадій Йосипович, 1931 р. н., с. Печінки Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Печінки Володимирецького р-ну. Заарешт. 8 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 грудня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 14 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12811).

Ковнацький Юзеф Юзефович, 1891 р. н, Луцький р-ну Волинської обл. Поляк, самоук, селянин. Прож. с. Голишів Клеванського р-ну. Заарешт. 6 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 5 березня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільн. 6 березня 1941 р. (ДАРО, 2872).

Ковпак Ганна Антонівна, 1897 р. н., с. Голишів Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Макотерти Рівненського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1991 р. (СБУ, 5306).

Ковпак Ганна Яківна, 1926 р. н., с. Вілля Людвипільського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 29 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 3 р. ВТТ. Звільн. 23 травня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 жовтня 1993 р. (ДАРО, 5664).

Ковпак Євген Кіндратович, 1931 р. н., с. Макотерти Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., колгоспник. Прож. с. Макотерти Рівненського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1991 р. (СБУ, 5306).

Ковпак Іван Мойсейович, 1923 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 9 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14416).

Ковпак Федір Максимович, 1924 р. н., с. Макотерти Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Макотерти Рівненського р-ну. Заарешт. 2 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 22 червня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 9 квітня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1992 р. (СБУ, 7967).

Ковпак Юхим Гаврилович, 1909 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 19 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 13813).

Ковпак Яків Андрійович, 1922 р. н., с. Вілля Сосновського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Дерманка Сосновського р-ну. Заарешт. 16 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 30 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (ДАРО, 5401).

Ковпанько Денис Степанович, 1924 р. н., с. Вовковиї Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 1 батальйону 383 зсп 18 зсд. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури у Рівненській обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 7604).

Ковтонюк Андрій Власович, 1914 р. н., с. Гірники Дубенського р-ну. Українець, малописьменний, репатрійований з Німеччини. Прож. Рава-Руський пересильно-фільтраційний пункт НКВС СРСР. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 15 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12442).

Ковтонюк Володимир Гнатович, 1907 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 10 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 травня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 3513).

Ковтонюк Мотрона Несторівна, 1919 р. н., с. Збитин Дубенського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Збитин Дубенського р-ну. Заарешт. 28 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1991 р. (СБУ, 5619).

Ковтонюк Онисій Никандрович, 1904 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії ВС від 28 березня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3573).

Ковтонюк Павло Гнатович, 1911 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії ВС УРСР від 19 серпня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3576).

Ковтонюк Степан Васильович, 1920 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українець, освіта 7 кл., конторник ст. Янова Долина. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 4 липня 1942 р. на 3 р. ВТТ. Помер 15 квітня 1942 р. у тюрмі №3 м. Комишин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 392).

Ковтонюк Тетяна Василівна (Рибачук Антоніна Микитівна), 1925 (1927) р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну (с. Білка Березнівського р-ну). Українка, перебувала на нелегальному становищі. Прож. с. Вулька Холопська Людвипільського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС 29 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 11 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 23 травня 1994 р. (СБУ, 11735).

Ковтун Андрій Євтухович, 1928 р. н., с. Собіщиці Володимирецького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 21 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 22 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1993 р. (СБУ, 12124).

Ковтун Володимир Федорович, 1919 р. н., с. Ілляшівка Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Ілляшівка Острозького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 28 травня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2075).

Ковтун Дмитро Васильович, 1919 р. н., с. Городище Березнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 18 лютого 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 2 серпня 1996 р. (СБУ, 16062).

Ковтун Єва Єфимівна, 1893 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою військової прокуратури ЛВО від 26 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1322).

Ковтун Іван Васильович, 1929 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Антонівка Березнівського р-ну. Заарешт. 29 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 листопада 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 5691).

Ковтун Іван Степанович, 1926 р. н., с. Данчиміст Костопільського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Данчиміст Костопільського р-ну. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 18 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 10 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 10 вересня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 9098).

Ковтун Іван Тарасович, 1910 р. н., с. Буда Броварська Корсунського р-ну Київської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Яполоть Деражненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 листопада 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 25 квітня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 1119).

Ковтун Ксенія Йосипівна, 1916 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Укра-

їнка, неписьменна, селянка. Прож. с. Селище Клесівського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 19 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 травня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 28 травня 1954 р. Постановою президії ВС СРСР від 28 квітня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3229).

Ковтун Марія Федорівна, 1923 р. н., с. Ілляшівка Острозького р-ну. Українка, освіта 2 кл., секретар лісопункту. Прож. с. Ілляшівка Острозького р-ну. Заарешт. 12 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1992 р. (СБУ, 9921).

Ковтун Марта Петрівна, 1911 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засуджена ОН при МДБ СРСР 15 травня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5124).

Ковтун Микола Павлович, 1924 р. н., с. Покровське Артемівського р-ну Сталінської обл. Українець, освіта 7 кл., фінагент Костопільського райфінвідділу. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 4 лютого 1949 р. справу припинено, направлено на спецпоселення в Печорський вугільний басейн на 6 р. (СБУ, 3159).

Ковтун Олександр Костянтинович, 1927 р. н., с. Охлопів Горохівського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 5 кл., вочк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт без конфіскації майна. Помер 1 червня 1945 р. у Тайшетлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7254).

Ковтун Ольга Антонівна, 1930 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кам'янка Березнівського р-ну. Заарешт. 28 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 10 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 5691).

Ковтун Павло Романович, 1920 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 6 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 квітня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 15 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 лютого 1993 р. (СБУ, 11491).

Ковтун Сергій Федорович, 1923 р. н., с. Болотківці Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 358 зсп 19 зсд. Прож. м. Саратов (Росія).

Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4191).

Ковтун Стах Антонович, 1926 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кам'янка Березнівського р-ну. Заарешт. 3 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1992 р. (СБУ, 10610).

Ковтун Устим Адамович, 1923 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 29 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (ДАРО, 5142).

Ковтунець Василь Степанович, 1923 р. н., с. Ясининичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць 118 зсп 32 зсд. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3827).

Ковтунець Дмитро Миколайович, 1924 р. н., с. Ясининичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 118 зсп 32 зсд. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3827).

Ковтунець Євгенія Костянтинівна, 1926 р. н., с. Ясининичі Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Ясининичі Рівненського р-ну. Заарешт. 20 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 30 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8920).

Ковтунець Микола Васильович, 1910 р. н., с. Шпанів Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., водій. Прож. Чехословаччина. Заарешт. 15 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Центральної групи військ 13 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 травня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 18 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9648).

Ковтунець Степан Костянтинович, 1923 р. н., с. Ясининичі Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 118 зсп 32 зсд. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ.

Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3827).

Ковтунович Панас Адамович, 1919 р. н., с. Дібрівськ Морочненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 121 окремого дорожно-експлуатаційного батальйону. Заарешт. 6 липня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 окремої армії 30 серпня – 12 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 листопада 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЛенВО від 26 травня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 828-833).

Ковтунович-Чикун Віра Євменівна, 1920 р. н., с. Старі Коні Зарічненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Старі Коні Зарічненського р-ну. Заарешт. 20 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 11096).

Ковченков Кузьма Павлович, 1898 р. н., с-ще Алфьорово Сафоновського р-ну Смоленської обл. Росіянин, освіта 6 кл., робітник комбінату «Сєвєронікєль». Прож. м. Мончегорськ Мурманської обл. (Росія). Заарешт. 26 червня 1946 р. УМДБ у Рівненській обл. Обвинувач. за ст. 18-54-8, 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 30 липня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1595).

Когут Борис Сергійович, 1908 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 29 червня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14865).

Когут Володимир Пилипович, 1918 р. н., с. Охримівці Збаразького р-ну Тернопільської обл. Поляк, робітник військбуду при артилерійському арсеналі №1 ст. Донгузька. Прож. ст. Донгузька Оренбургської залізниці (Росія). Заарешт. 27 серпня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Чкаловського облсуду 19 жовтня 1942 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 2 березня 1943 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 травня 1993 р. (СБУ, 14265).

Когут Дмитро Онуфрійович, 1924 р. н., с. Переверед ів Млинівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць. Прож. табір Алкіно (Башкирська РСР). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3864).

Когут Любов Йосипівна, 1922 р. н., с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Українка, робітник шосейної дороги «Київ-Перемишль». Прож. с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 14 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з

конфіскацією майна. Звільн. 15 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11656).

Когут-Мельничук Любов Петрівна, 1918 р. н., с. Слобода Млинівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Озліїв Млинівського р-ну. Заарешт. 23 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 вересня 1955 р. за ухвалою Магаданського облсуду. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (ДАРО, 4562).

Когутницький Владислав Янович, 1893 р. н., с. Забілоччя Київської губ. Поляк, закінчив гімназію, обліковець контори Червоного хреста. Прож. с. Голомки Варшавського п-ту. (Польща). Заарешт. 25 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 27 січня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2963).

Кодебський Павло Єфимович, 1906 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць робітничого батальйону 13 зсб. Прож. м. Прилуки Чернігівської обл. Заарешт. 5 серпня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 зсб КВО 3 вересня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Реабіл. висновком військового прокурора КВО від 2 серпня 1991 р. (СБУ, 5305).

Кожан Євген Андрійович, 1922 р. н., с. Долгобичів Грубешівського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Маща Костопільського р-ну. Заарешт. 30 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7991).

Кожан Любов Василівна, 1927 р. н., с. Грядки Вербського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Грядки Вербського р-ну. Заарешт. 25 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 серпня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 15 жовтня 1954 р. термін покарань знижено до 6 р. ВТТ. Померла 27 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 5909).

Кожан Наталія Іванівна, 1924 р. н., с. Залужжя Вербського р-ну. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця. Прож. с. Залужжя Вербського р-ну. Заарешт. 16 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 31 січня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 2 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8575).

Кожан Ольга Пилипівна, 1928 р. н., с. Грядки Вербського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Грядки Вербського р-ну. Заарешт. 13 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР відл 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 27 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8060).

Кожан Павло Оксентійович, 1922 р. н., с. Залужжя Вербського р-ну. Укра-

їнець, освіта 2 кл., колгоспник к-пу ім. Хрущова. Прож. с. Залужжя Вербського р-ну. Заарешт. 16 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 31 січня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 8 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8575).

Кожарко Єва Кіндратівна, 1927 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 31 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 12279).

Кожарко Микола Родіонович, 1920 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 4 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 лютого 1993 р. (СБУ, 11793).

Кожарко Феодосій Степанович, 1915 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Кам'янка Березнівського р-ну. Заарешт. 22 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 8 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1822).

Кожарко-Гальчук Надія Максимівна, 1926 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 26 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7190).

Кожибська Еста Менделевна, 1915 р. н., м. Млава Варшавського воєв. (Польща). Єврейка, неписьменна, домогосподарка. Прож. м. Рівне, вул. Підгорна, 5. Заарешт. 21 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 червня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 923).

Кожибський Хаїм Ушерович, 1912 р. н., м. Млава Варшавського воєв. (Польща). Єврей, малописьменний, кравець. Прож. м. Рівне, вул. Підгірна, 7. Заарешт. 21 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 червня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3074).

Кожух Вікентій Матвійович, 1894 р. н., с. Борівниця Краківської губ. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., поліцейський. Прож. с. Будераж Здолбунівського п-ту. Заарешт. 18 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1989 р. (ДАРО, 509).

Кожушок Харитина Адамівна, 1929 р. н., с. Данчиміст Костопільського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Данчиміст Костопільського

р-ну. Заарешт. 3 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу прпипинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8421).

Козак Анатолій Миколайович, 1928 р. н., с. Малий Олексин Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Малий Олексин Рівненського р-ну. Заарешт. 26 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 19 серпня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (ДАРО, 4941).

Козак Антон Савович, 1910 р. н., с. Мошків Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Мошків Острожецького р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 17-54-2 КК УРСР. Засудж. ВТ КОВО 6-7 січня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 лютого 1941 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури СРСР від 17 жовиня 1991 р. (СБУ, 5812).

Козак Антоніна Кузьмівна, 1930 р. н., с. Метків Олександрійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Метків Олександрійського р-ну. Заарешт. 3 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу прпипинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4908-4909).

Козак Арсентій Никанорович, 1917 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сехи Клесівського р-ну. Заарешт. 2 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 7 жовтня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1993 р. (СБУ, 14722).

Козак Володимир Андрійович, 1921 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 5 зап. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Козак Володимир Гордійович, 1913 р. н., с. Галівка Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Галівка Острозького р-ну. Заарешт. 24 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 23 січня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 липня 1994 р. (СБУ, 15550).

Козак Володимир Павлович, 1929 р. н., с. Велика Городниця Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Велика Городниця Острозького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20

травня 1948 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 19 березня 1997 р. (СБУ, 16111).

Козак Дмитро Гнатович, 1929 р. н., с. Рогачів Клеванського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Рогачів Клеванського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 березня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7503).

Козак Євтух Прокопович, 1916 р. н., с. Караєвичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Караєвичі Рівненського р-ну. Заарешт. 28 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 30 травня 1949 р. у табірному відділенні №10 табірного пункту №1 Молотовської обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9421).

Козак Іван Якович, 1923 р. н., с. Ставки Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 57 зкп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою начальника ВКР «Смерш» Саратовського гарнізону від 10 червня 1944 р. справу припинено. (ДАРО, 3411).

Козак Катерина Гнатівна, 1925 р. н., с. Рогачів Клеванського р-ну. Українка, освіта 5 кл., робітниця пожежної частини Ковельської залізниці. Прож. с. Рогачів Клеванського р-ну. Заарешт. 24 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 8889, т. 1-2).

Козак Леонід Варфоломійович, 1934 р. н., с. Вільгір Гощанського р-ну. Українець, учень. Прож. с. Вільгір Гощанського р-ну. Заарешт. 31 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ. Ухвалою ВК ВС СРСР від 15 травня 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 14 січня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів провини. Звільн. 15 січня 1955 р. (СБУ, 15670).

Козак Леонтій Сидорович, 1924 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 17 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 лютого 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14750).

Козак Мартин Микитович, 1899 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., голова сільради с. Рясники. Прож. с. Бабин Гощанського р-ну. Заарешт. 21 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 листопада 1946 р. на 8 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою

президії ВС УРСР від 28 квітня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 827).

Козак Меланія Іванівна, 1900 р. н., с. Оженин Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Оженин Острозького р-ну. Заарешт. 26 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4118).

Козак Микола Гнатович, 1926 р. н., с. Рогачів Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рогачів Рівненського р-ну. Заарешт. 8 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11, 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1993 р. (СБУ, 12209).

Козак Микола Олександрович, 1918 р. н., с. Лідихів Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Лідихів Почаївського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 квітня 1992 р. (СБУ, 7934).

Козак Микола Якович, 1923 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, рядовий 5 зап. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Козак Михайло Федорович, 1920 р. н., с. Митулин Красненського р-ну Львівської обл. Українець, освіта 5 кл., вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 25 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 26 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 10948).

Козак Неоніла Пантелеймонівна, 1923 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 27 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській обл. від 26 березеня 1946 р. справу припинено, направлено в психіатричну лікарню м. Львів. (ДАРО, 2546).

Козак Овсій Сидорович, 1909 р. н., с. Рясники Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 28 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 серпня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 26 лютого 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3593).

Козак Олександр Андрійович, 1927 р. н., с. Комарівка Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Комарівка Почаївського р-ну. Заарешт. 30 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР.

Постанова УНКДБ Рівненської обл. від 27 листопада 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2276).

Козак Павло Юхимович, 1902 р. н., с. Сехи Сарненського п-ту. Українець, освіта початкова, лісничий. Прож. с. Сехи Сарненського п-ту. Заарешт. 3 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ВТ 15 ск УФ 25 листопада 1939 р. на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 грудня 1941 р. у Карлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10776).

Козак Петро Захарович, 1920 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 5 зап. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Козак Семен Федорович, 1921 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 31 березня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 квітня 1942 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 грудня 1989 р. (ДАРО, 1042).

Козак Софія Михайлівна, 1924 р. н., с. Єльне Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Хворостяний Клесівського р-ну. Заарешт. 16 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 11671).

Козак Терентій Максимович, 1903 р. н., с. Городок Рівненського р-ну. Українець, червоноармієць 1347 сп 225 сд. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1г КК РРФСР. Засудж. ВТ 21 армії 9 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ 1 УФ від 23 лютого 1945 р. з вироку виключено позбавлення прав, виконання вироку відкладено до кінця війни, направлено на фронт. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 25 травня 1995 р. (СБУ, 15709).

Козак Уляна Орестівна, 1915 р. н., с. Метків Олександрійського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Метків Олександрійського р-ну. Заарешт. 24 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 жовтня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 4783).

Козак Феодосій Кузьмович, 1899 р. н., с. Лідаво Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лідаво Здолбунівського р-ну. Заарешт. 19 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 19 липня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14882).

Козак Фрол Кузьмович, 1920 р. н., с. Метків Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 45 зсп 48 зсд. Прож. табір Бершеть Молотовської обл. (Росія). Заарешт. 4 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу

припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4326).

Козак Юхим Трохимович, 1895 р. н., с. Довгошиї Острожецького р-ну. Українець, голова сільради. Прож. с. Бакорин Острожецького р-ну. Заарешт. 2 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 25 липня 1947 р. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 8 вересня 1947 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11593).

Козакевич Марія Юхимівна, 1906 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 26 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 11080).

Козакевич Микола Миколайович, 11 травня 1917 р. н., м. Азов Ростовської обл. (Росія). Поляк, освіта середня-спеціальна комерційна, перебіжчик. Прож. м. Львів. Заарешт. 18 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 1015).

Козарський Мечислав Ігнатович, 1902 р. н., м. Лодзь (Польща). Поляк, освіта початкова, обліковець фінвідділу. Прож. м. Рівне, вул. Пілсудського, 10. Заарешт. 14 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1989 р. (ДАРО, 438).

Козаченко Василь Трифонович, 1920 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 18 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Рокитнівського РВ НКДБ від 28 грудня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 3286).

Козаченко Володимир Стахович, 1891 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 3 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13631).

Козаченко Гнат Володимирович, 1918 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, червоноармієць 761 сп 317 сд. Заарешт. 16 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 317 сд 24 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1993 р. (СБУ, 12064).

Козаченко Григорій Васильович, 1911 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, самоук, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 2 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 22 березня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю доказів провини. (СБУ, 10882).

Козаченко Іван Михайлович, 1928 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 10 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Рокитнівського РВ НКВС від 1 червня 1945 р. справу призупинено у зв'язку з втечею з-під варти, оголошено в розшук. З'явився з повинною 11 лютого 1946 р., зарахований у винищувальний батальйон. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 10 лютого 1958 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2983).

Козаченко Кузьма Васильович, 1930 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 грудня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 вересня 1993 р. (СБУ, 14086).

Козаченко Кузьма Пилипович, 1909 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 30 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 19 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 лютого 1993 р. (СБУ, 11400).

Козаченко Максим Миколайович, 1912 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 6 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12760).

Козаченко Марина Павлівна, 1928 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Втекла з-під варти 10 квітня 1945 р., затримана 31 жовтня 1945 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 26 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7289).

Козаченко Марія Андріївна, 1919 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 9 вересня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 жовтня 1946 р. на примусове лікування на 2 р. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 28 грудня 1949 р. вирок скасовано, справу припинено. Звільн. 10 лютого 1950 р. (СБУ, 7353).

Козаченко Мотрона Миколаївна, 1924 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 6 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу прпи-

пинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4120).

Козачок Данило Андрійович, 1882 р. н., с. Погорілівка Сосновського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Круки Сосновського р-ну. Заарешт. 30 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (СБУ, 10156).

Козачок Єва Данилівна, 1932 р. н., с. Погорілівка Сосновського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Круки Сосновського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (ДАРО, 5019).

Козачок Євген Миколайович, 1920 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14788).

Козачок Іван Андрійович, 1922 р. н., с. Невірків Межиріцького р-ну. Українець, червоноармієць 160 гсп 54 гсд. Заарешт. 19 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 серпня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 16090).

Козачок Іван Гаврилович, 1882 р. н., с. Сехи Сарненського п-ту. Українець, селянин, лісничий. Прож. с. Сехи Сарненського п-ту. Заарешт. 3 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ВТ 15 ск УФ 25 листопада 1939 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 11 січня 1942 р. у Карлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10776).

Козачок Іван Сидорович, 1924 р. н., с. Копитків Здолбунівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 11 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер у 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1993 р. (СБУ, 13712).

Козачок Марія Іванівна, 1921 р. н., с. Погорілівка Сосновського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Погорілівка Сосновського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (ДАРО, 5491).

Козачок Наталія Антонівна, 1905 р. н., с. Рисв'янка Тучинського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Погорілівка Сосновського р-ну. Заарешт. 29 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3967).

Козачок Сергій Федорович, 1918 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта 5 кл., робітник Оржівського деревообробного комбінату. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 25 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 9 вересня 1953 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 17 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7312).

Козачок Степан Миколайович, 1924 р. н., с. Сехи Клесівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 4 квітня 1945 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ЗК ВС СРСР від 27 квітня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 жовтня 1993 р. (СБУ, 15002).

Козачок Степан Семенович, 1922 р. н., с. Сапожин Гощанського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Сапожин Гощанського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 3824).

Козачок Тихін Архипович, 1912 р. н., м-ко Клевань Рівненського п-ту. Українець, перекупник. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 29 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 лютого 1940 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р (СБУ, 11286).

Козачок Федір Іванович, 1894 р. н., с. Невірків Межиріцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Невірків Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 квітня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 червня 1990 р. (ДАРО, 5561).

Козачок Федір Тарасович, 1916 р. н., с. Кам'янка Людвипільського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Кам'янка Людвипільського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 6594).

Козачок Ярослав Антонович, 1921 р. н., с. Невірків Межиріцького р-ну. Українець, освіта незакінчена вища, вчитель. Прож. с. Невірків Межиріцького р-ну. Заарешт. 16 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Втік з-під варти 22 вересня 1948 р., затриманий 18 жовтня 1948 р. у м. Рівне. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 вересня 1991 р. (ДАРО, 4276).

Козачук Андрій Федорович, 1911 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 375 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ Воро-

незької обл. (Росія). Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії ВС УРСР від 25 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4504-4506).

Козачук Василь Лаврінович, 1907 р. н., с. Михайлівка Гощанського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Михайлівка Гощанського р-ну. Заарешт. 4 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 лютого 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 9504).

Козачук Володимир Леонтійович, 1929 р. н., с. Залав'я Млинівського р-ну. Українець, секретар сільради. Прож. с. Залав'я Млинівського р-ну. Заарешт. 9 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР від 15 серпня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. 6 міс. ВТТ. Звільн. 16 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 12881).

Козачук Володимир Степанович, 1929 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 15 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 10 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7495).

Козачук Іван Максимович, 1907 р. н., с. Лючин Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лючин Острозького р-ну. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 січня 1946 р. справу припинено, направлено на роботу в Печорський вугільний басейн на 6 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 жовтня 1996 р. (СБУ, 16075).

Козачук Іван Максимович, 1928 р. н., с. Михайлівка Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Михайлівка Гощанського р-ну. Заарешт. 4 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 червня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 2 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 липня 1992 р. (СБУ, 9504).

Козачук Матвій Іванович, 1904 р. н., с. Боремель Дубенського п-ту. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Боремель Дубенського п-ту. Заарешт. 1 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 533).

Козачук Мотрона Кирилівна, 1920 р. н., с. Новий Двір Рівненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Новий Двір Рівненського р-ну. Заарешт. 18 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від

21 січня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4592).

Козачук Наталія Іллівна, 1910 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українка, перебувала на нелегальному становищі. Заарешт. 26 грудня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 лютого 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 листопада 1993 р. (СБУ, 14925).

Козачук Ольга Миколаївна, 1924 р. н., с. Варковичі Дубенського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Варковичі Дубенського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 2 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 22 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1992 р. (СБУ, 7383).

Козачук Омелян Лаврович, 1906 р. н., с. Гориньград Перший Тучинського р-ну. Українець, столяр радгоспу «Шубків». Прож. с. Гориньград Перший Тучинського р-ну. Заарешт. 16 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 5 травня 1944 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 2869).

Козачук Панас Гнатович, 1926 р. н., с. Гуменники Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 14 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 травня 1993 р. (СБУ, 12614).

Козачук Петро Михайлович, 1920 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну. Українець, закінчив учительські курси, вчитель. Прож. с. Свищів Демидівського р-ну. Заарешт. 19 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 3 липня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6284).

Козачук Петро Сергійович, 1905 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. х. Діброва Мізоцького р-ну. Заарешт. 29 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 30 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11589).

Козачук Степан Лаврентійович, 1887 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС СРСР від 1 травня 1956 р. покарання обмежено відбутим терміном. Звільн. 21

травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12631).

Коздра Іван Петрович, 1901 р. н., кол. Лисаков Люблінського воєв. (Польща). Поляк, неписьменний, робітник ліспромгоспу. Прож. с. Нова Рафалівка Рафалівського р-ну. Заарешт. 3 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 397).

Козел Ананій Степанович, 1907 р. н., с. Самостріли Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Самостріли Межиріцького р-ну. Заарешт. 22 червня 1941 р. Звільн. з-під варти на початку німецько-радянської війни. У 1944 р. мобілізований до ЧА, загинув 27 жовтня 1944 р. на фронті. (СБУ, 595).

Козел Андрій Олександрович, 1926 р. н., с. Борбин Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 383 зсп 18 зсб. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 2 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 серпня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (ДАРО, 5141).

Козел Антон Іванович, 1908 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., перонний контролер ст. Здолбунів. Прож. с. Загороща Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 лютого 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3258).

Козел Василь Іванович, 1906 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 29 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3893).

Козел Василь Юхимович, 1924 р. н., с. Залізниця Межиріцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Залізниця Межиріцького р-ну. Заарешт. 10 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 квітня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7224).

Козел Володимир Панасович, 1923 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лінчин Березнівського р-ну. Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1994 р. (СБУ, 15501).

Козел Герасим Семенович, 1920 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, письменний, кравець Клесівського промкомбінату. Прож. смт. Клесів Рівненської обл. Заарешт. 4 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР

СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 травня 1992 р. (СБУ, 8569).

Козел Максим Семенович, 1904 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 30 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1993 р. (СБУ, 15157).

Козел Никон Семенович, 1924 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 28 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою президії ВС СРСР від 5 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 1 листопада 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11164).

Козел Олександр Йосипович, 1914 р. н., с. Злазне Костопільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Злазне Костопільського р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 21 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 11 грудня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 червня 1992 р. (СБУ, 9199).

Козел Олексій Олексійович, 1912 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с.Загороща Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 лютого 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3258).

Козел Панас Григорович, 1903 р. н., с. Самостріли Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Самостріли Межиріцького р-ну. Заарешт. 7 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою військової прокуратури військ МВС у Рівненській обл. від 13 квітня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2217).

Козел Семен Євтухович, 1910 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., стрілочник ст. Здолбунів. Прож. с. Загороща Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 лютого 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3258).

Козел Семен Іванович, 1912 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 19 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 серпня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3893).

Козел Степан Петрович, 1927 р. н., с. Верхів Острозького р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Плоска Острозького р-ну. Заарешт. 16 квітня 1944 р.

Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 9689).

Козел Степан Семенович, 1924 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 23 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1992 р. (ДАРО, 5102).

Козел Федір Іванович, 1922 р. н., с. Бранів Межиріцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бранів Межиріцького р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 29 грудня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1247).

Козел-Єфимчук Антоніна Гнатівна, 1924 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 4 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 24 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 11020).

Козелець Борис Володимирович, 5 грудня 1932 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 7 кл., учень Рівненського кооперативного технікуму. Прож. м. Рівне. Заарешт. 20 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (ДАРО, 4482-4485).

Козенець Анастасія Терентіївна (Йосипівна), 1925 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 11985).

Козенець Віра Арсенівна, 1929 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 8 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 березня 1993 р. (СБУ, 12678).

Козенець Роман Йосипович, 1917 р. н., с. Зносичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Островок Зносицької сільради Сарненського р-ну. Заарешт. 30 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 липня 1946 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 2 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1993 р. (СБУ, 13968).

Козера Владислав Францевич, 1903 р. н., с. Мар'яновиці Радомського п-ту Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта початкова, приватний торговець. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 9 вересня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований як польський громадянин (дата не вказана). Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 жовтня 1990 р. (ДАРО, 4222).

Козибродський Леонтій Олександрович, 1912 р. н., с. Тихобиш Грубешівського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, голова сільради. Прож. с. Остріїв Млинівського р-ну. Заарешт. 21 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 9 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1993 р. (СБУ, 13343).

Козик Віра Панасівна, 1927 р. н., с. Плоска Вербського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Плоска Вербського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1993 р. (СБУ, 15074).

Козиловський Володимир Володимирович, 1888 р. н., с. Страклів Чеський Дубенського р-ну. Чех, самоук, селянин. Прож. с. Миротин Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 26 березня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільн. 15 травня 1946 р. (СБУ, 60).

Козинкін Микола Ілліч, 1916 р. н., с. Хірлукаси Чувашської АРСР. Чуваш, освіта 4 кл., кухар. Прож. м. Рівне, вул. Шпитальна, 27. Заарешт. 14 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 20 жовтня 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1347).

Козирь Лейба Срулевич, 1896 р. н., с. Острожець Волинської губ. Єврей, червоноармієць. Заарешт. 9 квітня 1921 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. ОВ 16 армії 22 квітня 1921 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 жовтня 1992 р. (СБУ, 10129).

Козицька Пелагея Матвіївна, 1898 р. н., с. Жаврів Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Жаврів Гощанського р-ну. Заарешт. 29 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8370).

Козицький Іван Станіславович, 1902 р. н., с. Вулька Лещицька Холмського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, без певних занять. Прож. м. Рівне. Заарешт. 27 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 жовтня 1989 р. (ДАРО, 868).

Козіброда Надія Іванівна, 1926 р. н., с. Крупець Червоноармійського р-ну. Українка, освіта 7 кл., директор школи. Прож. с. Крупець Червоноармій-

ського р-ну. Заарешт. 27 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 12 листопада 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 14 жовтня 1953 р. Постановою президії ВС СРСР від 7 вересня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 березня 1993 р. (СБУ, 7729).

Козій Ілля Олексійович, 1895 р. н., с. Люблінич Новий Львівської воєв. Поляк, освіта 4 кл., поліцейський. Прож. с. Козин Дубенського р-ну. Заарешт. 9 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 649).

Козійчук Анастасія Данилівна, 1922 р. н., с. Жорнів Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Базильщина Крилівської сільради Дубенського р-ну. Заарешт. 18 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 березня 1956 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 28 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 10320).

Козік Василь Прокопович, 1925 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 8 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (ДАРО, 5085).

Козік Ганна Фомінічна, 1922 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 11 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13089).

Козік Євтух Полікарпович, 1892 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10457).

Козік Єфрем Никифорович, 1907 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 11 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 17 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13089).

Козік Йосиф Францевич, 1895 р. н., с. Несвіч Луцького р-ну Волинської обл. Поляк, освіта 2 кл., бригадир ков-

басної бригади в с. Янова Долина. Прож. м. Костопіль, вул. Пролетарська, 8. Заарешт. 19 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 2 лютого 1942 р. справу припинено, з-під варти звільн. 24 лютого 1942 р. як польського громадянина. (СБУ, 3284).

Козік Іван Францевич, 1905 р. н., м. Жешув (Польща). Поляк, освіта 3 кл., сторож човнової пристані. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 15 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 вересня 1989 р. (ДАРО, 732).

Козік Олексій Парфенович, 1906 р. н., с. Будераж Здолбунівського п-ту. Українець, селянин. Прож. с. Будераж Здолбунівського п-ту. Заарешт. 8 жовтня 1931 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. Судовою трійкою ДПУ УРСР 11 липня 1932 р. на 3 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 грудня 1996 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16165).

Козінцев Анатолій Михайлович, 1913 р. н., с. Колодноє Курської обл. Росіянин, освіта 5 кл., водій-механік. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 19 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 27 листопада 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2052).

Козічук Трифон Феодосійович, 1900 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 53 зсп 11 зсб. Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1992 р. (ДАРО, 5165).

Козічук Фадей Трохимович, 1913 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 19 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» ПКВО від 12 вересня 1944 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3283).

Козлик Адам Олександрович, 1930 р. н., с. Галівка Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Галівка Острозького р-ну. Заарешт. 3 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1955 р. вирок скасовано, справу направлено на додаткове розслідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 9 квітня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 1459).

Козлик Марія Петрівна, 1922 р. н., с. Білашів Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Білашів Острозького р-ну. Заарешт. 22 вересня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 25 жовтня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 лютого 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1994 р. (СБУ, 15444).

Козлик Петро Харитонович, 1912 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 22 вересня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК

УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 25 жовтня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 квітня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1994 р. (СБУ, 15444).

Козлишина Марія Антонівна, 1923 р. н., с. Голишів Клеванського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Голишів Клеванського р-ну. Заарешт. 27 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9027).

Козлов Антон Трохимович, 1903 р. н., с. Оженин Здолбунівського п-ту Українець, неписьменний, різноробочий. Прож. с. Оженин Здолбунівського п-ту. Заарешт. 28 січня 1931 р. Обвинувач. за ст. 54-6, 80 КК УРСР. Засудж. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 18 червня 1931 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1989 р. (ДАРО, 915).

Козлов Володимир Іванович, 1920 р. н., с. Чернява Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 28 зсп. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Помер 30 липня 1946 р. в Івдельлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 листопада 1993 р. (ДАРО, 5717).

Козлов Климентій Тихонович, 1900 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 17 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР, ч.3 Постанови ЦВК і РНК СРСР від 7 серпня 1932 р. Засудж. Рівненським облсудом 7 жовтня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС УРСР від 30 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 1 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1994 р. (СБУ, 15299).

Козлов Устим Купріянович, 1918 р. н., с. Сергіївка Тузлівського р-ну Ізмаїльської обл. Росіянин, освіта 4 кл., без певних занять. Прож. м. Рівне. Заарешт. у березні 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 11 травня 1950 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2037).

Козловець Марія Микитівна, 1926 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Померла 4 червня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8658).

Козловець Пилип Семенович, 1896 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-6, 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 925).

Козловська Ніна Никифорівна, 1920 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня

1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1993 р. (СБУ, 13714).

Козловський Болеслав Олександрович, 1902 р. н., Ковельський р-н Волинської обл. Поляк, освіта 5 кл., майстер Рокитнівського склозаводу. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 11 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 28 лютого 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2199).

Козловський Василь Антонович, 1908 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 22 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1991 р. (ДАРО, 4777).

Козловський Владислав Мартинович, 1897 р. н., м. Станіслав. Поляк, закінчив Львівську гімназію, начальник ст. Кам'яниця-Волинська. Прож. ст. Кам'яниця-Волинська Дубенського п-ту. Заарешт. 26 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою Головної дорожно-транспортної групи НКВС ст. Здолбунів від 13 жовтня 1939 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 20 жовтня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1704).

Козловський Генріх Станіславович, 1920 р. н., м. Борисов Мінської обл. (Білорусія) Поляк, безробітний. Прож. м. Острог Рівненської обл. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1993 р. (СБУ, 11450).

Козловський Георгій Йосипович, 1922 р. н., с. Людвипіль Костопільського п-ту. Поляк, освіта 4 кл., продавець приватного магазину. Прож. с. Тютьковичі Рівненського п-ту. Заарешт. 29 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 30 березня 1940 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільн. 1 квітня 1940 р. (ДАРО, 1749).

Козловський Олександр Сергійович, 1915 р. н., м. Київ. Українець, освіта 7 кл., головний бухгалтер Острозької райспоживспілки. Прож. м. Острог, вул. Татарська, 58. Заарешт. 14 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6170).

Козловський Станіслав-Алоїз Владиславович, 1894 р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, закінчив Московську сільськогосподарську академію, селянин. Прож. с. Матіївка Рівненського п-ту. Заарешт. 16 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 квітня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2686).

Козлюк Борис Андрійович, 1916 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 1 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10827).

Козлюк Василь Федорович, 1926 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 29 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7-8 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9444).

Козлюк Володимир Савович, 1907 р. н., с. Біле Морочненського р-ну. Українець, міліціонер НКВС УРСР – відокремлений взвод по охороні обкому КП(б)У. Прож. м. Рівне, вул. Калініна, 17. Заарешт. 15 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 червня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14188).

Козлюк Ганна Петрівна, 1930 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 28 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 5977).

Козлюк Марія Миколаївна, 1930 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 5977).

Козлюк Михайло Панасович, 1918 р. н., с. Бокійма Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Бокійма Демидівського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8426).

Козлюк Михайло Трохимович, 1921 р. н., с. Гориньград Перший Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гориньград Перший Рівненського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 10 гвардійської механізованої дивізії 3 листопада 1945 р. на 10 ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 березня 1955 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 15 травня 1995 р. (СБУ, 15708).

Козлюк Неоніла Степанівна, 1924 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 28 вересня

1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 9 травня 1956 р. покарання знижено до відбутого терміну. Звільн. 18 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11163).

Козлюк Петро Миколайович, 1923 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 лютого 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20 травня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11709).

Козлюк Софія Вікторівна, 1929 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Яблунне Березнівського р-ну. Заарешт. 15 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 24 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 9576).

Козлюк Текля Степанівна, 1928 р. н., с. Печалівка Костопільського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Печалівка Костопільського р-ну. Заарешт. 8 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 22 червня 1948 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2119).

Козлюк Яків Авакумович, 1916 р. н., с. Гориньград Тучинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Рясники Гощанського р-ну. Заарешт. 16 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Помер 7 липня 1942 р. у тюрмі №2 УНКВС м. Астрахань. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 20 січня 1947 р. справу припинено у зв'язку зі смертю. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1989 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 859-860, 991).

Козодой Артем Феодосійович, 1924 р. н., с. Луписуки Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Луписуки Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт. Звільн. 18 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1993 р. (СБУ, 14539).

Козодой Ольга Іванівна, 1927 р. н., с. Луписуки Володимирецького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Луписуки Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6681).

Козоріз Лук'ян Кузьмович, 1911 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. смт. Воло-

димирець Рівненської обл. Заарешт. 8 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 10 червня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13563).

Козуб Григорій Лаврентійович, 1927 р. н., с. Княгинине Демидівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Княгинине Демидівського р-ну. Заарешт. 8 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 січня 1945 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт. Ухвалою президії ВС СРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7443).

Козуб Олександр Йосипович, 1908 р. н., с. Видумка Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Видумка Рівненського р-ну. Заарешт. 19 березня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 14 травня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 10 липня 1956 р. Постановою президії ВС України від 30 травня 1997 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 16123).

Козуб Ольга Семенівна, 1911 р. н., м. Граєво Білостоцького воєв. (Польща). Білоруска, селянка. Прож. с. Видумка Рівненського р-ну. Заарешт. 19 березня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 14 травня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 24 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 січня 1993 р. (СБУ, 16123).

Козубович Віталій Іванович, 1927 р. н., с. Олександрія Рівненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Олександрія Рівненського р-ну. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 18 січня 1945 р. справу припинено за малозначимістю, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2268).

Козубович Марія Федосіївна, 1922 р. н., с. Глажева Олександрійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Глажева Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7995).

Козубовська Антоніна Сергіївна, 1924 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 15 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1992 р. (СБУ, 9839).

Козубовська Марія Михайлівна, 1927 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 15 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 24 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1992 р. (СБУ, 9839).

Козубовська-Галабурда Степанида Максимівна, 1904 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Людинь Висоцького р-ну. Заарешт. 24 серпня 1944 р. Обвинувач. за ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1993 р. (СБУ, 14540).

Козубовський Володимир Романович, 1932 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 24 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (СБУ, 12844).

Козубовський Лука Юхимович, 1891 р. н., с. Висоцьк Рівненської обл. Українець, освіта 1 кл, селянин. Прож. с. Висоцьк Рівненської обл. Заарешт. 4 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 6 травня 1955 р. вирок скасовано, справу повернуто на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 23 серпня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 1195).

Козубовський Микола Іванович, 1922 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 397 сд 1 УФ 4 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1993 р. (СБУ, 12344).

Козубовський Микола Трохимович, 1914 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 3 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4637).

Козубовський Роман Федорович, 1905 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 24 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 14 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (СБУ, 12844).

Козубовський Савелій Андрійович, 1912 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 30 липня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 грудня 1949 р. на

10 р. ВТТ. Звільн. 9 червня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4993).

Козубська Пелагея Єрофіївна, 1929 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 6 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 27 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 29 серпня 1972 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 6000).

Козубський Омелян Григорович, 1905 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. х. Плесо Мізоцького р-ну. Заарешт. 27 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 7 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1992 р. (ДАРО, 4924).

Козубський Павло Якович, 1910 р. н., с. Дермань Мізоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Дермань Мізоцького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 13 травня 1944 р. справу припинено за недостатністю доказів. (СБУ, 2372).

Козубський Ярофій Григорович, 1901 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 16 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7657).

Козюхно Арсен Лукашович, 1914 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7841).

Козюхно Марта Дорофіївна, 1900 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 9 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 3 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 16 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 6607).

Козяр Адам Федорович, 1885 р. н., с. Річечина Корецького р-ну, Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Річечина Корецького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 16 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2418).

Козяр Анастасія Йосипівна, 1927 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 липня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11885).

Козяр Галина Трохимівна, 1928 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 27 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (ДАРО, 4836).

Козяр Григорій Абрамович, 1924 р. н., с. Щекичин Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Щекичин Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 серпня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 11865).

Козяр Йосип Михайлович, 1922 р. н., с. Щекичин Межиріцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Щекичин Межиріцького р-ну. Заарешт. 30 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 23 жовтня 1946 р. справу припинено за відсутністю доказів злочину. (ДАРО, 1859).

Козяр Іван Йосипович, 1925 р. н., с. Бірки Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бірки Корецького р-ну. Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 28 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 листопада 1993 р. (СБУ, 14902).

Козяр Іван Лукашович, 1919 р. н., с. Щекичин Межиріцького р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Щекичин Межиріцького р-ну. Заарешт. 19 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 27 вересня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 березня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 11860).

Козяр Никон Степанович, 1908 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 29 липня 1945 р. у Тайшетлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 10075).

Козяр Олександр Артемович, 1922 р. н., с. Білоберіжжя Дубенського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст.

54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 механізованої дивізії 21 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1992 р. (СБУ, 13072).

Козяр Ольга Андріївна, 1927 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 жовтня 1953 р. Ухвалою Судової колегії ВС СРСР від 14 червня 1979 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11885).

Козяр Степан Данилович, 1899 р. н., с. Блудів Межиріцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Зносичі Сарненського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10 КК УРСР. Етапований на схід після початку німецько-радянської війни. Звільн. 18 вересня 1941 р. як польський громадянин. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 14 березня 1951 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2723).

Козяр Уляна Климівна, 1892 р. н., с. Князь-Село Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Пожежа Сарненського р-ну. Заарешт. 10 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11886).

Козярець Степанида Петрівна, 1927 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Володимирецького РВ НКВС від 27 грудня 1945 р. справу припинено за недостатністю доказів. Звільн. 18 січня 1946 р. (ДАРО, 2432).

Козярець Тетяна Юріївна, 1927 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 4 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 березня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 31 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 9144).

Козярук Дмитро Тихонович, 1926 р. н., с. Мошків Острожецького р-ну. Українець, освіта 9 кл., рядовий 383 зсп 18 зсб. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1993 р. (ДАРО, 5680).

Козярчук Кирило Купріянович, 1891 р. н., с. Горбаків Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., без певних занять і місця проживання. Заарешт. 21 жовтня 1958 р. Обвинувач. за ст. 7 ч.1 Закону «Про кримінальну відповідальність за державні злочини». Засудж.

Рівненським облсудом 22 травня 1959 р. на 7 р. ВТК. Помер 14 квітня 1962 р. у місцях позбавлення волі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6137, т.1-2).

Козярчук Ольга Василівна, 1918 р. н., смт. Гоща Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. смт. Гоща Рівненської обл. Заарешт. 9 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1993 р. (СБУ, 13598).

Козярчук Федір Іванович, 1924 р. н., с. Горбаків Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 29 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 10 липня 1995 р. (СБУ, 15733).

Кокора Василь Олексійович, 1931 р. н., с. Бутейки Степанського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бутейки Степанського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 5 червня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 4 серпня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4631).

Кокота Олександр Микитович, 1922 р. н., с. Великі Селища Людвипільського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Великі Селища Людвипольського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9402).

Кокотка Чеслав Стефанович, 1900 р. н., м. Сандомир Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 5 кл., поліцейський. Прож. м. Сандомир Келецької губ. (Польща). Заарешт. 2 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1989 р. (ДАРО, 567).

Кокоцинський Лонгин Антонович, 18 вересня 1912 р. н., м. Гертхе-Бохум (Німеччина). Поляк, закінчив Познанський університет, військовослужбовець польської армії. Заарешт. 18 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 2815).

Кокутич Роман Іванович, 1891 р. н., с. Острошіци Мінської обл. (Білорусія). Білорус, освіта 3 кл., старший інспектор гастроному. Прож. м. Березне, вул. Першотравнева, 9. Заарешт. 24 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 56-21 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 листопада 1989 р. (ДАРО, 719).

Колб Ганна Федорівна, 1919 р. н., с. Олександрія Рівненського р-ну. Українка, доярка колгоспу ім. Косигіна. Прож. с. Олександрія Рівненського р-ну. Заарешт. 28 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 вересня 1954 р. терміна покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 14 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1992 р. (СБУ, 10252).

Колб Іван Андрійович, 1924 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 21 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 181 сд 11 лютого 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 17 квітня 1945 р. у Комі АРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7327).

Колб Іван Захарович, 1924 р. н., с. Олександрівка Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Олександрівка Костопільського р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 15 лютого 1945 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 липня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 14737).

Колб Олексій Захарович, 1920 р. н., с. Олександрівка Костопільського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Олександрівка Костопільського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 серпня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1992 р. (СБУ, 10976).

Колб Уляна Гнатівна, 1911 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Мости Володимирецького р-ну. Заарешт. 7 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9605).

Колдун Василь Костянтинович, 1905 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, візник Сарненського райвиконкому. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 29 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 листопада 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 20 червня 1956 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 26 червня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (СБУ, 3351).

Колдун Костянтин Іванович, 1903 р. н., с. Русино-Берестечко Демидівського р-ну. Українець, рядовий 47 зсп 8 зсб. Заарешт. 10 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4656-4659).

Колдун Костянтин Іванович, 1909 р. н., с. Бережниця Сарненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., кіномеханік кінотеатру «Партизан». Прож. м. Рівне вул. Цвинтарна, 39. Заарешт. 8 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ в Рівненській обл. від 10 січня 1945 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1189).

Колдун Кузьма Степанович, 1915 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 23 березня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 12 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14174).

Колдун Михайло Володимирович, 1896 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 15 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1947 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 січня 1955 р. вирок скасовано, справу передано на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 3 червня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільн. 4 червня 1955 р. (СБУ, 6984, т.1-2).

Колдунович Анатолій Іванович, 1925 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Білорус, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 24 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1993 р. (СБУ, 14287).

Колевач Сруль Меєрович, 1901 р. н., с. Осова Дераженського р-ну. Єврей, освіта 3 кл., заготівельник вторсировини і худоби. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 4 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1989 р. (ДАРО, 812).

Коленець Павло Іванович, 1894 р. н., с. Крива Верба Владавського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Антонівка Володимирецького р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 4 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 3695).

Колентієв Василь Васильович, 1923 р. н., с. Кам'яниця Вербського р-ну. Росіянин, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кам'яниця Вербського р-ну. Заарешт. 28 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 серпня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 4 липня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 7445).

Колесник Агафія Іванівна, 1928 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну.

р. н., Українка, селянка. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 27 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 4 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 травня 1994 р. (СБУ, 15460).

Колесник Ананій Микитович, 1927 р. н., с. Стовпець Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Стовпець Вербського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 14 грудня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 2 жовтня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 грудня 1992 р. (СБУ, 10813).

Колесник Антоніна Потапівна, 1925 р. н., с. Яцулі Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Яцулі Дубровицького р-ну. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 10 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 7782).

Колесник Богдана Петрівна, 1928 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українка, освіта 10 кл., старший інспектор райфінвідділу. Прож. м. Калуш Станіславської обл. Заарешт. 16 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 березня 1950 р. на 5 р. заслання у Красноярський край. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 грудня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю доказів провини. (ДАРО, 3249).

Колесник Володимир Архипович, 1916 р. н., с. Івачків Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Івачків Здолбунівського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 серпня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 30 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 травня 1992 р. (СБУ, 8327).

Колесник Володимир Іванович, 1921 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 184 зсп 44 зсд. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 квітня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 6579).

Колесник Володимир Макарович, 1922 р. н., с. Івачків Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Івачків Здолбунівського р-ну. Заарешт. 17 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 13 серпня 1944 р. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 серпня 1944 р. справу припинено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1993 р. (СБУ, 11963).

Колесник Володимир Потапович, 1928 р. н., с. Трипутня Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Трипутня Дубровицького р-ну. Заарешт. 26 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2

Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8022).

Колесник Володимир Прокопович, 1920 р. н., с. Шпанів Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Шпанів Рівненського р-ну. Заарешт. 28 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 вересня 1993 р. (СБУ, 14038).

Колесник Єлизар Дмитрович, 1884 р. н., с. Денихівка Тетіївського р-ну Київської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Вільхівка Деражненського р-ну. Заарешт. 20 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1992 р. (СБУ, 7053).

Колесник Іван Савелійович, 1902 р. н., с. Почапки Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Почапки Острозького р-ну. Заарешт. 22 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 березня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10869).

Колесник Катерина Федорівна, 1928 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 1 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6174).

Колесник Микола Антонович, 1921 р. н., с. Івачків Здолбунівського р-ну. Українець, без певних занять. Прож. м. Рівне, вул. Млинівська, 48. Заарешт. 13 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 5-6 травня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 червня 1941 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 21 липня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 грудня 1992 р. (СБУ, 10984).

Колесник Степан Сергійович, 1917 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 березня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 6 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1991 р. (СБУ, 15351).

Колесник-Болотнюк Ольга Йосипівна, 1929 р. н., с. М'ятин Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Івачків Здолбунівського р-ну. Заарешт. 26 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 лютого 1948 р.

на 25 р. ВТТ. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 9 березня 1948 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Звільн. 24 травня 1952 р. (СБУ, 6756, т.1-2).

Колесник-Лук'янчук Олександр Йосипович, 1920 р. н., с. Косареве Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Косареве Млинівського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1989 р. (ДАРО, 866).

Колесниченко Павло Семенович, 25 років, с. Артельне Павлоградського п-ту Катеринославської губ. Українець, освіта вчительська, об'їздник Клеванського лісництва. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 23 серпня 1920 р. Обвинувач. в контрреволюційній діяльності. Постановою ОВ при Реввійськраді 12 армії від 26 серпня 1920 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено для зарахування в ряди ЧА. (ДАРО, 2415).

Колєсов Назар Онисимович, 1898 р. н., с. Бугрин Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 664 зсп 130 зсд. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 4 липня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 вересня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5789).

Колєсов Олексій Григорович, 1925 р. н., с. Угільці Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Угільці Гощанського р-ну. Заарешт. 28 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 червня 1992 р. (СБУ, 15143).

Колиско Микола Трохимович, 1913 (1915) р. н., с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., тесляр Рівненської міської контори зв'язку. Прож. м. Рівне, вул. Млинівська, 77. Заарешт. 28 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 24 вересня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3360).

Колінський Василь Никифорович, 1929 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 26 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 8778).

Колінський Олександр Васильович, 1916 р. н., с. Верба Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Верба Вербського р-ну. Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 5 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 1 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 червня 1999 р. (СБУ, 13031).

Колінський Петро Васильович, 1928 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож.

с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 вересня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЧФ від 4 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 8778).

Колінчук Іван Тимофійович, 1924 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українець, червоноармієць 16 зсп 15 зсд ПКВО. Заарешт. 3 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 вересня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 25 березня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 14801).

Колісняк Ніна Іванівна, 1926 р. н., с. Теремне Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Теремне Острозького р-ну. Заарешт. 17 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 27 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7825).

Колісняк Порфирій Антонович, 1911 р. н., с. Теремне Острозького р-ну. Українець, рядовий 358 зсп. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 9 травня 1944 р. Постановою ВКР «Смерш» ПриВО від 4 січня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3398).

Колісняк Семен Григорович, 1913 р. н., с. Теремне Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Теремне Острозького р-ну. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 1 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11065).

Колісов Сергій Тихонович, 1919 р. н., с. Великий Шпаків Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Великий Шпаків Рівненського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 липня 1955 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 грудня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 1951).

Коліщук Григорій Герасимович, 1900 р. н., с. Гаї Ситенські Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 379 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Помер 18 жовтня 1944 р. у тюрмі №1 м. Пенза. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 жовтня 1960 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5180-5182).

Коліщук Микита Павлович, 1910 р. н., с. Переверед Млинівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 12 зсп 28 зсд. Прож. табір Акіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21

грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4049).

Колковець Данило Андрійович, 1929 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., продавець ССТ. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 196 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 7 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 22 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 грудня 1991 р. (СБУ, 7233).

Колковець Мокрина Іванівна, 1929 р. н., с. Іваничі Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Іваничі Костопільського р-ну. Заарешт. 29 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 листопада 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (ДАРО, 4868).

Колковець Олександр Кирилович, 1924 р. н., с. Глажева Олександрійського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Глажева Олександрійського р-ну. Заарешт. 2 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 травня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 6 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8199).

Колковець-Мартинчук Борис Васильович, 1905 р. н., с. Янкевичі Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борщівка Дерaжненського р-ну. Заарешт. 21 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1993 р. (СБУ, 14544).

Колода Агрипина Кузьмівна, 1928 р. н., с. Кривиця Дубровицького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Кривиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 31 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 17 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9836).

Колода Анастасія Олексіївна, 1925 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 14 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1994 р. (СБУ, 15348).

Колода Варвара Микитівна, 1920 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну Рівненської обл. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 липня 1955 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (СБУ, 5861).

Колода Григорій Пилипович, 1922 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., секретар сільради. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС ЛО від 31 жовтня 1949 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПВО від 12 травня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 26 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8873).

Колода Ілля Гордійович, 1901 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 лютого 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 16 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (ДАРО, 5348).

Колода Кирило Іванович, 1896 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, голова сільради. Прож. с. Грані Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 квітня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 23 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1992 р. (СБУ, 10714).

Колода Кузьма Ничипорович, 1929 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 4 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6514).

Колода Ничипір Карпович, 1889 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 жовтня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 14381).

Колода Онисія Микитівна, 1929 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну Рівненської обл. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 липня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 12 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (СБУ, 5861).

Колода Уляна Василівна, 1924 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1992 р. (СБУ, 7600).

Колода Устина Йосипівна, 1931 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну.

Українка, колгоспниця. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1993 р. (СБУ, 12518).

Колода Федір Романович, 1930 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 14 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 березня 1993 р. (СБУ, 12518).

Колодець Микола Ілліч, 1922 р. н., с. Бокійма Демидівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 60 армії 18 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 березня 1993 р. (СБУ, 12533).

Колодич Агафія Гаврилівна, 1924 р. н., с. Глинне Рокитнівського р-ну. Білоруска, колгоспниця к-пу ім. Калініна. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 липня 1992 р. (СБУ, 9169).

Колодич Антон Адамович, 1927 р. н., х. Познань Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Познань Рокитнівського р-ну. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13831).

Колодич Ірина Антонівна, 1928 р. н., с. Глинне Рокитнівського р-ну. Білоруска, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 25 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 10 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 7292).

Колодич Федора Степанівна, 1927 р. н., с. Глинне Рокитнівського р-ну. Білоруска, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 25 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 17 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 січня 1992 р. (СБУ, 7292).

Колодій Альфіда Іванівна, 1923 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 30 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР

19 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1993 р. (СБУ, 12893).

Колодій Володимир Олександрович, 1923 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 2 липня 1946 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 5 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 9065).

Колодій Петро Іванович, 1918 р. н., с. Дольськ Турійського р-ну Волинської обл. Українець, червоноармієць окремого військово-будівельного загону №257. Заарешт. 30 квітня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ Куйбишевського гарнізону 14 січня 1943 р. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 18 березня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1993 р. (СБУ, 12754).

Колодій Петро Павлович, 1928 р. н., с. Дерев'яне Клеванського р-ну. Українець, освіта 6 кл., учень Шпанівської агрозооветшколи. Прож. с. Дерев'яне Клеванського р-ну. Заарешт. 9 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 26 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7204).

Колодій Уліян Іванович, 1927 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 листопада 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 4 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6601).

Колодінський Веніамін Петрович, 1930 р. н., с. Пітушків Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., член ВЛКСМ, завідувач хати-читальні с. Борбин. Прож. с. Пітушків Острожецького р-ну. Заарешт. 29 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 26 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 7023).

Колодінський Герасим Сигізмундович, 1901 р. н., с. Шопи Людвипільського р-ну. Поляк, освіта 4 кл., електротехнік. Прож. с. Мочулянка Людвипільського р-ну. Заарешт. 15 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 жовтня 1989 р. (ДАРО, 3725).

Колодінський Петро Адольфович, 1903 р. н., с. Суськ Клеванського р-ну. Поляк, освіта 5 кл., коваль 5 дистанції ст. Костопіль. Прож. м. Костопіль, вул. Шевченка, 19. Заарешт. 25 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС м. Шахти Ростовської

обл. від 12 лютого 1946 р. справу припинено. (ДАРО, 2598).

Колодка Марія Василівна, 1904 р. н., с. Колоденка Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Колоденка Рівненського р-ну. Заарешт. 22 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ 13 армії від 23 травня 1946 р. виправдана за недоведеністю складу злочину. Звільн. 27 травня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1992 р. (СБУ, 1911).

Колодяжний Кирило Гнатович, 1900 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 358 зсп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» Саратовського гарнізону від 14 вересня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3410).

Коломиєць Макарій Павлович, 1897 р. н., с. Кунча Теофіпольського р-ну Хмельницької обл. Українець, священик. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 січня 1993 р. (СБУ, 11321).

Коломис Григорій Петрович, 1927 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 28 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 1 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6740).

Коломис Карпо Омелянович, 1913 р. н., смт. Мізоч Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., червоноармієць 25 гкп 6 гкд. Заарешт. 17 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 3 гкк 22 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 серпня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 459-461).

Коломис Петро Романович, 1914 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 9 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 30 липня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13430).

Коломис Серафим Якович, 1913 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 березня 1945 р. у Воркутлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6471).

Коломис Текля Романівна, 1925 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Укра-

їнка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 7 травня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7081).

Коломис Уляна Ільківна, 1926 р. н., с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 30 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 березня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1991 р. (СБУ, 5602).

Коломієць Данило Минович, 1891 р. н., с. Вишеньки Бориспільського р-ну Київської обл. Українець, неписьменний, тесля. Прож. м. Київ, вул. Набережно-Печерська, 80. Заарешт. 3 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 6 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (ДАРО, 5232-5237).

Коломієць Прокоп Іванович, 1924 р. н., с. Губків Людвипільського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Губків Людвипільського р-ну. Заарешт. 20 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8709).

Коломієць Федір Мойсеєвич, 1926 р. н., с. Бистричі Людвипільського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 104 зсп. Прож. Омська обл. (Росія). Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 квітня 1993 р. (ДАРО, 5597).

Коломійчук Антон Федорович, 1923 р. н., с. Харалуг Межиріцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 69 зсп. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 серпня 1992 р. (ДАРО, 5599).

Колопаєв Володимир Митрофанович, 1928 р. н., с. Новородчиці Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 11 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 17-18 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 червня 1992 р. (СБУ, 10906).

Колопаєва Віра Митрофанівна, 1925 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 15 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 17 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 березня 1992 р. (СБУ, 7367).

Колос Василь Олексійович, 1921 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 375 зсп 16 зсд. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 9 лютого 1977 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю участі в скоєнні злочину. (ДАРО, 4781-4782).

Колос Данило Федорович, 1898 р. н., с. Франкопіль Сосновського р-ну. Українець, освіта початкова, завідувач крамниці. Прож. с. Франкопіль Сосновського р-ну. Заарешт. 25 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. 5 міс. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 15 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10604).

Колос Наталія Іванівна, 1918 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ 4 ВМФ від 8 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13438).

Колос Никифор Іванович, 1925 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 89 зсп. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 15 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 23 жовтня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (ДАРО, 5662).

Колосов Сергій Іванович, 1918 р. н., м. Ленінськ Сталінградської обл. (Росія). Росіянин, освіта незакінчена вища, начальник пункту заготзерна. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 14 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 3 грудня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2105).

Колосович Іван Степанович, 1883 р. н., с. Сторожів Корецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Сторожів Корецького р-ну. Заарешт. 6 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Корецького РВ НКВС від 5 листопада 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1336).

Колосок Віталій Тимофійович, 1933 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 13 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ

МВС Рівненської обл. 18-19 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ЧФ від 22 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 1 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1992 р. (СБУ, 9464).

Колосок Ликера Олександрівна, 1923 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 1 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 30 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (ДАРО, 5372).

Колосюк Анастасія Іванівна, 1922 р. н., с. Коптовичі Олександрійського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Коптовичі Олександрійського р-ну. Заарешт. 20 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ ЛВО 19 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1992 р. (СБУ, 8724).

Колосюк Антон Микитович, 1918 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР 18 травня 1956 р. термін покарання знижено до 14 р. ВТТ. Звільн. 21 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 серпня 1993 р. (СБУ, 13754).

Колосюк Василь Михайлович, 1921 р. н., х. Полянка Степанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 3 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 47 армії 26 березня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 березня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1994 р. (СБУ, 15410).

Колотинська Ольга Максимівна, 1927 р. н., с. Митниця Козинського р-ну. Українка, освіта 7 кл., завідувач хатою-читальнею. Прож. с. Митниця Козинського р-ну. Заарешт. 30 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3836).

Колошва Анатолій Назарович, 1929 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. х. Буда Деражненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 грудня 1947 р. на 6 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4372).

Колошва Андрій Іванович, 1927 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 22 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 листопада 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури

Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 8908).

Колошва Володимир Наумович, 1927 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 18 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 травня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 23 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 17 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7823).

Колошва Григорій Гордійович, 1931 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 7 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 січня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. 6 міс. ВТТ. Звільн. 4 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7369).

Колошва Марія Мефодіївна, 1930 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українка, освіта 4 кл, селянка. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 20 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7216).

Колтун Хаїм Кальмович, 1918 р. н., м. Каменськ Лодзинського воєв. (Польща). Єврей, освіта початкова, каменяр-будівельник. Прож. м. Дубно вул. Забрама, 29. Заарешт. 25 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3028).

Колудинський Петро Гнатович, 1909 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українець, рядовий 266 гсп 88 гсд. Заарешт. 6 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 8 гвардійської армії 30 грудня 1945 р. на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 липня 1974 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12802).

Колюк Володимир Никифорович, 1922 р. н., с. Русивель Гощанського р-ну. Українець, освіта 8 кл., боєць винищувального батальйону при Гощанському РВ НКВС. Прож. с. Русивель Гощанського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 20 червня 1946 р. справу припинено. (ДАРО, 2539).

Колюхов Леонід Георгійович, 1900 р. н., м. Рівне. Українець, освіта 4 кл., голова Тучинської райспоживспілки. Прож. с. Тучин Рівненської обл. Заарешт. 20 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 травня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 вересня 1991 р. (СБУ, 5752).

Коляда Ганна Сергіївна, 1932 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця.

Прож. х. Карачун Малинської сільради Березнівського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 21 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7020).

Коляда Євгенія Яківна, 1927 р. н., с. Собіщиці Рафалівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Собіщиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1993 р. (ДАРО, 5437).

Коляда Іван Сергійович, 1929 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Карачун Березнівського р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 серпня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 18 жовтня 1972 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 12818).

Коляда Олексій Сергійович, 1924 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Малушка Березнівського р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 серпня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 18 жовтня 1972 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 12818).

Коляда Сава Тихонович, 1903 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. х. Карачун Березнівського р-ну. Заарешт. 10 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 23 квітня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 21 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 грудня 1993 р. (СБУ, 14938).

Колядич Антон Гордійович, 1909 р. н., с. Войткевичі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заболоття Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 грудня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 листопада 1992 р. (СБУ, 10233).

Колядич Гаврило Андрійович, 1930 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 1 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР від 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 13 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 5811-5812).

Колядич Гнат Арсенович, 1916 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 27 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 15 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 10304).

Колядич Іван Мусійович, 1928 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець,

освіта початкова, слюсар з ремонту залізничних вагонів. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 17 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1992 р. (СБУ, 8243).

Колядич Іларіон Максимович, 1918 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, лісник Дубровицького лісгоспу. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 15 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 9666).

Колядич Остап Давидович, 1898 р. н., х. Різки Озерської сільради Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Різки Висоцького р-ну. Заарешт. 26 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 листопада 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 26 вересня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13260).

Колядич Степан Матвійович, 1897 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, лісник Великоозерської сільради. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 березня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 11 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (СБУ, 9545).

Колядич Тимофій Остапович, 1920 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, лісник Дубровицького лісгоспу. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 15 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1992 р. (СБУ, 9666).

Колядич-Обозна Марія Овдіївна, 1907 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (ДАРО, 5016).

Колядко Каленик Федорович, 1910 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 12 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1215).

Колядко Олена Іванівна, 1910 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 19 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 13813).

Колядко Федот Федосійович, 1900 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 22 квітня

1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконаний. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 11239).

Колядюк Віктор Леонтійович, 1928 р. н., с. Чудниця Гощанського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Чудниця Гощанського р-ну. Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 травня 1992 р. (СБУ, 8570).

Колядюк Дарія Андріївна, 1927 р. н., с. Чудниця Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Чудниця Гощанського р-ну. Заарешт. 9 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 10 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 жовтня 1991 р. (СБУ, 6584).

Колядюк Євдоким Лукич, 1903 р. н., с. Русине-Берестечко Демидівського р-ну. Українець, рядовий 47 зсп 8 зсб. Заарешт. 10 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РСФРР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4656-4659).

Колядюк Євдоким Лукашович, 1903 р. н., с. Русино-Берестечко Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 47 зсп 8 зсб. Заарешт. 10 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Помер 3 травня 1945 р. в Усольлазі. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4656-4659).

Колядюк Марія Василівна, 1924 р. н., с. Чудниця Гощанського р-ну. Українка, освіта 3 кл., лаборант Гощанського «Заготзерно». Прож. с. Чудниця Гощанського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 жовтня 1991 р. (СБУ, 6584).

Кольбергер Оскар Рудольфович, 1907 р. н., м. Моравська Острава (Чехія). Чех, селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 12 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Евакуйований на початку німецько-радянської війни, до відповідальності не притягнутий. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15989).

Кольков Трохим Касянович, 1907 р. н., с. Клюки Дубенського п-ту. Росіянин, письменний, швець. Прож. с. Клюки Дубенського п-ту. Заарешт.

22 жовтня 1931 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою ОВ 21 Яготинського прикордонного загону ДПУ від 5 січня 1932 р. видворений за межі УСРР. (ДАРО, 3384).

Кольчева Анна Едвардівна, 1914 р. н., с. Вишеньки Волинської обл. Полька, освіта 4 кл., домогосподарка. Прож. м. Рівне, вул. Міцкевича, 124. Заарешт. 14 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 червня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою ОН при МДБ СРСР від 1 березня 1948 р. вислана за межі СРСР. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4159).

Комар Артем Павлович, 1924 р. н., с. Маринин Людвипільського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 46 зсп 15 зсд. Прож. м. Сталінград (Росія). Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 листопада 1945 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 2 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1992 р. (ДАРО, 5185).

Комар Володимир Омелянович, 1928 р. н., с. Повча Вербського р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 квітня 1993 р. (СБУ, 12606).

Комар Іван Денисович, 1920 р. н., с. Залужжя Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залужжя Вербського р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 31 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5537).

Комар Іван Карпович, 1921 р. н., с. Повча Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Повча Вербського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 4 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 11 листопада 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 30 червня 1994 р. (СБУ, 15546).

Комар Катерина Герасимівна, 1927 р. н., х. Чермень Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Чермень Висоцького р-ну. Заарешт. 20 червня 1950 р. Обвинувач. ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 січня 1993 р. (СБУ, 11605).

Комар Кузьма Панасович, 1927 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8833).

Комар Онуфрій Омелянович, 1922 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 23 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 8678).

Комар Павло Карпович, 1926 р. н., с. Повча Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Повча Вербського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 червня 1947 р. у пересильній тюрмі №23 м. Харків. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 11510).

Комар Роман Прокопович, 1913 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1993 р. (СБУ, 14594).

Комар Сидір Карпович, 1906 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, рядовий 81 зсп 21 зсб. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4069).

Комар Терентій Степанович, 1902 р. н., с. Залужжя Вербського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Соснівка Вербського р-ну. Заарешт. 3 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 16 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1993 р. (СБУ, 11408).

Комар Федір Герасимович, 1922 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 27 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (ДАРО, 5063).

Комар Федір Прокопович, 1926 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 грудня 1944 р. справу припинено за недостатністю доказів провини. (ДАРО, 2351).

Комаревич Ганна Володимирівна, 18 вересня 1898 р. н., с. Тетильківці Кременецького р-ну Тернопільської обл. Українка, освіта середня, службовець. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 1 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9260).

Комаренко Ольга Йосипівна, 1911 р. н., м. Острог Рівненської обл. Німкеня, освіта 7 кл., домогосподарка. Прож. м. Рівне, вул. Литовська, 21. Заарешт. 4 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 лютого 1946 р. на 5 р. заслання в Сузунський р-н Новосибірської обл. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4009).

Комаринець Федора Петрівна, 1925 р. н., с. Смордва Млинівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Смордва Млинівського р-ну. Заарешт. 9 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 5 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (ДАРО, 4562).

Комаровський Мечислав Іванович, 1912 р. н., м. Корець Рівненської обл. Поляк, робітник кам'яного кар'єру. Прож. с. Мочулянка Людвипільського р-ну. Заарешт. 14 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 6 вересня 1940 р. на 4 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1993 р. (СБУ, 13527).

Комаровський Станіслав Войцехович, 1897 р. н., с. Любаня Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта початкова, швець. Прож. м. Костопіль, вул. 1 травня, 33. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській області від 6 лютого 1946 р. справу припинено, вислано на спецпоселення на 6 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 24 листопада 1993 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3191).

Комаса Станіслав Казимирович, 1 квітня 1907 р. н., с. Каліска Познанського воєв. (Польща). Поляк, закінчив гімназію, бухгалтер комунальної каси. Прож. м. Вонгровець (Польща). Заарешт. 18 вересня 1939 р. у Рівному. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільн. 10 лютого 1940 р. (ДАРО, 2867).

Комісарук Григорій Матвійович, 1905 р. н., с. Тур'є Вербського р-ну. Українець, військовослужбовець 31 зенітної артдивізії. Заарешт. 18 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 2 гвардійської танкової армії 10 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 3 червня 1949 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 липня 1996 р. (СБУ, 16035).

Комісарук Олексій Матвійович, 1912 р. н., с. Тур'є Вербського р-ну. Українець, червоноармієць 31 зенітної артдивізії. Заарешт. 18 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 2 гвардійської танкової армії 10 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 листопада 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 липня 1996 р. (СБУ, 16035).

Комісарук Харитон Кіндратович, 1905 р. н., с. Тур'є Вербського р-ну. Українець, червоноармієць 31 зенітної артдивізії. Заарешт. 18 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 2 гвардійської танкової армії 10 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 липня 1996 р. (СБУ, 16035).

Комнацька Лідія Василівна, 1928 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Грані Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 жовтня 1993 р. (СБУ, 14585).

Комнацький Ананій Лукашович, 1932 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Грані Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8613).

Комнацький Віктор Кирилович, 1918 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., секретар сільради. Прож. с. Грані Дубровицького р-ну. Заарешт. 29 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8613).

Комнацький Сидір Гнатович, 1927 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Мости Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 15 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9605).

Комнацький Сидір Андрійович, 1900 р. н., с. Грані Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грані Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 12 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 11509).

Комончук Ганна Андріївна, 27 вересня 1923 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 24 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7532).

Комончук Іван Андрійович, 1921 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 5 кл., працівник підсобного господарства райспоживспілки. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 17 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 30 листопада 1945 р. справу припинено, направлено на 6 р. спецпоселення в Печорський вугільний басейн. Помер 13 серпня 1950 р. у м. Печорі. (СБУ, 3136).

Комончук Іван Андрійович, 1921 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 15 травня 1944 р. справу припинено за недоцільністю, обвинуваченого передано у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Звільн. 20 травня 1944 р., направлений до міськвійськкомату. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1993 р. справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 12457).

Комор Ян Войцехович, 1897 р. н., Келецька губ. (Польща). Поляк, закінчив поліцейську школу, колишній комендант поліцейської дільниці. Прож. м. Володимир-Волинськ Волинської обл. Заарешт. 26 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 22 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4209).

Компан Володимир Петрович, 1924 р. н., с. Микуличі Бородянського р-ну Київської обл. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Матіївка Тучинського р-ну. Заарешт. 2 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 жовтня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 серпня 1992 р. (СБУ, 9520).

Конаржевський Борис Мартинович, 1890 р. н., с. Бранево Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта початкова. Прож. м. Рівне. Заарешт. 6 січня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 червня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Постановою ОН при НКВС СРСР від 31 травня 1941 р. попереднє рішення ОН скасоване, справу повернуто на дослідування. У зв'язку з початком німецько-радянської війни місце перебування ув'язненого не встановлено. (ДАРО, 3051).

Конарський Григорій Захарович, 1928 р. н., с. Гонoратка Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гонoратка Козинського р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 1 серпня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1994 р. (СБУ, 15529).

Конарчук Трохим Платонович, 1901 р. н., с. Береги Млинівського р-ну, Українець, освіта 2 кл., рядовий 93 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 березня 1969 р. вирок скасовано, справу відмінено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3587).

Конарчук Уліян Платонович, 1910 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 серпня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 5406).

Кондрась Дмитро Іванович, 1914 р. н., с. Савчуки Дубенського п-ту. Укра-

їнець, закінчив Кременецьку українську гімназію, торговець. Прож. с. Савчуки Дубенського п-ту. Заарешт. 6 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 12 травня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 травня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1847).

Кондратишин Володимир Миронович, 1927 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 26 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 7 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 січня 1992 р. (СБУ, 6440).

Кондратишин Зот Платонович, 1921 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 1 БФ 2 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 вересня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 15629).

Кондратишин Карпо Лук'янович, 1911 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 3 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 14 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13096).

Кондратишин Платон Ісаєвич, 1898 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., заступник голови к-пу. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 25 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж ВТ військ МВС Рівненської обл. від 18 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 8959).

Кондратович Анастасія Лукашівна, 1928 р. н., с. Яблунне Березнівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. х. Задростян Яблунської сільради Березнівського р-ну. Заарешт. 25 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7-8 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Померла 4 грудня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9444).

Кондратович Надія Терентіївна, 1928 р. н., х. Занокот Яблунської сільради Березнівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. х. Занокот Березнівського р-ну. Заарешт. 21 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 10 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6677).

Кондратчук Зиновій Захарович, 1914 р. н., с. Грабів Клеванської вол. Рівненського п-ту. Українець, селя-

нин. Прож. с. Грабів Рівненського п-ту. Заарешт. 28 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 5 лютого 1940 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Кондратюк Анастасія Денисівна, 1 листопада 1925 р. н., с. Городок Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Городок Рівненського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Ковельської залізниці від 24 липня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2315).

Кондратюк Андрій Дем'янович, серпень 1924 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 15 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. за рішенням комісії ПВР СРСР від 31 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (ДАРО, 4863).

Кондратюк Василь Андрійович, 1913 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. від 4 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 19 квітня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. Звільн. 19 травня 1955 р. (СБУ, 3117).

Кондратюк Василь Євстахович, 1885 р. н., с. Буща Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., голова сільради. Прож. с. Борщівка Мізоцького р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8296).

Кондратюк Василь Семенович, 1925 р. н., с. Юзефівка Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Юзефівка Корецького р-ну. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 квітня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Помер 5 липня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9454).

Кондратюк Володимир Маркович, 1926 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., рядовий 101 зсд. Прож. м. Борисоглібськ (Росія). Заарешт. 10 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 4 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 18 серпня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3595).

Кондратюк Володимир Митрофанович, 1921 р. н., с. Косареве Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Косареве Млинів-

ського р-ну. Заарешт. 30 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 травня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 26 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (ДАРО, 4773).

Кондратюк Володимир Петрович, 1916 р. н., с. Загороща Здолбунівського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 29 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 червня 1954 р. Реабіл. прокуратурою Рівненської обл. від 30 червня 1994 р. (ДАРО, 5784).

Кондратюк Володимир Семенович, 1930 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Тинне Рівненського р-ну. Заарешт. 27 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ 24 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 липня 1992 р. постанову ОН змінено. (СБУ, 4365).

Кондратюк Євстафій Гаврилович, 1930 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну. Українець, продавець магазину. Прож. с. Вербень Демидівського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-10 ч.1, 54-11, 196 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 31 жовтня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 вересня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутності складу злочину. (СБУ, 15707).

Кондратюк Йосип Михайлович, 1910 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, неписьменний, колгоспник. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 9 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 8861).

Кондратюк Макар Дмитрович, 1914 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 42 зсп 15 зсд. Прож. м. Сталінград (Росія). Заарешт. 14 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 9 червня 1949 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4753).

Кондратюк Максим Антонович, 1917 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 375 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ (Росія). Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Помер 1 січня 1946 р. в Унжлазі. Постановою президії ВС УРСР від 25 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4504-4506).

Кондратюк Максим Юхимович, 1904 р. н., с. Великі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 58 зсп 13 зсб. Прож. м. Чкалов (Росія). Заарешт. 28 травня 1944 р. Обви-

нувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5720).

Кондратюк Максим Якович, 1911 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 42 зсп 15 зсд. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 13 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4282).

Кондратюк Марія Гнатівна, 1928 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яневичі Рівненського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Постановою президії ВС СРСР від 21 листопада 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13315).

Кондратюк Мефодій Степанович, 1912 р. н., с. Хорлупи Ківерцівського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 4 кл., робітник 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Кондратюк Мефодій Феодосійович, 1927 р. н., с. Клинці Дубенського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Клинці Дубенського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Вироком Рівненського облсуду від 26 грудня 1947 р. виправдано, з-під варти звільнено. (СБУ, 586).

Кондратюк Микола Антонович, 1926 р. н., с. Ставрів Острожецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 106 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 22 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Помер у 1950 р. у Красноярському краї. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 травня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3442).

Кондратюк Микола Саватійович, 1932 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, учень 8 класу. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 2 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6058).

Кондратюк Михайло Мартинович, 1925 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., вчитель. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 27 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28

травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 березня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8548).

Кондратюк Михайло Панасович, 1902 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 7 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-1а КК УРСР. Постановою Рівненського облсуду від 31 березня 1952 р. направлено на примусове лікування до Острозької психіатричної лікарні. Постановою Рівненського облсуду від 28 квітня 1955 р. справу припинено у зв'язку із захворюванням психічного характеру, примусове лікування відмінено, обвинуваченого передано під опіку рідних. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11171).

Кондратюк Мілентій Олександрович, 1926 р. н., с. Красне Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Красне Демидівського р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1993 р. (СБУ, 14699).

Кондратюк Надія Несторівна, 1921 р. н., с. Оженин Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Оженин Острозького р-ну. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 3 квітня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2374).

Кондратюк Надія Федорівна, 1924 р. н., с. Пісків Костопільського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Пісків Костопільського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 28 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 22 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1992 р. (СБУ, 9843).

Кондратюк Надія Фролівна, 1924 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Українка, освіта 6 кл., секретар міськради. Прож. м. Костопіль, вул. Леніна, 126. Заарешт. 9 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 червня 1944 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 13 червня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини у здійсненні злочину. (СБУ, 5160).

Кондратюк Ніла Іванівна, 1928 р. н., кол. Городище Рівненської обл. Українка, селянка. Прож. кол. Городище Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1992 р. (СБУ, 9718).

Кондратюк Олександр Григорович, 1922 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував

на нелегальному становищі. Заарешт. 10 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 8 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 12096).

Кондратюк Ольга Миколаївна, 1925 р. н., с. Кораблище Млинівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кораблище Млинівського р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 21 травня 1945 р. справу припинено за недоведеністю, з-під варти звільн. 31 травня 1945 р. (ДАРО, 1356).

Кондратюк Павло Андрійович, 1920 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українець, колгоспник к-пу ім. Хрущова. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 21 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 22 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10397).

Кондратюк Павло Дмитрович, 1910 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 42 зсп. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 28 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1992 р. (ДАРО, 5098).

Кондратюк Петро Андрійович, 1923 р. н., с. Рідкодуби Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., вояк УПА. Заарешт. 11 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 квітня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 лютого 1945 р. у Воркутлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 9104).

Кондратюк Петро Іринович, 1919 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 23 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 січня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1992 р. (СБУ, 8778).

Кондратюк Роман Наумович, 1913 р. н., с. Буща Мізоцького р-ну. Українець, освіта 10 кл., вчитель. Прож. с. Буща Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській області від 31 травня 1945 р. справу припинено, направлений у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (ДАРО, 2392).

Кондратюк Саватій Корнійович, 1923 р. н., с. Кораблище Млинівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кораблище Млинівського р-ну. Заарешт. 30 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 10 січня 1941 р. на 2 р. ВТТ. (СБУ, 906).

Кондратюк Сергій Якович, 1908 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 42 зсп 15 зсд. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 14 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4709).

Кондратюк Софія Гаврилівна, 1927 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українка, освіта педагогічна, вчителька. Прож. с. Гараджа Теремнівського р-ну Волинської обл. Заарешт. 6 липня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 25 серпня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 21 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8551).

Кондратюк Софія Теофілівна, 1926 р. н., с. Морозівка Корецького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Морозівка Корецького р-ну. Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС від 8 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 жовтня 1909 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 4963).

Кондратюк Степан Петрович, 1916 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 29 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1993 р. (СБУ, 14108).

Кондратюк Терентій Євтихович, 1897 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Яневичі Рівненського р-ну. Заарешт. 13 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 18 вересня 1941 р. звільнено з-під варти як польського громадянина. (СБУ, 934).

Кондратюк Трифон Омелянович, 1909 р.н., с. Устя Людвипільського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Козак Корецького р-ну. Заарешт. 27 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 18 вересня 1941 р. звільнено з-під варти як польського громадянина. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 травня 1993 р. (ДАРО, 1846).

Кондратюк Феодосія (Афанасія) Іванівна, 1915 р. н., с. Несвіч Луцького р-ну Волинської обл. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 25 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 4 липня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2083).

Кондратюк-Кутуза Павлина Іванівна, 1924 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., перебувала на нелегальному становищі. Прож. с. Яневичі Рівненського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1946 р. Втекла з-під варти, повторно заарешт. 1 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР.

Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 жовтня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської області від 18 березня 1992 р. (ДАРО, 4875).

Кондратюк-Полулях Кіндрат Кузьмич, 1908 р. н., с. Оженин Острозького р-ну. Українець, малописьменний, тесля 1 будівельної ділянки ст. Здолбунів. Прож. с. Оженин Острозького р-ну. Заарешт. 13 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 27 лютого 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 28 липня 1964 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3375).

Кондратьєв Олексій Олександрович, 28 травня 1909 р. н., м. Санкт-Петербург (Росія). Росіянин, закінчив Рівненську російську гімназію і 2 курси агрономічно-лісового факультету Львівського політехнічного інституту, бухгалтер-комірник пивзаводу. Прож. м. Рівне, вул. Карла Маркса, 236, кв. 2. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 33 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 6 жовтня 1945 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільн. 9 жовтня 1945 р. (ДАРО, 2103).

Кондрацький Андрій Костянтинович, 1904 р. н., с. Княгинине Демидівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 381 зсп 9 зсб. Прож. м. Бєжиця Брянської обл. (Росія). Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (ДАРО, 5254).

Кондрацький Казимір Геронимович, 10 жовтня 1925 р. н., с. Переритка Людвипільського р-ну. Поляк, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Переритка Людвипільського р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ 3 гвардійської окремої кадрової танкової дивізії 5 березня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8374).

Кондрацький Микола Костянтинович, 1917 р. н., кол. Андріївка Черняхівського р-ну Житомирської обл. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Княгинине Демидівського р-ну. Заарешт. 29 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 червня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. у Рівненській тюрмі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5811).

Кондрацький Петро Степанович, 1924 р. н., с. Ярославичі Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 168 зсп. Прож. ст. Світлогірськ. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою Судової колегії Київського міськсуду від 2 жовтня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4257).

Кондрацький Сергій Павлович, 1917 р. н., м. Харків. Українець, селянин, станичний с. Новомалин. Прож. с. Ілляшівка Острозького р-ну. Заарешт. 8 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1944 р. до

ВМП – розстрілу. Вирок виконано 2 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1993 р. (СБУ, 12334).

Кондрачук Василь Миколайович, 1910 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10728).

Кондрачук Єва Яківна, 1928 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 31 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 травня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 28 квітня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4718).

Кондрашин Андрій Тимофійович, 1922 р. н., с. Новосілки Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Клеванського р-ну. Заарешт. 15 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 січня 1948 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 9 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1992 р. (СБУ, 9522).

Кондуш Іван Якович, 1893 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, рахівник Шпанівського цукрозаводу. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 29 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 27 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1992 р. (СБУ, 11277).

Кондуш Ігор Іванович, 1934 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, учень 9 класу Олександрійської СШ. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 9 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 5886).

Кондуш Олексій Михайлович, 1926 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 28 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 27 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 13980).

Кондуш Ростислав Феодосійович, 1923 р. н., с. Кустин Рівненського р-ну. Українець, учень 9 кл. Рівненської школи №1. Прож. с. Кустин Рівненського р-ну. Заарешт. 12 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 27 березня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Очевидно, покарання не відбував. Вдруге заарешт. 22 грудня 1944 р. На той час – вояк УПА.

Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 лютого 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 27 березня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 18 липня 1958 р. Реабіл. у першій справі висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1992 р. Реабіл. у другій справі висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1992 р. (СБУ, 11277, 9284).

Кондуш Сергій Герасимович, 1908 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Українець, складач поїздів. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 6 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Вироком президії Рівненського облсуду від 27-30 вересня 1940 р. виправдано за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15648).

Кондюк Андрій Олександрович, 1929 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., робітник Костопільського хімлісгоспу. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 11 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4899-4901).

Кондюк Микола Гаврилович, 1889 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1993 р. (СБУ, 13744).

Кондюк Юлія Яківна, 1929 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 квітня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 3 січня 1955 р. вирок скасовано, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2185).

Кондюк-Бондарчук Віра Олександрівна, 1924 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Рубче Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 січня 1948 р. на 25 р. і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд. Постановою УКДБ при РМ УСРСР у Рівненській обл. від 4 червня 1955 р. справу припинено за недостатністю зібраних матеріалів. (ДАРО, 1971).

Конечни Антон Антонович, 1901 р. н., м. Заверце Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 3 кл., вахмістр поліції 2 комісаріату. Прож. м. Ченстохова (Польща). Заарешт. 18 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1989 р. (ДАРО, 3790).

Коник Федір Михайлович, 1929 р. н., с. Турківський р-н Дрогобицької обл. Українець, селянин. Прож. с. Мар'янівка Здолбунівського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 листопада 1947 р. на

3 р. ВТТ. Звільн. 2 серпня 1950 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9561).

Коновалюк Ананій Трохимович, 1920 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 20 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 2-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 серпня 1950 р. на 10 р. заслання в Кокчетавську обл. (Казахстан). Постановою президії Рівненського облсуду від 1 серпня 1956 р. вирок скасовано, справу відправлено на додаткове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 31 жовтня 1956 р. справу припинено за недостатністю доказів. (ДАРО, 2249).

Коновалюк Андрій Олександрович, 1920 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Золочівка Демидівського р-ну. Заарешт. 5 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10404).

Коновалюк Архип Спиридонович, 1890 р. н., с. Стрижавка Таращанського р-ну Київської обл. Українець, механік. Прож. с. Хочин Висоцького р-ну. Заарешт. 8 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1993 р. (СБУ, 12677).

Коновалюк Федір Спиридонович, 1897 р. н., с. Стрижавка Таращанського р-ну Київської обл. Українець, малописьменний, обхідник залізничних колій. Прож. с. Хочин Висоцького р-ну. Заарешт. 14 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1992 р. (СБУ, 8784).

Конон Василь Лаврінович, 1923 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 26 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 54-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПКВО 30 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 11 грудня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3231, т.1-2).

Кононець Борис Григорович, 1900 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта початкова, лісничий Степанського лісгоспу. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 6 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 жовтня 1954 р. Ухвалою ВТ ЗакВО від 6 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1992 р. (СБУ, 9845).

Кононець Василь Якимович, 1930 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож.

с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 26 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9449).

Кононець Михайло Олександрович, 1922 (1928) р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 25 вересня 1945 р. у зв'язку з явкою з повинною справу провадженням припинено, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1990 р. (СБУ, 11275).

Кононець Ольга Федорівна, 1916 р. н., х. Занокот Яблунської сільради Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Занокот Березнівського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9767).

Кононець Петро Борисович, 1933 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 4 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. ухвалою ВТ ЗакВО від 6 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю доказів провини. Звільн. 8 січня 1955 р. (СБУ, 9845).

Кононець Степан Омелянович, 1912 р. н., с. Бронне Березнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бронне Березнівського р-ну. Заарешт. 4 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЗакВО від 6 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 16 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1992 р. (СБУ, 9845).

Кононович Максим Павлович, 1915 р. н., с. Залізниця Пінського р-ну (Білорусія). Білорус, неписьменний, перебував у німецькому полоні. Заарешт. 10 серпня 1940 р. під час спроби переходу кордону. Обвинувач. за ст. 120 КК Білоруської РСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 10 вересня 1941 р. звільнений як польський громадянин. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 листопада 1990 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4887).

Кононов-Ониськовець Кіндрат Євтухович, 1903 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1944 р. Обвинувач. за ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 14 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13386).

Кончук Анастасія Григорівна, 1925 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українка, освіта 3 кл., санітарка Дубровицької райлікарні. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 13 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (СБУ, 6899).

Кончук Арсентій Петрович, 1925 р. н., с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Заарешт. 15 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 липня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5052).

Кончук Варвара Пилипівна, 1926 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 61 армії 1 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 18 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 липня 1992 р. (СБУ, 9266).

Кончук Василь Іванович, 1928 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 22 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 вересня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 грудня 1992 р. (СБУ, 10564).

Кончук Василь Никонович, 1899 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 2 червня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 липня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 21 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9101).

Кончук Василь Олександрович, 1923 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 1 БФ 29 травня 1944 на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1992 р. (СБУ, 15671).

Кончук Василь Сергійович, 1927 р. н., с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Заарешт. 4 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з

конфіскацією майна. Звільн. 29 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1994 р. (СБУ, 15335).

Конончук Віталій Степанович, 1920 р. н., с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 24 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 7 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 12040).

Конончук Володимир Григорович, 1924 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, перукар. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 15 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1993 р. (СБУ, 12646).

Конончук Ганна Лукашівна, 1930 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 20 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ТавВО від 24 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 21 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 10564).

Конончук Ганна Олександрівна, 1926 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українка, освіта 8 кл., закінчила вчительські курси, вчителька у с. Берестя. Прож. м. Дубровиця, вул. Лікарняна, 10. Заарешт. 11 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 квітня 1991 р. (СБУ, 5750).

Конончук Іван Кирилович, 1927 р. н., с. Коловерти Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Коловерти Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13571).

Конончук Карпо Кирилович, 1894 р. н., с. Грушевська Гута Сосновського р-ну. Українець, освіта 2 кл., секретар сільради с. Жорнівка. Прож. кол. Буди Межиріцького р-ну. Заарешт. 9 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 грудня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3905).

Конончук Кирило Іванович, 1890 р. н., с. Щекичин Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Щекичин Межиріцького р-ну. Заарешт. 21 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 181 сд 29 лютого 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 6 серпня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1992 р. (СБУ, 11394).

Конончук Лука Данилович, 1888 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 24 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 18 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 10564).

Конончук Любов Йосипівна, 1921 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 23 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9901).

Конончук Марія Дмитрівна, 1923 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 10 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 12284).

Конончук Михайло Григорович, 1902 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, робітник паровозного депо ст. Здолбунів. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. лінійним судом Ковельської залізниці 17 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1994 р. (СБУ, 15347).

Конончук Никанор Макарович, 1910 р. н., с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Заарешт. 18 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 12 березня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 3 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11183).

Конончук Олександр Миколайович, 1925 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13540).

Конончук Олександр Романович, 1927 р. н., с. Вельбівно Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Вельбівно Острозького р-ну. За арешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС 6 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р.

позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5108).

Кончук Ольга Йосипівна, 1929 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ТавВО від 24 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 26 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 грудня 1992 р. (СБУ, 10564).

Кончук Павло Нестерович, 1928 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 23 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11206).

Кончук Павло Юношевич, 1927 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 30 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9531).

Кончук Ростислав Хомович, 1920 р. н., с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 2 батальйону 295 сп 96 сд. Заарешт. 17 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 20 серпня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3577).

Кончук Степан Якимович, 1895 р. н., с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Заарешт. 13 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 червня 1992 р. (ДАРО, 5052).

Кончук-Твердун Меланія Леонтіївна, 1890 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 24 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 21 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 10564).

Кононюк Василь Никифорович, 1908 р. н., с. Студянка Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 384 зсп 44 зсб. Прож. табір Комишлов Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР від 27 січня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4359).

Кононюк Григорій Корнійович, 1924 р. н., с. Козак Корецького р-ну.

Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Козак Корецького р-ну. Заарешт. 10 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 25 грудня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1996).

Кононюк Григорій Матвійович, 1912 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. прокуратурою Рівненської області від 21 червня 1989 р. (ДАРО, 166).

Кононюк Кирило Григорович, 1900 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Шепетин Вербського р-ну. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 27 листопада 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 2047).

Кононюк Микола Семенович, 1922 р. н., с. Козак Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Козак Корецького р-ну. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 4 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 липня 1996 р. (СБУ, 16176).

Кононюк Митрофан Васильович, 1924 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, освіта 8 кл., селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 2 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 травня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Рішенням комісії ПВР СРСР від 24 квітня 1954 р. визнано безпідставно засудженим. Звільн. 4 травня 1956 р. (СБУ, 3130).

Кононюк Олексій Євтихович, 1912 р. н., с. Студянка Вербського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 384 зсп 44 зсд. Прож. табір Камишлов Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4333).

Кононюк Павло Степанович, 1904 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 384 зсп 44 зсб. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 3 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 3 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3963).

Кононюк Параска Іванівна, 1928 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, селянин. Заарешт. 6 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 листопада 1944 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт. Померла 22 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 січня 1993 р. (СБУ, 11527).

Кононюк Степан Іванович, 1928 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 27 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 25 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 квітня 1993 р. (СБУ, 12683).

Конопатський Норбент Людвикович, 1888 р. н., Костопільський р-н. Поляк, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Моквин Костопільського р-ну. Заарешт. 11 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 3 жовтня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1548).

Конопацький Мартин Юхимович, 1905 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 9 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 квітня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3597).

Конопацький Михайло Юхимович, 1911 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 9 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 жовтня 1966 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3553).

Конопко Антоніна Андріївна, 1918 р. н., с. Смиків Демидівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Смиків Демидівського р-ну. Заарешт. 21 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 5 березня 1956 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2192).

Коноплицька Павліна Вікторівна, 1922 р. н., с. Рубель Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бродець Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ВС СРСР від 20 листопада 1970 р. вирок скасовано, справу припинено (СБУ, 9766).

Коноплюк Костянтин Матвійович, 1904 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 384 зсп. Прож. м. Камишов Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3426).

Коноплюк Мусій Нечипорович, 1898 р. н., с. Острів Козинського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 98 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПриВО 17 березня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 лютого 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 625-627).

Константінова Галина Іванівна, 1928 р. н., с. Мочулище Дубровицького

р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Мочулище Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 25 квітня 1947 р. виправдано. Звільн. 2 травня 1947 р. (СБУ, 321).

Конська Софія Василівна, 1927 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Підлозці Острожецького р-ну. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 жовтня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 4 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 грудня 1991 р. (СБУ, 7234).

Конський Іван Захарович, 1918 р. н., с. Красне Острожецького району. Українець, освіта 3 кл., рядовий 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПКВО від 9 лютого 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3449).

Конський Микола Захарович, 1923 р. н., с. Підлозці Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» ПКВО від 31 жовтня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено у спецтабір НКВС для перевірки. Висновком УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 13 липня 1956 р. справу припинено. (ДАРО, 1844).

Концевич Георгій Овдійович, 1907 р. н., с. Седлище Волинської обл. Українець, закінчив Віленську учительську семінарію, червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 9 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 54-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПКВО 30 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 13 травня 1945 р. у Ростовській обл. Ухвалою ВК ВС СРСР від 11 грудня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3231, т.1-2).

Концемал Ганна Василівна, 1926 р. н., с. Білів Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Білів Рівненського р-ну. Заарешт. 3 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 жовтня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8023).

Концемал Йосип Калістратович, 1923 р. н., с. Голишів Клеванського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 28 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 28 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 квітня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 лютого 1993 р. (СБУ, 12688).

Концемал Іван Родіонович, 1883 р. н., с. Білів Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білів Клеван-

ського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 серпня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12435).

Концемал Ольга Йосипівна, 1920 р. н., с. Макотерти Рівненського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. х. Білівський Клеванського р-ну. Заарешт. у вересні 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 17 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Вдруге заарешт. у 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ. Звільн. 9 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Волинської обл. від 8 червня 1992 р. (ДАРО, 2500).

Концемал Петро Андрійович, 22 червня 1918 р. н., с. Білів Клеванського р-ну. Українець, курсант авіашколи. Прож. м. Одеса. Заарешт. 16 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ ОВО 8 липня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15947).

Кончевський Костянтин Костянтинович, 1906 р. н., Заславський п-т. Поляк, малописьменний, селянин. Прож. м. Дубно Волинського воєв. Заарешт. 11 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 559).

Кончук Іван Дмитрович, 1925 р. н., с. Злазне Дережненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 9 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 14973).

Конюська Ольга Василівна, 1928 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 14 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8467).

Конюський Микола Васильович, 1927 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 13 вересня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю підсудного. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (СБУ, 10024).

Конюський Михайло Єрофейович, 1903 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 12028).

Конюський Трохим Семенович, 1919 р. н., с. Річиця Висоцького р-ну. Українець, без певних занять. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 23 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 397 сд 7 липня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 березня 1993 р. (СБУ, 12141).

Конюшек Віра Йосипівна, 1924 р. н., с. Княгинин Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Княгинин Дубенського р-ну. Заарешт. 1 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1992 р. (СБУ, 11079).

Конюшний Василь Романович, 1891 р. н., с. Коритне Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., працівник млина. Прож. с. Коритне Козинського р-ну. Заарешт. 7 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 травня 1948 р. на 7 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 жовтня 1967 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4835).

Конюшний Григорій Васильович, 1922 р. н., с. Коритне Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 208 зсп. Заарешт. 9 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ 3 БФ 26 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1994 р. (СБУ, 15523).

Конюшний Іван Васильович, 1916 р. н., с. Коритне Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 208 зсп. Заарешт. 9 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Ухвалою ВТ 3 БФ від 26 жовтня 1944 р. виправданий. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 січня 1945 р. вирок скасовано, справу повернуто на новий розгляд зі стадії судового слідства. Розслідування не відновлено, оскільки обвинуваченого не розшукано. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 травня 1994 р. (СБУ, 15523).

Конько Дмитро Іванович, 1897 р. н., с. Кричильськ Степанської р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 82 зсп. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 березня 1989 р. (ДАРО, 13).

Конько Лука Григорович, 1898 р. н., с. Кричильськ Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 82 зсп. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 на 8 р. ВТТ. Помер у в'язниці. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3979).

Конько-Бахно Федір Сильвестрович, 1920 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 82 зсп 21 зсб. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 червня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 листопада 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3523).

Кооза Хейно-Ейно Карлович, 13 липня 1936 р. н., м. Тарту (Естонія). Естонець, освіта 4 кл., вихованець Острозької дитячої трудової колонії. Прож. м. Острог Рівненської обл. Заарешт. 28 лютого 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-8, 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 липня 1953 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 червня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільн. 11 червня 1956 р. (СБУ, 2002).

Копач Степан Степанович, 1914 р. н., с. Великий Сулин Старолюбовнянського округу (Словаччина). Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 10 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 28 липня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4307).

Копачевський Леонтій Павлович, 1898 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українець, робітник ст. Здолбунів. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-10 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 27 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 серпня 1993 р. (СБУ, 14179).

Копачинський Дмитро Євгенович, 1928 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Білогородка Вербського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 14799).

Копачинський Мефодій Тимофійович, 1930 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 листопада 1946 р. на 6 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 листопада 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 жовтня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за недосягненням віку, яким передбачена кримінальна відповідальність. (СБУ, 14799).

Копачинський Юрій Тимофійович, 1919 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Буди Вербського р-ну. Заарешт. 3 грудня 1945 р. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 28 березня 1946 р. справу припинено, направлено на спецпоселення у Печорський вугільний басейн на 6 р. (СБУ, 3156).

Копель Микола Андронович, 1930 р. н., с. Старожуків Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Старожуків Клеванського р-ну. Заарешт. 6 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 серпня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 13 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1992 р. (СБУ, 9620).

Копель Надія Дементіївна, 1921 р. н., с. Голишів Клеванського р-ну. Українка, освіта 2 кл., колгоспниця к-пу ім. Молотова. Прож. с. Старожуків Клеванського р-ну. Заарешт. 7 березня

1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 1 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 30 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1989 р. (ДАРО, 3746).

Копець Владислав Феліксович, 1890 р. н., Келецький п-т (Польща). Поляк, освіта 5 кл., коваль 3 дистанції шляху. Прож. м. Сарни, вул. Паркова, 26. Заарешт. 15 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. виїздною сесією Рівненського облсуду 7-8 червня 1940 р. на 4 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Помер 4 січня 1941 р. у тюрмі м. Ковель. Ухвалою лінійного суду Ковельської залізниці від 9 січня 1941 р. справу припинено у зв'язку зі смертю. (СБУ, 8564).

Копець Гнат Потапович, 1913 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Лінчин Березнівського р-ну. Заарешт. 18 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6404).

Копець Едуард Францевич, 1919 р. н., с. Житин Олександрійського р-ну. Поляк, освіта 7 кл., червоноармієць 776 сб. Прож. м. Златоуст (Росія). Заарешт. 23 вересня 1941 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б КК РРФСР. Постановою ОН при НКВС СРСР від 30 листопада 1942 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3457).

Копиловський Анатолій Микитович, 1932 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, член ВЛКСМ, учень Здолбунівського залізничного училища. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 18 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 4 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (СБУ, 12800).

Копиловський Феодосій Мойсейович, 1921 р. н., с. Колесники Гощанського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Колесники Гощанського р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 квітня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 березня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 8434, т.1-2).

Копитяк Йосип Іванович, 1892 р. н., с. Лободно Келецької губ. (Польща). Поляк, без певних занять. Прож. м. Рівне, вул. Круча, 11. Заарешт. 31 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. виїзною сесією Рівненського облсуду в м. Дубно 17-18 січня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Амністований 1 листопада 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15162).

Копищик Василь Євтухович, 1926 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1944 р.

Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. 30 березня 1944 р. скоїв втечу з КПУ Сарненського РВ НКВС, був оголошений у розшук. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 30 березня 1944 р. справу припинено до розшуку обвинуваченого. Убитий у 1945 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 15 травня 1964 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постновою прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12328).

Копищик Віра Євдокимівна, 1926 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українка, освіта початкова, стрілочник ст. Жолудськ. Прож. с. Малий Жолудськ Володимирецького р-ну. Заарешт. 9 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 квітня 1947 р. на 3 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 1 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10698).

Копищик Дем'ян Микитович, 1923 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 16 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1992 р. (СБУ, 10975).

Копищик Йосип Антонович, 1925 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 30 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. 30 березня 1944 р. скоїв втечу з КПЗ Сарненського РВ НКВС, був оголошений у розшук. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 30 березня 1944 р. справу припинено до розшуку обвинуваченого. Убитий у 1945 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 15 травня 1964 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12328).

Копищик Микола Максимович, 1923 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 4 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 січня 1946 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 21 лютого 1946 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 6 січня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14349).

Копищик Мотрона Дмитрівна, 1927 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 12 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 14 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 9759).

Копищик Федот Андрійович, 1901 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., столяр вагонного депо ст. Сарни. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 19 лютого 1944 р. Обви-

нувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської обл. від 10 квітня 1945 р. направлено в спецтабір НКВС для фільтрації. Постановою УСБУ у Рівненській обл. від 28 грудня 1993 р. справу припинено в зв'язку з недоведеністю участі у здійснені злочину. (ДАРО, 3846).

Копищик-Хижнюк Віра Павлівна, 1927 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Люхча Сарненського р-ну. Заарешт. 14 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 травня 1948 р. на 6 р. ВТТ. Звільн. 17 вересня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 грудня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5218).

Копій Казимир Захарович, 1920 р. н., х. Юзефівка Олександрійського р-ну. Поляк, освіта 7 кл., репатріант. Прож. с. Олександрія Рівненської обл. Заарешт. 15 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 27 червня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2531).

Копійка Мойсей Шмульович, 1922 р. н., м. Острог Рівненської обл. Єврей, військовослужбовець 130 сп 105 сд. Прож. у в/ч. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 103 стрілецької дивізії 22 березня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1993 р. (СБУ, 12067).

Копійчук Дмитро Федорович, 13 жовтня 1899 р. н., кол. Станіславівка Плужненського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, освіта 2 кл., лісопильник Верхівського лісництва. Прож. с. Верхів Здолбунівського п-ту. Заарешт. 12 жовтня 1939 р. ОЧГ НКВС м. Острога. Обвинувач. за ст. 54-6, 54-10 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 березня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільн. 16 березня 1940 р. (ДАРО, 2914).

Копко Ганна Тимофіївна, 1907 р. н., с. Велика Мильча Вербського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Велика Мильча Вербського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1992 р. (СБУ, 10553).

Копко Михайло Андрійович, 1905 р. н., с. Бахів Перемишльського р-ну Дрогобицької обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Велика Мильча Вербського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1992 р. (СБУ, 10553).

Коптейчук Іван Юрійович, 1898 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник к-пу ім. Шверника. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 8 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. 5 міс. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 17 жовтня 1954 р. Реабіл. виснов-

ком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6716).

Коптюк Ганна Євстафіївна, 1924 р. н., с. Бичаль Дережненського р-ну. Українка, вояк УПА, перебувала на нелегальному становищі. Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 12 січня 1945 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1995 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15800).

Коптюх Варвара Гаврилівна, 1924 р. н., с. Рогачів Клеванського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Рогачів Клеванського р-ну. Заарешт. 6 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 грудня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 8889, т.1-2).

Коптюх Василь Миколайович, 1928 р. н., х. Воля Клеванського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. х. Воля Клеванського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 березня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 5 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7503).

Коптюх Ганна Никифорівна, 1927 р. н., с. Рогачів Клеванського р-ну. Українка, освіта 4 кл., фінагент Рогачівської сільради. Прож. с. Рогачів Клеванського р-ну. Заарешт. 8 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 грудня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 8889, т.1-2).

Коптюх Никифор Григорович, 1885 р. н., с. Рогачів Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рогачів Клеванського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 грудня 1944 р. на 5 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1992 р. (СБУ, 8889, т.1-2).

Коптюх Федір Тимофійович, 1913 р. н., с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 16 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14807).

Копцюх Андрій Тимофійович, 1896 р. н., м. Червоноармійськ Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер райздороввідділу. Прож. м. Червоноармійськ Рівненської обл. Заарешт. 23 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 27 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6096, т. 1-2).

Копчева Ірина Йосипівна, 1913 р. н., с. Лінчин Костопільського п-ту. Полька, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Малинськ Костопільського п-ту. Заарешт. 18 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Ухвалою Рівненського облсуду від 13 березня 1940 р. справу відправлено на додаткове розслідування для проведення судово-медичної експертизи. Згідно рішення медичної комісії від 10 серпня 1940 р.

визнана душевно-хворою. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 25 вересня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1993 р. Справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 1781).

Копчик Анатолій Данилович, 1925 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., тракторист Заборольської МТС. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 29 травня 1948 р. Обвинувач. за 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 вересня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 6839).

Копчик Піонія Микитівна, 1918 р. н., с. Крута Слобода Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Крута Слобода Клесівського р-ну. Заарешт. 20 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 14437).

Копчинський Іван Войцехович, 1899 р. н., с. Чартовчик Томашівського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Поляк, бухгалтер відділу народної освіти м. Рівне. Прож. м. Рівне, вул. Тиха, 28. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 30 січня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 13897).

Кораб Станіслав Владиславович, 1909 р. н., с. Пілява Гарволінського п-ту Варшавської губ. (Польща). Поляк, вчитель початкової школи. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 30 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 9 вересня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 лютого 1993 р. (СБУ, 11352).

Корбан Никифор Никифорович, 1892 р. н., с. Пригородок Хотинського р-ну Чернівецької обл. Українець, заготівельник артілі ім. 1 Травня. Прож. м. Рівне. Заарешт. 23 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 квітня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1993 р. (СБУ, 12526).

Кордонець Валентин Андрійович, 1930 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Переділи Рівненського р-ну. Заарешт. 1 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1992 р. (СБУ, 9501).

Кордонець Микола Давидович, 1925 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 25 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (ДАРО, 3234).

Кордонець Надія Данилівна, 1927 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Переділи Рівненського р-ну. Заарешт. 17 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 9 червня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 5 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9215).

Кордонець Олександр Андрійович, 1925 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Переділи Рівненського р-ну. Заарешт. 17 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10715).

Кордонець Ростислав Трохимович, 23 листопада 1932 р. н., с. Великий Шпаків Рівненського р-ну. Українець, освіта 9 кл., колгоспник к-пу «Ленінський шлях». Прож. с. Великий Шпаків Рівненського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 16 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 24 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7726).

Кордонець Хрисанф Амвросійович, 1908 р. н., с. Переділи Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Переділи Рівненського р-ну. Заарешт. 2 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Помер у 1942 р. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 25 грудня 1947 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11416).

Корева Дмитро Іванович, 1923 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українець, конюх редакції Деражненської районної газети. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 жовтня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1993 р. (СБУ, 11990).

Корева Іван Миколайович, 1926 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 11 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1993 р. (СБУ, 11535).

Корева Мефодій Никонович, 1928 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 24 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 28 вересня

1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9117).

Корева Терентій Кузьмович, 1889 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. За арешт. 7 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 20-54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР від 25 квітня 1942 р. на 3 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. (дата відсутня). (ДАРО, 698-699).

Корева Устин Юхимович, 1902 р. н., с. Рокитне Костопільського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 62 зсп. Прож. м. Ворошиловськ. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Помер 28 березня 1945 р. у тюрмі м. Харків. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5774).

Корейко Антон Андрійович, 1913 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 25 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 10949).

Корейко Василина Аврамівна, 1927 р. н., с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Заарешт. 30 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ 4 ВМФ від 13 квітня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 14 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 9137).

Корейко Василь Антонович, 1931 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., лісоруб Костопільського ліспромгоспу. Прож. х. Цитень Злазненської сільради Деражненського р-ну. Заарешт. 9 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 червня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 7 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 травня 1993 р. (ДАРО, 5586).

Корейко Микола Гаврилович, 1931 р. н., х. Дубина Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Дубина Деражненського р-ну. Заарешт. 7 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 липня 1993 р. (СБУ, 13180).

Корейко Микола Макарович, 6 грудня 1922 р. н., с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 104 зсп 39 зсд. Прож. м. Омськ (Росія). Заарешт. 14 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 15 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської області від 15 березня 1993 р. (ДАРО, 5281).

Корейко Федора Антонівна, 1930 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну.

Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Цитень Злазненської сільради Дерaжненського р-ну. Заарешт. 1 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 червня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 28 квітня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 травня 1993 р. (ДАРО, 5586).

Корейчук Володимир Антонович, 1927 р. н., с. Головин Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Головин Костопільського р-ну. Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 7 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 27 грудня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13450).

Корейчук Ганна Савівна, 1927 р. н., с. Берестовець Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., робітниця Берестовецького кар'єру. Прож. с. Берестовець Костопільського р-ну. Заарешт. 17 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 8007).

Корейчук Марія Савівна, 1932 р. н., с. Берестовець Костопільського р-ну. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця. Прож. с. Берестовець Костопільського р-ну. Заарешт. 17 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 8007).

Корейчук Меланія Савівна, 1927 р. н., с. Берестовець Костопільського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Берестовець Костопільського р-ну. Заарешт. 5 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 грудня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8748).

Корейчук Ніна Антонівна, 1924 р. н., с. Головин Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Головин Костопільського р-ну. Заарешт. 16 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1991 р. (СБУ, 5636).

Корендович Станіслав Севастіянович, 1897 р. н., с. П'ятигори Канівського р-ну Київської обл. Поляк, освіта 3 кл., обліковець лісництва. Прож. смт. Степань Рівненської обл. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 лютого 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1989 р. (ДАРО, 420).

Коренець Ніна Андріївна, 1931 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 25 січня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського

облсуду 6 березня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11313).

Коренець Параска Сергіївна, 1926 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 17 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 січня 1992 р. (СБУ, 6743).

Коренюк Іван Григорович, 1912 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 57 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4280).

Коренюк Ольга Яківна, 1930 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24-25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 26 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 7700, т.1-2).

Коренюк Серафима Герасимівна, 1923 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 27 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24-25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 17 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 березня 1992 р. (СБУ, 7700, т.1-2).

Корень Василь Андрійович, 1922 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 2 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 грудня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 грудня 1992 р. (СБУ, 11067).

Корень Віра Іванівна, 1920 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 7 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 61 армії 17 березня 1944 р. на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Померла 9 серпня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5773).

Корень Галина Терентійовна, 1926 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українка, без певних занять. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 1 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 6 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1992 р. (СБУ, 10500).

Корень Ганна Захарівна, 1928 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 17 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 10 липня 1954 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 3 липня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (СБУ, 5770).

Корень Ганна Улянівна, 1915 р. н., с. Малі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Малі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 березня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 12 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1992 р. (СБУ, 10044).

Корень Іван Євдокимович, 1900 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 12 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 24 квітня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1924).

Корень Іван Степанович, 1924 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 26 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 62 армії 11 червня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 березня 1958 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 13 квітня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 липня 1992 р. (СБУ, 9361).

Корень Прокоп Петрович, 1907 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 10 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 вересня 1955 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 14 березня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 3317).

Корень Федір Дем'янович, 1915 р. н., с. Білятичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 26 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-11, 78 ч.2 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 31 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1992 р. (СБУ, 11021).

Корецький Григорій Іванович, 1928 р. н., с. Валігури Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Хрінники Демидівського р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівнен-

ської обл. 10 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 1 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6610).

Корж Олександра Калениківна, 1914 р. н., м. Київ. Українка, домогосподарка. Прож. м. Київ. Заарешт. 3 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Постановою ОН при МДБ СРСР від 17 березня 1951 р. в покарання зараховано термін попереднього ув'язнення, з-під варти звільн. 1 квітня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (ДАРО, 5232-5237).

Корж Петро Сергійович, 1927 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., рядовий 137 зсп 46 зсд. Прож. м. Йошкар-Ола (Марійська АРСР). Заарешт. 27 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 6 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 1 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1993 р. (ДАРО, 5747).

Коржан Олексій Трохимович, 1911 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Білорус, слюсар ст. Сарни. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 14 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 27-30 вересня 1940 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 жовтня 1994 р. (СБУ, 15648).

Коржаневський Петро Якович, 1905 р. н., с. Семидуби Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Семидуби Вербського р-ну. Заарешт. 12 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 березня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 10308).

Корженевська Єлизавета Борисівна, 1931 р. н., м. Рівне. Українка, освіта 8 кл., листоноша Рівненської міської контори зв'язку. Прож. с. Двірець Рівненського р-ну. Заарешт. 13 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 11 липня 1951 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. Звільн. 11 липня 1951 р. (СБУ, 1945, т.1-5).

Корженевський Олександр Павлович, 1899 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 21 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 листопада 1989 р. (ДАРО, 1001).

Корженівська Євгенія Пилипівна, 1921 р. н., с. Вовничі Демидівського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Вовничі Демидівського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ УО від 24 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 березня 1992 р. (СБУ, 7785).

Корженівська Ніна Афанасіївна, 1922 р. н., с. Красне Демидівського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Красне Демидівського р-ну. Заарешт.

28 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 листопада 1948 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 жовтня 1989 р. (ДАРО, 846).

Корженівська Фекла Гаврилівна, 1902 р. н., с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1951 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 1 липня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів. Звільн. 28 липня 1955 р. (СБУ, 1943).

Корженівський Іван Степанович, 1908 р. н., с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Українець, самоук, селянин. Прож. с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 7 березня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 29-30 травня 1941 р. на 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5838).

Коржик Петро Петрович, 1922 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, головний бухгалтер заготзерна. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 15 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1993 р. (СБУ, 12646).

Коржнер Мусій Абрамович, 1899 р. н., м. Ковель Волинської обл. Єврей, закінчив комерційний університет, касир. Прож. м. Ковель Волинської обл. Заарешт. 25 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 3 р. ВТТ. (ДАРО, 3075).

Корзун Євдокія Олександрівна, 1928 р. н., с. Єльне Клесівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Єльне Клесівського р-ну. Заарешт. у березні 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 13 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 грудня 1993 р. (СБУ, 15076).

Корзун Іларіон Максимович, 1915 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 18 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11465).

Корзун Максим Васильович, 1922 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 143 гсп 48 гсд. Заарешт. 27 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 грудня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3504).

Корзун Никифор Павлович, 1908 р. н., с. Будяки Дубенського р-ну. Українець, директор млина в с. Озеряни. Прож. с. Озеряни Дубенського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 листопада 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл.

висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 11038).

Корзун Петро Максимович, 1897 р. н., с. Кричильськ Степанського р- ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 82 зсп 21 зсд. Прож. м. Київ. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. У ході слідства обвинуваченого відправлено до Карлагу, де він перебував до січня 1946 р. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 листопада 1946 р. на 3 р. ВТТ, з-під варти звільн. за амністією 3 січня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1996 р. (ДАРО, 3153).

Корзюк Параска Миронівна, 1916 р. н., с. Велихів Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Велихів Володимирецького р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 23 липня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 31 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1993 р. (СБУ, 12228).

Коритнюк Василь Іванович, 1902 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 11 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 11090).

Коритнюк Ганна Мойсеївна, 1924 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 21 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7849).

Коритнюк Іов Васильович, 1911 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 15 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10458).

Коритнюк Лука Омелянович, 1899 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 1 батальйону 50 зсп. Прож. м. Горький (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 15 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4762).

Коритнюк Никанор Павлович, 1913 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 3 батареї 88 ззап. Прож. Московський навчальний зенітно-артилерійський табір. Заарешт. 19 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 804).

Корицька Ганна Олексіївна, 1926 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну.

Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кам'янка Березнівського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 вересня 1947 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 28 серпня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини у скоєнні злочину. (СБУ, 8386).

Корицька Катерина Яківна, 1921 р. н., м. Березне Рівненської обл. Українка, малописьменна, селянка. Прож. х. Очеретянка Березнівського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 березня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 17 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 7291).

Корицький Роман Іванович, 1924 р. н., м. Березне Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Городище Березнівського р-ну. Заарешт. 10 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч.2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 березня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13320).

Корнат Іван Федорович, 1923 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 5 кл. Заарешт. 27 січня 1945 р. Помер 31 березня 1945 р. у в'язничній лікарні. Постановою УНКВС від 15 травня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинувачуваного. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 листопада 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5627).

Корнатовська Надія Спиридонівна, 1910 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 лютого 1950 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3917).

Корнатовський Євстафій Іванович, 1908 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 лютого 1950 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3917).

Корнафель Іван Валентинович, 31 жовтня1893 р. н., м. Градіско Дольне Львівського воєв. (Польща). Поляк, закінчив гімназію. Прож. м. Рівне, вул. Млинівська, 28. Заарешт. 26 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1989 р. (ДАРО, 1024).

Корнейко Андрій Тимофійович, 1920 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. смт. Степань Рівненської обл. Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС

Рівненської обл. 19 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 січня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 16138).

Корнейко Ганна Трохимівна, 1927 р. н., с. Гутвин Деражненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Гутвин Деражненського р-ну. Заарешт. 23 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 5 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8890).

Корнелюк Віра Федорівна, 1923 р. н., м. Рівне. Українка, актриса Рівненського облдрамтеатру. Прож. м. Рівне, вул. Шкільна, 56. Заарешт. 25 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1992 р. (СБУ, 11611).

Корнецький Владислав Станіславович, 1890 р. н., м. Рівне. Поляк, автомеханік приватної автомайстерні. Прож. м. Рівне вул. Короленка, 3. Заарешт. 17 січня 1945 р. Обвинувач. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС м. Шахти Ростовської обл. від 16 листопада 1945 р справу припинено. (ДАРО, 1292).

Корнєєв Олександр Панасович, 1924 р. н., с. Теремне Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 358 зсп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою Рівненського облсуду від 29 вересня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5779)

Корнєєва Любов Семенівна, 1929 р. н., м. Павловськ Ленінградської обл. Росіянка, працювала за наймом. Прож. х. Діброва Вербського р-ну. Заарешт. 17 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 серпня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 22 березня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6978).

Корній Павло Маркіянович, 1926 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 березня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14369).

Корнійчук Адам Гордійович, 1904 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, голова сільради. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 15 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 червня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 вересня 1989 р. (ДАРО, 869).

Корнійчук Адам Михайлович, 1929 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 2 березня 1946 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 21 вересня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14370).

Корнійчук Ананій Андрійович, 1920 р. н., с. Андруга Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 76 зсп. Прож. м. Бійськ (Росія). Заарешт. 7 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4378).

Корнійчук Ананій Данилович, 1928 р. н., с. Забороль Олександрійського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Забороль Олександрійського р-ну. Заарешт. 26 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 18 серпня 1946 р. справу припинено за недостатністю фактів провини. Повторно заарешт. 17 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 квітня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 28 червня 1956 р. звільнено за недоцільністю подальшого утримання в ув'язненні. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (ДАРО, 1397, СБУ, 6248).

Корнійчук Анастасій Тимофійович, 1920 р. н., с. Боложівка Шумського р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Боложівка Шумського р-ну. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 9 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7254).

Корнійчук Анатолій Васильович, 1926 р. н., с. Бокшин Межиріцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., член ВЛКСМ, командир радіовідділення. Заарешт. 3 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 2 гвардійської механізованої армії 2 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав і нагород з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 22 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1991 р. (СБУ, 5967).

Корнійчук Антон Федорович, 1913 р. н., с. Михалківці Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Михалківці Острозького р-ну. Заарешт. 9 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 206-10а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 7 серпня 1945 р. за амністією. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6536).

Корнійчук Аполінарій Агейович, 1930 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 12 вересня 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1185).

Корнійчук Валентин Григорович, 1928 р. н., с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Малий Стидин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7304).

Корнійчук Василина Микитівна, 1909 р. н., с. Оженин Острозького р-ну. Українка, колгоспниця к-пу ім. Кірова. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 9 жовтня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11910).

Корнійчук Василь Іванович, 1904 р. н., с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 76 зсп 23 зсд. Прож. м. Бійськ (Росія). Заарешт. 25 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 4 серпня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4999).

Корнійчук Віталій Петрович, 1926 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 21 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 13 травня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 29 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6403).

Корнійчук Володимир Іванович, 1924 р. н., с. Малий Стидин Дерaжненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малий Стидин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 6 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7304).

Корнійчук Володимир Іванович, 1925 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., робітник 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Корнійчук Ганна Антонівна, 1927 р. н., с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 30 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і

5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 7178).

Корнійчук Ганна Омельківна, 1924 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українка, освіта початкова, селянин. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 8 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 15 січня 1945 р справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 1556).

Корнійчук Ганна Панасівна, 1921 р. н., с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Велика Клецька Межиріцького р-ну. Заарешт. 27 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14475).

Корнійчук Ганна Панасівна, 21 листопада 1907 р. н., с. Бармаки Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця к-пу ім. Жданова. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 травня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 25 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6226).

Корнійчук Гнат Васильович, 1904 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., власник парового млина. Прож. с. Яполоть Деражненського р-ну. Заарешт. 11 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1989 р. (ДАРО, 662).

Корнійчук Григорій Іванович, 1903 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 6 липня 1945 р. у Сєввостлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7304).

Корнійчук Григорій Купріянович, 1912 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 358 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 6 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 5030).

Корнійчук Григорій Юхимович, 1928 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., слюсар паровозного депо ст. Здолбунів. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. у серпні 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (ДАРО, 4654).

Корнійчук Євдоким Зіновійович, 1909 р. н., с. Баківці Луцького р-ну

Волинської обл. Українець, селянин. Прож. с. Великі Рикані Острожецького р-ну. Заарешт. 24 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 15 квітня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13416).

Корнійчук Йосип Іванович, 1913 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 листопада 1947 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 5544).

Корнійчук Іван Архипович, 1887 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 29 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 3 р. ВТТ. Звільн. 16 травня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 жовтня 1993 р. (ДАРО, 5664).

Корнійчук Іван Корнійович, 1879 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 9 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 12 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7304).

Корнійчук Іван Федотович, вересень 1922 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць 10 зсп 34 зсд. Прож. м. Омськ (Росія). Заарешт. 21 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 4 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (ДАРО, 5279).

Корнійчук Ілля Харитонович, 1912 р. н., с. Вілія Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 14 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 січня 1945 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 13628).

Корнійчук Кузьма Григорович, 1928 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою прокуратури Дубенського р-ну від 17 грудня 1944 р. справу припинено, з під варти звільнено. (ДАРО, 2319).

Корнійчук Леонтій Левкович, 1910 р. н., с. Ільпінь Здолбунівського р-ну. Українець, формувальник Здолбунівського цегельного заводу. Прож. с. Ільпінь Здолбунівського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ

СРСР 3 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 4730).

Корнійчук Марія Василівна, 1911 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 10 квітня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1957).

Корнійчук Марія Федотівна, 1927 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВС СРСР від 7 червня 1946 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 4 травня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1992 р. (СБУ, 6887).

Корнійчук Матвій Самойлович, 1904 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 56 гсп 19 гсд. За арешт. 3 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 19 гсд 24 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 12 вересня 1945 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПРикВО від 2 вересня 1991 р. (СБУ, 5349).

Корнійчук Мелентій Мойсейович, 1921 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 2 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5911).

Корнійчук Микита Гордійович, 10 травня 1917 р. н., с. Комарівка Дубенського п-ту. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Комарівка Дубенського п-ту. Заарешт. 15 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 1086).

Корнійчук Микола Ничипорович, 1927 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 7 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1992 р. (СБУ, 10408).

Корнійчук Михайло (Сергій) Васильович, 1907 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 28 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 12259).

Корнійчук Мойсей Купріянович, 1924 р. н., с. Новородчиці Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новородчиці Острозького р-ну. Заарешт. 28 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 7 лютого 1945 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 вересня 1992 р. (СБУ, 10662).

Корнійчук Мокрена Іванівна, 1929 р. н., с. Стидин Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 20 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14466).

Корнійчук Надія Федотівна, 1927 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Яполоть Держненського р-ну. Заарешт. 21 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 10 лютого 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9933).

Корнійчук Оксентій Максимович, 1904 р. н., с. Мутвиця Зарічненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мутвиця Зарічненського р-ну. Заарешт. 4 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-3 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 27 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 12 червня 1954 р. термін покарання знижено до 9 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 24 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11137).

Корнійчук Олександр Борисович, 1931 р. н., с. Гільча Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Грем'яче Острозького р-ну. Заарешт. 14 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4489).

Корнійчук Олександр Михайлович, 1899 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українець, закінчив радіотехнічний факультет Ленінградської військово-електротехнічної академії, старший технік 1 відділу військового складу №98 НКО, член ВКП(б). Прож. м. Полтава. Заарешт. 4 вересня 1937 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Засудж. комісією НКВС СРСР і прокурора СРСР 13 листопада 1937 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконно 20 листопада 1937 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 22 жовтня 1997 р. (СБУ, 16152).

Корнійчук Олексій Іванович, 1913 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., столяр 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 жовтня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Корнійчук Олексій Купріянович, 1928 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 13 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7233).

Корнійчук Ольга Василівна, 1919 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 17 березня 1944 р. справу припинено за недоведеністю злочину. Звільн. 20 березня 1944 р. (СБУ, 2366).

Корнійчук Ольга Трохимівна, 1924 р. н., с. Сапожин Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Сапожин Гощанського р-ну. Заарешт. 20 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1992 р. (ДАРО, 5414).

Корнійчук Омелян Павлович, 1910 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 104 зсп 39 зсд. Прож. м. Ялуторовськ Тюменської обл. (Росія). Заарешт. 4 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 лютого 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5081).

Корнійчук Омелян Кузьмович, 1885 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 15 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 16 січня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1556).

Корнійчук Павло Михайлович, 1925 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яполоть Деражненського р-ну. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 3 березня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 10 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1993 р. (СБУ, 13025).

Корнійчук Павло Пилипович, 1908 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 76 зсп 23 зсд. Прож. м. Бійськ Алтайського краю (Росія). Заарешт. 20 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4383).

Корнійчук Пелагея Павлівна, 1924 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 18 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16

травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 22 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1992 р. (СБУ, 6995).

Корнійчук Петро Григорович, 1913 р. н., с. Топча Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Водники Топчанської сільради Межиріцького р-ну. Заарешт. 18 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 серпня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 31 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (СБУ, 12577).

Корнійчук Петро Іванович, 1926 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 15 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 травня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6412).

Корнійчук Петро Терешкович, 1928 р. н., с. Яполоть Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яполоть Деражненського р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 жовтня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13549).

Корнійчук Савелій Тарасович, 1913 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, рядовий 101 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 7 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 вересня 1992 р. (ДАРО, 5146).

Корнійчук Степан Антонович, 1927 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., член ВЛКСМ, рядовий в/ч 25 ОМСР. Прож. м. Уфа (Росія). Заарешт. 30 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ПУВО 31 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 квітня 1992 р. (СБУ, 8324).

Корнійчук Таїсія Іванівна, 1929 р. н., с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Малий Стидин Деражненського р-ну. Заарешт. 20 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7216).

Корнійчук Тимофій Пименович, 1922 р. н., с. Великий Стидин Деражненського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 76 зсп 23 зсд. Прож. м. Бійськ Алтайського краю (Росія). Заарешт. 20 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4383).

Корнійчук Тихон Бартошевич, 1928 р. н., с. Коршів Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Коршів Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 30 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 13418).

Корнійчук Федір Іванович, 1905 р. н., с. Липа Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 29 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Корнійчук Федот Петрович, 21 січня 1929 р. н., с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Українець, освіта 8 кл., учитель початкової школи. Прож. с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 16 грудня 1946 р. Дерaжненським РВ МДБ. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1991 р. (СБУ, 5946).

Корнійчук Харитина Архипівна, 1928 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 17 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської області від 11 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1253).

Корнійчук Яким Антонович, 1900 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Кургани Острозького р-ну. Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 20 травня 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої перевірки. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 11 червня 1964 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 3357).

Корнійчук Яків Григорович, 1901 р. н., с. Бобичі Володимир-Волинського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 4 кл., помічник командира відділення пожежної охорони УМВС у Рівненській обл. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 травня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 31 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6226).

Корнійчук-Дінтов Василь Ісакович, 1900 р. н., м. Ізмаїл (Румунія). Українець, освіта 2 кл., коваль 1 будівельної дільниці ст. Здолбунів. Прож. с. Липа Дубенського р-ну. Заарешт. 22 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури

Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 7016).

Корнійчук-Шиліна Надія Степанівна, 1924 р. н., с. Красилівка Ярунського р-ну Житомирської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 10 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7276).

Корніюк Олексій Семенович, 1914 р. н., с. Обарів Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 375 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ (Росія). Заарешт. 3 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 вересня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5528-5531).

Корнюша Галина Іванівна, 1925 р. н., с. Мар'янівка Костопільського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Мар'янівка Костопільського р-ну. Заарешт. 7 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 31 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1993 р. (СБУ, 14735).

Корнюша Оксана Федотівна, 1925 р. н., с. Космачів Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Космачів Костопільського р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7237).

Коробей Микола Іванович, 1927 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 6 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Помер 3 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7443).

Коробка Аполінарія Іллівна, 1925 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 жовтня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11885).

Коробка Ганна Іванівна, 1923 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7656).

Коробка Ганна Михайлівна, 1924 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 грудня 1953 р. Ухвалою Судової колегії президії ВС СРСР від 14 червня 1979 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11885).

Коробка Гнат Демидович, 1894 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 20 грудня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 9443).

Коробка Захар Якович, 1919 р. н., с. Жадківка Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Жадківка Корецького р-ну. Заарешт. 23 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 листопада 1991 р. (СБУ, 5665).

Коробка Лександр Семенович, 1922 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 28 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 15 лютого 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 11786).

Коробка Надія Панасівна, 1923 р. н., с. Бриків Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бриків Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 27 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 листопада 1993 р. (СБУ, 11885).

Коробка Ніна Петрівна, 1923 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1992 р. (СБУ, 9959).

Коробка Ольга Петрівна, 1925 р. н., с. Жадківка Корецького р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Жадківка Корецького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 24 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2114).

Коробка Павло Михайлович, 1913 р. н., с. Жадківка Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жадківка

Корецького р-ну. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 4 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 липня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1993 р. (СБУ, 13154).

Коробка Петро Михайлович, 25 червня 1894 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 29 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 6592).

Коробка Прокофій Михайлович, 27 лютого 1921 р. н., с. Зарів'я Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Зарів'я Корецького р-ну. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 30 серпня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1609).

Коробка Федора Михайлівна, 1927 р. н., с. Жадківка Корецького р-ну. Українка, освіта 7 кл., продавець. Прож. с. Жадківка Корецького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 24 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2114).

Коробка Христина Антонівна, 1922 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11681).

Коробчук Валентина Сергіївна, 1927 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 22 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 10073).

Коробчук Василь Петрович, 1920 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 25 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 вересня 1989 р. (ДАРО, 867).

Коробчук Володимир Дмитрович, 1929 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 20 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 листопада 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4948).

Коробчук Володимир Никифорович, 1908 р. н., с. Майків Гощан-

ського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 20 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 13 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 19 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 січня 1993 р. (СБУ, 11531).

Коробчук Ганна Микитівна, 1919 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 29 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. заслання у Казахстан. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1989 р. (ДАРО, 1060).

Коробчук Данило Антонович, 1907 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 16 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13485).

Коробчук Михайло Макарович, 1923 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 15 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 25 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 квітня 1992 р. (СБУ, 8515).

Коробчук Наталя Миколаївна, 1926 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 26 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1993 р. (СБУ, 12118).

Коробчук Ольга Анатоліївна, 1929 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 2 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7822).

Коробчук Параска Артемівна, 1898 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (ДАРО, 4595).

Коробчук Петро Максимович, 1928 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник залізниці. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висно-

вком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (ДАРО, 4595).

Коробчук Прохор Кирилович, 1897 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 25 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. заслання у Казахстан. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1989 р. (ДАРО, 1060).

Коробчук-Тимюк Степан Власович, 1926 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 29 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 14004).

Коровай Андрій Васильович, 1921 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 6 листопад 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 28 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14854).

Коровай Василь Єгорович, 1888 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 25 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 22 жовтня 1945 справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 1508).

Коровай Віра Василівна, 1927 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 26 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 грудня 1947 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4382).

Коровай Григорій Васильович, 1928 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 5 кл., рядовий в/ч 52332. Прож. м. Астрахань (Росія). Заарешт. 30 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ДонВО 7 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. (СБУ, 6010).

Королюк Данило Лаврентійович, 1915 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 379 зсп. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4697).

Королюк Дмитро Данилович, 1921 р. н., с. Довгошиї Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Довгошиї Острожецького р-ну. Заарешт. 17 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ військ МВС від 22 грудня 1947 р. направлено на примусове лікування у психлікарню як хворий на шизофренію. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 серпня 1958 р. примусове лікування в психіатричній лікарні припинено, направлено у психоневрологічну лікарню на загальних підставах. (СБУ, 2640).

Королюк Єфросинія Федорівна, 1903 р. н., с. Товпижин Демидівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Товпижин Демидівського р-ну. Заарешт. 29 вересня 1944 р. Обвинувач. за 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 14 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1658).

Королюк Микола Федорович, 1923 р. н., с. Дроздів Тучинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 66 зсп 9 зсб. Прож. м. Бєжица Брянської обл. (Росія). Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (ДАРО, 5192-5196).

Королюк Михайло Миколайович, 1909 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, закінчив лісничий технікум, лісник. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 січня 1955 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 30 вересня 1971 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3385).

Королюк Олексій Федорович, 1910 р. н., с. Товпижин Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, мельник. Прож. с. Рудка Демидівського р-ну. Заарешт. 24 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 19 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 жовтня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 лютого 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3334).

Король Антон Юхимович, 1901 р. н., с. Головчиці Млинівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Головчиці Млинівського р-ну. Заарешт. 28 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 21 травня 1941 р. справу припинено за недостатністю зібраних доказів. Звільн. 22 травня 1941 р. (СБУ, 14755).

Король Василь Олексійович, 1907 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 10 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 травня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (ДАРО, 3513).

Король Віктор Степанович, 1924 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 9 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 липня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3633).

Король Володимир Павлович, 1918 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, неписьменний, рядовий 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 липня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3633).

Король Ганна Антонівна, 1910 р. н., с. Крупець Червоноармійського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Осикова Козинського р-ну. Заарешт. 16 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 грудня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (ДАРО, 3583).

Король Ганна Севастянівна, 1919 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українка, освіта 7 кл., працівник крамниці. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 15 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 31 травня 1947 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 березня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 березня 1992 р. (СБУ, 7751).

Король Гнат Федотович, 1924 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 19 серпня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3576).

Король Григорій Вікторович, 1908 р.н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії ВС УРСР від 28 березня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3573).

Король Давид Петрович, 1921 р. н., с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 травня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 лютого 1992 р. (СБУ, 7567).

Король Йосип Севастянович, 1911 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, бухгалтер райуправи. Прож. м. Острог Рівненської обл. Заарешт. 16 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 4 березня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 4 червня 1999 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13209).

Король Іван Овсійович, 1900 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл.

від 11 серпня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю підозрюваного під час ЧВО. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 26 січня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4449).

Король Іван Сергійович, 1923 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 4 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (ДАРО, 5188).

Король Климентій Микитович, 1919 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 358 зсп 19 зсб. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» ПриВО від 28 грудня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3403).

Король Лідія Трохимівна, 1928 р. н., с. Туровець Холмського п-ту Люлінського воєв. (Польща). Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Гільча Перша Здолбунівського р-ну. Заарешт. 16 листопада 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 квітня 1951 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 28 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (ДАРО, 3723-3724).

Король Микола Купріянович, 1927 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., молодший сержант в/ч 25059, командир відділення. Прож. м. Корсаков Сахалінської обл. (Росія). Заарешт. 21 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ в/ч 31128б 30 листопада 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 13 жовтня 1981 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 894-895).

Король Микола Семенович, 1920 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 10 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 травня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 3513).

Король Микола Сергійович, 1932 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1992 р. (ДАРО, 5188).

Король Микола Степанович, 1915 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Береги Млинівського р-ну. Заарешт. 20 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8160).

Король Надія Панасівна, 1922 р. н., с. Хорів Острозького р-ну. Українка, без певних занять. Прож. с. Хорів Острозького р-ну. Заарешт. 12 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня

1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 січня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 серпня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 10 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 січня 1993 р. (СБУ, 11470).

Король Олексій Хомович, 1916 р. н., с. Жалин Дерaжненського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Жалин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 28 липня 1944 р. справу припинено за маловажливістю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1481).

Король Петро Васильович, 1919 р. н., с. Бедриківці Заліщицького р-ну Тернопільської обл. Українець, червоноармієць 245 сп 123 сд. Заарешт. 21 липня 1941 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б КК РРФСР. Засудж. ВТ 23 армії 24 липня 1941 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЛФ від 17 січня 1942 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю доказів. Звільн. 12 січня 1943 р. (СБУ, 3056).

Король Петро Лук'янович, 1922 р. н., с. Жалин Дерaжненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Жалин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8461).

Король Пилип Германович, 1888 р. н., с. Головниця Млинівського р-ну. Росіянин, освіта вища, селянин. Прож. с. Велике Поле Дубенського р-ну. Заарешт. 19 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2643).

Король Сергій Дмитрович, 1906 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 березня 1969 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3587).

Король Сергій Павлович, 1915 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 липня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3633).

Король Степан Семенович, 1919 р. н., с. Андруга Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Балаховичі Рафалівського р-ну. Заарешт. 14 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 вересня 1948 р. на 5 р. заслання у Казахстан. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4633).

Король Юхим Никифорович, 1921 р. н., с. Андруга Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 76 зсп. Прож. м. Бійськ Алтайський краю (Росія). Заарешт. 7 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-1 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» СибВО від 16 вересня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3304).

Королькова Мінідора Дмитрівна, 1930 р. н., с. Завороття Олицкого р-ну Волинської обл. Українка, селянка. Прож. с. Варковичі Дубенського р-ну. Заарешт. 27 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 27 вересня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (СБУ, 14748).

Корольчук Ганна Олександрівна, 1920 р. н., с. Милостів Рівненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Милостів Рівненського р-ну. Заарешт. 10 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 листопада 1991 р. (СБУ, 5666).

Корольчук Леонтій Федорович, 1923 р. н., с. Білашів Мізоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Білашів Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 червня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 10 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8568).

Корольчук Марко Іванович, 1932 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 196 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 4577).

Корольчук Микола Васильович, 1920 р. н., с. Жорнів Дубенського р-ну. Українець. Прож. с. Крилів Дубенського р-ну. Заарешт. в березні 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 31 жовтня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1181).

Корольчук Олексій Климович, 1928 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Перекалі Демидівського р-ну. Заарешт. 18 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 1 вересня 1947 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 9902).

Корольчук Олексій Лаврентійович, 1910 р. н., с. Бистричі Людвипільського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 152 сд. Заарешт. 28 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1994 р. (ДАРО, 5342).

Корольчук Павло Данилович, 1903 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 23 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 26 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1993 р. (СБУ, 12813).

Корольчук Уляна Самойлівна, 1923 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 18 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 23 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 12 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 грудня 1992 р. (СБУ, 11964).

Корольчук-Кравчук Артем Павлович, 1923 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 16 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11939).

Коростель Йосип Степанович, 1927 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 лютого 1992 р. (СБУ, 7564).

Коростель Олександр Григорович, 1927 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 24 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5028).

Коротун Корній Семенович, 1915 р. н., с. Зміївка Харківської обл. Українець, селянин. Прож. с. Копані Червоноармійського р-ну. Заарешт. 18 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 10 лютого 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1993 р. (СБУ, 12744).

Коротун Тимофій Петрович, 1920 р. н., с. Копані Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Копані Червоноармійського р-ну. Заарешт. 21 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 21 березня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 11 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7314).

Коротчук Меланія Єфремівна, 1925 р. н., с. Тростянець Дережненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Тростянець Дережненського р-ну. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9550).

Коротчук Федір Спиридонович, 1926 р. н., с. Тростянець Дережненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 квітня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14764).

Коротчук Федора Іванівна, 1917 р. н., с. Тростянець Дережненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Тростянець Дережненського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Померла 7 грудня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 жовтня 1993 р. (СБУ, 15310).

Коротюк Іван Лукашович, 1922 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 28 грудня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 25 грудня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9513).

Коротюк Мойсей Степанович, 1924 р. н., с. Річиця Тучинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Тучинського р-ну. Заарешт. 16 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 серпня 1993 р. (СБУ, 13815).

Корсун Марія Кононівна, 1928 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 11 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 вересня 1992 р. (СБУ, 9824).

Корсун Степан Андрійович, 1927 р. н., с. Тутовичі Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Тутовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 28 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 16 серпня 1956 р. термін покарання знижено до 15 р. ВТТ. Звільн. 27 липня 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11841).

Корсун Степан Іванович, 1926 р. н., с. Тутовичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Тутовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 4 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8280).

Корсюк Олександр Григорович, червень 1912 р. н., с. Голишів Рівненського п-ту. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Голишів Рівненського п-ту. Заарешт. 20 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 24 березня 1940 р. справу припинено. Звільн. 21 травня 1940 р. (ДАРО, 2691).

Корусь Домна Григорівна, 1916 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 27 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 7 вересня 1946 р. виправдано за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8408).

Корчак Олексій Романович, 1919 р. н., с. Великі Загірці Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., колгоспник. Прож. с. Великі Загірці Дубенського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1992 р. (ДАРО, 5114-5116).

Корчун Тетяна Василівна, 1914 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Підгайці Млинівського р-ну. Заарешт. 1 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 вересня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 травня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10899).

Косаківська Віра Калістратівна, 1875 р. н., с. Церковище Головецької вол. Луцького п-ту. Полька, письменна, селянка. Прож. с. Церковище Луцького п-ту. Заарешт. 23 липня 1920 р. Обвинувач. за шпигунство. Постановою ОВ ВЧК при Реввійськраді 12 армії від 20 серпня 1920 р. справу припинено, направлено на 1 р. у РСЧА. (СБУ, 1708).

Косаківський Денис Андрійович, 1875 р. н., с. Церковище Головецької вол. Луцького п-ту. Поляк, селянин. Прож. с. Церковище Луцького п-ту. Заарешт. 23 липня 1920 р. Обвинувач. за шпигунство. Постановою ОВ ВЧК при Реввійськраді 12 армії від 20 серпня 1920 р. направлено в концентраційний табір на 1 рік. (СБУ, 1708).

Косаківський Лукаш Денисович, 1895 р. н., х. Переспа Володимирецького р-ну. Українець, лісничий Городецького лісництва. Прож. х. Церковище Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 травня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 20 серпня 1949 р. виправдано, з-під варти звільнено. (СБУ, 13294).

Косаковський Станіслав Іванович, 1914 р. н., с. Руданці Кам'янка-Бузького р-ну Львівської обл. Поляк, колгоспник к-пу ім. 17 Вересня. Прож. с. Зірне Березнівського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11, 54-13 КК УРСР. На початку німецько-радянської війни евакуйований у м. Камишин Сталінградської обл.

Амністований 20 серпня 1941 р. як польський громадянин. У 1945 р. виїхав до Польщі. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 13 березня 1951 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 9 березня 1995 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15678).

Косарук Олександр Федорович, 1923 р. н., с. Чекно Острожецького р-ну. Українець, завідуючий млином. Прож. с. Чекно Острожецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 9893).

Косарук Федосія Іванівна, 1922 р. н., с. Чекно Острожецького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Чекно Острожецького р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7221).

Косенчук Антон Никифорович, 4 серпня 1899 р. н., с. Боярка Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Боярка Млинівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-6, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1989 р. (ДАРО, 3712).

Косенчук Василь Устинович, 1927 р. н., с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., годинниковий майстер. Прож. м. Броди Львівської обл. Заарешт. 8 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11, 7-54-8 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 14 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Помер у 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 червня 1992 р. (ДАРО, 5101).

Косенчук Іван Юхимович, 1899 р. н., с. Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Дорогостаї Млинівського р-ну. Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 28 жовтня 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1989).

Косенчук Сергій Авдійович, 1928 р. н., с. Нова Миколаївка Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Нова Миколаївка Дубенського р-ну. Заарешт. 3 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 26 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 вересня 1993 р. (СБУ, 14225).

Косенчук Степан Йосипович, 1926 р. н., с. Велика Совпа Людвипільського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Велика Совпа Людвипільського р-ну. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 травня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 22 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11085).

Косенчук Філарет Юхимович, 1910 р. н., с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Заарешт. 10 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 грудня 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 травня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10995).

Косенчук Юхим Оксентійович, 1916 р. н., с. Бистричі Людвипільського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 104 зсп. Прож. м. Омськ (Росія). Заарешт. 4 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 квітня 1993 р. (ДАРО, 5597).

Косинська Надія Федорівна, 1926 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 21 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Померла 8 грудня 1950 р. Постановою президії ВС УРСР від 29 грудня 1976 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3458).

Косинський Віктор Іванович, 1909 р. н., с. Чемерники Люблінського воєв. (Польща). Поляк, освіта 7 кл., поліцейський. Прож. м. Дубно, вул. Забрама, 107. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 травня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 9 серпня 1989 р. (ДАРО, 422).

Космачук Михайло Онисимович, 1918 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 17 березня 1944 р. справу припинено за недоведеністю злочину. Звільн. 20 березня 1944 р. (СБУ, 2366).

Космачук Олексій Юхимович, 1919 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» 13 армії від 30 квітня 1944 р. справу припинено з оперативних міркувань, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 3 березня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12581).

Коспа Василь Павлович, 1901 р. н., с. Більчаки Людвипільського р-ну. Українець, рядовий 82 зсп. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4478).

Костелецька Євгенія Вацлавівна, 1913 р. н., м. Іркутськ (Росія). Полька, бухгалтер лікеро-горілчаного заводу. Прож. м. Рівне, вул. 3 Промінь, 7. Заарешт. 8 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 лютого 1993 р. (СБУ, 11635).

Костелецький Тадеуш Юзефович, 4 травня 1908 р. н., м. Белхатув

Лодзинського п-ту (Польща). Поляк, освіта середня, підхорунжий польської армії. Заарешт. 10 грудня 1939 р. у м. Рівне. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 6 березня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1783).

Костельський Іван Петрович, 1900 р. н., с. Грунтовіце (Польща). Поляк, освіта середня, касир кінотеатру. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 25 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 31 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2934).

Костемська Марія Сергіївна, 1929 р. н., смт. Клевань Рівненської обл. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. смт. Клевань Рівненської обл. Заарешт. 19 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 2 жовтня 1946 р. справу припинено за недостатнісю доказів. (ДАРО, 1860).

Костемський Тимофій Павлович, 1908 р. н., смт. Клевань Рівненської обл. Українець, червоноармієць 967 сп 273 сд. Заарешт. 29 жовтня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 273 сд 29 грудня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9349).

Костецька Галина Антонівна, 1916 р. н., с. Застав'я Межиріцького р-ну. Українка, закінчила Варшавський педагогічний інститут, вчителька школи с. Межирічі. Прож. с. Застав'я Межиріцького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 28 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2107).

Костецька Наталія Сергіївна, 1925 р. н., м. Кременець Тернопільської обл. Українка, селянка. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 9 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 6 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 квітня 1993 р. (СБУ, 14721).

Костецький Валеріан Євгенович, 1921 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 12 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 14721).

Костецький Василь Іванович, 1913 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, помічник машиніста парового крана Ковельської залізниці. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 січня 1954 р. Ухвалою ВК ВС СРСР від 9 січня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 11647).

Костецький Віталій Володимирович, 1923 р. н., с. Глубочок Гощанського р-ну. Українець, учень 7 кл. школи №1 м. Корець. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 26 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1108).

Костецький Клим Пилипович, 1890 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 12 березня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 6049).

Костецький Степан Степанович, 11 серпня 1919 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Поляк, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 червня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1731).

Костецький Степан Федорович, 1898 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, завгосп столярної майстерні УШосДор. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 15 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Ковельської залізниці від 25 березня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Повторно заарешт. 12 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (ДАРО, 2458, СБУ, 11647).

Костецький Федір Климович, 1920 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник залізниці. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 6049).

Костинська Галина Наркисівна, 1916 р. н., с. Храковичі Речицького р-ну Мінської обл. (Білорусія). Українка, закінчила Академію зовнішньої торгівлі у м. Львові, економіст-плановик ст. Сарни. Прож. м. Сарни, вул. Лісова, 27. Заарешт. 30 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1991 р. (СБУ, 5937).

Костіна Галина Іванівна, 1926 р. н., с. Малі Сади Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Малі Сади Дубенського р-ну. Заарешт. 4 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1954 р. Постановою президії ВС СРСР від 2 березня 1971 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11305).

Коструба Костянтин Кирилович, близько 1872 р. н., м. Овруч Волинської губ. Росіянин, освіта середня, лісничий Рівненського лісництва. Прож. м. Рівне, вул. Кавказька, 14. Заарешт. 6 вересня 1920 р. Обвинувач. в участі в антирадянській банді. Постановою ОВ ВЧК при Реввійськраді 12 армії від 14 вересня 1920 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 955).

Костюк Адам Герасимович, 1922 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 грудня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 квітня 1993 р. (СБУ, 12489).

Костюк Анастасія Павлівна, 1927 р. н., с. Суськ Клеванського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Суськ Клеванського р-ну. Заарешт. 8 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 травня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 4 серпня 1971 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 3383).

Костюк Андрій Климович, 1889 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, малописьменний, помічник лісничого. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 16 липня 1945 р. справу припинено за недостатністю матеріалів, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2067).

Костюк Антон Семенович, 1918 р. н., с. Великі Сади Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великі Сади Дубенського р-ну. Заарешт. 18 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. від 6 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1991 р. (СБУ, 6437).

Костюк Антон Федорович, 1912 р. н., с. Пашуки Гощанського р-ну. Українець, червоноармієць 152 гсп 50 гсд. Заарешт. 4 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 28 армії 1 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 11 вересня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 3 березня 1995 р. (СБУ, 15686).

Костюк Антоніна Миколаївна, 1921 р. н., с. Іваннє Дубенського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Іваннє Дубенського р-ну. Заарешт. 9 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 жовтня 1948 р. на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського обласуду від 20 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 7101).

Костюк Валентина Савівна, 1930 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 23 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 14 лютого 1946 р.

справу припинено, з-під варти звільненно. (ДАРО, 2121).

Костюк Василь Іванович, 1927 р. н., с. Раславка Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 9 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 12 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1993 р. (СБУ, 14382).

Костюк Василь Федорович, 1921 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 98 зсп. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). За арешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС 10 лютого 1945 р. на 5 р. ВТТ. Помер 7 червня 1945 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8878).

Костюк Гнат Григорович, 1929 р. н., с. Ляхів Острозького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14145).

Костюк Дмитро Володимирович, 1913 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., мельник. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 28 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 8 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 10958).

Костюк Дмитро Кирилович, 1880 р. н., с. Іваннє Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Іваннє Дубенського р-ну. Заарешт. 28 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 16 травня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільн. 17 травня 1941 р. (ДАРО, 2953).

Костюк Дмитро Никифорович, 1916 р. н., с. Сапожин Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Русивель Гощанського р-ну. Заарешт. 14 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 квітня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 9 листопада 1944 р. у Воркутлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 8004).

Костюк Дмитро Степанович, 1912 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4526).

Костюк Євгенія Кузьмівна, 1922 р. н., с. Розваж Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Розваж Острозького р-ну. Заарешт. 20 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня

1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 квітня 1993 р. (СБУ, 12493).

Костюк Іван Аполонович, 1925 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 15 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 22 вересня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 1 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1993 р. (СБУ, 12490).

Костюк Іван Йосипович, 1924 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 8 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1993 р. (СБУ, 11279).

Костюк Іван Пилипович, 1894 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 12 зсб. Прож. м. Уфа (Росія). Заарешт. 29 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 26 червня 1945 р. у ВТК №9 (Башкирська АРСР). Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 листопада 1993 р. (ДАРО, 5726).

Костюк Карпо Гнатович, 1901 р. н., с. Вілія Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Вілія Острозького р-ну. Заарешт. 4 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 3 серпня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено в райвійськкомат для взяття на військовий облік. (СБУ, 7924).

Костюк Леонід Якович, 1931 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник Костопільського хімлісгоспу. Заарешт. 10 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням комісії ПВР СРСР визнано необґрунтовано засудженим, з-під варти звільнено. (ДАРО, 4899-4901).

Костюк Людмила Омелянівна, 1927 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 16 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 31 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13776).

Костюк Микола Антонович, 1913 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 13960).

Костюк Мирон Авдосійович, 1926 р. н., с. Кам'яне Клесівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 15 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 жовтня 1991 р. (СБУ, 15654).

Костюк Михайло Васильович, 1920 р. н., с. Ступно Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Ступно Здолбунівського р-ну. Заарешт. 20 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 листопада 1991 р. (СБУ, 5919).

Костюк Олексій Макарович, 1905 р. н., с. Конюшки Дубенського р-ну. Українець, бухгалтер млина с. Озеряни. Прож. с. Конюшки Дубенського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 листопада 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 11038).

Костюк Павло Сидорович, 1925 р. н., с. Розваж Острозького р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Розваж Острозького р-ну. Заарешт. 4 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 січня 1993 р. (СБУ, 11293).

Костюк Параска Андріївна, 1932 р. н., с. Дранча Українська Червоноармійського р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Дранча Українська Червоноармійського р-ну. Заарешт. 13 березня 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 8 травня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8620).

Костюк Тетяна Панасівна, 1923 р. н., с. Висоцьк Рівненської обл. Українка, лаборантка маслозаводу. Прож. с. Висоцьк Рівненської обл. Заарешт. 23 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 квітня 1992 р. (СБУ, 13448).

Костюк Федір Кузьмович, 1926 р. н., с. Розваж Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 15 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13697).

Костюк Харитон Миколайович, 1924 р. н., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 18 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР.

Постановою Рокитнівського РВ НКДБ від 28 грудня 1944 р. справу припинено. (СБУ, 3286).

Костюкевич Акуліна Степанівна, 1920 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 7 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12379).

Костюкевич Антон Тимофійович, 1921 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Дубова Озерської сільради Висоцького р-ну. Заарешт. 12 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1989 р. (ДАРО, 904).

Костюкевич Валентин Павлович, 1923 р. н., с. Залішани Дубровицького р-ну. Українець, освіта 7 кл., псаломник Залішанської церкви. Прож. с. Залішани Дубровицького р-ну. Заарешт. 26 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 61 армії 24 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10333).

Костюкевич Василь Онуфрійович, 1921 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 19 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 9 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 22 квітня 1948 р. у Томській обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 червня 1992 р. (СБУ, 9313).

Костюкевич Віра Тимофіївна, 1931 р. н., х. Дубова Озерської сільради Висоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Проживала х. Дубова Висоцького р-ну. Заарешт. 12 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1989 р. (ДАРО, 904).

Костюкевич Ганна Купріянівна, 1922 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. За арешт. 8 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8114).

Костюкевич Ганна Петрівна, 1924 р. н., с. Серники Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Серники Висоцького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (ДАРО, 4896-4897).

Костюкевич Григорій Адамович, 1922 р. н., х. Черминь Озерської сільради Висоцького р-ну. Українець, неписьмен-

ний, селянин. Прож. х. Черминь Висоцького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 травня 1993 р. (ДАРО, 5441).

Костюкевич Євдоким Харитонович, 1905 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл, міліціонер. Прож. с. Висоцьк Рівненської обл. Заарешт. 11 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 20 листопада 1947 р. виправдано. (СБУ, 1934).

Костюкевич Зінаїда Іванівна, 1923 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт 7 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 листопада 1946 р. виправдано за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5576).

Костюкевич Максим Васильович, 1912 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Озери Рівненської обл. Заарешт. 7 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10423).

Костюкевич Марія Онуфріївна, 1932 р. н., х. Дубова Озерської сільради Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Дубова Висоцького р-ну. Заарешт. 12 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 15 липня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1989 р. (ДАРО, 904).

Костюкевич Микола Захарович, 1924 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Вири Висоцького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (ДАРО, 5811-5812).

Костюкевич Оксентій Васильович, 1909 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Лутище Озерської сільради Висоцького р-ну. Заарешт. 20 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 квітня 1956 р. Постановою комісії ПВР СРСР від 25 травня 1956 р. справу припинено за необґрунтованістю обвинувачення. (ДАРО, 5811-5812).

Костюкевич Павло Омелянович, 1912 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, секретар сільради с. Озера. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 6 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15-16 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Постановою комісії ПВР СРСР від 26 травня 1956 р. визнано безпідставно засудженим. Звільн. 5 червня 1956 р. (СБУ, 15016).

Костюкевич Петро Кіндратович, 1925 р. н., с. Малі Краглі Дятловського р-ну Барановицької обл. (Білорусія). Українець, рядовий 269 гсп 88 гсд. Заа-

решт. 19 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 88 гсд 26 квітня 1946 р. на 8 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 18 червня 1993 р. (СБУ, 13211).

Костюкевич Сава Миронович, 1912 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 27 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 14 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 10304).

Костюкевич Хавронія Талимонівна, 1923 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 19 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 вересня 1947 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 травня 1993 р. (ДАРО, 5456).

Костюкевич Юрій Павлович, 1926 р. н., с. Залішани Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залішани Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 15 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14364).

Костючок Григорій Митрофанович, 1920 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 146 сп 20 сд. Заарешт. 23 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 травня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3831).

Костючок Євдокія Калістратівна, 1915 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Бережки Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6512).

Костючок Катерина Семенівна, 1924 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Бережки Дубровицького р-ну. За арешт. 6 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8422).

Костючок Яким Герасимович, 1917 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українець, перебував у нацистському концтаборі. Заарешт. 4 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 58-1б КК РРФСР. Засудж. ВТ Північної групи військ 15 червня 1946 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 10 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 квітня 1996 р. (СБУ, 15911).

Косюга Лідія Михайлівна, 1927 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Цур-

ків Мізоцького р-ну. Заарешт. 21 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 9 серпня 1947 р. виправдано, з-під варти звільнено. (СБУ, 6707).

Косянець Ніна Федотівна, 1928 р. н., с. Жильжа Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Жильжа Деражненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 24 вересня 1946 р. справу припинено за недостатністю матеріалів, з-під варти звільнено. (СБУ, 7283).

Косянець Панаска Герасимівна, 1932 р. н., с. Жильжа Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Жильжа Деражненського р-ну. Заарешт. 1 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 травня 1993 р. (СБУ, 12892).

Косянчук Володимир Макарович, 1923 р. н., с. Тартак Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Тартак Вербського р-ну. Заарешт. 29 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 грудня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (ДАРО, 4568).

Косянчук Григорій Антонович, 1921 р. н., х. Кирилівка Вербського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. х. Кирилівка Вербського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 5 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 8952).

Косянчук Іван Йосипович, 1921 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 20 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Постановою Демидівського РВ НКДБ від 10 квітня 1940 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1745).

Косянчук Леонід Артемович, 1929 р. н., х. Залузький Млин Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. х. Залузький Млин Вербського р-ну. Заарешт. 1 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 29 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6394).

Косянчук Любов Демидівна, 1931 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українка, член ВЛКСМ, листоноша. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 9 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 квітня 1993 р. (СБУ, 12477).

Косянчук Мефодій Андрійович, 1898 р. н., х. Кирилівка Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 23 зсп 18 зсб. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 15 вересня 1944 р. Обвинувач.

за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3961).

Косянчук Надія Демидівна, 1927 р. н., с. Війниця Демидівського р-ну. Українка, член ВЛКСМ, колгоспниця. Прож. с. Війниця Демидівського р-ну. Заарешт. 14 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 квітня 1993 р. (СБУ, 12477).

Косянчук Петро Трохимович, 1928 р. н., с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер к-пу «Шлях до комунізму». Прож. с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Заарешт. 22 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 22 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 лютого 1992 р. (СБУ, 6817, т.1-3).

Косянчук Трохим Микитович, 1898 р. н., с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник к-пу «Шлях до комунізму». Прож. с. Мала Городниця Острожецького р-ну. Заарешт. 22 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 лютого 1992 р. (СБУ, 6817, т.1-3).

Косянчук Яків Петрович, 1917 р. н., с. Попівка Конотопського р-ну Сумської обл. Українець, вчитель. Прож. с. Боярка Млинівського р-ну. Заарешт. 7 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 22 листопада 1995 р. (СБУ, 15799).

Кот Броніслав Михайлович, 1903 р. н., с. Радориж Лукувського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Поляк, освіта 8 кл., начальник пошти. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 серпня 1989 р. (ДАРО, 656).

Кот Варвара Дмитрівна, 1895 р. н., с. Собібор Влодавського п-ту (Польща). Росіянка, неписьменна, селянка. Прож. с. Вільхівка Рівненського п-ту. Заарешт. 21 серпня 1920 р. Обвинувач. за шпигунство. Постановою ОВ ВЧК при Рев-військраді 12 армії від 9 вересня 1920 р. вислана за межі Західного фронту. (СБУ, 956).

Кот Василь Дмитрович, 1926 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Дубрівка Дубенського р-ну. Заарешт. 1 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 листопада 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР

від 29 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 1 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1992 р. (СБУ, 7497).

Кот Ганна Юхимівна, 1928 р. н., х. Осиково Козинського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. х. Осиково Козинського р-ну. Заарешт. 20 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1993 р. (СБУ, 12750).

Кот Григорій Дмитрович, 1917 р. н., с. Погорільці Дубенського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Дубрівка Дубенського р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 листопада 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 29 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 3 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1992 р. (СБУ, 7497).

Кот Іван Євгенович, 1921 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 9 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 жовтня 1966 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3553).

Кот Микола Михайлович, 1916 р. н., с. Вежично Влодавського п-ту (Польща). Поляк, освіта початкова, робітник. Прож. м. Рівне. Заарешт. 8 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 16-80 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 10 жовтня 1940 р. на 2 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 вересня 1991 р. (СБУ, 5675).

Кот Михайло Андрійович, 1912 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 2010 полку 71 зад. Прож. м. Житомир. Заарешт. 28 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 28 червня 1952 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 9 травня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (ДАРО, 3575).

Кот Оксен Кирилович, 1921 р. н., с. Губків Людвипільського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Губків Людвипільського р-ну. Заарешт. 20 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8709).

Кот Петро Адамович, 1928 р. н., с. Крупове Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Крупове Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 31 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 червня 1992 р. (СБУ, 9182).

Кот Петро Микитович, 1912 р. н., с. Великі Селища Людвипільського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 102 зсп. Заарешт. 28 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 серпня 1993 р. (ДАРО, 5601).

Котвиць Степан Ананійович, 1899 р. н., с. Козлин Рівненського п-ту. Українець, освіта 3 кл., столяр. Прож. с. Козлин Рівненського п-ту. Заарешт. 29 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 28 лютого 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 2810).

Котвицький Вячеслав Петрович, 1895 р. н., с. Майдан Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Мала Совпа Межиріцького р-ну. Заарешт. 13 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 13 липня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 31 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 червня 1992 р. (ДАРО, 5052).

Котвицький Пилип Тимофійович, 1902 р. н., с. Болярка Олевського р-ну Житомирської обл. Поляк, освіта 7 кл., завідуючий складом Рокитнівського райвійськкомату. Прож. смт. Рокитне, вул. Пролетарська, 9. Заарешт. 12 січня 1945 р. Обвинувач. за 54-10 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 26 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1620).

Котвінська Віра Михайлівна, 1897 р. н., с. Лідихів Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 23 січня 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 7 березня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВС УРСР від 12 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 30 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1991 р. (СБУ, 5598).

Котвінська Євгенія Яківна, 1932 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українка, освіта 10 кл., член ВЛКСМ, лаборант середньої школи. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 28 січня 1953 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 17 березня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС УРСР від 20 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 30 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8116, т.1-2).

Котвінський Дмитро Трохимович, 1928 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., мельник. Прож. с. Верба Вербського р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 8778).

Котвінський Дмитро Якович, 1928 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 26 вересня 1947 р. Обви-

нувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1992 р. (СБУ, 11576).

Котвінський Михайло Петрович, 1921 р. н., с. Верба Рівненської обл. Українець, освіта 5 кл., лаборант Вербського пункту «Заготзерно». Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 3 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ЧФ від 4 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 17 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1992 р. (СБУ, 8778).

Котелюх Антоніна Несторівна, 1928 р. н., с. Яринівка Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яринівка Березнівського р-ну. Заарешт. 10 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 9 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14337).

Котелюх Іван Ілліч, 1912 р. н., с. Яринівка Березнівського р-ну. Українець, робітник ремонтно-шляхової станції Ковельської залізниці. Прож. с. Яринівка Березнівського р-ну. Заарешт. 3 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 12 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11618).

Котелюх Іван Тимофійович, 1925 р. н., с. Казьмирівка Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Казьмирівка Сарненського р-ну. Заарешт. 30 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11463).

Котель Аврам Лейзарович, 1919 р. н., м. Острог Рівненської обл. Єврей, освіта незакінчена середня, червоноармієць-писар 498 гаубично-артилерійського полку. Заарешт. 28 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 19-58-9 КК РРФСР. Постановою ОВ НКВС 9 особливого стрілецького корпусу від 28 серпня 1941 р. справу припинено за недоведеністю злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3238).

Котенко Прокофій Володимирович, 1913 р. н., с. Мойсеєво Ждановського р-ну Сталінградської обл. (Росія). Українець, освіта 4 кл., водій. Прож. м. Нукус (Каракалпакська АРСР). Заарешт. 1 червня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 19-58-8, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 окремої армії 30 серпня – 12 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано. Ухвалою ВТ ЛенВО від 26 травня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 828-833).

Котецький Тадеуш Янович, 1914 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Поляк, освіта початкова, селянин. Прож. кол. Прорва Володимирецького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-11, 54-12 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 24

вересня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2907).

Котик Віра Василівна, 1918 р. н., с. Смига Дубенського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Жорнів Дубенського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 жовтня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1993 р. (СБУ, 12708).

Котик Ганна Степанівна, 1892 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Ворсень Острожецького р-ну. Заарешт. 6 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-3 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 11 травня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1304).

Котик Горпина Артемівна, 1900 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Срібне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 13 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1993 р. (СБУ, 13529).

Котик Іван Дмитрович, 1930 р. н., с. Сновидовичі Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Сновидовичі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 16 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 січня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 4 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 червня 1992 р. (СБУ, 9025).

Котик Іван Іларіонович, 1900 р. н., с. Жабокрики Козинського р-ну. Українець, лісник. Прож. с. Срібне Червоноармійського р-ну. Заарешт. 29 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 2 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 квітня 1993 р. (СБУ, 13529).

Котик Іван Михайлович, 1931 р. н., с. Могиляни Острозького р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Могиляни Острозького р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 12 серпня 1960 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 грудня 1993 р. (СБУ, 15085).

Котик Ірина Потапівна, 1907. р. н., с. Могиляни Острозького р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. с. Могиляни Острозького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15085).

Котик Кирило Сафронович, 1906 р. н., м. Любишов Пінського р-ну Мінської обл. (Білорусія). Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Вель-

бівно Острозького р-ну. Заарешт. 27 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 27 червня 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС для фільтрації. (ДАРО, 3279).

Котик Петро Павлович, 1901 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 1 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1993 р. (СБУ, 14641).

Котик Стах Антонович, 1912 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ворсин Острожецького р-ну. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 5 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13367).

Котик Тетяна Андріївна, 1928 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Поляни Березнівського р-ну. Заарешт. 26 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 4 серпня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2373).

Котикович Борис Феофілович, 1910 р.н., м. Рівне. Росіянин, освіта 7 кл., безробітний. Прож. м. Рівне, вул. Легіонів, 44. Заарешт. 2 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 6 березня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1682).

Котисько Опанасія Уліянівна, 1923 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 9 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 8399).

Коткудак Федір Степанович, 1896 р. н., х. Дубенчик Крупецької вол. Дубенського п-ту. Українець, селянин. Прож. х. Дубенчик Дубенського п-ту. Заарешт. 5 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою УНКВС у Сталінградській обл. від 11 вересня 1941 р. справу припинено, звільн. 23 вересня 1941 р. як польський громадянин. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 24 листопада 1993 р. справу припинено за недоведеністю. (СБУ, 14754).

Котлюк Олексій Семенович, 1920 р. н., с. Іваннє Дубенського р-ну. Українець, освіта 5 кл., голова сільради. Прож. с. Іваннє Дубенського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 жовтня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 31 травня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 18 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 грудня 1991 р. (СБУ, 6047).

Котляр Володимир Михайлович, 1924 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 3 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 9384).

Котляр Лідія Яківна, 1925 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українка, без певних занять. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 2 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 11 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1993 р. (СБУ, 13117).

Котляр Петро Микитович, 1920 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 5 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВС СРСР від 24 листопада 1951 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 1 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6221).

Котляр Яків Іванович, 1900 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українець, освіта 2 кл., рядовий 148 сп 50 гсд. Прож. м. Слуцьк (Білорусія). Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Помер 13 грудня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 3 травня 1995 р. (ДАРО, 5813).

Котович (Котовіч) Євгенія Іванівна, 1928 р. н., с. Дубівка Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Дубівка Володимирецького р-ну. Заарешт. 9 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10959).

Котович Валентин Миколайович, 1907 р. н., с. Вижгів Любомльського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 674 мінометного полку 62 гсд. Прож. Австрія. Заарешт. 13 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 18 механізованої дивізії 19 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1992 р. (СБУ, 9649).

Котович Єрмолай Михайлович, 1909 р. н., с. Янівка Корецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Янівка Корецького р-ну. Заарешт. 8 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1036-1037).

Котович Іван Максимович, 1905 р. н., с. Довговоля Володимирецького

р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 364 зсп 11 зсб. Прож. м. Харків. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3929).

Котович Казимир Андрійович, 6 лютого 1890 р. н., м. Львів. Поляк, закінчив гімназію, офіцерську школу і школу залізничників, черговий ст. Червоноармійськ. Прож. м. Червоноармійськ Рівненської обл. Заарешт. 22 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 678).

Котович Франц Вілімович, 1917 р. н., м. Первомайськ Ворошиловградської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 13 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Помер 28 грудня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13387).

Котовська Уляна Никифорівна, 1900 р. н., с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Глупанин Здолбунівського р-ну. Заарешт. 14 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 жовтня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1992 р. (СБУ, 10237).

Котовський Андрій Тихонович, 1928 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 28 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13401).

Котовський Іван Петрович, 1901 р. н., с. Рогізне Демидівського р-ну. Українець, завгосп Демидівського маслозаводу. Прож. смт. Демидівка Рівненської обл. Заарешт. 12 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 12 липня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 3 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 14 січня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11142).

Котовський Михайло Олександрович, 1912 р. н., с. Мисхако Новоросійського р-ну Краснодарського краю (Росія). Молдаванин, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Річиця Висоцького р-ну. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 17 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10365).

Котовський Павло Петрович, 1894 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 16

листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 лютого 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 5896).

Котовський Степан Павлович, 1913 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14772).

Коток Андрій Олександрович, 1913 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вироком Сарненського нарсуду від 30 жовтня 1947 р. виправданий. (СБУ, 363).

Коток Ганна Андріївна, 1932 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 11 січня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією Рівненської обл. 6 березня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11313).

Коток Григорій Парфенович, 1925 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 13 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 28 липня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії ВС УРСР від 27 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 18 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7372).

Коток Данило Терентійович, 1905 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 13 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 28 липня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 27 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 29 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7372).

Коток Йосип Максимович, 1925 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 14 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 12 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6090).

Коток Іван Никифорович, 1920 р. н., смт. Клевань Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., музикант-студент. Прож. смт. Клевань Рівненської обл. Заарешт. 21 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж.

ВТ Українського танкового військового табору 4 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 16 жовтня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3191).

Коток Катерина Михайлівна, 1914 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1993 р. (СБУ, 14187).

Коток Микола Семенович, 1922 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 29 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 5 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (ДАРО, 5142).

Коток Микола Якимович, 1934 р. н., с. Чабель Клесівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 травня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5102).

Коток Омелян Йосипович, 1913 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 13 червня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 28 липня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 27 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 23 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7372).

Коток Павло Антонович, 1927 р. н., с. Коловерти Межиріцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Коловерти Межиріцького р-ну. За арешт. 12 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 3 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1993 р. (ДАРО, 5442).

Коток Павло Сергійович, 1921 р. н., с. Щекичин Межиріцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Щекичин Межиріцького р-ну. Заарешт. 15 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою військової прокуратури 13 армії від 13 листопада 1946 р. справу припинено на підставі Указу ПВР СРСР від 7 липня 1945 р. Звільн. 12 грудня 1946 р. (ДАРО, 1467).

Коток Степан Максимович, 1909 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник Зносицького лісництва. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 13 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 4 р. ВТТ

без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 6 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 травня 1992 р. (СБУ, 8716).

Котулевич Валентина Доміні-ківна, 1898 р. н., м. Саратов (Росія). Українка, швея. Прож. м. Рівне. Заарешт. 13 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 березня 1993 р. (СБУ, 12639).

Котульський Андрій Семенович, 1885 р. н., с. Підлужжя Вербського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Підлужжя Вербського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 5898).

Котульський Микола Онуфрійович, 1898 р. н., с. Підлужжя Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., обхідник колій ст. Кам'яниця. Прож. с. Підлужжя Вербського р-ну. Заарешт. 9 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-3 КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 27 жовтня 1946 р. виправданий. (СБУ, 511).

Котуха Андрій Олексійович, 1924 р. н., с. Острожець Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Острожець Рівненської обл. Заарешт. 5 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 14308).

Котуха Максим Степанович, 1921 р. н., с. Острожець Рівненської обл. Українець, червоноармієць. Прож. м. Чкалов (Росія). Заарешт. у квітні 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Зник безвісти. Постановою УКДБ при РМ УРСР в Рівненській обл. від 2 червня 1958 р. справу припинено. (ДАРО, 3001).

Котуха Панас Корнійович, 1895 р. н., с. Омеляна Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 42 зсп 15 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 20 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» ПКВО від 18 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено в спецтабір НКВС 048 м. Шахти для подальшої перевірки. (ДАРО, 3440).

Котша Степан Антонович, 1891 р. н., с. Дорошів Самбірського п-ту. Поляк, освіта середня, студент 1 курсу університету, директор семирічної школи. Прож. с. Гільча Чеська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 25 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 17 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2632).

Котюбін Гордій Сергійович, 1893 р. н., с. Михайлівка Острозького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Михайлівка Острозького р-ну. Заарешт. 10 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 вересня 1951 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 2 вересня 1992 р. (СБУ, 9596).

Котюбін Петро Терентійович, 1926 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 14 жовтня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11381).

Котюбін Трофим Сергійович, 1899 р. н., с. Михайлівка Острозького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Михайлівка Острозького р-ну. Заарешт. 9 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 2 березня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 4 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 вересня 1992 р. (СБУ, 9596).

Котюк Андрій Семенович, 1902 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, робітник ст. Радивилів. Прож. с. Немирівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 березня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 10916).

Котюк Василь Йосипович, 1914 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 8 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 вересня 1947 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 червня 1956 р. вирок скасовано, справу повернуто на додаткове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 12 грудня 1956 р. справу припинено за недостатністю зібраних доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 1479).

Котюк Григорій Онуфрійович, 1908 р. н., с. М'ятин Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 61 зсп 33 зсд. Прож. м. Чкалов (Росія). Заарешт. 14 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (ДАРО, 5157).

Котюк Захар Миколайович, 1909 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 червня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14165).

Котюк Михайло Васильович, 1 червня 1921 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 71 зад. Прож. м. Житомир. Заарешт. 28 червня 1944 р. Обви-

нувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4411).

Котюк Михей Макарович, 1893 р. н., с. Купичів Турійського р-ну Волинської обл. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 18 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15 листопада 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6761).

Котюк Ніна Федорівна, 1926 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українка, вчителька в с. Башарівка. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 22 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 10739).

Котюк Пелагея Панасівна, 1928 р. н., смт. Рокитне Рівненської обл. Українка, освіта 2 кл., селянин. Прож. смт. Рокитне Рівненської обл. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 23 січня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2431).

Котюк Петро Омелянович, 1923 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., член ВЛКСМ, селянин. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 27 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1967 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3564).

Котюк Петро Христофорович, 1913 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 листопада 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13564).

Котюк Тимофій Павлович, 1904 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 17 березня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 8903).

Котяй Василь Сергійович, 1930 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 1 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 5811-5812).

Котяй Данило Іларіонович, 1910 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 23

лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5127).

Котяй Іван Якович, 1928 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 8 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 15 листопада 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8114).

Котяй Катерина Яківна, 1927 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 8 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 6 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8114).

Котяй Марія Назарівна, 1925 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 7 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1991 р. (СБУ, 5576).

Котяй Марта Демидівна, 1925 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 8 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8114).

Котяй Матвій Павлович, 1926 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Чермень Висоцького р-ну. Заарешт. 21 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11, 68-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 14 вересня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 4 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 18 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 12516).

Котяй Михайло Онуфрійович, 1909 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 8 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 3 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8114).

Котяй Олексій Титович, 1929 р. н., х. Заселище Озерської сільради Висоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. х. Заселище Висоцького р-ну. Заарешт. 10 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ. Звільн. 5 липня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1992 р. (ДАРО, 4877).

Котяй Павло Іванович, 1894 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Чермень Озерської сільради Висоцького р-ну. Заарешт. 22 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 31 травня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 3 грудня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13399).

Котяй Пелагея Саліторівна, 1928 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 7 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1991 р. (СБУ, 5576).

Котяй Петро Тихонович, 1919 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 9 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 9 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 27 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8694).

Котяй Тит Олексійович, 1908 р. н., х. Заселище Озерської сільради Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Заселище Висоцького р-ну. Заарешт. 8 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-50-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Помер 18 лютого 1950 р. у табірному пункті №1 Берегового ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4635).

Котяй Устина Панасівна, 1907 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 7 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 травня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 31 березня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 3951, СБУ, 10423).

Котяй Феодосія Мефодіївна, 1914 р. н., с. Озери Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Озери Висоцького р-ну. Заарешт. 21 серпня 1948 р. Постановою УМДБ від 14 лютого 1950 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1638).

Котяш Андрій Леонтійович, 1928 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, боєць винищувального батальйону Дубровицького РВ НКВС. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 18 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 19-59-29б ч.1, 54-1а КК УРСР. Засудж. Дубровицьким нарсудом 26 квітня 1946 р. на 6 р. ВТТ. Ухвалою Рівненського облсуду від 19 травня 1946 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою військової прокуратури військ МВС УО від 8 червня 1947 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. Звільн. 19 серпня 1947 р. (СБУ, 554).

Котяш Василина Карпівна, 1922 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 14 липня 1947 р. Обвинувач. за

ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 березня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4771-4772).

Котяш Василь Іванович, 1919 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 520 сп 167 сд. Прож. м. Балашов Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 28 березня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ВТ ПриВО 25 серпня 1941 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 13 лютого 1942 р. у місцях позбавлення волі в Саратовській обл. Реабіл. висновком військової прокуратури Приволзького ВО від 9 лютого 1994 р. (СБУ, 15239).

Котяш Ганна Архипівна, 18 грудня 1929 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 березня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 22 квітня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4771-4772).

Котяш Данило Артемович, 1909 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 24 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б КК УРСР. Помер 24 грудня 1944 р. Постановою Дубровицького РВ НКДБ від 25 грудня 1944 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 липня 1996 р. (СБУ, 16005).

Котяш Іван Артемович, 1929 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с.ЗалужжяДубровицькогор-ну.Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9881).

Котяш Катерина Леонтіївна, 1923 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 78 п.3 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 березня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4771-4772).

Котяш Марія Іванівна, 1929 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 17 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 25 вересня 1946 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 1394).

Котяш Параска Остапівна, 1889 р. н., с. Колки Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 6 березня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4771-4772).

Котяш Устина Василівна, 1903 р. н., с. Залужжя Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Залужжя Дубровицького р-ну. Заарешт. 7 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 2 жовтня 1947 р. виправдано, з-під варти звільнено. (СБУ, 10423).

Кохан Єфросинія Семенівна, 1914 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 30 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 квітня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6228).

Кохан Іван Онисимович, 1928 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 27 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 грудня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 26 червня 1952 р. Постановою президії ВС УРСР від 29 грудня 1976 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3458).

Кохан Любов Іванівна, 1928 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 15 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 19 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6333).

Кохан Марія Онисівна, 1927 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 5 листопада 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6333).

Кохан Марія Тарасівна, 1898 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 7 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6333).

Кохан Надія Миколаївна, 1924 р. н., с. Мочулище Дубровицького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Мочулище Дубровицького р-ну. Заарешт. 1 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 26 червня 1944 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 серпня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6660).

Кохан Ольга Іванівна, 1926 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 27 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 жовтня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 4944).

Кохан Пилип Семенович, 1899 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 13 травня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 6 липня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4744).

Кохан Роман Степанович, 1910 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Висоцького РВ НКВС від 8 жовтня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 2380).

Кохан-Буба Софія Іванівна, 1915 р. н., с. Золоте Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Золоте Висоцького р-ну. Заарешт. 3 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 грудня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 20 грудня 1953 р. Постановою президії ВС УРСР від 29 грудня 1976 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3458).

Коханевич Талимон Кіндратович, 1911 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 8 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11764).

Коханець Михайло Михайлович, 1922 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 12 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12421).

Коханов Микола Данилович, 1912 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 295 гсп 96 гсд. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 20 серпня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3577).

Коханський Аврам Герасимович, 1930 р. н., с. Точевики Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Точевики Острозького р-ну. Заарешт. 29 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 грудня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 31 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4295).

Коханський Герасим Митрофанович, 1900 р. н., с. Точевики Острозького р-ну. Українець, фінансовий агент. Прож. с. Точевики Острозького р-ну. Заарешт. 28 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 вересня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 27 вересня 1954 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 12017).

Коханчик Ян Томашевич, 1888 р. н., Новорадомський п-т Петроковської губ. (Польща). Поляк, освіта середня, зоотехнік райземвідділу. Прож. м. Здолбунів, вул. Комсомольська, 11. Заарешт. 8 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 березня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури УРСР від 31 липня 1991 р. (СБУ, 5300).

Коханюк Зосим Григорович, 1909 р. н., с. Вовничі Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 168 зсп. Прож. м. Святогірськ. Заарешт. 21 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4743).

Коханюк Макар Йосипович, 1903 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., рядовий 379 зсп. Прож. ст. Селікса Пензенської обл. (Росія). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 7 квітня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5603-5607).

Коханюк Олексій Гнатович, 1913 р. н., с. Ільпибоки Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Ільпибоки Рівненської обл. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 1 гкк 12 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1992 р. (СБУ, 10361).

Коханюк Пантелеймон Йосипович, 1909 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 379 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Помер 12 липня 1945 р. у ВТК УНКВС м. Пенза. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4624).

Кохманська Леокадія Феліксівна, 1900 р. н., Ярочинський п-т (Польща). Полька, освіта середня, домогосподарка. Прож. м. Дубно. Заарешт. 20 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 19 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено, відправлено на спецпоселення. (ДАРО, 2804).

Кохно Андрій Павлович, 1876 р. н., с. Тумень Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Великий Ліс Бродецької сільради Висоцького р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 жовтня 1947 р. на спецпоселення в Омську обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (ДАРО, 5341).

Коцар Антон Тихонович, 1920 р. н., с. Новосілля Морочненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 12 зсп 2 зсд. Прож. табір Чебаркуль Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 5 грудня

1944 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» УралВО від 9 лютого 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено у спецтабір НКВС 0305 м. Сєвєроуральськ Свердловської обл. для перевірки. (ДАРО, 3429).

Коцельський Йосип Миколайович, 1892 р. н., м. Старий Самбір Львівського воєв. Поляк, освіта 6 кл, поліцейський. Прож. с. Смордва Дубенського п-ту. Заарешт. 20 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1989 р. (ДАРО, 594).

Коцюбайло Олена Порфирівна, 1910 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 2 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 5 липня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 18 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7222).

Коцюбайло Пилип Леонтійович, 1902 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 2 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 5 липня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 24 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7222).

Коцюбайло Соловей Парфенович, 1918 р. н., х. Тараж Мульчицької сільради Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Тараж Рафалівського р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 4 травня 1951 р. справу припинено. (ДАРО, 1416-1420).

Коцюбинська Акулина Никанорівна, 1910 р. н., с. Збитин Дубенського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Жорнів Дубенського р-ну. Заарешт. 28 травня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. 6 міс. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 29 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6123).

Коцюбинська Євгенія Никанорівна, 1930 р. н., с. Жорнів Дубенського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Жорнів Дубенського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 6002, т.1-2).

Коцюбинський Володимир Микитович, 1922 р. н., с. Крилів Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Крилів Дубенського р-ну. Заарешт. 4 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 грудня 1944 р. до

ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 26 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7202).

Коцька Марія Іванівна, 1912 р. н., с. Маща Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Маща Костопільського р-ну. Заарешт. 8 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Вироком ВТ військ МВС Рівненської обл. від 30 березня 1949 р. виправдана. Звільн. 16 травня 1949 р. (СБУ, 143).

Коцький Михайло Іванович, 1905 р. н., с. Божів Горохівського р-ну Волинської обл. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Маща Костопільського р-ну. Заарешт. 20 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 січня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1989 р. (ДАРО, 814).

Кочерга Тетяна Григорівна, 22 червня 1924 р. н., с. Мліїв Городищенського р-ну Київської обл. Українка, освіта 7 кл., закінчила вчительські курси, селянка. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 1 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 7 жовтня 1953 р. вирок скасовано, справу повернуто на нове розслідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 1 липня 1954 р. справу припинено. Звільн. 3 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1993 р. (СБУ, 11558).

Кочкарук Гордій Давидович, 1928 р. н., с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 23 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ Ковельської залізниці від 25 березня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1901).

Кочмарек Владислав Владиславович, 1922 р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, малописьменний, робітник лісопильного заводу. Прож. смт. Клевань Рівненської обл. Заарешт. 3 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80, 56-26 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 лютого 1990 р. (ДАРО, 3785).

Кочубей Артем Зосимович, 1927 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 19 вересня 1945 р. у Воркутлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 жовтня 1991 р. (СБУ, 5611).

Кочубей Давид Петрович, 1903 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 28 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 24 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури

Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8689).

Кочубей Євдоким Несторович, 1915 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 27 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВС СРСР від 28 серпня 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 26 січня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільн. 27 січня 1955 р. (СБУ, 1263).

Кочубей Іван Давидович, 1924 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 9924).

Кочубей Наталія Петрівна, 1929 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 23 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7184).

Кочубей Ольга Федорівна, 1923 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1992 р. (СБУ, 8037).

Кочубей Параска Власівна, 1929 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 29 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 22 березня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 437).

Кочубей Тетяна Давидівна, 1926 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 4 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 травня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 3 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 травня 1992 р. (СБУ, 8759).

Кочубей Юхим Данилович, 1902 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 15 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10165).

Кочукова Валентина Савівна, 1920 р. н., Сталінська обл. Українка, робітниця кар'єру №1. Прож. с. Пугач Кле-

сівського р-ну. Заарешт. 13 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 січня 1941 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1993 р. (СБУ, 13507).

Кошелюк Василь Тимофійович, 1923 р. н., с. Підзамче Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 71 зад. Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 30 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (ДАРО, 5267).

Кошелюк Павло Павлович, 1928 р. н., Влодавський п-т Люблінського воєв. (Польща). Українець, учень 10 класу. Прож. с. Золотіїв Рівненського р-ну. Заарешт. 23 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 липня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 11962).

Кошельник Григорій Карпович, 1898 р. н., с. Михайлівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., технік-будівельник Червоноармійського райвиконкому. Прож. м. Червоноармійськ, вул. Круча, 6. Заарешт. 29 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6096, т.1-2).

Кошельник Григорій Максимович, 1922 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 35 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 29 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4820).

Кошельник Дмитро Васильович, 1916 р. н., с. Копані Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Миляна Копанівської сільради Червоноармійського р-ну. Заарешт. 21 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер у ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1993 р. (СБУ, 14240).

Кошельник Костянтин Филимонович, 1911 р. н., с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 4 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 13 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10803).

Кошельник Наталія Василівна, 1919 р. н., с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Адамівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 30 травня

1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6648).

Кошин Григорій Семенович, 1922 р. н., с. Миляч Висоцького р-ну. Українець, головний бухгалтер райспоживспілки. Прож. с. Миляч Висоцького р-ну. Заарешт. 29 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 10 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією 952 крб., що були вилучені при арешті. Звільн. 1 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10871).

Кошин Максим Корнійович, 1896 р. н., с. Жадень Висоцького р-ну. Українець, столяр. Прож. с. Жадень Висоцького р-ну. Заарешт. 29 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 грудня 1990 р. (СБУ, 11329).

Кошицька Надія Андріївна, 1924 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українка, освіта 4 кл., прибиральниця ст. Рудня Ковельської залізниці. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 22 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Ковельської залізниці від 20 березня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Вдруге заарешт. 28 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 березня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 листопада 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 2471, СБУ, 3220).

Кошицький Василь Михайлович, 1909 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., старший майстер лісопильного заводу. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 15 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Ковельської залізниці від 28 лютого 1946 р. справу припинено за недостатністю доказів. (СБУ, 1764).

Кошицький Михайло Володимирович, 1915 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гаї-Лев'ятинські Червоноармійського р-ну. Заарешт. 24 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 серпня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 2 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 лютого 1993 р. (СБУ, 11373).

Кошіль Микола Лук'янович, 1916 р. н., с. Лихачівка Острожецького р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць 83 зсп 28 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 липня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5011).

Кошіль Онисія Мойсеївна, 1918 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10760).

Кошка Василь Кіндратійович, 1907 р. н., с. Головин Костопільського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13543).

Кошмак Володимир Григорович, 1930 р. н., х. Рудавка Великомидської сільради Деражненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. х. Рудавка Деражненського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 7 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (ДАРО, 4861-4862).

Кошмак Григорій Миколайович, 1915 р. н., с. Вербче Степанського р-ну. Українець, робітник 2 дистанції колії Ковельської залізниці. Прож. с. Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 26 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 січня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 19 серпня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14551).

Кошмак Григорій Олексійович, 1883 р. н., с. Вербче Степанського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Рудавка Деражненського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Помер у в'язниці. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (ДАРО, 4861-4862).

Кошмак Максим Михайлович, 1926 р. н., с. Велике Вербче Степанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., секретар сільради. Прож. с. Велике Вербче Степанського р-ну. Заарешт. 30 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 вересня 1956 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 27 грудня 1956 р. справу припинено за недостатністю зібраних доказів. (ДАРО, 2182-2183).

Кошмак Надія Іванівна, 1925 р. н., с. Жовкині Володимирецького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Жовкині Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 вересня 1991 р. (СБУ, 5867).

Кошмак Уляна Григорівна, 1925 р. н., х. Рудавка Деражненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. х. Рудавка Деражненського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 18 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1989 р. (ДАРО, 4861-4862).

Кошман Іван Тимофійович, 1910 р. н., с. Бобрик Гадяцького р-ну Полтавської обл. Українець, освіта 4 кл., без певних занять. Заарешт. 11 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 6 серпня 1944 р. справу припинено за недостатністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1471).

Кошуба Параска Бенесівна, 1928 р. н., х. Зеленица Половлицької сільради Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. х. Зеленица Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 8922).

Кошулько Володимир Юхимович, 24 листопада 1928 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Хрінники Демидівського р-ну. Заарешт. 13 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6715).

Кошутар Надія Павлівна, 1928 р. н., с. Пеньків Костопільського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Пеньків Костопільського р-ну. Заарешт. 25 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 8236).

Кощук Терентій Харитонович, 1900 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 квітня 1993 р. (ДАРО, 5406).

Кощук Федір Харитонович, 1915 р. н., с. Береги Млинівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 9 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 березня 1977 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (ДАРО, 5406).

Кравець Андрій Панасович, 1923 р. н., с. Конюшки Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Конюшки Дубенського р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ

військ НКВС Рівненської обл. 10 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9894).

Кравець Василь Минович, 1918 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Конюшки Дубенського р-ну. Заарешт. 25 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 березня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 3 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 серпня 1992 р. (СБУ, 9516).

Кравець Володимир Іванович, 1924 р. н., с. Марушин Млинівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Марушин Млинівського р-ну. Заарешт. 15 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 31 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 12 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6878).

Кравець Ганна Дементіївна, 1927 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 1 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (ДАРО, 4654).

Кравець Григорій Сильвестрович, 1910 р. н., с. Великі Жабокрики Козинського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Підвисоке Козинського р-ну. Заарешт. 15 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (ДАРО, 4673-4674).

Кравець Костянтин Трохимович, 1907 р. н., с. Конюшки Дубенського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 жовтня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС ЛО від 21 жовтня 1949 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 28 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 травня 1992 р. (СБУ, 8501).

Кравець Кузьма Мойсейович, 1921 р. н., с. Каноничі Володимирецького р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Каноничі Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 серпня 1992 р. (СБУ, 9682).

Кравець Макар Сильвестрович, 1897 р. н., с. Великі Жабокрики Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Підвисоке Козин-

ського р-ну. Заарешт. 27 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 липня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6603).

Кравець Максим Леонтійович, 1905 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Марушин Млинівського р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-12, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1989 р. (ДАРО, 440).

Кравець Микола Іларіонович, 1922 р. н., с. Ступно Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Ступно Мізоцького р-ну. Заарешт. 29 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 26 травня 1956 р. термін покарання знижено до 13 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 26 червня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 березня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3247).

Кравець Олександра Мартинівна, 1930 р. н., с. Хотин Сосновського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Хотин Сосновського р-ну. Заарешт. 14 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 26 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 30 квітня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 25 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (СБУ, 12749).

Кравець Панас Данилович, 1888 р. н., с. Конюшки Дубенського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Конюшки Дубенського р-ну. Заарешт. 20 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 13 липня 1947 р. у Сусловському відділенні Сиблагу. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 квітня 1993 р. (СБУ, 12257).

Кравець Петро Павлович, 1907 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 27 липня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (СБУ, 2773).

Кравець Степан Платонович, 1915 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 листопада 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 13876).

Кравець Тетяна Степанівна, 1926 р. н., с. Сморжів Клеванського р-ну.

Українка, освіта 3 кл., робітниця Милостівського лісництва. Прож. с. Сморжів Клеванського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11179).

Кравцов Володимир Йосипович, 1922 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1944 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС від 13 липня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 13 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11891).

Кравчак Ванда Андріївна, 1913 р. н., с. Тучин Рівненської обл. Полька, освіта 6 кл., диспетчер автоколони м. Корець. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 21 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 8 березня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 377).

Кравчевич Любов Олександрівна, 1927 р. н., с. Коленія Степанського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Коленія Степанського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 13 серпня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 24 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10850).

Кравченко Андрій Васильович, 1919 р. н., м. Київ. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 27 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 травня 1996 р. (СБУ, 15940).

Кравченко Євген Самуїлович, 1922 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 46 зсп 15 зсб. Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 1 січня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1993 р. (ДАРО, 5344).

Кравченко Іван Петрович, 1918 р. н., м. Суми. Українець, без певних занять. Прож. с. Жалин Костопільського р-ну. Заарешт. 2 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 вересня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 13 листопада 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 11 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 12 вересня 1996 р. (СБУ, 16065).

Кравченко Микола Ерастович, 1904 р. н., м. Бобруйськ (Білорусія). Українець, освіта 6 кл., водій Здолбунівського РК КП(б)У. Прож. м. Здолбунів,

вул. Горького, 48. Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 29 листопада 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 27 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11135).

Кравченя Михайло Олексійович, 1928 р. н., х. Гать Рокитнівського р-ну. Білорус, неписьменний, селянин. Прож. х. Гать Рокитнівського р-ну. Заарешт. 20 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу повернуто на дослідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 6 вересня 1955 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 1089, т.1-2).

Кравчинська Веслава Станіславівна, 1917 р. н., м. Варшава (Польща). Полька, освіта 6 кл., безробітна. Прож. м. Здолбунів, вул. К.Маркса, 24. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою Управління ПФТ 048 МВС м. Шахти Ростовської обл. від 3 квітня 1946 р. справу припинено за недостатністю матеріалів для кримінальної відповідальності. (ДАРО, 1623).

Кравчук Агафія Йосипівна, 1919 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну. Українка, освіта 1 кл., колгоспниця. Прож. с. Вербень Демидівського р-ну. Заарешт. 4 липня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 19 серпня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 липня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 27 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8157).

Кравчук Анастасія Костянтинівна, 1929 р. н., с. Івачків Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., колгоспниця к-пу ім. Ворошилова. Прож. с. Івачків Здолбунівського р-ну. Заарешт. 20 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 3 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 4 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 квітня 1992 р. (СБУ, 9736).

Кравчук Андрій Герасимович, 1893 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 13 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10510).

Кравчук Андрій Михайлович, 1913 р. н., с. Збуж Дережненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. х. Перелисянка Постійненської сільради Дережненського р-ну. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Постановою ПВР СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 21 березня 1955 р. Реабіл.

висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 серпня 1992 р. (СБУ, 9825).

Кравчук Андрій Семенович, 1886 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 19 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 3 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 17 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6607).

Кравчук Андрій Терешкович, 1925 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Лінчин Березнівського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 9295).

Кравчук Антон Якович, 1912 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 57 зсп 19 зсд. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 серпня 1992 р. (СБУ, 9617).

Кравчук Аполінарій Сидорович, 1929 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., електромонтер ст. Здолбунів. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 17 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 9901).

Кравчук Борис Кирилович, 1900 р. н., с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., голова сільради. Прож. с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4353).

Кравчук Борис Сидорович, 1914 р. н., с. Самостріли Межиріцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Самостріли Межиріцького р-ну. Заарешт. 14 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 19 липня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 1649).

Кравчук Василь Андрійович, 1902 р. н., м. Березне Рівненської обл. Українець, освіта 6 кл., технік-будівельник комунгоспу. Прож. м. Березне Рівненської обл. Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 червня 1947 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд. Засудж. Рівненським облсудом 22 липня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 жовтня 1991 р. (СБУ, 5969).

Кравчук Василь Григорович, 1914 р. н., с. Турковичі Вербського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Турковичі Вербського р-ну. Заарешт. 28 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 27 серпня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 13 березня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 червня 1992 р. (СБУ, 9180).

Кравчук Василь Кирилович, 1920 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 19 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 14 травня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1472).

Кравчук Василь Кузьмович, 1912 р. н., с. Дюксин Деражненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Дюксин Деражненського р-ну. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 29 березня 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1903).

Кравчук Василь Улянович, 1922 р. н., с. Збуж Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Збуж Костопільського р-ну. Заарешт. 3 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9711).

Кравчук Віталій Петрович, 1928 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українець, заготівельник молока Користського маслозаводу. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 17 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 12 листопада 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 5 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1993 р. (СБУ, 11991).

Кравчук Володимир Дмитрович, 1927 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 20 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 18 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1993 р. (СБУ, 13918).

Кравчук Володимир Йосипович, 1932 р. н., с. Моквин Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгоспник. Прож. с. Моквин Березнівського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 листопада 1950 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн.

3 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6491).

Кравчук Володимир Кирилович, 1920 р. н., с. Жильжа Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жильжа Костопільського р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 грудня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 10303).

Кравчук Володимир Олександрович, 1926 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лінчин Березнівського р-ну. Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 8 серпня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 квітня 1993 р. (СБУ, 12511).

Кравчук Володимир Петрович, 1929 р. н., с. Посягва Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 29 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 9118).

Кравчук Володимир Семенович, 4 лютого 1922 р. н., с. Кобильня Корецького р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Кобильня Корецького р-ну. Заарешт. 17 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1107-1108).

Кравчук Галина Євстафіївна, 1929 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Озеряни Дубенського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6750).

Кравчук Ганна Антонівна, 1910 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 квітня 1950 р. на 5 р. заслання в Північно-Казахстанську обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 3688).

Кравчук Ганна Климентіївна, 1926 р. н., х. Острів Костопільського р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. х. Острів Костопільського р-ну. Заарешт. 9 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 3 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 7 червня 1955 р. Реабіл. виснов-

ком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12426).

Кравчук Ганна Платонівна, 1919 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 червня 1949 р. на 25 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 липня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 30 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7852).

Кравчук Ганна Улянівна, 1933 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 3 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 12 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9026).

Кравчук Гнат Єрмолайович, 1924 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 15 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 вересня 1993 р. (СБУ, 14192).

Кравчук Гнат Тимонович, 1904 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 12 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1092-1095).

Кравчук Григорій Євдокимович, 1926 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 2 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 4 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15099).

Кравчук Григорій Калістратович, 1923 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14467).

Кравчук Григорій Максимович, 1916 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою президії ВС СРСР від 28 березня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3573).

Кравчук Давид Харитонович, 1906 р. н., с. Омеляна Рівненського р-ну. Українець, червоноармієць 1347 сп 225 сд. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 21 армії 9 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 15 червня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 25 травня 1995 р. (СБУ, 15709).

Кравчук Дмитро Іванович, 1921 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 серпня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 4 вересня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 1 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 червня 1995 р. (СБУ, 15719).

Кравчук Дмитро Олександрович, 1902 р. н., с. Климашівка Проскурівського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, освіта 4 кл., електромонтер. Прож. с. Муравин Морочненського р-ну. Заарешт. 22 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 15 березня 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС м. Сталіно для фільтрації. Постановою прокуратури Рівненської обл. від (число відсутнє) лютого 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2725).

Кравчук Дмитро Якович, 1919 р. н., с. Дядьковичі Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Іванківці Острозького р-ну. Заарешт. 16 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 6 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 6 червня 1953 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 11 липня 1994 р. (СБУ, 15551).

Кравчук Євдокія Якимівна, 1920 р. н., с. Нова Мощаниця Здолбунівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Нова Мощаниця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Померла 3 червня 1945 р. Постановою Мізоцького РВ НКДБ від 3 червня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11437).

Кравчук Єфросинія Омелянівна, 1924 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., колгоспниця. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 3 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 5 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9026).

Кравчук Захар Савович, 1909 р. н., с. Янкевичі Костопільського р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць 53 зсп 11 зсб. Прож. м. Харків. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» ХВО від 25 серпня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2337).

Кравчук Зиновій Семенович, 1921 р. н., с. Новий Тік Млинівського р-ну.

Українець, селянин. Прож. с. Новий Тік Млинівського р-ну. Заарешт. 10 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 11783).

Кравчук Зиновій Борисович, 1927 р. н., с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 25 травня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4353).

Кравчук Йосип Данилович, 1908 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 26 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 жовтня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 7 травня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (СБУ, 12354).

Кравчук Йосип Трохимович, 1910 р. н., с. Дроздів Тучинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 66 зсп 9 зсб. Прож. м. Бєжица Брянської обл. (Росія). Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 травня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 березня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5192-5196).

Кравчук Іван Денисович, 1922 р. н., с. Курозвани Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, конюх маслозаводу. Прож. с. Курозвани Гощанського р-ну. Заарешт. 2 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 березня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 7 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1991 р. (СБУ, 5975).

Кравчук Іван Євкович, 1929 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яполоть Деражненського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ТавВО від 14 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 29 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12488).

Кравчук Іван Михайлович, 1913 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заріцьк Рівненського р-ну. Заарешт. 2 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Помер 14 червня 1943 р. у тюрмі №2 м. Астрахані. Постановою УНКДБ у Сталінградській обл. від 29 липня 1943 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 13 листопада 1992 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10586).

Кравчук Іван Назарович, 1910 р. н., с. Птича Вербського р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 83 зсп 28 зсд. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія).

Заарешт. 7 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 червня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3618).

Кравчук Іван Романович, 1915 р. н., с. Грядки Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, диякон сільської церкви. Прож. с. Грядки Вербського р-ну. Заарешт. 28 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9987).

Кравчук Іван Тарасович, 1899 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., голова сільради. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 6 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 28 серпня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 лютого 1992 р. (СБУ, 7530).

Кравчук Іван Федорович, 1926 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., директор початкової школи. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 16 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 23 серпня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновками прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р., 27 квітня 1993 р. (ДАРО, 5402, СБУ, 11991).

Кравчук Іван Якович, 1922 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць 57 зсп. Прож. ст. Татіщево Саратовської обл. (Росія). Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 3 лютого 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 жовтня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5157).

Кравчук Кирило Іванович, 1892 р. н., с. Лукарівка Острожецького р-ну. Українець, освіта початкова, лісник. Прож. с. Лукарівка Острожецького р-ну. Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 4 вересня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 1635).

Кравчук Кирило Павлович, 1906 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 13 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 серпня 1950 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 січня 1990 р. (ДАРО, 1111).

Кравчук Климентій Іванович, 1904 р. н., с. Збуж Костопільського р-ну. Українець, голова сільради с. Космачів. Прож. х. Острів Костопільського р-ну. Заарешт. 31 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 3 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 28 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (СБУ, 12426).

Кравчук Ксенія Іванівна, 1920 р. н., с. Тараканів Дубнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Тараканів Дубнівського р-ну. Заарешт. 6 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 березня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 лютого 1994 р. (СБУ, 15287).

Кравчук Ксенофонт Костянтинович, 1913 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Заарешт. 8 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою прокуратури СРСР від 14 травня 1942 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2601).

Кравчук Леонтій Максимович, 1895 р. н., с. Омеляна Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кідри Володимирецького р-ну. Заарешт. 8 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 12 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 534).

Кравчук Лідія Іванівна, 1925 р. н., с. Забороль Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Забороль Олександрійського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 квітня 1944 р. на 10 р. і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 8027).

Кравчук Лідія Федорівна, 1925 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 17 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 11991).

Кравчук Лукерія Фотіївна, 1921 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 6 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 3 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 26 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1992 р. (СБУ, 6607).

Кравчук Максим Григорович, 1902 р. н., с. Малі Загірці Дубенського р-ну. Українець, голова сільради. Прож. с. Адамівка Демидівського р-ну. Заарешт. 21 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 17 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 12098).

Кравчук Максим Данилович, 1918 р. н., с. Жалин Дерaжненського р-ну. Українець, військовослужбовець 361 сп 156 сд. Заарешт. 14 липня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Приморської армії 3 серпня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Вирок

виконано 10 серпня 1941 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Південного регіону України від 24 травня 1994 р. (СБУ, 15481).

Кравчук Максим Якович, 1927 р. н., с. Повча Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Повча Дубенського р-ну. Заарешт. 31 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 23 січня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14516).

Кравчук Марія Асанівна, 1928 р. н., с. Мости Мізоцького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Петраківщина Здолбунівського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 11 серпня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1190).

Кравчук Марія Кіндратівна, 1903 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 червня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1993 р. (СБУ, 12608).

Кравчук Марія Пилипівна, 1912 р. н., с. Горбаків Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Горбаків Гощанського р-ну. Заарешт. 2 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 березня 1950 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 8 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 травня 1993 р. (ДАРО, 5485).

Кравчук Марія Пилипівна, 1931 р. н., с. Трубиці Костопільського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Трубиці Костопільського р-ну. Заарешт. 23 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 5948).

Кравчук Микола Гаврилович, 1919 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 29 квітня 1941 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 9 квітня 1993 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 12504).

Кравчук Микола Іванович, 1930 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, учень 9 кл. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 27 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 червня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 27 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 лютого 1992 р. (ДАРО, 4907).

Кравчук Микола Лук'янович, 1932 р. н., с. Соломка Олександрійського р-ну. Українець, освіта початкова, робітник Костопільського хімлісгоспу. Прож. с. Соломка Олександрійського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 9 серпня 1954 р. термін покарання знижено до

6 р. ВТТ. Звільн. 29 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 4585, т.1-3).

Кравчук Михайло Давидович, 1911 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, червоноармієць 1347 сп 225 сд. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 21 армії 9 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 19 серпня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 25 травня 1995 р. (СБУ, 15709).

Кравчук Михайло Данилович, 1922 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 14 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 6 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 27 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13740).

Кравчук Михайло Іванович, 1912 р. н., с. Великі Рикані Острожецького р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 106 зсп 28 зсд. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 23 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 жовтня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3435).

Кравчук Михайло Платонович, 1922 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11263).

Кравчук Михайло Протасович, 1921 р. н., с. Птича Вербського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 83 зсп 28 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 8 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 червня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3618).

Кравчук Наталія Наумівна, 1923 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 7 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6383).

Кравчук Ніна Антонівна, 1929 р. н., с. Бадівка Острозького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Бадівка Острозького р-ну. Заарешт. 25 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Вінницької обл. 26 травня 1945 р. на

10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 5857).

Кравчук Олександр Іванович, 1892 р. н., с. Голишів Клеванського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Гуменники Рівненського р-ну. Заарешт. 19 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 12 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 14 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 травня 1992 р. (СБУ, 8560).

Кравчук Олександр Іванович, 1923 р. н., с. Яневичі Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яневичі Рівненського р-ну. Заарешт. 24 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 3 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1993 р. (СБУ, 15007).

Кравчук Олександр Пилипович, 1927 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 серпня 1947 р. у Воркутлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 10859).

Кравчук Олександр Уліянович, 1929 р. н., с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 листопада 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 червня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 січня 1994 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю вини. (СБУ, 15634).

Кравчук Олександр Якимович, 1932 р. н., с. Ворсунь Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., електрослюсар шахти ім. Кірова. Прож. м. Кривий Ріг, копальня Артема. Заарешт. 2 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 21 квітня 1951 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 13 квітня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1992 р. (ДАРО, 5091).

Кравчук Олексій Маркович, 1922 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 18 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 вересня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 29 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10904).

Кравчук Олексій Тимофійович, 1911 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького

р-ну. Заарешт. 28 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 березня 1958 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2639).

Кравчук Олексій Юхимович, 1927 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 4 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 травня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 липня 1992 р. (СБУ, 9554).

Кравчук Ольга Амвросіївна, 1920 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 25 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 23 квітня 1946 р. вирок скасовано. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 6 червня 1946 р. справу припинено. (ДАРО, 1907).

Кравчук Ольга Андріївна, 1920 р. н., с. Користь Межиріцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Користь Межиріцького р-ну. Заарешт. 17 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 23 квітня 1946 р. вирок скасовано, справу повернуто на додаткове розслідування зі стадії попереднього слідства. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 27 травня 1946 р. справу виділено в окреме провадження. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11991).

Кравчук Ольга Гордіївна, 1901 р. н., с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Дорогобуж Гощанського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4353).

Кравчук Ольга Улянівна, 1924 р. н., с. Збуж Дераженського р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. с. Збуж Дераженського р-ну. Заарешт. 4 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 5 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 9026).

Кравчук Омелян Протасович, 1924 р. н., с. Птича Вербського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 83 зсп 28 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 7 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 червня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3618).

Кравчук Остап Йосипович, 52 роки, с. Стрільськ Рівненського п-ту. Волинської губ. Українець, неписьмен-

ний, столяр. Заарешт. 30 серпня 1920 р. Обвинувач. за знущання над селянами за польської влади. Засудж. ОВ ВЧК при Реввійськраді 12 армії 13 вересня 1920 р. до ВМП – розстрілу. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 вересня 1989 р. (ДАРО, 629).

Кравчук Павло Євсейович, 1929 р. н., с. Збуж Дережненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 17 червня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 жовтня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 вересня 1993 р. (СБУ, 14130).

Кравчук Павло Михайлович, 1891 р. н., с. Ільпінь Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник Квасилівського пивзаводу. Прож. с. Ільпінь Рівненського р-ну. Заарешт. 18 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 13 серпня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 26 листопада 1958 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3167).

Кравчук Панас Іванович, 1916 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 30 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 19 березня 1947 р. справу припинено. (ДАРО, 1892).

Кравчук Панас Леонтійович, 1924 р. н., с. Головниця Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 102 зсп 21 зсб. Прож. м. Київ. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 9 листопада 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5582).

Кравчук Петро Артемович, 1914 р. н., с. Подоляни Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Подоляни Гощанського р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 липня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 11 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9131).

Кравчук Петро Микитович, 1927 р. н., с. Оженин Острозького р-ну. Українець, робітник 6 дистанції сигналізації і зв'язку ст. Шепетівка. Прож. с. Оженин Острозького р-ну. Заарешт. 12 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 січня 1994 р. (СБУ, 15263).

Кравчук Порфирій Петрович, 1912 р. н., с. Рудливе Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рудливе Демидівського р-ну. Заарешт. 8 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Львівської обл. від 5 червня 2000 р. (СБУ, 16236).

Кравчук Семен Мартинович, 1928 р. н., с. Черниця Корецького р-ну.

Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 грудня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 4 серпня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1992 р. (СБУ, 10483).

Кравчук Сергій Андрійович, 1918 р. н., с. Пляшева Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., машиніст екскаватора. Прож. с. Вербень Демидівського р-ну. Заарешт. 4 липня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 19 серпня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 липня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 1 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8157).

Кравчук Сергій Андрійович, 1929 р. н., с. Острів Дубенського р-ну. Українець, закінчив Рівненську торгово-кооперативну школу, бухгалтер заготконтори Мізоцької райспоживспілки. Прож. смт. Мізоч Рівненської обл. Заарешт. 20 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 31 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Рішенням комісії ПВР СРСР від 26 травня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 21 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 лютого 1992 р. (СБУ, 7219).

Кравчук Сергій Юхимович, 1915 р. н., с. Тростянець Костопільського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Гутвин Костопільського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7304).

Кравчук Софія Іванівна, 1925 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24-25 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1992 р. (СБУ, 7700, т. 1-2).

Кравчук Станіслава Мартинівна, 1926 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Хиночі Володимирецького р-ну. Заарешт. 23 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 11 січня 1952 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 28 липня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 16 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6116).

Кравчук Степан Артемович, 1888 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 10 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (СБУ, 6073).

Кравчук Степан Іванович, 1910 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Жалин Дережненського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл від 25 серпня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 19 серпня 1957 р. справу припинено за недостатністю доказів провини. (ДАРО, 2339).

Кравчук Степан Іванович, 1924 р. н., с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 25 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1993 р. (СБУ, 14192).

Кравчук Степан Миколайович, 1916 р. н., с. Басів Кут Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Басів Кут Рівненського р-ну. Заарешт. 1 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 жовтня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11627).

Кравчук Степан Михайлович, 1917 р. н., с. Жильжа Костопільського п-ту. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Жильжа Костопільського п-ту. Заарешт. 14 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Постановою УНКВС у Київській обл. від 15 травня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3469).

Кравчук Степан Степанович, 1926 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Дережненського р-ну. Заарешт. 8 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 вересня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 вересня 1993 р. (СБУ, 14040).

Кравчук Степан Федорович, 1920 р. н., с. Сонов'є Славутського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Українець, вояк УПА. Прож. с. Бадівка Острозького р-ну. Заарешт. 30 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 серпня 1945 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Львівської обл. від 13 червня 1995 р. (СБУ, 15716).

Кравчук Степан Якович, 1927 р. н., с. Дядьковичі Дубенського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Дядьковичі Дубенського р-ну. Заарешт. 28 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 серпня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 9 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 11844).

Кравчук Тарас Олексійович, 1928 р. н., с. Рокитне Костопільського р-ну.

Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 27 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ЛВО 15 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 липня 1994 р. (СБУ, 15620).

Кравчук Тарас Петрович, 1907 р. н., с. Рудка Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 19 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПриВО від 23 січня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4716).

Кравчук Текля Карпівна, 1893 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 19 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 жовтня 1956 р. за ухвалою Молотовського облсуду від 13 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1993 р. (ДАРО, 5338).

Кравчук Текля Устимівна, 1900 р. н., с. Трубиці Костопільського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Трубиці Костопільського р-ну. Заарешт. 23 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 18 травня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ. Звільн. 20 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 5948).

Кравчук Тихін Степанович, 1911 р. н., с. Будераж Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Будераж Мізоцького р-ну. Заарешт. 21 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 1 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 вересня 1993 р. (СБУ, 13810).

Кравчук Трохим Павлович, 1920 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 31 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6708).

Кравчук Уляна Трифонівна, 1901 р. н., с. Посягва Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Посягва Гощанського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 8 грудня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 січня 1994 р. (СБУ, 15188).

Кравчук Уляна Якимівна, 1929 р. н., с. Ворсунь Острожецького р-ну. Українка, освіта 1 кл., колгоспниця. Прож. с. Ворсунь Острожецького р-ну. Заарешт. 23 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 вересня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 24 березня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ і

3 р. позбавлення прав. Звільн. 18 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1992 р. (СБУ, 7345).

Кравчук Федір Давидович, 1895 р. н., с. Користь Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Користь Корецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9951).

Кравчук Федір Максимович, 1916 р. н., с. Хиночі Володимирецького р-ну. Українець, червоноармієць 4 роти 153 окремого дорожно-будівельного батальйону. Заарешт. 27 березня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 47 армії 3 квітня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 7 квітня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1993 р. (СБУ, 13358).

Кравчук Федір Митрофанович, 1921 р. н., с. Дуліби Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Сапожин Гощанського р-ну. Заарешт. 24 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 20 листопада 1991 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8424).

Кравчук Федір Михайлович, 1919 р. н., с. Нагоряни Вербського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Нагоряни Вербського р-ну. Заарешт. 13 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 серпня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 29 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 5852).

Кравчук Федір Омелянович, 1913 р. н., с. Посягва Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Посягва Гощанського р-ну. Заарешт. 29 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ЛВО 2 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 серпня 1993 р. (СБУ, 13590).

Кравчук Федір Пилипович, 1912 р. н., с. Горбаків Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., слюсар Бабино-Томахівського цукрозаводу. Прож. с. Горбаків Гощанського р-ну. Заарешт. 2 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 травня 1993 р. (ДАРО, 5485).

Кравчук Харита Максимівна, 1925 р. н., с. Тучин Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Тучин Рівненської обл. Заарешт. 9 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 9 лютого 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 16 березня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1992 р. (СБУ, 9660).

Кравчук Юхим Миколайович, 1917 р. н., с. Посягва Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., муляр-пічник. Прож. м. Рівне, вул. Млинівська, 11. Заарешт. 16 грудня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 4 жовтня 1954 р. вирок скасовано, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2442).

Кравчук Юхим Семенович, 1894 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 7 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1993 р. (СБУ, 14736).

Кравчук Яків Володимирович, 1887 р. н., с. Подоляни Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Подоляни Гощанського р-ну. Заарешт. 23 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-3 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1991 р. (СБУ, 5889).

Кравчук Яків Семенович, 1896 р. н., с. Рудливе Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рудливе Демидівського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1944 р. Обвинувач. за ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 10 травня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1992 р. (СБУ, 9429).

Кравчук Яків Юхимович, 1908 р. н., с. Тростянець Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Тростянець Вербського р-ну. Заарешт. 4 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 15 лютого 1945 р. направлено у спецтабір НКВС для фільтрації. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2740).

Кравчук-Глинчук Ганна Кузьмівна, 1923 р. н., с. Дюксин Деражненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Дюксин Деражненського р-ну. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ МДБ Ковельської залізниці від 29 березня 1947 р. справу припинено за недоведеністю, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1903).

Кравчук-Корольчук Софія Овсіївна, 1927 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця к-пу ім. Шевченка. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 31 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 27 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7846).

Кравчук-Ящук Андрій Олександрович, 1914 р. н., с. Уїздці Шумського р-ну Тернопільської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рів-

ненської обл. 23 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 травня 1994 р. (СБУ, 15458).

Краєвська Галина Панасівна, 1927 р. н., с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Українка, студентка 2 курсу географічного факультету Львівського університету. Прож. м. Львів, вул. Максима Кривоноса, 7/12. Заарешт. 25 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 3 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 13 червня 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8359).

Краєвська Марія Мефодіївна, 1918 р. н., с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 9 кл., вчителька. Прож. с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Заарешт. 27 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 грудня 1947 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4476).

Краєвський Микола Григорович, 1927 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 12 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Здолбунівського РВ НКВС від 27 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1283).

Крайтман Єфим Ісакович, 1906 р. н., смт. Зіньківці Хмельницької обл. Єврей, освіта незакінчена середня, завідувач міськфінвідділом. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 46б. Заарешт. 13 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 27 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС СРСР від 18 березня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 1948).

Крайчук Іван Никифорович, 1910 р. н., с. Обарів Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, столяр УНКВС у Рівненській обл. Прож. с. Обарів Рівненського р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Постановою військової прокуратури ЛВО від 27 вересня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2062).

Краковська Євдокія Макарівна, 1890 р. н., с. Межиріч Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Межиріч Острозького р-ну. Заарешт. 31 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 лютого 1948 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 грудня 1992 р. (ДАРО, 5244).

Краковський Тихон Лук'янович, 1882 р. н., с. Межиріч Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Межиріч Острозького р-ну. Заарешт. 31 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 28 лютого 1948 р. на 8 р. ВТТ. Помер 6 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 грудня 1992 р. (ДАРО, 5244).

Краля Антон Васильович, 1924 р. н., с. Юзефівка Корецького р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Юзефівка Корецького р-ну. Заарешт. 28 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС

Рівненської обл. 29 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7682).

Краля Василь Гнатович, 1915 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 7 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Корецького РВ НКВС від 23 жовтня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1378).

Краля Євгенія Василівна, 1912 р. н., с. Юзефівка Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 17 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 28 листопада 1953 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 3 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1993 р. (СБУ, 11076).

Краля Ісаак Тихонович, 1929 р. н., с. Закорчище Корецького р-ну. Українець, учень ФЗО №4. Прож. с. Закорчище Корецького р-ну. Заарешт. 26 листопада 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 січня 1948 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 16 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10447).

Краля Марія Олександрівна, 1921 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 9959).

Краля Михайло Андрійович, 1924 р. н., х. Шитня Юзефинської сільради Корецького р-ну. Українець, учень 8 кл. Прож. х. Шитня Корецького р-ну. Заарешт. 16 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 квітня 1942 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1989 р. (ДАРО, 1107-1108).

Краля Михайло Антонович, 1922 р. н., кол. Зарічка Березнівського р-ну. Українець, вчитель сільської школи. Прож. кол. Зарічка Березнівського р-ну. Заарешт. 30 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 13033).

Краля Михайло Павлович, 1929 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 9 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Помер 2 вересня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1993 р. (СБУ, 11986).

Краля Ольга Антонівна, 1923 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. Старокорецькі

хутори Корецького р-ну. Заарешт. 16 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 9959).

Краля Павло Кузьмович, 1924 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 25 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13698).

Краля Сергій Никифорович, 1922 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, учень 8 кл. школи №1 м. Корець. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 25 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. Сталінградським облсудом 20 грудня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 16 травня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 10256).

Краля Степан Никифорович, 1925 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 15 червня 1956 р. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 10 серпня 1992 р. (СБУ, 9463).

Краля Текля Іванівна, 1923 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 5 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1992 р. (СБУ, 9959).

Краля Терентій Тимофійович, 1897 р.н., с. Жадківка Корецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. х. Шитня Корецького р-ну. Заарешт. 27 липня 1933 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Засудж. Судовою трійкою при Колегії ДПУ УРСР 14 вересня 1933 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 882).

Краль Петро Леонтійович, 1906 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Поляк, освіта 7 кл., ковбасник. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 4 вересня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1990 р. (ДАРО, 1082).

Краль Стефан Леонтійович, 1899 р. н., смт. Володимирець Рівненської

обл. Поляк, освіта 3 кл., ковбасник. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1989 р. (ДАРО, 595).

Крам Григорій Микитович, 1911 р. н., с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 88 зап. Прож. м. Москва (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3822).

Крам Мефодій Григорович, 1923 р. н., с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., командир відділення. Прож. Гороховські табори Івановської обл. (Росія). Заарешт. 4 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 липня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 13 вересня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 542).

Крам Петро Трохимович, 1919 р. н., с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Заарешт. 24 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 21 грудня 1940 р. на 4 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 січня 1942 р. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 20 жовтня 1997 р. (СБУ, 16145).

Крамар Віра Станіславівна, 1926 р. н., с. Глинськ Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Глинськ Здолбунівського р-ну. Заарешт. 18 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Померла у 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 7700, т.1-2).

Крамаренко Ольга Іванівна, 1921 р. н., м. Речиця Гомельської обл. (Білорусь). Білоруска, закінчила Речицький педтехнікум, завідуюча бібліотекою. Прож. м. Здолбунів, вул. Леніна, 25. Заарешт. 1 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 30 червня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 30 квітня 1952 р. вирок скасовано, справу передано на дослідування. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 5 вересня 1952 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1643).

Крамарський Микола Йосипович, 1909 р. н., с. Григорівка Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Григорівка Острозького р-ну. Заарешт. 30 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14148).

Крамарчук Володимир Адольфович, 1919 р. н., м. Чортків Тернопільської обл. Поляк, освіта 2 кл., червоноармієць 41 окремої робочої колони ст. Ельбан. Прож. м. Комсомольськ-на-Амурі (Росія). Заарешт. 8 серпня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР.

Засудж. ВТ гарнізону м. Комсомольськ-на-Амурі 25 вересня 1942 р. на 7 р. ВТТ і 4 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури ДалВО від 7 травня 1991 р. (СБУ, 5299).

Крамер Хаїм Давидович, 1898 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Єврей, самоук, власник м'ясної лавки. Заарешт. 1 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1989 р. (ДАРО, 503).

Кранц Болєслав-Ремігуш Іванович, 1910 р. н., м. Кросно Краківського воєв. (Польща). Поляк, ксьондз польського костелу. Прож. м. Острог Рівненської обл. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1993 р. (СБУ, 11403).

Красицький Казимир Карлович, 1912 р. н., с. Борщівка Гощанського р-ну. Поляк, селянин. Прож. с. Борщівка Гощанського р-ну. Заарешт. 14 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 3 червня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 4 квітня 1942 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 16 липня 1996 р. (СБУ, 16032).

Красицький Наум Миколайович, 1909 р. н., с. Радухівка Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Радухівка Клеванського р-ну. Заарешт. 24 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 вересня 1993 р. (СБУ, 14042).

Красій Володимир Філімонович, 1919 р. н., с. Семидуби Вербського р-ну. Українець, освіта 6 кл., червоноармієць. Заарешт. 20 листопада 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ Чорноморської групи військ ЗФ 23 грудня 1942 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 4 вересня 1991 р. (СБУ, 5346).

Красільніков Єфрем Андріянович, 1890 р. н., с. Уголкі Горіцького р-ну Калінінської обл. Українець, охоронець домоупоряджувального комбінату. Прож. м. Костопіль, вул. Адамівка, 24. Заарешт. 9 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 4 вересня 1948 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 січня 1993 р. (СБУ, 11282).

Краска Едвард Якович, 1883 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Росіянин, освіта 3 кл. Прож. м. Здолбунів, вул. Сталіна, 50. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 31 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1989 р. (ДАРО, 38).

Краска Євгеній Георгійович, 1928 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українець, освіта 5 кл., учень слюсаря. Прож. м. Здолбунів, вул. Шевченка, 43. Заарешт. 21 грудня 1944 р. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 6 липня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1637).

Красновський Олексій Михайлович, 1914 р. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож.

с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 18 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 4 листопада 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 листопада 1993 р. (СБУ, 15068).

Красновський Сава Юхимович, 1923. н., с. Мощаниця Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мощаниця Острозького р-ну. Заарешт. 2 грудня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 17 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 15085).

Красноголовець Дмитро Михайлович, 1911 р. н., с. Холондова Монастирищенського р-ну Вінницької обл. Українець, освіта 7 кл., кандидат у члени ВКП(б), службовець лінійного відділу міліції ст. Здолбунів. Прож. м. Здолбунів, вул. 17 вересня, 47. Заарешт. 21 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 12 червня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 697).

Краснолюба Микола Аполінарійович, 1921 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Заарешт. 19 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3920).

Краснопольський Василь Микитович, 1898 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, рибтехнік Дубенського рибхозу. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 24 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер у 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1992 р. (СБУ, 9812).

Краснопольський Володимир Матвійович, 1924 р. н., с. Бугаївка Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річки Корецького р-ну. Заарешт. 18 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11123).

Краснопольський Степан Микитович, 1901 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 квітня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (СБУ, 9812).

Красовська Ганна Григорівна, 1925 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1945 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 7956).

Красовська Ольга Гордіївна, 1928 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 26 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Померла 1 листопада 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 березня 1992 р. (СБУ, 9064).

Красовська Параска Григорівна, 1923 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 13 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1992 р. (СБУ, 8514).

Красовська Хавронія Денисівна, 1926 р. н., с. Кунин Мізоцького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Кунин Мізоцького р-ну. Заарешт. 12 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. у жовтні 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 8325).

Красовський Володимир Демидович, 1934 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта 6 кл., колгоспник. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 30 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 17 грудня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 серпня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8202).

Красовський Григорій Зіновійович, 1901 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 24 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 грудня 1993 р. (СБУ, 15018).

Красовський Данило Якович, 1912 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 1 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 15746).

Красовський Дмитро Якович, 1929 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 1 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст.

20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 15746).

Красовський Купріян Петрович, 1923 р. н., с. Золотолин Деражненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Золотолин Деражненського р-ну. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 квітня 1992 р. (СБУ, 8601).

Красовський Олександр Юхимович, 1918 р. н., с. Велика Іловиця Шумського р-ну Тернопільської обл. Українець, селянин. Прож. с. Велика Іловиця Шумського р-ну. Заарешт. 3 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 8 січня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 14 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1993 р. (СБУ, 13601).

Красовський Федір Петрович, 1930 р. н., с. Золотолин Деражненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Золотолин Деражненського р-ну. Заарешт. 28 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 17 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6195).

Красуський Станіслав Мартинович, 1901 р. н., с. Свириди Ізяславського р-ну Кам'янець-Подільської обл. Поляк, бухгалтер Рівненського спиртзаводу. Прож. м. Рівне, вул. Ружицького, 5. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 лютого 1993 р. (СБУ, 11635).

Красушин Варвара Ничипорівна, 1925 р. н., с. Кривиця Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кривиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 8 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 12690).

Красушин Ганна Андріївна, лютий 1929 р. н., с. Кривиця Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кривиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (СБУ, 12291).

Красько Андрій Васильович, 1921 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., старший телефо-

ніст 3 батареї 712 ап. Заарешт. 16 травня 1942 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 314 сд 30 червня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 10 січня 1944 р. за ухвалою Архангельського облсуду від 4 січня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 11 липня 1996 р. (СБУ, 16024).

Красько Андрій Мусійович, 1926 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 5 кл., червоноармієць. Заарешт. 31 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ військ 61 армії 1 БФ 17 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1991 р. (СБУ, 6747).

Красько Василь Іванович, 1915 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, обхідник 3 дистанції дороги ст. Сарни. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 травня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 19 червня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 13 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 2 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12720).

Красько Василь Кирилович, 1925 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 23 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13389).

Красько Василь Олександрович, 1925 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Селець Дубровицького р-ну. Заарешт. 12 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 30 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 квітня 1992 р. (СБУ, 15543).

Красько Володимир Максимович, 1922 р. н., с. Вілія Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Вілія Острозького р-ну. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 13 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7254).

Красько Герасим (Арсентій) Олексійович, 1927 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 10 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 17 лютого 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1993 р. (СБУ, 14607).

Красько Дмитро Никонорович, 1920 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бережки Дубровицького р-ну. Заарешт. 22 липня 1944 р. Обвинувач.

за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3831).

Красько Марія Степанівна, 1924 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 24 травня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 25 квітня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 7764).

Красько Никифор Петрович, 1919 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., колгоспник. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 15-16 травня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС УРСР від 11 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 13 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8085, т.1-2).

Красько Ольга Григорівна, 1926 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українка, освіта 1 кл., селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 24 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 серпня 1992 р. (ДАРО, 5228).

Красько Панас Тарасович, 1913 р. н., с. Бережки Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 146 сп 24 сд. Заарешт. 23 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 травня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3831).

Красько Степан Феодосійович, 1914 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 374 зсп 7 зсб. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 11 травня 1949 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 10 лютого 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4671).

Красько Тетяна Федорівна, 1926 р. н., с. Ор'яниця Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР від 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 13 січня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8190, т.1-2).

Красько-Гурик Анастасія Іванівна, 1925 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Берестя Дубровицького р-ну. За арешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 4 вересня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ без позбавлення прав.

Постановою президії Рівненського облсуду від 15 березня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 6).

Красько-Правник Марія Микитівна, 1926 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 22 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10677).

Крат Андрій Микитович, 1899 р. н., с. Залав'я Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залав'я Острожецького р-ну. Заарешт. 12 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 25 жовтня 1944 р. вирок скасовано, справу направлено на новий розгляд зі стадії попереднього слідства. Постановою військової прокуратури ЛВО від 22 грудня 1945 р. справу припинено. Звільн. 27 березня 1946 р. (СБУ, 15277).

Крат Андрій Федорович, 1920 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 9458).

Крат Антон Іванович, 1916 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Сарненського РВ НКВС від 26 вересня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 162).

Кратохвіль Карл Йосипович, 1910 р. н., с. Чеський Гай Острозького р-ну. Чех, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Чеський Гай Острозького р-ну. Заарешт. 15 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 червня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 березня 1966 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3556).

Кратюк Ольга Августівна, 1907 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Росіянка, освіта 4 кл., домогосподарка. Прож. м. Здолбунів, вул. Карла Маркса, 22. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 8 вересня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. прокуратурою Рівненської області від 17 березня 1989 р. (ДАРО, 39).

Кратюк Павло Пилипович, 1892 р. н., с. Тинне Сарненського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Тинне Сарненського р-ну. Заарешт. 5 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС м. Києва від 21 березня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 2797).

Кратюк Тимофій Пилипович, 1893 р. н., с. Сухівці Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Сухівці Клеванського р-ну. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 березня 1941 р. на 8 р.

ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1990 р. (ДАРО, 4207).

Крачун Семен Миколайович, 1911 р. н., с. Велика Мамайка Кіровоградської обл. Росіянин, освіта початкова, рядовий 105 сд. Заарешт. 1 листопада 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 листопада 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 647).

Крейч Микола Якович, 1901 р. н., м. Володимир-Волинський Волинської обл. Українець, освіта 4 кл., завгосп райспоживспілки. Прож. с. Забороль Олександрійського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Постановою Олександрійського РВ НКВС наприкінці 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 2379).

Крекот Микола Андрохович, 1928 р. н., с. М'ятин Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. М'ятин Гощанського р-ну. Заарешт. 28 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10723).

Кректун Ольга Дмитрівна, 1925 р. н., с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 4 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 лютого 1993 р. (СБУ, 11626).

Кректун Терентій Миколайович, 1916 р. н., с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Дядьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 16 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 17 жовтня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1861).

Кремінський Михайло Сергійович, 1928 р. н., с. Мала Любаша Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 26 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 січня 1994 р. (СБУ, 15267).

Кремінський Сергій Степанович, 1911 р. н., с. Новомалин Острозького р-ну. Українець, закінчив Львівську гімназію, червоноармієць. Прож. м. Харків. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» ХВО від 17 серпня 1944 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2972).

Кремінський Яків Лук'янович, 1917 р. н., м. Березне Рівненської обл. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Пащиха Демидівського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 2 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Постановою комісії ПВР СРСР від 5 липня 1956 р. термін покарання знижено до 14 р. ВТТ. Звільн. 13 липня

1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 7763).

Кренєв Володимир Михайлович, 1918 р. н., с. Коритне Козинського р-ну. Росіянин, освіта 2 кл., командир відділення 208 зсп. Заарешт. 9 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ військ 3 БФ 26 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 червня 1946 р. у місцях відбуття покарання у Вітебській обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 травня 1994 р. (СБУ, 15523).

Крень Григорій Іпатійович, 1911 р. н., с. Радєж Брестської обл. (Білорусія). Білорус, малописьменний, робітник бетонного заводу. Прож. м. Рівне. Заарешт. 5 березня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-6, 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 12 серпня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 серпня 1989 р. (ДАРО, 688-689).

Кренько Іван Сергійович, 1925 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 62 зсп 6 зсд. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» 6 зсд від 18 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, направлено в спецтабір НКВС 0310. (СБУ, 1509).

Крепець-Дробиш Варвара Мойсеївна, 1903 р. н., с. Собічин Олевського р-ну Житомирської обл. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Купель Рокитнівського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Ковельської залізниці від 9 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2470).

Крепський Іван Іполитович, 1877 р. н., с. Качановичі Слуцького п-ту. Поляк, закінчив військово-фельдшерську школу, управитель кінного заводу. Прож. с. Бегень Рівненського п-ту. Заарешт. 30 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській області від 31 березня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2690).

Кресилюк Корній Михайлович, 1889 р. н., с. Стоянівка Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підзамче Червоноармійського р-ну. Заарешт. 16 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11890).

Кречко Володимир Юхимович, 1904 р. н., с. Степангород Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, червоноармієць. Прож. м. Молотов (Росія). Заарешт. 20 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 20 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 грудня 1965 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 5117-5118).

Кржеменовський Сигізмунд Францович, 1898 р. н., м. Дубровиця Рівненської обл. Поляк, освіта початкова, домоуправ 2 і 3 дільниць. Прож. м. Рівне. Заарешт. 3 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 18 червня 1946 р. справу припинено, направлено у спецтабір МВС 048 м. Шахти. (ДАРО, 2085).

Кржиштофик Станіслав Адамович, 1905 р. н., Келецька губ. (Польща). Поляк, закінчив Краківський універ-

ситет, мировий суддя. Прож. м. Рівне, вул. Чернецького, 9. Заарешт. 3 жовтня 1939 р. Обвинувач. за контрреволюційнцу діяльність. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 783).

Кривда (Кшивда) Йосип Мартинович, 1893 р. н., с. Вишнець Старий Бохінського п-ту Краківського воєв. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., старший поліцейський. Прож. м. Білокраківськ. Заарешт. 18 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 травня 1941 р. на 5 р. заслання у Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (ДАРО, 3654).

Кривега Костянтин Григорович, 1914 р. н., с. Минівка Магдалинівського р-ну Дніпропетровської обл. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 430 гаубичного артполку ПриВО. Прож. ст. Погромное Куйбишевської обл. (Росія). Заарешт. 27 листопада 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПриВО від 19 листопада 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3320-3323).

Кривенчук Михайло Архипович, 1914 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новосілки Рівненського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 3 березня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11233).

Кривенчук Олександр Архипович, 1912 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 375 зсп 16 зсд. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (ДАРО, 4781-4782).

Кривецька Павліна Григорівна, 1926 р. н., с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., прибиральниця Здолбунівської райлікарні. Прож. с. Степанівка Здолбунівського р-ну. Заарешт. 6 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 28 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 січня 1992 р. (СБУ, 7450).

Кривецький Тимофій Іванович, 1913 р. н., с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Степанівка Здолбунівського р-ну. Заарешт. 14 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15033).

Кривий Михайло Костянтинович, 1894 р. н., м. Житомир. Українець, дезінфектор міської санстанції м. Рівне. Прож. с. Видумка Рівненського р-ну. Заарешт. 14 березня 1944 р. Обвинувач. за ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня

1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 червня 1944 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 20 червня 1944 р. термін покарання знижено до 20 р. каторжних робіт. Помер 20 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 червня 1993 р. (СБУ, 13305).

Кривицька Ганна Степанівна, 1920 р. н., Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Українка, селянка. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 14 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 10 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 11 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 вересня 1992 р. (СБУ, 9959).

Кривицький Григорій Потапович, 1906 р. н., с. Косарів Млинівського р-ну. Українець. малописьменний, селянин. Прож. с. Новини Чеські Млинівського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР від 9 вересня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Помер 9 серпня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 387).

Кривичун Пігасій Іванович, 1926 р. н., с. Рачин Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рачин Дубенського р-ну. Заарешт. 6 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 14711).

Кривичун Семен Пилипович, 1887 р. н., с. Рачин Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рачин Дубенського р-ну. Заарешт. 4 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 5 березня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 лютого 1993 р. (СБУ, 11365).

Кривіцька Марія Дмитрівна, 1927 р. н., с. Лебеді Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Лебеді Острозького р-ну. Заарешт. 2 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 19 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 квітня 1993 р. (СБУ, 14115).

Кривіцький Євгеній Палащин, 1908 р. н., с. Лебеді Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Гільча Українська Здолбунівського р-ну. Заарешт. 8 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 12 серпня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 2760).

Кривіцький Іван Дмитрович, 1925 р. н., с. Лебеді Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Лебеді Острозького р-ну. Заарешт. 7 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а,

54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 7862).

Кривко Георгій Михайлович, 1912 р. н., с. Сварині Володимирецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., старший кондуктор Ковельської залізниці. Прож. с. Сварині Володимирецького р-ну. Заарешт. 16 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 20 листопада 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2450).

Кривко Данило Кузьмович, 1902 р. н., с. Сварині Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, лісник Городецького лісництва. Прож. ст. Антонівка Ковельської залізниці. Заарешт. 24 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Постановою Володимирецького РВ НКВС від 8 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2559).

Кривой Микола Антонович, 1919 р. н., с. Маринин Людвипільського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 46 зсп 15 зсд. Прож. м. Сталінград (Росія). Заарешт. 29 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 24 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1992 р. (ДАРО, 5185).

Криволапова Ганна Семенівна, 1922 р. н., с. Гранів Гайсинського р-ну Вінницької обл. Українка, освіта середня, безробітна. Прож. с. Гранів Гайсинського р-ну Вінницької обл. Заарешт. 27 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 6 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 9 вересня 1991 р. (СБУ, 5325).

Криволапчик Мечислав Базилкович, 1920 р. н., м. Костопіль Рівненської обл. Поляк, освіта 4 кл., машиніст газогенератора. Прож. м. Березне Рівненської обл. Заарешт. 24 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Постановою Управління ПФТ 048 м. Шахти Ростовської обл. від 8 вересня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1517).

Криворучко Андрій Гаврилович, 1915 р. н., с. Маринин Людвипільського р-ну. Українець, червоноармієць 104 зсп 39 зсд. Заарешт. 6 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 серпня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 6 червня 1996 р. (СБУ, 15944).

Криворучко Василь Тимофійович, 1924 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Боремель Острожецького р-ну. Заарешт. 17 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 19 липня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4179).

Криворучко Володимир Тимофійович, 1928 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., завідувач молокоприймальним пунк-

том. Прож. с. Боремель Острожецького р-ну. Заарешт. 11 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4179).

Криворучко Іван Флоріанович, 1930 р. н., с. Великі Селища Сосновського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Великі Селища Сосновського р-ну. Заарешт. 18 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 січня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 3 червня 1958 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3173).

Криворучко Максим Григорович, 1882 р. н., с. Дерманка Сосновського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Білилівка Ружинського р-ну Житомирської обл. Заарешт. 30 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 13 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1993 р. (ДАРО, 5378).

Криворучко Ніна Тимофіївна, 1931 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Боремель Острожецького р-ну. Заарешт. 17 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4179).

Криворучко Олександр Федосійович, 1927 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 5 дорожно-будівельного полку військ МВС. Прож. м. Харків. Заарешт. 7 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 4 дорожно-будівельної дивізії військ МВС 22 травня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5866).

Криворучко Павло Максимович, 1926 р. н., с. Козак Корецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Козак Корецького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 червня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 24 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 10440).

Криворучко Петро Тимофійович, 1923 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 18 зсб. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 15 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 березня 1992 р. (ДАРО, 4894).

Криворучко Тимофій Григорович, 1890 р. н., с. Боремель Острожецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Боремель Острожецького р-ну. Заарешт. 17 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 18 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4179).

Кривульський Василь Петрович, 1927 р. н., с. Великий Стидин Дерaжненського р-ну. Українець, рядовий в/ч 62479 ДалВО. Заарешт. 6 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ в/ч 67138 ДалВО 18 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1994 р. (СБУ, 15411).

Кривульський Іван Васильович, 1927 р. н., с. Майдан Дерaжненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 липня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11757).

Кривульський Михайло Анані-йович, 1890 р. н., с. Великий Мидськ Дерaжненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Великий Мидськ Дерaжненського р-ну. Заарешт. 11 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Помер 12 червня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (ДАРО, 4861-4862).

Кривульський Павло Юхимович, 1930 р.н., с. Майдан Дерaжненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Майдан Дерaжненського р-ну. Заарешт. 8 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 липня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 17 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (ДАРО, 5533).

Кривчук Євген Каленикович, 1934 р. н., с. Жильжа Дерaжненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник Костопільського хімлісгоспу. Прож. с. Соломка Олександрійського р-ну. Заарешт. 5 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 9 серпня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 12 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 4585, т.1-3).

Кривчук Кирило Дементійович, 1902 р. н., с. Жобрин Дерaжненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Жобрин Дерaжненського р-ну. Заарешт. 6 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 2 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1992 р. (СБУ, 8789).

Кривчук Любов Мефодіївна, 1922 р. н., с. Жильжа Дерaжненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Жильжа Дерaжненського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 6 червня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 червня 1957 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ. Звільн. 17 липня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 січня 1993 р. (СБУ, 11574).

Кривчук Марта Іванівна, 1894 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, селянка. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14138).

Кривчук Никон Антонович, 1922 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, стрілочник на залізниці. Прож. м. Рівне. Заарешт. 23 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-9 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 8 серпня 1942 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 серпня 1989 р. (ДАРО, 691-692).

Кривчук Панасія Григорівна, 1930 р. н., с. Жильжа Дережненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Жильжа Дережненського р-ну. Заарешт. 27 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. від 27 квітня 1946 р. 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 16 червня 1992 р. (СБУ, 8985).

Кривчук Панасія Овсіївна, 1926 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, освіта початкова, робітниця лісозаводу. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 25 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 березня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 12 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5780).

Кривчук Серафим Овсійович, 1923 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник лісозаводу. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарещт. 25 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 березня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 5 листопада 1951 р. у Берлазі (селище Бутугичаг). Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (СБУ, 5780).

Кривчук Тихін Лук'янович, 1920 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українець, самоук, селянин. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 18 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 12 вересня 1953 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8054).

Кривяга Костянтин Григорович, 1914 р. н., с. Минівка Котовського р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць. Прож. ст. Паромное Куйбишевської обл. Заарешт. 27 листопада 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 22 серпня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПривВО від 19 листопада 1960 р. вирок скасовано, справу припинено (ДАРО, 3320-3323).

Криєнтай Мотрона Олексіївна, 1924 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. смт. Демидівка Рівненської обл. Заарешт. 15 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 16 жовтня 1946 р. на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення

прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС УРСР від 11 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5234).

Крижанівська Євгенія Даміанівна, 1906 р. н., с. Рубежівка Києво-Святошинського р-ну Київської обл. Українка, освіта середня, завідувач відділом Клесівського райвиконкому. Прож. смт. Клесів, вул. Шевченка, 18. Заарешт. 24 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 6 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11057).

Крижановський Андрій Іванович, 1921 р. н., с. Стара Миколаївка Вербського р-ну. Українець, освіта 4 кл., токар Варковицької МТС. Прож. с. Лебедянка Дубенського р-ну. Заарешт. 6 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 7361, т.1-2).

Крижановський Арсеній Іванович, 1908 р. н., с. Пересопниця Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великий Шпаків Рівненського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 3 березня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 липня 1993 р. (СБУ, 14398).

Крижановський Броніслав Антонович, 1919 р. н., с. Комарівка Вербського р-ну. Поляк, червоноармієць в/ч 5263. Заарешт. 29 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 КК РРСФР. Засудж. ВТ ОрВО 20 серпня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 31 серпня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 лютого 1997 р. (СБУ, 16104).

Крижановський Василь Костянтинович, 1925 р. н., с. Повча Острожецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., червоноармієць 46 зсп 15 зсд. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 14 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 грудня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4518).

Крижановський Василь Михайлович, 1928 р. н., с. Радухівка Клеванського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 24 лютого 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11384).

Крижановський Владислав Йосипович, 1903 р. н., с. Пашківці Кам'янець-Подільської обл. Поляк, освіта 4 кл., власник ресторану. Прож. м. Рівне. Заарешт. 28 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 травня 1941 р. на

8 р. ВТТ. Реабіл. прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1989 р. (ДАРО, 327).

Крижановський Дем'ян Миколайович, 1908 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 375 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Помер 23 жовтня 1944 р. в Унжлазі. Ухвалою ВС УРСР від 25 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4504-4506).

Крижановський Костянтин Іванович, 1897 р. н., с. Повча Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Повча Острожецького р-ну. Заарешт. 31 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 4-5 березня 1941 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою Судової колегії ВС УРСР від 8 травня 1941 р. справу направлено на дослідування. Звільн. на початку німецько-радянської війни. Постановою УМДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 2 червня 1950 р. справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (СБУ, 12566).

Крижановський Леон Харитонович, 1921 р. н., с. Борбин Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 383 зсп 18 зсб. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 2 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 27 березня 1945 р. в Алтайському краї. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (ДАРО, 5141).

Крижановський Яків Ігнатович, 1927 р. н., с. Пересопниця Рівненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Пересопниця Рівненського р-ну. Заарешт. 11 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1991 р. (СБУ, 5965).

Крижовець Андрій Іванович, 1910 р. н., м-ко Клевань Рівненського п-ту. Українець, каменяр. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 29 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 вересня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Крижовець Антоніна Никифорівна, 1914 р. н., с. Дерев'яне Клеванського р-ну. Українка, освіта 4 кл., завідувач магазином. Прож. с. Дерев'яне Клеванського р-ну. Заарешт. 8 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 жовтня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 12 червня 1956 р. за постановою ЦК з перегляду справ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 4956).

Крижовець Микола Дмитрович, 1905 р. н., смт. Клевань Рівненської обл. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. смт. Клевань Рівненської обл. Заарешт. 27 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 квітня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Помер 30 червня 1944 р. Реабіл. виснов-

ком прокуратури Рівненської обл. від 10 листопада 1992 р. (СБУ, 10599).

Крижовець Петро Іванович, 1915 р. н., м-ко Клевань Рівненського п-ту. Українець, селянин. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 29 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 вересня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Криловець Семен Васильович, 1899 р. н., с. Масевичі Рокитнівського р-ну. Українець, робітник хімлісгоспу. Прож. с. Карпилівка Рокитнівського р-ну. Заарешт. 4 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 березня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 травня 1993 р. (СБУ, 12770).

Крилюк Марія Федорівна, 1926 р. н., с. Неньковичі Морочненського р-ну. Українка, освіта 6 кл., селянка. Прож. с. Неньковичі Морочненського р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ 212 сд 21 травня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 29 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 грудня 1992 р. (СБУ, 10971).

Крилюк Петро Власович, 1922 р. н., с. Неньковичі Морочненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Неньковичі Морочненського р-ну. Заарешт. 3 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-3, 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської обл. від 27 жовтня 1944 р. справу припинено. (ДАРО, 1188).

Кримусь Галина Володимирівна, 1924 р. н., с. Новосілки Демидівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Новосілки Демидівського р-ну. Заарешт. 9 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5816).

Кримусь Іван Володимирович, 1922 р. н., с. Новосілки Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл, фрезерувальник лісопильного заводу. Прож. с. Новосілки Демидівського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 25 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 28 грудня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 грудня 1992 р. (СБУ, 10656).

Кримусь Іван Якимович, 1913 р. н., с. Новосілки Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Демидівського р-ну. Заарешт. 28 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 червня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. у Рівненській тюрмі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5811).

Криницький Василь Костянтинович, 1928 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., столяр Сарненської залізниці. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 28 січня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 жовтня 1991 р. (СБУ, 5644).

Криницький Василь Фадейович, 1927 р. н., с. Спасів Здолбунівського р-ну. Українець, учасник підпілля ОУН, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 22 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 19 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 листопада 1952 р. у лікарні Дубравлагу. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1992 р. (СБУ, 9960).

Криницький Герасим Михайлович, 1924 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Спасів Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 червня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 13673).

Криницький Григорій Харитонович, 1903 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Українець, стрілочник ст. Сарни Ковельської залізниці. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 3 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. лінійним судом Ковельської залізниці 26 грудня 1940 р. на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 3 вересня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (СБУ, 13224).

Криницький Єрофій Петрович, 1916 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 1 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ТавВО від 21 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 20 лютого 1955 р. Ухвалою Судової колегії з кримінальних справ ВС УРСР від 23 листопада 1971 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, конфісковане майно підлягало поверненню. (СБУ, 3387).

Криса Антон Микитович, 1903 р. н., с. Ромейки Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ромейки Володимирецького р-ну. Заарешт. 20 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 лютого 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 травня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 січня 1994 р. (СБУ, 15161).

Криса Федір Васильович, 1909 р. н., с. Ромейки Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ромейки Володимирецького р-ну. Заарешт. 13 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 13 січня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду

від 19 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10887).

Крисінський Ян Юзефович, 2 листопада 1894 р. н., м. Пінчов Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 3 кл., поліцейський. Прож. м. Богоря Сандомирського п-ту (Польща). Заарешт. 2 жовтня 1939 р. у Рівному. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 квітня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 7 грудня 1989 р. (ДАРО, 1158).

Кристик Фрідріх Йосипович, 1882 р. н., м. Живець Краківського воєв. (Польща). Поляк, закінчив гімназію, непрацюючий. Прож. м. Червоноармійськ Рівненської обл. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 28 серпня 1944 р. у Рівненській тюрмі. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 1 вересня 1944 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 6009).

Кристинський Михайло Данилович, 1906 р. н., с. Глинки Рівненського р-ну. Українець, малописьменний. Прож. с. Глинки Рівненського р-ну. Заарешт. у квітні 1946 р. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 27 квітня 1946 р. направлений на роботу в Печерський вугільний басейн терміном на 6 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 11 лютого 1964 р. справу припинено за недостатністю доказів. (СБУ, 3142).

Кристич Сава Юркович, 1920 р. н., с. Свищів Острожецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Свищів Острожецького р-ну. Заарешт. 12 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 7 липня 1944 р. у слідчому ізоляторі тюрми №4 УНКВС м Рівне. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 12 вересня 1944 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 січня 1994 р. (СБУ, 15277).

Кристопчук Анатолій Антонович, 1922 р. н., с. Застав'я Межиріцького р-ну. Українець, учень 9 кл. Прож. с. Застав'я Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 квітня 1942 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. згідно Указу ПВР СРСР від 16 січня 1989 р. (ДАРО, 3732).

Кристопчук Арсен Степанович, 1910 р. н., с. Дивень Межиріцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Дивень Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 26 липня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1737).

Кристопчук Костянтин Георгійович, 1889 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українець, малописьменний, робітник артілі. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 29 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській обл. від 14 серпня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2659).

Кристопчук Олександр Петрович, 1904 р. н., с. Дивень Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дивень Межиріцького р-ну. Заарешт. 10 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. 12 травня 1940 р. справа передана в

м. Київ. 31 травня 1940 р. у м. Київ переведено заарештованого, подальша доля не відома. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1992 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9816).

Кристопчук Раїса Михайлівна, 1932 р. н., с. Межирічі Рівненської обл. Українка, освіта середня, студентка 1 курсу Рівненського державного вчительського інституту. Прож. м. Рівне, вул. Східна, 21. Заарешт. 11 грудня 1950 р. УМДБ у Рівненській обл. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 травня 1951 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 17 серпня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5010).

Кристопчук-Жильчук Хавронія Степанівна, 1919 р. н., с. Дивень Межиріцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Дивень Межиріцького р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 16 лютого 1951 р. справу припинено. (СБУ, 1524).

Крисюк Василь Якимович, 1932 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. х. Буда Малостидинської сільради Дераженського р-ну. Заарешт. 23 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 січня 1949 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 16 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1992 р. (ДАРО, 5132).

Крисюк Денис Демидович, 1910 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 283 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 29 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4526).

Крисюк Євгенія Іванівна, 1920 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 21 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6499).

Крисюк Йосип Іванович, 1887 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Хотин Олександрійського р-ну. За арешт. 21 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 січня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5163).

Крисюк Лікера Дмитрівна, 1917 р. н., с. Тесів Острозького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Тесів Острозького р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської області від 25 квітня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1373).

Крисюк Лука Іванович, 18 жовтня 1903 р. н., смт. Степань Костопільського п-ту. Українець, закінчив 4 кл. гімназії, відповідальний в управлінні м. Рівне за забезпечення рибою. Прож. с. Олександрія Рівненського п-ту. Заарешт. 20 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 18 червня 1940 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 3 липня 1940 р. виселена до Казахстану сім'я мала бути повернута на попереднє місце проживання, конфісковане майно підлягало поверненню. (ДАРО, 2790).

Крисюк Матвій Якович, 1901 р. н., с. Суховоля Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Суховоля Володимирецького р-ну. Заарешт. 7 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9186).

Крисюк Михайло Власович, 1912 р. н., с. Мельниця Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мельниця Степанського р-ну. Заарешт. 24 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 20 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 12966).

Крисюк Тамара Йосипівна, 1927 р. н., с. Хотин Олександрійського р-ну. Українка, освіта 8 кл., селянка. Прож. с. Хотин Олександрійського р-ну. Заарешт. 7 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1992 р. (СБУ, 7010).

Крисюк Яким Іванович, 1894 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Буда Малостидинської сільради Деражненського р-ну. Заарешт. 2 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 жовтня 1991 р. (СБУ, 8408).

Крисяк Євгеній Іванович, 1897 р. н., с. Сочевка Гостинінського п-ту Варшавської губ. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., змінний майстер Моквинської паперової фабрики. Прож. м. Березне Рівненської обл. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС м. Шахти Ростовської обл. від 19 жовтня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1457).

Крисько Лев Антонович, 1907 р. н., с. Попелі Дрогобицького р-ну. Українець, освіта середня, водій. Прож. с. Шубків Тучинського р-ну. Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Тучинського РВ НКВС від 22 березня 1945 р. справу припинено за недоведе-

ністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1266).

Кричильська Юлія Гнатівна, 1932 р. н., х. Осевичі Бутейської сільради Степанського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. х. Осевичі Степанського р-ну. Заарешт. 4 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 5 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 вересня 1991 р. (СБУ, 5560).

Кричильська-Мельник Марина Онуфріївна, 1925 р. н., х. Осевичі Бутейської сільради Степанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. х. Осевичі Степанського р-ну. Заарешт. 25 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. 9 лютого 1946 р. під час конвоювання з КПЗ у тюрму м. Рівне здійснила втечу. У 1946 р. вийшла з повинною. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 1 серпня 1964 р. справу припинено. (СБУ, 3214).

Кричильський Олексій Гнатович, 1922 р. н., х. Осевичі Степанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 18 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Втік з-під варти, згодом був убитий. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 25 червня 1944 р. справу призупинено до місцезнаходження втікача. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13547).

Кричильський Степан Сильвестрович, 1928 р. н., х. Осевичі Бутейської сільради Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. х. Осевичі Степанського р-ну. Заарешт. 26 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 липня 1992 р. (СБУ, 9239).

Кричильський Федір Несторович, 1925 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 вересня 1993 р. (СБУ, 13830).

Кричмар Давид Мордкович, 1898 р. н., с. Олізарка Рафалівського р-ну. Єврей, малописьменний, завідувач пунктом контори «Союзутиль». Прож. с. Олізарка Рафалівського р-ну. Заарешт. 19 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1990 р. (ДАРО, 3740).

Кришталевич Терентій Федорович, 1909 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 22 лютого 1946 р. Обвинувач за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8736).

Кришталевич Харитина Савівна, 1929 р. н., с. Літвиця Дубровицького р-ну. Українка, неписьменний, селянка. Прож. с. Літвиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 20 лютого 1946 р. Обвинувач за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ

військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської від 19 вересня 1991 р. (СБУ, 5359).

Криштонець Артем Степанович, 1907 р. н., с. Перемінка Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Перемінка Костопільського р-ну. Заарешт. 1 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 23 березня 1944 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 4 червня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13204).

Крищук Володимир Павлович, 1930 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українець, освіта 2 кл., листоноша. Прож. с. Білогородка Вербського р-ну. Заарешт. 9 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 серпня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 9 червня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6978).

Крищук Ганна Лаврентіївна, 1910 р. н., с. Дюксин Деражненського р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця. Прож. с. Жильжа Деражненського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 грудня 1954 р. Постановою президії ВС СРСР від 19 червня 1973 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3416).

Крищук Любов Марківна, 1927 р. н., с. Цурків Мізоцького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Цурків Мізоцького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 7 травня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7081).

Крищук Любов Федорівна, 1928 р. н., с. Жильжа Деражненського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Жильжа Деражненського р-ну. Заарешт. 4 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 14 грудня 1949 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Постановою президії Рівненського облсуду від 22 липня 1959 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3188).

Крищук Ольга Макарівна, 1925 р. н., с. Дюксин Деражненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 3 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 грудня 1949 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 1 серпня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5006).

Крищук Панас Федорович, 1928 р. н., с. Корчин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Корчин Деражненського р-ну. Заарешт. 5 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 грудня 1944 р. з вироку

виключено обмеження в правах, як непонолітнього. Помер 11 січня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 листопада 1993 р. (СБУ, 15093).

Крищук Яким Якович, 1898 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 23 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Розлідування завершене 14 червня 1941 р., однак вирок у справі не ухвалений. На початку німецько-радянської війни втік з в'язниці №3 м. Острог. Постановою УМДБ Рівненської обл. від 6 червня 1949 р. справу припинено. (ДАРО, 1642).

Крищук-Солов'юк Віра Гнатівна, 1927 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українка, освіта початкова, листоноша с. Коростова. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29-30 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 8323).

Крічмаровська Олена Савівна, 1922 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Новий Корець Корецького р-ну. Заарешт. 18 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 5 лютого 1955 р. Реабіл. висновком Генеральної прокуратури України від 10 серпня 1992 р. (СБУ, 9463, т.1-2).

Крока Андрій Артемович, 1931 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., колгоспник к-пу ім. Хрущова. Прож. с. Жалин Дережненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 червня 1951 р. на 25 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 1 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 9568).

Крока Ганна Марківна, 1926 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця к-пу ім. Хрущова. Прож. с. Жалин Дережненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 червня 1951 р. на 25 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Померла 19 листопада 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 9568).

Крока Олександр Федорович, 1924 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Жалин Дережненського р-ну. Заарешт. 6 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 7853).

Крока Ольга Артемівна, 1930 р. н., с. Жалин Дережненського р-ну. Укра-

їнка, освіта 3 кл., секретар сільради. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 червня 1951 р. на 25 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 9 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 9568).

Кромбет Василь Якович, 1913 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Українець, закінчив семирічку, червоноармієць навчального дивізіону 226 конвойного полку НКВС БРСР, член КСМ. Прож. м. Мінськ. Заарешт. 20 листопада 1935 р. Обвинувач. за ст. 72а КК БРСР. Засудж. ВТ Прикордонної і внутрішньої охорони БРСР 13 грудня 1935 р. на 4 р. ВТТ. Ухвалою Білоруського військового суду від 20 червня 1996 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15993).

Кронгольд Мечислав Соломонович, 1904 р. н., м. Радом (Польща). Єврей, освіта вища, лікар. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 16 червня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1741).

Кроненвальд Іцек Беркович, 1915 р. н., м. Варшава (Польща). Єврей, освіта 7 кл., водій будівництва НКВС. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 286. Заарешт. 20 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 80, 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 26 вересня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1989 р. (ДАРО, 749).

Крот Василь Григорович, 1923 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, селянин. Прож. с. Ледно Деражненського р-ну. Заарешт. 24 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 28 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ПВР СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Помер 6 лютого 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1993 р. (СБУ, 13255).

Крот Йосип Тимофійович, 1928 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. х. Конотоп Вербської сільради Рівненської обл. Заарешт. 16 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 липня 1947 р. на 15 р. каторжних робіт. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 22 серпня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 30 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 10290).

Крот Никифор Корнійович, 1915 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 5 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 25 лютого 1941 р. на 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (СБУ, 13144).

Крот Тимофій Корнійович, 1895 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українець, малописьменний, селянин. Прож. смт. Степань Рівненської обл. Заарешт. 5 лютого 1944 р. Обвинувач.

за ст. 58-2, 58-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 143 сд 27 лютого 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 березня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9408).

Кротошинський Броніслав Юзефович, 1911 р. н., м. Відень (Австрія). Поляк, освіта 6 кл. гімназії, без певного заняття. Прож. м. Крем'янець, вул. Коженьовського, 1. Заарешт. 9 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 лютого 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 7811).

Кротюк Дмитро Устинович, 1924 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (СБУ, 8728).

Кротюк Феодосія Никифорівна, 1914 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 1 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 19 червня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1927).

Крохмалюк Аврам, 1917 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Помер 13 лютого 1942 р. у тюрмі м. Астрахань. (ДАРО, 1092-1095).

Крохмалюк Акулина Кирилівна, 1912 р. н., с. П'ятигори Здолбунівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Садки П'ятигірської сільради Здолбунівського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 січня 1950 р. на 10 р. заслання в Красноярський край. Звільн. 18 березня 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 липня 1992 р. (ДАРО, 5451).

Крохмалюк Микола Юстинович, 1920 р. н., с. Ільпибоки Демидівського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3956).

Крохмалюк Опанасія Лазарівна, 1929 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 18 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6685).

Крохмалюк Павло Олександрович, 1932 р. н., с. Ільпибоки Демидівського р-ну. Українець, освіта, учень 7 кл. Прож. с. Ільпибоки Демидівського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 2 грудня 1948 р. на 7 р.

ВТТ. Звільн. 14 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1992 р. (СБУ, 7063).

Крохмалюк Сава Антонович, 1917 р. н., с. Крилів Корецького р-ну. Українець, секретар сільради. Прож. с. Крилів Корецького р-ну. Заарешт. 9 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12665).

Кру Єфраім Менделеєвич, листопад 1910 р. н., м. Варшава (Польща). Єврей, неписьменний, робітник трикотажної фабрики. Прож. м. Варшава (Польща). Заарешт. 17 лютого 1940 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 27 липня 1940 р. на 3 р. ВТТ. Амністований 18 вересня 1941 р. як польський громадянин. (ДАРО, 3148).

Круглик Анастасія Йосипівна, 1924 р. н., с. Спасів Мізоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. Рівненський р-н. Заарешт. 13 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 12091).

Круглик Іван Устинович, 1898 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., голова сільради. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 23 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4841).

Круглик Микола Панасович, 1929 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 8879, т. 1-2).

Круглик Сава Тимофійович, 1912 р. н., с. Глушиця Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Глушиця Сарненського р-ну. Заарешт. 14 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. 31 березня 1944 р. убитий конвоєм під час спроби втечі. Постановою Сарненського РВ НКВС від 6 квітня 1944 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. справу припинено за відсутністю сукупності доказів. (СБУ, 12717).

Круглик Тетяна Іванівна, 1925 р. н., с. Яринівка Сарненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Яринівка Сарненського р-ну. Заарешт. 26 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1993 р. (СБУ, 14588).

Круглик Хома Демидович, 1894 р. н., с. Глушиця Сарненського р-ну. Українець, робітник залізниці ст. Сарни. Прож. с. Глушиця Сарненського р-ну. Заарешт. 29 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ

військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 травня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 10919).

Крук Адам Титович, 1892 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 22 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 10 жовтня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10504).

Крук Андрій Іванович, 18 листопада 1926 р. н., с. Орлівка Березнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Орлівка Березнівського р-ну. Заарешт. 8 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 лютого 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 березня 1992 р. (СБУ, 7783).

Крук Андрій Павлович, 1931 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Проживав с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 10 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1946 р. на 5 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 квітня 1951 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12121).

Крук Архип Пимонович, 1904 р. н., с. Злазне Деражненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Злазне Деражненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1993 р. (СБУ, 12121).

Крук Василь Тимофійович, 1908 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 6 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10, 206-10а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 7 лютого 1945 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 2 квітня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1992 р. (СБУ, 9847).

Крук Василь Тихонович, 1928 р. н., с. Немирівка Червоноармійського р-ну. Українець, студент 3 курсу Львівського сільськогосподарського інституту. Прож. с. Дубляни Брюховецького р-ну Львівської обл. Заарешт. 10 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 23 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 липня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4976).

Крук Гнат Григорович, 1904 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Чабель Клесівського р-ну. Заарешт. 13 жовтня 1944 р. Обвинувач. за 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ

НКВС Київської обл. 14 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ КВО від 14 червня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 2 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1992 р. (СБУ, 6970).

Крук Захар Павлович, 1922 р. н., с. Злазне Костопільського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 29 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 11688).

Крук Іван Михайлович, 1915 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 27 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 29 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 16 липня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 січня 1993 р. (СБУ, 11638).

Крук Іван Михайлович, 1928 р. н., с. Кадобище Березнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 23 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1993 р. (СБУ, 14149).

Крук Іван Тимофійович, 1906 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 24 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 8950).

Крук Іван Уліянович, 1927 р. н., с. Михалин Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Михалин Березнівського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8143).

Крук Калько Мойсейович, 1927 р. н., с. Злазне Дерaжненського р-ну. Українець, без певних занять. Прож. с. Злазне Дерaжненського р-ну. Заарешт. 4 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 28 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 6 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1993 р. (СБУ, 13255).

Крук Катерина Іванівна, 1920 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 14 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 7-35 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР

20 листопада 1948 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 серпня 1993 р. (ДАРО, 5608).

Крук Максим Арсенович, 1913 р. н., с. Тесів Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Тесів Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 квітня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 березня 1974 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3430).

Крук Михайло Іванович, 1914 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Борове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 7 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14136).

Крук Михайло Федорович, 1919 р. н., с. Немирівка Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немирівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 4 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 2 червня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14146).

Крук Остап Омелянович, 1906 р. н., с. Тесів Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Тесів Острозького р-ну. Заарешт. 8 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 10 жовтня 1980 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3466).

Крук Павло Васильович, 1918 р. н., с. Городище Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Городище Березнівського р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 14 травня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2988).

Крук Павло Степанович, 1924 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 5 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 березня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 28 травня 1956 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 вересня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3449).

Крук Роман Михайлович, 1925 р. н., с. Борове Рокитнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 27 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна.

Ухвалою президії ВС СРСР від 29 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 30 серпня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 січня 1992 р. (СБУ, 11638).

Крук Федір Наумович, 1905 р. н., с. Лінчин Березнівського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 29 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 30 грудня 1944 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 серпня 1993 р. (СБУ, 14001).

Крук Юхим Олексійович, 1922 р. н., с. Углище Деражненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Углище Деражненського р-ну. Заарешт. 5 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 11 січня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 31 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Постановою президії ВС СРСР від 17 січня 1958 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 грудня 1992 р. (СБУ, 3170).

Круликовська Віра Федорівна, 1932 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 31 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР від 22 травня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 22 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6299).

Круликовська Домна Миколаївна, 1888 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 3 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6300).

Круликовська Марія Федорівна, 1928 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 20 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПВО від 17 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 28 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6375).

Круликовський Василь Ярітонович, 1930 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1-а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикКВО від 9 січня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 4555).

Круликовський Іван Федорович, 1920 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 19 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 13 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6235).

Круликовський Сергій Васильович, 1920 р. н., с. Глажева Олександрійського р-ну. Українець, бухгалтер ССТ. Прож. с. Глажева Олександрійського р-ну. Заарешт. 26 вересня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 листопада 1940 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 27 березня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11309).

Круликовський Сергій Федорович, 1926 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кустин Олександрійського р-ну. Заарешт. 3 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 31 серпня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 24 липня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6300).

Круль Ян Гнатович, 1896 р. н., м. Тарнів (Польща). Поляк, закінчив фізкультурний факультет Варшавського університету, вчитель гімназії. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 19 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 109 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 15 вересня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 липня 1989 р. (ДАРО, 272).

Крумін Іван Петрович, 1920 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 30 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 лютого 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14331).

Круп Франц Філіпович, 1893 р. н., осада Вежбиця Радомського п-ту Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 3 кл., селянин. Прож. Старокорецькі хутори Корецького р-ну. Заарешт. 22 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 5 серпня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2808).

Крупа Казимир Вікентійович, 1898 р. н., с. Ціонжен Познанського воєв. (Польща). Поляк, робітник Ковельської залізниці. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. лінійним судом Ковельської залізниці 10 травня 1940 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1994 р. (СБУ, 15211).

Крупар Павло Ярославович, 1910 р. н., с. Мирогоща Дубенського р-ну. Чех, закінчив Краківську пивоварну школу, пивовар пивзаводу. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 215. Заарешт. 4 травня 1944 р.

Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 червня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МВС УО від 15 лютого 1946 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 11 серпня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10745).

Крупенко Василина Тимофіївна, 1926 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 4 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 квітня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (ДАРО, 5105).

Крупенко Ганна Павлівна, 1925 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 22 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 14 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8658).

Крупенко Іван Андрійович, 1900 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, без певних занять. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 7 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 травня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Помер 11 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 11811).

Крупенко Макар Павлович, 1884 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 7 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 3 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1992 р. (СБУ, 10468).

Крупенко Микола Тимофійович, 1928 р. н., с. Кисоричі Сарненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Кисоричі Сарненського р-ну. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 9417).

Крупенко Михайло Макарович, 1926 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 січня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 лютого 1993 р. (СБУ, 11773).

Крупенко Михайло Петрович, 1920 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 лютого 1945 р. Обви-

нувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 жовтня 1945 р. у Сєввостлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 лютого 1992 р. (СБУ, 6684).

Крупенко Уляна Тимофіївна, 1928 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 жовтня 1991 р. (СБУ, 6134).

Крупенко Хома Миколайович, 1923 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 14 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1993 р. (СБУ, 14879).

Крупенко Юхим Якович, 1914 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, командир відділення 604 сп 195 сд. Заарешт. 5 травня 1942 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ 195 сд 13 липня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 листопада 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15080).

Крупенко-Чубик Катерина Савівна, 1920 р. н., х. Павлюки Дертської сільради Рокитнівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Павлюки Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 31 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 травня 1992 р. (СБУ, 8464).

Крупеня Ничипір Архипович, 1908 р. н., с. Великий Мидськ Дережненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Великий Мидськ Дережненського р-ну. Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 29 травня 1944 р. направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. Постановою військової прокуратури військ МВС у Рівненській обл. від 26 березня 1947 р. справу припинено, з-під варти звільн. 29 березня 1947 р. (ДАРО, 1173).

Крупеня Ольга Йосипівна, 1932 р. н., х. Ліски Рясницької сільради Рівненської обл. Українка, колгоспниця. Прож. х. Ліски Рівненської обл. Заарешт. 14 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 13 листопада 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 30 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 серпня 1992 р. (СБУ, 10014).

Крупеня Трохим Корнійович, 1913 р. н., с. Малий Мидськ Дережненського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 76 зсп. Прож. м. Бердянськ. Заарешт. 21 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж.

ОН при НКВС СРСР 17 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3879).

Крупеня Яким Матвійович, 1910 р. н., с. Малий Мидськ Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малий Мидськ Деражненського р-ну. Заарешт. 16 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 24 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 липня 1993 р. (СБУ, 13340).

Крупич Костянтин Власович, 1927 р. н., с. Дроздинь Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць 313 окремого будівельного батальйону. Заарешт. 30 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 19-58-2, 58-8, 58-10 ч.1 КК РРФСР. Засудж. ВТ МВО 12 січня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 30 липня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 20 вересня 1954 р. Реабіл. висновком Генеральної військової прокуратури СРСР від 30 вересня 1991 р. (СБУ, 5603).

Крупка Андрій Олександрович, 1890 р. н., с. Гологори Тернопільської обл. Українець, освіта 3 кл., директор млина №3. Прож. м. Костопіль, вул. Задорожна, 4. Заарешт. 13 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7091).

Крупко Євдокія Олексіївна, 1920 р. н., с. Вичівка Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Вичівка Висоцького р-ну. Заарешт. 6 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1-а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 травня 1950 р. на 10 р. заслання в Північно-Казахстанську обл. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4695).

Крупко Іван Протасович, 1907 р. н., с. Вичівка Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вичівка Висоцького р-ну. Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії 10 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 березня 1993 р. (СБУ, 11882).

Крупко Марія Миколаївна, 1892 р. н., с. Бутове Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Бутове Висоцького р-ну. Заарешт. 19 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6433).

Крупник Хаїм Лейбович, 1916 р. н., м. Сарни Рівненської обл. Єврей, освіта початкова, червоноармієць 720 зсп. Прож. м. Саратов (Росія). Заарешт. 29 березня 1943 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ Саратовського гарнізону 7 серпня 1943 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реа-

біл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 28 серпня 1991 р. (СБУ, 5348).

Крупський Людвиг Северинович, 1891 р. н., с. Кропивня Новоград-Волинського п-ту Волинської губ. Поляк, закінчив Житомирське 2-класне училище, старший наглядач Дубенської тюрми. Прож. м. Дубно Волинського воєв. Заарешт. 18 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1989 р. (ДАРО, 518).

Крусь Юхим Маркович, 14 жовтня 1908 р. н., с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українець, старший стрілочник ст. Вербка Ковельської залізниці. Прож. с. Малий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 31 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 грудня 1993 р. (СБУ, 14942).

Крутенчук Антоніна Андріївна, 1920 р. н., с. Богданівка Корецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Богданівка Корецького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 9886).

Крутенюк Григорій Йосипович, 1922 р. н., с. Великі Дедеркали Катербурзького р-ну Тернопільської обл. Українець, закінчив гімназію і педагогічні курси, вчитель. Прож. с. Великі Дедеркали Катербурзького р-ну. Заарешт. 27 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 червня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 21 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 2 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 11095).

Крутина Гнат Болєславович, 1913 р. н., м-ко Клевань Рівненського п-ту. Поляк, дорожній технік. Прож. м-ко Клевань Рівненського п-ту. Заарешт. 5 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. 435 ВТ 5 армії УФ 23-25 листопада 1939 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 грудня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1993 р. (СБУ, 11286).

Крутій Василь Олександрович, 1922 р. н., с. Бугрин Гощанського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Бугрин Гощанського р-ну. Заарешт. 2 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 22 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6081).

Крутій Любов Павлівна, 1926 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 20 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 3 квітня 1952 р. на 25 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав і конфіскації майна. Звільн. 18 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 жовтня 1991 р. (СБУ, 5563).

Крутій Ольга Василівна, 1929 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українка, колгоспниця к-пу ім. Горького. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 14 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 14 січня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 8 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 10549).

Крутій Прокоп Гнатович, 1911 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, колгоспник к-пу ім. Горького. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 5 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ БіломорВО від 14 січня 1955 р. термін покарання знижено до 3 р. ВТТ. Звільн. 26 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 10549).

Крутій Феодосій Пантелеймонович, 1928 р. н., с. Бугрин Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бугрин Гощанського р-ну. Заарешт. 10 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 27 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1994 р. (СБУ, 15261).

Крутов Андрій Петрович, 1927 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, освіта середня спеціальна, ветфельдшер. Прож. с. Шпанів Рівненського р-ну. Заарешт. 19 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 вересня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 11 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 11 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 лютого 1992 р. (СБУ, 7322).

Крутов Петро Федотович, 1881 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, письменний, селянин. Прож. с. Малий Житин Рівненського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від квітня 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1232).

Крутов-Синяк Петро Іванович, 1883 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Заарешт. 21 лютого 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 5 квітня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1232).

Крутяк Надія Миронівна, 1926 р. н., с. Красів Щирецького р-ну Львівської обл. Українка, студентка 2 курсу географічного факультету Львівського університету. Прож. м. Львів, Домініканська площа, 4/6. Заарешт. 30 червня

1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 3 вересня 1947 р. на 5 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 28 червня 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8359).

Круць Парасковія Онуфріївна, 1915 р. н., с. Новосілки Демидівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Новосілки Демидівського р-ну. Заарешт. 28 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 2 грудня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1992 р. (СБУ, 10151).

Крушевська Олександра Панасівна, 1929 р. н., с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Великий Жолудськ Рафалівського р-ну. Заарешт. 21 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 2 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6721).

Крушевський Тадеуш (Фадей) Петрович, 1905 р. н., с. Конюхи Володимир-Волинського п-ту. Поляк, без певних занять. Прож. м. Рівне, вул. Військова, 21. Заарешт. 21 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 березня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 21 серпня 1996 р. (СБУ, 16049).

Крушенко Григорій Олексійович, 1923 р. н., с. Новий Тараж Почаївського р-ну Тернопільської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Верхів Острозького р-ну. Заарешт. 5 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Острозького РВ НКВС від 30 березня 1945 р. справу припинено за недоведеністю, направлено в спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (ДАРО, 2350).

Крушинський Ян Петрович, 1878 р. н., с. Реклинець Жовківського п-ту. Поляк, освіта 3 кл., податковий референт Сарненського магістрату. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 12 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 травня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Амністований 31 серпня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 грудня 1989 р. (ДАРО, 1097).

Крюгер Георгій Едуардович, 1890 р. н., Цихановський п-т Варшавської губ. (Польща). Поляк, робітник пошти. Прож. м. Рівне, вул. Литовська, 20. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. виїзною сесією Рівненського облсуду в м. Дубно 17-18 січня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15162).

Крюк Катерина Давидівна, 1925 р. н., с. Бровкове Новомиргородського р-ну Кіровоградської обл. Українка, закінчила педагогічний технікум, вчителька. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 29 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 серпня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ

військ МДБ Рівненської обл. від 16 липня 1952 р. термін покарання знижено до 2 р. ВТТ. Звільн. 26 липня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 жовтня 1991 р. (СБУ, 5597).

Крючок Антон Павлович, 1884 р. н., м. Червоноармійськ Рівненської обл. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Заарешт. 23 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 22 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 грудня 1991 р. (СБУ, 6096, т.1-2).

Крючок Йосип Прокопович, 1894 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 30 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 березня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 28 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ, конфісковане майно або його вартість підлягали поверненню. Звільн. 13 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10603).

Крючок Лідія Антонівна, 1925 р. н., с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Українка, освіта 8 кл., селянка. Прож. с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 лютого 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 жовтня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 3 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10442).

Крючок Петро Сергійович, 1910 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 січня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 23 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7569).

Ксьондзик Ганна Василівна, 1927 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 28 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 листопада 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 3220).

Куас-де-Пенна Олександр Карлович, 1903 р. н., с. Головин Житомирської обл. Італієць, освіта 6 кл., робітник рибтресту. Прож. м. Рівне. Заарешт. 22 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 вересня 1989 р. (ДАРО, 718).

Кубай Іван Тимофійович, 1922 р. н., с. Підліски Межиріцького р-ну.

Українець, рядовий 103 артбригади великої потужності. Заарешт. 13 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ 21 ад 20 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1993 р. (СБУ, 12630).

Кубай Лідія Федорівна, 1922 р. н., с. Бабин Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бабин Гощанського р-ну. Заарешт. 15 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14485).

Кубай Степан Кузьмович, 1901 р. н., с. Радижеве Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Радижеве Володимирецького р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС м. Київ 27 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 16163).

Кубай Терентій Кузьмович, 1910 р. н., с. Радижеве Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Радижеве Володимирецького р-ну. Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС м. Київ 27 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 16163).

Кубай Юхим Федорович, 1927 р. н., с. Бабин Гощанського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 15 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Помер 1 липня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1993 р. (СБУ, 14142).

Кубаля Збігнев Генріхович, 1912 р. н., м. Вільно (Литва). Поляк, закінчив залізничний відділ адміністративно-господарського інституту, черговий ст. Дубно. Прож. м. Дубно, вул. Залізнична, 8. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 12 серпня 1940 р. справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 15 серпня 1940 р. (ДАРО, 2698).

Кубенко Никифор Ілліч, 1921 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заріцьк Рівненського р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 9 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 червня 1993 р. (СБУ, 13296).

Кубинець Павлина Євгенівна, 1909 р. н., с. Новосілки Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Новосілки Рівненського р-ну. Заарешт. 21 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 серпня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав

з конфіскацією майна. Померла 2 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 жовтня 1993 р. (СБУ, 15010).

Кубиняк Григорій Григорович (Кубиня Юрій Юрійович), 1927 р. н., с. Порач Спісько-Нововеського округу (Словаччина). Українець, підсобний робітник будівництва південного вокзалу м. Харків. Прож. м. Харків. Заарешт. 30 червня 1951 р. Обвинувач. ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 30 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 2 грудня 1953 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11955).

Кубіт Марія Фролівна, 1920 р. н., м. Червоноармійськ Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., комірник. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 11 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 20 березня 1992 р. (СБУ, 7593).

Кубітц Фелікс-Ян Германович, 1884 р. н., м. Прушкув (Польща). Німець, лісник Сарненського ліспромгоспу. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 22 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Опізнаний рідними в загальній могилі розстріляних після відходу Червоної армії з м. Сарни у червні 1941 р., перепохований у м. Сарни. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 13 березня 1995 р. (СБУ, 15688).

Кубіца Франц Томашевич, 1899 р. н., с. Клімонтув Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта 4 кл., поліцейський. Прож. с. Тайкури Рівненського п-ту. Заарешт. 17 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1989 р. (ДАРО, 295).

Кубіцова Олена Адамівна, 1908 р. н., Луцький р-н. Полька, малописьменна, домогосподарка. Прож. м. Костопіль Рівненської обл. Заарешт. 2 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 19 жовтня 1944 р. справу припинено за недоведеністю, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1249).

Кубка Микола Якович, 1917 р. н., с. Шибин Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Шибин Демидівського р-ну. Заарешт. 13 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 22 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 квітня 1992 р. (СБУ, 15663).

Кублій Адам Панасович, 1918 р. н., Бичальські хутори Деражненського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. Бичальські хутори Деражненського р-ну. Заарешт. 1 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 12 березня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6156).

Кублій Василь Панасович, 1930 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 19

березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 3 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1991 р. (СБУ, 6361).

Кубович Євдокія Євдокимівна, 1917 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українка, освіта 5 кл., секретар сільради. Прож. с. Хрінники Демидівського р-ну. Заарешт. 10 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7299).

Кубович Єфим Якович, 1910 р. н., с. Хрінники Демидівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 12 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 23 грудня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3521).

Кубович Олександр Олексійович, 1913 р. н., с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Українець, освіта 2 кл., бригадир к-пу. Прож. с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Заарешт. 5 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1-а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4342).

Кубрик Дмитро Нечипорович, 1916 р. н., смт. Холми Корюківського р-ну Чернігівської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 20 грудня 1947 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 липня 1996 р. (СБУ, 16006).

Кубринович Георгій Пилипович, 1926 р. н., с. Понебель Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Понебель Рівненського р-ну. Заарешт. 17 вересня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1990 р. (СБУ, 9770).

Кубський Іван Оверкович, 1932 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Стеблі Ковельського р-ну. Заарешт. 18 січня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28-31 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою президії ВС УРСР від 19 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 16 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 березня 1992 р. (СБУ, 8029, т.1-5).

Кувалик Микола Степанович, 1918 р. н., с. Чернилява Краківецького р-ну Львівської обл. Українець, рядовий 160 дорожно-будівельного батальйону. Заарешт. 5 вересня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 армії 29 вересня 1942 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 жовтня 1942 р. ВМП

замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком Управління по нагляду за виконанням законів у збройних силах м. Москва від 18 лютого 1993 р. (СБУ, 13118).

Кудак Володимир Михайлович, 1911 р. н., с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Заарешт. 10 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 грудня 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 12 жовтня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1992 р. (СБУ, 10995).

Кудак Олексій Михайлович, 1919 р. н., с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, інспектор Млинівської райощадкаси. Прож. с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Заарешт. 10 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 грудня 1940 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 13 травня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1992 р. (СБУ, 10995).

Куделко Антон Іванович, 1907 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгоспник к-пу «Червоний хлібороб». Прож. х. Червона Лоза Теслугівської сільради Козинського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 9 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Помер 11 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (ДАРО, 4860).

Куделко Данило Уліянович, 1921 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 106 зсп 28 зсб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 30 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1944 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 13 червня 1951 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 4953).

Куделко Іван Іванович, 1920 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, червоноармієць. Прож. м. Новочеркаськ (Росія). Заарешт. 29 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 24 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 8907).

Куделко Микола Дем'янович, 1920 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл, рядовий 9 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 10 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 8 квітня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3597).

Куделко Степан-Євстафій Мойсейович, 1915 р. н., с. Станіслави Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., колгоспник к-пу «Червоний прапор». Прож. с. Станіслави Козинського р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (ДАРО, 4673-4674).

Кудерчук Василь Романович, 1910 р. н., смт. Млинів Рівненської обл. Українець, освіта 7 кл., директор держмлина. Прож. с. Маслянка Млинівського р-ну.

Заарешт. 4 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 червня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 28 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської області від 19 лютого 1992 р. (ДАРО, 4834).

Кудкудак Іван Григорович, 1921 р. н., с. Середнє Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Середнє Козинського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ЦК з перегляду справ від 16 серпня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. 6 міс. ВТТ. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 12909).

Кудра Василь Сергійович, 1909 р. н., с. Доротичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 4 кл., електромонтер. Прож. м. Сарни Рівненської обл. Заарешт. 2 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 грудня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ВС УРСР від 19 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5002).

Кудра Григорій Михайлович, 1916 р. н., х. Погулянка Степанського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. х. Конотоп Степанського р-ну. Заарешт. 18 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 25 р. ВТТ. Звільн. 9 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1992 р. (ДАРО, 5206-5208).

Кудра Петро Федорович, 1929 р. н., с. Труди Степанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Труди Степанського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а ,54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 6 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7974).

Кудра Федір Іванович, 1907 р. н., с. Доротичі Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Доротичі Сарненського р-ну. Заарешт. 2 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 липня 1956 р. Постановою ВС УРСР від 19 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5002).

Кудрик Василь Григорович, 1922 р. н., с. Підлісці Острожецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 168 зсп. Прож. м. Святогірськ. Заарешт. 21 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 10 р. Помер 23 травня 1947 р. в ОЛП пр. «Чкалов» Заплагу внаслідок вогнепального поранення. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 грудня 1993 р. (ДАРО, 5718).

Кудрик Василь Остапович, 1930 р. н., с. Залібівка Мізоцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць в/ч 55658. Прож. м. Горький (Росія). Заарешт. 22 жовтня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 28 лютого 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з

конфіскацією майна. Звільн. 21 листопада 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6129).

Кудрик Василь Терентійович, 1927 р. н., с. Підлісці Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Підлісці Острожецького р-ну. Заарешт. 28 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 27 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (ДАРО, 1163).

Кудрик Іван Денисович, 1923 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українець, червоноармієць 62 зсд. Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 28 травня 1996 р. (СБУ, 15933).

Кудрик Карпо Трохимович, 1921 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., червоноармієць 62 зсп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 грудня 1991 р. (ДАРО, 4664).

Кудрик Ликерія Трохимівна, 1926 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Полонне Рафалівського р-ну. Заарешт. 4 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 19 серпня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2138).

Кудрик Макар Петрович, 1915 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українець, без певних занять. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 23 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 23 грудня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 10 січня 1948 р. Постановою ОН при МДБ СРСР від 9 червня 1951 р. за приналежність до антирадянської організації був висланий до Красноярського краю. Постановою президії Тернопільського облсуду від 23 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15792).

Кудрик Марта Федорівна, 1922 р. н., с. Королівщина Талалаївського р-ну Сумської обл. Українка, освіта 10 кл., вчителька. Прож. с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Заарешт. 23 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 квітня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6482).

Кудрик Микола Григорович, 1932 р. н., с. Ясенівка Вербського р-ну. Українець, освіта 2 кл., колгоспник. Прож. с. Ясенівка Вербського р-ну. Заарешт. 24 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 14 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПУВО від 16 лютого 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6331, т.1-2).

Кудрик Мирон Трохимович, 1907 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну.

Українець, освіта початкова, червоноармієць 62 зсп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ КВО від 24 січня 1958 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3002).

Кудрик Олександра Романівна, 1908 р. н., с. Ясенівка Вербського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Ясенівка Вербського р-ну. Заарешт. 22 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 30-31 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС УРСР від 29 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (СБУ, 8259).

Кудрик Остап Якович, 1912 р. н., с. Залібівка Мізоцького р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 9 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 березня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 серпня 1947 р. у лікарні ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11477).

Кудрик Петро Андрійович, 1928 р. н., с. Підлісці Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Підлісці Острожецького р-ну. Заарешт. 28 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою ЦК з перегляду справ від 27 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (ДАРО, 1163).

Кудрик Петро Онисимович, 1915 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українець, рядовий 62 зсп 6 зсб. Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 січня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 листопада 1992 р. (СБУ, 10389).

Кудрик Степан Андрійович, 1920 р. н., с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Заарешт. 21 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5772).

Кудрик Степан Денисович, 1920 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 62 зсп. Прож. м. Ворошиловград. Заарешт. 13 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 16 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 21 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненськї обл. від 31 січня 1992 р. (ДАРО, 4652).

Кудрик Яків Денисович, 1916 р. н., с. Полонне Рафалівського р-ну. Українець, робочий 1 відділення 3 околотку 2 дистанції шляху Ковельської залізниці. Прож. с. Полонне Рафалівського р-ну. Заарешт. 8 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 27 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 листопада

1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1993 р. (СБУ, 14647).

Кудря Василь Степанович, 1930 р. н., с. Вовкошів Межиріцького р-ну. Українець, студент Рівненського учительського інституту. Прож. м. Рівне, вул. Червоноармійська, 53. Заарешт. 19 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 31 жовтня 1952 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2590-2591).

Кудря Микола Андрійович, 1923 р. н., м. Рівне. Українець, освіта 7 кл., перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 30 липня 1944 р. у Верхівському лісі. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 19 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8868).

Кудря Надія Федорівна, 1922 р. н., смт. Степань Рівненської обл. Українка, неписьменна, селянка. Прож. смт. Степань Рівненської обл. Заарешт. 29 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 7218).

Кудря Ніна Андріївна, 1919 р. н., с. Тинне Рівненського р-ну. Українка, освіта середня педагогічна, працівник редакції газети «Червоний прапор». Прож. с. Тинне Рівненського р-ну. Заарешт. 1 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 8957).

Куждак Петро Миколайович, 1918 р. н., с. Чертижне Пряшівського п-ту. Українець, навчався в Хустській гімназії, голова сільради. Прож. с. Новини Млинівського р-ну. Заарешт. 31 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5038).

Кужель Василь Савович, 1914 р. н., с. Постійне Дережненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Постійне Дережненського р-ну. Заарешт. 18 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1995 р. (СБУ, 15744).

Кужель Зот Кузьмович, 1922 р. н., с. Покоси Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Покоси Клеванського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 червня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 21 травня 1957 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Помер 1 жовтня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 серпня 1993 р. (СБУ, 13754).

Кужель Марина Харитонівна, 1911 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 17 травня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 травня 1950 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 11 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 8899).

Кужель Михайло Іванович, 1908 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, письменний, лісоруб. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 21 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 31 травня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 19 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 червня 1992 р. (СБУ, 8899).

Кузак Григорій Кононович, 1905 р. н., с. Корост Костопільського п-ту. Українець, освіта 4 кл., голова сільради. Прож. с. Корост Костопільського п-ту. Заарешт. 25 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 20 березня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено за недоведеністю звинувачення. (ДАРО, 1705).

Кузін Адольф Тимофійович, 1930 р. н., с. Селець Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Селець Дубровицького р-ну. Заарешт. 15 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 4 листопада 1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 12 вересня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1993 р. (СБУ, 13171).

Кузіна Домна Іванівна, 1925 р. н., с. Селець Дубровицького р-ну. Українка, малописьменна, робітниця лісгоспу. Прож. с. Селець Дубровицького р-ну. Заарешт. 25 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 жовтня 1991 р. (СБУ, 5623, т.1-2).

Кузіна Федора Кіндратівна, 1915 р. н., с. Селець Дубровицького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Селець Дубровицького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 3 липня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 17 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 травня 1992 р. (СБУ, 9465).

Кузло Агафія Гаврилівна, 1933 р. н., с. Заморочення Висоцького р-ну. Українка, малописьменна, колгоспниця. Прож. с. Заморочення Висоцького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 1 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6662).

Кузло Йосип Павлович, 1924 р. н., с. Людинь Висоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., робітник. Прож. м. Штернберг (Німеччина). Заарешт. 23 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ 5 ударної армії 21

травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 серпня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (СБУ, 2763).

Кузло Іван Миколайович, 1900 р. н., с. Замороченння Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Замороченння Висоцького р-ну. Заарешт. 9 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 5 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 27 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 квітня 1993 р. (ДАРО, 5387).

Кузло Корній Герасимович, 1909 р. н., с. Дібрівськ Зарічненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Дібрівськ Зарічненського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 липня 1992 р. (СБУ, 9854).

Кузло Марія Панасівна, 1905 р. н., с. Замороченнє Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Замороченнє Дубровицького р-ну. Заарешт. 27 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 31 грудня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3969).

Кузло Марта Федорівна, 1905 р. н., с. Озерськ Дубровицького р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Озерськ Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 квітня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9 березня 1948 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Померла 3 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 грудня 1992 р. (СБУ, 10539).

Кузло Павло Данилович, 1929 р. н., с. Замороченнє Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Замороченнє Висоцького р-ну. Заарешт. 12 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою військової прокуратури військ МВС у Рівненській обл. від 31 березня 1948 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3343).

Кузло Прокофій Герасимович, 1900 р. н., с. Дібрівськ Зарічненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Дібрівськ Зарічненського р-ну. Заарешт. 24 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 грудня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 січня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 24 травня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 лютого 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8348).

Кузло Секлета Кіндратівна, 1919 р. н., с. Замороченнє Висоцького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Замороченнє Висоцького р-ну. Заарешт. 15 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою УМДБ Рівненської обл. від 7 травня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2213).

Кузло Федора Тарасівна, 1923 р. н., с. Замороченнє Висоцького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож.

с. Замороченнє Висоцького р-ну. Заарешт. 8 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 23 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 вересня 1992 р. (СБУ, 9908).

Кузнець Клементій Максимович, 1893 р. н., с. Стрільськ Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Стрільськ Сарненського р-ну. Заарешт. 19 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 серпня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9366).

Кузько Гаврило Іванович, 1880 р. н., с. Удрицьк Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Удрицьк Висоцького р-ну. Заарешт. 3 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 березня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3452).

Кузько Кирило Андрійович, 1928 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 11 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 червня 1954 р. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6597).

Кузько Микола Леонович, 1927 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, червоноармієць військової бази 2610 ГорВО. Заарешт. 15 липня 1950 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ БілВО 26 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 30 червня 1995 р. (СБУ, 15731).

Кузько Федір Гаврилович, 1907 р. н., с. Удрицьк Висоцького р-ну. Українець, освіта 1 кл., стрілочник ст. Удрицьк. Прож. с. Удрицьк Висоцького р-ну. Заарешт. 30 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Висоцького РВ НКДБ від 10 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено, відправлено в ЧА. (СБУ, 117).

Кузько-Гагуха Леонтій Харитонович, 1899 р. н., с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мала Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. (СБУ, 11721).

Кузько-Малей Акуліна Гаврилівна, 1916 р. н., с. Удрицьк Висоцького р-ну.

Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Удрицьк Висоцького р-ну. Заарешт. 20 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 26 березня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3452).

Кузьмарук Петро Миколайович, 1928 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Заарешт. 17 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 24 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14849).

Кузьмарук Тимофій Ілларіонович, 1915 р. н., с. Дермань Друга Мізоцького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 8 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 грудня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 січня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14794).

Кузьменко Володимир Омелянович, 1888 р. н., с. Гориньград Перший Тучинського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 31 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 25 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7332).

Кузьменко Лідія Володимирівна, 1932 р. н., с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 31 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 березня 1949 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 20 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7332).

Кузьменко Марія Марківна, 1898 р. н., с. Антопіль Рівненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 1 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 2 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 13 квітня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4734).

Кузьменко Надія Володимирівна, 1931 р. н., с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 29 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 квітня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8020).

Кузьменко Таїсія Володимирівна, 1929 р. н., с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Дмитрівка Гощанського р-ну. Заарешт. 31 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 5 жовтня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 5 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7332).

Кузьминець Леонтій Григорович, 1921 р. н., с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., стрілочник ст. Рівне. Прож. с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 29-30 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5838).

Кузьминець Лідія Олександрівна, 1922 р. н., с. Самостріли Межиріцького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Самостріли Межиріцького р-ну. Заарешт. 13 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 12 червня 1948 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 14 липня 1953 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4919).

Кузьминський Йосип Михайлович, 1914 р. н., с. Хижовіце Грубешівського п-ту Люблінського воєв. (Польща). Поляк, червоноармієць 417 будівельного батальйону. Заарешт. 17 жовтня 1941 р. Обвинувач. за ст. 16-54-1б КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС з охорони військового тилу 38 армії 25 жовтня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 14 лютого 1942 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 28 травня 1996 р. (СБУ, 15938).

Кузьминський Іван Панасович, 1920 р. н., с. Сіянці Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Сіянці Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 19 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (СБУ, 7589).

Кузьмич Віра Вікторівна, 1914 р. н., Вербський р-н. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. Вербський р-н. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Вербським РВ НКВС. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 14 травня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 16 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5980).

Кузьмич Володимир Пилипович, 24 листопада 1912 р. н., м. Ковель Волинської обл. Росіянин, закінчив середню технічну школу, технік райвиконкому. Прож. с. Межирічі Рівненської обл. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 11 жовтня 1940 р. на

5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 вересня 1989 р. (ДАРО, 880).

Кузьмич Данило Андрійович, 1920 р. н., с. Головниця Корецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 103 зсп 21 зсб. Прож. м. Київ. Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3900).

Кузьмич Дмитро Вікторович, 1918 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії Київського особливого ВО 31 травня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 листопада 1993 р. (СБУ, 14841).

Кузьмич Іван Павлович, 1908 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 384 зсп. Прож. м. Камишов Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 січня 1966 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3538).

Кузьмич Микола Кирилович, 1914 р. н., с. Студянка Вербського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 384 зсп. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 17 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» УралВО від 18 вересня 1944 р. справу припинено за недостатністю доказів провини, з-під варти звільнено, направлено у спецтабір НКВС для фільтрації. (ДАРО, 3285).

Кузьмич Михайло Микитович, 1914 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 12 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 8226).

Кузьмич Олександр Михайлович, 1903 р. н., с. Шепетин Вербського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 384 зсп. Прож. м. Камишлов Свердловської обл. (Росія). Заарешт. 30 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 12 січня 1966 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3538).

Кузьмич Тамара Тимофіївна, 1921 р. н., с. Пересопниця Рівненського р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 12 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 квітня 1992 р. (СБУ, 8226).

Кузьмич Федір Трохимович, 1915 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького

р-ну. Заарешт. 24 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР від 11 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 22 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 квітня 1992 р. (СБУ, 8190, т.1-2).

Кузьмишин Олексій Федотович, 1928 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 12 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1993 р. (СБУ, 12443).

Кузьмишина Марія Хомівна, 1928 р. н., с. Немовичі Сарненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Немовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 16 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 14 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 2151).

Кузьмійчук Михайло Кіндратович, 1919 р. н., с. Майків Гощанського р-ну. Українець, освіта початкова, голова сільради. Прож. с. Майків Гощанського р-ну. Заарешт. 25 червня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 11 грудня 1948 р. на 5 р. заслання в Казахстан. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 жовтня 1989 р. (ДАРО, 1060).

Кузьмінчук Василь Матвійович, 1929 р. н., с. Милятин Острозького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Милятин Острозького р-ну. Заарешт. 23 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Вінницької обл. 11 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 9226).

Кузьміч Василь Іванович, 1930 р. н., с. Чудви Деражненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Чудви Деражненського р-ну. Заарешт. 6 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Постановою прокуратури Деражненського р-ну від 14 вересня 1946 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1670).

Кузьміч Данило Михайлович, 1923 р. н., с. Головниця Корецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Головниця Корецького р-ну. Заарешт. 16 листопад 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 липня 1992 р. (СБУ, 9225).

Кузьміч Дем'ян Никифорович, 1891 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Соломіївка Дубровицького р-ну. Заарешт. 9 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 жовтня 1991 р. (ДАРО, 4451).

Кузьміч Іван Дмитрович, 1927 р. н., с. Селище Клесівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Селище Клесівського р-ну. Заарешт. 28 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 квітня 1945 р. на 15 р. каторж-

них робіт з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 серпня 1993 р. (СБУ, 14071).

Кузьміч Іван Кузьмович, 1889 р. н., с. Стовпин Межиріцького р-ну. Українець, закінчив духовну семінарію, священик. Прож. с. Стовпин Межиріцького р-ну. Заарешт. 9 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 листопада 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 24 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 4756).

Кузьміч Ксенія Андріївна, 1928 р. н., с. Кам'яне Клесівського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Кам'яне Клесівського р-ну. Заарешт. 23 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 16 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6506).

Кузьміч Марія Олексіївна, 1922 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, колгоспниця. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 2 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 червня 1954 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 16 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1992 р. (СБУ, 10195).

Кузьміч Микола Іванович, 1927 р. н., с. Пісків Костопільського р-ну. Українець, освіта 1 кл., червоноармієць в/ч 2814. Прож. м. Сухумі (Абхазія). Заарешт. 7 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 25 квітня 1952 р. справу припинено за недостатністю даних, з-під варти звільнено. (СБУ, 1984).

Кузьміч Микола Листарович, 1917 р. н., с. Вежиця Рокитнівського р-ну. Білорус, селянин. Прож. с. Вежиця Рокитнівського р-ну. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 24-63-1 КК БРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Пінської обл. 16 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1994 р. (СБУ, 15208).

Кузьміч Ольга Дем'янівна, 1924 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. х. Оделькiв Соломіївської сільради Дубровицького р-ну. Заарешт. 17 грудня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 29 серпня 1955 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4394).

Кузьміч Павло Сергійович, 1924 р. н., с. Малі Селища Костопільського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Малі Селища Костопільського р-ну. Заарешт. 26 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 15 липня 1948 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2129, 5335).

Кузьміч Петро Пилипович, 1908 р. н., с. Малі Селища Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі

Селища Костопільського р-ну. Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 2 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 25 жовтня 1947 р. у Воркутлазі Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 червня 1993 р. (СБУ, 13138).

Кузьміч Софія Матвіївна, 1920 р. н., с. Єльне Клесівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Вежиця Рокитнівського р-ну. Заарешт. 20 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 серпня 1992 р. (ДАРО, 5093).

Кузьміч Степан Пилипович, 1909 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 15 вересня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1975).

Кузьміч Федір Агейович, 1922 р. н., с. Вежиця Рокитнівського р-ну. Білорус, селянин. Прож. с. Вежиця Рокитнівського р-ну. Заарешт. 30 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 24-63-1 КК БРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Пінської обл. 16 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1994 р. (СБУ, 15208).

Кузьміч Федір Гаврилович, 1918 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українець, малописьменний, робітник вугільного складу ст. Сарни. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 9 липня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 20 січня 1948 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 серпня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 5 липня 1956 р. (СБУ, 1295, т.1-2).

Кузьміч Фрол Дем'янович, 1900 р. н., с. Любиковичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Любиковичі Сарненського р-ну. Заарешт. 13 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 15 вересня 1947 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1975).

Кузьмович Устина Василівна, 1919 р. н., с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Заарешт. 11 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-8 КК УРСР. Постановою УНКДБ Рівненської обл. від 20 травня 1941 р. з-під варти звільнено, вислано у Казахстан на 10 р. У грудні 1946 р. повернулась у с. Волиця Збитинська, повторно вислана у Казахстан. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1990 р. (ДАРО, 4184).

Кузьмович Яків Антонович, 1890 р. н., с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Волиця Збитинська Дубенського р-ну. Заарешт. 11 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-8 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 20 травня 1941 р. з-під варти звіль-

нено, вислано у Казахстан на 10 р. Помер у 1946 р. на спецпоселенні. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1990 р. (ДАРО, 4184).

Кузьомка Іван Панасович, 1912 р. н., с. Варковичі Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., вільнонайманий 376 тваринницького господарства. Заарешт. 22 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ Нойштеттінського гарнізону 6 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 29 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 3 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 26 січня 1955 р. Постановою президії ВС СРСР від 28 липня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2596).

Куйбіда Микола Никифорович, 1929 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 20 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6203).

Куйбіда Олександр Сидорович, 1907 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 квітня 1992 р. (СБУ, 8707).

Куйбіда Степан Степанович, 1929 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну. Українець, учень 10 кл. СШ №2 м. Рівне. Прож. м. Рівне, вул. Червоноармійська, 52. Заарешт. 24 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсулу від 8 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 176-179).

Кукла Василь Пилипович, 1928 р. н., с. Сварині Володимирецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Сварині Володимирецького р-ну. Заарешт. 4 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 грудня 1992 р. (СБУ, 10422).

Кукла Григорій Степанович, 1911 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 20 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 січня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14354).

Кукла Іван Олексійович, 1926 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 20 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ ЛВО 19 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 лютого

1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7983).

Кукла Павло Трифонович, 1929 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 19 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 30 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14501).

Кукла Пилип Остапович, 1914 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 81 зсп 21 зсд. Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 26 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської області від 5 серпня 1993 р. (ДАРО, 5616).

Кукла Яків Лаврентійович, 1929 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, листоноша. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 21 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 18 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 жовтня 1993 р. (СБУ, 14501).

Куклевська Катерина Іванівна, 1916 р. н., с. Сморжів Клеванського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Сморжів Клеванського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 5 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1201).

Куклевська Олександра Яківна, 1924 р. н., с. Сморжів Клеванського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Сморжів Клеванського р-ну. Заарешт. 2 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 24 серпня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. Звільн. 10 березня 1956 р. (ДАРО, 2193).

Кукс Хорст Айпфінович, 1925 р. н., с. Літхо, земля Саксонія (Німеччина). Німець, освіта 8 кл., військовополонений. Заарешт. 22 листопада 1944 р. як учасник УПА Дубенським РВ НКВС. Обвинувач. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 лютого 1945 р. справу припинено, направлено у табір військовополонених. (ДАРО, 1656).

Кукса Василь Євдокимович, 1933 р. н., с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Заарешт. 24 лютого 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 жовтня 1951 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 7 травня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 24 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7894).

Кукса Марія Софронівна, 1914 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, самоучка, селянка. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 3 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 лютого 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 6487).

Куксюк Катерина Семенівна, 1909 р. н., с. Велике Морочне Зарічненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Велике Морочне Зарічненського р-ну. Заарешт. 23 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 27 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4076).

Кукуруза Кузьма Павлович, 1918 р. н., с. Вовкошів Межиріцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., водій у шахті. Заарешт. 29 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ в/ч 14069 4 грудня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 березня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10355).

Кулай Володимир Григорович, 1929 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 28 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Помер 13 листопада 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 листопада 1992 р. (СБУ, 10166).

Кулай Ганна Григорівна, 1929 р. н., с. Полиці Рафалівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Полиці Рафалівського р-ну. Заарешт. 20 листопада 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 26 жовтня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 травня 1994 р. (СБУ, 15485).

Кулакевич Йосип Лаврентійович, 1917 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 25 липня 1948 р. у Норильлазі. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 серпня 1993 р. (СБУ, 14283).

Кулакевич Наталія Романівна, 1927 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 січня 1961 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9382).

Кулакевич Панас Матвійович, 1924 р. н., с. Глинне Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Глинне Рокитнівського р-ну. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1993 р. (СБУ, 12954).

Кулакевич Петро Юхимович, 1897 р. н., с. Старе Село Рокитнівського р-ну. Білорус, селянин. Прож. с. Старе Село Рокитнівського р-ну. Заарешт. 1 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівнен-

ської обл. 10 травня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 травня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 травня 1977 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10692).

Кулакевич Сак Трохимович, 1924 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 26 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 30 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 жовтня 1993 р. (СБУ, 14210).

Кулакевич Степан Іванович, 1900 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білорус, освіта початкова, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 19 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Втік з-під варти 27 липня 1945 р. під час конвоювання в тюрму №2 м. Дубно. Постановою Рокитнівського РВ НКВС від 6 серпня 1945 р. справу призупинено до затримання обвинуваченого. З'явився з повинною 5 лютого 1946 р. Постановою УСБУ у Рівненській обл. від 3 березня 1994 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5764).

Кулакевич Феодосія Михайлівна, 1919 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 25 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2429).

Кулаковська Ганна Василівна, 1910 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 29 березня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 травня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 13 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6697).

Кулаковська Любов Олексіївна, 26 листопада 1931 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 16 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 квітня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВо від 5 липня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без конфіскації майна. Звільн. 12 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6943).

Кулаковська Людмила Федорівна, 1928 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українка, освіта 4 кл., робітниця Костопільського хімлісгоспу. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 7 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 23 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 червня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4694).

Кулаковський Олександр Антонович, 1921 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 27 грудня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2,

54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 21 лютого 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 вересня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9330).

Кулаковський Паладій Ілліч, 1923 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 5 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 23 січня 1959 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 10909).

Кулаковський Петро Андрійович, 1925 р. н., смт. Оржів Клеванського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. смт. Оржів Клеванського р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 5 лютого 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 21 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1992 р. (СБУ, 10909).

Кулацька Ганна Володимирівна, 1930 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Симонів Гощанського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 18 листопада 1952 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 14 липня 1956 р. термін покарання знижено до фактично відбутого. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 січня 1992 р. (СБУ, 7040).

Кулачинська Катерина Францівна, 1893 р. н., м. Корець Рівненської обл. Українка, малописьменна, дезінфектор райлікарні. Прож. смт. Клесів Рівненської обл. Заарешт. 20 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЗакВО від 20 грудня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю звинувачення. (СБУ, 1226).

Кулачок Петро Васильович, 1914 р. н., с. Бичаль Дерaжненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бичаль Дерaжненського р-ну. Заарешт. 1 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 жовтня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 грудня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 25 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 12967).

Кулеша Георгій Миколайович, 1905 р. н., м. Красностав Люблінського воєв. (Польща). Поляк, бухгалтер школи сліпих с. Михайлівка. Прож. м. Рівне, вул. Ворошилова, 93. Заарешт. 18 жовтня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 лютого 1941 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1993 р. (СБУ, 12404).

Кулеша Іван Пилипович, 1918 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українець,

робітник Здолбунівського депо. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 3 квітня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 10 травня 1946 р. на 8 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 жовтня 1993 р. (СБУ, 14835).

Кулеша Костянтин Хомович, 1923 р. н. м. Здолбунів Рівненської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Помер 26 грудня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 серпня 1993 р. (СБУ, 13644).

Кулеша Павло Терентійович, 1914 р. н., м. Здолбунів Рівненської обл. Українець, технік-механік залізничного училища №1. Прож. м. Здолбунів, вул. 17 Вересня, 142. Заарешт. 23 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 5 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14302).

Кулеша Юлія Максимівна, 1907 р. н., Бєльський п-т Білостоцької обл. (Польща). Українка, домогосподарка. Прож. м. Здолбунів, вул. Шевченка, 194. Заарешт. 25 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 9 вересня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 5 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 квітня 1993 р. (СБУ, 12578).

Кулиба Іван Леонтійович, 1910 р. н., с. Кургани Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 358 зсп. Прож. м. Саратов (Росія). Заарешт. 9 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (ДАРО, 5030).

Кулибчук Степан Маркович, 1928 р. н., с. Бадівка Острозького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Бадівка Острозького р-ну. Заарешт. 9 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 15 березня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 3851).

Кулибчук Степан Степанович, 1916 р. н., с. Могиляни Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Могиляни Острозького р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКДБ Вінницької залізниці від 21 грудня 1944 р. справу припинено, направлено в спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (СБУ, 3099).

Кулиговський Едвард Теофілович, 1919 р. н., Костопільський п-т. Поляк, освіта початкова, селянин. Прож. Костопільський п-т. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-11 КК УРСР. Постановою Костопільського РВ НКВС від 9 березня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. з-під варти звільнено. (ДАРО, 2885).

Кулик Антоніна Григорівна, 1928 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заа-

решт. 11 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 9 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 липня 1992 р. (СБУ, 9248).

Кулик Василь Йосипович, 1910 р. н., с. Берестя Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 374 зсп. Прож. м. Молотов (Росія). Заарешт. 22 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4320).

Кулик Василь Йосипович, 1931 р. н., с. Сохи Дубровицького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Сохи Дубровицького р-ну. За арешт. 29 травня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 червня 1955 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 1188, т.1-2).

Кулик Гаврило Мартинович, 1928 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8126).

Кулик Галина Павлівна, 1924 р. н., с. Бродець Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бродець Дубровицького р-ну. Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 24 грудня 1947 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 15 червня 1952 р. Постановою ВС СРСР від 20 листопада 1970 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 9766).

Кулик Ганна Гнатівна, 1924 р. н., с. Працюки Дубровицького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Працюки Дубровицького р-ну. Заарешт. 24 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ 61 армії від 10 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1992 р. (СБУ, 7782).

Кулик Ганна Мартинівна, 1927 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 24 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 16 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 березня 1992 р. (СБУ, 7933).

Кулик Захар Лукашович, 1909 р. н., с. Бродець Висоцького р-ну. Українець, продавець магазину ССТ. Прож. с. Бродець Висоцького р-ну. Заарешт. 13 лютого 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 3 червня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 11 липня 1956 р. за рішенням ЦК з перегляду справ. Реабіл. висновком

прокуратури Рівненської обл. від 19 травня 1993 р. (ДАРО, 5460).

Кулик Марія Степанівна, 1928 р. н., с. Працюки Дубровицького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Працюки Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 квітня 1992 р. (СБУ, 13517).

Кулик Матвій Андрійович, 1922 р. н., с. Яцулі Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Яцулі Дубровицького р-ну. Заарешт. 18 січня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 липня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 16 травня 1956 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ. Звільн. 11 червня 1956 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 листопада 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15895).

Кулик Микола Федорович, 1927 р. н., с. Лебединці Срібнянського р-ну Чернігівської обл. Українець, селянин. Прож. с. Ярославичі Острожецького р-ну. Заарешт. 12 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 вересня 1993 р. (СБУ, 14280).

Кулик Ольга Минівна, 1909 р. н., с. Бережниця Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Сохи Дубровицького р-ну. За арешт. 28 травня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу направлено на нове розслідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 червня 1955 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (СБУ, 1188, т.1-2).

Кулик Павло Васильович, 1890 р. н., Турківський р-н Дрогобицької обл. Українець, селянин. Прож. Березнівський р-н. Заарешт. 30 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 липня 1993 р. (СБУ, 13486).

Кулик Прокопій Васильович, 1926 р. н., с. Рачин Дубенського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 16 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 30 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3864).

Кулик Сава Логвинович, 1930 р. н., с. Кривиця Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Кривиця Дубровицького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією

майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 29 серпня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8373).

Кулик Степан Васильович, 1911 р. н., Турецький кордон. Турок, неписьменний, селянин. Прож. х. Сороківка Березнівського р-ну. Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 25 квітня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 лютого 1992 р. (СБУ, 7055).

Кулик Тимофій Григорович, 1917 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 13 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 квітня 1992 р. (СБУ, 8126).

Кулик Уліян Семенович, 1929 р. н., с. Друхів Сосновського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Друхів Сосновського р-ну. Заарешт. 27 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1-а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 12 червня 1948 р. на 6 р. ВТТ. Звільн. 23 грудня 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської області від 2 червня 1992 р. (ДАРО, 5766).

Кулик-Яковлюк Юліан Дмитрович, 1901 р. н., с. Грушвиця Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Грушвиця Рівненського р-ну. Заарешт. 9 серпня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 19 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 квітня 1991 р. (СБУ, 5284).

Куликович Марія Христофорівна, 1897 р. н., с. Мульчиці Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Мульчиці Рафалівського р-ну. За арешт. 7 червня 1951 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 5 липня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС УРСР від 9 вересня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 26 жовтня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7222).

Куликович Олександр Олексійович, 1923 р. н., с. Нобель Зарічненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Нобель Зарічненського р-ну. Заарешт. 12 травня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 серпня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 січня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 березня 1993 р. (СБУ, 12785).

Куликовський Едмунд Станіславович, 1920 р. н., м. Дніпропетровськ. Поляк, учень Рівненської гімназії. Прож. м. Рівне, вул. Садова, 14. Заарешт. 1 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 травня 1941 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 28 грудня 1989 р. (ДАРО, 1081).

Куликовський Мечислав Ромуальдович, 1919 р. н., с. Юліанівка Житомирської обл. Поляк, помічник механіка. Прож. м. Рівне, вул. Ожешкової, 16. Заарешт. 12 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. виїзною сесією Рівненського облсуду в м. Дубно 17-18 січня 1941 р. на 6 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Амністований 18 жовтня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1993 р. (СБУ, 15162).

Куликовський Юліан Ромуальдович, 1921 р. н., м. Рівне. Поляк, учень 10 кл. польської середньої школи. Прож. м. Рівне. Заарешт. 12 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській області від 10 липня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2665).

Кулин Василь Петрович, 1894 р. н., с. Хревть Нижньо-Устриківського р-ну Дрогобицької обл. Українець, неписьменний, колгоспник. Прож. х. Плянта Кутинської сільради Зарічненського р-ну. Заарешт. 29 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 листопада 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 8 квітня 1955 р. (СБУ, 1485).

Кулиновський Вільгельм Йосипович, 1898 р. н., м. Тарнів (Польща). Поляк, освіта початкова, осадник. Прож. с. Іваннє Дубенського п-ту. Заарешт. 16 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою Дубенського ПВ НКВС від 14 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2927).

Кулинюк Микола Федорович, 1920 р. н., с. Стара Носовиця Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Стара Носовиця Вербського р-ну. Заарешт. 24 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 18 червня 1946 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 29 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 грудня 1994 р. (СБУ, 15650).

Кулій Володимир Мануїлович, 1928 р. н., м. Рівне. Українець, учень 9 кл. СШ №2 м. Рівне. Прож. м. Рівне, вул. Червоноармійська, 69а. Заарешт. 22 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 грудня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 травня 1989 р. (ДАРО, 176-179).

Кулій Степан Іванович, 1890 р. н., м. Рівне. Українець, закінчив міське однокласне училище, касир контори міського управління держбанку. Прож. м. Рівне, вул. Дика, 9. Заарешт. 4 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС від 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1990 р. (ДАРО, 4187).

Кулініч Мина Федорович, 1905 р. н., с. Малий Мидськ Деражненського р-ну. Українець, малописьменний, червоноармієць 76 зсп. Прож. м. Новосибірськ (Росія). Заарешт. 28 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою ВКР «Смерш» СибВО від 30 листопада 1944 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 3300).

Кулініч Сергій Йосипович, 1932 р. н., х. Костюківщина Маломид-

ської сільради Дережненського р-ну. Українець, освіта початкова, колгоспник. Прож. х. Костюківщина Дережненського р-ну. Заарешт. 13 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК МДБ УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 січня 1956 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 18 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6510, 8871).

Кулініч Федора Йосипівна, 1929 р. н., х. Костюківщина Маломидської сільради Дережненського р-ну. Українка, колгоспниця к-пу ім. Щорса. Прож. х. Костюківщина Дережненського р-ну. Заарешт. 12 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ ПрикВО 4 січня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою президії ВС СРСР від 29 липня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 12 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8871).

Кулінка Тихон Пилипович, 1927 р. н., с. Корост Степанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Корост Степанського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 10 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1993 р. (СБУ, 11078).

Куліш Анастасія Миколаївна, 1925 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 5 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 24 листопада 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 30 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 серпня 1992 р. (ДАРО, 5103).

Куліш Галина Олексіївна, 1927 р. н., с. Радивонівка Якимівського р-ну Запорізької обл. Українка, освіта 7 кл., вільнонаймана. Прож. с. Кричильськ Степанського р-ну. Заарешт. 11 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою НКВС УРСР від 17 квітня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 2149).

Куліш Костянтин Григорович, 1902 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 82 зсп. Прож. м. Київ. Заарешт. 27 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 липня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою ВТ КВО від 3 лютого 1957 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 2076).

Куліш Харитон Максимович, 1924 р. н., с. Кричильськ Степанського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 143 гсп 48 гсд. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 7 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 29 грудня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3504).

Кулярік Петро-Павло Іванович, 1902 р. н., с. Безлин Олькушецького п-ту Келецької губ. (Польща). Поляк, освіта середня, експедитор залізничної станції. Прож. м. Рівне. Заарешт. 25 вересня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 11 січня 1940 р. справу припинено за недоведеністю провини. Звільн. 21 січня 1940 р. (СБУ, 773).

Кульбацька Ольга Матвіївна, 1926 р. н., с. Старики Козинського р-ну. Українка, швея промкомбінату. Прож. с. Старики Козинського р-ну. Заарешт. 24 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 серпня 1992 р. (СБУ, 11935).

Кульбачинський Павло Олексійович, 1917 р. н., с. Дуліби Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Дуліби Гощанського р-ну. Заарешт. 24 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 10 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 8647).

Кулька Іван Петрович, 1928 р. н., с. Вишеньки Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., коваль паровозного депо ст. Здолбунів. Прож. с. Вишеньки Острозького р-ну. Заарешт. 12 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 29-30 січня 1947 р. виправдано за недоведеністю звинувачення, з-під варти звільнено. (СБУ, 8323).

Кульпач Марія Григорівна, 1927 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 14 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1992 р. (СБУ, 11598).

Кульпач Петро Остапович, 1925 р. н., с. Гвіздів Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Гвіздів Корецького р-ну. Заарешт. 21 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 181 сд 29 лютого 1944 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 11394).

Кульпінський Євген Сидорович, 1925 р. н., с. Бичаль Деражненського р-ну. Українець, учень 7 класу. Прож. с. Бичаль Деражненського р-ну. Заарешт. 20 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Рішення у справі не ухвалювалось у зв'язку з початком німецько-радянської війни. Загинув у листопаді 1945 р. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 14 лютого 1948 р. справу припинено. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1990 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4030).

Кульхавий Вільгельм Йосипович, 1896 р. н., с. Михайлівка Рівненського р-ну. Чех, майстер Костопільського райпромкомбінату. Прож. м. Костопіль, вул. Леніна, 154. Заарешт. 20 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 5 березня 1945 р. Постановою Костопільського РВ НКДБ від 7 березня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11479).

Кульчинська Ірина Євгенівна, 1921 р. н., смт. Колки Волинської обл. Українка, учениця Рівненської української школи №1. Прож. с. Дермань Мізоцького

р-ну. Заарешт. 5 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 30 травня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Очевидно, вирок виконано 22 червня 1941 р. (СБУ, 11849оф).

Кульчинський Георгій Євгенович, 1908 р. н., смт. Колки Волинської обл. Українець, закінчив богословський факультет Варшавського університету, регент церковного хору. Прож. м. Дубно, вул. Стара, 78. Заарешт. 5 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 28 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 29 серпня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 жовтня 1991 р. (СБУ, 5629).

Кульчинський Леонід Євгенович, 1923 р. н., смт. Колки Волинської обл. Українка, учениця Рівненської української школи №1. Прож. с. Дермань Мізоцького р-ну. Заарешт. 5 лютого 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 30 травня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. На початку німецько-радянської війни звільнено з ув'язнення. (СБУ, 11849оф).

Кульчинський Юрій Володимирович, 4 грудня 1943 р. н., м. Камінь-Каширський Волинської обл. Українець, закінчив Нововолинське медучилище, завідуючий медпунктом ст. Сарни. Прож. м. Сарни, вул. Бєлінського, 10. Заарешт. 14 січня 1972 р. Обвинувач. за ст. 62 ч.1, 81 ч.2, 222 ч.1,2, 223 ч.1 КК УРСР. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 12 липня 1972 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 3423, т.1-3).

Кульчицька Віра Василівна, 1918 р. н., с. Злазне Костопільського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Заарешт. 22 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 листопада 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ без позбавлення прав. Звільн. 10 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 січня 1992 р. (СБУ, 6812).

Кульчицька Ніна Геннадіївна, 1922 р. н., смт. Гоща Рівненської обл., Українка, освіта 8 кл., вчителька. Прож. смт. Гоща Рівненської обл. Заарешт. 21 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 29 травня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1608).

Кульчицький Борис Семенович, 1926 р. н., с. Турійськ Ковельського р-ну Волинської обл. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Печихвости Горохівського р-ну Волинської обл. Заарешт. 25 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 листопада 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 20 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7254).

Кульчицький Георгій Филимонович, 1919 р. н., с. Карпилівка Рівненського р-ну. Українець, червоноармієць 786 будівельного батальйону. Заарешт. 11 серпня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ військ НКВС Ярославльської обл. 25 серпня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком військової прокуратури

Західного регіону України від 10 червня 1996 р. (СБУ, 15987).

Кульчицький Микола Семенович, 1890 р. н., с. Пляшева Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Пляшева Козинського р-ну. Заарешт. 10 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1992 р. (СБУ, 10582).

Кульчицький Станіслав Михайлович, 26 квітня 1891 р. н., с. Тарасівка Кам'янець-Подільської обл. Поляк, освіта середня, інженер цукрозаводу. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 11 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1341).

Кульша Василь Михайлович, 1920 р. н., с. Слобода Столбцовського р-ну Барановицької обл. (Білорусія). Білорус, освіта 5 кл., член ВЛКСМ, вагар ст. Сарни. Прож. с. Убереж Степанського р-ну. Заарешт. 23 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 16 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 грудня 1992 р. (СБУ, 10659).

Куманський Борис Олександрович, 1930 р. н., с. Мантин Млинівського р-ну. Українець, освіта 6 кл., колгоспник. Прож. с. Мантин Млинівського р-ну. Заарешт. 4 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 грудня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1993 р. (ДАРО, 5632).

Куманський Олександр Феофанович, 1894 р. н., с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Малі Дорогостаї Млинівського р-ну. Заарешт. 31 липня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 29 грудня 1940 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС УРСР від 29 березня 1941 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 29 червня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10995).

Куманський Олександр Якович, 1922 р. н., с. Посників Острожецького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Посників Острожецького р-ну. Заарешт. 13 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 квітня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 3 грудня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 3 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 10738).

Кундас Володимир Пилипович, 1926 р. н., с. Антонівка Березнівського р-ну. Росіянин, закінчив 2 кл. гімназії, без певних занять. Прож. м. Лодзь (Польща). Заарешт. 12 лютого 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-1а КК РРФСР. Засудж. ВТ в/ч 14069 у м. Легніца 7 травня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 21 вересня 1949 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 28 січня 1950 р. (СБУ, 2337).

Кундеус Ганна Кузьмівна, 1928 р. н., с. Рідків Козинського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Рідків Козинського р-ну. Заарешт. 5 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 січня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю участі у злочині. (ДАРО, 3883).

Кундеус Гнат Федорович, 1926 р. н., с. Рідків Козинського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 29 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 31 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 грудня 1992 р. (СБУ, 10821).

Кундеус Денис Григорович, 1911 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Хотин Козинського р-ну. Заарешт. 27 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 19 квітня 1944 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 3 лютого 1952 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 8201).

Кундеус Іван Андрійович, 1922 р. н., с. Митниця Козинського р-ну. Українець, освіта середня, рядовий 10 зкп. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 травня 1964 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю злочину. (ДАРО, 3513).

Кундеус Іван Григорович, 1916 р. н., с. Рідків Козинського р-ну. Українець, освіта 4 кл., член ВЛКСМ, голова сільради. Прож. с. Рідків Козинського р-ну. Заарешт. 14 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 квітня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 грудня 1989 р. (ДАРО, 1091).

Кундеус Іван Федорович, 1919 р. н., с. Рідків Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 101 зсп. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 20 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 жовтня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5154).

Кундеус Купріян Семенович, 1902 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 9 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 18 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 7 вересня 1944 р. Постановою ОН при НКВС СРСР від 9 червня 1945 р. вирок скасовано у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (ДАРО, 5261).

Кундеус Олексій Микитович, 1910 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 8 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 березня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4526).

Кундеус Петро Микитович, 1917 р. н., с. Хотин Козинського р-ну. Українець, малописьменний, колгоспник. Прож. с. Хотин Козинського р-ну. Заарешт. 8 жовтня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-8, 54-11 ККУРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 20 грудня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 12 липня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ. Звільн. 15 червня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 січня 1992 р. (СБУ, 6659).

Кундеус Семен Михайлович, 1902 р. н., с. Митниця Козинського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 5 зкб. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 7 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 3 липня 1963 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 1043).

Кундюк Іван Дмитрович, 1914 р. н., с. Суськ Олександрійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Суськ Олександрійського р-ну. Заарешт. 15 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 15 лютого 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 червня 1993 р. (СБУ, 13523).

Кунзерук Іван Григорович, 24 липня 1917 р. н., с. Пляшева Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 6 кл., рядовий 379 зсп 37 зсд. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 13 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Звільн. 13 травня 1949 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 14 грудня 1993 р. (ДАРО, 5667).

Кунзерук Корній Григорович, 1903 р. н., с. Пляшева Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Пляшева Козинського р-ну. Заарешт. 9 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 15 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1992 р. (СБУ, 10582).

Куник Степан Григорович, 1919 р. н., с. Катеринівка Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 27 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 вересня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 21 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 лютого 1993 р. (СБУ, 11886).

Куницька Надія Антонівна, 1925 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Заарешт. 19 вересня 1944 р. Прож. с. Лисин Демидівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 4 червня 1945 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 31 грудня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 березня 1992 р. (СБУ, 7720).

Куницький Єфим Максимович, 1917 р. н., с. Курозвани Гощанського

р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 28 зсп 12 зсд. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 20 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1992 р. (ДАРО, 5574).

Куницький Никандр Миколайович, 1909 р. н., с. Черниця Корецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Черниця Корецького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 лютого 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 листопада 1992 р. (СБУ, 10569).

Куницький Семен Максимович, 1913 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РСФРР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 21 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 19 серпня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3576).

Куницький Юзеф Іванович, 1900 р. н., м. Олевськ Житомирської обл. Поляк, освіта 3 кл., пожежник. Прож. м. Рівне. Заарешт. 9 червня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 796).

Купріянов Петро Омелянович, 1890 р. н., м. Москва (Росія). Росіянин, освіта середня, член ВКП(б), директор промкомбінату. Прож. с. Верба Рівненської обл. Заарешт. 8 червня 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 8 квітня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено. (СБУ, 713).

Купрун Петро Макарович, 1913 р. н., с. Мирогоща Дубенського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 62 зсп 6 зсб. Прож. м. Харків. Заарешт. 31 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 30 вересня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 листопада 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4131).

Купрунець Олексій Микитович, 1920 р. н., с. Русивель Гощанського р-ну. Українець, учень торгово-кооперативної школи. Прож. м. Рівне, вул. Кавказька, 4. Заарешт. 20 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 13 серпня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 листопада 1991 р. (ДАРО, 4482-4485).

Купчак Іван Брутимович, 1918 р. н., с. Татарів Комарнівського р-ну Дрогобицької обл. Українець, червоноармієць 361 сп 156 сд. Заарешт. 6 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Приморської армії 3 серпня 1941 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 10 серпня 1941 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Південного регіону України від 24 травня 1994 р. (СБУ, 15481).

Купченко Василь Андрійович, 1924 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт.

29 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 13 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Звільн. 3 вересня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 червня 1992 р. (СБУ, 9118).

Купченко Микола Андрійович, 1917 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 28 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 15 лютого 1945 р. Вироком ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 5 березня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14302).

Купченко Феодосій Миколайович, 1929 р. н., с. Країв Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Країв Гощанського р-ну. Заарешт. 27 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 15267).

Купчик Устин Федорович, 1889 р. н., с. Микулин Тучинського р-ну. Українець, голова сільради. Прож. с. Сінне Тучинського р-ну. Заарешт. 2 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 червня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14252).

Купчик-Войтюк Федір Никифорович, 1899 р. н., с. Томахів Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин, інструктор з посіву цукрових буряків Бабинського цукрозаводу. Прож. с. Томахів Гощанського р-ну. Заарешт. 28 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 10 квітня 1945 р. справу припинено, направлено у спецтабір НКВС для подальшої фільтрації. (ДАРО, 1624).

Купчишин Трифон Кирилович, 1923 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник вагонної дільниці ст. Антонівка Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 22 серпня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 жовтня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 18 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1992 р. (СБУ, 7449).

Купчишин Федір Пилипович, 1916 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта 6 кл., вояк УПА. Прож. с. Білятичі Сарненського р-ну. Заарешт. 17 січня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 червня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 червня 1960 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 грудня 1992 р. (СБУ, 11019).

Курач Андрій Петрович, 1930 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 24 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст.

54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 грудня 1992 р. (СБУ, 10540).

Курач Васса Степанівна, 1912 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 23 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 березня 1993 р. (СБУ, 12284).

Курач Йосип Ничипорович, 1930 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 1 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (ДАРО, 4865-4866).

Курач Іван Олексійович, 1903 р. н., с. Селець Дубровицького р-ну. Українець, рядовий 162 гсп 54 гсд. Заарешт. 6 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 18-54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 1 БФ 21 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Помер 17 грудня 1944 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 13 серпня 1996 р. (СБУ, 16047).

Курач Іван Панасович, 1916 р. н., с. Жалин Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Жалин Деражненського р-ну. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 серпня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 грудня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 липня 1993 р. (СБУ, 13379).

Курач Кузьма Петрович, 1930 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., колгоспник. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 серпня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 червня 1992 р. (СБУ, 8854).

Курач Лукаш Романович, 1919 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 березня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14296).

Курач Марія Федорівна, 1919 р. н., с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Вулька Жалинська Деражненського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 5 червня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. Звільн. 7 серпня 1954 р. Реабіл. висновком про-

куратури Рівненської обл. від 22 липня 1994 р. (СБУ, 1191).

Курач Надія Никифорівна, 1925 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 17 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6961).

Курач Олександр Клавдійович, 1923 р. н., с. Трубиці Костопільського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Трубиці Костопільського р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 листопада 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 18 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 4 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8649).

Курач Петро Антонович, 1898 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, неписьменний, колгоспник. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 серпня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 2 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8854).

Курач Роман Ничипорович, 1919 р. н., с. Грицьки Дубровицького р-ну. Українець, освіта 3 кл., продавець магазину ССТ. Прож. с. Грицьки Дубровицького р-ну. Заарешт. 1 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 лютого 1992 р. (ДАРО, 4865-4866).

Курач Федір Павлович, 1918 р. н., с. Вулька Жалинська Дережненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Вулька Жалинська Дережненського р-ну. Заарешт. 30 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 липня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 5 червня 1954 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 липня 1994 р. (СБУ, 1191).

Курачик Андрій Іванович, 1919 р. н., с. Самостріли Межиріцького р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник Корецького цукрозаводу. Прож. с. Самостріли Межиріцького р-ну. Заарешт. 24 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 20 травня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2169).

Курачик Антон Денисович, 1899 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 28 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 15 жовтня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7233).

Курачик Володимир Денисович, 1918 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну.

Українець, рядовий 160 дорожно-будівельного батальйону. Заарешт. 5 вересня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 армії 29 вересня 1942 р. 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком Управління по нагляду за виконанням законів в збройних силах м. Москва від 18 лютого 1993 р. (СБУ, 13118).

Курбатко Йосип Антонович, 1919 р. н., с. Шпаків Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, охоронець «Заготзерно». Прож. м. Рівне, вул. Фабрична, 15. Заарешт. 9 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 лютого 1947 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1172).

Куржава Броніслав Іванович, 1886 р. н., м. Гродно (Білорусь). Поляк, освіта початкова, робітник цегельні. Прож. м. Рівне, вул. Сталіна, 126. Заарешт. 24 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської області від 5 жовтня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 2904).

Курилович Богдан Філаретович, 1925 р. н., с. Козирщина Демидівського р-ну. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Більче Демидівського р-ну. Заарешт. 30 вересня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 грудня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 7 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 вересня 1992 р. (СБУ, 10127).

Курилович Галина Андріївна, 1920 р. н., с. Козирщина Млинівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Козирщина Млинівського р-ну. Заарешт. 7 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 жовтня 1992 р. (СБУ, 10155).

Курилович Ніна Андріївна, 1928 р. н., с. Клин Бокіймівський Демидівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Клин Бокіймівський Демидівського р-ну. Заарешт. 6 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 21 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1992 р. (СБУ, 7484).

Куриляк Степан Миколайович, 1929 р. н., с. Тур'я Заболотівського р-ну Львівської обл. Українець, освіта 7 кл., черговий електрик Дубенського цукрозаводу. Прож. м. Дубно, селище цукрозаводу, 9. Вперше засудж. ОН при НКВС СРСР 27 квітня 1945 р. на 4 р. ВТТ за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Вдруге засудж. Кзил-Ординським облсудом у 1951 р. на 10 р. ВТТ за ст. 58-10 ч.1 КК РРФСР. Звільн. 23 червня 1958 р. Втретє заарешт. 31 жовтня 1963 р. Обвинувач. за ст. 62 ч.1,2 КК УРСР. Засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Рівненського облсуду 30 грудня 1963 р. на 8 р. ВТК суворого режиму. Ухвалою ВС УРСР від 6 лютого 1964 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТК суворого режиму. Звільн. 31 жовтня 1968 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 листопада 1991 р. (СБУ, 5847).

Курильчик Павло Стахович, 1928 р. н., с. Балашівка Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Балашівка Березнівського р-ну.

Заарешт. 8 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 30 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 квітня 1958 р. справу припинено. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3806).

Курильчик Федас Іванович, 1905 р. н., с. Балашівка Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Залісся Березнівського р-ну. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8761).

Курильчик Федір Олексійович, 1916 р. н., с. Балашівка Березнівського р-ну. Українець, неписьменний, колгоспник к-пу «Червона зірка». Прож. с. Балашівка Березнівського р-ну. Заарешт. 8 березня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 23 червня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 1 вересня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (ДАРО, 5353).

Курій Василь Несторович, 1893 р. н., с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Українець, малописьменний, рядовий 28 зсп 12 зсб. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РСФРР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 17 січня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4611).

Курій Володимир Федорович, 1927 р. н., с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підлипки Червоноармійського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 6 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 жовтня 1992 р. (СБУ, 10113).

Куріч Данило Олександрович, 1898 р. н., с. Перенятин Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 71 зад. Прож. м. Житомир. Заарешт. 11 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 жовтня 1944 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1960 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю. (ДАРО, 3228).

Куріч Ольга Данилівна, 1925 р. н., с. Миколаївка Вербського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Перенятин Червоноармійського р-ну. Заарешт. 27 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 4 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 21 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 березня 1992 р. (СБУ, 7499).

Курішко Іван Григорович, 1920 р. н., с. Карасин Сарненського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Карасин Сарненського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ

НКВС Рівненської обл. 27 грудня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 4 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 20 лютого 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 червня 1992 р. (СБУ, 9228).

Курковський Людвік Зигмундович, 1898 р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, закінчив 4 кл. гімназії і сільськогосподарську школу, керівник Союзу осадників. Прож. м. Радивилів, осада Войскова, 32. Заарешт. 4 жовтня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою Дубенського ПВ НКВС від 14 січня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2926).

Курлов Василь Антонович, 1924 р. н., с. Рідків Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рідків Козинського р-ну. Заарешт. 26 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 196 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Постановою президії Рівненського облсуду від 28 липня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 15316).

Курлюк Ольга Адамівна, 1929 р. н., с. Кам'янка Березнівського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Кам'янка Березнівського р-ну. Заарешт. 26 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 16 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 31 травня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину, конфісковане майно підлягало поверненню. Звільн. 9 червня 1954 р. (СБУ, 5691).

Курмаш Оксентій Кіндратович, 1918 р. н., с. Новий Корець Корецького р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 13 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ ЛВО 30 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 10 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 3 березня 1993 р. (СБУ, 13287).

Курнатовський Євстахій Олександрович, 8 лютого 1907 р. н., с. Вовковиї Теслугівської вол. Дубенського п-ту. Українець, малописьменний, голова сселянського комітету. Прож. с. Вовковиї Дубенського п-ту. Заарешт. 23 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 26 червня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2657).

Курсик Василь Петрович, 1906 р. н., с. Казимирівка Козинського р-ну. Українець, рядовий 101 зсп 16 зсб. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 2 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 вересня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5801-5802).

Курсик Федір Іванович, 1918 р. н., Дубенський п-т. Українець, освіта початкова, шляховий робітник. Прож. Дубенський п-т. Заарешт. 23 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 9 липня 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під арешту звільнено. (ДАРО, 2880).

Курцвайль Стефанія Зигмундівна, 7 липня 1911 р. н., с. Стрільбичі Старосамбірського р-ну Львівської обл. Полька, освіта 7 кл., машиністка. Прож. м. Дубно, вул. Щорса, 22. Заарешт. 31 березня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ КОВО 12 грудня 1940 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 26 березня 1941 р. у м. Києві. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 січня 1992 р. (СБУ, 6274, т.1-2).

Курч Анастасія Микитівна, 1926 р. н., с. Речица Столінського р-ну (Білорусія). Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Бутове Дубровицького р-ну. Заарешт. 30 листопада 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 квітня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 11 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4428).

Курчаба Іван Кузьмович, 1913 р. н., с. Перекалі Демидівського р-ну. Українець, освіта 1 кл., рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 2 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 28 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 2 липня 1974 р. вирок скасовано, справу припинено. (ДАРО, 3623).

Курчаба Павло Іванович, 1922 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Лопавше Демидівського р-ну. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 7 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою президії ВС СРСР від 26 січня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 червня 1993 р. (СБУ, 13142).

Курчаба Семен Герасимович, 1911 р. н., с. Лисин Демидівського р-ну. Українець, освіта початкова, рядовий 10 зкп 5 зкб. Прож. м. Ставрополь (Росія). Заарешт. 11 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 7 квітня 1945 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії ВС УРСР від 28 березня 1968 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3573).

Кур'ята Іван Гнатович, 21 липня 1903 р. н., смт. Гоща Рівненської обл. Українець, освіта вища педагогічна, вчитель. Прож. смт. Гоща Рівненської обл. Заарешт. 16 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Постановою ВКР «Смерш» спецтабору №174 від 2 січня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини. (ДАРО, 3204).

Кур'ята Аделя Адамівна, 1884 р. н., с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Полька, освіта початкова, селянка. Прож. с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Справа передана на розгляд ОН при НКВС 15 травня 1941 р. У зв'язку з початком німецько-радянської війни рішення в справі не ухвалене. Очевидно, з-під варти звільнена, у 1943 р. виїхала до Німеччини. (СБУ, 803).

Кур'ята Антон Денисович, 1921 р. н., с. Чудниця Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., рядовий 364 зсп. Прож. м. Харків. Заарешт. 10 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 грудня 1944 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 27 жовтня 1989 р. вирок скасовано, справу при-

пинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 798).

Кур'ята Антон Фролович, 1926 р. н., с. Поляни Березнівського р-ну. Українець, рядовий 332 окремого будівельного батальйону. Прож. м. Москва (Росія). Заарешт. 23 вересня 1948 р. Обвинувач. за ст. 19-58-8, 58-10 КК РРФСР. Засудж. ВТ МВО 5 березня 1949 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою ЦК з перегляду справ від 5 червня 1956 р. термін покарання знижено до відбутого. Звільн. 21 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 8102).

Кур'ята Віра Йосипівна, 1928 р. н., с. Наталія Березнівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Наталія Березнівського р-ну. Заарешт. 1 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 14 грудня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 7 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 1 березня 1993 р. (СБУ, 11851).

Кур'ята Емілія Станіславівна, 1920 р. н., с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Полька, освіта початкова, селянка. Прож. с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Справа передана на розгляд ОН при НКВС 15 травня 1941 р. У зв'язку з початком німецько-радянської війни рішення в справі не ухвалене. Очевидно, з-під варти звільнена, у 1943 р. виїхала до Німеччини. (СБУ, 803).

Кур'ята Йосип Петрович, 30 квітня 1886 р. н., с. Рудня Погорілівська Костопільський п-ту. Поляк, освіта 2 кл., солтис. Прож. кол. Антонівка Костопільського п-ту. Заарешт. 15 жовтня 1939 р. Обвинувач. 54-13 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 13 лютого 1940 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 26 червня 1992 р. (СБУ, 8972).

Кур'ята Іван Петрович, 1898 р. н., х. Гранне Людвипільського р-ну. Поляк, малописьменний, лісник Людвипільського лісгоспу. Прож. х. Гранне Людвипільського р-ну. Заарешт. 10 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 15 лютого 1945 р. направлено в ПФТ НКВС 048 м. Шахти. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 28 березня 1946 р. справу припинено, з-під варти звільн. 30 березня 1946 р. (ДАРО, 2097).

Кур'ята Мечислав Станіславович, 1923 р. н., с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Поляк, освіта початкова, селянин. Прож. с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Справа передана на розгляд ОН при НКВС 15 травня 1941 р. У зв'язку з початком німецько-радянської війни рішення в справі не ухвалене. Очевидно, з-під варти звільнений, у 1943 р. виїхав до Німеччини. (СБУ, 803).

Кур'ята Розалія Станіславівна, 1918 р. н., с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Полька, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Справа передана на розгляд ОН при НКВС 15 травня 1941 р. У зв'язку з початком німецько-радянської війни рішення в справі не ухвалене. Очевидно, з-під варти звільнена, у 1943 р. виїхала до Німеччини. (СБУ, 803).

Кур'ята Станіслав Шимонович, 1876 р. н., с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Поляк, освіта початкова, селянин. Прож. с. Рудня Погорілівська Людвипільського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 80 КК УРСР. Справа передана на розгляд ОН при НКВС 15 травня 1941 р. У зв'язку з початком німецько-радянської війни рішення в справі не ухвалене. Очевидно, з-під варти звільнений, у 1943 р. виїхав до Німеччини. (СБУ, 803).

Кур'ята Теофіль Адольфович, 1910 р. н., с. Андріївка Тучинського р-ну. Поляк, голова сільради. Прож. с. Нова Любомирка Олександрійського р-ну. Заарешт. 13 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-3, 54-21 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 6 жовтня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 січня 1993 р. (СБУ, 11331).

Кур'ята Цицилія Модестівна, 1914 р. н., м. Рівне. Полька, освіта 2 кл., домогосподарка. Прож. м. Костопіль вул. Новопроектова, 10. Заарешт. 31 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою Управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 20 жовтня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 1444).

Кусак Микола Васильович, 1914 р. н., с. Балки Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 7 кл., бухгалтер газети «Більшовицька зброя». Прож. с. Опарипси Червоноармійського р-ну. Заарешт. 30 травня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 серпня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 25 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6096, т.1-2).

Кусік Антон Антонович, 1897 р. н., с. Грушівська Гута Людвипільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Грушівська Гута Людвипільського р-ну. Заарешт. 2 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 березня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 3 серпня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11248).

Кусік Філімон Савович, 1914 р. н., с. Погорілівка Сосновського р-ну. Українець, колгоспник. Прож. с. Погорілівка Сосновського р-ну. Заарешт. 19 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 13 липня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 22 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 13 жовтня 1992 р. (СБУ, 10054).

Кусмірчак (Косьмірчак) Віктор Климович, 1923 р. н., с. Руда Журавецька Рава-Руського р-ну Львівської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 серпня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 2 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14789).

Кусовська Галина Тимофіївна, 1926 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. м. Дубно

Рівненської обл. Заарешт. 25 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 12 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 січня 1992 р. (СБУ, 8409).

Кустронь Казимир-Мар'ян Іванович, 1894 р. н., м. Львів. Поляк, закінчив Коломийську гімназію і 2 курси Віденського медуніверситету, інструктор протиповітряної оборони. Прож. м. Сарни, вул. Щорса, 2. Заарешт. 5 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 19 квітня 1940 р. справу припинено. (ДАРО, 2704).

Кута Олена Вікторівна, 1928 р.н., с. Деражне Рівненської обл. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Деражне Рівненської обл. Заарешт. 23 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 17 травня 1945 р. справу припинено. (ДАРО, 2509).

Кутецький Володимир Іванович, 1929 р. н., с. Шахи Висоцького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Шахи Висоцького р-ну. Заарешт. 11 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 25 березня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 8 вересня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 19 вересня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 8429).

Кутецький Кіндрат Григорович, 1910 р. н., с. Шахи Висоцького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Шахи Висоцького р-ну. Заарешт. 11 серпня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 травня 1948 р. на 8 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4381).

Кутецький Конон Григорович, 1915 р. н., с. Шахи Висоцького р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Шахи Висоцького р-ну. Заарешт. 11 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 5 червня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 березня 1993 р. (ДАРО, 5503).

Кутульський Петро Михайлович, 1927 р. н., с. Пирятин Вербського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Пирятин Вербського р-ну. Заарешт. 19 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 вересня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 10 січня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14773).

Кутюк Анастасія Тимофіївна, 1901 р. н., с. Бармаки Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 26 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 7 червня 1993 р. (СБУ, 13063).

Кутюк Володимир Степанович, 1916 р. н., с. Бармаки Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Золотіїв Рівненського р-ну. Заарешт. 3 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 3 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ

і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 3 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1993 р. (СБУ, 14464).

Кутюк Зінаїда Савівна, 1924 р. н., с. Бармаки Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бармаки Рівненського р-ну. Заарешт. 25 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 4 жовтня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Постановою комісії ПВР СРСР від 19 квітня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 6 серпня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 червня 1993 р. (СБУ, 13063).

Кутюк Сергій Климович, 1927 р. н., с. Машів Любомльського р-ну Волинської обл. Українець, рядовий військового складу БТІ №1719. Заарешт. 1 березня 1949 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.1, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ ЗабВО 22 квітня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 15 березня 1956 р. Ухвалою ВК ВС СРСР від 17 лютого 1981 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 13868).

Кутя Ганна Калинівна, 1924 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 27 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 14 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6287).

Кутя Григорій Михайлович, 1900 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., секретар сільради. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 2 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 22 березня 1947 р. у Магаданській обл. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6494).

Кутя Параска Сергіївна, 1918 р. н., с. Теслугів Козинського р-ну. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця к-пу ім. Сталіна. Прож. с. Теслугів Козинського р-ну. Заарешт. 12 жовтня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 лютого 1950 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 листопада 1991 р. (ДАРО, 4528).

Кутя Степан Оксентійович, 1894 р. н., с. Теслугів Радивилівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Теслугів Радивилівського р-ну. Заарешт. 6 липня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 листопада 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 вересня 1993 р. (СБУ, 14376).

Куфальський Ісаак Григорович, 1894 р. н., м. Острог Здолбунівського п-ту Волинської губ. Єврей, неписьменний, чоботар. Прож. м. Острог Здолбунівського п-ту. Заарешт. 28 травня 1925 р. Обвинувач. за ст. 97, 98 КК УРСР. Вбитий при спробі втечі 10 червня 1925 р. Постановою Волинського губернського відділу ДПУ від 27 липня 1925 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. (СБУ, 3113).

Куфель Максим Павлович, 1883 р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, освіта 4 кл., муляр-пічник. Прож. м. Рівне, вул. Ворошилова, 71а. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. 54-10 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 3 грудня 1945 р. справу припинено за відсутністю складу злочину, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1254).

Куханевич Сергій Антонович, 1903 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білорус, неписьменний, селянин. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 17 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 25 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільн. 20 листопада 1945 р. (ДАРО, 1363).

Куханевич Тетяна Антонівна, 1917 р. н., с. Блажове Рокитнівського р-ну. Білоруска, неписьменна, селянка. Прож. с. Блажове Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 25 жовтня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільн. 30 жовтня 1945 р. (ДАРО, 2429).

Кухар Валентина Петрівна, 1928 р. н., с. Висоцьк Рівненської обл. Українка, освіта 4 кл., колгоспниця. Прож. с. Висоцьк Рівненської обл. Заарешт. 17 травня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 17 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 листопада 1991 р. (ДАРО, 4470-4472).

Кухар Василина Семенівна, 1920 р. н., с. Висоцьк Висоцького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Висоцьк Висоцького р-ну. Заарешт. 8 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 30 жовтня 1945 р. справу припинено. Звільн. 2 листопада 1945 р. (СБУ, 11192).

Кухар Григорій Андрійович, 2 грудня 1924 р. н., с. Радухівка Рівненського п-ту. Українець, освіта 7 кл., селянин. Прож. с. Радухівка Рівненського п-ту. Волинського воєв. Заарешт. 28 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 липня 1942 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 5221).

Кухар Григорій Сергійович, 1916 р. н., с. Люхча Сарненського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 18 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 січня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн 15 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14349).

Кухар Денис Васильович, 1911 р. н., с. Збуж Деражненського р-ну. Українець, без певних занять. Прож. с. Збуж Деражненського р-ну. Заарешт. 4 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 грудня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 11653).

Кухар Захар Андрійович, 1915 р. н., с. Глинськ Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Радухівка Клеванського р-ну. Заарешт. 20 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11

КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 22 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 19 липня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13396).

Кухар Іларіон Гервасійович, 1912 р. н., с. Курозвани Гощанського р-ну. Українець, червоноармієць 12 зсд. Прож. табір Алкіно (Башкирська АРСР). Заарешт. 19 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 червня 1993 р. (ДАРО, 5574).

Кухар Олександр Юхимович, 1915 р. н., с. Симонів Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 104 зсп. Прож. м. Ялуторовськ Омської обл. (Росія). Заарешт. 15 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5229).

Кухар Семен Якович, 1890 р. н., с. Висоцьк Висоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Висоцьк Висоцького р-ну. Заарешт. 8 серпня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 21 серпня 1945 р. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 вересня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11192).

Кухаревич Анастасія Данилівна, 1927 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українка, письменна, селянка. Прож. с. Кураш Дубровицького р-ну. Заарешт. 18 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1954 р. Постановою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 3 липня 1969 р. вирок скасовано, справа припинена за недоведеністю звинувачення. (СБУ, 5770).

Кухаревич Андрій Данилович, 1918 р. н., с. Кураш Дубровицького р-ну. Українець, червоноармієць зведеної роти військово-продовольчого складу №211 МВО. Прож. м. Горький (Росія). Заарешт. 11 травня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ МВО 4 листопада 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком Головного управління з нагляду за виконанням законів у Збройних Силах від 26 лютого 1993 р. на підставі ст. 3 і 5 Закону РРФСР від 18 жовтня 1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій». (СБУ, 12029).

Кухаревич Іван Петрович, 1928 р. н., с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Орв'яниця Дубровицького р-ну. Заарешт. 19 грудня 1947 р. Постановою ТВ МВС Ковельської залізниці від 18 січня 1948 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 6351).

Кухарець Василь Іванович, 1925 р. н., с. Завидів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Завидів Острозького р-ну. Заарешт. 10 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 17, 58-2, 58-8, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 13 армії 5 квітня 1944 р. до ВМП – розстрілу з

конфіскацією майна. Вирок виконано 31 липня 1944 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 24 березня 1993 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю складу злочину. (СБУ, 14731).

Кухарець-Романюк Зот Савович, 1915 р. н., с. Завизів Острозького р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 18 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 21 грудня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 серпня 1993 р. (СБУ, 13696).

Кухаров Антон Васильович, 1931 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 9 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 17 вересня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 19 червня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 серпня 1992 р. (СБУ, 9515).

Кухаров Віталій Васильович, 1929 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 9 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 17 вересня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 8 березня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9515).

Кухаров Галина Йосипівна, 1920 р. н., с. Новоставці Гощанського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 9 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 17 вересня 1947 р. на 7 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 липня 1992 р. (СБУ, 9515).

Кухарська Марія Михайлівна, 1928 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 22 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 3 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1992 р. (СБУ, 7867).

Кухарська Надія Сидорівна, 1927 р. н., с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Українка, освіта 5 кл., робітниця маслозаводу. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 12 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 березня 1992 р. (СБУ, 9901).

Кухарська Тетяна Гнатівна, 1897 р. н., с. П'ятигори Здолбунівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Здовбиця Здолбунівського р-ну. Заарешт. 3 червня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29 липня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 18 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 вересня 1992 р. (СБУ, 9901).

Кухарський Петро Матвійович, 5 липня 1904 р. н., Велюнський п-т (Польща). Поляк, освіта 5 кл., поліцейський. Прож. с. Стидин Костопільського р-ну. Заарешт. 4 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН

при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 вересня 1989 р. (ДАРО, 3671).

Кухарук Аксентій Федорович, 1906 р. н., с. Шибин Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Шибин Демидівського р-ну. Заарешт. 13 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 22 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 червня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 30 листопада 1994 р. (СБУ, 15663).

Кухарук Антон Іванович, 1920 р. н., с. Вовкошів Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вовкошів Межиріцького р-ну. Заарешт. 1 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 листопада 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1992 р. (СБУ, 9818).

Кухарук Дмитро Федотович, 1923 р. н., с. Ситне Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 3 кл., рядовий 379 зсп 37 зсб. Прож. ст. Селікса Куйбишевської залізниці (Росія). Заарешт. 12 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 17 лютого 1945 р. на 8 р. ВТТ. Звільн. 27 травня 1952 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 14 лютого 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4817-4818).

Кухарук Іван Герасимович, 1880 р. н., с. Шибин Демидівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Шибин Демидівського р-ну. Заарешт. 15 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 21 березня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (СБУ, 6416).

Кухарук Іван Захарович, 1901 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 8 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 червня 1941 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 22 червня 1941 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5811).

Кухарук Марія Дем'янівна, 1924 р. н., смт. Демидівка Рівненської обл. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. смт. Демидівка Рівненської обл. Заарешт. 14 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 28 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 вересня 1991 р. (СБУ, 9981).

Кухарук Микола Миколайович, 1927 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 17 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 7 травня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 25 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 грудня 1991 р. (СБУ, 6089).

Кухарук Петро Іванович, 1923 р. н., с. Срібне Червоноармійського р-ну.

Українець, селянин. Прож. х. Теребежі Козинського р-ну. Заарешт. 10 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 22 червня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 травня 1993 р. (СБУ, 12897).

Кухарук Сергій Степанович, 1900 р. н., с. Блудів Межиріцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Блудів Межиріцького р-ну. Заарешт. 22 травня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Згідно з довідкою Межиріцького райвиконкому обвинувачений був розстріляний у червні 1941 р. Постановою УМДБ у Рівненській обл. від 7 серпня 1948 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 25 січня 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 14481).

Кухарук Тетяна Іллівна, 1920 р. н., с. Блудів Межиріцького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Блудів Межиріцького р-ну. Заарешт. 1 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 вересня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 31 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1992 р. (ДАРО, 4962-4963).

Кухарчук Ареф Іванович, 1927 р. н., с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Українець, освіта 6 кл., селянин. Прож. с. Велика Любаша Костопільського р-ну. Заарешт. 9 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 22 квітня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 червня 1992 р. (СБУ, 8917).

Кухарчук Василина Єрмолаївна, 1925 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 25 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 січня 1992 р. (СБУ, 6348).

Кухарчук Василь Єрмолайович, 1911 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українець, вояк УПА. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 10 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. 14 травня 1945 р. втік з-під варти. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 4 жовтня 1945 р. суд відкладено, справу призупинено у зв'язку з втечею обвинуваченого до його розшуку. Убитий у проміжку 16 травня – 2 червня 1945 р. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 19 січня 1946 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 5 квітня 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12346).

Кухарчук Василь Павлович, 1921 р. н., с. Малий Житин Олександрійського р-ну. Українець, рядовий 6 роти 578 сп 208 сд. Заарешт. 14 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1г КК РРФСР. Вироком ВТ 1 ударної армії 13 липня 1944 р. випраданий. Ухвалою ВТ 3 ПФ від 27 липня 1944 р. вирок скасовано, справу направлено на перегляд в іншому складі суддів. Засудж. ВТ 1 ударної армії 31 липня 1944 р. на 10 р.

ВТТ. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 8 квітня 1996 р. (СБУ, 15872).

Кухарчук Віталій Іванович, 1903 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 26 травня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1993 р. (СБУ, 11867).

Кухарчук Володимир Петрович, 1928 р. н., с. Коленія Людвипільського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Топча Межиріцького р-ну. Заарешт. 29 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МВС СРСР 27 березня 1946 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1992 р. (ДАРО, 5664).

Кухарчук Ганна Федорівна, 1909 р. н., с. Білогородка Вербського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Білогородка Вербського р-ну. Заарешт. 14 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 3 березня 1951 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 січня 1992 р. (ДАРО, 4594).

Кухарчук Григорій Євменович, 1923 р. н., с. Великий Житин Олександрійського р-ну. Українець, рядовий 208 мінометного полку 12 адп резерву головного командування 1 БФ. Заарешт. 1 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 69 армії 1 БФ 7 лютого 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 20 лютого 1945 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 16 травня 1996 р. (СБУ, 15923).

Кухарчук Діонісій Митрофанович, 1897 р. н., с. Оженин Острозького п-ту Волинської губ. Українець, освіта початкова, помічник уповноваженого кримінального розшуку Ново-Айдарського РВ міліції. Прож. м. Ново-Айдарськ Донецької обл. Заарешт. 22 травня 1933 р. Обвинувач. за ст. 54-6 КК УРСР. Постановою ОН ДПУ УРСР від 29 липня 1933 р. з-під варти звільнено, вислано з прикордонної смуги на 3 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 16 жовтня 1996 р. (СБУ, 2431).

Кухарчук Єфросинія Миколаївна, 1904 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 11 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 19 червня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР від 17 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7281).

Кухарчук Єфросинія Спиридонівна, 1924 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 5 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 15 жовтня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1991 р. (СБУ, 6272).

Кухарчук Іван Григорович, 1918 р. н., с. Уїздці Дубенського п-ту. Укра-

їнець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Уїздці Дубенського п-ту. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Повторно засудж. Судовою колегією в кримінальних справах Свердловського облсуду при Івдельлазі 11 квітня 1942 р. до ВМП – розстрілу за ст. 58-10 ч.2, 58-14 КК РРФСР. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС СРСР №35/1998 ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Свердловської обл. від 21 листопада 1989 р. (ДАРО, 1030).

Кухарчук Іван Семенович, 1911 р. н., с. Нападівка Лановецького р-ну Тернопільської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 липня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 9 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14776).

Кухарчук Марія Панасівна, 1902 р. н., с. Уїздці Мізоцького р-ну. Українка, без певних занять. Прож. с. Уїздці Мізоцького р-ну. Заарешт. 20 липня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ ПрикВО 27-28 квітня 1954 р. на 7 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1993 р. (СБУ, 13108).

Кухарчук Марія Степанівна, 1927 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Заріцьк Рівненського р-ну. Заарешт. 20 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 7 травня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8486).

Кухарчук Микола Антонович, 1932 р. н., с. Тростянець Дерaжненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Тростянець Дерaжненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 листопада 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 25 квітня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 1119).

Кухарчук Микола Семенович, 1915 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 30 вересня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 січня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 18 березня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ. Звільн. 24 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 березня 1994 р. (СБУ, 15445).

Кухарчук Микола Федосійович, 1926 р. н., с. Тростянець Дерaжненського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Тростянець Дерaжненського р-ну. Заарешт. 3 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. від 7 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 листопада 1954 р. вирок скасовано, справу направлено на дослі-

дування. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 25 квітня 1955 р. справу припинено за недостатністю доказів, з-під варти звільнено. (СБУ, 1119).

Кухарчук Наталія Самуїлівна, 1900 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Трубиці Костопільського р-ну. Заарешт. 23 січня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 23 лютого 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 5 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10602).

Кухарчук Неоніла Тимофіївна, 1923 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українка, освіта 7 кл., вчителька. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 22 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 19 березня 1955 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 9530).

Кухарчук Ольга Олександрівна, 1928 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 19 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 24 липня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 травня 1992 р. (СБУ, 8650).

Кухарчук Павло Петрович, 1901 р. н., с. Хотин Сосновського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Хотин Сосновського р-ну. Заарешт. 20 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 19 лютого 1949 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 9 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (ДАРО, 5416).

Кухарчук Павло Пилипович, 1892 р. н., с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., оглядач вагонів ст. Здолбунів. Прож. с. Новомильськ Здолбунівського р-ну. Заарешт. 2 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2 КК УРСР. Постановою Здолбунівського РВ НКВС від 28 травня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено за недостатністю доказів. (ДАРО, 1308).

Кухарчук Семен Якимович, 1899 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 15 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 травня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 19 червня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 квітня 1993 р. (СБУ, 12624).

Кухарчук Софія (Зося) Федосіївна, 1928 р. н., с. Тростянець Деражненського р-ну. Українка, освіта початкова, селянка. Прож. с. Тростянець Деражненського р-ну. Заарешт. 10 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 11 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 20 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1992 р. (СБУ, 9440).

Кухарчук Софія Григорівна, 1927 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Кус-

тин Олександрійського р-ну. Заарешт. 23 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 27 грудня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 24 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1992 р. (СБУ, 11111).

Кухарчук Софія Родіонівна, 1928 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українка, освіта 5 кл., селянка. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 10 березня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 29 листопада 1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 21 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 лютого 1992 р. (СБУ, 7281).

Кухарчук Тимофій Васильович, 1890 р. н., с. Плоске Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., голова сільради. Прож. с. Плоске Острозького р-ну. Заарешт. 14 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 28 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 серпня 1992 р. (СБУ, 9530).

Кухарчук Юрій Костянтинович, 1928 р. н., с. Тутовичі Сарненського р-ну. Українець, неписьменний, шляховий працівник ст. Тутовичі. Прож. с. Тутовичі Сарненського р-ну. Заарешт. 24 вересня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської залізниці 29 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 20 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 квітня 1992 р. (СБУ, 8280).

Кухлевський Степан Терентійович, 1925 р. н., с. Тараканів Дубенського р-ну. Українець, освіта 8 кл., червоноармієць 1 батальйону 65 мсб. Заарешт. 26 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 31 танкового корпусу 29 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 9 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 8811).

Кухлинський Дмитро Данилович, 1899 р. н., м. Дубно Рівненської обл. Українець, малописьменний, працівник м'ясної крамниці. Прож. м. Дубно вул. Канторська, 50. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 2 травня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2688).

Кухновець Єгор Васильович, 1925 р. н., с. Сновидовичі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Сновидовичі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 28 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 листопада 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 червня 1993 р. (СБУ, 13006).

Кухновець Іван Іванович, 1924 р. н., с. Дерть Рокитнівського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Дерть Рокитнівського р-ну. Заарешт. 18 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 березня 1992 р. (СБУ, 9470).

Кухновець Калістрат Григорович, 1897 р. н., с. Дерть Сарненського п-ту.

Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Дерть Сарненського п-ту. Заарешт. 24 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-6, 80 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 8 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 листопада 1989 р. (ДАРО, 974).

Кухновець Микита Григорович, 1915 р. н., с. Дерть Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Дерть Рокитнівського р-ну. Заарешт. 29 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 7 лютого 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 31 травня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1994 р. (СБУ, 15418).

Кухотська Марта Аврамівна, 1928 р. н., х. Соловйова Гора Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. х. Соловйова Гора Володимирецького р-ну. Заарешт. 15 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 8 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 8 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 січня 1992 р. (СБУ, 8220).

Кухотський Григорій Михайлович, 1909 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта початкова, вагар ст. Антонівка. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 58-2, 58-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 29 квітня 1942 р. на 3 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 липня 1989 р. (ДАРО, 385).

Кухотський Денис Миколайович, 1890 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 25 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 січня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 17 липня 1956 р. вирок скасовано, справу припинено за недостатністю доказів провини. Звільн. 16 жовтня 1954 р. (СБУ, 1088).

Кухотський Сергій Савович, 1914 р. н., с. Городець Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Городець Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 14 жовтня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Помер 7 грудня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Львівської обл. від 1 серпня 1996 р. (СБУ, 16045).

Кухровський Володимир Степанович, 1925 р. н., с. Кам'яна Гора Олександрійського р-ну. Українець, освіта 4 кл., міліціонер РВ МВС. Прож. с. Олександрія Рівненської обл. Заарешт. 24 жовтня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1947 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 30 жовтня 1962 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (СБУ, 2871).

Кухта Андрій Григорович, 1905 р. н., с. Заріцьк Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Заріцьк Рівненського р-ну. Заарешт. 2 червня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Помер 17 серпня 1942 р. у тюрмі №2 м. Астрахані. Постановою УНКДБ у Сталінградській обл. від 29 липня 1943 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 10

травня 1990 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10586).

Куц Йосип Павлович, 1914 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українець, освіта 4 кл., селянин. Прож. х. Охрімівка Володимирецького р-ну. Заарешт. 10 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 8 р. ВТТ. Амністований 20 серпня 1941 р. як польський громадянин. Постановою президії Рівненського облсуду від 15 жовтня 1992 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 5143).

Куц Микола Васильович, 1928 р. н., смт. Володимирець Рівненської обл. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. смт. Володимирець Рівненської обл. Заарешт. 19 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 травня 1992 р. (СБУ, 8702).

Куц Теофіл Андрійович, 1906 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 22 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 листопада 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 серпня 1993 р. (СБУ, 13783).

Куц Федір Андрійович, 1909 р. н., с. Підлужне Костопільського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Підлужне Костопільського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 грудня 1944 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 26 січня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1993 р. (СБУ, 13660).

Куцеля Никон Васильович, 1916 р. н., с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Нова Мощаниця Мізоцького р-ну. Заарешт. 29 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 грудня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8799).

Куценко Сава Федорович, 12 січня 1896 р. н., с. Старосілля Мліївського р-ну Черкаської обл. Українець, освіта 7 кл., інструктор політроботи 239 конвойного полку НКВС. Прож. м. Свердловськ (Росія). Заарешт. 10 грудня 1937 р. Обвинувач. за ст. 58-6, 58-9, 58-11 КК РРФСР. Засудж. комісією НКВС і прокуратури СРСР 16 січня 1938 р. до ВМП – розстрілу. Вирок виконано 26 січня 1938 р. Ухвалою ВТ УралВО від 6 вересня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 2858).

Куций Василь Савович, 1920 р. н., с. Батьків Червоноармійського р-ну. Українець, освіта початкова, мельник. Прож. с. Батьків Червоноармійського р-ну. Заарешт. 11 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 21 жов-

тня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПВО від 13 серпня 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 2 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 5890).

Куципер Казимир Іванович, 1909 р. н., м. Заверце (Польща). Поляк, освіта середня, робітник м'ясокомбінату. Прож. м. Дубно, вул. Церковна, 2. Заарешт. 9 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-13 КК УРСР. Постановою УНКВС по Рівненській області від 2 травня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2685).

Куцнер Ян Адамович, 1900 р. н., м. Кробя Познанського воєв. (Польща). Поляк, закінчив Познанський університет економіки, військовополонений. Прож. м. Броди. Заарешт. 4 листопада 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 13 березня 1941 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 5875).

Кучевський Станіслав Вікентійович, 1890 р. н., м. Лепель Вітебської обл. (Білорусія). Поляк, службовець податкової інспекції с Олександрія. Прож. с. Олександрія Рівненського р-ну. Заарешт. 23 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Помер 22 березня 1946 р. Ухвалою ВТ військ МВС Рівненської обл. від 29 березня 1946 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 лютого 1993 р. (СБУ, 11700).

Кучер Андрій Бенедиктович, 1909 р. н., с. Плоска Рівненського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Богушівка Острожецького р-ну. Заарешт. 23 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 березня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 лютого 1992 р. (СБУ, 7214).

Кучер Антип Степанович, 1912 р. н., с. Витків Гощанського р-ну. Українець, червоноармієць будівельного батальйону. Прож. м. Баку (Азербайджан). Заарешт. 14 лютого 1942 р. Обвинувач. за ст. 72 ч.2 КК Азербайджанської РСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 5 вересня 1942 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 серпня 1989 р. (ДАРО, 536).

Кучер В'ячеслав В'ячеславович, 1919 р. н., с. Рачин Горохівського р-ну Волинської обл. Чех, малописьменний, червоноармієць 121 окремого дорожньо-експлуатаційного батальйону. Заарешт. 13 липня 1942 р. Обвинувач. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ВТ 7 окремої армії 12 вересня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 лютого 1944 р. Ухвалою ВТ ЛенВО від 26 травня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 828-833).

Кучер Василь Олександрович, 1901 р. н., с. Лопавше Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., завідуючий магазином ССТ. Прож. с. Лопавше Демидівського р-ну. Заарешт. 20 липня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 1 грудня 1948 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 15 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 лютого 1992 р. (СБУ, 7299).

Кучер Галина Несторівна, 1933 р. н., х. Дубова Гора Великоцепцевицької сільради Володимирецького р-ну. Українка, малописьменна, селянка. Прож. х. Дубова Гора Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 12 січня 1949 р. на 25 р. ВТТ з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 16 червня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 15 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 вересня 1991 р. (СБУ, 5638).

Кучер Марія Фадеївна, 1897 р. н., с. Вичавки Демидівського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Вичавки Демидівського р-ну. Заарешт. 16 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 16 березня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ МДБ Рівненської обл. від 21-22 березня 1952 р. вирок змінено на ст. 20-54-1а, 54-8 КК УРСР. Звільн. 28 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 квітня 1993 р. (СБУ, 12210).

Кучер Неоніла Феофанівна, 1923 р. н., с. Боремель Демидівського р-ну. Українка, освіта 7 кл., селянка. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 9 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським обласудом 14 червня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Повторно засудж. спеціальним табірним судом ВТТ і колоній НКВС Астраханської обл. 21 січня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав за ст. 58-10 ч.2, 58-11 КК РРФСР. Звільн. 16 листопада 1954 р. за ухвалою ВС Комі АРСР від 13 листопада 1954 р. Постановою Судової колегії з кримінальних справ ВС УРСР від 20 серпня 1970 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 5811).

Кучер Олександр Андрійович, 1930 р. н., с. Богушівка Острожецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Богушівка Острожецького р-ну. Заарешт. 4 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 13 березня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 7 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 лютого 1992 р. (СБУ, 7214).

Кучер Павло Васильович, 1922 р. н., с. Вичавки Демидівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вичавки Демидівського р-ну. Заарешт. 3 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 20 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 14 червня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 серпня 1993 р. (СБУ, 14249).

Кучер Петро Павлович, 1921 р. н., с. Шубків Тучинського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 16 червня 1949 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 22 березня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Помер 4 квітня 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1993 р. (СБУ, 14351).

Кучер Родіон Бенедиктович, 1891 р. н., с. Плоска Дубенського р-ну. Українець, освіта 1 кл., селянин. Прож. с. Буща Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 серпня

1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 3 листопада 1940 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 вересня 1991 р. (СБУ, 5662).

Кучер Феофан Павлович, 1888 р. н., с. Вичавки Демидівського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Боремель Демидівського р-ну. Заарешт. 8 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 14 червня 1941 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Помер 17 липня 1941 р. у тюрмі №3 м. Камишин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1991 р. (СБУ, 5811).

Кучеренко Марія Григорівна, 1929 р. н., с. Білів Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Білів Рівненського р-ну. Заарешт. 27 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 29 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ. Звільн. 23 липня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 травня 1992 р. (СБУ, 8169).

Кучеро-Кочегаров Сергій Михайлович, 1889 р. н., м. Ковель Волинської обл. Українець, освіта середня, директор Рівненської електростанції. Прож. м. Рівне, вул. Польова, 4. Заарешт. 25 вересня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 8 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 4 липня 1948 р. у м. Нарва. Ухвалою ВТ ПрикВО від 27 вересня 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведністю звинувачення. (СБУ, 2815).

Кучерук Андрій Олександрович, 1926 р. н., с. Пустомити Тучинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Пустомити Тучинського р-ну. Заарешт. 20 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 січня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав. Помер 12 червня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 серпня 1993 р. (СБУ, 13562).

Кучерук Андрій Якович, 2 вересня 1918 р. н., с. Марцинівка Дубенського р-ну. Росіянин, освіта 4 кл., працівник шахти. Заарешт. 26 травня 1940 р. Засудж. ОН при НКВС СРСР 25 жовтня 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 грудня 1989 р. (ДАРО, 966).

Кучерук Антон Лук'янович, 1912 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, учень Дерманської педшколи. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 9 травня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільн. 15 травня 1941 р. (ДАРО, 2895).

Кучерук Василь Лук'янович, 1915 р. н., с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Дермань Перша Мізоцького р-ну. Заарешт. 24 січня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 9 травня 1941 р. справу припинено, з-під варти звільн. 15 травня 1941 р. (ДАРО, 2895).

Кучерук Макар Каленикович, 1928 р. н., с. Вілія Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Вілія Острозького р-ну. Заарешт. 30 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл.

8 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 13 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 березня 1992 р. (СБУ, 7707).

Кучерук Микола Власович, 1903 р. н., с. Олександрія Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Олександрія Рівненського р-ну. Заарешт. 3 листопада 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 21 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 15 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1993 р. (СБУ, 12587).

Кучерук Олександр Леонтійович, 1909 р. н., с. Олександрія Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Олександрія Рівненського р-ну. Заарешт. 3 грудня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 січня 1949 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ЧФ від 21 березня 1955 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 15 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 квітня 1993 р. (СБУ, 12587).

Кучерук Ольга Юхимівна, 1917 р. н., с. Ремель Олександрійського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Осада Краховецька Олександрійського р-ну. Заарешт. 26 серпня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Постановою Рівненського облсуду від 24 травня 1949 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 9609).

Кучерук Сергій Прокопович, 1916 р. н., с. Сатиїв Дубенського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Сатиїв Дубенського р-ну. Заарешт. 15 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 19 березня 1947 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 липня 1992 р. (СБУ, 9713).

Кучерук Юрій Якович, 1913 р. н., с. Шкарів Гощанського р-ну. Українець, освіта 4 кл., кріпильник шахти №4 тресту «Скуратовуголь» (Тульська обл.). Заарешт. 25 жовтня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР, ст. 82 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 7 вересня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Звільн. 28 вересня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 червня 1993 р. (ДАРО, 5565).

Кучинська Олена Юлівна, 1918 р. н., кол. Марценовка Людвипільського р-ну. Полька, письменна, міщанка. Прож. м. Рівне, вул. Домбровського, 17. Заарешт. 26 липня 1944 р. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 28 липня 1944 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1646).

Кучинський Андрій Петрович, 1903 р. н., с. Перекалля Зарічненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Перекалля Зарічненського р-ну. Заарешт. 3 жовтня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УМВС у Рівненській обл. від 4 травня 1951 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1416-1420).

Кучинський Йосип Іванович, 1918 р. н., с. Житин Рівненського р-ну. Поляк, освіта початкова, капрал польської армії. Прож. с. Забороль Здолбунівського р-ну. Заарешт. 11 червня

1940 р. Обвинувач. за ст. 54-9 КК УРСР. Постановою УНКВС Рівненської обл. від 10 листопада 1940 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2845).

Кучинський Іван Наумович, 1927 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 8 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 липня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 23 листопада 1945 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 21 червня 1994 р. (СБУ, 15500).

Кучинський Микита Михайлович, 1894 р. н., с. Перекалля Морочненського р-ну. Українець, освіта 5 кл., рядовий 23 відновлювального залізничного батальйону 8 залізничної бригади. Прож. м. Іркутськ (Росія). Заарешт. 26 серпня 1945 р. Обвинувач. за ст. 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ залізничних військ будівництва №12 НКШС 30 вересня 1945 р. на 8 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком військової прокуратури ПрикВО від 9 вересня 1991 р. (СБУ, 5331).

Кучинський Микола Климович, 1930 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, член ВЛКСМ, селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 26 жовтня 1948 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Постановою Острозького РВ МДБ від 7 лютого 1949 р. справу припинено. Звільн. 10 лютого 1949 р. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1991 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 12026).

Кучинський Олександр Адамович, 1913 р. н., с. Річиця Зарічненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Річиця Зарічненського р-ну. Заарешт. 25 вересня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 січня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 10 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 16 червня 1992 р. (СБУ, 11591).

Кучинський Олексій Андрійович, 1925 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 6 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 травня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 24 жовтня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 липня 1993 р. (СБУ, 13391).

Кучинський Роман Павлович, 1884 р. н., с. Вацлавка Межиріцького р-ну. Поляк, неписьменний, робітник. Прож. м. Корець Рівненської обл. Заарешт. 13 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.2 КК УРСР. Постановою управління ПФТ 048 НКВС м. Шахти Ростовської обл. від 8 жовтня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1524).

Кучинський Сидір Домінікович, 1911 р. н., с. Стара Діброва Голобського р-ну Волинської обл. Поляк, малописьменний, рядовий 636 будівельного батальйону. Прож. м. Сталінград (Росія). Заарешт. 26 березня 1942 р. Обвинувач. за 58-10 ч.2 КК РРФСР. Засудж. ВТ Сталінградського гарнізону 9 червня 1942 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення

прав з конфіскацією майна. Постановою президії Рівненського облсуду від 6 червня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 6898).

Кучинський Федір Павлович, 1928 р. н., с. Хрінів Острозького р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Хрінів Острозького р-ну. Заарешт. 17 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 липня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 листопада 1957 р. вирок скасовано, справу припинено за недоведеністю обвинувачення. (СБУ, 2196).

Кучманич Антоніна Артемівна, 1922 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 11 вересня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. на (СБУ, 6625).

Кучманич Ганна Іванівна, 1925 р. н., с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 21 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 18 квітня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. на (СБУ, 6625).

Кучманич Іван Іванович, 1923 р. н., с. Хревть Нижньо-Устрицького р-ну Дрогобицької обл. Українець, селянин. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 9 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ 61 армії 24 червня 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 13 грудня 1954 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 16 травня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 10333).

Кучманич Юрій Іванович, 1917 р. н., с. Хревть Нижньо-Устрицького р-ну Дрогобицької обл. Українець, селянин. Прож. с. Нивецьк Дубровицького р-ну. Заарешт. 8 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 70 армії 5 квітня 1944 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 10 серпня 1994 р. (СБУ, 15603).

Кушка Олександра Іванівна, 1926 р. н., с. Веретено Рафалівського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Веретено Рафалівського р-ну. Заарешт. 17 травня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 21 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 2 березня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 грудня 1991 р. (СБУ, 7780).

Кушнаренко Микола Лук'янович, 1919 р. н., с. Федорівка Одеської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 2 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 17 червня 1945 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 18 серпня 1945 р. ВМП замінено на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав.

Постановою ЦК з перегляду справ від 23 травня 1956 р. термін покарання знижено до 12 р. ВТТ. Звільн. 29 травня 1956 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 24 квітня 1996 р. (СБУ, 15879).

Кушнерук Володимир Павлович, 1920 р. н., с. Вільгір Гощанського р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Вільгір Гощанського р-ну. Заарешт. 4 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ 13 армії 20 травня 1944 р. до ВМП – розстрілу. Ухвалою ВТ 1 УФ від 7 червня 1944 р. ВМП замінено на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 5 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 7965).

Кушнерук Тетяна Опанасівна, 1927 р. н., с. Вільгір Гощанського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Вільгір Гощанського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 25 грудня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 9 червня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 17 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 лютого 1993 р. (СБУ, 11692).

Кушнерук Феодосій Митрофанович, 1927 р. н., с. Вільгір Гощанського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Вільгір Гощанського р-ну. Заарешт. 28 грудня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 5 квітня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 8 травня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 листопада 1992 р. (СБУ, 10267).

Кушнір Адам Ілліч, 1927 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, освіта 5 кл., рядовий 68 робітничого батальйону 5 кд ПКВО. Прож. м. Ростов-на-Дону (Росія). Заарешт. 7 лютого 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ ПКВО 23 квітня 1947 р. на 7 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 червня 1992 р. (СБУ, 9589).

Кушнір Анатолій Іванович, 1928 р. н., с. Ставки Рівненського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ясининичі Рівненського р-ну. Заарешт. 19 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 12 травня 1945 р. на 20 р. каторжних робіт з конфіскацією майна. Звільн. 20 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 лютого 1993 р. (СБУ, 11460).

Кушнір Андрій Семенович, 1915 р. н., с. Радухівка Клеванського р-ну. Українець, освіта 4 кл., червоноармієць 168 зсп. Прож. ст. Святогірськ. Заарешт. 7 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 1 листопада 1944 р. на 5 р. ВТТ. Помер 13 жовтня 1944 р. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1988 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3649).

Кушнір Антон Кирилович, 1929 р. н., с. Янівка Володимирецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 березня 1954 р. термін

знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 4 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 10044).

Кушнір Архип Уліянович, 1907 р. н., с. Юзефин Корецького р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Юзефин Корецького р-ну. Заарешт. 5 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 10 лютого 1945 р. на 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 грудня 1992 р. (СБУ, 10815).

Кушнір Володимир Володимирович, 1914 р. н., с. Рокитне Рокитнівського р-ну. Українець, сторож Рокитнівського маслозаводу. Прож. х. Островок Рокитнівського р-ну. Заарешт. 23 квітня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 липня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 4 червня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 5 серпня 1994 р. (СБУ, 15615).

Кушнір Володимир Юрійович, 1920 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 3 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 26 березня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 березня 1993 р. (СБУ, 12284).

Кушнір Ганна Пилипівна, 1928 р. н., с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянин. Прож. с. Руда-Красна Клеванського р-ну. Заарешт. 6 березня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 23 вересня 1950 р. на 10 р. ВТТ. Рішенням ЦК з перегляду справ від 27 лютого 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ, з-під варти звільнено, конфісковане майно підлягало поверненню. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 жовтня 1989 р. (ДАРО, 1021).

Кушнір Григорій Якович, 1925 р. н., с. Буда Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Буда Рокитнівського р-ну. Заарешт. 3 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 червня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 21 лютого 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 15 березня 1993 р. (СБУ, 11902).

Кушнір Дмитро Юхимович, 1927 р. н., с. Буда Рокитнівського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Буда Рокитнівського р-ну. Заарешт. 5 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 24 січня 1946 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 березня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 15 квітня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 лютого 1992 р. (СБУ, 10654).

Кушнір Євдоким Юрійович, 1906 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбав-

лення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Звільн. 10 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 березня 1993 р. (СБУ, 12284).

Кушнір Єлизавета Марківна, 1911 р. н., м. Іркутськ (Росія). Українка, колгоспниця к-пу ім. Ілліча. Прож. с. Пашуки Гощанського р-ну. Заарешт. 22 серпня 1952 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 16 вересня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 27 квітня 1957 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 3 листопада 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1991 р. (СБУ, 7455).

Кушнір Зося Євдокимівна, 1931 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 26 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 серпня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 березня 1993 р. (СБУ, 12284).

Кушнір Іван Павлович, 1909 р. н., с. Радухівка Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Радухівка Клеванського р-ну. Заарешт. 6 грудня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 26 липня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 6 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 вересня 1993 р. (СБУ, 14042).

Кушнір Іван Юрійович, 1922 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, селянин. Прож. м. Дубровиця Рівненської обл. Заарешт. 18 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 27 квітня 1945 р. у лікарні тюрми №1 м. Рівне. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 10 травня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 2 вересня 1993 р. справу припинено за недостатністю доказів провини. (СБУ, 13898).

Кушнір Леонтій Іванович, 1922 р. н., с. Бродів Острозького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Бродів Острозького р-ну. Заарешт. 24 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 9 лютого 1945 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 25 серпня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 25 січня 1993 р. (СБУ, 11414).

Кушнір Ликера Леонтіївна, 1921 р. н., х. Корчунок Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Корчунок Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-12 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 23 жовтня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 червня 1992 р. (СБУ, 12284).

Кушнір Макар Григорович, 1903 р. н., с. Пашуки Гощанського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Пашуки Гощанського р-ну. Заарешт. 13 грудня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Українського танкового військового табору 6 вересня 1945 р. на

10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 12 травня 1954 р. Реабіл. висновком військової прокуратури Західного регіону України від 24 липня 1996 р. (СБУ, 16038).

Кушнір Олександр Андрійович, 1901 р. н., с. Ходорків Корнинського р-ну Житомирської обл. Українець, селянин. Прож. с. Оженин Острозького р-ну. Заарешт. 6 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Вінницької обл. 30 квітня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 28 липня 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 лютого 1994 р. (СБУ, 15393).

Кушнір Олена Євтухівна, 1902 р. н., с. Вовковиї Козинського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Вовковиї Козинського р-ну. Заарешт. 23 березня 1945 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 28 серпня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 26 березня 1956 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 12 квітня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 листопада 1991 р. (СБУ, 5695).

Кушнір Павло Іванович, 1898 р. н., с. Пашуки Гощанського р-ну. Українець, неписьменний, колгоспник к-пу ім. Ілліча. Прож. с. Пашуки Гощанського р-ну. Заарешт. 22 серпня 1952 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 16 вересня 1952 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 2 серпня 1956 р. за рішенням комісії ПВР СРСР. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 6 лютого 1992 р. (СБУ, 7455).

Кушнір Павло Миколайович, 1924 р. н., с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Кисоричі Рокитнівського р-ну. Заарешт. 18 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 квітня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 7 квітня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 12 жовтня 1993 р. (СБУ, 14332).

Кушнір Петро Андрійович, 1889 р. н., с. Біловіж Рокитнівського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. х. Кален Залавської сільради Рокитнівського р-ну. Заарешт. 30 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 20 грудня 1947 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. 6 квітня 1993 р. (ДАРО, 5357).

Кушнір Петро Васильович (Кравченко Іван Павлович), 1926 р. н., с. Новосілки Олицького р-ну Волинської обл. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 12 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 липня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 вересня 1993 р. (СБУ, 14591).

Кушнір Пилип Іванович, 1918 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 24 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1948 р. на

25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 березня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 10 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 квітня 1992 р. (СБУ, 10044).

Кушнір Прохор Олексійович, 1914 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українець, освіта 4 кл., робітник ст. Сарни. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 30 квітня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1, 54-11 КК УРСР. Постановою ТВ НКВС Ковельської залізниці від 21 червня 1940 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (ДАРО, 1715).

Кушнір Таїсія Петрівна, 1923 р. н., х. Корчунок Володимирецького р-ну. Українка, селянка. Прож. х. Корчунок Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 лютого 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 24 квітня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 14 листопада 1955 р. термін покарання знижено до 7 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 10 грудня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 22 березня 1993 р. (СБУ, 12284).

Кушнір Христина Герасимівна, 1903 р. н., с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Великі Цепцевичі Володимирецького р-ну. Заарешт. 14 квітня 1948 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 17 червня 1948 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 20 березня 1954 р. термін покарання знижено до 5 р. ВТТ. Звільн. 7 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 жовтня 1992 р. (СБУ, 10044).

Кушніренко Микола Терентійович, 1927 р. н., с. Олибів Дубенського р-ну. Українець, освіта 8 кл., інженер-плановик відділу матеріально-технічного забезпечення Ковельської залізниці. Прож. м. Рівне. Заарешт. 24 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Постановою УНКВС у Рівненській обл. від 23 грудня 1944 р. справу припинено. (ДАРО, 2301).

Кушнірук Володимир Семенович, 1918 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, агроном Козинського райземвідділу. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 26 травня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 23 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 4 листопада 1953 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 26 травня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 червня 1992 р. (СБУ, 12927).

Кушнірук Григорій Іванович, 1900 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Рогізне Козинського р-ну. Заарешт. 11 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 19 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 26 січня 1958 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 27 лютого 1993 р. (СБУ, 13659).

Кушнірук Григорій Петрович, 1909 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 2 кл., рядовий 101 зсп. Прож. м. Борисоглібськ Воронезької обл. (Росія). Заарешт. 3 червня

1944 р. Обвинувач. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 19 серпня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 липня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4885-4886).

Кушнірук Євген Леонтійович, 1908 р. н., с. Мокре Дубенського р-ну. Українець, освіта початкова, селянин. Прож. с. Мокре Дубенського р-ну. Заарешт. 12 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Постановою УНКДБ у Рівненській обл. від 19 березня 1945 р. справу припинено за відсутністю доказів провини, з-під варти звільнено. (ДАРО, 2032).

Кушнірук Євстафій Семенович, 1916 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 1 листопада 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Помер 7 квітня 1945 р. Ухвалою ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 20 вересня 1945 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 вересня 1993 р. (СБУ, 14011).

Кушнірук Іван Григорович, 1927 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 26 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 27 грудня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 6 січня 1945 р. ВМП замінено на 15 р. каторжних робіт. Звільн. 12 червня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 18 грудня 1992 р. (СБУ, 10790).

Кушнірук Іван Миколайович, 1922 р. н., с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Українець, освіта 5 кл., селянин. Прож. с. Новосілки Здолбунівського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Київської обл. 21 червня 1944 р. до ВМП – розстрілу з конфіскацією майна. Вирок виконано 25 жовтня 1944 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10445).

Кушнірук Іван Романович, 1902 р. н., с. Бочаниця Острозького р-ну. Українець, освіта 3 кл., селянин. Прож. с. Бочаниця Острозького р-ну. Заарешт. 16 червня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 11 листопада 1944 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 7 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ. Звільн. 23 січня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 лютого 1992 р. (СБУ, 7569).

Кушнірук Катерина Лаврентіївна, 1924 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українка, санітарка в/ч 83315. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 15 січня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 30 червня 1945 р. на 15 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Померла 28 листопада 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 17 серпня 1993 р. (СБУ, 15039).

Кушнірук Марія Андріївна, 1925 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну. Українка, освіта 3 кл., селянка. Прож. с. Охматків Демидівського р-ну. Заарешт. 2 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 23 січня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення

прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС СРСР від 10 травня 1947 р. вирок скасовано, справу направлено на дослідування. Обвинувач. за ст. 5-38 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 грудня 1948 р. на 5 р. заслання в Красноярський край. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 січня 1990 р. (ДАРО, 1104, 3777).

Кушнірук Марія Данилівна, 1905 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 22 червня 1950 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 30 серпня 1950 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 25 січня 1956 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 21 липня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 2 липня 1993 р. (СБУ, 13291).

Кушнірук Меланія Павлівна, 1914 р. н., с. Залібівка Мізоцького р-ну. Українка, неписьменна, колгоспниця. Прож. с. Залібівка Мізоцького р-ну. Заарешт. 8 травня 1951 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МДБ Рівненської обл. 30-31 серпня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВК ВС УРСР від 29 вересня 1954 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 3 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 11 квітня 1992 р. (СБУ, 8259).

Кушнірук Микола Леонтійович, 1918 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 26 січня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 травня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 8 березня 1948 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 жовтня 1993 р. (СБУ, 14508).

Кушнірук Михайло Семенович, 1913 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, закінчив 9 кл., рядовий 1 батальйону 383 зсп 18 зсд. Прож. м. Смоленськ (Росія). Заарешт. 16 липня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 6 вересня 1945 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 1 травня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 29 листопада 1991 р. (СБУ, 7604).

Кушнірук Надія Лаврентіївна, 1929 р. н., с. Бегень Рівненського р-ну. Українка, освіта 4 кл., селянка. Прож. с. Бегень Рівненського р-ну. Заарешт. 12 лютого 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 10 липня 1946 р. на 10 р. ВТТ з конфіскацією майна. Звільн. 12 грудня 1954 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 8 квітня 1992 р. (СБУ, 7893).

Кушнірук Надія Панасівна, 1923 р. н., с. Жаврів Гощанського р-ну. Українка, освіта 2 кл., селянка. Прож. с. Жаврів Гощанського р-ну. Заарешт. 5 грудня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 4 вересня 1948 р. на 7 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 25 квітня 1990 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4310).

Кушнірук Олександр Данилович, 1927 р. н., с. Коростова Острозького р-ну. Українець, учень токаря паровозного депо ст. Здолбунів. Прож. с. Коростова Острозького р-ну. Заарешт. 16 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ Ковельської

залізниці 30 грудня 1944 р. на 10 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 4 листопада 1993 р. (СБУ, 15157).

Кушнірук Олександр Семенович, 1925 р. н., с. Рогізне Козинського р-ну. Українець, освіта 9 кл., рядовий 89 зсп. Прож. м. Алма-Ата (Казахстан). Заарешт. 10 жовтня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ОН при НКВС СРСР 10 березня 1945 р. на 5 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 21 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 3914).

Кушнірук Пелагея Корніївна, 1913 р. н., с. Гранівка Козинського р-ну. Українка, неписьменна, селянка. Прож. с. Гранівка Козинського р-ну. Заарешт. 12 січня 1949 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 10 травня 1949 р. на 10 р. ВТТ. Постановою президії Рівненського облсуду від 7 грудня 1989 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (ДАРО, 4085).

Кушнірук Петро Хомович, 1905 р. н., с. Орестів Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Орестів Рівненського р-ну. Заарешт. 26 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 2 листопада 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 16 січня 1945 р. у м. Харків. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 10 січня 1992 р. (СБУ, 6190).

Кушнірук Сергій Григорович, 1911 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 20 березня 1946 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 28 вересня 1946 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 18 серпня 1953 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 28 жовтня 1993 р. (СБУ, 14592).

Кушнірук Сергій Леонтійович, 1900 р. н., с. Мокре Дубнівського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Мокре Дубнівського р-ну. Заарешт. 17 березня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 жовтня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 7 березня 1946 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 24 грудня 1992 р. (СБУ, 15130).

Кушнірук Яків Георгійович, 1904 р. н., с. Залібівка Мізоцького р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Залібівка Мізоцького р-ну. Заарешт. 16 квітня 1941 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Обвинувачувальний висновок складено 19 червня 1941 р. У зв'язку з початком війни до суду не віддавався, рішення в справі не прийняте. Очевидно, розстріляний у Дубенській тюрмі 24 червня 1941 р. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 18 вересня 1957 р. справу припинено у зв'язку зі смертю обвинуваченого. Постановою прокуратури Рівненської обл. від 23 лютого 1993 р. справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 11713).

Кушнірчук Іван Микитович, 1933 р. н., с. Новосілки Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новосілки Клеванського р-ну. Заарешт. 1 березня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК

УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1953 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 липня 1955 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 22 вересня 1955 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 червня 1993 р. (СБУ, 12974).

Кушнірчук Микита Данилович, 1897 р. н., с. Новосілки Клеванського р-ну. Українець, селянин. Прож. с. Новосілки Клеванського р-ну. Заарешт. 4 березня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1953 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 липня 1955 р. термін покарання знижено до 10 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 8 вересня 1956 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1993 р. (СБУ, 12974).

Кушнірчук Павлина Микитівна, 1931 р. н., с. Новосілки Клеванського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Новосілки Клеванського р-ну. Заарешт. 4 березня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1953 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 липня 1955 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 5 березня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1993 р. (СБУ, 12974).

Кушнірчук Софія Хомівна, 1895 р. н., с. Новосілки Клеванського р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Новосілки Клеванського р-ну. Заарешт. 9 березня 1953 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 7 квітня 1953 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ ПрикВО від 12 липня 1955 р. термін покарання знижено до 6 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Звільн. 5 березня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 14 січня 1993 р. (СБУ, 12974).

Кушпель Віктор Захарович, 1927 р. н., с. Вишеньки Острозького р-ну. Українець, освіта 6 кл., слюсар паровозного депо ст. Здолбунів. Прож. с. Вишеньки Острозького р-ну. Заарешт. 23 листопада 1946 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 29-30 січня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Помер 6 лютого 1950 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 31 березня 1992 р. (СБУ, 8323).

Кушпель Тетяна Захарівна, 1930 р. н., с. Вишеньки Острозького р-ну. Українка, селянка. Прож. с. Вишеньки Острозького р-ну. Заарешт. 7 лютого 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР. Ухвалою ВТ Ковельської залізниці від 17-18 травня 1945 р. справу припинено, з-під варти звільнено. (СБУ, 10906).

Кушпет Костянтин Іванович, 1920 р. н., с. Буща Мізоцького р-ну. Українець, освіта 3 кл., вояк УПА, перебував на нелегальному становищі. Заарешт. 24 квітня 1944 р. Обвинувач. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР, ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19 квітня 1943 р. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. 18 липня 1944 р. на 20 р. каторжних робіт і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Ухвалою ВТ військ НКВС УО від 5 вересня 1944 р. справу направлено на новий розгляд у другому складі суддів. Засудж. ВТ військ НКВС Рівненської обл. від 6 жовтня 1944 р. до ВМП – розстрілу з

конфіскацією майна. Вирок виконано 9 листопада 1945 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 26 листопада 1993 р. (СБУ, 14796).

Кущевий Олександр Петрович, 1921 р. н., с. Золотіїв Рівненського р-ну. Українець, малописьменний, селянин. Прож. с. Золотіїв Рівненського р-ну. Заарешт. 5 квітня 1945 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. 8 травня 1945 р. здійснив втечу. Постановою УКДБ при РМ УРСР у Рівненській обл. від 5 квітня 1965 р. справу припинено за недоцільністю. (СБУ, 3225).

Кущинський Францишек Фридерикович, 1893 (1896) р. н., м. Варшава (Польща). Поляк, освіта 6 кл., військовий інструктор. Прож. м. Здолбунів Рівненської обл. Заарешт. 24 грудня 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-10 ч.1 КК УРСР. Постановою прокуратури Здолбунівського р-ну від 7 лютого 1940 р. у санкції на арешт відмовлено. Звільн. 17 березня 1940 р. (СБУ, 844).

Кущовий Леонтій Дмитрович, 1919 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, освіта 2 кл., робітник дорожньо-експлуатаційної дільниці №869. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 22 серпня 1949 р. Обвинувач. за ст. 5-33 КК УРСР. Засудж. ОН при МДБ СРСР 25 березня 1950 р. на 7 р. заслання. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 19 січня 1990 р. (ДАРО, 1105).

Кущовий Степан Дмитрович, 1917 р. н., с. Ульбарів Дубенського р-ну. Українець, освіта 7 кл., колгоспник. Прож. с. Ульбарів Дубенського р-ну. Заарешт. 12 серпня 1950 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 6 квітня 1951 р. на 25 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Рішенням комісії ПВР СРСР від 7 червня 1956 р. термін покарання знижено до 8 р. ВТТ. Звільн. 17 березня 1957 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 20 квітня 1992 р. (СБУ, 8078).

Кущук Іван Петрович, 1902 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, освіта 2 кл., селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 12 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Звільн. 8 грудня 1954 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 вересня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3449).

Кущук Олександр Петрович, 1888 р. н., с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Українець, неписьменний, селянин. Прож. с. Башарівка Червоноармійського р-ну. Заарешт. 12 липня 1947 р. Обвинувач. за ст. 20-54-1а КК УРСР. Засудж. ВТ військ МВС Рівненської обл. 9 вересня 1947 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав з конфіскацією майна. Звільн. 27 січня 1956 р. Ухвалою Судової колегії в кримінальних справах ВС УРСР від 23 вересня 1975 р. вирок скасовано, справу припинено за відсутністю складу злочину. (СБУ, 3449).

Кшевицький (Кшивецький) Станіслав Войцехович, 1887 р. н., м. Россієни (Литва). Литовець, двірник Рівненської міської ради. Прож. с. Тютьковичі Рівненського р-ну. Заарешт. 22 листопада 1939 р. Обвинувач. за ст. 54-4 КК УРСР. Засудж. ВТ 5 армії КОВО 19 лютого 1940 р. на 10 р. ВТТ і 5 р. позбавлення прав. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 9 липня 1993 р. (СБУ, 13188).

Кшижевський Володимир Борисович, 7 грудня 1914 р. н., м. П'ятигорськ

(Росія). Поляк, освіта 7 кл., токар. Прож. м. Дубно Рівненської обл. Заарешт. 17 січня 1940 р. Засудж. ОН при НКВС СРСР 2 листопада 1940 р. на 5 р. ВТТ. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 23 січня 1990 р. (ДАРО, 1129).

Кшищик Станіслав Людвігович, 1921 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Поляк, продавець кооперативу. Прож. с. Янова Долина Костопільського р-ну. Заарешт. 5 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 11-12 липня 1940 р. на 3 р. ВТТ і 2 р. позбавлення прав. Амністований 29 серпня 1941 р. як польський громадянин. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10448).

Кшищик Юзеф Людвігович, 1921 р. н., с. Кустин Олександрійського р-ну. Поляк, муляр. Прож. с. Янова Долина Костопільського р-ну. Заарешт. 10 травня 1940 р. Обвинувач. за ст. 54-2, 54-11, 72 КК УРСР. Засудж. Рівненським облсудом 11-12 липня 1940 р. на 1 р. ув'язнення загального режиму. Звільн. 9 квітня 1942 р. Реабіл. висновком прокуратури Рівненської обл. від 30 листопада 1992 р. (СБУ, 10448).

АБРЕВІАТУРИ, СКОРОЧЕННЯ

ад – артилерійська дивізія

амп – артилерійсько-мінометний полк

АрВО – Архангельський військовий округ

Берлаг – Береговий ВТТ, Особлаг №5, діяв у структурі Дальстрою

БілВО – Білоруський військовий округ

БЛВО – Білорусько-Литовський військовий округ

в/ч – військова частина

ВВ – внутрішні війська

ВК – військова колегія

ВКР – відділ контррозвідки

ВМП – вища міра покарання

ВМФ – військово-морський флот

ВНК – Всеросійська надзвичайна комісія

воєв. – воєводство

вол. – волость

ВС – Верховний суд

ВТ – військовий трибунал

ВТТ – виправно-трудовий табір

гап – гарматно-артилерійський полк

гк – гвардійський корпус

гкк – гвардійський кавалерійський корпус

ГВО – Горьковський військовий округ

гм. – гміна

гсд – гвардійська стрілецька дивізія

гсп – гвардійський стрілецький полк

губ. – губернія

ГУЛаг – Головне управління таборів (лагерєй) і місць ув'язнення НКВС-МВС СРСР

ГУШосДор – Головне управління шосейних доріг НКВС-МВС СРСР

ДалВО – Далекосхідний військовий округ

ДАРО – Державний архів Рівненської області

ДонВО – Донський військовий округ

ДПУ – Державне політичне управління

ДТВ – дорожньо-транспортний відділ

Дубравлаг – Дубравний ВТТ, Особлаг №3 (кодова назва "Установа ЖХ-385", селище Явас Зубово-Полянського р-ну Мордовської АРСР), створений на основі Темлагу (Темниківського ВТТ)

ЄХБ – Євангельські християни-баптисти

ЗабВО – Забайкальський військовий округ

зав. – завідувач

ЗакВО – Закавказький військовий округ

зам. – замісник

зап – зенітно-артилерійський полк

заст. – заступник

звільн. – звільнений (-а)

зкб – запасна кавалерійська бригада

зкп – запасний кавалерійський полк

зсб – запасна стрілецька бригада

ЗСВО – Західносибірський військовий округ

зсд – запасна стрілецька дивізія

зсп – запасний стрілецький полк

ЗФ – Західний фронт

ім. – імені

Інтлаг – Інтинський ВТТ (м. Інта Комі АРСР)

кад – кулеметно-артилерійська дивізія

Карлаг – Карагандинський ВТТ (Карагандинська обл. Казахської РСР)

КВО – Київський військовий округ

кд – кавалерійська дивізія

КДБ – Комітет державної безпеки

КК – кримінальний кодекс

кл. – клас

КОВО – Київський особливий військовий округ

кол. – колонія

к-п – колгосп

КПУ – камера попереднього ув'язнення

лап – легкий артилерійський полк

ЛВО – Львівський військовий округ

ЛенВО – Ленінградський військовий округ

лісгосп – лісове господарство

ліспромгосп – лісове промислове господарство

ЛФ – Ленінградський фронт

м. – місто

МВ – міський відділ

МВО – Московський військовий округ

МВС – Міністерство внутрішніх справ

МДБ – Міністерство державної безпеки

Мінлаг – Мінеральний ВТТ, Особлаг №1 (кодова назва "Установа ЖЧ-388", м. Інта Комі АРСР), створений на основі Інтинського ВТТ

міс. – місяць

наркомзаг – наркомат заготівель

нач. – начальник

НКВС – Народний комісаріат внутрішніх справ

НКДБ – Народний комісаріат державної безпеки

Норильлаг – Норильський ВТТ (м. Норильськ Красноярського краю РРФСР)

обл. – область

облвиконком – обласний виконавчий комітет

облсуд – обласний суд

ОВ – особий відділ

ОВО – Орловський військовий округ

Озерлаг – Озерний ВТТ, Особлаг №7 (між м. Тайшет і м. Братськ Іркутської обл. РРФСР)

ОН – Особа нарада

оперсектор – оперативний сектор

осб – окрема стрілецька бригада

особлаги – система особливих таборів ГУЛагу, що існувала в 1948-1953 рр. (№1 – Мінеральний, №2 – Горний, №3 – Дубравний, №4 – Степний, №5 – Береговий, №6 – Річний, №7 – Озерний, №8 – Піщаний, №9 – Луговий, №10 – Камишовий, №11 – Дальній, №12 – Водороздільний)

ОЧГ – оперативно-чекістська група

ПВ – повітовий відділ

ПВО – Північний військовий округ

ПВР – Президія Верховної Ради

педучилище – педагогічне училище

ПЗФ – Південно-Західний фронт

ПКВО – Північно-Кавказький військовий округ

пом. – помічник

ПрибВО – Прибалтійський військовий округ

ПриВО – Приволзький військовий округ

ПрикВО – Прикарпатський військовий округ

п-т – повіт

ПУВО – Південно-Уральський військовий округ

ПФ – Прибалтійський фронт

ПФТ – перевірочно-фільтраційний табір

р. н. – рік народження

райвиконком – районний виконавчий комітет

РВ – районний відділ

РВА – Радянська військова адміністрація

РМ – Рада Міністрів

р-н – район

с. – село

СБУ – Служба безпеки України

СВО – Сталінградський військовий округ

сд – стрілецька дивізія

Сєвжелдорлаг – Північний залізничний ВТТ (станція Котлас, селища Княж-Погост і Залізничне Комі АРСР)

СибВО – Сибірський військовий округ

Сиблаг – Сибірський ВТТ (система тюрем, таборів, спецпоселень у Західному Сибіру РРФСР)

сільрада – сільська рада

"Смерш" – смерть шпигунам

смт. – селище міського типу

сп – стрілецький полк

СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік

ССТ – сільське споживче товариство

ст. – стаття

Степлаг – Степовий табір, Особлаг №4 (Карагандинська обл. Казахської РСР), створений на основі Джезказганського ВТТ

СШ – середня школа

ТаВО – Таврійський військовий округ

Тайшетлаг – Тайшетський ВТТ (м. Тайшет Іркутської обл. РРФСР), слугував для утримання засуджених до каторжних робіт, створений на основі Южлагу (Південний залізничний ВТТ), перетворений у Братський ВТТ

ТВ – транспортний відділ

Теньлаг – Теньківський ВТТ (селище Усть-Омчуг Магаданської обл. РРФСР), діяв у структурі Дальстрою

ТК – транспортна колегія

ТуркВО – Туркестанський військовий округ

УкрВО – Український військовий округ

Унжлаг – Унженський ВТТ (Нижньогородська і Костромська обл. РРФСР)

УНКВС – управління Народного комісаріату внутрішніх справ

УО – Український округ

УралВО – Уральський військовий округ

УРСР – Українська Радянська Соціалістична Республіка

Усольлаг – Усольський ВТТ (м. Солікамськ Молотовської обл. РРФСР)

Устьвимлаг – Усть-Вимський ВТТ (селище Вожаєль Комі АРСР)

УФ – Український фронт

ФЗН – фабрично-заводське навчання

фінагент – фінансовий агент

х. – хутір

ХВО – Харківський військовий округ

ЦК з перегляду справ – Центральна комісія з перегляду кримінальних справ на осіб, засуджених за контрреволюційні злочини, які утримуються в таборах, колоніях і тюрмах МВС СРСР і знаходяться у засланні на спецпоселенні

цукрозавод – цукровий завод

ЧА – Червона армія

Южлаг – Південний залізничний ВТТ (Іркутська обл. РРФСР, Бурято-Монгольська АРСР), перетворений у Братський ВТТ

ПЕРЕЛІК НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ[1]

Березнівський район

Міста: Березне (*включено:* Теклівка, Сільце).

Смт: Соснове (*колишня:* Людвипіль).

Села: Адамівка, Антонівка, Балашівка, Бистричі, Білка, Більчаки, Богуші, Бронне, Ведмедівка, Велика Купля, Велике Поле, Великі Селища, Вілля, Вільхівка, Віткович, Глибочок, Голубне, Городище (*включено:* Лізяне), Грушівка (*колишня:* Зульня), Грушівська Гута, Губків (*включено:* Левачі), Друхів, Замостище, Зірне (*колишня:* Зурне), Іванівка, Кам'янка, Карачун, Князівка (*колишня:* Князь-Село), Колодязне (*колишня:* Вулька Холопська), Кургани, Лінчин, Малинськ, Малушка, Маринин, Михалин, Моквин (*певний час:* Першотравневе), Мочулянка, Новий Моквин, Озірці, Орлівка, Підгало, Поліське (*колишня:* Погорілівка), Поляни, Прислуч (*колишня:* Холопи), Сівки, Совпа, Тишиця, Хмелівка, Хотин (*колишня:* Хотинь), Яблунне, Ялинівка, Яринівка, Яцьковичі.

Перестали існувати: села Липники, Майдан, Мала Купля, Стара Гута, Хвоянка.

Володимирецький район

Міста: Кузнецовськ (*колишня:* Вараш).

Смт: Володимирець, Рафалівка.

Села: Антонівка, Бабка, Балаховичі, Березина (*колишня:* Вілька), Берестівка (*колишня:* Луписуки), Бишляк, Біле, Більська Воля, Великий Жолудськ, Великі Телковичі, Великі Цепцевичі, Велихів, Веретено, Воронки, Городець, Городок, Діброва, Довговоля, Дубівка, Жовкині, Журавлине, Заболоття (*включено:* Полонне), Зелене (*колишня:* Андруга), Зелениця, Іванчі, Каноничі, Кідри, Кошмаки, Красносілля (*колишня:* Печінки), Кримне, Кругле, Липне, Лозки, Луко, Любахи, Малий Жолудськ, Малі Телковичі, Маюничі, Мостище, Мульчиці, Нетреба, Новаки, Новосілки, Озеро, Озерці, Острів, Острівці, Полиці, Половлі, Радижеве, Ромейки, Рудка, Сварині, Собіщиці, Сопачів, Сошники, Стара Рафалівка, Степангород (*колишня:* Дубуя), Суховоля, Уріччя, Хиночі, Чаква, Чудля, Чучеве, Щоків.

---

[1] У переліку наведені населені пункти Рівненської області, включені до державно-адміністративного реєстру на час підготовки книги, та їх сучасні назви. Колишня назва того чи іншого населеного пункту подана в дужках після його сучасної назви зі словом *колишня.* Якщо той чи інший населений пункт був перейменований, а згодом йому повернута первісна назва, то назва перейменування подана в дужках після його назви зі словом *певний час.* У разі зняття того чи іншого населеного пункту з державно-адміністративного реєстру з включенням його території до складу іншого населеного пункту, назва знятого з реєстру населеного пункту подана в дужках після назви населеного пункту, до якого віднесена його територія, зі словом *включено.* Села, які на сьогодні зникли, наводяться наприкінці переліку населених пунктів кожного району під гаслом *перестали існувати.*

Гощанський район

Смт: Гоща.

Села: Андрусіїв, Бабин, Башине, Бочаниця, Бугрин, Витків, Вільгір, Вовкошів, Воронів, Воскодави, Глибочок, Горбаків, Горбів, Діброва, Дмитрівка, Дорогобуж, Дроздів, Дружне (*колишня:* Підліски), Дуліби, Жаврів, Жалянка, Зарічне (*колишня:* Пруски), Іллін, Колесники, Красносілля, Кринички, Курозвани, Липки, Люцинів (*колишня:* Антоніїв), Майків, Малинівка (*колишня:* Коростятин), Малятин, Матіївка, Микулин, Мичів, Мнишин, Мощони, М'ятин, Новоставці, Олексіївка (*колишня:* Карлов), Пашуки, Підліски, Подоляни, Полівці, Посягва, Пустомити, Річиця, Русивель (*певний час:* Сінне), Рясники, Садове (*колишня:* Сінне), Сергіївка, Симонів, Синів, Терентіїв, Томахів, Тучин, Угільці, Федорівка (*колишня:* Тудорів), Франівка, Чудниця, Шкарів, Ючин, Ясне (*колишня:* Михайлівка).

Перестали існувати: Антонівка, Дерманка, Малі Селища, Цицелівка.

Демидівський район

Смт: Демидівка.

Села: Берестечко, Більче, Боремель, Вербень, Вичавки, Вишневе (*колишня:* Свищів), Вовковиї, Глибока Долина, Дубляни, Золочівка, Ільпибоки, Калинівка, Княгинине, Копань, Лисин, Лішня, Лопавше, Малеве, Набережне (*колишня:* Новосілки), Ниви-Золочівські, Новий Тік, Охматків, Пашева, Перекалі, Рогізне, Рудка, Смиків, Товпижин, Хрінники, Шибин.

Перестали існувати: Медушів.

Дубенський район

Міста: Дубно (*включено:* Волиця, Страклів Другий, Страклів Перший).

Смт: Смига.

Села: Берег, Білоберіжжя, Білогородка, Бірки, Бондарі, Бортниця, Боцянівка, Будераж, Буща, Варковичі, Великі Загірці, Великі Сади, Верба, Гірники, Голуби, Грядки, Дитиничі, Довге Поле, Дубовиця, Дубрівка, Дядьковичі, Жорнів, Забірки, Залужжя, Замчисько, Зарудддя, Збитин, Здовбиця, Зелене, Зелений Гай (*колишня:* Хомут), Злинець, Іваниничі, Іваннє, Кам'яна Верба, Кам'яниця, Квітневе (*колишня:* Конюшки), Клинці (*колишня:* Волиця Збитинська), Кліпець, Кліщиха, Клюки, Княгинин, Комарівка, Копани, Костянець, Кривуха, Крилів, Лебедянка, Липа, Листвин, Майдан, Малі Загірці, Малі Сади (*включено:* Олександрівка), Мартинівка, Маяки, Микитичі, Мильча, Миньківці, Мирогощa Друга, Мирогощa Перша, Мокре, Молодаво Друге, Молодаво Перше, Молодаво Третє, Молодіжне, Нагірне (*колишня:* Ульбарів), Нагоряни, Нараїв, Нова Миколаївка, Нова Носовиця, Озеряни, Олибів, Онишківці, Острів, Панталія, Переросля, Пирятин, Підлужжя, Плоска, Повча, Привільне (*колишня:* Погорільці), Придорожне, Птича, Рачин, Рідкодуби, Сапанівчик, Сатиїв, Семидуби, Соснівка (*колишня:* Обгів), Софіївка Друга, Софіївка Перша, Стара Миколаївка, Стара Носовиця, Стовпець, Студянка, Судобичі, Тараканів, Травневе, Тростянець, Тур'є, Турковичі, Черешнівка, Шепетин, Ясенівка.

Дубровицький район

Міста: Дубровиця.

Села: Бережки, Бережниця, Берестя, Білаші, Біле, Бродець, Будимля, Великий Черемель, Великі Озера (*колишня:* Озери), Велюнь, Вербівка (*колишня:* Річиця), Висоцьк, Городище, Грані, Грицьки, Жадень, Загребля, Залішани, Залужжя, Заслуччя, Зелень, Золоте, Колки, Кривиця, Крупове, Кураш, Лісове (*колишня:* Замороченнє), Літвиця, Лугове (*колишня:* Біла), Людинь, Лютинськ, Миляч, Мочулище, Нивецьк, Озерськ, Орв'яниця, Осова, Партизанське (*колишня:* Пузня), Переброди, Підлісне (*колишня:* Рудня), Порубка, Працюки, Різки, Рудня, Сварицевичі, Селець, Смородськ, Соломіївка, Трипутня, Тумень, Удрицьк, Узлісся, Хилін, Хочин, Червоне (*колишня:* Острівці), Шахи, Ясинець, Яцулі (*певний час:* Вільне).

Перестали існувати: Сохи.

Зарічненський район

Смт: Зарічне (*включено:* Калець, Парська).

Села: Бір, Борове (*колишня:* Борова), Бродниця, Бутове, Вичівка, Вовчиці, Голубне (*колишня:* Осова), Гориничі, Дібрівськ, Дідівка, Дубчиці, Ждань, Задовже, Заозер'я, Зелена Діброва (*колишня:* Канава), Іванчиці, Комори, Коник, Котира (*включено:* Радовель), Кутин, Кутинок, Кухітська Воля, Кухче, Лисичин, Локниця, Любинь, Млин, Млинок, Морочне, Мутвиця, Неньковичі, Ниговищі, Нобель (*включено:* Нивки), Новорічиця (*колишня:* Вулька Річицька), Новосілля (*колишня:* Левінча), Олександрове, Омит, Острівськ, Перекалля, Привітівка, Прикладники, Радове, Річиця, Річки, Сенчиці, Серники, Соломир, Тиховиж, Храпин, Чернин.

Здолбунівський район

Міста: Здолбунів.

Смт: Мізоч.

Села: Білашів, Богдашів, Борщівка Друга, Борщівка Перша, Будераж, Буща, В'юнівщина, Гільча Друга, Гільча Перша, Глинськ, Дермань Друга (*певний час:* Устенське Друге), Дермань Перша (*певний час:* Устенське Перше), Загора, Загребля, Залібівка, Залісся, Замлинок, Здовбиця, Зелений Дуб, Івачків, Ільпінь, Йосипівка, Клопіт, Копиткове, Коршів, Кошатів, Кунин, Лідаво, Мала Мощаниця, Мар'янівка, Миротин, Мізочок, Мости, Нова Мощаниця, Новий Світ, Новомильськ, Новосілки (*включено:* Троян), Озерко, Орестів, Півче, Підгайне (*колишня:* Салтанівка), Підцурків, П'ятигори, Святе, Спасів, Стара Мощаниця, Стеблівка (*колишня:* Стубло), Степанівка, Ступно, Суйми, Уїздці, Урвенна, Цурків.

Перестали існувати: Гурби.

Корецький район

Міста: Корець.

Села: Березівка (*колишня:* Мала Харуча), Богданівка, Бокшин, Бранів, Бриків, Велика Клецька, Великі Межирічі, Весняне (*колишня:* Кобильня), Ганнівка, Гвіздів, Головниця, Голичівка, Городище, Даничів, Дерманка, Дивень, Жадківка, Жорнівка, Забара, Залізниця, Застав'я, Іванівка (*колишня:* Янівка), Калинівка (*колишня:* Бабин), Козак, Коловерти, Колодіївка (*колишня:* Велика Харуча), Копитів, Користь, Крилів, Мала Клецька, Мала Совпа, Морозівка, Невірків, Новий Корець, Новини, Річечина, Річки, Самостріли, Сапожин, Світанок (*колишня:* Блудів), Старий Корець, Стовпин, Сторожів, Топча, Устя, Франкопіль, Харалуг, Черниця, Щекичин.

Перестали існувати: Юзефівка.

Костопільський район

Міста: Костопіль (*включено:* Дерев'яне, Перемінка, Хмизопіль).

Села: Базальтове (*колишня:* Янова Долина), Берестовець, Бичаль (*колишня:* Бечаль), Борщівка, Брюшків (*колишня:* Рудня Брюшківська), Велика Любаша, Великий Мидськ, Великий Стидин, Вигін, Волиця (*колишня:* Вулька), Ганнівка (*колишня:* Анілівка), Глажева (*колишня:* Глажова), Головин, Гута, Данчиміст, Деражне, Дюксин, Жалин, Жильжа, Збуж, Звіздівка (*колишня:* Звіздже), Злазне, Золотолин, Іваничі (*колишня:* Янкевичі), Кам'яна Гора (*колишня:* Каменуха), Комарівка, Корчин, Корчів'я, Космачів, Ледне, Лісопіль (*колишня:* Лисуха), Майдан, Мала Любаша, Малий Мидськ, Малий Стидин, Мар'янівка, Маща (*включено:* Стара Любомирка), Мирне (*колишня:* Печалівка), Моквин, Моквинські Хутори, Новий Берестовець, Олександрівка, Осова, Пеньків, Перелисянка, Перетоки, Підлужне, Пісків, Постійне, Рокитне, Рудня, Садки (*колишня:* Кургани), Соломка, Ставок, Суськ, Тихе, Тростянець, Трубиці, Чудви, Яполоть, Яснобір.

Перестали існувати: Гутвин, Пендики, Пеньки, Хабне, Юзефівка, Яменець.

Млинівський район

Смт: Млинів (*включено:* Слобода).

Села: Аршичин, Баболоки, Бакорин, Береги, Богушівка, Бокійма, Борбин, Боремець, Брищі, Буди, Велика Городниця, Велике, Війниця, Владиславівка (*включено:* Олександрівка), Вовничі, Гнатівка, Головчиці, Гончариха, Добрятин, Довгошиї, Долина, Заболотинці (*колишня:* Кнерути), Заболоття, Завалля, Загатинці (*колишня:* Великі Рикані, Малі Рикані), Залав'я, Зборів, Зоряне (*колишня:* Княгинин), Іванівка, Іванківці, Клин, Коблин, Козирщина, Кораблище, Косареве, Красне, Лихачівка, Лукарівка, Малин, Малі Дорогостаї, Мальоване, Мантин, Маслянка, Миколаївка, Московщина, Мошків, Мятин (*колишня:* М'ятин), Надчиці, Нове (*колишня:* Підгайці), Новина-Добрятинська (*колишня:* Марушин), Новини, Новоселівка

(*колишня:* Божкевичі), Новосілки (*колишня:* Кнерути, Заболотенці), Новоукраїнка, Озліїв, Остріїв, Острожець, Певжа, Пекалів, Переверед ів, Перемилівка, Підбрусинь (*колишня:* Миколаївка; *включено:* Остапець), Підгай, Підлісці, Підлозці, Пітушків, Посників, Привітне (*колишня:* Корито), Пугачівка, П'яннє (*певний час:* Радянське), Радів, Річище, Рогізне (*включено:* Копань), Рудливе, Свищів, Смордва, Ставище, Ставрів, Стоморги, Терешів, Топілля, Торговиця, Травневе (*колишня:* Зади), Тушебин, Ужинець, Уїздці, Улянівка, Хорупань, Чекно (*певний час:* Межиріччя), Яблунівка (*колишня:* Едвардівка), Яловичі, Ярославичі.

Перестали існувати: Березина Вовницька, Каролінка, Мечиславівка, Софіївка.

Острозький район

Міста: Острог.

Села: Бадівка, Батьківці, Білашів, Болотківці, Бродів, Бродівське (*колишня:* Бродівські Хутори), Бубнівка, Бухарів (*включено:* Підсимонів), Вельбівно (*колишня:* Вільбівне), Верхів, Вишеньки, Вілія, Волосківці, Гай, Грем'яче, Грозів, Данилівка, Дерев'янче, Дубини, Завидів, Завизів (*колишня:* Завозів), Ілляшівка, Країв, Кураж, Кургани, Кутянка (*колишня:* Ляхів; *включено:* Хинівка), Лебеді, Лючин, Межиріч (*включено:* Стійло), Милятин (*включено:* Баранівка, Заруддя, Мар'янівка, Морозиха), Михайлівка, Михалківці, Могиляни, Мощаниця, Новомалин, Новородчиці, Оженин, Плоске, Посива, Почапки, Прикордонне, Радужне (*колишня:* Попівці), Розваж, Садки, Сіянці, Слобідка, Стадники, Теремне, Тесів, Точевики (*включено:* Галівка), Українка (*колишня:* Коростова), Хорів, Хрінів, Черняхів, Шлях.

Радивилівський район

Міста: Радивилів (*певний час:* Червоноармійськ).

Села: Адамівка, Балки, Баранне, Батьків, Башарівка, Безодня, Березини, Білогорівка (*колишня:* Казьмирівка), Боратин, Бригадирівка (*колишня:* Малі Жабокрики), Бугаївка, Веселе, Гаї-Лев'ятинські, Гай, Гайки, Гайки-Ситенські, Гнильче, Гоноратка, Гранівка, Гусари, Добривода, Довгалівка (*колишня:* Великі Жабокрики), Дружба (*колишня:* Дранча), Дубини, Жовтневе (*колишня:* Мала Пляшева), Заміщина, Зарічне (*колишня:* Старики), Засув, Іванівка (*колишня:* Янівка), Іващуки, Казмірі, Карпилівка, Козин, Копані, Коритне, Коти, Круки, Крупець, Курсики, Лев'ятин, Малі Гайки, Митниця, Михайлівка, Немирівка, Нова Митниця, Новоукраїнське (*колишня:* Дранча Руська), Опарипси, Острів, Пасіки, Перенятин, Підвисоке, Підзамче, Підлипки, Пляшева, Пляшівка, Полуничне, Приски, Пустоіванне, Радихівщина, Рідків, Рудня (*колишня:* Рудня-Почаївська), Савчуки, Середнє, Сестрятин, Ситне, Солонів, Срібне, Станіслави, Старики, Стоянівка, Табачуки, Теслугів, Хотин.

Рівненський район

Міста: Рівне (*включено:* Басів Кут, Видумка, Золотіїв, Новий Двір, Тинне, Тютьковичі).

Смт: Квасилів, Клевань, Оржів.

Села: Антопіль, Бармаки, Біла Криниця, Білів, Білівські Хутори, Боянівка, Бронники, Велика Омеляна (*включено:* Мала Омеляна), Великий Житин, Великий Олексин, Великий Шпаків, Вересневе, Верхівськ, Волошки (*включено:* Коптовичі), Глинки, Голишів, Гориньград Другий, Гориньград Перший, Городище, Городок (*включено:* Бегень), Грабів, Грушвиця Друга (*включено:* Омелянщина), Грушвиця Перша, Гуменники, Дворовичі, Дерев'яне, Диків, Дібрівка, Дуби, Дядьковичі, Жобрин (*включено:* Круги), Забороль, Загороща, Заріцьк, Застав'я, Зозів, Зоря (*колишня:* Сморжівські хутори; *включено:* Костянтинів), Іваничі (*колишня:* Яневичі), Іскра (*колишня:* Новосілки), Караєвичі, Карпилівка, Козлин, Колоденка, Корнин, Котів, Кривичі, Кругле, Кустин, Макотерти, Малий Житин, Малий Олексин, Малий Шпаків, Мартинівка, Метків, Милостів, Михайлівка, Мочулки, Нова Любомирка, Нова Українка (*колишня:* Осада Краховецька), Новостав, Новостав-Дальній, Обарів, Олександрія, Олишва, Переділи, Пересопниця, Підгірці, Плоска, Понебель, Порозове, Пухова, Радиславка, Радухівка, Ремель, Решуцьк, Рисв'янка, Рогачів, Рубче, Руда-Красна, Свяття, Сергіївка, Сморжів, Ставки, Старожуків, Сухівці, Тайкури, Три Копці, Углище, Ходоси, Хотин (*колишня:* Хотинь; *включено:* Савичі), Шостаків, Шпанів, Шубків, Ясининичі.

Перестали існувати: Майдан Козлинський, Мар'янівка, Стара Любомирка.

Рокитнівський район

Смт: Рокитне, Томашгород (*колишня:* Сехи).

Села: Березове, Біловіж, Більськ, Блажове, Борове, Буда, Будки-Кам'янські, Будки-Сновидовицькі, Вежиця, Глинне (*включено:* Настахівське), Грабунь, Дерть, Дроздинь, Дубно, Єльне, Заболоття, Залав'я, Кам'яне (*колишня:* Войткевичі), Карпилівка, Кисоричі, Купель, Лісове, Масевичі, Мушні, Нетреба, Обсіч, Олександрівка, Осницьк, Остки, Переходичі, Познань, Рокитне, Сновидовичі, Старе Село, Старики, Хміль.

Сарненський район

Міста: Сарни (*включено:* Доротичі, Сарни).

Смт: Клесів, Степань (*включено:* Погулянка).

Села: Білятичі, Бутейки, Велике Вербче, Вири, Вирка, Висове, Волоша, Глушицьке, Глушиця, Гранітне, Грушівка, Гута-Перейма, Двірець, Довге, Дубки, Дубняки, Зарів'я, Зносичі, Іванівка, Калинівка (*колишня:* Коленія), Кам'яне-Случанське (*колишня:* Камінне), Карасин, Карпилівка, Катеринівка, Копище, Корост, Костянтинівка, Кричильськ, Кузьмівка (*колишня:* Казьмирівка), Любиковичі, Люхча, Мале Вербче, Мар'янівка, Мельниця, Немовичі, Обірки, Одринки, Олексіївка (*колишня:* Гальбін), Орлівка, Підгірник, Поляна, Пугач, Ремчиці (*включено:* Маслопуща), Рудня-Карпилівська, Селище (*колишня:* Рудня), Страшеве, Стрільськ, Тинне, Тріскині, Труди, Тутовичі, Убереж, Угли, Федорівка, Цепцевичі, Чабель, Чемерне, Чудель, Яблунька, Яринівка, Ясногірка (*колишня:* Слободка).

Перестали існувати: Каменка.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

А

Абдул 65, 66, 69
Анатолій 54
Андрій 92
Андрій Первозванний 31
Антонюк 61
Артур 76

Б

Басюк Василь 55, 56, 57, 58, 63, 64
Болотов (Болотін) 24, 25, 26, 27, 29, 32, 33
Борис 28, 108
Бразанскас 58, 59

В

Вадим 81, 82, 108
Валя 95, 110
Василь 25, 26, 113
Васільєв 76
Величко Іван («Явір») 28, 40, 42
Вітрук Микола (Стах) 8, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 33
Власов 66, 67
Володя 57, 78

Г

«Гощанець» 27, 31
Галабурда Тиміш («Симон») 122
Галушка 58, 59, 61
Гарбузов (Гарбузін) 8, 16, 17, 18, 21
Гладун Микола 57, 58
Горбачов Михайло 112
Гордіюк 121
Горькій Максім 17, 21
Грицай 108
Грищенко Й. 119

Д

Дашковський 51, 52
Дзержинський Фелікс 22
Дмитро 61
Довбенки 6
Довбенко Агафія 121
Довбенко Андрій 115, 118, 121
Довбенко Антон 114, 115, 116, 117, 118, 119, 121, 122, 124
Довбенко Володимир 114, 115, 118, 119, 122, 123
Довбенко Герман 115, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124
Довбенко Петро 115, 116, 121
Довбенко Пилип 115, 118
Довбенко Улас 6, 114, 124

Ж

Женя 21
Жив'юк Андрій 124
Жигулін Анатолій 5, 6, 51

З

Зайцев 105
Зелений Степан 27, 28
Зіна 18,
Зіновій 109
Зубов 103

І

Іван 54
Іванеско 65
Іванов 55
Іванов Іван 82
Іщук О. 7

Е
«Еней» 30

Є
Євчук Корній 34

К
Карась Петро 73
Кацошвілі 77
Клименко 119
Климчук Ярослав (Карпо) 33
Климчук Ярослав («Богуслав») 8
Ковпак Сидір 68
Кожем'яка 33
Козлов 57
Козлюк Тихон 13
Комаровський В. 9
Кондратюк Микола («Мордованець») 122
Корзубий Сашко 55, 56, 58
Корній 107
Корнійчук О. 59
Коробка 68
Корольов 12, 13
Костиневич 27, 29, 31
Костомаров Іван 15
Костюк Марія 122
Котіков 49, 60, 61
Крип'якевич Іван 119
Купа 58, 60
Купреїшин Василь 108
Курзенко 75

Л
«Лебідь» 27
Ленін Володимир 57
Липинський В'ячеслав 119
Лубєнніков Пьотр (Лубанніков) 9, 21
Луговий Михайло 56, 92

М
«Мацула» 23, 25, 27
Макарицький Гриша 52, 53, 54, 58
Максим 108
Маринич Іван 28
Марчук Ігор 7, 113
Медвєдєв 123
Миколюк Ольга («Буйна», «Русалка») 37, 112, 113
Мирон 11, 12, 13
Мирослава 57
Михальчук Н. 38
Міськов Іван (Жора) 8, 13, 15, 32, 49, 60, 61, 108
Мічурін 13
Монах Микола 77
Музичук Тихон 8
Мурашовський 52, 55, 58

Н
Назар 108
Нестерчук 121
Нечаєв 75
Ніна 42
Новак Анатолій (Андрій) 5, 6, 7, 8, 9, 11, 17, 21, 82, 108

О
Оксана 75
Олег 33
Олексій 63
Оля 16
Ольга 100, 103, 105
Омельковець 54
Онуфрійчук Іван («Мусій», «Салій») 9, 15, 16, 32, 33, 40, 81

П
Павло 30
Панчук О. («Мамай») 30
Пачебула 121
Пашковець А. («Кнопка») 9, 81
Петро 52, 60
Петров 72, 73
Пічурін 28
Поліщук Костя 54, 55
Попов Віктор 69, 70
Прокопенко 77, 78
Пушкар Роман 65, 66

Р
Райнюк Сашко 35, 37
Рассіхін (Рассохов) 18
Рибачок Софія 119
Рижаков (Ружаков) 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 32
Роман 99
Романюк Василь 77
Ружицький Андрій («Петрусь») 122
Руминський 82

С
Садальський С. 20
Самчук Улас 114
Сачук Володимир (Демид) 8, 13, 14, 18, 20, 31, 32, 33, 41, 42, 43, 51, 108, 109
Сидорчук Мелетій («Ілько»)122
Сівук Марина 26
Сівук Петро 26
Сілін 71, 72
Склодовська-Кюрі Марія 62
Склярук 93
Славик 109
Солоненко Григорій 74, 75, 83, 88
Сталін Й. 54, 57, 81
Степан 68, 69

Т
Тамара 101, 103, 105
Тарас 60
Тиміш 33
Тимошевич 36
Тихомиров 73, 74
Тома 94, 96
Требов Петро 74, 75, 88, 89
Трещук Іван 50

Ф
Федя 95, 96
Федьків 57
Фенюк 28, 31
Франко Іван 77

Ч
Чайка Петро 63, 64
Чапик Іван 8

Ш
Шевченко Тарас 77, 108, 121
Шелест 121
Шульга Михайло 121

Ю
Юра 62

Я
Яків 13, 14, 20
Янас 59, 61, 62, 92, 95, 96
Яновський Славик 44, 54
Янчарук Григорій («Степовий») 35, 37
Ясенович 83

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

А

Абакан, м. 50
Азія 41
Амур, р. 43

Б

Бабин, с. 34, 106
Байкал, о. 43, 106
Березнівщина 37
Білорусія 72
Брест, м. 51
Брянськ, м. 95
Буг, р. 50
Бутугичаг, табір 5, 6, 51, 54, 59, 61, 71

В

Ваніно, порт 43, 44
Варшава, м. 106
Велике Озеро, с. 27
Верхів, с. 25, 115
Відень, м. 119
Вінниця, м. 8, 33
Владивосток, м. 43, 54, 87, 94
Волинська обл. 41, 100
Волинь 92
Володимирець, м-ко 22
Волочаївка, ст. 96
Воркута, м. 79, 119
Ворошилов, м. 98, 99
Воскодави, с. 18, 21

Г

Гданськ, м. 106
Глинки, с. 67
Горинь, р. 22, 33, 93
Гориньград Перший, с.7, 8, 9, 13, 15

Д

Далекий Схід 87, 88, 89, 95, 99
Дермань Друга, с. 119, 121, 122
Дермань Перша, с. 122
Дермань, с. 6, 114, 124
Дмитрівка, с. 34
Дмитрівка, с. 107
Дон, р. 124
Дроздів, с. 40
Дубенщина 30

Ж

Житомирська обл. 119

Є

Європа 41, 43, 56
Ємільчинський р-н 119

З

Західна Німеччина 102
Західна Україна 6, 7
Здолбунів, м. 39, 106, 116, 117, 119
Зелений Клин 54

І

Івано-Франківськ, м. 106
Івано-Франківщина 68, 77, 99
Іркутськ, м. 42

К

Карпати 68

Київ, м. 7, 113

Китай 98, 102

Ківерці, м. 11, 100

Колима 11, 46, 48, 63, 70, 75, 79, 80, 87, 106

Колимський край 51

Комсомольськ-на-Амурі, м. 100, 105

Корея 88

Корнин, с. 7

Костопіль, м. 79

Костопільський р-н 61

Котів, с. 108, 109

Коцуган, табір 48, 49, 50, 51, 52, 54, 56, 57, 58, 62, 71, 92

Краснодарський край 49

Красноярськ, м. 42

Л

Ленінград, м. 119, 121

Ленінградська обл. 119

Літовка, ст. 43

Луцьк, м. 63

Львів, м. 7, 8, 9, 11, 12, 15, 16, 18, 21, 32, 56, 106

М

Магадан, м. 38, 43, 45, 46, 48, 49, 62, 79, 82, 83

Миколаївщина 78

Микулин, с. 9

Михайлівка, с-ще 96

Мізоцький р-н 121, 122

Мінськ, м. 89

Млинівщина 28

Монголія 102

Москва, м. 51, 69, 79, 121

Н

Надгориння 35,

Наталія (Нова Українка), с. 8, 13, 20, 109

Находка, м. 84, 86

Нелькоба, с-ще 71, 72

Новосибірськ, м. 40, 41

Норильськ, м. 79

О

Олександрійський р-н, 8

Олика, м-ко 11

Омськ, м. 41

Острог, м. 27

Острожець, м-ко 29

П

Палатка, с-ще 48

Північ 97

Пісків, с. 61

Полтавщина 121

Польща 106

Прибалтика 42, 67, 72

Пригориння 107

Примор'я 92, 96, 99

Приморський край 54, 89

Р

Радивилівський р-н 37

Радянський Союз 79

Рафалівка, с-ще 28

Рисв'янка, с. 109

Рівне, м. 7, 8, 9, 12, 14, 18, 19, 28, 33, 36, 42, 55, 81, 82, 106, 111, 115, 119, 121, 123

Рівненська обл. 5, 7, 8, 119, 121, 123
Рівненський р-н 7
Рівненщина 58, 79, 102
Річиця, с. 38, 109
Росія 102
РРФСР 29
Рясники, с. 34

С
Сарненський р-н, 27, 52,
Сахалін 44, 45
Сибір 30, 31, 42, 43, 63, 96, 108
Соловецький острів 70
Сосновка, с. 26, 27
Спаськ-Дальній, м. 89, 90, 95, 96, 97, 99
СРСР 45, 78, 79, 119
Сумщина 82
Сян, р. 124

Т
Тайшет, м. 50
Тамбов, м. 105
Тернопільщина 57
Теслугів, с. 37
Томськ, м. 42
Торонто, м. 7
Тучин, с. 9, 13, 15, 16, 19, 32, 38, 107, 109
Тучинський р-н, 7, 9
Тучинщина 9

У
Україна 11, 39, 40, 67, 72, 77, 84, 93, 119, 121, 123
УРСР 7, 29, 121, 123
Устя, р. 114
Усть-Омчуг, с-ще 48, 72, 73, 74, 76, 88, 113

Ч
Челябінськ, м. 41
Чернігівщина 54
Чкаловскоє, с. 93, 96, 99

Х
Хабаровськ, м. 43, 100, 105
Хабаровський край 14, 43, 100,
Харків, м. 39, 90, 105, 106
Хиночі, с. 28,
Хормулі (Хурмулі), с-ще 100, 101, 102, 104

Ц
Цумань, с-ще 50

Ш
Шубків, с. 9, 18,
Шушенське, с. 86

Я
Якутія 52
Японія 44, 88

ЗМІСТ

Від обласної редколегії 5

СПОГАДИ

Марчук Ігор

Анатолій Новак – жертва радянського тоталітаризму 7

Новак Анатолій

Пошесть 11

Довбенко Улас

Там, де витік Усті 114

Дядько Герман 120

**АНОТОВАНІ ДОВІДКИ НА ОСІБ,
ЯКІ ЗАЗНАЛИ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ**

К 125

Абревіатури, скорочення 583

Перелік населених пунктів Рівненської області 589

Іменний покажчик 596

Географічний покажчик 599

Науково-документальне видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга п’ята

Науковий редактор – А. А. Жив’юк
Комп’ютерний набір – О. А. Білоконь, Н. П. Байда
Комп’ютерна верстка – Т. М. Дятлик

Підписано до друку 02.12.2014 р.
Формат 70 х 100 1/16. Папір офсет.
Ум. друк. арк. 46,38. Наклад 1400 прим. Зам. № 31

Видруковано ПП Дятлик М. С.
35304 Рівненська область, Рівненський район,
с. Корнин, вул. Центральна, 58

Свідоцтво суб’єкта видавничої справи
РВ № 11 від 12.06.2002 р.